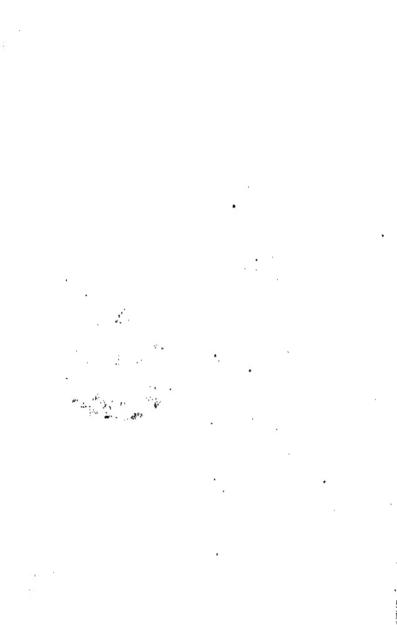
GOVERNMENT OF INDIA ARCHÆOLOGICAL SURVEY OF INDIA ARCHÆOLOGICAL LIBRARY ACCESSION NO. 13454 CALL No. 18612/PLU

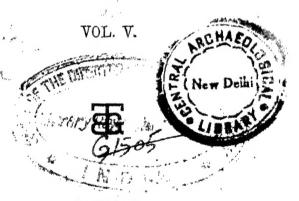
NOT TO BE ISSUED

PLUTARCHI CHAERONENSIS

MORALIA

RECOGNOVIT

GREGORIUS N. BERNARDAKIS

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERL
MDGGGKCHL

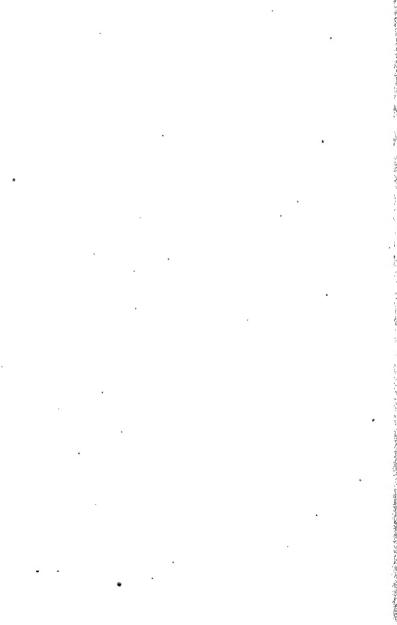
CENTRAL ARCHAPOLOGICAL LIBRARY, NEW DELHI. Acc. No. /3454 Date /3.7./966 Call No. /86:2 /6.(5)

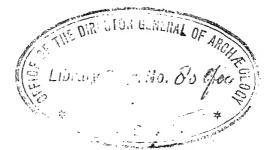
LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUDNERI

FRIDERICO BLASS

AMICITIAE ERGO.

HOC VOLUMINE CONTINENTUR

	pag
Περί του ὅτι μάλιστα τοῖς ἡγεμόσι δεῖ τὸν φιλόσοφον	10
• διαλέγεσθαι	
Maxime cum principibus philosopho esse disse-	
rendum	1
Πρὸς ἡγεμόνα ἀπαίδευτον	
Ad principem ineruditum	11
Εί πρεσβυτέρω πολιτευτέον	
An seni respublica gerenda sit	21
Πολιτικά παραγγέλματα	
Praecepta gerendae reipublicae	60
Περί μοναρχίας και δημοκρατίας και όλιγαρχίας	
De unius in republica dominatione, populari statu	
et paucorum imperio	130
Περί του μή δείν δανείζεσθαι	
De vitando aere alieno	134
Περί τῶν δέκα βητόρων	
X oratorum vitae	146
Συγπρίσεως Άριστοφάνους και Μενάνδρου επιτομή	140
De comparatione Aristophanis et Menandri epitome .	909
	200
Περί τῆς Προδότου μαμοηθείας	000
De Herodoti malignitate	208
Περί των άρεσηύντων τοῦς φιλοσόφοις βιβλία πέντε	
De placitis philosophorum libri V	264
Αίτια φυσικά	
Aetia physica	373
Περί τοῦ ἐμφαινομένου προσώπου τῷ κύκλῳ τῆς σελήνης	
De facie quae in orbe lunae apparet	398
Περί του πρώτως ψυχρού	
The mime frieds	101

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΤΟΥ ΧΑΙΡΩΝΕΩΣ ΤΑ ΗΘΙΚΑ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΤΙ ΜΑΛΙΣΤΑ ΤΟΙΣ ΗΓΕΜΟΣΙ ΔΕΙ ΤΟΝ ΦΙΛΟΣΟΦΟΝ ΔΙΑΛΕΓΕΣΘΑΙ.

1. Σωρκανδυ έγκολπίσασθαι καὶ φιλίαν τιμᾶν Β καὶ μετιέναι καὶ προσδέχεσθαι καὶ γεωργεῖν, πολλοῖς μὲν ιδία πολλοῖς δὲ καὶ δημοσία χρήσιμου καὶ ἔγκαρπου γενησομένην, φιλοκάλων ἐστὶ καὶ πολιτικῶν καὶ φιλανθρώπων οὐχ ὡς ἔνιοι νομίζουσι φιλοδόξων ἀλλὰ καὶ τοὐναντίον, φιλόδοξός ἐστι καὶ ψοφοδεὴς ὁ φεύγων καὶ φοβούμενος ἀκοῦσαι λιπαρὴς τῶν ἐν ἔξουσία καὶ θεραπευτικός. ἐπεὶ τί φησιν ἀνὴρ θεραπευτικὸς καὶ φιλοσοφίας δεόμενος; Σίμων οὖν γένωμαι ὁ σκυτοτόμος ἢ Διονύσιος ὁ γραμματιστὴς ἐκ Περικλέους ἢ Κάτωνος, ἵνα μοι 15 προσδιαλέγηται καὶ προσκαθίζη ὡς Σωκράτης ἐκεί-

⁴ Σωρανδν] εἰς ὁραάνην Madvigius (coll. Alciphr. Epist. 1, 18: ἰχθύων οὐς ἐγπολπίζεται τῆ σαγήνη). Νωρβανδν Εmperius. Malim Σωρανδν, sed nihil certum τιμᾶν καὶ margo cod. Ε exhibet τοι Fort. del. καὶ praegressum et corrig. φιλίαν μέντοι μετιέναι κε 11 λιπαρῆς λιπαρῆς δεραπεντής R. Malim λιπαρῆς δανμαστής αυτ θιασώτης δεραπεντικός ex praeced. natum. πολιτικός R. Malim πραπτικός cf. Praefat. p. XCIII et pag. 777α 13 οὖν*: εἰ cf. p. 831b: ἄδονλος οὖν γένωμαι; — ἰσχνὸς οὖν γένωμαι; 15 ὡς Σωνράτης ἐκείνοις] ὁ Σωνράτης ὡς ἐκείνους

C νοις; καὶ 'Αρίστων μεν δ Χῖος ἐπὶ τῶ πᾶσι διαλέγεσθαι τοῖς βουλομένοις ὑπὸ τῶν σοφιστῶν κακῶς ακούων 'ώφελεν' εἶπε 'καλ τὰ θηρία λύγων συνιέναι κινητικών πρός άρετήν ' ήμεῖς δὲ φευξούμεθα τοῖς δυνατοῖς καὶ ἡγεμονικοῖς ὥσπεο ἀγρίοις καὶ 5 άνημέροις γίγνεσθαι συνήθεις; οὐκ 'άνδριαντοποιός' έστιν δ τῆς φιλοσοφίας λόγος, 'ὥστ' έλινύοντα ποιεῖν άγάλματα ἐπ' αὐτᾶς βαθμίδος έσταότα' κατὰ Πίνδαρον άλλ' ένεργα βούλεται ποιείν ων αν αψηται καί πρακτικά και έμψυχα και κινητικάς δομάς έν- 10 τίθησι και κρίσεις άγωγούς έπι τὰ ἀφέλιμα και ποοαιρέσεις φιλοκάλους και φρόνημα και μέγεθος Ι) μετά πραύτητος καὶ ἀσφαλείας, δι' ὧν τοῖς ὑπερέχουσι καὶ δυνατοῖς δμιλοῦσιν οί πολιτικοὶ προθυμότερον. καλ γάρ, ἀν λατρὸς ή φιλύκαλος, ήδιον 16 όφθαλμον ιάσεται τον υπέο πολλών βλέποντα καί . πολλούς φυλάσσοντα καί φιλόσοφος ψυχῆς ἐπιμελήσεται προθυμότερον, ἡν ὑπὲρ πολλῶν φροντίζουσαν δοᾶ καὶ πολλοῖς φρουεῖν καὶ σωφρουεῖν καὶ δικαιοπραγεΐν ὀφείλουσαν. και γάο εί δεινὸς ἦν περί 20 ζήτησιν ύδάτων καὶ συναγωγήν, ώσπες ίστοςοῦσι Ε τὸν Ἡοακλέα καὶ πολλούς τῶν πάλαι, οὐκ ἂν ἔχαιοε φρεωρυχών έν έσχατια 'παρά Κύρακος πέτρη' την συβωτικήν έκείνην 'Αρέθουσαν, άλλά ποταμοῦ τινος

vois W. Fort. &s $\Sigma \omega n_0 \alpha \tau \eta_S$, êneîvos 3 eĩne M: elneiv 4 malim $\varphi e v \xi \delta (\mu e \partial \alpha)$ 7 *: êliv $v \dot{\phi} o v \tau \alpha(s)$ libri. êliv $\dot{v} \sigma o v \tau \alpha$ Pindarus Nem. 5, 1 8 Duebnerus: êsta $\tilde{\omega} \tau \alpha$ 10 êv $t \dot{\theta} \eta \sigma i$ scripsi cum R: ênit $\dot{\theta} \eta \sigma i$ 13 â $\dot{\varphi} e \lambda e \dot{t} \alpha s$ W 23 nàq Homerus v 404 24 â $d e \dot{v} \dot{\theta} \sigma v \sigma \alpha v$ cf. idem ib. 408

άενάους πηγάς άνακαλύπτων πόλει τε καί στοατοπέδοις και φυτείαις βασιλέων και άλσεσιν. ακούομεν δή Όμήρου τὸν Μίνω 'θεοῦ μεγάλου δαριστήν' άποκαλούντος τούτο δ' έστίν, ως φησιν δ Πλάτων, 5 δμιλητήν και μαθητήν οὐδὲ γὰς ἰδιώτας οὐδ' οίκουρούς οὐδ' ἀπράκτους ήξίουν εἶναι θεῶν μαθητάς, άλλὰ βασιλεῖς, οἶς εὐβουλίας έγγενομένης καὶ δικαιοσύνης και χρηστότητος και μεγαλοφροσύνης, πάντες Ε έμελλον ώφεληθήσεσθαι καὶ ἀπολαύσειν οί χρώμε-10 νοι. τὸ ηρύγγιον λέγουσι μιᾶς αίγὸς είς τὸ στόμα λαβούσης, αὐτήν τε πρώτην ἐκείνην καὶ τὸ λοιπὸν αλπόλιον ζστασθαι, μέχρι αν δ αλπόλος έξέλη προσελθών τοιαύτην έχουσιν αι ἀπορροαί τῆς δυνάμεως δξύτητα, πυρός δίκην επινεμομένην τὰ γειτνι-15 ώντα και κατασκιδυαμένην. και μήν δ τοῦ φιλοσόφου λόγος, ἐὰν μὲν ἰδιώτην ἕνα λάβη, χαίοοντα ἀποαγμοσύνη και περιγράφοντα έαυτον ώς κέντοφ και διαστήματι γεωμετοικώ ταίς περί τὸ σώμα χρείαις, οὐ 777 διαδίδωσιν είς έτέρους, άλλ' έν ένλ ποιήσας έκείνο 20 γαλήνην καὶ ήσυχίαν ἀπεμαράνθη καὶ συνεξέλιπεν. ἂν δ' ἄρχοντος ἀνδρὸς καὶ πολιτικοῦ καὶ πρακτικοῦ καθάψηται και τοῦτον ἀναπλήση καλοκαγαθίας, πολλούς δι' ένδς ἀφέλησεν, ὡς 'Αναξαγόρας Περικλεῖ συγγενόμενος και Πλάτων Δίωνι και Πυθαγόρας 25 τοῖς πρωτεύουσιν Ἰταλιωτῶν. Κάτων δ' αὐτὸς

³ δη] δ' Benselerus 4 Πλάτων] Min. p. 319 d 7 έγγενομένης Duebnerus: γενομένης 9 Coraes: ἀπολαύειν 10 τὸ ἡρύγγιον Herwerdenus: τὸ ἐρύγγιον τὸ βοτάνιον 11 καὶ] κατα idem 13 ἀπορροαί*: ἀπόρροιαι

έπλευσεν ἀπὸ στρατιᾶς ἐπ' 'Αθηνόδωρου· καὶ Σκιπίων μετεπέμψατο Παναίτιον, ὅτ' αὐτὸν ἡ σύγκλητος ἐξέπεμψεν

'ἀνθρώπων ὕβριν τε καὶ εὐνομίην ὑφορώμενον'
Β ὅς φησι Ποσειδώνιος. τί οὖν ἔδει λέγειν τὸν Πα- 5 ναίτιον; εἰ μὲν ἦς ἢ Βάτων ἢ Πολυδεύκης ἤ τις ἄλλος ἰδιώτης, τὰ μέσα τῶν πόλεων ἀποδιδράσκειν βουλόμενος, ἐν γωνία τινὶ καθ' ἡσυχίαν ἀναλύων συλλογισμοὺς καὶ περιέλκων φιλοσόφων, ἄσμενος ἄν σε προσεδεξάμην καὶ συνῆν' ἐπεὶ δ' υίὸς μὲν 10 Αἰμιλίου Παύλου τοῦ δισυπάτου γέγονας, υίωνὸς δὲ Σκιπίωνος τοῦ 'Αφρικανοῦ τοῦ νικήσαντος τὸν 'Αννίβαν τὸν Καρχηδύνιον, οὐκ ἄν σοι διαλέξομαι;

2.** Το δε λέγειν στι δύο λόγοι εἰσίν, ο μεν ενδιάθετος ήγεμόνος Έρμοῦ δῶρον ο δ' ἐν προ- 15 φορᾶ διάκτορος καὶ ὀργανικός, εωλόν ἐστι καὶ ὑπο- πιπτέτω τῷ

'τουτὶ μὲν ἤδειν ποὶν Θέογνιν γεγονέναι.' ἐκεῖνο δ' οὐκ ἄν ἐνοχλήσειεν, ὅτι καὶ τοῦ ἐνδιαθέτου λόγου καὶ τοῦ προφορικοῦ φιλία τέλος ἐστί, 20 τοῦ μὲν πρὸς ἐαυτὸν τοῦ δὲ πρὸς ἕτερον. δ μὲν とう、そうとはないからでは、アンからいないはないなければ、青月時代のはなるのは特をはないのかにはないなるのではないないのでは、ないないのではないないないないないないないないのでは、

¹ Coraes: στρατείας cf. Vit. Cat. c. 10 Σκιπίων] scripsi hic et infra; σκηπίων 4 cf. Hom. ϱ 487 ib. έφο- ϱ ωντα W. Malim έφο ϱ ωμενον cum X, sed ut in ordine scribatur cf. p. 200 e 6 Βάτων W: κάτων 7 τὰ μέσα τῶν πόλεων κέ] cf. Plat. Gorg. p. 485 d 8 τινὶ] τέ τινὶ Madvigius 9 περιπλέκων M ib. malim καὶ φιλοσοφῶν cum X - 12 τὸν Αννίβαν] malim Αννίβαν 13 οὐν ἄν] scr. vid. οὅνονν cf. Thuc. 2, 48, 1 et infra p. 790 c ib. Duebnerus: διαλέξωμαι 14 lac. indicavit M 16 ὑνοπίπτει τῷ Cobetus 18 cf. Kock. 3 p. 495 ib. ἤδη idem 19 ἄν Coraes

γὰο είς ἀρετὴν διὰ φιλοσοφίας τελευτῶν σύμφωνον έαυτῷ καὶ ἄμεμπτον ὑφ' έαυτοῦ καὶ μεστὸν εἰρήνης καὶ φιλοφοροσύνης τῆς πρὸς έαυτὸν ἀεὶ παρέχεται τὸν ἄνθρωπον

5 'οὐ στάσις οὐδέ τε δῆρις ἀναίσιμος ἐν μελέεσσιν' οὐ πάθος λόγφ δυσπειθὲς οὐχ δρμῆς μάχη πρὸς δρμὴν οὐ λογισμοῦ πρὸς λογισμὸν ἀντίβασις οὐχ ὥσπερ ἐν μεθορίφ τοῦ ἐπιθυμοῦντος καὶ τοῦ μετανουῦντος τὸ τραχὸ καὶ ταραχῶδες καὶ τὸ ἡδόμενον, το ἀλλ' εὐμενῆ πάντα καὶ φίλα καὶ ποιοῦντα πλείστων D τυγχάνειν ἀγαθῶν καὶ ἑαυτῷ χαίρειν ἕκαστον. τοῦ δὲ προφορικοῦ τὴν Μοῦσαν ὁ Πίνδαρος 'οὐ φιλοκερδῆ' φησίν 'οὐδ' ἐργάτιν' εἶναι πρότερον, οἶμαι δὲ μηδὲ νῦν, ἀλλ' ἀμουσία καὶ ἀπειροκαλία τὸν 15 κοινὸν Έρμῆν ἐμπολαϊον καὶ ἔμμισθον γενέσθαι. οὐ γὰρ ἡ μὲν 'Αφροδίτη ταῖς τοῦ Προποίτου θυγατράσιν ἐμήνιεν ὅτι

'ποῶται μίσεα μηχανήσαντο καταχέειν νεανίσκων', ἡ δ' Οὐρανία καὶ Καλλιόπη καὶ ἡ Κλειὰ χαίρουσι 20 τοῖς ἐπ' ἀργυρίφ λυμαινομένοις τὸν λόγον. ἀλλ' ἔμοιγε δοκεῖ τὰ τῶν Μουσῶν ἔργα καὶ δῶρα μᾶλλον ἢ τὰ τῆς 'Αφροδίτης φιλοτήσια εἶναι. καὶ γὰρ τὸ

5 incerti poetae versus ib. οὐδέ τε X: οὐ ib. M: ἐναίσιμος 9 τὸ τραχὺ] τραχὺ R καὶ τὸ] τὸ λυπούμενον καὶ τὸ idem 11 τυγχάνοντα Amyotus καὶ R 12 Πίνδαρος] Ishm. 2, 10 16 Προποίτου Amyotus: προπόλου aut προσπόλου cf. Ovid. Metam. 10, 221 18 incerti poetae versus. Fort. corrig. πρῶται μείλια μαχλήσαντ' (aut τεχνήσαντ' cum X) ἐπέχειν νεανίσκων 20 ἐπ² R: ἐν ib. λυμαινομένοις scripsi cum Amyoto: διαδεχομένοις

Ε ένδοξον, δ τινες τοῦ λόγου ποιοῦνται τέλος, ώς άρχη και σπέρμα φιλίας ήγαπήθη: μᾶλλον δ' βλως οί γε πολλοί κατ' εύνοιαν την δόξαν τίθενται, νομίζοντες ήμας μη μόνον έπαινείν οθς φιλούμεν. άλλ' οὖτοι μέν, ὡς ὁ Ἰξίων διώκων τὴν "Ηραν τ ώλισθεν είς την νεφέλην, ούτως αντί της φιλίας είδωλον απατηλών και πανηγυρικών και περιφερόμενον ύπολαμβάνουσιν. δ δε νοῦν έχων, αν έν πολιτείαις καὶ πράξεσιν ἀναστρέφηται, δεήσεται δόξης τοσαύτης, δση δύναμιν περί τὰς πράξεις ἐκ τοῦ πι- 10 F στεύεσθαι δίδωσιν· ούτε γὰο ἡδὺ μὴ βουλομένους ούτε φάδιον ώφελεῖν, βούλεσθαι δὲ ποιεῖ τὸ πιστεύειν. ὥσπεο γὰο τὸ φῶς μᾶλλόν ἐστιν ἀγαθὸν τοτς βλέπουσιν η τοτς μη βλεπομένοις, ούτως η δύξα τοξς αλοθανομένοις ἢ τοζς μὴ παρορωμένοις. δ δ' 15 άπηλλαγμένος τοῦ τὰ κοινὰ πράττειν καὶ συνών έαυτῷ καὶ τάγαθὸν ἐν ἡσυχία καὶ ἀποαγμοσύνη τιθέμενος την μεν εν σχλοις και θεάτροις πάνδημον 778 καλ άναπεπταμένην δόξαν ούτως ώς την Αφοοδίτην δ Ίππόλυτος 'ἄπωθεν άγνὸς ὢν ἀσπάζεται', τῆς δέ 20 γε τῶν ἐπιεικῶν καὶ ἐλλογίμων οὐδ' αὐτὸς καταφρονεί πλούτον δε και δύξαν ήγεμονικήν και δύναμιν έν φιλίαις οὐ διώκει, οὐ μὴν οὐδε φεύγει ταῦτα μετρίω προσόντ' ήθει· οὐδὲ γὰρ τοὺς καλοὺς

⁴ μἡ μόνον] μόνον Μ. Aut scr. μή aut supplendum aliquid ante οθς velut ἀλλὰ καὶ δανμάζειν ib. ἢ οθς Amyotus 8 περιλαμβάνουσιν Coraes έν idem 13 γὰρ * 14 βλεπομένοις et παρορωμένοις delenda mihi videntur 15 μὴ παρορωμένοις] περιορωμένοις Coraes 20 cf. Eur. Hipp. 102

τῶν νέων διώκει καὶ ὡραίους, ἀλλὰ τοὺς εὐαγώγους καὶ κοσμίους καὶ φιλομαθεῖς οὐδ' οἶς ὥρα καὶ χάρις συνέπεται καὶ ἄνθος δεδίττεται τὸν φιλόσοφον οὐδ' ἀποσοβεῖ καὶ ἀπελαύνει τῶν ἀξίων ἐπιμελείως τὸ κάλλος. οὕτως οὖν ἀξίως ἡγεμονικῆς καὶ δυνάμεως ἀνδρὶ μετρίω καὶ ἀστείω προσούσης, οὐκ ἀφέξεται τοῦ φιλεῖν καὶ ἀγαπᾶν οὐδὲ φοβήσεται τὸ αὐλικὸς Β ἀκοῦσαι καὶ θεραπευτικός

'οί γὰο Κύποιν φεύγοντες ἀνθοώπων ἄγαν νοσοῦσ' δμοίως τοῖς ἄγαν θηρωμένοις:'

10 νοσούο ομοίως τοις αγαν σηρωμενοίς και οι προς ενδοξον ούτως και ήγεμονικήν φιλίαν έχοντες. δ μεν οὖν ἀπράγμων φιλόσοφος οὐ φεύξεται τοὺς τοιούτους, δ δὲ πολιτικὸς και περιέξεται αὐτῶν, ἄκουσιν οὖκ ἐνοχλῶν οὐδ' ἐπισταθμεύων 16 τὰ ὧτα διαλέξεσιν ἀκαίροις και σοφιστικαῖς, βουλομένοις δὲ χαίρων και διαλεγόμενος και σχολάζων και συνὼν προθύμως.

3. 'Σπείοω δ' ἄρουραν δώδεχ' ήμερων δόδν Βερέχυντα χωρου·'

20 οὖτος εἰ μὴ μόνον φιλογέωργος ἀλλὰ καὶ φιλάν- Ο θρωπος ἦν, ἥδιον ἂν ἔσπειρε τὴν τοσούτους τρέφειν δυναμένην ἢ τὸ ἀντισθένους ἐκεῖνο χωρίδιον, ὁ μόλις Αὐτολύκφ παλαίειν ἂν ἤρκεσε· εἰ δέ σε

2 ordo verborum est: οὐδὲ τὸ πάλλος (τούτων), οἶς ἅρα καλ χάρις καλ ἄνθος συνέπεται, δεδίττεται τὸν φιλ. οὐδ' ἀποσοβεῖ 10 νοσοῦσ' Stobaeus (Flor. 63, 3): νοσοῦσιν ib. ἀγαν θηρωμένοις Μ (et v. l.): ἀγαθὰ ἡρημένοις 14 ἄπουσιν Β: ἀπούειν 18 Ναυοκ. p. 52 20 *: φιλογεωργός 21 ἦν Iunius 23 Αθτολύτω W: αὐτὸ (αυτ αὐτῷ) αδ ib. παλαίειν*: πάλιν ib. ἀν ἥριεσε W: ἀνήρηπας cf. Xen. Symp. 3, 8 εἰ δέ σε (εἴ σε δὲ mei) ἡρόμην — παραι-

ήρόμην την οίχουμένην απασαν έπιστρέφειν παραιτούμαι. καίτοι Έπικουρος τάγαθον έν τῷ βαθυτάτω της ήσυχίας ώσπες έν ακλύστω λιμένι καί κωφώ τιθέμενος του εὐ πάσχειν τὸ εὖ ποιείν οὐ μόνον κάλλιον άλλά και ήδιον είναι φησι. χαράς ε γάο οὐδεν οὕτω γόνιμόν έστιν ώς χάρις άλλά σοφὸς ἦν δ ταῖς Χάρισι τὰ δυόματα θέμενος Αγλαίην D και Εύφοοσύνην και Θάλειαν· το γαο άγαλλόμενον καί το χαΐρου εν τώ διδόντι την χάριν πλεϊόν έστι καὶ καθαρώτερου. διὸ τῷ πάσχειν εδ αἰσχύνονται 10 πολλάκις, ἀεὶ δ' ἀγάλλονται τῷ εὖ ποιεῖν' εὖ δὲ ποιούσι πολλούς οί ποιούντες άγαθούς ὧν πολλοί δέονται καὶ τοὐναντίον, οί ἀεὶ διαφθείροντες ήγεμόνας η βασιλείς η τυράννους διάβολοι και συκοφάνται καὶ κόλακες ὑπὸ πάντων ἐλαύνονται καὶ 15 κολάζονται, καθάπες ούκ είς μίαν κύλικα φάρμακον Ε έμβάλλοντες θανάσιμον, άλλ' είς πηγήν δημοσία δέουσαν, ή χρωμένους πάντας δρωσιν. ώσπερ οὖν τούς Καλλίου κωμφδουμένους κόλακας γελώσιν, ούς

'οὐ πῦρ οὐδὲ σίδηρος οὐδὲ χαλκὸς ἀπείργει μὴ φοιτᾶν ἐπὶ δεῖπνον'

τοῦμαι] locus desperatus. In Symbolis proposul exempli gratia haec: ὁ δὲ Επείρω μὲν ⟨ὡς ἤδιστα⟩ τὴν οἰκονμένην, Απασι δ' εἰς τροφὴν παραιτοῦμαι: hanc enim sententiam locus requirit atque τὰ σνμφραζόμενα, quamquam versus posterioris verba definire nequeo 2 Ἐπίκονρος] Usener p. 325 ὁ Κοckius (3 p.495) hunc versum effecit: χαρᾶς γὰρ οῦτω γόνιμον οὐδὲν ὡς χάρις 10 εἶν πάσχειν Benselerus 19 γελῶσιν οὖς W: λέγονσιν. Malim ψέγονσιν οὖς 20 οὐδὲ Meinekius: οὖ ib. ἀπείργει idem: εἴργει cf. Κοck. 1 p. 308

κατά τὸν Εὔπολιν· τοὺς δ' ἀπολλοδώρου τοῦ τυοάννου καὶ Φαλάριδος καὶ Διονυσίου φίλους καὶ συνήθεις απετυμπάνιζον, έστο έβλουν καὶ ένεπίμποασαν, έναγεῖς ἐποιοῦντο καὶ καταράτους, ὡς ἐκεί-5 νων μεν άδικούντων ένα τούτων δε πολλούς δι' ένδς τοῦ ἄρχοντος ούτως οί μεν ιδιώταις συνόντες αὐτοὺς ἐκείνους ποιοῦσιν ἑαυτοῖς ἀλύπους και άβλαβείς και προσηνείς, δ δ' άρχοντος ήθος. άφαιοών μοχθηρον ή γνώμην έφ' δ δεί συγκατευ- Ε 10 θύνων τρόπον τινά δημοσία φιλοσοφεί και το κοινον έπανορθούται, ῷ πάντες διοικούνται. τοῖς ໂερεύσιν αίδω και τιμήν αι πόλεις νέμουσιν, δτι τάγαθά παρά τῶν θεῶν οὐ μόνον αύτοις καὶ φίλοις καὶ οίκείοις, άλλὰ κοινῆ πᾶσιν αἰτοῦνται τοῖς πολίταις. 15 καίτοι τους θεους οί ίερεῖς οὐ ποιούσιν ἀγαθών δοτήρας, άλλά τοιούτους όντας παρακαλούσι τούς δ' άρχοντας οί συνόντες των φιλοσόφων δικαιοτέοους ποιούσι καλ μετριωτέρους καλ προθυμοτέρους είς τὸ εὖ ποιεῖν, ώστε καὶ χαίρειν εἰκός ἐστι μᾶλλον.

4. 'Εμοί δε δοκεί και λυφοποιός ἄν ήδιον λύφαν 779 έργάσασθαι και προθυμότερον, μαθών ὡς ὁ ταύτην κτησόμενος τὴν λύραν μέλλει τὸ Θηβαίων ἄστυ τειχίζειν ὡς ὁ 'Αμφίων, ἢ τὴν Λακεδαιμονίων στάσιν παύειν ἐπάδων και παραμυθούμενος ὡς Θαλῆς και τέκτων ὁμοίως πηδάλιον δημιουργών ἡσθῆναι, πυθόμενος ὅτι τοῦτο τὴν Θεμιστοκλέους ναυαρχίδα κυβερνήσει προπολεμοῦσαν τῆς Ἑλλάδος ἢ τὴν Πομ-

4 nal] om. mei 11 $\tilde{\phi}$ Iunius: $\dot{\phi}_S$ 22 $\tau \dot{\eta} \nu$ $\lambda \dot{v} \rho \alpha \nu$] del. Herwerdenus 24 malim $\dot{\phi}_S$ $\dot{\phi}$ $\Theta \alpha \lambda \ddot{\eta}_S$

πηίου τὰ πειρατικὰ καταναυμαχοῦντος τί οὖν οἴει περί τοῦ λόγου τὸν φιλόσοφον διανοούμενον, ώς δ Β τοῦτον παραλαβών πολιτικός ἀνὴρ καὶ ἡγεμουικός χοινον όφελος έσται δικαιοδοτών, νομοθετών, κολάζων τοὺς πονηρούς, αύξων τοὺς ἐπιεικεῖς καὶ ἀγα- τ θούς; έμοι δε δοκεί και ναυπηγός άστείος ήδιον έργάσασθαι πηδάλιον, πυθύμενος ὅτι τοῦτο τὴν _'Αργὰ κυβερνήσει τήν 'πᾶσι μέλουσαν'· καὶ τεκτονικός ούκ αν ούτω κατασκευάσαι άροτρον προθύμως η αμαξαν, ώς τούς άξονας, οίς έμελλε Σόλων τούς 10 νόμους έγχαράξειν. και μην οι λόγοι των φιλοσόφων, έὰν ψυχαϊς ήγεμονικών καὶ πολιτικών ἀνδρών έγγραφῶσι βεβαίως καὶ κρατήσωσι, νόμων δύναμιν λαμβάνουσιν ή και Πλάτων είς Σικελίαν ἔπλευσεν, έλπίζων τὰ δόγματα νόμους καὶ ἔργα ποιήσειν έν 15 C τοῖς Διονυσίου πράγμασιν· ἀλλ' εὖοε Διονύσιον ώσπεο βιβλίον παλίμψηστον ήδη μολυσμών ανάπλεων καὶ τὴν βαφὴν οὐκ ἀνιέντα τῆς τυραννίδος. έν πολλφ χρόνφ δευσοποιόν οὖσαν καὶ δυσέκπλυτον άκμαίους δ' όντας έτι δεί των χρηστών άντι- 20 λαμβάνεσθαι λόνων.

⁶ corrig. vid. aut κάν pro και aut έργάσεσθαι pro έργάσασθαι aut ήδιον άν pro ήδιον 8 πασι μέλουσαν] Hom. μ 70 9 προθύμως άροτρον Benselerus 20 άκμαίους Coraes: δρομαίους

ΠΡΟΣ ΗΓΕΜΟΝΑ ΑΠΑΙΔΕΥΤΟΝ.

1. Πλάτωνα Κυρηναΐοι παρεκάλουν νόμους τε D γραψάμενον αὐτοῖς ἀπολιπεῖν καὶ διακοσμῆσαι τὴν πολιτείαν, δ δε παρητήσατο φήσας χαλεπον είναι Κυο οηναίοις νομοθετείν ούτως εὐτυχοῦσιν. 'οὐδεν γὰο ούτω γαύρον' και τραχύ και δύσαρκτον 'ώς άνηρ έφυ' εὐπραγίας δοκούσης ἐπιλαμβανόμενος. διὸ τοῖς ἄρχουσι χαλεπόν έστι σύμβουλον περί άρχῆς γενέσθαι Ε τὸν γὰο λόγον ώσπες ἄρχοντα παραδέξασθαι φο-10 βούνται, μή της έξουσίας αὐτῶν τάγαθὸν κολούση τῷ καθήκοντι δουλωσάμενος. οὐ γὰο ἴσασι τὰ Θεοπόμπου τοῦ Σπαρτιατών βασιλέως, δς πρώτος έν Σπάρτη τοῖς βασιλεύουσι καταμίξας τοὺς Ἐφόρους, εἶτ' ὀνειδιζόμενος ὑπὸ τῆς γυναικός, εἰ τοῖς παισίν 15 έλάττονα παραδώσει την άρχην ής παρέλαβε, 'μείζονα μεν οὖν' εἶπεν 'ὅσφ καὶ βεβαιοτέραν'. τὸ γὰρ σφοδρον άνεις και άκρατον αὐτης άμα τῷ φθόνφ διέφυγε τὸν κίνδυνον. καίτοι Θεόπομπος μὲν είς F έτέρους τὸ τῆς ἀρχῆς ὥσπερ φεύματος μεγάλου πα-20 φοχετευσάμενος, δσον άλλοις έδωκεν, αύτοῦ περιέ-

⁵ Nauck. p. 617 10 τάγαθον *: το άγαθον

κοψεν δ δ έκ φιλοσοφίας τῷ ἄρχοντι πάρεδρος καὶ φύλαξ έγκατοικισθεὶς λόγος, ὥσπερ εὐεξίας τῆς δυνάμεως τὸ ἐπισφαλὲς ἀφαιρῶν, ἀπολείπει τὸ ὑγιαῖνον.

2. 'Αλλά νοῦν οὐκ ἔχοντες οἱ πολλοὶ τῶν βασι- 5 λέων καὶ ἀρχόντων μιμοῦνται τοὺς ἀτέχνους ἀνδριαντοποιούς, οδ νομίζουσι μεγάλους καλ άδρούς φαίνεσθαι τοὺς κολοσσούς, αν διαβεβηκότας σφόδοα 780 και διατεταμένους και κεχηνότας πλάσωσι και γάρ οδτοι βαρύτητι φωνής και βλέμματος τραγύτητι και 10 δυσκολία τρόπων καὶ ἀμιξία διαίτης όγκον ήγεμονίας καλ σεμνότητα μιμεϊσθαι δοκούσιν, οὐδ' δτιούν των κολοσσικών διαφέροντες ανδριάντων, οι την έξωθεν ήρωικην καλ θεοπρεπή μορφήν έχοντες έντός είσι γής μεστοί και λίθου και μολίβδου. πλην δτι 15 τῶν μὲν ἀνδοιάντων ταῦτα τὰ βάρη τὴν ὀρθότητα μόνιμον καλ ακλινή διαφυλάττει, οί δ' απαίδευτοι Β στρατηγοί και ήγεμόνες ύπο της έντος άγνωμοσύνης πολλάκις σαλεύονται καὶ περιτρέπονται βάσει γάρ ού κειμένη πρός δρθάς έξουσίαν έποικοδομούντες 20 ύψηλην συναπονεύουσι. δεῖ δέ, ώσπεο δ κανων αὐτός, ἀστραβής γενόμενος καὶ ἀδιάστροφος, οὕτως άπευθύνει τὰ λοιπὰ τῆ πρὸς αύτὸν ἐφαρμογῆ καὶ παραθέσει συνεξομοιών, παραπλησίως τον ἄρχοντα ποώτου αὐτὸυ τὴυ ἀρχὴυ κτησάμενου ἐν ἑαυτῷ καὶ 25 κατευθύναντα την ψυχην και καταστησάμενον τὸ

COLOR OF ANY CANADA THE THE ANY COLOR OF THE COLOR OF THE

⁸ φανείσθαι Madvigius 23 *: αὐτὸν 24 συνεξομοιῶν Stobaeus (46, 100): συνεφομοιῶν unde συναφομοιῶν W 25 αὐτὸν] cm. mei τὴν R 26 ψυχὴν idem: ἀρχὴν

ήθος ούτω συναρμόττειν τὸ ὑπήκοον ούτε γὰρ πίπτοντός ἐστιν ὀρθοῦν ούτε διδάσκειν ἀγνοοῦντος ούτε κοσμεῖν ἀκοσμοῦντος ἢ τάττειν ἀτακτοῦντος ἢ ἄρχειν μὴ ἀρχομένου ἀλλ' οἱ πολλοὶ κακῶς φρο- C τοῦντες οἴονται πρῶτον ἐν τῷ ἄρχειν ἀγαθὸν εἶναι τὸ μὴ ἄρχεσθαι, καὶ ὅ γε Περσῶν βασιλεὺς πάντας ἡγεῖτο δούλους πλὴν τῆς αὐτοῦ γυναικός, ἦς μάλιστα δεσπότης ὤφειλεν εἶναι.

3. Τίς οὖν ἄρξει τοῦ ἄρχοντος; δ 'νόμος δ 10 πάντων βασιλεύς θνατών τε καλ άθανάτων' ώς έφη Πίνδαρος, οὐκ ἐν βιβλίοις ἔξω γεγραμμένος οὐδέ τισι ξύλοις, άλλ' έμψυχος ων έν αὐτῷ λόγος, ἀελ συνοικών και παραφυλάττων και μηδέποτε την ψυχὴν ἐῶν ἔρημον ἡγεμονίας. ὁ μὲν γὰρ Περσῶν βα-15 σιλεύς ένα των κατευναστών είχε πρός τοῦτο τεταγμένον, ὥσθ' ἕωθεν εἰσιόντα λέγειν πρὸς αὐτόν 'ἀνάστα, Το βασιλεῦ, καὶ φοόντιζε ποαγμάτων, ὧν σε φοοντίζειν δ μέγας 'Ωρομάσδης ήθέλησε ' του δέ D πεπαιδευμένου και σωφρονοῦντος άρχοντος έντός 20 έστιν δ τοῦτο φθεγγόμενος ἀεὶ καὶ παρακελευόμενος. Πολέμων γὰς έλεγε τὸν έςωτα είναι 'θεών ὑπηςεσίαν είς νέων έπιμέλειαν καὶ σωτηρίαν. άληθέστεοον δ' ἄν τις είποι τοὺς ἄρχοντας ὑπηρετείν θεφ πρός ανθρώπων επιμέλειαν και σωτηρίαν, ὅπως ὧν

¹⁰ δνατῶν Pindarus (Bergk. 1 p. 439): δνητῶν 11 M: γεγοαμμένοις 12 ἐν αὐτῷ Coraes: ἐαντῷ aut ἐν ἑαντῷ 18 μέγας Ὠρομάσδης Kaltwasserus: μεσοφομάσδης cf. Vit. Artax. c. 29 22 καὶ σωτηρίαν addidi ex compar. Thes. et Rom. c. 2

θεὸς δίδωσιν ἀνθοώποις καλῶν καὶ ἀγαθῶν τὰ μὲν νέμωσι τὰ δὲ φυλάττωσιν.

'δράς τὸν ὑψοῦ τόνδ' ἄπειρον αἰθέρα,

καὶ γῆν πέριξ ἔχονθ' ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις;'
δ μὲν καθίησιν ἀρχὰς σπερμάτων προσηκόντων γῆ 5
δ' ἀναδίδωσιν, αὕξεται δὲ τὰ μὲν ὕμβροις τὰ δ'
ἀνέμοις τὰ δ' ἄστροις ἐπιθαλπόμενα καὶ σελήνη,
Ε κοσμεῖ δ' ἥλιος ἄπαντα καὶ πᾶσι τοῦτο δὴ τὸ, παρ'
αὐτοῦ φίλτρον ἐγκεράννυσιν. ἀλλὰ τῶν τοιούτων
καὶ τηλικούτων ἃ θεοὶ χαρίζονται δώρων καὶ ἀγα- 10
θῶν οὐκ ἔστιν ἀπόλαυσις οὐδὲ χρῆσις ὀρθὴ δίχα
νόμου καὶ δίκης καὶ ἄρχοντος. δίκη μὲν οὖν νόμου

είκου θεοῦ τοῦ πάντα κοσμοῦντος, οὐ Φειδίου δεόμενος πλάττοντος οὐδὲ Πολυκλείτου καὶ Μύρωνος, 15
ἀλλ' αὐτὸς αὑτὸν εἰς δμοιότητα θεῷ δι' ἀρετῆς καΕ θιστὰς καὶ δημιουργῶν ἀγαλμάτων τὸ ἡδιστον ὀφθῆναι καὶ θεοπρεπέστατον. οἶον δ' ἡλιον ἐν οὐρανῷ
περικαλλὲς εἴδωλον ἑαυτοῦ καὶ σελήνην ὁ θεὸς

τέλος έστί, νόμος δ' ἄρχοντος ἔργον, ἄρχων δ'

いいは、日本の日本は、日本のでは、

ένίδουσε, τοιοῦτον ἐν πόλεσι μίμημα καὶ φέγγος 20 ἄρχων 'δστε θεουδής εὐδικίας ἀνέχησι', τουτέστι θεοῦ λόγον ἔχων διάνοιαν, οὐ σκῆπτρον οὐδὲ κεραυνὸν οὐδὲ τρίαιναν, ὡς ἔνιοι πλάττουσιν ἑαυτοὺς καὶ γράφουσι τῷ ἀνεφίκτῷ ποιοῦντες ἐπίφθονον τὸ ἀνόητον νεμεσῷ γὰρ δ θεὸς τοῖς ἀπο- 25

³ Nauck. p. 663 4 ἔχοντα αὐταῖς ἀγπάλαις mei 9 αὐτοῦ *: αὐτοῦ τοιούτων *: τοσούτων cf. Stob. 46, 101 21 cf. Hom. τ 109, 111 22 καὶ διάνοιαν R, sed recte se habet vulgata

μιμουμένοις βροντάς και κεραυνούς και ἀκτινοβολίας, τοὺς δὲ τὴν ἀρετὴν ζηλοῦντας αὐτοῦ και πρὸς 781
τὸ καλὸν και φιλάνθρωπον ἀφομοιοῦντας έαυτοὺς
ἡδόμενος αὕξει και μεταδίδωσι τῆς περι αὐτὸν εὐνοτο μίας και δίκης και ἀληθείας και πραότητος τοῦν
θειότερον οὐ πῦρ ἐστιν οὐ φῶς οὐχ ἡλίου δρόμος
οὐκ ἀνατολαι και δύσεις ἄστρων οὐ τὸ ἀίδιον και
ἀθάνατον. οὐ γὰρ χρόνω ζωῆς ὁ θεὺς εὐδαίμων
ἀλλὰ τῆς ἀρετῆς τῷ ἄρχοντι τοῦτο γὰρ θεῖόν ἐστι,
10 καλὸν δ' αὐτῆς και τὸ ἀρχόμενον.

4. 'Ανάξαρχος μὲν οὖν ἐπὶ τῷ Κλείτου φόνῷ δεινοπαθοῦντα παραμυθούμενος 'Αλέξανδρον ἔφη καὶ τῷ Διὶ τὴν Δίκην εἶναι καὶ τὴν Θέμιν παρέδρους, Β ἴνα πᾶν πραττόμενον ὑπὸ βασιλέως θεμιτὸν δοκῆ 1.5 καὶ δίκαιον οὐκ ὀρθῶς οὐδ' ἀφελίμως τὴν ἐφ' οἶς ἡμαρτε μετάνοιαν αὐτοῦ τῷ πρὸς τὰ ὅμοια θαρρύνειν ἰώμενος. εἰ δὲ δεῖ ταῦτ' εἰκάζειν, ὁ μὲν Ζεὺς οὐκ ἔχει τὴν Δίκην πάρεδρον, ἀλλ' αὐτὸς Δίκη καὶ Θέμις ἐστὶ καὶ νόμων ὁ πρεσβύτατος καὶ τελειότατος. οἱ δὲ παλαιοὶ οὕτω λέγουσι καὶ γράφουσι καὶ διδάσκουσιν, ὡς ἄνευ Δίκης ἄρχειν μηδὲ τοῦ Διὸς καλῶς δυναμένου ' ἡ δέ γε παρθένος ἐστί' καθ' 'Ησίοδον ἀδιάφθορος, αἰδοῦς καὶ σωφροσύνης καὶ C ἀφελείας σύνοικος ὅθεν 'αἰδοίους' προσαγορεύουσι 25 τοὺς βασιλεῖς μάλιστα γὰρ αἰδεῖσθαι προσήκει τοῖς

¹² καὶ τῷ Διὶ — τὴν Θέμιν W: κλείτω δὴ — τὴν τῷν ϑεῷν 13 παρέδρονς] cf. Soph. O. C. 1381 22 γε] τε Hesiodus (O D. 256) 24 ἀφελείας] ἀληθείας codex X ib. σύνοινος X: ἔνοινος ib. αίδοίονς] cf. Hom. Δ 402, σ 814

ήκιστα φοβουμένοις. φοβεΐσθαι δε δεί τον ἄρχοντα τοῦ παθεῖν κακῶς μᾶλλον το ποιῆσαι τοῦτο γὰρ αἴτιόν ἐστιν ἐκείνου καὶ οὖτός ἐστιν ὁ φόβος τοῦ ἄρχοντος φιλάνθρωπος καὶ οὐκ ἀγεννής, ὑπερ τῶν ἀρχομένων δεδιέναι μὴ λάθωσι βλαβέντες,

'ως δε κύνες περί μηλα δυσωρήσονται εν αὐλη, θηρὸς ἀκούσαντες κρατερόφρονος,'

οὐχ ὑπὲρ αὑτῶν ἀλλ' ὑπὲρ τῶν φυλαττομένων. ὁ δ' Ἐπαμεινώνδας, εἰς ἐορτήν τινα καὶ πότον ἀνει
D μένως τῶν Θηβαίων ὁυέντων, μόνος ἐφώδευε τὰ 10 ὅπλα καὶ τὰ τείχη, νήφειν λέγων καὶ ἀγρυπνεϊν ὡς ἄν ἐξῆ τοῖς ἄλλοις μεθύειν καὶ καθεύδειν. καὶ Κάτων ἐν Ἰτύκη τοὺς ἄλλους ἄπαντας ἀπὸ τῆς ῆττης ἐκήρυττε πέμπειν ἐπὶ θάλατταν καὶ ἐμβιβάσας, εὕπλοιαν εὐξάμενος ὑπὲρ αὐτῶν, εἰς οἶκον ἐπανελ- 15 θὰν ἑαυτὸν ἀπέσφαξε διδάξας ὑπὲρ τίνων δεῖ τὸν ἄρχοντα τῷ φόβῷ χρῆσθαι καὶ τίνων δεῖ τὸν ἄρχοντα καταφρονεῖν. Κλέαρχος δ' ὁ Ποντικὸς τύραννος εἰς κιβωτὸν ἐνδυόμενος ὥσπερ ὄφις ἐκάθευδε.

Ε καὶ ἸΑριστόδημος ὁ ἸΑρνεῖος εἰς ὑπερῶον οἴκημα κο

Ε καὶ 'Αριστόδημος ὁ 'Αργείος εἰς ὑπερῷον οἴκημα το
θύραν ἔχον ἐπιρρακτήν, ἦς ἐπάνω τιθεὶς τὸ κλινίδιον ἐκάθευδε μετὰ τῆς ἐταίρας ἡ δὲ μήτηρ ἐκείνης ὑφεῖλκε κάτωθεν τὸ κλιμάκιον, εἶθ' ἡμέρας
πάλιν προσετίθει φέρουσα. πῶς οὖτος, οἴεσθε, τὸ
θέατρον ἐπεφρίκει καὶ τὸ ἀρχεῖον, τὸ βουλευτήριον, τὸ
συμπόσιον, ὁ τὸν θάλαμον ἐαυτῷ δεσμωτήριον
πεποιηκώς; τῷ γὰρ ὄντι δεδίασιν οἱ βασιλεῖς ὑπὲρ

6 Hom. K 184 20 Åριστόδημος] Åρίστιππος Vit. Arat. c. 25 21 η s] deleverim

τῶν ἀοχομένων, οί δὲ τύραννοι τοὺς ἀρχομένους τοὶ τῆ δυνάμει τὸ δέος συναύξουσι πλειόνων γὰρ ἄρχοντες πλείονας φοβοῦνται.

5. Οὐ γὰο είνὸς οὐδὲ ποέπον, ὥσπεο ἔνιοι φι- Ε 5 λόσοφοι λέγουσι, τὸν θεὸν ἐν ὕλη πάντα πασχούση καί πράγμασι μυρίας δεχομένοις ανάγκας καί τύχας καί μεταβολάς ύπάρχειν άναμεμιγμένον άλλ' δ μέν άνω που περί την άει κατά ταύτά ούτω φύσιν έχουσαν ίδουμένος έν βάθοοις άγίοις, ή φησι Πλά-10 των. εὐθεία περαίνει κατά φύσιν περιπορευόμενος. οίον δ' ήλιος έν οὐοανῷ μίμημα τὸ περικαλλὲς αὐτοῦ δι' ἐσόπτρου εἴδωλον ἀναφαίνεται τοῖς ἐκεϊνον ένοραν δι' αὐτοῦ δυνατοῖς, οῦτω τὸ ἐν πόλεσι φέγγος εὐδικίας καὶ λόγου τοῦ περὶ αὐτὸν ὥσπερ 15 είκόνα κατέστησεν, ἢν οί μακάριοι καὶ σώφρονες έκ 782 φιλοσοφίας ἀπογράφονται πρός τὸ κάλλιστον των ποαγμάτων πλάττοντες έαυτούς. ταύτην δ' οὐδεν έμποιεϊ την διάθεσιν η λόγος έκ φιλοσοφίας παραγενόμενος τνα μη πάσχωμεν το τοῦ 'Αλεξάνδοου. 20 δς έν Κορίνδφ Διογένην θεασάμενος και δι' εὐφυΐαν άναπήσας καὶ θαυμάσας τὸ φοόνημα καὶ τὸ μέγεθος τάνδοὸς εἶπεν 'εἰ μὴ 'Αλέξανδοος ἤμην, Διογέ-

⁷ ὁ μὲν W: ἡμῖν 8 οὕτω] ὡσαύτως R 9 Πλάτων] de Legg. p. 716 a. cf. Phaedr. p. 254 b 10 σύθεις R: σύθεα cf. p. 601 b 11 οἶον δ' ἤλιος κέ] fort. corrig. οἷον δ' ἤλιος έν οὐο. μίμημά τε περικαλλὲς αὐτοῦ καὶ εἰδωλον ἀναφαίνεται cett. deleto δι' ἐσόπτρον ut glossemate ad δι' αὐτοῦ (lin. 13); an emendandum δίκην ἐσόπτρον καὶ εἰδωλον? 14 αὐτὸν Αbreschius: αὐτὴν αυτ ἀντὸν 16 τῶν παραδειγμάτων Μ 22 *: τοῦ ἀνδρὸς

νης ἀν ἤμην' ολίγου δέων είπεῖν, τὴν περί αὐτὸν εὐτυχίαν καὶ λαμπρότητα καὶ δύναμιν ὡς κώλυσιν Β ἀρετῆς καὶ ἀσχολίαν βαρυνόμενος καὶ ζηλοτυπῶν τὸν τρίβωνα καὶ τὴν πήραν, ὅτι τούτοις ἦν ἀνίκητος καὶ ἀνάλωτος Διογένης, οὐχ ὡς ἐκεῖνος ὅπλοις δ καὶ ἵπποις καὶ σαρίσσαις. ἐξῆν οὖν φιλοσοφοῦντα καὶ τῆ διαθέσει γίγνεσθαι Διογένην καὶ τῆ τύχη μένειν 'Αλέξανδρον, καὶ διὰ τοῦτο γενέσθαι Διογένην μᾶλλον, ὅτι ἦν 'Αλέξανδρος, ὡς πρὸς τύχην μεγάλην πολὺ πνεῦμα καὶ σάλον ἔχουσαν ἔρματος 10 πολλοῦ καὶ κυβερνήτου μεγάλου δεόμενον.

6. Έν μὲν γὰρ τοῖς ἀσθενέσι καὶ ταπεινοῖς καὶ ἰδιώταις τῷ ἀδυνάτῳ μιγνύμενον τὸ ἀνόητον εἰς τὸ ἀναμάρτητον τελευτῷ, ισπερ ἐν ὀνείρασι φαύλοις τις ἀνι** τὴν ψυχὴν διαταράττει συνεξαναστῆναι 15 C ταῖς ἐπιθυμίαις μὴ δυναμένην ἡ δ' ἐξουσία παραλαβοῦσα τὴν κακίαν νεῦρα τοῖς πάθεσι προστίθησι καὶ τὸ τοῦ Διονυσίου ἀληθές ἐστιν ἔφη γὰρ ἀπολαύειν μάλιστα τῆς ἀρχῆς, ὅταν ταχέως ὰ βούλεται ποιῆ. μέγας οὖν ὁ κίνδυνος βούλεσθαι ὰ μὴ δεῖ 20 τὸν ὰ βούλεται ποιεῖν δυνάμενον.

'αὐτίκ' ἔπειτά γε μῦθος ἔην, τετέλεστο δὲ ἔργον.' ὀξὸν ἡ κακία διὰ τῆς ἐξουσίας δρόμον ἔχουσα πᾶν The state of the s

¹ δέων] δέω Madvigius. δεῖν Coraes ἀὐτὸν Duebnerus: αὐτὸν 13 μιγνύμενον] δεδεμένον melius Stob. 46, 102 14 τελεντῷ] om. mei. Fort. hoc omisso corr. τὸ ἀνόητον εἰργει τὸ ἁμαρτάνειν ib. ἐν Stobaeus 15 τις ἀνι **] lac. 7-8 in Amb. 11-12 in V^4 . τοῖς πάθεσι Stobaeus. Fort. τοῖς ἀνιάτοις πάθεσι 17 νεῦρα τοῖς Stobaeus: ἀνιάτοις 22 Hom. 7242 ib. ἔπειτά γε] ἔπειδ 2 ἄμα?

πάθος έξωθεϊ, ποιούσα την δογην φόνον τὸν ἔρωτα μοιχείαν την πλεονεξίαν δήμευσιν.

'αὐτίκ' ἔπειθ' ἄμα μῦθος ἔην,'

καὶ ἀπόλωλεν ὁ προσκρούσας ὑπόνοια, καὶ τέθνητον ὁ διαβληθείς. ἀλλ' ὥσπερ οί φυσικοὶ λέγουσι D
τὴν ἀστραπὴν τῆς βροντῆς ὑστέραν μὲν ἐκπίπτειν
ὡς αἴμα τραύματος, προτέραν δὲ φαίνεσθαι, τὸν
μὲν ψόφον ἐκδεχομένης τῆς ἀκοῆς τῷ δὲ φωτὶ τῆς
ὄψεως ἀπαντώσης · οὕτως ἐν ταῖς ἀρχαῖς φθάνουσιν
το αί κολάσεις τὰς κατηγορίας καὶ προεκπίπτουσιν αί
καταδίκαι τῶν ἀποδείξεων.

'εἴκει γὰο ἤδη θυμὸς οὐδ' ἔτ' ἀντέχει, θινῶδες ὡς ἄγκιστοον ἀγκύοας σάλφ,

ἀν μὴ βάρος ἔχων ὁ λογισμὸς ἐπιθλίβη καὶ πιέζη 15 τὴν ἐξουσίαν, μιμουμένου τὸν ἥλιον τοῦ ἄρχοντος, δς ὅταν ὕψωμα λάβη μέγιστον, ἐξαρθεὶς ἐν τοῖς Ε βορείοις, ἐλάχιστα κινεῖται, τῷ σχολαιοτέρῷ τὸν δρόμον εἰς ἀσφαλὲς καθιστάμενος.

7. Οὐδὲ γὰο λαθεῖν οἶόν τε τὰς κακίας ἐν ταῖς 20 ἐξουσίαις ἀλλὰ τοὺς μὲν ἐπιληπτικούς, ἀν ἐν ὕψει τινὶ γένωνται καὶ περιενεχθῶσιν, ἴλιγγος ἴσχει καὶ σάλος, ἐξελέγχων τὸ πάθος αὐτῶν, τοὺς δ' ἀπαιδεύτους καὶ ἀμαθεῖς ἡ τύχη μικρὸν ἐκκουφίσασα πλούτοις τισὶν ἢ δόξαις ἢ ἀρχαῖς μετεώρους γενομέ-25 νους εὐθὺς ἐπιδείκνυσι πίπτοντας μᾶλλον δ', ὥσπερ

¹ $\dot{\epsilon}$ $\dot{\xi}$ $\dot{\omega}$ $\dot{\sigma}$ $\dot{\epsilon}$ $\dot{\epsilon}$

των κενων άγγείων οὐκ ἂν διαγνοίης τὸ ἀκέραιον καὶ πεπονηκός, ἀλλ' ὅταν ἐγχέης, φαίνεται τὸ δέον.

F οὕτως αι σαθραὶ ψυχαὶ τὰς ἐξουσίας μὴ στέγουσαι δέουσιν ἔξω ταις ἐπιθυμίαις, ταις ὀργαίς, ταις ἀλαξονείαις, ταις ἀπειροκαλίαις. καίτοι τί δει ταῦτα λέ- 5 γειν, ὅπου καὶ τὰ σμικρότατα τῶν ἐλλειμμάτων περὶ τοὺς ἐπιφανείς καὶ ἐνδόξους συκοφαντείται; Κίμωνος ἦν δ οἶνος διαβολή, Σκιπίωνος δ ὕπνος, Λεύκολλος ἐπὶ τῷ δειπνείν πολυτελέστερον ἤκουε κακῶς.

2 nal] η Coraes 5 naltoi R: nal

τιθεμένων αγώνων ποόφασις αοεταν ές αίπον ἔβαλε σκότου,

οὐκ ἀγνοοῦμεν. ἐπειδὴ δὲ πλείστας αἱ ποὸς τοὺς πολιτικοὺς ἀγῶνας ἀποκνήσεις καὶ μαλακίαι προφάσεις ἔχουσαι τελευταίαν ὥσπερ τήν 'ἀφ' ἱερᾶς' ἐπά10 γουσιν ἡμἴν τὸ γῆρας, καὶ μάλιστα δὴ τούτφ τὸ φιλότιμον ἀμβλύνειν καὶ δυσωπεῖν δοκοῦσαι πείθουσιν εἶναί τινα πρέπουσαν οὐκ ἀθλητικῆς μόνον ἀλλὰ καὶ πολιτικῆς περιόδου κατάλυσιν οἴομαι δεῖν C ὰ πρὸς ἐμαυτὸν ἐκάστοτε λογίζομαι καὶ πρὸς σὲ
16 διελθεῖν περὶ τῆς πρεσβυτικῆς πολιτείας ὅπως μηδέτερος ἀπολείψει τὴν μακρὰν συνοδίαν μέχρι δεῦρο κοινῆ προερχομένην μηδὲ τὸν πολιτικὸν βίον ὥσπερ ἡλικιώτην καὶ συνήθη φίλον ἀπορρίψας μεταβαλεῖται πρὸς ἄλλον ἀσυνήθη καὶ χρόνον οὐκ ἔχοντα
20 συνήθη γενέσθαι καὶ οἰκεῖον, ἀλλ' ἐμμενοῦμεν οἷς ἀπ' ἀργῆς προειλόμεθα, ταὐτὸ τοῦ ξῆν καὶ τοῦ

⁵ Bergk. 1 p. 456 6 ante ἀρετὰν 'aliquid intercidisse numerus versus arguit' Bergkius ἐς Pindarus: εἰς 9 cf. Leutsch. 2 p. 320 18 Duebnerus: μεταβάληται

καλώς ζην ποιησάμενοι πέρας εί γε δη μη μέλλοιμεν έν βραχεϊ τῷ λειπομένᾳ τὸν πολὺν ἐλέγγειν χρόνον, D ως επ' ούδενὶ καλῷ μάτην ἀνηλωμένον. οὐ γὰο ή τυραννίς, ως τις είπε Διονυσίω, καλόν έντάφιον. άλλ' έκείνο γε την μοναρχίαν μετά της άδικίας τό τ γε μή παύσασθαι συμφοράν τελεωτέραν έποίησε. καὶ καλῶς Διογένης ὕστερον ἐν Κορίνθφ τὸν υίὸν αὐτοῦ δεασάμενος ίδιώτην έκ τυράννου γεγενημένον 'ώς αναξίως' έφη 'Διονύσιε, σεαυτού πράττεις οὐ γαο ένταυθά σε μεθ' ήμων έδει ζην έλευθέρως καί 10 άδεως, άλλ' έκει τοις τυραννείοις έγκατωκοδομημένου ώσπες δ πατής άχρι γήρως έγκαταβιώσαι.' πολιτεία δε δημοκρατική και νόμιμος άνδρος είθισμένου παρέχειν αύτὸν οὐχ ἦττον ἀρχόμενον ἀφελίμως Ε ή άρχοντα καλὸν ἐντάφιον ὡς ἀληθῶς τὴν ἀπὸ τοῦ 16 βίου δόξαν τῷ θανάτῳ προστίθησι· τοῦχο γάρ

'ἔσχατον δύεται κατὰ γᾶς'

ώς φησι Σιμωνίδης, πλην ὧν ποοαποθυήσκει τὸ φιλάνθοωπον καὶ φιλόκαλον καὶ ποοαπαυδῷ τῆς τῶν ἀναγκαίων ἐπιθυμίας ὁ τῶν καλῶν ξῆλος, ὡς 20 τὰ ποακτικὰ μέρη καὶ θεῖα τῆς ψυχῆς ἐξιτηλότερα τῶν παθητικῶν καὶ σωματικῶν ἐχούσης · ὅπερ οὐδὲ λέγειν καλὸν οὐδ' ἀποδέχεσθαι τῶν λεγόντων, ὡς Ε κερδαίνοντες μόνον οὐ κοπιῶμεν · ἀλλὰ καὶ τὸ τοῦ Θουκυδίδου παράγειν ἐπὶ τὸ βέλτιον, μη τὸ φιλό- 25

⁴ καλὸν ἐντάφιον] cf. Isocr. 6, 125 5 γε] μὲν R. 7 καλῶς Emperius: καθὰς 17 Bergk. 3 p. 417 22 ὅπες] διόπες W 23 τῶν] δεῖ τῶν Duebnerus

τιμον ἀγήρων μόνον ἡγουμένους, ἀλλὰ μᾶλλον τὸ κοινωνικὸν καὶ πολιτικόν, ὁ καὶ μύρμηξιν ἄχρι τέλους παραμένει καὶ μελίτταις οὐδεὶς γὰρ πώποτ εἶδεν ὑπὸ γήρως κηφῆνα γενομένην μέλιτταν, ὥσπερ εἔνιοι τοὺς πολιτικοὺς ἀξιοῦσιν, ὅταν παρακμάσωσιν, οἴκοι σιτουμένους καθῆσθαι καὶ ἀποκεῖσθαι, καθάπερ ἰῷ σίδηρον ὑπ' ἀργίας τὴν πρακτικὴν ἀρετὴν σβεννυμένην περιορῶντας. ὁ γὰρ Κάτων ἔλεγεν, 784 ὅτι πολλὰς ἰδίας ἔχοντι τῷ γήρα κῆρας οὐ δεῖ τὴν 10 ἀπὸ τῆς κακίας ἐκόντας ἐπάγειν αἰσχύνην πολλῶν δὲ κακιῶν οὐδεμιᾶς ἦττον ἀπραξία καὶ δειλία καὶ μαλακία καταισχύνουσιν ἄνδρα πρεσβύτην, ἐκ πολιτικῶν ἀρχείων καταδυόμενον εἰς οἰκουρίαν γυναικῶν ἢ κατ' ἀγρὸν ἐφορῶντα καλαμητρίδας καὶ δεριστάς.

'δ δ' Οιδίπους ποῦ καὶ τὰ κλείν' αἰνίγματα;'
τὸ μὲν γὰο ἐν γήοα πολιτείας ἄρχεσθαι καὶ μὴ ποότερον, ὥσπερ Ἐπιμενίδην λέγουσι κατακοιμηθέντα νεανίαν ἔξεγρέσθαι γέροντα μετὰ πεντήκοντα
εο ἔτη εἶτα τὴν οὕτω μακρὰν καὶ συμβεβιωκυἴαν ἡσυ- Β
χίαν ἀποθέμενον ἐμβαλεῖν ἑαυτὸν εἰς ἀγῶνας καὶ ἀσχολίας, ἀήθη καὶ ἀγύμναστον ὄντα καὶ μήτε πράγμασιν ἐνωμιληκότα πολιτικοῖς μήτ' ἀνθρώποις, ἴσως ἀν αἰτιωμένω τινὶ παράσχοι τὸ τῆς Πυθίας

¹ Thucydides 2, 44, 4: ἀγήρω 3 πώποτε accessit ex Stob. 45, 20 4 εἶδεν idem: οἶδεν 8 Κάτων] cf. Vit. Cat. ma. c. 9 14 Coraes: παλαμητρίας 16 Eur. Phoen. 1688 18 ἀλλ' ὅσπερ Hauptius 19 ἐξέγρεσθαι mei 20 εἶτα τὴν *: οὕτ' ἀν R: συμβεβηπνῖαν

είπεῖν 'ὄψ' ἦλθες' ἀρχὴν καὶ δημαγωγίαν διζήμενος, καὶ παρ' ιραν στρατηγίου κόπτεις θύραν, ισπερ τις ἀτεχνότερος ὢν νύκτωρ ἐπίκωμος ἀφιγμένος, ἢ ξένος οὐ τόπον οὐδὲ χώραν ἀλλὰ βίον, οὖ μὴ πεπείρασαι, μεταλλάττων. τὸ γάρ 'πόλις ἄνδρα διδά- τ σκει' κατὰ Σιμωνίδην ἀληθές ἐστιν ἐπὶ τῶν ἔτι χρόνον ἐχόντων μεταδιδαχθῆναι καὶ μεταμαθείν μάθημα, διὰ πολλῶν ἀγώνων καὶ πραγμάτων μόλις Ο ἐκπονούμενον, ἄνπερ ἐν καιρῷ φύσεως ἐπιλάβηται καὶ πόνον ἐνεγκεῖν καὶ δυσημερίαν εὐκόλως δυνα- 10 μένης. ταῦτα δόξει τις μὴ κακῶς λέγεσθαι πρὸς τὸν ἀρχόμενον ἐν γήρα πολιτείας.

2. Καίτοι το υναντίον δρώμεν ύπο τῶν νοῦν ἐχόντων τὰ μειράκια καὶ τοὺς νέους ἀποτρεπομένους τοῦ τὰ κοινὰ πράττειν καὶ μαρτυροῦσιν οί 15 νόμοι διὰ τοῦ κήρυκος ἐν ταῖς ἐκκλησίαις οὐκ ᾿Αλκιβιάδας οὐδὲ Πυθέας ἀνιστάντες ἐπὶ τὸ βῆμα πρώτους, ἀλλὰ τοὺς ὑπὲρ πεντήκοντ ἔτη γεγονότας, D λέγειν καὶ συμβουλεύειν παρακαλοῦντες οὐ γὰρ τοσοῦτον ἀήθεια τόλμης καὶ τριβῆς ἔνδεια καὶ προ- 20 τρόπαιον ἐκάστω στρατιωτῶν **. δ δὲ Κάτων μετ ὀγδοήκοντ ἔτη δίκην ἀπολογούμενος ἔφη χαλεπὸν εἶναι βεβιωκότα μετ ἄλλων ἐν ἄλλοις ἀπολογεῖσθαι.

くいかしかしゃくしゅがは、またないこととでいるのであることのないないはないできないないないのであるとなっていることではないとのできないというないないないのできないのできないというと

Καίσαρος δε τοῦ καταλύσαντος Αντώνιον οὔτι μικοῷ βασιλικώτερα καλ δημωφελέστερα γενέσθαι πολιτεύματα ποὸς τῆ τελευτῆ πάντες δμολογοῦσιν αὐτὸς δὲ τοὺς νέους ἔθεσι καὶ νόμοις αὐστηρῶς σωφροε νίζων, ως έθορύβησαν, 'ακούσατ'' εἶπε 'νέοι γέροντος οδ νέου γέροντες ήκουον. ή δε Περικλέους πολι- Ε τεία τὸ μέγιστον ἐν γήρα κράτος ἔσχεν, ὅτε καὶ τον πόλεμον ἄρασθαι τους 'Αθηναίους έπεισε' καλ ποοθυμουμένων οὐ κατά καιρὸν μάχεσθαι πρὸς 10 έξακισμυρίους δπλίτας, ένέστη καλ διεκώλυσε, μονονού τὰ ὅπλα τοῦ δήμου καὶ τὰς κλεῖς τῶν πυλῶν άποσφραγισάμενος. άλλὰ μὴν ἅ γε Ξενοφῶν περί 'Αγησιλάου γέγοαφεν, αὐτοῖς ὀνόμασιν ἄξιόν ἐστι παραθέσθαι· 'ποίας γάρ' φησί 'νεότητος οὐ κρεῖττον 15 τὸ ἐκείνου γῆρας ἐφάνη; τίς μὲν γὰο τοῖς ἐχθοοῖς ακμάζων ούτω φοβερδς ήν, ως Αγησίλαος το μήκιστον τοῦ αἰῶνος ἔχων; τίνος δ' ἐκποδὼν γενομένου μαλλον ήσθησαν οί πολέμιοι ή Αγησιλάου, καίπεο γηραιού τελευτήσαντος; τίς δε συμμάχοις Ε 20 θάρσος παρέσχεν η Αγησίλαος, καίπερ ήδη πρός τῷ τέρματι τοῦ βίου ὤν; τίνα δὲ νέον οί φίλοι πλέον ἐπόθησαν ἢ Άγησίλαον γηραιον ἀποθανόντα;

3. Εἶτ' ἐκείνους μὲν τηλικαῦτα πράττειν ὁ χρόνος οὐκ ἐκώλυεν, ἡμεῖς δ' οἱ νῦν τρυφῶντες ἐν πολι25 τείαις, μὴ τυραννίδα μὴ πόλεμόν τινα μὴ πολιορκίαν ἐχούσαις, ἀπολέμους δ' ἀμίλλας καὶ φιλοτιμίας νόμφ τὰ πολλὰ καὶ λόγφ μετὰ δίκης περαινομένας, ἀπο-

¹¹ κλεῖς τῶν πυλῶν] cf. Thucyd. 2, 21 13 ἀγησιλάου] Xen. 11, 15

785 δειλιώμεν; οὐ μόνον στρατηγών τών τότε καὶ δημαγωγών, ἀλλὰ καὶ ποιητών καὶ σοφιστών καὶ ὑποκριτών ὁμολογοῦντες εἶναι κακίους· εἴγε Σιμωνίδης
μὲν ἐν γήρα χοροῖς ἐνίκα, ὡς τοὐπίγραμμα δηλοῖ
τοῖς τελευταίοις ἔπεσιν

'ἀμφὶ διδασκαλίη δὲ Σιμωνίδη ἔσπετο κῦδος ὀγδωκονταέτει παιδὶ Λεωποέπεος.'

Σοφοκλής δε λέγεται μεν ύπο παίδων παρανοίας δίκην φεύγων ἀναγνῶναι τὴν ἐν Οἰδίποδι τῷ ἐπὶ Κολωνῷ πάροδον, ἡ ἐστιν ἀρχή

> ς εὐιππου, ξένε, τᾶσδε χώρας ἵκου τὰ κράτιστα γᾶς ἔπαυλα, τὸν ἀργῆτα Κολωνόν, ἔνθ' ἁ λίγεια μινύρεται θαμίζουσα μάλιστ' ἀηδὼν χλωραῖς ὑπὸ βάσσαις.'

Β θαυμαστού δὲ τοῦ μέλους φανέντος, ὅσπερ ἐκ θεάτρου τοῦ δικαστηρίου προπεμφθῆναι μετὰ κρότου
καὶ βοῆς τῶν παρόντων. τουτὶ δ' ὁμολογουμένως
Σοφοκλέους ἐστὶ τοὐπιγραμμάτιον.

'ώδην 'Ηροδότω τεύξεν Σοφοκλής έτέων ων πέντ' έπλ πεντήκοντα.'

Φιλήμονα δε τον κωμικον και "Αλεξιν έπι της σκηνης άγωνιζομένους και στεφανουμένους δ θάνατος κατέλαβε. Πώλον δε τον τραγφδον Έρατοσθένης »

4 δs *: $n\alpha l$ 6 Bergk. 3 p. 496 $\delta \tilde{\epsilon}$] om. mei 8 $\pi \alpha l \delta \omega \nu$ X: $\pi o l l \delta \omega \nu$ 10 $Ko l \omega \nu \tilde{\rho}$ Coraes: $Ko l \omega \nu \tilde{\sigma}$ $\tilde{\eta}$] malim $\tilde{\eta}_s$ 11 Soph. O C. 668 12 $\tilde{\epsilon} n$ α $\tilde{\epsilon} l \tilde{\epsilon} n$ α $\tilde{\epsilon} l \tilde{\epsilon} n$ α $\tilde{\epsilon} l \tilde{\epsilon} n$ etiam Sophoclis cod. 14 $l \iota \gamma \epsilon \tilde{\iota} \alpha \tilde{\iota}$ Nauckius 20 *: $\tau \delta$ $\tilde{\epsilon} n \iota \nu \rho \alpha \mu \mu \alpha \tau \iota \iota \nu$ 21 Bergk. 2 p. 245

καὶ Φιλόχορος ἱστοροῦσιν ἑβδομήκοντ' ἔτη γεγενημένον ὀκτὰ τραγφδίας ἐν τέτταρσιν ἡμέραις δια- C γωνίσασθαι μικρὸν ἔμπροσθεν τῆς τελευτῆς.

4. Αο' οὖν οὐκ αίσχοόν ἐστι τῶν ἀπὸ σκηνῆς 5 γερόντων τοὺς ἀπὸ τοῦ βήματος ἀγεννεστέρους δράσθαι, καλ των ιερων ως άληθως έξισταμένους άνώνων άποτίθεσθαι τὸ πολιτικὸν πρόσωπον, οὐκ οἶδ' δποῖον ἀντιμεταλαμβάνοντας; καὶ γὰο τὸ τῆς γεωργίας έκ βασιλικοῦ ταπεινόν. ὅπου γὰρ δ Δη-10 μοσθένης φησίν ἀνάξια πάσχειν την Πάραλον, ίερὰν οὖσαν τριήρη, ξύλα καὶ χάρακας καὶ βοσκήματα τῷ Μειδία παρακομίζουσαν, ή που πολιτικός ανήρ άγωνοθεσίας καὶ βοιωταρχίας καὶ τὰς ἐν ᾿Αμφικτύοσι ποοεδοίας ἀπολιπών, εἶθ' δρώμενος ἐν ἀλφίτων καὶ D 15 στεμφύλων διαμετοήσει και πόκοις προβάτων οὐ παντάπασι δόξει τοῦτο δή τὸ καλούμενον "Ιππου γῆρας' ἐπάγεσθαι, μηδενὸς ἀναγκάζοντος; ἐογασίας γε μην βαναύσου και άγοραίας απτεσθαι μετά πολιτείαν δμοιόν έστι τῷ γυναικὸς έλευθέρας καὶ σώ-20 φρονος ἔνδυμα περισπάσαντα καὶ περίζωμα δόντα συνέχειν έπλ καπηλείου καλ γάο τῆς πολιτικῆς άρετῆς ούτως ἀπόλλυται τὸ ἀξίωμα καὶ τὸ μέγεθος ποός τινας οίκονομίας και χοηματισμούς άγομένης. Ε ἀν δ', ὅπεο λοιπόν ἐστι, δαστώνας καὶ ἀπολαύσεις 25 τὰς ήδυπαθείας καὶ τὰς τουφάς ὀνομάζοντες ἐν ταύταις μαραινόμενον ήσυχη παρακαλώσι γηράσκειν

⁹ Δημοσθένης] 21, 568 16 ἔππον γῆρας] Leutsch. 2 p. 175 18 ἀγοραίας] ἀγορᾶς mei πολιτείαν Madvigius: πολιτείας 25 τροφὰς mei

τον πολιτικόν, ούκ οίδα ποτέρα δυείν είκόνων αίσγοῶν πρέπειν δόξει μᾶλλον δ βίος αὐτοῦ: πότερον ἀφροδίσια ναύταις ἄγουσι πάντα τὸν λοιπὸν ήδη γρόνον οὐκ ἐν λιμένι τὴν ναῦν ἔχουσιν ἀλλ' έτι πλέουσαν απολείπουσιν. ή καθάπεο ένιοι τον 5 'Ηρακλέα παίζουτες οὐκ εὖ γράφουσιν ἐν Όμφάλης κοοκωτοφόρον ένδιδόντα Αυδαίς θεραπαινίοι βιπίζειν καὶ παραπλέκειν έαυτόν, ούτω τὸν πολιτικόν F έκδύσαντες την λεοντήν και κατακλίναντες εὐωχήσομεν άελ καταψαλλόμενον καλ καταυλούμενον, οὐδὲ 10 τῆ τοῦ Πομπηίου Μάγνου φωνῆ διατραπέντες τῷ ποδς Δεύκολλον αύτον μέν είς λουτρά και δείπνα καί συνουσίας μεθημερινάς και πολύν άλυν και κατασκευάς οἰκοδομημάτων νεοποεπεῖς μετὰ τὰς στοατείας καὶ πολιτείας ἀφεικότα, τῷ δὲ Πομπηίω 15 φιλαρχίαν έγκαλούντα καὶ φιλοτιμίαν παρ' ήλικίαν. έφη γάο δ Πομπήιος ἀωρότερον είναι γέροντι τὸ 786 τουφάν ή τὸ ἄρχειν· ἐπεὶ δὲ νοσοῦντι συνέταξε κίγλην δ ίατοός, ην δε δυσπόριστον καί παρ' ώραν, έφη δέ τις είναι παρά Λευκόλλω πολλάς τρεφυμένας, 20 οὐκ ἔπεμψεν οὐδ' ἔλαβεν εἰπών 'οὐκοῦν, εἰ μὴ Λεύκολλος έτούφα, Πομπήιος ούκ αν έζησε:

5. Καὶ γὰο εἰ ζητεῖ πάντως ἡ φύσις τὸ ἡδὺ καὶ τὸ χαίρειν, τὸ μὲν σῶμα τῶν γερόντων ἀπείοηκε πρὸς πάσας, πλὴν ὀλίγων τῶν ἀναγκαίων, τὰς το ἡδονάς, καὶ οὐχ 'ἡ 'Αφροδίτη τοῖς γέρουσιν ἄχθεται'

³ ἀφοοδισίαν αὐτῆς mei 10 οὐδὲ] οὐδὲν R 12 Λεύπολλον Duebnerus: λεύπολλον ῆν εἶπεν 13 malim παθημερινὰς 26 Nauck, p. 369

μόνον, ώς Εὐριπίδης φησίν, άλλὰ καὶ τὰς περὶ πόσιν και βοῶσιν ἐπιθυμίας ἀπημβλυμμένας τὰ Β πολλά και νωδάς κατέχοντες μόλις οξον ἐπιθήγουσι και χαράττουσιν έν δε τη ψυχη παρασκευαστέον 5 ήδονὰς οὐκ ἀγεννεῖς οὐδ' ἀνελευθέρους, ὡς Σιμωνίδης έλεγε ποὺς τοὺς έγκαλοῦντας αὐτῷ φιλαργυρίαν, ὅτι τῶν ἄλλων ἀπεστερημένος διὰ τὸ γῆοας ήδονων υπὸ μιᾶς έτι γηροβοσκεϊται τῆς ἀπὸ τοῦ **μερδαίνειν.** ἀλλ' ή πολιτεία μαλλίστας μέν ήδονὰς 10 έχει και μεγίστας, αίς και τούς θεούς εικός έστιν ἢ μόναις ἢ μάλιστα χαίφειν· αὖται δ' εἰσίν, ἃς τὸ εὖ ποιείν καὶ καλόν τι πράττειν ἀναδίδωσιν. εἰ γὰρ Νικίας δ ζωγράφος ούτως έχαιρε τοῖς τῆς τέχνης ἔογοις, ώστε τοὺς οἰκέτας ἐρωτᾶν πολλάκις, εἰ λέ- Ο 15 λουται καλ ηρίστηκεν 'Αρχιμήδην δε τη σανίδι προσκείμενον αποσπώντες βία και αποδύοντες ήλεισον οί θεράποντες, δ δ' έπὶ τοῦ σώματος άληλιμμένου διέγραφε τὰ σχήματα. Κάνος δ' δ αὐλητής, δυ καλ σὺ γιγνώσκεις, ἔλεγεν ἀγνοεῖν τοὺς ἀνθρώ-20 πους, δσω μαλλον αύτὸν αὐλῶν ἢ έτέρους εὐφραίνει· λαμβάνειν γὰο ἂν μισθὸν οὐ διδόναι τοὺς ἀκούειν έθέλοντας δο' ούκ έπινοούμεν, ηλίκας ήδονας αί άρεται τοῖς χρωμένοις ἀπὸ τῶν καλῶν πράξεων καὶ των κοινωνικών έργων καί φιλανθοώπων παρα-25 σκευάζουσιν, οὐ κνῶσαι οὐδὲ θούπτουσαι, ώσπερ αί είς σάρκα λεΐαι καὶ προσηνεῖς γινόμεναι κινήσεις; άλλ' αὖται μὲν οἰστοῶδες καὶ ἀβέβαιον καὶ D

^{2 *:} ἀπημβλυμένας 18 Vit. Galb. c. 16: μανὸς 26 ανήσεις R

μεμιγμένον σφυγμῷ τὸ γαργαλίζον ἔχουσιν, αί δ' ἐπὶ τοῖς καλοῖς ἔργοις, οῖων δημιουργὸς ὁ πολιτευόμενος ὀρθῶς ἐστιν, οὐ ταῖς Εὐριπίδου χρυσαῖς
πτέρυξιν, ἀλλὰ τοῖς Πλατωνικοῖς ἐκείνοις καὶ οὐρανίοις πτεροῖς ὅμοια τὴν ψυχὴν μέγεθος καὶ φρό- τ
νημα μετὰ γήθους λαμβάνουσαν ἀναφέρουσιν.

6. Υπομίμνησκε δε σεαυτον ων πολλάκις ακήκοας · δ μέν γάο Ἐπαμεινώνδας έρωτηθείς τί ήδιστον αὐτῷ γέγονεν, ἀπεκρίνατο τὸ τοῦ πατρὸς ἔτι ζώντος και τής μητοός νικήσαι την έν Λεύκτροις 10 μάχην. δ δε Σύλλας, ότε των έμφυλίων πολέμων Ε την Ίταλίαν καθήρας προσέμιξε τη Γρώμη πρώτον, ούδε μικοον έν τη νυκτί κατέδαρθεν, ύπο γήθους καλ χαρᾶς μεγάλης ώσπες πνεύματος αναφερόμενος την ψυχήν και ταῦτα περί αύτοῦ γέγραφεν έν τοῖς 15 ύπομνήμασιν. ἄκουσμα μεν γὰς ἔστω μηδεν ήδιον έπαίνου κατά τὸν Ξενοφῶντα, θέαμα δὲ καὶ μνη-΄ μόνευμα καὶ διανόημα τῶν ὄντων οὐδὲν ἔστιν δ τοσαύτην φέρει χάριν, δσην πράξεων ίδίων έν άρχαζς καὶ πολιτείαις ώσπες έν τόποις λαμπροζς 20 καὶ δημοσίοις ἀναθεώρησις. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ Τ χάρις εὐμενής συμμαρτυροῦσα τοῖς ἔργοις καὶ συναμιλλώμενος έπαινος, εύνοίας δικαίας ήγεμών, οξόν τι φως και γάνωμα τῷ χαίροντι τῆς ἀρετῆς προστίθησι καὶ δεί μὴ περιοράν ώσπερ άθλη- 25

³ Εὐριπίδου] Nauck p. 655 4 cf. Phaedr. p. 246b. 248e 5 ὅμοια ὅμοιαι? 15 ἔγραφεν mei 17 Ξενοφῶντα] Comm. 2, 1, 31 22 συμμαρτυροῦσα *: ἡ μαρτυροῦσα 28 ἡγεμὸν] γέμων Hauptius

τικόν στέφανον έν γήρα ξηράν γενομένην την δόξαν, άλλα καινον αεί τι και πρόσφατον έπιφέοοντα την των παλαιών γάριν έγείρειν καὶ ποιείν άμείνω και μόνιμον. ώσπεο οί τεγνίται, οίς έπέκειτο 5 φροντίζειν σώον είναι τὸ Δηλιακὸν πλοΐον, ἀντὶ τῶν πονούντων ξύλων ἐμβάλλοντες ἄλλα καὶ συμπηγυύντες ἀίδιον ἐκ τῶν τότε χρόνων καὶ ἄφθαρτον έδόκουν διαφυλάττειν. ἔστι δὲ καὶ δόξης καὶ φλο-787 γὸς οὐ χαλεπή σωτηρία καὶ τήρησις άλλὰ μικρῶν 10 ύπεκκαυμάτων δεομένη, κατασβεσθέν δέ καὶ ύποψυχθέν οὐδέτερον άν τις ἀπραγμόνως πάλιν έξάψειεν, ως δε Λάμπις δ ναύκληρος έρωτηθείς πως έκτήσατο τὸν πλοῦτον 'οὐ χαλεπῶς' έφη 'τὸν μέγαν, τὸν δὲ βραγὸν ἐπιπόνως καὶ βραδέως. Οὕτω τῆς 15 πολιτικής δόξης και δυνάμεως έν άργη τυχείν οὐ δάδιόν έστι, τὸ δὲ συναυξῆσαι καὶ διαφυλάξαι μεγάλην γενομένην ἀπὸ τῶν τυχόντων ἕτοιμον. Οὔτε γάο φίλος δταν γένηται πολλάς λειτουογίας έπιζητεί και μεγάλας, ίνα μένη φίλος, μικροίς δε ση- Β 20 μείοις τὸ ένδελεχὲς ἀεὶ διαφυλάττει τὴν εὔνοιαν. ή τε δήμου φιλία καλ πίστις οὐκ ἀελ δεομένη χορηνοῦντος οὐδὲ προδικοῦντος οὐδ' ἄρχοντος αὐτῆ τῆ προθυμία συνέγεται καὶ τῷ μὴ προαπολείποντι μηδ' άπαγορεύοντι τῆς ἐπιμελείας καὶ φροντίδος. οὐδὲ

⁴ fort. scrib. partim cum aliis ita: ἄσπες γὰς οί τεχνίται — διαφνλάττειν οῦτως ἔστι καὶ δόξης cett. τεχνίται — εἶναι] om. mei 6 ξύλων] om. iidem 12 ναύ-κληςος Leonicus: νανκληςικός 17 ita W: ἀπὸ τῶν τυχόντων γενομένην * 21 Ιαποτίιις: δεχομένη 22 πςοδικοῦντος idem: προσδοιῶντος

γὰο αί στοατεῖαι παρατάξεις ἀεὶ καὶ μάχας καὶ πολιοοκίας ἔχουσιν, ἀλλὰ καὶ θυσίας ἔστιν ὅτε καὶ
συνουσίας διὰ μέσου καὶ σχολὴν ἄφθονον ἐν παιδιαῖς καὶ φλυαρίαις δέχονται. πόθεν γε δὴ τὴν
πολιτείαν φοβητέον, ὡς ἀπαραμύθητον καὶ πολύ- 5
πονον καὶ βαρεῖαν, ὅπου καὶ θέατρα καὶ πομπαὶ
C καὶ νεμήσεις καί 'χοροὶ καὶ Μοῖσα καὶ 'Αγλαϊα' καὶ
θεοῦ τινος ἀεὶ τιμὴ τὰς ὀφρῦς λύουσα παντὸς ἀρχείου καὶ συνεδρίου πολλαπλάσιον τὸ ἐπιτερπὲς καὶ
κεχαρισμένον ἀποδίδωσιν;

7. "Ο τοίνυν μέγιστον κακόν έχουσιν αί πολιτεΐαι, τὸν φθόνον, ημιστα διεφείδεται πρὸς τὸ γῆρας. 'κύνες γὰο καὶ βαύζουσιν ου αν μη γινώσκωσι' καθ' 'Ηράκλειτον, καὶ πρὸς τὸ ἀρχόμενον ώσπερ έν θύραις τοῦ βήματος μάχεται καὶ πάροδον οὐ 15 δίδωσι την δε σύντροφον και συνήθη δύξαν οὐκ άγοίως οὐδὲ χαλεπῶς άλλὰ ποάως ἀνέχεται. διὸ τον φθόνον ένιοι τῷ καπνῷ παρεικάζουσι πολύς γὰο ἐν τοῖς ἀοχομένοις διὰ τὸ φλέγεσθαι προεκ-D πίπτων, δταν έκλάμψωσιν, ἀφανίζεται. καὶ ταῖς 20 μεν άλλαις ύπεροχαϊς προσμάχονται καλ διαμφισβητοσσιν άρετης και γένους και φιλοτιμίας, ώς άφαιοοῦντες αύτῶν ὅσον ἄλλοις ὑφίενται· τὸ δ' ἀπὸ τοῦ χοόνου πρωτεΐον, δ καλείται κυρίως πρεσβείον, άζηλοτύπητόν έστι καὶ παραχωρούμενον· οὐδεμιᾶ 25 γὰο ούτω τιμή συμβέβηκε τὸν τιμώντα μᾶλλον ή

⁷ cf. Bergk. 1 p. 448 Μοΐσα Boeckhius: μοῦσα 13 και βαὖζουσιν] ποοσβαὖζουσιν Β. καταβαὖζουσιν Coraes. cf. Bywater. p. 45 19 διαφιέγεσθαι Madvigius

τὸν τιμώμενον ποσμεΐν, ὡς τῆ τῶν γερόντων. ἔτι την μεν από του πλούτου δύναμιν η λόγου δεινότητος ἢ σοφίας οὐ πάντες αύτοῖς γενήσεσθαι ποοσδοκῶσιν, ἐφ' ἢν δὲ προάγει τὸ γῆρας αίδῶ καί 5 δόξαν οὐδεὶς ἀπελπίζει τῶν πολιτευομένων. οὐδὲν οὖν διαφέρει κυβερνήτου πρός ἐναντίον κῦμα καὶ πνεῦμα πλεύσαντος ἐπισφαλῶς, εὐδίας δὲ καὶ εὐαε- Ε οίας γενομένης δομίσασθαι ζητούντος, δ τῷ φθόνω διαναυμαχήσας πολύν χρόνον, είτα παυσαμένου καί 10 στορεσθέντος, ανακρουόμενος έκ τῆς πολιτείας καλ ποοιέμενος αμα ταις ποάξεσι τὰς κοινωνίας καὶ τὰς έταιρείας. δόφ γαρ χρόνος γέγονε πλείων, καλ φίλους πλείονας καλ συναγωνιστάς πεποίηκεν, οθς ούτε συνεξάγειν έαυτφ πάντας ένδέχεται καθάπεο διδασκάλφ 15 χορὸν οὔτ' ἐγκαταλείπειν δίκαιον . ἀλλ' ὥσπεο τὰ Ε παλαιὰ δένδοα τὴν μακοὰν πολιτείαν οὐ δάδιόν έστιν ανασπάσαι πολύρριζον οδσαν καλ πράγμασιν έμπεπλεγμένην, α πλείονας παρέχει ταραχάς καί σπαραγμούς ἀπερχομένοις ἢ μένουσιν. εί δέ τι καὶ 20 περίεστι φθόνου λείψανου ή φιλονεικίας πρὸς τοὺς .γέροντας έκ των πολιτικών άγώνων, κατασβεστέον τοῦτο τῆ δυνάμει μᾶλλον ἢ δοτέον τὰ νῶτα, γυμνούς και άσπλους απιόντας. οὐ γὰο οὕτως άγωνιζομένοις φθονούντες ώς ἀπειπαμένοις καταφρονή-25 σαντες ἐπιτίθενται.

8. Μαρτυρεί δε καὶ τὸ λεχθεν ὑπ' Ἐπαμεινώνδα 788 τοῦ μεγάλου πρὸς τοὺς Θηβαίους, ὅτε χειμῶνος

^{15.*:} ἐγκαταλιπεῖν 23 *: ἀνόπλους 26 malim Ἐπαμεινώνοου

όντος οί Άρκάδες παρεκάλουν αὐτούς ἐν ταῖς οἰκίαις διαιτασθαι παρελθόντας είς την πόλιν οὐ γὰρ είασεν, άλλά 'νῦν μέν' ἔφη 'θαυμάζουσιν ύμᾶς καί θεώνται πρός τὰ ὅπλα γυμναζομένους καὶ παίαίοντας αν δε πρός τῷ πυρί καθημένους δρῶσι τὸν 5 κύαμον κάπτοντας, οὐδὲν αύτῶν ἡγήσονται διαφέοειν'. ούτω δη σεμνόν έστι θέαμα ποεσβύτης λέγων Β τι και πράττων και τιμώμενος, δ δ' έν κλίνη διημερεύων ή καθήμενος έν γωνία στοᾶς φλυαρών καλ άπομυττόμενος εύκαταφρόνητος. τοῦτο δ' ἀμέλει 10 και Όμηρος διδάσκει τους δρθώς ακούοντας δ μέν γαο Νέστωο στρατευόμενος έν Τροία σεμνός ήν καί πολυτίμητος, δ δε Πηλεύς και δ Λαέρτης οίκουφούντες απερρίφησαν και κατεφρονήθησαν. οὐδὲ γάο ή του φρονείν έξις όμοίως παραμένει τοίς με- 15 θεϊσιν αύτούς, άλλ' ύπ' άργίας έξανιεμένη καὶ άναλυομένη κατά μικοὸν ἀεί τινα ποθεῖ φοοντίδος μελέτην, τὸ λογιστικόν καὶ πρακτικόν έγειρούσης και διακαθαιφούσης.

°λάμπει γὰο ἐν χοείαισιν, ὅσπεο εὐποεπής χαλκός.'

20

C οὐ γὰο τόσον σώματος ἀσθένεια κακὸν ποόσεστι ταις πολιτείαις τῶν παο' ἡλικίαν ἐπὶ τὸ βἤμα καὶ τὸ στρατήγιον βαδιζόντων, ὅσον ἔχουσιν ἀγαθὸν τὴν εὐλάβειαν καὶ τὴν φοόνησιν, καὶ τὸ μὴ φαινό- 25

⁶ Coraes: κόπτοντας 17 διὰ φροντίδος R 20 Nauck. p. 314 22 οὐ γὰς τόσον] om. codices. Malim οὐ γὰς τοσοῦτον 25 καὶ τὸ μὴ φαινόμενον κέ] Fort, ἄτε μὴ φαινομένων (ες. τῶν πας ἡλικίαν ἐπὶ τὸ βῆμα βαδιζόντων)

μενον άλλὰ τὰ μὲν ἐσφαλμένα τὰ δ' ὑπὸ δόξης κενής προσπίπτειν πρός τὰ κοινὰ καὶ συνεφέλκεσθάι τὸν ὄχλον, ώσπερ θάλατταν ὑπὸ πνευμάτων ἐκταραττόμενον, άλλὰ πράως τε χρῆσθαι καὶ μετρίως ε τοίς έντυγγάνουσιν. έθεν αί πόλεις, δταν πταίσωσιν ή φοβηθώσι, ποεσβυτέρων ποθούσιν άρχην άνθοώπων και πολλάκις έξ άγοοῦ κατάγουσαι γέ- D οοντα μη δεόμενον μηδε βουλόμενον ηνάγκασαν ώσπερ οιάκων έφαψάμενον είς άσφαλες καταστήσαι 10 τὰ πράγματα, παρωσάμεναί τε στρατηγούς καὶ δημαγωγούς βοᾶν μέγα και λέγειν άπνευστι και νή Δία τοῖς πολεμίοις διαβάντας εὖ μάχεσθαι δυναμένους οίον οι δήτορες 'Αθήνησι Τιμοθέφ και Ίφικράτει Χάρητα του Θεοχάρους έπαποδύουτες άκμά-15 ζοντα τῷ σώματι καὶ δωμαλέον ήξίουν τοιοῦτον είναι τον των 'Αθηναίων στρατηγόν, ο δε Τιμόθεος 'οὐ μὰ τοὺς θεούς' εἶπεν 'ἀλλὰ τοιοῦτον μὲν εἶναι Ε. τὸν μέλλοντα τῷ στρατηγῷ τὰ στρώματα κομίζειν, τον δε στρατηγόν 'άμα πρόσω και οπίσω' των πραγ-. 20 μάτων δρώντα και μηδενί πάθει τούς περί των συμφερόντων λογισμούς έπιταραττόμενον. δ γάρ Σοφοκλής ἄσμενος έφη τὰ ἀφροδίσια γεγηρακώς άποπεφευγέναι καθάπερ άγριον και λυσσώντα δεσπότην έν δε ταις πολιτείαις ούχ ένα δει δεσπότην.

άλλοτε μεν έσφαλμένως ότε δ' όπο δόξης πενής cett. Reiskius coniecerat: παὶ το μή φαινόμενον (sc. τινα) άμα τὰ μεν έσφαλμένον τὰ δ' όπο δόξης cett.

4 τε χρήσθαι G. Papavassiliu: πεχρήσθαι 10 τε] γε? 12 τους πολεμίους mei 17 εἶναι] supplendum vid. είπος εἶναι cf. p. 187 c 22 Σοφοκλής] cf. Plat. Rep. p. 329 c

ἔρωτα παίδων ἢ γυναικῶν, ἀποφεύγειν, ἀλλὰ πολλούς μανικωτέρους τούτου, φιλονεικίαν, φιλοδοξίαν, τὴν τοῦ πρῶτον εἶναι καὶ μέγιστον ἐπιθυμίαν, γονιμώτατον φθόνου νόσημα καὶ ζηλοτυπίας καὶ διχο- Το στασίας ὧν τὰ μὲν ἀνίησι καὶ παραμβλύνει τὰ δ' 5 δλως ἀποσβέννυσι καὶ καταψύχει τὸ γῆρας, οὐ τοσοῦτον τῆς πρακτικῆς δρμῆς παραιρούμενον, ὅσον τῶν ἀκρατῶν καὶ διαπύρων ἀπερύκει παθῶν, ώστε νήφοντα καὶ καθεστηκότα τὸν λογισμὸν ἐπάγειν ταῖς φροντίσιν.

9. Οὐ μὴν ἀλλ' ἔστω καὶ δοκείτω διατρεπτικὸς εἶναι λόγος πρὸς τὸν ἀρχόμενον ἐν πολιαῖς νεανιεύεσθαι λεγόμενος καὶ καθαπτόμενος ἐκ μακρᾶς οἰκουρίας ὥσπερ νοσηλείας ἐξανισταμένου καὶ κινουμένου γέροντος ἐπὶ στρατηγίαν ἢ πραγματείαν,

'μέν' ὧ ταλαίπως', ἀτρέμα σοις ἐν δεμνίοις.'

789 δ δε τον έμβεβιωκότα πολιτικαίς πράξεσι καὶ διηγωνισμένον οὐκ έῶν ἐπὶ τὴν δἄδα καὶ τὴν κορωνίδα τοῦ βίου προελθεῖν, ἀλλὶ ἀνακαλούμενος καὶ
κελεύων ισπερ έξ δδοῦ μακρᾶς μεταβαλέσθαι, παν- 20
τάπασιν ἀγνώμων καὶ μηδὲν ἐκείνω προσεοικώς
ἐστιν. ισπερ γὰρ δ γαμεῖν παρασκευαζόμενον γέροντὶ ἐστεφανωμένον καὶ μυριζόμενον ἀποτρέπων
καὶ λέγων τὰ πρὸς τὸν Φιλοκτήτην

'τίς δ' ἄν σε νύμφη, τίς δὲ παρθένος νέα δέξαιτ' ἄν; εὖ γοῦν ὡς γαμεῖν ἔχεις τάλας'

¹ πολλούς παι Duebnerus 16 Eur. Or. 258 22 δ] δ μὲν R 25 Kock, 3 p. 609. Nauck. p. 841 26 γοῦν Musgravius: γ' οὖν

ούκ ἄτοπός ἐστι· καὶ γὰο αὐτοὶ πολλὰ τοιαῦτα παί- Β ζουσιν εἰς ἑαυτούς

'γαμῶ γέρων, εὖ οἶδα, καὶ τοῖς γείτοσιν.' δ δε τον πάλαι συνοικοῦντα και συμβιοῦντα πολύν 5 χρόνον ἀμέμπτως ολόμενος δεῖν ἀφεῖναι διὰ τὸ γῆρας την γυναϊκα καὶ ζῆν καθ' έαυτὸν ἡ παλλαμίδιον άντὶ τῆς γαμετῆς ἐπισπάσασθαι, σκαιότητος ύπερβολήν ούκ απολέλοιπεν ούτως έχει τινα λόγον τὸ προσιόντα δήμω πρεσβύτην, ἢ Χλίδωνα τὸν 10 γεωργόν ή Λάμπωνα τὸν ναύκληρον ή τινα τῶν ἐκ τοῦ κήπου φιλοσόφων, νουθετήσαι καὶ κατασχεῖν έπὶ τῆς συνήθους ἀποαγμοσύνης δ δὲ Φωκίωνος Ο ἢ Κάτωνος ἢ Περικλέους ἐπιλαβόμενος καὶ λέγων 'ὧ ξέν' 'Αθηναϊε ἢ 'Ρωμαϊε, άζαλέω γήρα κατανθι-15 δών κήδη', γραψάμενος ἀπόλειψιν τη πολιτεία καί τας περί το βήμα και το στρατήγιον άφεις διατριβάς καί τὰς φοοντίδας εἰς ἀγοὸν ἐπείγου σὸν ἀμφιπόλφ τῆ γεωργία συνεσόμενος ἢ πρὸς οἰκονομία τινὶ καὶ λογισμοῖς διαθησόμενος τὸν λοιπὸν χοόνον, ἄδικα 20 πείθει καὶ ἀχάριστα πράττειν τὸν πολιτικόν.

10. Τί οὖν; φήσαι τις ἄν, οὐκ ἀκούομεν ἐν κωμωδία στρατιώτου λέγοντος

'λευκή με θοίξ ἀπόμισθον ἐντεῦθεν ποιεξ;' πάνυ μὲν οὖν, ὧ ἐταῖρε ' τοὺς γὰο "Αρεος θερά-

³ Kock. 3 p. 451 9 $\tilde{\eta}$] nal mei 10 Aduniv W 14 naravõlzav nápa, $\tilde{\eta}$ õη Madvigius. Fort, npär' ἀνδίζαν $\tilde{\eta}$ δη 15 Iunius: ἀπολείψειν 17 γρη $\tilde{\eta}$ οὰν ἀμφιπόλος Cobetus ex. Hom. α 191 20 ἀχάριτα cum Vaticano (n. 139)? ib. πράττειν] om. cod. E 28 Kock. 3 p. 451

ποντας ήβᾶν πρέπει καὶ ἀκμάζειν, οἶα δή 'πόλεμον πολέμοιό τε μέρμερα ἔργα' διέποντας, ἐν οἶς τοῦ D γέροντος κὰν τὸ κράνος ἀποκρύψη τὰς πολιάς, 'ἀλλά τε λάθρη γυῖα βαρύνεται' καὶ προαπολείπει τῆς προθυμίας ἡ δύναμις τοὺς δὲ τοῦ Βουλαίου καὶ δ'Αγοραίου καὶ Πολιέως Διὸς ὑπηρέτας οὐ ποδῶν ἔργα καὶ χειρῶν ἀπαιτοῦμεν, ἀλλὰ βουλῆς καὶ προνοίας καὶ λόγου, μὴ δαχίαν ποιοῦντος ἐν δήμφ καὶ ψόφον ἀλλὰ νοῦν ἔχοντος καὶ φροντίδα πεπνυμένην καὶ ἀσφάλειαν οἶς ἡ γελωμένη πολιὰ καὶ δυτὶς 10 ἐμπειρίας μάρτυς ἐπιφαίνεται, καὶ πειθοῦς συνεργὸν Ε αὐτῷ καὶ δόξαν ἤθους προστίθησι. πειθαρχικὸν γὰρ ἡ νεότης ἡγεμονικὸν δὲ τὸ γῆρας, καὶ μάλιστα σώξεται πόλις

΄ ἔνθα βουλαὶ γερόντων, καὶ νέων ἀνδρῶν ἀρι- 15
[στεύοισιν αίχμαί・'

και τό

'βουλην δε ποώτον μεγαθύμων ίζε γεοόντων Νεστορέη παρά νηί'

θαυμαστώς ἐπαινείται. διὸ τὴν μὲν ἐν Λακεδαί- 20 μονι παραζευχθεῖσαν ἀριστοκρατίαν τοῖς βασιλεῦσιν ὁ Πύθιος 'πρεσβυγενέας' ὁ δὲ Λυκοῦργος ἄντικρυς 'γέροντας' ἀνόμασεν, ἡ δὲ 'Ρωμαίων σύγκλητος ἄχρι νῦν 'γερουσία' καλεῖται. καὶ καθάπερ ὁ νόμος τὸ διάδημα καὶ τὸν στέφανον, οὕτω τὴν πολιὰν ἡ φύσις 25 ἔντιμον ἡγεμονικοῦ σύμβολον ἀξιώματος ἐπιτίθησι·

1 Hom. Θ 453 3 T 165 12.παί] del. M, sed etiam αὐτῷ non caret suspicione; num αὐτοῖς? 15 Bergk 1 p. 448 ib. βονλάλ μὲν Boeckhius ib. em. idem: ἀριστεύονσιν 18 Hom. Β 53

καὶ τό 'γέρας' οἶμαι καὶ τό 'γεραίρειν' ὄνομα σεμνὸν F ἀπὸ τῶν γερόντων γενόμενον διαμένει, οὐχ ὅτι θερμολουτοῦσι καὶ καθεύδουσι μαλακώτερον, ἀλλ' ὡς βασιλικὴν ἐχόντων τάξιν ἐν ταῖς πόλεσι κατὰ τὴν φρόνησιν, ἦς καθάπερ ὀψικάρπου φυτοῦ τὸ οἰκεῖον ἀγαθὸν καὶ τέλειον ἐν γήρα μόλις ἡ φύσις ἀποδίδωσι. τὸν γοῦν βασιλέα τῶν βασιλέων εὐχόμενον τοῖς θεοῖς

'τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν 'Αχαιῶν,'
10 οἶος ἦν ὁ Νέστωρ, οὐδεὶς ἐμέμψατο τῶν 'ἀρηίων' 790
και 'μένεα πνεόντων 'Αχαιῶν', ἀλλὰ συνεχώρουν ἄπαντες οὐκ ἐν πολιτεία μόνον ἀλλὰ καὶ ἐν πολέμφ μεγάλην ἔχειν δοπὴν τὸ γῆρας.

ς 'σοφον γὰο εν βούλευμα τὰς πολλάς χέοας το νικᾶ'

καὶ μία γνώμη λόγον έχουσα καὶ πειθώ τὰ κάλλιστα καὶ μέγιστα διαπράττεται τῶν κοινῶν.

11. Αλλά μὴν ή γε βασιλεία, τελεωτάτη πασών οὖσα καὶ μεγίστη τῶν πολιτειῶν, πλείστας φοοντί20 δας ἔχει καὶ πόνους καὶ ἀσχολίας τὸν γοῦν Σέλευκον ἐκάστοτε λέγειν ἔφασαν, εἰ γνοῖεν οἱ πολλοὶ
τὸ γράφειν μόνον ἐπιστολὰς τοσαύτας καὶ ἀναγινώσκειν ὡς ἐργῶδές ἐστιν, ἐρριμμένον οὐκ ἄν ἀνελέ- Β
σθαι διάδημα τὸν δὲ Φίλιππον ἐν καλῷ χωρίω
25 μέλλοντα καταστρατοπεδεύειν, ὡς ἤκουσεν ὅτι χόρτος
οὐκ ἔστι τοῖς ὑποζυγίοις 'ὧ 'Ηράκλεις' εἰπεῖν 'δἰος

³ δεφιολουτούσι] cf. Kock. 3 p. 410 9 Hom. B 372. 11 πνειόντων? 14 Nauck. p. 419 18 γε Coraes: τε 23 ἀν ἀνελέσθαι Β: ἀν έλέσθαι 26 idem: εἶπεν

ήμῶν δ βίος, εί καὶ πρὸς τὸν τῶν ὄνὼν καιρὸν δφείλομεν ζην'. ώρα τοίνυν καὶ βασιλεί παραινείν πρεσβύτη γεγενημένω τὸ μὲν διάδημα καταθέσθαι και την πορφύραν, εμάτιον δ' άναλαβόντα και καμπύλην έν άγοῷ διατοίβειν, μὴ δοκῷ περίεργα καὶ 5 ἄωρα πράττειν έν πολιαῖς βασιλεύων. εί δ' οὐκ άξιον ταῦτα λέγειν περί 'Αγησιλάου καί Νομά καί C Δαρείου, μηδε τῆς ἐξ ᾿Αρείου πάγου βουλῆς Σόλωνα μηδε της συγκλήτου Κάτωνα διά το γηρας εξάγωμεν, οὐκοῦν μηδε Περικλεῖ συμβουλεύωμεν έγκατα- 10 λιπείν την δημοκρατίαν οὐδε γαρ άλλως λόγον έχει νέον όντα κατασκιστήσαι του βήματος, είτ' έκγέαντα τὰς μανικὰς έκείνας φιλοτιμίας καὶ δομὰς είς τὸ δημόσιον, ὅταν ή τὸ φρονεῖν ἐπιφέρουσα δι' έμπειρίαν ήλικία παραγένηται, προέσθαι καὶ καταλι- 15 πεῖν ώσπες γυναϊκα τὴν πολιτείαν καταχοησάμενον.

12. 'Η μεν γὰο Αἰσώπειος ἀλώπηξ τὸν ἐχῖνον οὐκ εἴα τοὺς κοότωνας αὐτῆς ἀφαιοεῖν βουλόμενον.
D 'ὰν γὰο τούτους' ἔφη 'μεστοὺς ἀπαλλάξης, ἔτεροι προσίασι πεινῶντες' τὴν δὲ πολιτείαν ἀεὶ τοὺς γέ- 20 ροντας ἀποβάλλουσαν ἀναπίμπλασθαι νέων ἀνάγκη διψώντων δόξης καὶ δυνάμεως, νοῦν δὲ πολιτικὸν οὐκ ἐχόντων πόθεν γὰο, εἰ μηδενὸς ἔσονται μαθηταὶ μηδὲ θεαταὶ πολιτευομένου γέροντος; ἢ πλοίων μὲν ἄρχοντας οὐ ποιεῖ γράμματα κυβερνητικά, μὴ 25 πολλάκις γενομένους ἐν πρύμνη θεατὰς τῶν πρὸς κῦμα καὶ πνεῦμα καὶ νύκτα χειμέριον ἀγώνων,

^{7 *:} νουμᾶ 10 οὐκοῦν *: οὔκουν 27 R: χειμερίων

'ὅτε Τυνδαριδᾶν ἀδελφῶν ᾶλιον ναύταν πόθος βάλλει,'

πόλιν δε μεταχειρίσασθαι καλ πεϊσαι δήμον ή βουλην δύναιτ' αν δοθώς νέος αναγνούς βίβλον η Ε 5 σχολήν πεοί πολιτείας έν · Δυκείφ γοαψάμενος, αν μή παρ' ήνίαν καὶ παρ' οἴακα πολλάκις στάς, δημαγωγῶν καὶ στρατηγῶν ἀγωνιζομένων ἐμπειρίαις ἄμα και τύγαις συναποκλίνων έπ' άμφότερα, μετά κινδύνων καλ πραγμάτων λάβη την μάθησιν; οὐκ ἔστιν 10 είπεῖν ἀλλ' εί διὰ μηδὲν ἄλλο τῷ γέροντι παιδείας ένεκα τῶν νέων καὶ διδασκαλίας πολιτευτέον ἐστίν. ώς γὰο οί γοάμματα καὶ μουσικήν διδάσκοντες, αὐτοὶ ποοανακοούονται καί προαναγινώσκουσιν ύφηγούμενοι τοις μανθάνουσιν, ούτως δ πολιτικός οὐ F 15 λέγων μόνον οὐδ' ὑπαγορεύων ἔξωθεν ἀλλὰ πράττων τὰ κοινὰ καὶ διοικῶν ἐπευθύνει τὸν νέον; ἔργοις άμα καλ λόγοις πλαττόμενον έμψύχως καλ κατασχηματιζόμενον. δ γάο τοῦτον ἀσκηθείς τὸν τοόπον οὐκ έν παλαίστραις καί κηρώμασιν άκινδύνοις εὐρύθμων: 20 σοφιστών, άλλ' ώς άληθώς έν Όλυμπιακοῖς καλ Πυθικοῖς ἀγῶσιν

΄ἄθηλος ἵππφ πώλος ὡς ἄμα τρέχει'
κατὰ Σιμωνίδην, ὡς 'Αριστείδης Κλεισθένει καὶ
Κίμων 'Αριστείδη καὶ Φωκίων Χαβρία καὶ Κάτων 791
25 Μαξίμφ Φαβίφ καὶ Σύλλα Πομπήιος καὶ Φιλοποίμενι Πολύβιος νέοι γὰρ ὄντες πρεσβυτέροις ἐπι-

¹ Bergk. 3 p. 719 3 πεῖσαι] πυβερνήσαι exhibet in contextu V^2 16 ἀπευθύνει R 17 ἐμψύχοις M 19 idem : ἀπινδύνως 22 Bergk. 2 p. 445

βάλλοντες, εἶθ' οἶον παραβλαστάνοντες καὶ συνεξανιστάμενοι ταῖς ἐκείνων πολιτείαις καὶ πράξεσιν, ἐμπειρίαν καὶ συνήθειαν ἐκτῶντο πρὸς τὰ κοινὰ μετὰ δόξης καὶ δυνάμεως.

. 13. Ό μεν οδν 'Ακαδημαϊκός Αλοχίνης, σοφιστών 5 τινων λεγόντων δτι προσποιείται γεγονέναι Καρνεάδου μη γεγονώς μαθητής, 'άλλα τότε γ'' είπεν ένω Καρνεάδου διήκουον, δτε την δαχίαν και τον Β ψόφον ἀφεικὼς δ λόγος αὐτοῦ διὰ τὸ γῆρας εἰς τὸ χρήσιμον συνήπτο καὶ κοινωνικόν' τῆς δὲ πρεσβυ- 10 τικής πολιτείας οὐ τῷ λόγω μόνον άλλὰ καὶ ταῖς πράξεσιν απηλλαγμένης πανηγυρισμού και δοξοκοπίας, ώσπερ την ζοιν λέγουσιν δταν παλαιά γενομένη τὸ βρομώδες ἀποπνεύση και θολεοὸν εὐωδέστερον τὸ ἀρωματικὸν ἴσχειν, οὕτως οὐδέν ἐστι 15 δόγμα γερουτικόν οὐδε βούλευμα τεταραγμένον άλλ' έμβοιδή πάντα καὶ καθεστώτα. διὸ καὶ τών νέων ένεκα δεϊ, καθάπες είζηται, πολιτεύεσθαι τὸν ποςο σβύτην, ΐνα, δν τρόπον φησί Πλάτων ἐπὶ τοῦ μιγνυμένου πρός ύδωρ άκράτου, μαινόμενον θεόν έτέρω 20 C θεά νήφοντι σωφοονίζεσθαι κολαζόμενον, ούτως εὐλάβεια γεροντική κεραννυμένη πρός ζέουσαν έν δήμφ νεότητα, βακχεύουσαν ύπὸ δόξης καὶ φιλοτιμίας, άφαιοῆ τὸ μανικόν καὶ λίαν άκρατον.

14. "Ανευ δε τούτων άμαρτάνουσιν οί οἷον τὸ 25 πλεῦσαι καὶ τὸ στρατεύσασθαι, τοιοῦτον ἡγούμενοι

大きなないとうないのは、我によってなるのではない

¹³ ໂοιν Coraes: ἰβιν · 19 Πλάτων] de Legg. p. 773 d. In V² post Πλάτων erasae sunt 4 litterae ex quibus tres posteriores: ειν discernuntur; fort. scriptum erat δείν 25 οἰον R

καὶ τὸ πολιτεύσασθαι πρὸς ἄλλο τι πραττόμενον, εἶτα καταλῆγον ἐν τῷ τυχεῖν ἐκείνου λειτουργία γὰρ οὐκ ἔστιν ἡ πολιτεία τὴν χρείαν ἔχουσα πέρας, ἀλλὰ βίος ἡμέρου καὶ πολιτικοῦ καὶ κοινωνικοῦ το ξώου καὶ πεφυκότος ὅσον χρὴ χρόνον πολιτικῶς καὶ φιλοκάλως καὶ φιλανθρώπως ξῆν. διὸ πολιτεύεσθαι καθῆκόν ἐστιν οὐ πεπολιτεῦσθαι, καθάπερ ἀληθεύειν οὐκ ἀληθεύσαι καὶ δικαιοπραγεῖν οὐ δικαιοπραγῆσαι καὶ φιλεῖν οὐ φιλῆσαι τὴν πατρίδα καὶ τοὺς D πολίτας. ἐπὶ ταῦτα γὰρ ἡ φύσις ἄγει, καὶ ταύτας ὑπαγορεύει τὰς φωνὰς τοῖς μὴ διεφθορόσι τελείως ὑπ' ἀργίας καὶ μαλακίας

'πολλού σε θνητοίς ἄξιον τίκτει πατής'

'μή τι παυσώμεσθα δοωντες εὖ βοοτούς.'

ααί

15

15. Οι δὲ τὰς ἀρρωστίας προβαλλόμενοι καὶ τὰς ἀδυναμίας νόσου καὶ πηρώσεως μᾶλλον ἢ γήρως κατηγοροῦσι καὶ γὰρ νέοι πολλοὶ νοσώδεις καὶ ρωμαλέοι γέροντες ὥστε δεῖ μὴ τοὺς γέροντας ἀλλὰ 20 τοὺς ἀδυνάτους ἀποτρέπειν, μηδὲ τοὺς νέους παρακαλεῖν ἀλλὰ τοὺς δυναμένους. καὶ γὰρ καὶ ᾿Αριδαῖος Ε ἢν νέος γέρων δ' ᾿Αντίγονος, ἀλλ' ὁ μὲν ἔπασαν ὀλίγου δεῖν κατεκτήσατο τὴν ᾿Ασίαν, ὁ δ' ὥσπερ ἐπὶ σκηνῆς δορυφόρημα κωφὸν ἦν ὄνομα βασιλέως 25 καὶ πρόσωπον ὑπὸ τῶν ἀεὶ κρατούντων παροινούμενον. ὥσπερ οὖν ὁ Πρόδικον τὸν σοφιστὴν ἢ

1 ἄλλο τι R: ἄλλα 5 πεφυνώς mei ib. χρη] ξη R 13. 15 Nauck, p. 917 15 M: μήτε ib. πανσώμεσθα p. 1099 a: πανσαίμεθα

Φιλήταν τὸν ποιητὴν ἀξιῶν πολιτεύεσθαι, νέους μέν ισχνούς δέ και νοσώδεις και τὰ πολλά κλινοπετεῖς δι' ἀρρωστίαν ὄντας, ἀβέλτερός ἐστίν οὕτως δ κωλύων ἄρχειν καὶ στρατηγεῖν τοιούτους γέροντας, οίος ην Φωκίων οίος ην Μασανάσσης δ Λίβυς 5 οίος Κάτων δ 'Ρωμαΐος. δ μέν γὰο Φωκίων, ώρμημένων πολεμεῖν ἀκαίρως τῶν ᾿Αθηναίων, παρήγγειλε F τοὺς ἄχοι έξήμοντ' έτῶν ἀκολουθεῖν ὅπλα λαβόντας · ως δ' ηγανάκτουν, 'οὐδέν' ἔφη 'δεινόν' έγω γαο έσομαι μεθ' ύμῶν ὁ στρατηγὸς ὑπὲρ ὀγδοήκοντ' 10 έτη γεγονώς'. Μασανάσσην δ' ίστος εῖ Πολύβιος ένενήκοντα μέν έτων αποθανείν, τετράετες καταλιπόντα παιδάριον έξ αὐτοῦ γεγενημένον, ὀλίγφ δ' έμποοσθεν τῆς τελευτῆς μάχη νικήσαντα μεγάλη 792 Καρχηδονίους ὀφθήναι τῆ ύστεραία πρὸ τῆς σκηνῆς 15 όυπαρον άρτον έσθίοντα, και προς τούς θαυμάζοντας είπεῖν, ὅτι τοῦτο ποιεῖ**

'λάμπει γὰς ἐν χοείαισιν ὥσπες εὐπςεπὴς' χαλκός χοόνφ δ' ἀργῆσαν ἤμυσε στέγος,' ὡς φησι Σοφοκλῆς ὡς δ' ἡμεῖς φαμεν, ἐκεῖνο τῆς 20 ψυχῆς τὸ γάνωμα καὶ τὸ φέγγος, ῷ λογιζόμεθα καὶ μνημονεύομεν καὶ φρονοῦμεν.

16. Διὸ καὶ τοὺς βασιλεῖς φασι γίγνεσθαι βελτίονας ἐν τοῖς πολέμοις καὶ ταῖς στοατείαις ἢ σχολὴν ἄγοντας. "Ατταλον γοῦν τὸν Εὐμένους ἀδελφόν, »

^{13 *:} γεγεννημένον 17 lacunam add. Doehnerus, R praeeunte. Suppleo: ποιεὶ διὰ τὴν ἔξιν (aut διὰ τὸ πονεῖν) ἀεὶ cf. Cic. Cat. mai. c. 10 18 Nauck. p. 314 ib. εὐποεπης] εὐγενὴς p. 1129c 21 φέγγος] sc. ήμνσε 25 Coraes: εὐμενοῦς

ύπ' ἀργίας μαμρᾶς καὶ εἰρήνης ἐκλυθέντα κομιδῆ, Β Φιλοποίμην είς των έταίρων εποίμαινεν άτεχνως πιαινόμενον ώστε καλ τούς 'Ρωμαίους παίζοντας έκάστοτε διαπυνθάνεσθαι παρά των έξ 'Ασίας πλεόν-5 των, εί δύναται παρά τῷ Φιλοποίμενι βασιλεύς. Αευμόλλου δε Ρωμαίων οὐ πολλούς ἄν τις εύροι δεινοτέρους στρατηγούς, ότε τῷ πράττειν τὸ φρονείν συνείχεν έπει δε μεθήκεν έαυτον είς βίον άπρακτον και δίαιταν οίκουρον και άφροντιν, ώσπερ 10 οί σπόγγοι ταῖς γαλήναις έννεκοωθείς καὶ καταμαοανθείς, είτα Καλλισθένει τινί των απελευθέρων βόσκειν και τιθασεύειν παρέχων τὸ γῆρας, ἐδόκει C καταφαρμακεύεσθαι φίλτροις ύπ' αὐτοῦ καὶ γοητεύμασιν, άχοι οδ Μάρκος δ άδελφὸς ἀπελάσας τὸν 15 άνθοωπον αὐτὸς - ἀκονόμει καὶ ἐπαιδαγώγει τὸν λοιπὸν αὐτοῦ βίον, οὐ πολὺν γενόμενον. ἀλλὰ Δαοείος δ Εέρξου πατήρ *έλεγεν* αὐτὸς αύτοῦ παρὰ τὰ δεινά γίγνεσθαι φρονιμώτερος, δ δε Σκύθης Ατέας μηδεν οἴεσθαι των ίπποκόμων διαφέρειν έαυτόν. 20 δτε σχολάζοι. Διονύσιος δ' δ πρεσβύτερος πρός τὸν πυθόμενον εί σχολάζοι 'μηδέποτ' είπεν 'έμοι τοῦτο συμβαίη'. τόξον μεν γάο, ως φασιν, επιτεινόμενον δήγνυται, ψυχή δ' ἀνιεμένη. και γὰο άρμονικοί τὸ D κατακούειν ήρμοσμένου καλ γεωμέτραι το άναλύειν 25 καλ ἀριθμητικολ τὴν ἐν τῷ λογίζεσθαι συνέχειαν έκλιπόντες άμα ταϊς ένεργείαις άμαυρούσι ταϊς

15 διεπαιδαγώγει Turnebus 16 Δαρεῖος] cf. p. 172 f 18 Ατέας] άτμὰς mei 21 p. 176 a: σχολάζει 22 ἀεὶ τεινόμενον R 25 συνέχειαν] malim συνήθειαν 26 συναμαυροῦσι R

ήλικίαις τὰς έξεις, καίπες οὐ πρακτικὰς ἀλλὰ θεωρητικὰς τέχνας έχοντες ἡ δὲ τῶν πολιτικῶν έξις,
εὐβουλία και φρόνησις και δικαιοσύνη, πρὸς δὲ
τούτοις ἐμπειρία στοχαστικὴ καιρῶν και λόγων, πειθοῦς δημιουργὸς δύναμις οὖσα, τῷ λέγειν ἀεί τι 5
και πράττειν και λογίζεσθαι και δικάζειν συνέχεται
και δεινόν, εἰ τούτων ἀποδρᾶσα περιόψεται τηλικαύτας ἀρετὰς και τοσαύτας ἐκρυείσας τῆς ψυχῆς
Ε και γὰρ τὸ φιλάνθρωπον εἰκός ἐστιν ἀπομαραίνεσθαι
και τὸ κοινωνικὸν και τὸ εὐχάριστον, ὧν οὐδεμίαν 10
εἶναι δεἴ τελευτὴν οὐδὲ πέρας.

17. Εὶ γοῦν πατέρα τὸν Τιθωνὸν εἶχες, ἀθάνατον μὲν ὅντα χρείαν δ' ἔχοντα διὰ γῆρας ἀεὶ πολλῆς ἐπιμελείας, οὐκ ἄν οἷμαί σε φυγεῖν οὐδ' ἀπείπασθαι τὸ θεραπεύειν καὶ προσαγορεύειν καὶ βοητε θεῖν ὡς λελειτουργηκότα πολὺν χρόνον ἡ δὲ πατρὶς
καὶ μητρὶς ὡς Κρῆτες καλοῦσι, πρεσβύτερα καὶ
μείζονα δίκαια γονέων ἔχουσα, πολυχρόνιος μέν
Ε ἐστιν οὐ μὴν ἀγήρως οὐδ' αὐτάρκης, ἀλλ' ἀεὶ πολυωρίας δεομένη καὶ βοηθείας καὶ φροντίδος ἐπι- 10
σπᾶται καὶ κατέχει τὸν πολιτικόν

'είανοῦ ἀπτομένη και τ' ἐσσύμενον κατερύκει.' καὶ μὴν οἶσθά με τῷ Πυθίῳ λειτουργοῦντα πολλὰς Πυθιάδας ἀλλ' οὐκ ἄν εἴποις 'ίκανά σοι, ὁ Πλούταρχε, τέθυται καὶ πεπόμπευται καὶ κεχόρευται, νῦν εκ δ' ώρα πρεσβύτερον ὄντα τὸν στέφανον ἀποθέσθαι καὶ τὸ χρηστήριον ἀπολιπεῖν διὰ τὸ γῆρας'. οὐκοῦν

¹ hlundais] malandais? vid. Symbol. 22 Hom. II 9 ib. elavov mei

μηδε σεαυτον οίου δείν, των πολιτικών lερων έξαρχον όντα και προφήτην, ἀφείναι τὰς τοῦ Πολιέως και 'Αγοραίου τιμὰς Διός, ἔκπαλαι κατωργιασμένον αὐταῖς.

18. 'Αλλ' ἀφέντες, εί βούλει, τὸν ἀποσπώντα 798 τῆς πολιτείας λόγον έκεῖνο σκοπῶμεν ήδη καὶ φελοσοφωμεν, ϋπως μηδεν αποεπές μηδε βαρύ τω γήρα προσάξομεν αγώνισμα, πολλά μέρη της πολιτείας έχούσης άρμόδια καί πρόσφορα τοῖς τηλικούτοις. 10 ώσπες γάς, εί καθηκον ήν άδοντας διατελείν, έδει, πολλών τόνων και τρόπων θποκειμένων φωνής, οθς άρμονίας οί μουσικοί καλούσι, μή τὸν ὀξύν Κιμα καί σύντονον διώκειν γέροντας γενομένους, άλλ' έν φ το φάδιον έπεστι μετά του πρέποντος ήθους. 15 ούτως, έπεὶ τὸ πράττειν καὶ λέγειν μᾶλλον ἀνθρώ- Β ποις ἢ κύκνοις τὸ ἄδειν ἄχρι τελευτῆς κατὰ φύσιν έστιν, οὐκ ἀφετέον τὴν πρᾶξιν ὅσπερ τινὰ λύραν σύντονον αλλ' ανετέον έπι τα κοῦφα και μέτρια καί προσφδά πρεσβύταις πολιτεύματα μεθαρμοττο-- 20 μένους. οὐδὲ γὰο τὰ σώματα παντελῶς ἀκίνητα καὶ άγύμναστα περιορώμεν, ὅτε μὴ δυνάμεθα σχαφείοις μηδ' άλτησει χρησθαι μηδε δισκεύειν μηδ' δπλομαγείν ώς καὶ πρότερον, άλλ' αἰώραις καὶ περιπάτοις, ένιοι δε και σφαίρα προσπαλαίοντες έλαφρώς και 25 διαλεγόμενοι κινούσι τὸ πνεύμα καὶ τὸ Θεομόν άναροιπίζουσι μήτε δή τελέως έκπαγέντας έαυτούς C και καταψυγθέντας ἀπραξία περιίδωμεν μήτ' αδ

^{8 *:} προσάξωμεν 27 Coraes: περιίδοιμεν

πάλιν πᾶσαν ἀρχὴν ἐπαιρόμενοι καὶ παντὸς ἐπιδραττόμενοι πολιτεύματος ἀναγκάζωμεν τὸ γῆρας ἐξελεγχόμενον ἐπὶ τοιαύτας φωνὰς καταφέρεσθαι

'ὧ δεξιὰ χείο, ὡς ποθεῖς λαβεῖν δόου ἐν δ' ἀσθενεία τὸν πόθον διώλεσας.'

ούδε γαο ακμάζων και δυνάμενος ανήο επαινείται. πάντα συλλήβδην ανατιθείς έαυτο τα κοινά ποάν-D ματα καλ μηδεν ετέρφ παριέναι βουλόμενος, ώσπερ οί Στωικοί του Δία λέγουσιν, είς πάντα παρενείοων και πασι καταμιγνύς έαυτον ἀπληστία δόξης ἢ 10 **σθόνο τον μεταλαμβανόντον άμοσγέπος τιμής τινος** έν τη πόλει και δυνάμεως ποεσβύτη δε κομιδή, κάν το άδοξον άφέλης, έπίπονος και ταλαίπωρος ή πρός παν μεν άει κληρωτήριον άπαντώσα φιλαρχία, παντι δ' έφεδρεύουσα δικαστηρίου καιρώ και συνε- 15 δρίου πολυπραγμοσύνη, πᾶσαν δε πρεσβείαν καλ Ε προδικίαν ύφαρπάζουσα φιλοτιμία. καὶ γὰρ ταῦτα πράττειν και μετ' εὐνοίας βαού παο' ἡλικίαν, συμβαίνει δέ νε ταναντία μισούνται μέν γαο ύπο των νέων, ως οὐ προϊέμενοι πράξεων αὐτοῖς ἀφορμὰς 20 μηδ' είς μέσον έωντες ποοελθεϊν, άδοξει δε παρά τοις άλλοις το φιλόποωτον αὐτῶν καὶ φίλαρχον ούν ήττον ή το φιλόπλουτον έτέρων γερόντων καί φιλήδονον.

19. Ώσπες οὖν τὸν Βουκέφαλον ὁ 'Αλέξανδρος 25 πρεσβύτερον ὅντα μὴ βουλόμενος πιέζειν ἐτέροις ἐπωχεῖτο πρὸ τῆς μάχης ἵπποις, ἐφοδεύων, τὴν φά-

⁴ Eur. Herc. 269 5 πόνον Nauck. 21 μηδ'] οὐδ'?

λαγγα καὶ καθιστάς εἰς τὴν τάξιν, εἶτα δοὺς τὸ σύνθημα καὶ μεταβάς ἐπ' ἐκεῖνον εὐθὸς ἐπῆγε τοῖς Ε πολεμίοις καλ διεκινδύνευεν · ούτως δ πολιτικός, αν έχη νοῦν, αὐτὸς αῦτὸν ἡνιοχῶν ποεσβύτην γενόμε-5 νον ἀφέξεται τῶν οὐκ ἀναγκαίων καὶ παρήσει τοῖς άκμάζουσι χρήσθαι πρός τὰ μικρότερα τὴν πόλιν, έν δὲ τοῖς μεγάλοις αὐτὸς ἀγωνιεῖται προθύμως. οί μεν γαο αθληταί τα σώματα των αναγκαίων πόνων άθικτα τηροῦσι καὶ ἀκέραια πρὸς τοὺς ἄχρή-10 στους· ήμεζε δὲ τοὐναντίον, ἐῶντες τὰ μικοὰ καὶ φαῦλα, τοῖς ἀξίοις σπουδῆς φυλάξομεν έαυτούς. 'νέφ' μὲν γὰο ἴσως 'ἐπέοικε' καθ' Όμηρον 'πάντα', καί δέχονται και άγαπωσι τον μέν μικοά και πολλά πράττοντα δημοτικόν καλ φιλόπονον τόν δε λαμπρά 15 καί σεμνά γενναΐον καί μεγαλόφοονα καλούντες 794 έστι δ' ὅπου καὶ τὸ φιλόνεικον καὶ παράβολον ὥραν έχει τινά και χάριν έπιπρέπουσαν τοῖς τηλικούτοις. δ πρεσβύτης δ' ἀνὴρ ἐν πολιτεία διακονικάς λειτουργίας ὑπομένων, οἶα τελῶν πράσεις καὶ λιμένων 20 έπιμελείας και άγορας, έτι δε πρεσβείας και άποδημίας πρός ήγεμόνας και δυνάστας ύποτρέχων, έν αίς άναγκατον οὐδεν οὐδε σεμνον ένεστιν άλλα θεραπεία και το πρός χάριν, έμοι μεν οίκτρον, δ φίλε, φαίνεται και άξηλον, έτέροις δ' ίσως και έπα-25 γθές φαίνεται και φορτικόν.

20. Οὐδε γὰο ἐν ἀρχαῖς τὸν τηλικοῦτον ὅρα

のかいかい ゆうこうけいい こうかいいか はずれいのであればいいばい かなのがながれないないない 実に

¹² $^{\prime\prime}O\mu\eta\varrho o\nu]X$ 71 18 W: ἔχονται ib. τὸν μὲν — τὸν δὲ W: τὰ μὲν — τὰ δὲ 18 δ] deleverim 25 φανεἴται Coraes, del. M fortasse rectius

Β φέρεσθαι, πλην δσαι γε μέγεθός τι κέκτηνται κάλ άξίωμα καθάπες ην συ νον Άθηνησι μεταχειρίζη της έξ 'Αφείου πάγου βουλης έπιστασίαν και νη Δία τὸ πρόσχημα τῆς 'Αμφικτυονίας, ῆν σοι διὰ τοῦ βίου παντὸς ή πατοις ἀνατέθεικε 'πόνον ήδὺν κά- 5 ματόν τ' εὐκάματον' ἔχουσαν. δεῖ δὲ καὶ ταύτας μὴ διώπειν τὰς τιμὰς ἀλλὰ φεύγοντας ἄρχειν, μηδ' αίτουμένους άλλὰ παραιτουμένους, μηδ' ώς αύτοῖς τὸ ἄρχειν λαμβάνοντας άλλ' ὡς αὐτοὺς τῷ ἄρχειν έπιδιδόντας, οὐ γάρ, ὡς Τιβέριος ὁ Καΐσαρ έλεγε, 10 Ο τὸ τὴν χεῖρα τῷ ἰατρῷ προτείνειν ὑπὲρ έξήκοντ' έτη γεγονότας αίσχούν έστιν, άλλὰ μᾶλλον τὸ τὴν χείοα τῷ δήμφ προτείνειν ψῆφον αίτοῦντας ἢ φωνην άρχαιρεσιάζουσαν άγεννες γάρ τοῦτο καί ταπεινόν ως τούναντίον έχει τινά σεμνότητα καί 15 κόσμον, αίρουμένης της πατρίδος και καλούσης και περιμενούσης, κατιόντα μετά τιμής καὶ φιλοφορσύνης γεραρον ώς άληθώς και περίβλεπτον άσπάσασθαι καλ δεξιώσασθαι το γέρας.

いながけれていますというというというないかできるいけっていいいいか

いとうときははことのならなられているとうできるとうないとは、日本のははないないと

21. Οὕτω δέ πως καὶ λόγω χοηστέον ἐν ἐκκλη- 20 σία ποεσβύτην γενόμενον, μὴ ἐπιπηδῶντα συνεχῶς τῷ βήματι μηδ᾽ ἀεὶ δίκην ἀλεκτουόνος ἀντάδοντα τοῖς φθεγγομένοις, μηδὲ τῷ συμπλέκεσθαι καὶ διε- οεθίζειν ἀποχαλινοῦντα τὴν ποὸς αὐτὸν αἰδῶ τῶν D νέων μηδὲ μελέτην ἐμποιοῦντα καὶ συνήθειαν ἀπει- 25

^{• 1} φέρεσθαι] malim φαίνεσθαι cum pr. m. V² 5 πόνον κέ] cf. Eur. Bacch. 66 6 δè] om. mei 8 αίτοῦντας R, sed auctor usus fuisse vid. αίτουμένους forma media propter insequens παραιτουμένους 24 αὐτὸυ?

θείας και δυσηκοίας, άλλά και παριέντα ποτέ και διδόντα πρός δόξαν αναγαιτίσαι καλ θρασύνασθαι, μηδε παρόντα μηδε πολυπραγμονούντα, ὅπου μή μέγα τὸ κινδυνευόμενόν έστι ποὸς σωτηρίαν κοινήν 5 ή τὸ καλὸν και πρέπον. έκει δὲ χρή και μηδενός καλούντος ώθεϊσθαι δρόμφ παρά δύναμιν, άναθέντα χειραγωγοίς αύτον ή φοράδην κομιζόμενον, ώσπερ ίστοροῦσιν ἐν 'Ρώμη Κλαύδιον "Αππιον· ήττημένων γὰο ὑπὸ Πύορου μάχη μεγάλη, πυθύμενος τῆν σύγ-.10 κλητον ἐνδέχεσθαι λόγους περί σπονδῶν καί είρη- Ε νης οὐκ ἀνασχετὸν ἐποιήσατο, καίπερ ἀμφοτέρας ἀποβεβληκὸς τὰς ὄψεις, ἀλλ' ἦκε δι' ἀγορᾶς φερόμενος πρός το βουλευτήριον είσελθων δέ και καταστάς είς μέσον έφη πρότερον μὲν ἄχθεσθαι τῷ 15 των δμμάτων στέρεσθαι, νύν.δ' αν εύξασθαι μηδ' ακούειν ούτως αίσχοα και αγεννή βουλευομένους καλ πράττοντας έκείνους. έκ δε τούτου τὰ μέν καθαψάμενος αὐτῶν τὰ δὲ διδάξας καὶ παρορμήσας, έπεισεν εὐθὺς ἐπὶ τὰ ὅπλα χωρεῖν καὶ διαγωνίζεσθαι Ε 20 περί τῆς Ἰταλίας πρὸς τὸν Πύρρον. ὁ δὲ Σόλων, τῆς Πεισιστράτου δημαγωγίας, ὅτι τυραννίδος ἦν ·μηχάνημα, φανερας γενομένης, μηδενός αμύνεσθαι μηδε κωλύειν τολμώντος, αὐτὸς έξενεγκάμενος τὰ οπλα καλ ποὸ τῆς οἰκίας θέμενος ήξίου βοηθετν 25 τούς πολίτας πέμψαντος δὲ τοῦ Πεισιστράτου ποὸς αὐτὸν καὶ πυνθανομένου τίνι πεποιθώς ταῦτα πράττει, 'τῷ γήρα' εἶπεν.

1 παριόντα mei 2 Coraes: θρασύνεσθαι 3 υπου γε Duebnerus 27 malim πράττοι

22. 'Αλλά τὰ μὲν οὕτως ἀναγκαῖα καὶ τοὺς ἀπεσβηκότας κομιδή γέροντας, αν μόνον έμπνέωσιν. έξάπτει και διανίστησιν έν δε τοις άλλοις ποτε μέν, ὥσπες εἴοηται, παραιτούμενος ἐμμελὴς ἔσται 795 τὰ γλίσχοα καὶ διακονικά καὶ μείζονας ἔχοντα τοις τ πράττουσιν ἀσχολίας ἢ δι' οθς πράττεται χρείας καλ φωεγείας. εστι ο, ωμου μεδιή ερωή καγεραι και μοθήσαι καί μετελθείν οίκοθεν τοὺς πολίτας ἀξιοπιστότερος δεομένοις κάτεισι. τὰ δὲ πλείστα καὶ πάρων σιωπή τοις νεωτέροις λέγειν παρίησιν, οίον βρα- 10 βεύων φιλοτιμίας πολιτικής αμιλλαν έαν δ' ύπερβάλλη το μέτριον, καθαπτόμενος ήπίως και μετ' εύμενείας άφαιρων φιλονεικίας και βλασφημίας και δογάς, έν δε ταῖς γνώμαις τὸν ἁμαρτάνοντα παραμυθούμενος άνευ ψόγου καλ διδάσκων, έπαινών δ' 15 άφόβως τὸν κατορθοῦντα καὶ νικώμενος έκουσίως Β και προϊέμενος τὸ πεῖσαι και περιγενέσθαι πολλάκις άπως αὐξάνωνται καὶ θαρσώσιν, ἐνίοις δὲ καὶ συναναπληρών μετ' εύφημίας το έλλειπον, ως ο Νέστωρ ούτις τοι τὸν μῦθον ὀνόσσεται δσσοι 'Αχαιοί, . 20 ή μην και νέος έσσι, έμος δέ κε και πάις είης.' .

23. Τούτου δε πολιτικώτερου, μη μόνου έμφανως μηδε δημοσία ονειδίζων άνευ δηγμοῦ σφόδρα

¹⁴ παραμυθούμενος] ἐπανοςθούμενος W hic et paulo post (p. 53 lin. 8) 16 ἀφόβως] ἀφθόνως R 20 Hom. Γδό ib. Άχαιοί idem: ἀχαιῶν 23 πολιτικώτερος ὁ μὴ μόνον — ὀνειδίζων W πολιτικώτερον] intell. ποιε τ monuit it 24 δημοσία γ' Schellensius ib. ὀνειδίζων Madvigius: ὀνειδίζειν, malim tamen μόνον ὀνειδίζων Codex V^2 ὀνειδίζειν habet

κολούοντος καλ ταπεινούντος, άλλα μαλλον έδία τοῖς εὖ πεφυκόσι πρὸς πολιτείαν ὑποτιθέμενος καὶ συνεισηγούμενος εὐμενῶς λόγους τε χρήστοὺς καὶ πολι- Ο τεύματα, συνεξορμών πρός τὰ καλὰ καὶ συνεπιλαμ-5 πρύνων τὸ φρόνημα καὶ παρέχων, ὥσπερ οί διδάσκουτες ίππεύειν, εν άρχη χειροήθη καὶ πράον έπιβηναι τὸν δημον εί δέ τι σφαλείη, μή περιορῶν ἐξαθυμοῦντα τὸν νέον, ἀλλ' ἀνιστὰς καὶ παραμυθούμενος, ως 'Αριστείδης Κίμωνα καὶ Μυησίφιλος 10 Θεμιστοκλέα, δυσχεραινομένους καλ κακώς ακούοντας έν τη πόλει τὸ πρώτον ώς Ιταμούς και ἀκολάστους, ἐπῆραν καὶ ἀνεθάρουναν. λέγεται δε καὶ Δημοσθένους έκπεσόντος έν τῷ δήμφ καὶ βαρέως φέροντος άψασθαι παλαιόν τινα γέροντα των άκη- D 15 κοότων Περικλέους και είπεῖν, ὡς ἐκείνω τάνδρί. προσεοικώς την φύσιν οὐ δικαίως αύτοῦ κατέγνωκεν. ούτω δε και Τιμόθεον Εὐοιπίδης συριττόμενον έπλ τη καινοτομία καλ παρανομείν είς την μουσικήν δοκούντα θαροείν ἐκέλευσεν, ὡς ὀλίγου γρόνου τῶν 20 θεάτρων υπ' αὐτῷ γενησομένων.

24. Καθόλου δ' ώσπες έν 'Ρώμη ταϊς 'Εστιάσι παρθένοις τοῦ χρόνου διώρισται τὸ μὲν μανθάνειν τὸ δὲ δρᾶν τὰ νενομισμένα τὸ δὲ τρίτον ἤδη δι-δάσκειν, καὶ τῶν ἐν Ἐφέσω. περὶ τὴν "Αρτεμιν 25 δμοίως ἐκάστην Μελλιέρην τὸ πρῶτον εἶθ' Ἱέρην Ε τὸ δὲ τρίτον Παριέρην καλοῦσιν οὕτως δ τελέως πολιτικὸς ἀνὴρ τὰ μὲν πρῶτα μανθάνων ἔτι

in rasura; ex pr. m. videntur haec: νομ. ζ... 14 παθάψασθαι Coraes 25 έπάστην Χ: έπάστον 26 πανιέρην? vid. Symbol. πολιτεύεται καὶ μυούμενος τὰ δ' ἔσχατα διδάσκων καὶ μυσταγωγῶν τὸ μὲν γὰρ ἐπιστατεῖν ἀθλοῦσιν έτέροις οὐκ ἔστιν αὐτὸν ἀθλεῖν, ὁ δὲ παιδοτριβῶν νέον ἐν πράγμασι κοινοῖς καὶ δημοσίοις ἀγῶσι καὶ πατρίδι

'μύθων τε δητήρ' έμεναι ποηκτήρα τε έργων' έν οὐ μικοῷ μέρει πολιτείας οὐδε φαύλω χρήσιμός έστιν, άλλ' είς δ μάλιστα καλ πρώτον δ Αυκούργος Τ έντείνας έαυτον είθισε τούς νέους παντί ποεσβύτη καθάπες νομοθέτη πειθομένους διατελείν. έπεὶ 10 πρός τι βλέψας ὁ Λύσανδρος είπεν, ως έν Λακεδαίμονι μάλλιστα γηρώσιν; δο' θτι γ' δογείν έξεστι μάλιστα τοῖς πρεσβυτέροις έχεῖ καὶ δανείζειν ἢ κυβεύειν συγκαθεζομένους ή πίνειν έν ώρα συνάγον-· τας; οὐκ ἀν εἴποις· ἀλλ' ὅτι τρόπον τινὰ πάντες οί 15 τηλικοῦτοι τάξιν ἀρχόντων ή τινων πατρονόμων ή παιδαγωγών έχοντες οὐ τὰ κοινὰ μόνον έπισκο-796 ποῦσιν, ἀλλὰ καὶ τῶν νέων ἔκαστ' ἀεὶ περί τε τὰ γυμνάσια καὶ παιδιὰς καὶ διαίτας καταμανθάνουσιν οὐ παρέργως, φοβεροί μὲν ὅντες τοῖς άμαρτάνουσιν 20 αίδεστοί δε τοις άγαθοις και ποθεινοί θεραπεύουσι γάο ἀεὶ καὶ διώκουσιν αὐτοὺς οί νέοι, τὸ κόσμιον και το γενναίον αύξοντας και συνεπιγαυρούντας άνευ φθόνου.

¹ W: πολιτεύεσθαι 6 Hom, I 448 12 γε άργεῖν Faehsius: γεωργεῖν 14 ἐν ὅρα συνάγοντας] cf. Athen. p. 279 f. 365 c 19 Amyotus: παιδείας 20 post άμαρτάνουσιν] erasae sunt 11 fere litt. in V². Fortasse adiectivum excidit

25. Τοῦτο γὰο τὸ πάθος οὐδενὶ χρόνφ πρέπον ήλικίας, όμως έν νέοις εύπορει χρηστών δνομάτων, αμιλλα καί ζήλος καί φιλοτιμία προσαγορευόμενον, έν δὲ πρεσβύταις παντελῶς ἄωρόν ἐστι καὶ ἄγριον 5 καλ άγεννές. διὸ δεῖ ποροωτάτω τοῦ φθονεῖν ὄντα. τὸν πολιτικὸν γέροντα μὴ καθάπες τὰ βάσκανα γεράνδουα των παραβλαστανόντων και ύποφυομένων Β σαφῶς ἀφαιοεῖσθαι καὶ κολούειν τὴν βλάστην καὶ την αύξησιν, άλλ' εύμενως προσδέχεσθαι και παρέ-10 χειν τοίς ἀντιλαμβανομένοις καὶ προσπλεκομένοις έαυτον ορθούντα καλ χειραγωγούντα καλ τρέφοντα μή μόνον ύφηγήσεσι καὶ συμβουλίαις άγαθαζς, άλλὰ καλ παραχωρήσεσι πολιτευμάτων τιμήν έχόντων καλ δόξαν ή τινας ύπουργίας άβλαβετς μεν ήδείας δε 15 τοις πολλοις και πρός χάριν έσομένας. όσα δ' έστιν άντίτυπα και ποοσάντη και καθάπεο τὰ φάρμακα δάκνει παραχοήμα καλ λυπεί τὸ δὲ καλὸν καλ λυσιτελές ύστερον ἀποδίδωσι, μή τους νέους έπλ ταῦτα C προσάγοντα μηδ' ύποβάλλοντα θορύβοις, σχλων 20 άγνωμονούντων ἀήθεις ὄντας, ἀλλ' αὐτὸν ἐκδεχόμενον τὰς ὑπὲρ τῶν συμφερόντων ἀπεχθείας: τούτφ γὰο εὐνουστέρους τε ποιήσει τοὺς νέους καὶ προθυμοτέρους ἐν ταῖς ἄλλαις ὑπηρεσίαις.

26. Παρὰ πάντα δὲ ταῦτα χρη μνημονεύειν, ὡς 25 οὐκ ἔστι πολιτεύεσθαι μόνον τὸ ἄρχειν καὶ πρε-

⁶ post βάσκανα lac. 10 fere litt. est in V^* 8 καl κολούσεν Aldina (ubi κωλούσεν male scriptum est); mei omiserunt 20 άλλ'] om. mei, nisi quod eius loco vacuum spatium in V^* est

σβεύειν καὶ μέγα βοᾶν ἐν ἐκκλησία καὶ περὶ τὸ. βημα βακχεύειν λέγουτας η γράφοντας, α οί πολλοί τοῦ πολιτεύεσθαι νομίζουσιν, ώσπες αμέλει καί D φιλοσοφεΐν τοὺς ἀπὸ τοῦ δίφρου διαλεγομένους καὶ σχολάς έπι βιβλίοις περαίνοντας ή δε συνεχής έν τ έργοις καλ πράξεσιν δρωμένη καθ' ήμέραν δμαλώς πολιτεία καὶ φιλοσοφία λέληθεν αὐτούς. καὶ γὰρ τούς έν ταϊς στοαϊς άνακάμπτοντας περιπατείν φασιν, ως έλεγε Δικαίαρχος, οὐκέτι δὲ τοὺς εἰς ἀγρὸν ή πρός φίλον βαδίζοντας. δμοιον δ' έστι τῷ φιλο- 10 σοφείν το πολιτεύεσθαι. Σωκράτης γοῦν οὕτε βάθρα θείς ούτ' είς θρόνον καθίσας ούθ' ώραν διατριβής ή περιπάτου τοῖς γνωρίμοις τεταγμένην φυλάττων, άλλα και συμπαίζων, ότε τύχοι, και συμπίνων και συστρατευόμενος ενίοις καλ συναγοράζων, τέλος δε 15 Ε και δεδεμένος και πίνων το φάρμακον, έφιλοσόφει· ποώτος ἀποδείξας τον βίον ἄπαντι χρόνφ και μέρει και πάθεσι και πράγμασιν άπλως απασι φιλοσοφίαν δεχόμενον. ούτω δη διανοητέον και περί πολιτείας, ώς τούς μεν ανοήτους, ούδ' δταν στρατηγώσιν ή 20 γοαμματεύωσιν ή δημηγορώσι, πολιτευομένους άλλ' όχλοκοποῦντας ἢ πανηγυρίζοντας ἢ στασιάζοντας ἢ λειτουργούντας άναγκαίως τον δε κοινωνικόν καί φιλάνθοωπον και φιλόπολιν και κηδεμονικόν και πολιτικόν άληθῶς, κᾶν μηδέποτε τὴν χλαμύδα περί- 25

³ τοῦ] τὸ Coraes, del. R male, nam genetivus hic idem valet atque ἰδια τοῦ πολιτεύεσθαι 6 ὁμαλῶς (i. e. ἰσως) Coraes: οὐδαμῶς 9 Διπαίαρχος] Mueller. 2 p. 226 14 συμπαίζων R: παίζων 16 W: συνδεδεμένος

θηται, πολιτευόμενον ἀεὶ τῷ παρορμᾶν τοὺς δυναμένους, ὑφηγεῖσθαι τοῖς δεομένοις, συμπαρεῖναι Ε
τοῖς βουλευομένοις, διατρέπειν τοὺς κακοπραγμονοῦντας, ἐπιρρωννύναι τοὺς εὐγνώμονας, φανερὸν
ε εἶναι μὴ παρέργως προσέχοντα τοῖς κοινοῖς μηδ΄
ὅπου σπουδή τις ἢ παράκλησις διὰ τὸ πρωτεῖον
εἰς τὸ θέατρον βαδίζοντα καὶ τὸ, βουλευτήριον,
ἄλλως δὲ διαγωγῆς χάριν ὡς ἐπὶ θέαν ἢ ἀκρόασιν,
ὅταν ἐπέλθη, παραγιγνόμενον, ἀλλά, κὰν μὴ παρα-797
το γένηται τῷ σώματι, παρόντα τῆ γνώμη καὶ τῷ
πυνθάνεσθαι τὰ μὲν ἀποδεχόμενον τοῖς δὲ δυσκολαίνοντα τῶν πραττομένων.

27. Οὐδὲ γὰρ ᾿Αθηναίων ᾿Αριστείδης οὐδὲ Ὑνωμαίων Κάτων ἤρξε πολλάκις, ἀλλὰ πάντα τὸν αὐτῶν 15 βίον ἐνεργὸν ἀεὶ ταῖς πατρίσι παρέσχον. Ἐπαμεινώνδας δὲ πολλὰ μὲν καὶ μεγάλα κατώρθωσε στρατηγῶν, οὐκ ἔλαττον δ᾽ αὐτοῦ μνημονεύεται μηδὲ στρατηγοῦντος μηδ᾽ ἄρχοντος ἔργον περὶ Θετταλίαν, ὅτε τῶν στρατηγῶν εἰς τόπους χαλεποὺς ἐμβαλόντων τῶν τὴν φάλαγγα καὶ θορυβουμένων (ἐπέκειντο γὰρ Β οἱ πολέμιοι βάλλοντες), ἀνακληθεὶς ἐκ τῶν ὁπλιτῶν πρῶτον μὲν ἔπαυσε θαρρύνας τὸν τοῦ στρατεύματος τάραχον καὶ φόβον, ἔπειτα διατάξας καὶ διαρμοσάμενος τὴν φάλαγγα συγκεχυμένην ἐξήγαγε ફαδίως 25 καὶ κατέστησεν ἐναντίαν τοῖς πολεμίοις, ῶστ᾽ ἀπελθεῖν ἐκείνους μεταβαλομένους. Ἅγιδος δὲ τοῦ βασιλέως ἐν ᾿Αρκαδία τοῖς πολεμίοις ἐπάγοντος ἤδη

¹ τους πράττειν δυναμένους R 6 πρωτεΐον X versio: πρώτον

•τὸ στράτευμα σύντεταγμένον είς μάχην, τῶν πρεσβυτέρων τις Σπαρτιατών έπεβόησεν, ὅτι διανοεῖται κακόν κακῷ ἰᾶσθαι, δηλῶν τῆς ἐξ "Αργους ἐπαιτίου G ἀναχωρήσεως τὴν παροῦσαν ἄναιρον προθυμίαν άνάληψιν βουλόμενον είναι, ως δ Θουκυδίδης φησίν ε δ δ' Αγις απούσας έπείσθη και ανεχώρησε. Μενεκράτει δε καλ δίφρος έκειτο καθ' ήμέραν παρά ταϊς θύραις του ἀρχείου, και πολλάκις ἀνιστάμενοι πρὸς αὐτὸν οί Ἐφοροι διεπυνθάνοντο καὶ συνεβουλεύοντο περί των μεγίστων. έδόκει γάρ έμφρων άνηρ είναι 10 καί συνετός ίστορεϊσθαι. διό καί παντάπασιν ήδη την τοῦ σώματος έξημαυρωμένος δύναμιν καὶ τὰ πολλά κλινήρης διημερεύων, μεταπεμπομένων είς άγοραν των Έφορων, ωρμησε μέν έξαναστας βαδίζειν, μόλις δὲ καὶ χαλεπῶς προερχόμενος, εἶτα παι- 15 D δαρίοις έντυχων καθ' δδόν, ήρωτησεν, εί τι γινώσκουσιν ἀναγκαιότερον ὂν τοῦ πείθεσθαι δεσπότη. των δε φησάντων 'το μη δύνασθαι', τοῦτο τῆς ύπουργίας λογισάβενος πέρας ἀνέστρεψεν οἴκαδε. δεϊ γὰρ μὴ προαπολείπειν τὴν προθυμίαν τῆς δυ- 20 νάμεως, έγκαταλειφθείσαν δὲ μὴ βιάζεσθαι. μην Γαΐφ Λαιλίφ Σκιπίων έχοητο συμβούλφ στοατηγών ἀεὶ καὶ πολιτευόμενος, ώστε καὶ λέγειν ένίους ύποκριτήν των πράξεων Σκιπίωνα ποιητήν δε τον Γάιον είναι. Κικέρων δ' αὐτὸς δμολογεί τὰ κάλ- 25

³ ἰἄσθαι — ἐπαιτίου Thucydides (5, 65): ἰάσασθαι — ἐπετείου 5 βουλόμενον] βουλομένην idem 6 Μενεκαμάτει δὲ Iannotius: μέν, ἐπράτει δὲ 11 καὶ συνετός ἱστορεῖται δὲ καὶ ὅτι παντάπασιν κὲ Madvigius 20 προκαπολείπειν Coraes: προαπολιπεῖν

λιστα καὶ μέγιστα τῶν συμβουλευμάτων, οἶς ἄρθωσεν ύπατεύων τὴν πατρίδα, μετὰ Ποπλίου Νιγιδίου τοῦ φιλοσόφου συνθεϊναι.

28. Οΰτω διὰ πολλῶν τρόπων τῆς πολιτείας Ε 5 οὐδὲν ἀποκωλύει τοὺς γέροντας ἀφελεῖν τὸ κοινὸν άπὸ τῶν βελτίστων, λόγου καὶ γνώμης καὶ παρρησίας και φροντίδος πινυτής, ώς δή ποιηταί λέγουσιν. οὐ γὰο αί χείοες ἡμῶν οὐδ' οί πόδες, οὐδ' ἡ τοῦ σώματος δώμη κτημα καὶ μέρος έστὶ της πόλεως 10 μόνον, αλλά πρώτον ή ψυχή καὶ τὰ τῆς ψυχῆς κάλλη, δικαιοσύνη καλ σωφροσύνη καλ φρύνησις. ών όψε και βραδέως το οίκετον απολαμβανόντων, άτοπόν έστι την μεν οίκίαν και τον άγοον άπολαύειν και τα λοιπά χοήματα και κτήματα, κοινή Ε 15 δε τη πατρίδι και τοῖς πολίταις μηκέτι χρησίμους εἶναι διὰ τὸν χρόνον, οὐ τοσοῦτον τῶν ὑπηρετικῶν παραιρούμενον δυνάμεων, δσον ταϊς ήγεμονικαϊς καλ πολιτικαίς προστίθησι. διό καλ των Ερμών τούς πρεσβυτέρους ἄχειρας καὶ ἄποδας έντεταμέ-20 νους δε τοις μορίοις δημιουργούσιν, αίνιττόμενοι τῶν γερόντων ἐλάχιστα δεῖσθαι διὰ, τοῦ σώματος ένεργούντων, έὰν τὸν λόγον ἐνεργόν, ὡς προσήκει, και γύνιμον έχωσιν.

¹ βουλευμάτων L. Dindorfius ib. ita Passowius in Lexico: οἶς ὀρθῶς ἐνυπατεύων 7 ποιηταὶ] cf. Homerus, Pindarus, alii 12 καὶ βραδέως] in marginem reiecit cod. Ε

Εἰ πρὸς ἄλλο τι χρήσασθαι καλῶς ἐστιν ἔχον,
 Μενέμαχε, τῷ

'οὖτις τοι τὸν μῦθον ὀνόσσεται ὅσσοι 'Αχαιοί, οὐδε πάλιν ἐρέει' ἀτὰρ οὐ τέλος ἵκεο μύθων'

Β καὶ πρὸς τοὺς προτρεπομένους τῶν φιλοσόφων διδάσκοντας δὲ μηδὲν μηδ' ὑποτιθεμένους. ὅμοιοι γάρ εἰσι τοῖς τοὺς λύχνους προμύττουσιν ἔλαιον δὲ μὴ ἐγχέουσιν. ὁρῶν οὖν σε παρωρμημένον ἀξίως τῆς εὐγενείας ἐν τῆ πατρίδι

'μύθων τε φητής' ἔμεναι πρηκτήςά τε ἔργων,'
ἐπειδή χρόνον οὐκ ἔχεις ἀνδρὸς φιλοσόφου βίον
ὅπαιθρον ἐν πράξεσι πολιτικαϊς καὶ δημοσίοις ἀγῶσι
κατανοήσαι καὶ γενέσθαι παραδειγμάτων ἔργφ μή
Ο λόγφ περαινομένων θεατής, ἀξιοῖς δὲ παραγγέλματα 15
λαβεῖν πολιτικά τὴν μὲν ἄρνησιν οὐδαμῶς ἐμαυτῷ
προσήκουσαν εἶναι νομίζω, τὸ δ' ἔργον εὕχομαι καὶ
τῆς σῆς ἄξιον σπουδῆς καὶ τῆς ἐμῆς προθυμίας γενέσθαι τοῖς δὲ παραδείγμασι ποικιλωτέροις, ὥσπερ
ήξίωσας, ἐχρησάμην.

2. Πρώτον μέν οὖν ὑποκείσθω πολιτεία καθάπερ

⁴ Hom. I 55 8 προμύττουσιν] bene se habet

ἔδαφος βέβαιον καὶ ἰσχυρὸν ἡ προαίρεσις ἀρχὴν ἔχουσα κρίσιν καὶ λόγον, ἀλλὰ μὴ πτοίαν ὑπὸ δόξης κενῆς ἢ φιλονεικίας τινὸς ἢ πράξεων ἐτέρων ἀπορίας. ὥσπερ γὰρ οἶς οὐδὲν ἔστιν οἴκοι χρηστόν, ἐν ἀγορῷ διατρίβουσι, κἂν μὴ δέωνται, τὸν πλεῖστον χρόνον: οὕτως ἔνιοι τῷ μηδὲν ἔχειν ἰδιον ἄλλο D πράττειν ἄξιον σπουδῆς ἐμβάλλουσιν έαυτοὺς εἰς δημόσια πράγματα, τῷ πολιτεία διαγωγῆ χρώμενοι. πολλοὶ δ' ἀπὸ τύχης ἁψάμενοι τῶν κοινῶν καὶ ἀναπλησθέντες οὐκέτι ράδίως ἀπελθεῖν δύνανται, ταὐτὸ τοῖς ἐμβᾶσιν εἰς πλοῖον αἰώρας χάριν εἶτ' ἀποσπασθεῖσιν εἰς πέλαγος πεπουθότες: ἔξω βλέ-πουσι ναυτιῶντες καὶ ταραττόμενοι, μένειν δὲ καὶ χρῆσθαι τοῖς παροῦσιν ἀνάγκην ἔχοντες

15 'λευκάς καθύπερθε γαλάνας
εὐπρόσωποι σφάς παρήισαν ἔρωτες ναΐας
κλαΐδος χαραξιπόντου δαιμονίαν ἐς ὕβριν.'
οὖτοι καὶ μάλιστα διαβάλλουσι τὸ πρᾶγμα τῷ μετανοεῖν καὶ ἀσχάλλειν, ὅταν ἢ δόξαν ἐλπίσαντες Ε
20 ἀδοξία περιπέσωσιν, ἢ φοβεροὶ προσδοκήσαντες ἐτέροις ἔσεσθαι διὰ δύναμιν εἰς πράγματα κινδύνους
ἔχοντα καὶ ταραχὰς ἄγωνται. ὁ δ' ὡς μάλιστα προσἤκον ἑαυτῷ καὶ κάλλιστον ἔργον ἀπὸ γνώμης καὶ
λογισμῷ τὰ κοινὰ πράσσειν ἀρξάμενος ὑπ' οὐδενὸς
25 ἐκπλήττεται τούτων οὐδ' ἀναστρέφεται τὴν γνώμην.

11 καὶ ταότὸ Coraes 13 δὲ] abesse malim 15 Bergk.
3 p. 396 16 παρήισαν] παρήιξαν Μ. παράιξαν Bergkius.
Malim παρίεσαν cum Χ ib. κλαίδος Hermannus: κληίδος
17 χαραξιπόντον Χ: χαράξει πόντον 23 καὶ posterius R
25 ἀνατρέπεται Iunius

ούτε γὰο ἐπ' ἐργασία καὶ χοηματισμῷ προσιτέον τοίς ποινοίς, ώς οί περί Στρατοπλέα καὶ Δρομοκλείδην έπὶ τὸ χουσοῦν θέρος, τὸ βῆμα μετὰ παι-F διᾶς οΰτως ὀνομάζοντες, ἀλλήλους παρεκάλουν· οὕθ' οἷον ἐπιλήπτους ὑπὸ πάθους ἄφνω γενομένους, ὡς ε Γάιος Γράνχος ἐπὶ θερμοῖς τοις περὶ τὸν ἀδελφὸν άτυγήμασιν άπωτάτω των κοινών τον βίου θέμενος, εἶθ, ὕβοει τινῶν καὶ λοιδορία πρὸς αὐτὸν ἀναφλεχθείς ύπ' όργης, ένέπεσε τοίς κοινοίς και ταχύ μεν επλήσθη πραγμάτων και δόξης, ζητών δε παύ- 10 σασθαι και δεόμενος μεταβολής και ήσυχίας ούχ 799 εδοε καταθέσθαι την δύναμιν αὐτοῦ διὰ μέγεθος άλλα προαπώλετο· τούς τε πρός αμιλλαν ή δόξαν ώσπες ὑποκριτὰς εἰς θέατρον ἀναπλάττοντας έαυτοὺς άνάγκη μετανοείν, ἢ δουλεύοντας ὧν ἄρχειν άξι- 15 οῦσιν ἢ προσκρούοντας οἶς ἀρέσκειν ἐθέλουσιν. άλλ' ώσπες είς φςέας οίμαι την πολιτείαν τοὺς μεν εμπίπτοντας αὐτομάτως καὶ παραλόγως ταράττεσθαι καὶ μετανοείν, τοὺς δὲ καταβαίνοντας έκ παρασκευής και λογισμού καθ' ήσυχίαν χρήσθαί τε 20 τοις πράγμασι μετρίως και πρός μηδέν δυσκολαίνειν, άτε δή το καλου αὐτο και μηδευ άλλο τῶν πράξεων Β έχοντας τέλος: (3) ούτω δή την προαίρεσιν άπερείσαντας έν έαυτοῖς καὶ ποιήσαντας ἄτρεπτον καὶ δυσμετάθετον, τρέπεσθαι χρή πρός κατανόησιν τοῦ 25 ήθους των πολιτων, δ μάλιστα συγκραθέν έκ πάντων ἐπιφαίνεται καὶ ἰσχύει. τὸ μὲν γὰο εὐθὺς

^{· 1} οὔτε Coraes: οὐδὲ 3 Θέρος] δέρος Salmasius

αὐτὸν ἐπιχειφεῖν ήθοποιεῖν καὶ μεθαφμόττειν τοῦ δήμου την φύσιν οὐ φάδιον οὐδ' ἀσφαλές, άλλὰ και χοόνου δεόμενον πολλού και μεγάλης δυνάμεως. δεϊ δ', ώσπες οίνος έν άρχη μεν ύπο των ήθων 5 κρατεϊται τοῦ πίνοντος ήσυχῆ δὲ διαθάλπων καλ κατακεραννύμενος αὐτὸς ἡθοποιεῖ τὸν πίνοντα καὶ Ο μεθίστησιν, ούτω τον πολιτικόν, έως αν ίσχυν άγωγον έκ δόξης και πίστεως κατασκευάσηται, τοίς ύποχειμένοις ήθεσιν εὐάρμοστον εἶναι καὶ στοχά-10 ζεσθαι τούτων, ἐπιστάμενον οἶς χαίφειν ὁ δῆμος και ύφ' ὧν άγεσθαι πέφυκεν οίον δ 'Αθηναίων εὐκίνητός έστι πρὸς ὀργήν, εὐμετάθετος πρὸς ἔλεον, μαλλον όξέως ύπονοειν η διδάσκεσθαι καθ' ήσυγίαν βουλόμενος. ώσπες των ανδοών τοις αδόξοις 15 καὶ ταπεινοῖς βοηθεῖν προθυμότερος, οὕτω τῶν λόγων τοὺς παιγνιώδεις και γελοίους άσπάζεται καί προτιμά· τοις μεν επαινούσιν αύτον μάλιστα χαίρει, τοις δε σκώπτουσιν ήκιστα δυσχεραίνει φοβερός έστιν άχοι των άρχόντων, εἶτα φιλάνθρωπος άχοι D 20 των πολεμίων. έτερον ήθος του Καρχηδονίων δή-. μου, πικοόν, σκυθοωπόν, ύπήκοον τοῖς ἄρχουσι, βαρύ τοῖς ὑπηκόοις, ἀγεννέστατον ἐν φόβοις, ἀγριώτατον έν δογαζς, έπίμονον τοζς γνωσθεζσι, πρός παιδιάν και χάριν ανήδυντον και σκληρόν ούκ αν 25 οὖτοι, Κλέωνος ἀξιοῦντος αὐτούς, ἐπεὶ τέθυκε καὶ ξένους έστιαν μέλλει, την εκκλησίαν υπερθέσθαι, γελάσαντες αν και κροτήσαντες ανέστησαν οὐδ'

⁴ ύπὸ τοῦ ήθους R 15 πρόθυμότατος idem

'Αλκιβιάδην ὄφτυγος εν τῷ λέγειν διαφυγόντος έκ τοῦ ίματίου, φιλοτίμως συνθηρεύσαντες ἀπέδωκαν Ε άν άλλὰ καὶ ἀπέκτειναν άν, ὡς ὑβρίζοντας καὶ τρυφωντας δπου καὶ "Αννωνα λέοντι χρώμενον σκευοφόρω παρά τὰς στρατείας αἰτιασάμεὐοι τυραννικά s φρονείν έξήλασαν. οίμαι δ' αν έγωγε μηδε Θηβαίους ἀποσχέσθαι γραμμάτων πολεμίων κυρίους γενομένους, ώς 'Αθηναΐοι Φιλίππου γραμματοφόρους λαβόντες έπιστολήν έπιγεγραμμένην Όλυμπιάδι κομίζοντας οὐκ ἔλυσαν οὐδ' ἀπεκάλυψαν ἀπόρρητον 10 άνδοδς αποδήμου ποδς γυναϊκα φιλοφοσούνην οὐδέ γ' αὖ πάλιν 'Αθηναίους, 'Επαμεινώνδου πρὸς τὴν κατηγορίαν ἀπολογεῖσθαι μὴ θέλουτος ἀλλ' ἀνα-F στάντος έκ τοῦ θεάτρου καὶ διὰ τῆς ἐκκλησίας εἰς το γυμνάσιον απιόντος, εὐκόλως ένεγκετν την ύπερ- 15 οψίαν και τὸ φρόνημα τἀνδρός πολλοῦ δ' ἄν έτι και Σπαρτιάτας δεήσαι την Στρατοκλέους ύβριν ύπομεΐναι καί βωμολοχίαν, πείσαντος μέν αὐτοὺς εὐαγγέλια θύειν ώς νενικηκότας, ἐπεὶ δέ, τῆς ήττης άληθῶς ἀπαγγελθείσης, ήγανάκτουν, έρωτῶντος τὸν 20 800 δήμου τί ήδίκηται, τρεῖς ήμέρας δι' αὐτὸν ήδέως γεγονώς. οί μεν οὖν αὐλικοί κόλακες ώσπες όρνιθοθήραι μιμούμενοι τή φωνή και συνεξομοιούντες έαυτούς ύποδύονται μάλιστα καί προσάγουσι δι' απάτης τοίς βασιλεύσι τῷ δὲ πολιτικῷ μιμείσθαι 125 μέν οὐ προσήκει τοῦ δήμου τὸν τρόπον, ἐπίστασθαι δε και χρησθαι πρός εκαστου, οίς αλώσιμός έστιν.

⁸ αν R, sed malim άμλὰ καν 16 *: τοῦ ἀνδρός 21 cf.
• Vit. Demetr. c. 11.

ή γαρ άγνοια των ήθων άστοχίας φέρει καὶ διαπτώσεις οὐν ήτττονας έν ταῖς πολιτείαις ἢ ταῖς φιλίαις των βασιλέων.

4. Το μεν οὖν τῶν πολιτῶν ἦθος ἰσχύοντα δεῖ 5 καλ πιστευόμενον ήδη πειοασθαι δυθμίζειν ατρέμα πρός το βέλτιον υπάγοντα και πράως μεταχειριζό- Β μενον έργωδης γάρ ή μετάθεσις των πολλών. αὐτὸς δ' ώσπες εν θεάτοω το λοιπον αναπεπταμένω βιωσόμενος, έξάσκει καλ κατακόσμει τὸν τρόπον ελ δε 10 μη δάδιον ἀπαλλάξαι παντάπασι της ψυχης την κακίαν, δσα γοῦν ἐπανθεῖ μάλιστα καὶ προπίπτει των άμαρτημάτων άφαιρων καλ κολούων. ἀκούεις γάρ, ὅτι καὶ Θεμιστοκλῆς ἄπτεσθαι τῆς πολιτείας διανοούμενος απέστησε των πότων καὶ των κώμων 15 έαυτόν, άγουπνῶν δὲ καὶ νήφων καὶ πεφοοντικὼς έλεγε πρός τούς συνήθεις, ώς οὐκ έἄ καθεύδειν αὐτὸν τὸ Μιλτιάδου τρόπαιον: Περιπλής δὲ καὶ Ο περί τὸ σῶμα καὶ τὴν δίαιταν ἐξήλλαξεν αύτὸν ηρέμα βαδίζειν και πράως διαλέγεσθαι και το πρόσ-20 ωπον άελ συνεστηκός έπιδείκνυσθαι καλ την γετρα συνέχειν έντὸς τῆς περιβολῆς καὶ μίαν όδὸν πορεύεσθαι την έπὶ τὸ βημα καὶ τὸ βουλευτήριον. οὐ γὰο εὐμεταχείοιστον οὐδε φάδιον άλωναι τὴν σωτήριον άλωσιν ύπὸ τοῦ τυχόντος όχλος, άλλ' άγα-25 πητόν, εἰ μήτ' ὄψει μήτε φωνῆ πτυρόμενος ώσπερ θηρίον υποπτον και ποικίλον ενδέχοιτο την επιστασίαν. ὧ τοίνυν οὐδὲ τούτων ἐπιμελητέον ἐστὶ

¹¹ Coraes: προσπίπτει 24 σχλος * (ὁ σχλος Cobetus): 27 ω δ σπου Coraes grlov aut grlov Plutarchi Moralia. Vol. V.

D παρέργως, ήπου των περί τὸν βίον καὶ τὸ ήθος άμελητέον ὅπως ή ψόγου καθαρά καλ διαβολής άπάσης; οὐ γὰρ ὧν λέγουσιν ἐν κοινῷ καὶ πράττουσιν οί πολιτευόμενοι μόνον εὐθύνας διδόασιν. άλλὰ και δεϊπνον αὐτῶν πολυπραγμονεῖται και κοίτη τ καὶ γάμος καὶ παιδιὰ καὶ σπουδή πᾶσα. δεί λέγειν 'Αλκιβιάδην; δυ περί τὰ κοινὰ πάντων ένεργύτατον όντα καὶ στρατηγὸν ἀήττητον ἀπώλεσεν ή περί την δίαιταν άναγωγία και θρασύτης, καί τῶν ἄλλων ἀγαθῶν αὐτοῦ τὴν πόλιν ἀνόνητον 10 έποίησε διά την πολυτέλειαν καὶ την ἀκολασίαν. δπου και Κίμωνος οδτοι τον οδνον, και 'Ρωμαζοι Ε Σκιπίωνος οὐδὲν ἄλλο ἔχοντες λέγειν τὸν ὕπνον ήτιωντο Πομπήιον δε Μάγνον ελοιδόρουν οί έγθροί, παραφυλάξαντες ένὶ δακτύλφ τὴν κεφαλὴν κνώ- 15 μενον. ὡς γὰο ἐν προσώπω φακὸς καὶ ἀκροχορδών δυσχεραίνεται μάλλον ή στίγματα καλ κολοβότητες και οὐλαί τοῦ λοιποῦ σώματος, οὕτω τὰ μικοὰ φαίνεται μεγάλα των άμαρτημάτων ἐν ἡγεμονικοίς καὶ πολιτικοίς δρώμενα βίοις διὰ δόξαν, 20 ήν οί πολλοί περί ἀρχής και πολιτείας ἔχουσιν, ώς πράγματος μεγάλου και καθαρεύειν άξίου πάσης F άτοπίας καὶ πλημμελείας. είκότως οὖν Λιούιος Δοούσος δ δημαγωγός εὐδοκίμησεν ὅτι, τῆς οἰκίας αὐτοῦ πολλὰ μέρη κάτοπτα τοῖς γειτνιῶσιν έχούσης 25 καί των τεχνιτών τινος ύπισχνουμένου ταῦτ' ἀποστοέψειν καλ μεταθήσειν από πέντε μόνων ταλάν-

10 malim αύτοῦ 23 Λιούιος Χ: λεούιος aut ໄούλιος

των, 'δέκα' ἔφη 'λαβὼν ὅλην μου ποίησον καταφανή την οικίαν, ίνα πάντες δοώσιν οι πολίται πῶς διαιτώμαι. καὶ γὰο ἦν ἀνὴο σώφοων καὶ κόσμιος. ἴσως δε ταύτης οὐδεν ἔδει τῆς καταφαενείας αὐτῷ. διορῶσι γὰρ οί πολλοί και τὰ πάνυ βαθέως περιαμπέχεσθαι δοκούντα των πολιτενομένων ήθη καὶ βουλεύματα καὶ πράξεις καὶ βίους, 801 ούχ ήττον ἀπὸ τῶν ἰδίων ἢ τῶν δημοσίων ἐπιτηδευμάτων τον μέν φιλούντες καλ θαυμάζοντες τον ιο δε δυσχεραίνοντες καὶ καταφρονοῦντες. τί οὖν δή; ούχλ καλ τοῖς ἀσελγῶς καλ τεθουμμένως ζῶσιν αί πόλεις χρώνται; καὶ γὰρ αί κιττώσαι λίθους καὶ οί ναυτιώντες άλμυρίδας καὶ τὰ τοιαῦτα βρώματα διώκουσι πολλάκις, εἶτ' ὀλίγον ΰστερον ἐξέπτυσαν 15 καλ ἀπεστοάφησαν· ούτω καλ οί δῆμοι διὰ τουφήν καλ ύβοιν ή βελτιόνων ἀπορία δημαγωγών χρώνται τοῖς ἐπιτυχοῦσι βδελυττόμενοι καὶ καταφοο-Β νούντες, είτα χαίρουσι τοιούτων είς αὐτούς λεγομένων, οξα Πλάτων δ κωμικός τον δήμον αὐτον 20 λέγοντα ποιεΐ

'λαβοῦ, λαβοῦ τῆς χειρὸς ὡς τάχιστά μου, μέλλω στρατηγὸν χειροτονεῖν 'Αγύρριον'

καλ πάλιν αίτοῦντα λεκάνην καλ πτερόν, ὅπως ἐμέση, λέγοντα

'ποοσίσταταί μου ποὸς τὸ βῆμα Μαντίας'

²¹ cf. Kock. 1 p. 652 22 Άγύρριον] cf. Arist. Plut. 176 25 cf. Kock. l. l. ib. βήμα] πλήμα optimi. βλήμα?

secci.

'βόσκει δυσώδη Κέφαλον, έχθίστην νόσον.' δ δε 'Ρωμαίων δήμος, ύπισχνουμένου τι Κάρβωνος καὶ προστιθέντος δρκον δή τινα καὶ ἀράν, ἀντώμοσεν δμοῦ μὴ πιστεύειν. ἐν δε Λακεδαίμονι τινὸς ! Δημοσθένους ἀνδρὸς ἀκολάστου γνώμην εἰπόντος

μοσεν όμοῦ μὴ πιστεύειν. ἐν δὲ Δακεδαίμονι τινὸς το Δημοσθένους ἀνδοὸς ἀκολάστου γνώμην εἰπόντος ἀρμόζουσαν, ἀπέρριψεν ὁ δῆμος, οί δ΄ "Εφοροι κληφώσαντες ενα των γερόντων ἐκέλευσαν εἰπεῖν τὸν αὐτὸν λόγον ἐκεῖνον, ώσπερ εἰς καθαρὸν ἀγγεῖον ἐκ δυπαροῦ μετεράσαντες, ὅπως εὐπρόσδεκτος γέ- 10 νηται τοῖς πολλοῖς. οὕτω μεγάλην ἔχει δοπὴν ἐν πολιτεία πίστις ἤθους καὶ τοὐναντίον.

5. Οὐ μὴν ἀμελητέον γε διὰ τοῦτο τῆς περὶ τὸν λόγον χάριτος καὶ δυνάμεως ἐν ἀρετῆ θεμένους τὸ σύμπαν, ἀλλὰ τὴν ῥητορικὴν νομίσαντας μὴ δημι- 15 ουργὸν ἀλλά τοι συνεργὸν εἶναι πειθοῦς, ἐπανορ- θωτέον τὸ τοῦ Μενάνδρου

τοόπος ἔσθ' δ πείθων τοῦ λέγοντος, οὐ λόγος''
καὶ γὰο δ τοόπος καὶ δ λόγος εἰ μὴ νὴ Δία φήσει
τις, ὡς τὸν κυβερνήτην ἄγειν τὸ πλοῖον οὐ τὸ πη- 20
D δάλιον, καὶ τὸν ἱππέα στρέφειν τὸν ἵππον οὐ τὸν
χαλινόν, οὕτω πόλιν πείθειν οὐ λόγω, ἀλλὰ τρόπω
χοωμένην ὥσπερ οἴακι καὶ χαλινῷ τὴν πολιτικὴν

² Kock. l. l. ib. βόσκει | κόσμει optimi 6 Τιμοσθένους Madvigius 10 Duchnerus: μετακεράσαντες 15 Μ: νομίσαντες είναι 16 ἀλλά τοι] ἀλλά τον? 18 Kock. 3 p. 135 19 δ τρόπος καὶ δ λόγος] οἶος δ τρόπος τοιοῦτος καὶ δ λόγος Wilamowitzius. Satis est οἶος δ τρόπος καὶ δ λόγος 20 ἄγειν κέ] similem syntaxin vid. p. 296 f.

ἀρετήν, ὅπερ εὐστροφώτατον ζῷον, ὡς φησι Πλάτων, οἶον ἐκ πρύμνης ἀπτομένην καὶ κατευθύνουσαν.
ὅπου γὰρ οἱ μεγάλοι βασιλεῖς ἐκεῖνοι καὶ διογενεῖς,
ὡς "Ομηρός φησιν, άλουργίσι καὶ σκήπτροις καὶ
δορυφόροις καὶ θεῶν χρησμοῖς ἐξογκοῦσιν ἑαυτούς,
καὶ δουλούμενοι τῆ σεμνότητι τοὺς πολλοὺς ὡς
κρείττονες, ὅμως ἐβούλοντο 'μύθων ρητῆρες' εἶναι
καὶ οὐκ ἡμέλουν τῆς τοῦ λέγειν χάριτος

'οὐό' ἀγορέων, ἵνα τ' ἄνδρες ἀριπρεπέες τελέθουσιν,'

10 οὐδὲ Διὸς Βουλαίου μόνον ἔχοηζον οὐδ' "Αρεος Ε Ἐνυαλίου καὶ Στρατίας 'Αθηνᾶς, ἀλλὰ καὶ τὴν Καλλιόπην παρεκάλουν

'ἢ δὴ βασιλεῦσιν ἄμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ,'
πραΰνουσα πειθοῖ καὶ καταδοῦσα τῶν δήμων τὸ
15 αὕθαδες καὶ βίαιον. ἦ που δυνατὸν ἄνθρωπον ἰδιώτην ἐξ ίματίου καὶ σχήματος δημοτικοῦ πόλιν ἄγειν
βουλόμενον ἐξισχῦσαι καὶ κρατῆσαι τῶν πολλῶν,
εἰ μὴ λόγον ἔχοι συμπείθοντα καὶ προσαγόμενον;
οἱ μὲν οὖν τὰ πλοῖα κυβερνῶντες ἐτέροις χρῶνται Τ
20 κελευσταῖς, ὁ δὲ πολιτικὸς ἐν ἐαυτῷ μὲν ὀφείλει
τὸν κυβερνῶντα νοῦν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ δὲ τὸν ἐγκελευόμενον λόγον, ὅπως μὴ δέηται φωνῆς ἀλλοτρίας
μηδ' ὥσπερ Ἰφικράτης ὑπὸ τῶν περὶ Ἰριστοφῶντα
καταρρητορευόμενος λέγη 'βελτίων μὲν ὁ τῶν ἀντι-

¹ Πλάτων] Criti. p. 109 c 5 έξογκοῦντες supra scriptum in V⁸ (ut corr. R) 9 Hom. I 441 10 μόνον Benselerus: μόνον 13 Hes. Theog. 80 δή] γὰς καί Hesiodus 14 καταδοῦσα (καταδέονσα W)*: καταιδοῦσα

δίκων ύποκριτής δραμα δὲ τοὐμὸν ἄμεινον,' μηδὲ πολλάκις δέηται των Εὐριπιδείων ἐκείνων

'εἴδ' ἦν ἄφωνον σπέρμα δυστήνων βροτῶν.' 802 καί

'φεῦ φεῦ, τὸ μὴ τὰ πράγματ' ἀνθρώποις ἔχειν φωνήν, ἵν' ἦσαν μηδὲν οί δεινοί λέγειν.'

ταῦτα μὲν γὰο ἴσως ᾿Αλκαμένει καὶ Νησιώτη καὶ Ἰκτίνω καὶ πᾶσι τοῖς βαναύσοις καὶ χειρώναξι τὸ δύνασθαι λέγειν ἀπομνυμένοις δοτέον ἀποδιδράσειν· ὅσπερ ᾿Αθήνησιν ἀρχιτεκτόνων ποτὲ δυεῖν 10 ἐξεταζομένων πρὸς δημόσιον ἔργον ὁ μὲν αίμύλος καὶ κομψὸς εἰπεῖν λόγον τινὰ διελθών περὶ τῆς κατασκευῆς μεμελετημένον ἐκίνησε τὸν δῆμον, ὁ δὲ Β βελτίων τῆ τέχνη λέγειν δ' ἀδύνατος, παρελθών εἰς μέσον εἶπεν 'ἄνδρες 'Αθηναῖοι, ὡς οὖτος εἶρη- 15 κεν, ἐγὼ ποιήσω.' τὴν γὰο Ἐργάνην οὖτοι μόνον θεραπεύουσιν, ὡς φησι Σοφοκλῆς, οί 'παρ' ἄκμονι τυπάδι βαρεία' καὶ πληγαῖς ὑπακούουσαν ὕλην ἄψυχον δημιουργοῦντες· ὁ δὲ τῆς Πολιάδος 'Αθηνᾶς καὶ τῆς Βουλαίας Θέμιδος

'ή τ' ἀνδρῶν ἀγορὰς ἡμὲν λύει ἡδὲ καθίζει' προφήτης, ενὶ χρώμενος ὀργάνω τῷ λύγω τὰ μὲν πλάττων καὶ συναρμύττων, τὰ ὁ' ἀντιστατοῦντα πρὸς τὸ ἔργον ισπερ ἄζους τινὰς ἐν ξύλω καὶ διπλόας ἐν σιδήρω μαλάσσων καὶ καταλεαίνων, κοσμεί 25

³ Nauck. p. 678 5 id. 494 17 Σ o ϕ o \times l η e] Nauck. p. 309 21 Hom. β 69 24 cf. Plat. Sophist. p. 267e

την πόλιν. διὰ τοῦτ' ην η κατὰ Περικλέα πολι- C τεία 'λόγω μέν' ώς φησι Θουκυδίδης 'δημοκοατία. έργω δ' ύπὸ τοῦ πρώτου ἀνδρὸς ἀρχή' διὰ τὴν τοῦ λόγου δύναμιν. ἐπεὶ καὶ Κίμων ἀγαθὸς ἦν καὶ ε Έφιάλτης και Θουκυδίδης, άλλ' έρωτηθείς οὖτος ὑπ' Αργιδάμου τοῦ βασιλέως τῶν Σπαρτιατῶν πότερον αὐτὸς ἢ Περικλῆς παλαίει βέλτιον 'οὐκ ἀν είδείη τις είπεν όταν γαρ έγω καταβάλω παλαίων, έκείνος λέγων μη πεπτωκέναι, νικά και πείθει τοὺς θεω-10 μένους'. τοῦτο δ' οὐκ αὐτῷ μόνον ἐκείνῷ δόξαν άλλὰ καὶ τῆ πόλει σωτηρίαν ἔφερε πειθομένη γὰρ αὐτῷ τὴν ὑπάρχουσαν εὐδαιμονίαν ἔσῷζε, τῶν δ' έπτος απείχετο. Νικίας δε την αψτήν προαίρεσιν έχων, πειθούς δὲ τοιαύτης ένδεὴς ὢν καὶ καθάπεο D 15 αμβλετ χαλινώ τώ λόγω πειρώμενος αποστρέφειν τὸν δῆμον, οὐ κατέσχεν οὐδ' ἐκράτησεν, ἀλλ' ἄχετο βία φερόμενος είς Σικελίαν και συνεκτραχηλιζόμενος. τὸν μὲν οὖν λύκον οὔ φασι τῶν ἄτων κρατεῖν, δήμον δὲ καὶ πόλιν ἐκ τῶν ἄτων ἄγειν δεῖ μά-20 λιστα, μή, καθάπεο ἔνιοι τῶν ἀγυμνάστων περί λόγον λαβάς ἀμούσους καὶ ἀτέχνους ζητοῦντες ἐν τοϊς πολλοϊς της γαστρός ελκουσιν εὐωχοῦντες ή τοῦ βαλλαντίου διδόντες, ἢ πυρρίχας τινὰς ἢ μονομάγων θεάματα παρασκευάζοντες ἀεὶ δημαγωγούσι, 25 μαλλον δε δημοκοπούσι. δημαγωγία γαο ή δια λόγου Ε πειθομένων έστίν, αί δε τοιαύται τιθασεύσεις των

¹ ήν ή *: ή 2 Θουκνδίδης] 2, 65, 8 6 τοῦ * 10 μόνον Benselerus: μόνφ

ὄχλων οὐδεν ἀλόγων ζώων ἄγρας καὶ βουκολήσεως διαφέρουσιν.

6. Ο μέντοι λόγος έστω τοῦ πολιτιχοῦ μήτε νεαρός και θεατρικός, ώσπερ πανηγυρίζοντος καί στεφανηπλοκούντος έξ άπαλών και άνθηρών όνο- 5 μάτων μήτ' αὖ πάλιν, ως δ Πυθέας τὸν Δημοσθένους έλεγεν, έλλυχνίων όζων καλ σοφιστικής περι-F εργίας ενθυμήμασι πικροίς καὶ περιόδοις πρός κανόνα και διαβήτην απηκοιβωμέναις άλλ' ώσπερ οί μουσικοί την θίξιν άξιοῦσι των χορδών ήθικην 10 καταφαίνεσθαι μη κρουστικήν, ούτω τῷ λύγω τοῦ πολιτευομένου και συμβουλεύοντος και άρχοντος έπιφαινέσθω μή δεινότης μηδε πανουργία, μηδ' είς έπαινον αὐτοῦ τιθέσθω τὸ έκτικῶς ἢ τεχνικῶς ἢ διαιρετικώς, άλλ' ήθους απλάστου και φρονήματος 15 άληθινού και παροησίας πατρικής και προνοίας και 803 συνέσεως κηδομένης δ λόγος ἔστω μεστός, ἐπὶ τῷ καλῷ τὸ κεχαρισμένον ἔχων καὶ ἀγωγὸν ἔκ τε σεμνῶν δυομάτων καλ νοημάτων ίδίων καλ πιθανών. δέχεται δ' δ πολιπικός λόγος δικανικοῦ μᾶλλον καλ γνωμο- 20 λογίας κάλ ίστορίας καλ μύθους καλ μεταφοράς, αίς μάλιστα κινούσιν οί χρώμενοι μετρίως καὶ κατὰ καιρόν . ως δ είπων 'μή ποιήσητε έτεροφθαλμον την Έλλάδα', καὶ Δημάδης τὰ ναυάγια λέγων πολιτεύεσθαι τῆς πόλεως, καὶ 'Αρχίλοχος 25

とは、これできていることでしている。 のものないはないのは、ないにはないのでは、これのはないないのでは、ないのでは、ないのでは、ないのでは、ないのでは、ないのでは、ないのでは、ないのでは、ないのでは、

⁷ δζων M: δζειν 8 πιποδς R 9 άπηποιβωμένοις cod. Palat. fortasse rectius; an ἀπηποιβωμένος? 19 ἰδίων ήδέων R 20 τοῦ διπανιποῦ Emperius 23 cf. Aristot. p. 1411, 4 24 Δημάδης] cf. Vit. Phoc. c. 1

'μηδ' δ Ταντάλου λίθος τῆσδ' ὑπὲο νήσου κοεμάσθω·'

καλ Περικής την λήμην τοῦ Πειραιῶς ἀφελεῖν κελεύων καλ Φωκίων ἐπὶ τῆς Λεωσθένους νίκης 5 καλὸν τὸ στάδιον εἶναι, δεδιέναι δὲ τοῦ πολέμου Β τὸν δόλιχον. καθόλου δ' ὁ μὲν ἄγκος καὶ τὸ μέγεθος τῷ πολιτικῷ μᾶλλον ἀρμόττει, παράδειγμα δ' οῖ τε Φιλιππικοὶ καὶ τῶν Θουκυδίδου δημηγοριῶν ἡ Σθενελαΐδα τοῦ Ἐφόρου καὶ ᾿Αρχιδάμου τοῦ βασιλέως ἐν Πλαταιαῖς καὶ Περικλέους ἡ μετὰ τὸν λοιμόν ἐπὶ δὲ τῶν Ἐφόρου καὶ Θεοπόμπου καὶ ᾿Αναξιμένους ἡητορειῶν καὶ περιόδων, ὰς περαίνουσιν ἐξοπλίσαντες τὰ στρατεύματα καὶ παρατάξαντες, ἔστιν εἰπεῖν

15 'οὐδεὶς σιδήρου ταῦτα μωραίνει πέλας.'

7. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ σκῶμμα καὶ γελοῖον ἔστιν ὅτε γίγνεται πολιτικοῦ λόγου μέρος, εἰ μὴ πρὸς ὕβριν ἢ βωμολοχίαν, ἀλλὰ χρησίμως ἐπιπλήττοντος ἢ δια- Ο σύροντος λέγοιτο. μάλιστα δ' εὐδοκιμεῖ τὰ τοιαῦτα 20 περὶ τὰς ἀμείψεις καὶ τὰς ἀπαντήσεις τὸ γὰρ ἐκ παρασκευῆς καὶ κατάρχοντα γελωτοποιοῦντος ἐστι καὶ δόξα κακοηθείας πρόσεστιν, ὡς προσῆν τοῖς Κικέρωνος σκώμμασι καὶ τοῖς Κάτωνος τοῦ πρεσβυτέρου καὶ Εὐξιθέου τοῦ ᾿Αριστοτέλους συνήθους 25 οὖτοι γὰρ ἔσκωπτον ἀρχόμενοι πολλάκις. ἀμυνο-

¹ Bergk. 2 p. 396 3 cf. Vit. Per. c. 8 4 cf. Vit. Phoc. c. 23 8 Θουκυδίδου] 1, 86. 2, 72. 60 15 Nauck. p. 441 ys. 22 18 ἀλλ' ὁπὸ aut γένοιτο pro λέγοιτο R

μένω δε συγγνώμην αμα και χάριν δ καιρός δίδωσι, καθάπεο Δημοσθένει ποὸς τὸν αἰτίαν ἔγοντα κλέ-D πτειν γλευάζοντα δ' αὐτοῦ τὰς νυκτογραφίας, 'οἶδ' ότι σε λυπώ λύγνον καίων ' καὶ πρὸς Δημάδην βοώντα Δημοσθένης έμε βούλεται διορθούν ή ές τ την 'Αθηναν,' 'αύτη μέντοι πέρυσιν ή 'Αθηνα μοι-πρός τούς πολίτας λοιδορούντας αὐτὸν ὅτι στρατηγός ὢν πέφευγε, 'μεθ' ύμῶν γ', ὧ φίλαι κεφαλαί.' τὸ δ' ἄγαν φυλακτέον ἐν τῷ γελοίω καὶ τὸ 10 λυπούν ακαίρως τούς ακούοντας ή τὸν λέγοντα ποιούν άγεννη καὶ ταπεινόν, ώσπες τὰ Δημοκράτους. άναβαίνων μεν γάρ είς την έκκλησίαν έφη, καθάπερ ή πόλις, μικρου ισχύειν και μέγα φυσάν εν δε τοις Χαιρωνικοῖς παρελθών εἰς τὸν δῆμον, 'οὐκ ἄν έβου- 15 Ε λόμην κακῶς οὕτω πεποαγέναι τὴν πόλιν, ώστε κάμου συμβουλεύοντος ύμᾶς ἀκούειν ' και γάο και τούτο μικρού κάκεινο μανικού, πολιτικώ δ' οὐδέτερον άρμόττον. Φωκίωνος δε και την βραχυλογίαν εθαύμαζον δ γοῦν Πολύευκτος ἀπεφαίνετο 20 δήτορα μέγιστον είναι Δημοσθένην, δεινότατον δ' είπεῖν Φωκίωνα πλεῖστον γὰο αὐτοῦ τὸν λόγον ἐν λέξει βραχυτάτη νοῦν περιέχειν. καὶ δ Δημοσθένης των άλλων καταφρονών είώθει λέγειν, άνισταμένου Φωκίωνος, 'ή των έμων λόγων κοπίς ανί- 25 $\sigma \tau \alpha \tau \alpha \iota^2$.

F 8. Μάλιστα μεν οὖν ἐσκεμμένω πειρῶ καὶ μὴ

5 cf. Leutsch. 2 p. 704 15 δημον δημον εἶπεν? 16 Herwerdenus: πεπραγέναι

διακένω τῷ λόγω χρῆσθαι πρὸς τοὺς πολλοὺς μετ' άσφαλείας, είδως ὅτι καὶ Περικλῆς ἐκεῖνος εύχετο πρό του δημηγορείν μηδε όημα μηδεν άλλότριον τῶν πραγμάτων ἐπελθεῖν αὐτῷ. δεῖ δ' ὅμως καὶ 5 πρός τὰς ἀπαντήσεις τὸν λύγον εὔστροφον ἔχειν και γεγυμνασμένου όξεις γάο οί καιοοί και πολλά 804 φέροντες έν ταϊς πολιτείαις αίφνίδια. διὸ καὶ Δημοσθένης ηλαττούτο πολλών, ώς φασι, παρά τὸν καιούν αναδυόμενος και κατοκνών 'Αλκιβιάδην δ' 10 δ Θεύφραστος ίστυρεϊ, μη μόνον & δεῖ λέγειν άλλὰ καλ ώς δεί βουλευόμενον, πολλάκις έν αὐτῷ τῷ λένειν ζητούντα καὶ συντιθέντα τὰς λέξεις ἐνίσχεσθαι καλ διαπίπτειν. δ δ' ύπὸ τῶν πραγμάτων αὐτῶν ἀνιστάμενος καὶ ὑπὸ τῶν καιοῶν ἐκπλήττει 15 μάλιστα καὶ προσάγεται τοὺς πολλοὺς καὶ μετατίθησιν οίον δ Βυζάντιος Λέων ήκε δή ποτε τοίς 'Αθηναίοις στασιάζουσι διαλεξόμενος δφθείς δέ μιμοὸς καὶ γελασθείς 'τί δ'' εἶπεν 'εἰ τὴν γυναϊκά Β μου θεάσαισθε μόλις έξικνουμένην ποὸς τὸ γόνυ'; 20 πλείων οδυ έγένετο γέλως. 'άλλ' ήμᾶς' ἔφη 'μικοούς ούτως ύντας, ύταν διαφερώμεθα πρός άλλήλους, ή Βυζαντίων πόλις οὐ χωρεϊ.' Πυθέας δ' δ δήτωρ, δτε πρός τὰς 'Αλεξάνδρου τιμὰς ἀντέλεγεν, εἰπόντος τινός 'ούτω σὺ νέος ὢν περὶ πραγμάτων τολμᾶς 25 λέγειν τηλικούτων'; 'καὶ μὴν 'Αλέξανδρος' εἶπεν έμου νεώτερός έστιν, δν ψηφίζεσθε θεόν είναι.

9. Δεϊ δε και φωνής εὐεξία και πνεύματος ζώμη

^{2 *:} ηύχετο 9 'Αλκιβιάδην] cf. Vit. Alcib. c. 10

ποδς οὐ φαῦλον ἀλλὰ πάμμαχον ἀγῶνα τὸν τῆς C πολιτείας ἠθληκότα κομίζειν τὸν λόγον, ὡς μὴ πολλάκις ἀπαγορεύοντα καὶ σβεννύμενον ὑπερβάλλη τις αὐτόν

΄ἄρπαξ κεκράτης, κυκλοβόρου φωνὴν ἔχων.' 5
Κάτων δέ, περὶ ὧν οὐκ ἤλπιζε πείσειν τῷ προκατέχεσθαι χάρισι καὶ σπουδαῖς τὸν δῆμον ἢ τὴν βουλήν, ἔλεγε τὴν ἡμέραν ὅλην ἀναστὰς καὶ τὸν καιρὸν οὕτως ἐξέκρουε. περὶ μὲν οὖν τῆς τοῦ λόγου παρασκευῆς καὶ χρείας ἰκανὰ ταῦτα τῷ δυνα- 10 μένῷ τὸ ἀκόλουθον προσεξευρίσκειν.

10. Εἰσβολαὶ δὲ καὶ ὁδοὶ δύο τῆς πολιτείας εἰσίν, ἡ μὲν ταχεῖα καὶ λαμπρὰ πρὸς δόξαν οὐ D μὴν ἀκίνδυνος, ἡ δὲ πεζοτέρα καὶ βραδυτέρα τὸ δ' ἀσφαλὲς ἔχουσα μᾶλλον. οἱ μὲν γὰρ εὐθὺς ιδ ὥσπερ έξ ἄκρας πελαγίου πράξεως ἐπιφανοῦς καὶ μεγάλης ἐχούσης δὲ τόλμαν ἄραντες ἀφῆκαν ἐπὶ τὴν πολιτείαν, ἡγούμενοι λέγειν ὀρθῶς τὸν Πίν-δαρον ὡς

'ἀρχομένου δ' ἔργου πρόσωπον χρη θέμεν τηλαυγές.'

20

καὶ γὰο δέχονται ποοθυμότερον οι πολλοί κύρφ τινὶ καὶ πλησμονή τῶν συνήθων τὸν ἀρχόμενον, ὥσπερ ἀγωνιστὴν θεαταί, καὶ τὸν φθόνον ἐκπλήττουσιν αι λαμπρὰν ἔχουσαι καὶ ταχεΐαν αὕξησιν 25

³ δπερβάλλη *: ὑπερβάλλοι 5 Arist. Equ. 137 καλ κράκτης mei 18 Πίνδαρον] Olymp. 6, 4. 5 20 άρχομένους ἔργου Coraes

άρχαὶ καὶ δυνάμεις. οὖτε γὰο πῦο φησιν ὁ ᾿Αρί- Ε στων καπνὸν ποιεῖν οὖτε δόξαν φθόνον, ἢν εὐθὺς ἐκλάμψη καὶ ταχέως, ἀλλὰ τῶν κατὰ μικοὸν αὐξανομένων καὶ σχολαίως ἄλλον ἀλλαχόθεν ἐπιλαμβάσι νεσθαι διὸ πολλοὶ ποὶν ἀνθῆσαι περὶ τὸ βῆμα κατεμαράνθησαν. ὅπου δ', ὥσπερ ἐπὶ τοῦ Λάδα λέγουσιν,

ό ψόφος ην υσπληγος έν ούασιν,

ένθα κάστεφανούτο πρεσβεύων ή θριαμβεύων ή 10 στρατηγών έπιφανώς, ούθ' οί φθονούντες ούθ' οί καταφοονούντες δμοίως έπλ τοιούτων ζοχύουσιν. ούτω παρήλθεν είς δόξαν "Αρατος, ἀρχὴν ποιησάμενός πολιτείας την Νικοκλέους τοῦ τυράννου κα- Ε τάλυσιν ούτως 'Αλκιβιάδης, τὰ Μαντινικά συστήσας 15 έπλ Λακεδαιμονίους. Πομπήιος δε καλ θριαμβεύειν ήξίου μήπω παριών είς σύγκλητον οὐκ ἐῶντος δὲ Σύλλα, 'πλείονες' ἔφη 'τὸν ἥλιον ἀνατέλλοντα προσκυνούσιν ή δυόμενον ' και Σύλλας ύπειξε τοῦτ' άπούσας. και Σκιπίωνα δε Κοονήλιον οὐκ ἀφ' ης 20 έτυχεν άρχης δ Ρωμαίων δημος άγορανομίαν μετεργόμενον έξαίφνης ύπατον απέδειξε παρά τον νόμον, άλλὰ θαυμάσας αὐτοῦ μειρακίου μὲν ὅντος 805 την έν Ίβηρία μονομαχίαν και νίκην, μικούν δ' ύστερον τὰ πρὸς Καρχηδόνι χιλιαρχούντος έργα, 25 περί ων και Κάτων δ πρεσβύτερος ανεφώνησεν

'οίος πέπνυται, τοι δε σκιαι αίσσουσιν.'

8 Anthol. 11, 86 9 πάστεφανούτο scripsi cum Corae, nisi quod Coraes cum versu praegresso iungebat: παὶ στεφανούτο 26 Hom. π 495

νῦν οὖν ὅτε τὰ πράγματα τῶν πόλεων οὐκ ἔχει πολέμων ήνεμονίας οὐδὲ τυραννίδων καταλύσεις οὐδὲ συμμαχικὰς πράξεις, τίν' ἄν τις ἀρχὴν ἐπιφανούς λάβοι καὶ λαμποᾶς πολιτείας; αί δίκαι τε λείπονται αί δημόσιαι καὶ πρεσβεΐαι πρός αὐτοκρά- 5 Β τορα ἀνδρὸς διαπύρου καὶ θάρσος ἄμα καὶ νοῦν έγουτος δεόμεναι, πολλά δ' έστι καὶ τῶν παρειμένων έν ταις πόλεσι καλών άναλαμβάνοντα καλ των έξ έθους φαύλου παραδυομένων έπ' αισχύνη τινί της πόλεως η βλάβη μεθιστάντα ποὸς αύτὸν 10 έπιστοέφειν. ήδη δε και δίκη μεγάλη καλώς δικασθεϊσα καὶ πίστις ἐν συνηγορία πρὸς ἀντίδικον ίσχυρον ύπερ ἀσθενούς και παρρησία προς ήγεμόνα μοχθηρου ύπερ τοῦ δικαίου κατέστησεν ένίους είς άργην πολιτείας ένδοξον. ούκ ολίγοι δε και δι' 15 έχθοας ηὐξήθησαν, ἐπιχειρήσαντες ἀνθρώποις ἐπίφθονον έχουσιν άξίωμα καί φοβερόν εὐθὺς γάρ ή C τοῦ καταλυθέντος ἰσχὺς τῷ κρατήσαντι μετὰ βελτίονος δόξης ὑπάρχει. τὸ μὲν γὰρ ἀνδρὶ χρηστῷ καί δι' άρετην πρωτεύοντι προσμάχεσθαι κατά φθό- 20 νον, ως Περικλεί Σιμμίας, 'Αλκμέων δε Θεμιστοκλεΐ, Πομπηίω δε Κλώδιος, Έπαμεινώνδα δε Meνεκλείδης δ φήτως, ούτε ποὺς δύξαν καλὸν ούτ' άλλως συμφέρου. δταν γάρ έξαμαρτύντες οί πολλοί πρός άνδρα χρηστόν, εἶθ' ο γίγνεται ταχέως ἐπ' 25 δργή μετανοήσωσι, πρὸς τοῦτο τὴν δάστην ἀπολογίαν δικαιοτάτην νομίζουσιν, έπιτοζψαι τὸν ἀναπεί- *

⁴ aut del. αί cum R aut corrig. καὶ αί ποεσβείαι 10 αύτὸν] αύτὸν τὸν δημον? 21 Άλκμείων *: ἀλκμαίων

σαντα και καταρξάμενον, τὸ μέντοι φαῦλον ἄνθρωπον, απονοία δε και δεινότητι πεποιημένον ύφ' αύτῷ τὴν πόλιν, οἶος ἦν Κλέων 'Αθήνησι καὶ Κλεο- D φων, ἐπαναστάντα καθελεῖν καὶ ταπεινώσαι λαμπρὰν 5 ποιεϊται την πάροδον ώσπερ δράματος της πολιτείας. ούκ άννοῶ δ' ὅτι καὶ βουλήν τινες ἐπαχθῆ καὶ όλιγαργικήν κολούσαντες, ώσπερ Έφιάλτης Αθήνησι και Φορμίων παρ' 'Ηλείοις, δύναμιν άμα και δόξαν ξσχον· άλλὰ μέγας ἀρχομένω πολιτείας οὖτος δ κίν-10 δυνός έστι. διὸ καὶ βελτίονα Σόλων έλαβεν ἀργήν. διεστώσης ές τρία μέρη τῆς πόλεως, τὸ τῶν Διακοίων λεγομένων και τὸ τῶν Πεδιέων και τὸ τῶν Ε Παραλίων οὐδενὶ γὰο ἐμμίξας ἑαυτόν, ἀλλὰ κοινὸς ὢν πᾶσι καὶ πάντα λέγων καὶ πράττων πρὸς δμό-15 νοιαν ήρέθη νομοθέτης έπλ τὰς διαλύσεις καλ κατέστησεν ούτω την άρχην. η μεν όδν έπιφανεστέρα πάροδος είς την πολιτείαν τοσαύτας έγει καί τοιαύτας ἀρχάς.

11. Τὴν δ' ἀσφαλῆ καὶ σχολαίαν είλοντο πολλοί τῶν ἐνδόξων, 'Αριστείδης, Φωκίων, Παμμένης δ Θηβαΐος, Λεύκολλος ἐν 'Ρώμη, Κάτων, 'Αγησίλαος δ Λακεδαιμόνιος' τούτων γὰρ ἔκαστος, ὥσπερ οί κιττοὶ τοῖς ἰσχύουσι τῶν δένδρων περιπλεκόμενοι συνεξανίστανται, προσδραμών ἀνδρὶ πρεσβυτέρω F νέος ἔτι καὶ ἄδοξος ἐνδόξω, κατὰ μικρὸν αἰρόμενος ὑπὸ τῆς περὶ ἐκεῖνον δυνάμεως καὶ συναυξανόμενος ἤρεισε καὶ κατερρίζωσεν ἑαυτὸν εἰς τὴν πολιτείαν.

16 ἀρχὴν] ταραχήν Emperius 25 νέος ἔτι Benselerus: ἔτι νέος

'Αριστείδην μεν γαρ ηὔξησε Κλεισθένης καὶ Φωμίωνα Χαβοίας, *Λεύ*κολλον δὲ Σύλλας Κάτωνα δὲ Μάξιμος, Έπαμεινώνδας δε Παμμένη καλ Λύσανδρος 'Αγησίλαον' άλλ' οδτος μέν ύπο φιλοτιμίας άκαίρου καὶ ζηλοτυπίας διὰ δύξαν ὑβρίσας ἀπέρριψε τ ταχύ τὸν καθηγεμόνα τῶν πρακτέων οί δ' ἄλλοι καλώς και πολιτικώς και άχρι τέλους έθεράπευσαν 806 καλ συνεπεκόσμησαν ώσπες τὰ πρὸς ήλιον ὑφιστάμενα σώματα τὸ λαμποῦνον αὐτοὺς πάλιν ἀφ' έαυτων αύξοντες καλ συνεκφωτίζοντες. οί γουν Σκι- 10 πίωνι βασκαίνοντες υποκριτήν αυτύν απεφαίνοντο των πράξεων ποιητήν δε Λαίλιον τον έταζοον, δ δε Λαίλιος ύπ' οὐδενὸς ἐπήρθη τούτων ἀλλ' ἀεὶ διετέλεσε τῆ Σκιπίωνος ἀφετῆ καὶ δόξη συμφιλοτιμούμενος. 'Αφράνιος δε Πομπηίου φίλος, εί καὶ ιδ πάνυ ταπεινός ήν, ύμως ἐπίδοξος ὢν ϋπατος αίρε-Β θήσεσθαι, Πομπηίου σπουδάζοντος ετέροις, απέστη της φιλοτιμίας είπων ούκ ἂν ούτω λαμπρου αὐτῷ νενέσθαι το τυχείν υπατείας, ως ανιαρών άμα καί δυσχερές, εί Πομπηίου μη θέλοντος μηδε συμπράτ- 20 τοντος ένιαυτον οδν ανασχόμενος μόνον ούτε τῆς άρχης απέτυχε και την φιλίαν διετήρησε. τοις δ' ούτω χειραγωγουμένοις ύφ' έτέρων έπλ δύξαν αμα συμβαίνει χαρίζεσθαί τε πολλοίς, κάν τι συμβαίνη δύσκολον, ήττον ἀπεχθάνεσθαι· διὸ καὶ Φί- 25 λιππος 'Αλεξάνδοφ παρήνει κτᾶσθαι φίλους, έως

A CONTRACTOR OF THE SECOND OF

² Λεύπολλον] Πομπήμον Kaltwasserus 8 idem: $\hat{\epsilon}\pi\alpha$ μεινώνδαν δὲ παμμένης 4 ὑπὸ Μ 5 διὰ δόξαν]
scripsì cum Schaefero: δόξαν 6 τῶν πράξεων Emperius

έξεστι, βασιλεύοντος έτέφου ποδς χάφιν δμιλοῦντα καλ φιλοφορονούμενον.

12. Αίφεϊσθαι δε δεϊ τον ἀρχόμενον πολιτείας ήγεμόνα μή ἀπλῶς τὸν ἔνδοξον καὶ δυνατόν, ἀλλὰ C 5 και τὸν δι' ἀρετήν τοιοῦτον. ὡς γὰρ οὐ πᾶν δένδρον έθέλει προσίεσθαι και φέρειν περιπλεκομένην την άμπελον άλλ' ένια καταπνίγει και διαφθείσει την αύξησιν αὐτης, ούτως ἐν ταῖς πόλεσιν οί μη φιλύκαλοι, φιλύτιμοι δε καί φίλαρχοι μύνον, οὐ 10 προΐενται τοῖς νέοις πράξεων ἀφορμάς, ἀλλ' ὥσπερ τροφήν έαυτων την δόξαν άφαιρουμένους πιέζουσιν ύπὸ φθόνου καὶ καταμαραίνουσιν· ὡς Μάριος ἐν Λιβύη και πάλιν έν Γαλατία πολλά διά Σύλλα κατορθώσας επαύσατο χρώμενος, άχθεσθείς μέν αὐτοῦ 15 τῆ αὐξήσει, πρόφασιν δὲ τὴν σφραγῖδα ποιησάμενος D άπέρριψεν δ γάρ Σύλλας, δτε τῷ Μαρίφ στρατηγοῦντι συνην ταμιεύων έν Λιβύη, πεμφθείς ύπ' αὐτοῦ πρὸς Βῶκχον ἤγαγεν Ἰογόρθαν αἰχμάλωτον οία δε νέος φιλότιμος, άφτι δόξης γεγευμένος, οὐκ 20 ήνεγκε μετρίως το εὐτύχημα, γλυψάμενος δ' εἰκόνα τῆς πράξεως ἐν σφραγῖδι τὸν Ἰογόρθαν αὐτῷ παοαδιδόμενον έφόρει και τοῦτ' έγκαλῶν ὁ Μάριος απέροιψεν αὐτόν δ δε πρός Κάτουλον καὶ Μέτελλον ἄνδρας άγαθούς και Μαρίφ διαφόρους με-25 ταστάς ταχύ του Μάριου έξήλασε καὶ κατέλυσε τῷ έμφυλίφ πολέμφ μικοοῦ δεήσαντα τὴν Ῥώμην ἀνατρέψαι. Σύλλας μέντοι και Πομπήιον έκ νέου μέν Ε

¹⁴ καὶ ἀχθεσθεὶς an ἀχθεσθεὶς μὲν γὰς? 16 ἀπέςοινεν] del. Herwerdenus 23 ita Basileensis: κάτούλλον
Flutarchi Moralia. Vol. V.

ἤρεν ὑπεξανιστάμενος αὐτῷ καὶ τὴν κεφαλὴν ἀποκαλυπτόμενος ἐπιόντι, καὶ τοῖς ἄλλοις νέοις πράξεων ἡγεμονικῶν μεταδιδοὺς ἀφορμάς, ἐνίους δὲ καὶ παροξύνων ἄκοντας, ἐνέπλησε φιλοτιμίας καὶ ζήλου τὰ στρατεύματα καὶ πάντων ἐκράτησε βουλόμενος εἶναι τὰ μι μόνος ἀλλὰ πρῶτος καὶ μέγιστος ἐν πολλοῖς καὶ μεγάλοις. τούτων οὖν ἔχεσθαι δεἴ τῶν ἀνδρῶν καὶ τούτοις ἐμφύεσθαι, μή, καθάπερ ὁ Αἰσώπου βασιλίσκος ἐπὶ τῶν ἄμων τοῦ ἀετοῦ κομισθείς αἰφνίτου ἐξέπτη καὶ προέφθασεν, οὕτω τὴν ἐκείνων το δόξαν ὑφαρπάζοντας αὐτοὺς ἀλλὰ παρ' ἐκείνων ἄμα μετ' εὐνοίας καὶ φιλίας λαμβάνοντας, ὡς οὐο' ἄρξαι καλῶς τοὺς μὴ πρότερον ὀρθῶς δουλεύσαντας, ἢ φησιν ὁ Πλάτων, δυναμένους.

13. "Επεται δὲ τούτοις ἡ περί φίλων κρίσις, 15 μήτε τὴν Θεμιστοκλέους ἐπαινοῦσα μήτε τὴν Κλέωνος διάνοιαν. ὁ μὲν γὰρ Κλέων, ὅτε πρῶτον ἔγνω τῆς πολιτείας ἄπτεσθαι, τοὺς φίλους συναγαγὼν εἰς ταὐτὸ διελύσατο τὴν φιλίαν πρὸς αὐτούς, ὡς πολλὰ τῆς ὀρθῆς καὶ δικαίας προαιρέσεως μαλάσσουσαν ἐν 20 τῆ πολιτεία καὶ παράγουσαν ἄμεινον δ' ἄν ἐποίησε 807 τὴν φιλοπλουτίαν ἐκβαλὼν τῆς ψυχῆς καὶ τὴν φιλονεικίαν καὶ φθόνου καὶ κακοηθείας καθήρας αὐτόν οὐ γὰρ ἀφίλων αὶ πόλεις ἀὐδρῶν καὶ ἀνεταίρων ἀλλὰ χρηστῶν καὶ σωφρόνων δέονται νυνὶ δὲ τοὺς 25 μὲν φίλους ἀπήλασεν,

¹⁰ παρεξέπτη? duo optimi codices exhibent γὰρ ἐξέπτη 14 Πλάτων] de Legg. p. 762 e

'έκατὸν δὲ κύκλφ κεφαλαὶ κολάκων οἰμωξομένων [ἐλιχμῶντο'

περὶ αὐτόν, ὡς οἱ κωμικοὶ λέγουσι καὶ τραχὺς ὢν πρὸς τοὺς ἐπιεικεῖς καὶ βαρὺς αὖθις ὑπέβαλλε τοῖς 5 πολλοῖς πρὸς χάριν ἑαυτόν

'γερονταγωγών κάναμισθαρνεϊν διδούς'

καί τὸ φαυλότατον καὶ τὸ νοσοῦν μάλιστα τοῦ δήμου προσεταιριζόμενος ἐπὶ τοὺς ἀρίστους. ὁ δὲ Θεμιστοκλῆς πάλιν πρὸς τὸν ἀποφηνάμενον, ὡς 10 ἄρξει καλῶς ἴσον ἄπασι παρέχων ἐαυτόν, 'μηδέποτ' Β εἶπεν 'εἰς τοιοῦτον ἐγὰ καθίσαιμι θρόνον, ἐν ῷ πλέον οὐχ ἔξουσιν οἱ φίλοι παρ' ἐμοῦ τῶν μὴ φίλων', οὐδ' οὖτος ὀρθῶς τῆ φιλία κατεπαγγελλόμενος τὴν πολιτείαν καὶ τὰ κοινὰ καὶ δημόσια ταῖς ἰδίαις 15 χάρισι καὶ σπουδαῖς ὑφιέμενος. καίτοι πρός γε Σιμωνίδην ἀξιοῦντά τι τῶν μὴ δικαίων 'οὕτε ποιητής' ἔφη 'σπουδαῖός ἐστιν ἄδων παρὰ μέλος οὕτ' ἄρχων ἐπιεικὴς παρὰ τὸν νόμον χαριζόμενος'. δεινὸν γὰρ ὡς ἀληθῶς καὶ σχέτλιον, εἰ ναύτας μὲν 20 ἐκλέγεται κυβερνήτης καὶ κυβερνήτην ναύκληρος

'εὖ μὲν ἐνὶ πούμνη οἰήιον, εὖ δὲ κεραίην ἀδότας ἐντείνασθαι ἐπορνυμένου ἀνέμοιο·' καί τις ἀρχιτέκτων ὑπουργοὺς καὶ χειροτέχνας, οῦ· μὴ διαφθεροῦσιν αὐτοῦ τοὔργον ἀλλ' ἄριστα συν-

¹ Arist, Pac. 756 ib. Coraes: οἰμαζομένων (sed ex Palat. nihil enotatum) 6 idem: καὶ ἀναμισθαφνεῖν cf. Κοςk. 3 p. 400 12 παρ' ἐμοῦ Antonii Melissa: παρ' ἐμοὶ 21 cf. Callimach. fr. 382 p. 787 ed. Schneideri 22 ἐντύνασθαι Schneiderus praeter necessitatem 24 *: τὸ ἔργον

εκπουήσουσιν δ δε πολιτικός, άριστοτέχνας τις ών κατά Πίνδαρον και δημιουργός εὐνομίας και δίκης, ούκ εύθύς αξοήσεται φίλους δμοιοπαθείς καλ ύπηρέτας καὶ συνενθουσιώντας αὐτῷ πρὸς τὸ καλόν, ἀλλ' άλλους πρός άλλην ἀεὶ χρείαν κάμπτοντας αὐτὸν 5 D άδίκως και βιαίως οὐδέν τ' ὀφθήσεται διαφέρων οίκοδόμου τινός ἢ τέκτονος ἀπειρία καὶ πλημμελεία γωνίαις γρωμένου και κανόσι και στάθμαις, ύφ' ών διαστρέφεσθαι τούργον έμελλεν. δργανα γάρ οί φίλοι ζώντα καὶ φρονούντα τῶν πολιτικών ἀνδρών 10 είσι, καλ ού δετ συνολισθάνειν αύτοτς παραβαίνουσιν, άλλὰ προσέχειν ὅπως μηδ' ἀγνοούντων αὐτῶν έξαμαρτάνωσι. τοῦτο γὰρ καὶ Σόλωνα κατήσχυνε και διέβαλε πρός τούς πολίτας έπει γάρ έν νφ Ε λαβών τὰ ὀφλήματα κουφίσαι καὶ τὴν σεισάχθειαν 15 (τοῦτο δ' ἦν ὑποκόρισμα χρεῶν ἀποκοπῆς) εἰσενεγκείν έκοινώσατο τοις φίλοις. οι δ' έργον άδικώτατον έπραξαν· έδανείσαντο γὰο ὑποφθάσαντες ἀογύριον πολύ καλ μετ' όλίγον χρόνον είς φῶς τοῦ νόμου προαχθέντος οί μεν έφάνησαν οίκίας τε 20 λαμπράς και γην συνεωνημένοι πολλην έξ ὧν έδανείσαντο χοημάτων, δ δε Σόλων αίτίαν έσχε συναδικεΐν ήδικημένος. Άγησίλαος δε περί τὰς τῶν φίλων σπουδάς αὐτὸς αὑτοῦ γιγνόμενος ἀσθενέστατος καὶ ταπεινότατος ώσπες δ Εὐοιπίδου Πήγασος

'έπτηξ' υπείκων μαλλον εί μαλλον θέλοι,'

² Πίνδαρον] Bergk. 1 p. 388 4 ἀλλ' ἄλλονς W: ἄλλον ατίνου 5 W: πάμπτοντος 9 τοῦργον *: τὸ ἔργον 26 Nauck. p. 451

καλ ταϊς ἀτυχίαις προθυμότερον βοηθών τοῦ δέοντος έδόκει συνεξομοιούσθαι ταϊς άδικίαις καλ γάο Γ τοι Φοιβίδαν κοινόμενον έσφσεν έπλ τῷ τὴν Καδμείαν καταλαβείν άνευ προστάγματος, φήσας τὰ τοιαῦτα 5 δείν αὐτοματίζειν καὶ Σφοδρίαν ἐπ' ἔργω παραυόμφ καλ δεινώ φεύγοντα δίκην (ἐνέβαλε γὰρ εἰς την 'Αττικήν φίλων όντων και συμμάχων) άφεθήναι διεπράξατο, δεήσεσιν έρωτικαζε τοῦ παιδός μαλαχθείς και πρός τινα δυνάστην επιστόλιον αὐτοῦ 10 τοιούτον φέρεται 'Νικίαν, εί μεν ούκ άδικεϊ, άφες' 808 εί δ' άδικει, έμολ άφες πάντως δ' άφες'. άλλὰ Φωκίων οὐδε τῷ γαμβοῷ Χαοίκλω δίκην ἔχοντι πεοί των 'Αρπαλείων συνεισηλθεν, άλλ' 'έγώ σε' φήσας 'έπὶ πᾶσι τοῖς' δικαίοις ἐποιησάμην κηδεστήν' 15 άχετ' ἀπιών. καλ Τιμολέων δ Κορίνδιος του άδελφον έπει διδάσκων και δεόμενος ούκ απέστησε τῆς τυραννίδος, συνέπραξε τοῖς ἀνελοῦσι. δεί γὰρ ούκ άχοι του βωμού φίλον είναι τῷ μὴ συνεπιοςκείν, ως ποτε Περικλής είπεν, άλλ' άχρι παντός Β 20 νόμου και δικαίου και συμφέροντος, δ παροφθέν είς τινα μεγάλην βλάβην αναφέρει καὶ κοινήν, ώς άνέφερε το μη δούναι δίκην Σφοδρίαν μηδε Φοιβίδαν· οδτοι γάο ούχ ήμιστα την Σπάρτην ένέβαλον είς του Λευκτοικου πόλεμου. έπεὶ τοῖς γε μετρίοις 25 άμαρτήμασι των φίλων έπεμβαίνειν βαρύν ό πολιτικός οψη άναγκάζει λόγος, άλλα και δίδωσιν είς άσφαλες θεμένους τὰ μέγιστα τῶν κοινῶν ἐκ πε-

¹⁰ cf. p. 209 f 12 Duebnerus: χαρίλλο cf. Vit. Phoc. c. 21 19 cf. p. 531 d 22 ἀνέφερε R: ἀνεφέρετο

οιουσίας βοηθεῖν τοῖς φίλοις καὶ παρίστασθαι καὶ συνεκπονεῖν ὑπὲρ αὐτῶν. εἰσὶ δὲ καὶ χάριτες ἀνεπίφθονοι, συλλαβέσθαι πρὸς ἀρχὴν τῷ φίλῳ μᾶλλον, ἐγχειρίσαι τινὰ διοίκησιν ἔνδοξον ἢ πρεσβείαν C φιλάνθρωπον, οἶον ἡγεμόνος τιμὰς ἔχουσαν, ἢ πρὸς τ πόλιν ὑπὲρ φιλίας καὶ ὁμονοίας ἔντευξιν ἀν δ' ἢ τις ἐργώδης ἐπιφανὴς δὲ καὶ μεγάλη πρᾶξις, αὐτὸν ἐπὶ ταύτην τάξαντα πρῶτον εἶτα προσελέσθαι τὸν φίλον, ὡς ὁ Διομήδης

'εί μεν δη έταρόν γε κελεύετε μ' αὐτον ελέσθαι, 10 πως ἀν ἔπειτ' Όδυσηος έγω θείοιο λαθοίμην;' κάκεινος αὖ πάλιν ἀνταποδίδωσιν οἰκείως τὸν ἔπαινον

'ἵπποι δ' οίδε, γεραιέ, νεήλυδες, οὺς ἐρεείνεις, Θρηίκιοι, τὸν δέ σφιν ἄνακτ' ἀγαθός Διομήδης 15 ἔκτανε, πὰρ δ' ἑτάρους δυοκαίδεκα πάντας ἀρίστους.'

αύτη γὰο ἡ ποὸς τοὺς φίλους ὕφεσις οὐχ ἦττον D ἐπικοσμεῖ τῶν ἐπαινουμένων τοὺς ἐπαινοῦντας ἡ δ' αὐθάδεια, φησὶν ὁ Πλάτων, ἐρημία σύνοικος. ἔτι τοίνυν ταῖς καλαῖς καὶ φιλανθρώποις χάρισι δεῖ ευ τοὺς φίλους συνεισποιεῖν καὶ κελεύειν τοὺς εὖ παθόντας ἐκείνους ἐπαινεῖν καὶ ἀγαπᾶν, ὡς αἰτίους ἄμα καὶ συμβούλους γεγενημένους τὰς δὲ φαύλας καὶ ἀτόπους ἀξιώσεις ἀποτρίβεσθαι μὴ πικρῶς ἀλλὰ πράως, διδάσκοντα καὶ παραμυθούμενον ὡς οὐκ ες ἄξιαι τῆς ἐκείνων ἀρετῆς εἰσι καὶ δόξης. "ἄριστα

10 Hom. Κ 242 idem: πελεύετ' έμαντὸν 14 id. Κ 558 ib. δ' οδδε idem: δὲ 19 Πλάτων] Epist. IV p. 321 b

δ' ἀνθρώπων δ Ἐπαμεινώνδας, ἀρνησάμενος δεηθέντι τῷ Πελοπίδα τὸν κάπηλον ἐκ τῆς είοκτῆς άφεϊναι και μετ' όλίγον της έρωμένης δεηθείσης άφείς, 'τοιαύτας' έφη 'χάριτας, ὁ Πελοπίδα, λαμβάτ νειν έταιριδίοις οὐ στρατηγοῖς πρέπον ἐστίν.' δ δὲ Κάτων βαρέως και αὐθάδως, ἐπει Κάτλος δ τιμητής, φίλος ὢν έν τοῖς μάλιστα καλ συνήθης, έξητεϊτό τινα των κοινομένων ύπ' αὐτοῦ ταμιεύοντος 'αίσχούν έστιν' έφη 'σε τον όφείλοντα τούς νέους 10 ήμας σωφοονίζειν ύπο των ήμετέρων ύπηρετων έχβάλλεσθαι'. τῷ γὰο ἔργφ τὴν χάριν ἐξῆν ἀπειπάμενον ἀφελεΐν τοῦ λόγου την τραχύτητα και πικρίαν, Ε ώς μηδε τη πράξει το λυπηρον έκουσίως άλλ' άναγκαίως ἐπιφέροντα διὰ τὸν νόμον καὶ τὸ δίκαιον. 15 είσι δε και πρός χρηματισμόν ούκ άγεννείς έν πολιτεία τοις δεομένοις των φίλων αι συλλήψεις οίον δ Θεμιστοκλής, μετὰ τὴν μάχην ίδὼν νεκοὸν στοεπτὰ χουσα και μανιάκην περικείμενον αύτος μεν παρήλθεν, έπιστραφείς δε πρός τον φίλον 'άνελοῦ ταῦτ'' 20 είπεν ' 'οὐ γὰο καὶ σὺ Θεμιστοκλῆς γέγονας'. δίδωσι 809 γάο και τοῦτο πολλάκις τῷ πολιτικῷ τὰ ποάγματα πρός τοὺς φίλους. οὐ γὰο δὴ Μενέμαχοι πάντες είσί τῷ μὲν οὖν ἐγχείρισον συνηγορίαν ἔμμισθον ύπεο τοῦ δικαίου, τῷ δὲ σύστησον πλούσιον ἐπι-25 μελείας και προστασίας δεόμενον άλλφ δ' είς έργολαβίαν τινὰ σύμπραξον ἢ μίσθωσιν ἀφελείας ἔχουσαν. Έπαμεινώνδας δε και πλουσίω τινί ποοσελ-

^{6 *:} αὐθαδῶς 23 οὖν *

θόντα φίλον αίτεῖν ἐκέλευσε τάλαντον, ὡς αὐτοῦ δοῦναι κελεύσαντος ἐπεὶ δ' ὁ αἰτηθεὶς ἐλθὼν ἐπυν- θάνετο τὴν αἰτίαν, 'ὅτι χρηστός' εἶπεν ἱοὖτος ὢν πένης ἐστί, σὸ δὲ πλουτεῖς πολλὰ τῆς πόλεως νε- Β νοσφισμένος'. καὶ τὸν ᾿Αγησίλαον ὁ Ξενοφῶν ἀγάλ- τλεσθαί φησι πλουτίζοντα τοὺς φίλους, αὐτὸν ὅντα κρείττονα χρημάτων.

14. Έπει δέ 'πάσαις κοουδαλλίσι' κατά Σιμωνίδην 'χρη λόφον έγγενέσθαι' και πάσα πολιτεία φέρει τινάς έχθρας και διαφοράς, ούχ ήκιστα προσήκει 10 και περί τούτων έσκέφθαι του πολιτικόυ. οι μέν οδυ πολλοί του Θεμιστοκλέα και του 'Αριστείδην έπαινοῦσιν ἐπὶ τῶν ὕρων τὴν ἔχθραν ἀποτιθεμένους, δσάκις έπλ πρεσβείαν ἢ στρατηγίαν έξίσιεν, εἶτα πάλιν ἀναλαμβάνοντας. ἐνίοις δὲ καὶ τὸ Κρη- 15 C τίνου τοῦ Μάγνητος ὑπερφυῶς ἀρέσκει Ερμεία γάο άντιπολιτευόμενος άνδοι μέν οὐ δυνατώ φιλοτίμω δε και λαμποώ την ψυχήν, έπει κατέσχεν δ Μιθοιδατικός πόλεμος, την πόλιν δρών κινδυνεύουσαν ἐκέλευσε τὸν Έρμειαν την ἀρχην παραλαβόντα 10 χοῆσθαι τοῖς πράγμασιν, αὐτοῦ μεταστάντος εί δὲ βούλεται στρατηγείν έκεϊνον, αὐτὸν έκποδὼν ἀπελθείν, ώς μη φιλοτιμούμενοι πρός άλλήλους άπολέσειαν την πόλιν. ήρεσεν ή πρόκλησις τῷ Ερμεία, και φήσας έαυτου πολεμικώτερον είναι του Κρητίναν 25 ύπεξήλθε μετά παίδων και γυναικός. δ δε Κοητίνας έκεζνόν τε προύπεμψε, των ιδίων χρημάτων έπιδούς

⁵ Ξενοφῶν] Ages. c. 4 8 Σιμωνίδην] Bergk. 3 p. 418 17 μὲν Benselerus

δσα φεύγουσιν ήν ή πολιοοπουμένους χρησιμώτερα, D καὶ την πόλιν ἄριστα στρατηγήσας παρ' οὐδὲν έλθοῦσαν ἀπολέσθαι περιεποίησεν ἀνελπίστως. εἰ γὰρ εὐγενὲς καὶ φρονήματος μεγάλου τὸ ἀναφωνήσαι

'φιλώ τέχν', άλλα πατοίδ' έμην μάλλον φιλώ', πώς οὐκ ἐκείνοις γε προχειρότερον είπεῖν ἑκάστφ ωισω του δείνα και βούλομαι ποιήσαι κακώς, άλλά πατοίδ' έμην μαλλον φιλώ;' τὸ γὰο μη θέλειν διαλυθηναι πρώς έχθρών, ών ένεκα δεί και φίλον προ-10 έσθαι, δεινώς άγριον και θηριώδες. οὐ μην άλλά βέλτιον οί περί Φωκίωνα και Κάτωνα, μηδ' δλως έχθοαν τινὰ πρὸς πολιτικάς τιθέμενοι διαφοράς, άλλὰ δεινοί και ἀπαραίτητοι μόνον ἐν τοῖς δημοσίοις Ε άγῶσιν ὄντες μὴ προέσθαι τὸ συμφέρον, ἐν δὲ τοῖς 15 ίδίοις άμηνίτως και φιλανθοώπως χοώμενοι τοῖς. έκετ διαφερομένοις. δετ γαρ έχθρον μηδένα πολίτην νομίζειν, αν μή τις, οίος 'Αριστίων ή Νάβις ή Κατιλίνας, νόσημα καὶ ἀπόστημα πόλεως έγγένηται. τούς δ' άλλως ἀπάδοντας ώσπες άρμονικὸν ἐπιτεί-20 νοντα και χαλώντα πράως είς το έμμελες άγειν, μή τοῖς άμαρτάνουσι σὺν ὀργῆ καὶ πρὸς ὕβριν ἐπιφυόμενον, άλλ' ώς Όμηρος ήθικώτερον.

> 'ὧ πέπου, ἦ τ' ἐφάμην σε περὶ φρένας ἔμμεναι F [ἄλλων'

25 xal

'οίσθα και άλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι.'

2 στρατηγήσας] τηρήσας Palatinus similesque, sed vulgata mea quidem sententia praestat 5 Nauck. p. 918 9 και Coraes 12 τινι R 23 Hom. P 171 26 id. H 358

άν τέ τι χρηστὸν είπωσιν ἢ πράξωσι, μὴ τιμαῖς άγθόμενον αὐτῶν μηδε λόγων εὐφήμων έπὶ καλοῖς ξογοις φειδόμενον ούτω γάρ δ τε ψόγος δπου δεί πίστιν έξει, και πρός την κακίαν διαβαλούμεν αὐτοὺς αύξουτες την άφετην και ταῦτα παφαβάλλοντες έκει- τ 810 νοις ως άξια και πρέποντα μαλλον. έγω δε και μαρτυρείν άξιω τὰ δίκαια καὶ τοῖς διαφόροις τὸν πολιτικόν ἄνδοα καί βοηθεΐν κοινομένοις πρός τούς συχοφάντας και ταις διαβολαις απιστείν, αν δισιν άλλότοιαι της προαιρέσεως αὐτών ώσπεο δ Νέρων 10 έκεινος δλίγον Εμπροσθεν ή κτειναι του Θρασέαν μάλιστα μισών καὶ φοβούμενος, ὅμως ἐγκαλοῦντός τινος ώς κακώς κεκριμένου καὶ άδίκως, 'έβουλόμην άν' έφη 'Θρασέαν ούτως έμε φιλείν, ως δικαστής . ἄριστός ἐστιν'. οὐ χεῖρον δὲ καὶ πρὸς ἐπίπληξιν 15 έτέρων φύσει πονηρών μαλλον άμαρτανόντων έχθροῦ μυησθέντα κομψοτέρου τὸ ήθος είπεζν 'άλλ' έκεζνος Β οὐκ ἀν τοῦτ' εἶπεν οὐδ' ἐποίησεν'. ὑπομνηστέον δὲ καλ πατέρων άγαθων ένίους, δταν έξαμαρτάνωσιν: οίον "Ομηφος 20

'ἦ όλίγου οἶ παϊδα ἐοικότα γείνατο Τυδεύς '
καὶ πρὸς Σκιπίωνα τὸν 'Αφρικανὸν ''Αππιος ἐν ἀρχαιρεσίαις διαγωνιζόμενος 'ἡλίκου ἄν' εἶπευ 'ὧ Παῦλε,
στενάξειας ὑπὸ γῆς, αἰσθύμενος ὅτι σου τὸν υίὸν
ἐπὶ τιμητικὴν ἀρχὴν καταβαίνοντα Φιλόνικος ὁ τε- 25
λώνης δορυφορεϊ'. τὰ γὰρ τοιαῦτα νουθετεῖ τοὺς

² naloïs koyois R: naloïs 13 nenquátos R, nihil opus 16 nonqoã R 20 olov * 21 Hom. E 800 25 R: spiloveinos

άμαρτάνοντας ἄμα καὶ κοσμεῖ τοὺς νουθετοῦντας. πολιτικῶς δὲ καὶ ὁ Νέστως ὁ τοῦ Σοφοκλέους ἀποκρίνεται λοιδορούμενος ὑπὸ τοῦ Αἴαντος

'οὐ μέμφομαί σε ' δοῶν γὰο εὖ κακῶς λέγεις'. 5 καὶ Κάτων διενεχθείς πρὸς τὸν Πομπήιον έν οἶς έβιάζετο την πόλιν μετά Καίσαρος, έπει κατέστησαν είς πόλεμον, ἐκέλευσε Πομπηίφ παραδοῦναι τὴν ήγεμονίαν, έπειπων δτι των αθτων έστι καλ ποιείν τὰ μεγάλα κακὰ καὶ παύειν. δ γὰο μεμιγμένος 10 έπαίνω ψόγος οὐκ ἔχων ὕβοιν ἀλλὰ παροησίαν, οὐδε θυμὸν άλλα δηγμὸν έμποιῶν καὶ μετάνοιαν, εύμενης φαίνεται και θεραπευτικός αι δε λοιδορίαι τοις πολιτικοίς ήμιστα πρέπουσιν. δρα δε τὰ πρός Αλσχίνην ύπὸ Δημοσθένους είρημένα καὶ τὰ πρὸς 15 τοῦτον ὑπ' Αἰσχίνου, καὶ πάλιν ἃ πρὸς Δημάδην γέγραφεν Υπερείδης, εί Σόλων αν είπεν η Περικλής η Αυκούργος δ Λακεδαιμόνιος η Πιττακός δ Λέσβιος. D καίτοι γε καὶ Δημοσθένης έν τῷ δικανικῷ τὸ λοίδορον έχει μόνον, οί δε Φιλιππικοί καθαρεύουσι 20 καλ σκώμματος καλ βωμολοχίας δπάσης τὰ γὰο τοιαῦτα τῶν ἀκουόντων μᾶλλον αἰσχύνει τοὺς λέγοντας, έτι δε και σύγχυσιν ἀπεργάζεται τῶν πραγμάτων και διαταράττει τὰ βουλευτήρια και τὰς έχκλησίας. όθεν άρισθ' δ Φωκίων ύπεκστάς τώ 25 λοιδορούντι καλ παυσάμενος του λέγειν, έπελ μόλις έσιώπησεν δ άνθρωπος, αὖθις παρελθὼν 'οὐκοῦν' έφη 'περί μεν των Ιππέων και των δπλιτων άκη-

⁴ Nauck. p. 312 22 ἔτι δὲ W: ἔτι (ὅτι Coraes)

κόατε, λείπεται δέ μοι περί των ψιλών καί πελτα-Ε στών διελθεϊν'. άλλ' έπεὶ πολλοῖς γε δυσκάθεκτόν έστι το πράγμα και πολλάκις οὐκ άχρήστως οί λοιδορούντες ἐπιστομίζονται ταῖς ἀπαντήσεσιν, ἔστω βραχεΐα τη λέξει και μη θυμον έμφαίνουσα μηδ' άπραχολίαν, άλλὰ πραύτητα μετὰ παιδιᾶς καὶ χάοιτος άμωσγέπως δάκνουσαν αί δ' άντεπιστρέφουσαι μάλιστα τοιαῦται. καθάπες γὰς τῶν βελῶν ὅσα ποδς του βαλόντα φέρεται πάλιν δώμη τινί δοκεΐ Ε καί στερεότητι τοῦ πληγέντος ἀνακρουόμενα τοῦτο 10 πάσχειν· ούτω τὸ λεχθέν ὑπὸ δώμης καὶ συνέσεως τοῦ λοιδορηθέντος ἐπὶ τοὺς λοιδορήσαντας ἀναστρέφειν έοικεν· ως τὸ Ἐπαμεινώνδου πρὸς Καλλίστρατον, ὀνειδίζοντα Θηβαίοις καὶ 'Αργείοις τὴν Οίδίποδος πατροκτονίαν και την 'Ορέστου μητροκτονίαν, 15 δτι 'τοὺς ταῦτα ποιήσαντας ήμῶν ἐκβαλόντων ὑμεῖς έδέξασθε' και το Άνταλκίδου τοῦ Σπαρτιάτου πρός τὸν 'Αθηναΐον τὸν φήσαντα 'πολλάκις ύμᾶς ἀπὸ τοῦ, Κηφισού εδιώξαμεν,' 'άλλ' ήμεῖς γ' ύμᾶς ἀπὸ τοῦ 811 Εὐρώτα οὐδέποτε.' χαριέντως δὲ καί δ Φωκίων, 20 τοῦ Δημάδου κεκραγότος ''Αθηναῖοί σε ἀποκτενοῦσιν' 'άν γε μανῶσιν' ἔφη 'σὲ δέ, ἀν σωφρονῶσι.' καὶ Κράσσος δ φήτωρ, Δομιτίου πρός αὐτὸν εἰπόντος 'οὐ σὺ μυραίνης ἐν κολυμβήθρα σοι τρεφομένης είτ' ἀποθανούσης ἔκλαυσας;' ἀντηρώτησεν 'οὐ σὺ 25 τρείς γυναϊκας έθαψας και ούκ εδάκρυσας; ταῦτα • μεν οὖν έχει τινά χοείαν καὶ ποὸς τὸν ἄλλον βίον.

⁷ δάπνουσα mei 26 πούπ?

15. Πολιτείας δ' οι μεν είς απαν ενδύονται μέρος, ώσπερ δ Κάτων, οὐδεμιᾶς ἀξιοῦντες είς δύυαμιν απολείπεσθαι φροντίδος οὐδ' ἐπιμελείας τὸν Β άγαθον πολίτην και τον Έπαμεινώνδαν έπαινοῦσιν, ε ότι φθόνφ και πρός ύβριν αποδειχθείς τελέαρχος ύπὸ τῶν Θηβαίων οὐκ ἡμέλησεν, ἀλλ' εἰπὼν ὡς οὐ μόνον άρχη ἄνδρα δείκνυσιν άλλα και άρχην ανήρ, είς μέγα και σεμνον άξίωμα ποοήγαγε την τελεαοχίαν, οὐδὲν οὖσαν πρότερον ἀλλ' ἢ περὶ τοὺς στε-10 νωπούς έκβολής κοποίων και δευμάτων αποτροπής έπιμέλειάν τινα. κάγὼ δ' άμέλει παρέχω γέλωτα τοις παρεπιδημούσιν, δρώμενος έν δημοσίφ περί τὰ τοιαῦτα πολλάκις άλλὰ βοηθεί μοι τὸ τοῦ ἀντισθένους μνημονευόμενον θαυμάσαντος γάρ τινος, 15 εί δι' άγορᾶς αὐτὸς φέρει τάριχος, 'έμαυτῷ γ'' εἶπεν. Ο έγο δ' αναπαλιν πρός τούς έγκαλοῦντας, εί κεράμφ παρέστηκα διαμετρουμένφ καί φυράμασι και λίθοις παρακομιζομένοις, οὐκ έμαυτῷ γέ φημι ταῦτ' οἰκονομείν άλλὰ τῆ πατοίδι. καὶ γὰο εἰς άλλα πολλὰ * 20 μικοός ἄν τις εἰη καὶ γλίσχοος αύτῷ διοικῶν καὶ δι' αύτὸν πραγματευόμενος εί δε δημοσία και δια την πόλιν, οὐκ ἀγεννής, ἀλλὰ μετζον τὸ μέχοι μικρών έπιμελές και πρόθυμον. Ετεροι δε σεμνότερον οἴονται καὶ μεγαλοποεπέστερον εἶναι τὸ τοῦ Περι-25 κλέους των και Κοιτόλαός έστιν δ Πεοιπατητικός άξιων, ωσπερ ή Σαλαμινία ναυς 'Αθήνησι καί ή Πάραλος οὐκ ἐπὶ πᾶν ἔργον ἀλλ' ἐπὶ τὰς ἀναγκαίας D

5. 8 τέλμαςχος et τελμαςχίαν Winckelmannus 18 οίνονομεΐν Χ: οίνοδομῶν 26 ναῦς Ἀθήνησι] del. Abreschius

καλ μεγάλας κατεσπώντο πράξεις, ούτως έαυτώ πρὸς τὰ κυριώτατα καὶ μέγιστα χρῆσθαι, ὡς ὁ τοῦ κόσμου βασιλεύς.

'τῶν ἄγαν γὰο ἄπτεται θεός, τὰ μικοὰ δ' είς τύχην ἀνείς έᾶ' κατά τὸν Εὐοιπίδην. οὐδὲ γὰο τοῦ Θεαγένους τὸ φιλότιμον άγαν καὶ φιλόνικον έπαινούμεν, δε οὐ μόνον την περίοδον νενικηκώς άλλα και πολλούς άγωνας, οὐ παγκρατίφ μόνον άλλά και πυγμή καί δολίχω, τέλος ήρφα δειπνών έπιταφίου τινός, ώσπερ 10 ελώθει, προτεθείσης απασι της μερίδος, αναπηδήσας Ε διεπαγκρατίασεν, ώς οὐδένα νικᾶν δέον αὐτοῦ παούντος. Εθεν ήθοοισε χιλίους και διακοσίους στεφάνους, ὧν συρφετὸν ἄν τις ήγήσαιτο τοὺς πλείστους. οὐδὲν οὖν τούτου διαφέρουσιν οί πρὸς πᾶσαν ἀπο- 15 δυόμενοι πολιτικήν ποᾶξιν, άλλά μεμπτούς τε ταχύ ποιούσιν έαυτοὺς τοῖς πολλοῖς, ἐπαχθεῖς τε γίγνονται καί κατορθούντες έπίφθονοι, κάν σφαλώσιν, έπίχαρτοι, καὶ τὸ θαυμαζόμενον αὐτῶν ἐν ἀρχῆ τῆς έπιμελείας εἰς χλευασμὸν ὑπονοστεῖ καὶ γέλωτα, 20 τοιούτου τό

Υ Μητίοχος μὲν γὰο στρατηγεί, Μητίοχος δὲ τὰς δδούς, Μητίοχος δ' άφτους έπωπα, Μητίοχος δε τάλφιτα, Μητίοχος δε πάντ' ἀκεῖται, Μητίοχος δ' οἰμώξεται.' こうていていれていることであることには、まないないかまないだという。それなどの最高ななななななななななない。 つくしてい かんせいぎ ない

⁴ Nauck. p. 675 5 ågels p. 464 a 10 *: δολιχώ 21 το Duebnerus 22 cf. Kock. 3 p. 629
ib. Μήτιχος hic et infra Elmsley ib. γὰο Porson 23 ἐποπᾶ Dindorfius: ἐπόπτα (Palat.) aut ἐποπτᾶ ib. τὰ ἄλφιτα mei 24 πάντ' ἀκείται *: πάντα κείται In eandem conjecturam etiam Abreschius incidit

των Περικλέους ούτος είς ην έταίρων, τη δι' έκεινον, ώς έοικε, δυνάμει χρώμενος έπιφθόνως καλ κατακύρως. δεί δέ, ως φασιν, έρωντι τῷ δήμῷ τὸν πολιτικόν προσφέρεσθαι και μή παρόντος έαυτοῦ 5 πόθον εναπολείπειν. δ και Σκιπίων δ Αφοικανδς έποίει πολύν χρόνον έν άγρφ διαιτώμενος, αμα καί 812 τοῦ φθόνου τὸ βάρος ἀφαιρῶν καὶ διδοὺς ἀναπνοὴν τοις πιέζεσθαι δοκούσιν ύπὸ τῆς ἐκείνου δόξης. Τιμησίας δ' δ Κλαζομένιος τὰ μὲν ἄλλα ἦν περί 10 την πόλιν άνηο άγαθός, τῷ δὲ πάντα πράσσειν δι' έαυτου φθονούμενος ήγνόει και μισούμενος, έως αὐτῷ συνέβη τι τοιοῦτον. ἔτυχον ἐν δδῷ παῖδες ἐκ . λάκκου τινός ἀστράγαλου ἐκκόπτουτες, ἐκείνου παοιόντος. ὧν οι μεν έφασκον μένειν, δ δε πατάξας 15 'οὕτως' είπεν 'ἐκκόψαιμι Τιμησίου τὸν ἐγκέφαλον, ώς οὖτος ἐκκέκοπται'. τοῦθ' ὁ Τιμησίας ἀκούσας και συνείς τον διήκοντα διά πάντων αύτου φθόνον, άναστρέψας έφρασε τὸ πρᾶγμα τῆ γυναικί, καὶ κε- Β λεύσας ξπεσθαι συνεσκευασμένην εύθὺς ἀπὸ τῶν 20 θυρών ἄχετ' ἀπιὼν έκ τῆς πόλεως. ἔοικε δὲ.καὶ Θεμιστοκλής, τοιούτου τινός απαντώντος αὐτῷ παρά τῶν ᾿Αθηναίων, εἰπεῖν 'τί, ὧ μακάριοι, κοπιᾶτε πολλάκις εὖ πάσχοντες;' τῶν δὲ τοιούτων τὰ μὲν δρθώς τὰ δ' οὐκ εὖ λέλεκται. τῆ μὲν γὰρ εὐνοία 25 καλ κηδεμονία δεῖ μηδενός άφεστάναι τῶν κοινῶν, άλλὰ πᾶσι προσέχειν καὶ γιγνώσκειν ἕκαστα, μηδ'

³ δεί δέ, φασίν, ως έρωντι Madvigius 17 αύτοῦ *: αύτοῦ

ώσπερ έν πλοίω σκεύος ίερον αποκείσθαι τας έσχά-C τας περιμένοντα χρείας τῆς πόλεως καὶ τύχας άλλ' ως οι κυβερνήται τὰ μέν ταῖς χεροί δι' αύτων πράττουσι, τὰ δ' ὀργάνοις έτέροις δι' έτέρων ἄπωθεν καθήμενοι περιάγουσι καὶ στρέφουσι, χρῶνται δὲ 5 καί ναύταις καί πρωρεύσι καί κελευσταίς, καί τούτων ένίους ανακαλούμενοι πολλάκις είς πούμναν έγχειρίζουσι τὸ πηδιέλιον ούτω τῷ πολιτικῷ προσήκει παραχωρείν μέν έτέροις άρχειν και προσκαλείσθαι πρός τὸ βῆμα μετ' εὐμενείας καὶ φιλαν- 10 θρωπίας, πινείν δε μή πάντα τὰ τῆς πύλεως τοῖς αύτου λόγοις καὶ ψηφίσμασιν ή πράξεσιν, άλλ' έχουτα πιστούς καὶ άγαθούς Κυόρας έκαστου έκάστη χοεία κατά τὸ οἰκείον προσαρμόττειν ώς Περικλής D Μενίππφ μεν έχρητο πρός τὰς στρατηγίας, δι' 15 Έφιάλτου δὲ τὴν έξ Αρείου πάγου βουλὴν ἐταπείνωσε, διὰ δὲ Χαρίνου τὸ κατὰ Μεγαρέων ἐκύρωσε ψήφισμα, Λάμπωνα δε Θουρίων οίκιστην εξέπεμψεν. οὐ γὰο μόνον, τῆς δυνάμεως εἰς πολλοὺς διανέμεσθαι δοκούσης, ήττον ένοχλεί των φθόνων το μέγε- 20 θος, άλλα και τα των χρειών έπιτελείται μαλλον. ώς γαο δ της χειοός είς τούς δακτύλους μερισμός ούκ ἀσθενή πεποίηκεν άλλὰ τεχνικήν και δογανικήν αὐτῆς τὴν χοῆσιν, ούτως ὁ πραγμάτων έτέροις έν Ε πολιτεία μεταδιδούς ένεργοτέραν ποιεί τῆ κοινωνία 🗯 την πράξιν. δ δ' ἀπληστία δόξης ή δυνάμεως πάσαν αύτο την πόλιν άνατιθείς και πρώς δ μη πέφυκε μηδ' ήσκηται προσάγων αύτόν, ώς Κλέων πρός τὸ στρατηγείν Φιλοποίμην δε πρός το ναυαρχείν 'Αννίβας

いっこうかんというのでは、はまして、それかからでもなるのでは

δὲ πρὸς τὸ δημηγορεῖν, οὐκ ἔχει παραίτησιν ἁμαρτάνων ἀλλὰ προσακούει τὸ τοῦ Εὐριπίδου

τέκτων γὰο ὢν ἔποασσες οὐ ξυλουογικά, λέγειν απίθανος ὢν ἐπρέσβευες ἢ ράθυμος ὢν τ άκονόμεις, ψήφων άπειοος έταμίενες ή γέρων καί άσθενής έστρατήγεις. Περικλής δε και πρός Κί- Ε μωνα διενείματο την δύναμιν, αὐτὸς μὲν ἄρχειν έν ἄστει, τὸν δὲ πληρώσαντα τὰς ναῦς τοῖς βαρβάοοις πολεμεΐν· ἦν γὰο ὁ μὲν ποὸς πολιτείαν ὁ δὲ 10 πρός πόλεμον εὐφυέστερος. ἐπαινοῦσι δὲ καὶ τὸν 'Αναφλύστιον Εὔβουλον, ὅτι πίστιν ἔχων ἐν τοῖς μάλιστα καὶ δύναμιν οὐδεν τῶν Ελληνικῶν ἔποαξεν οὐδ' ἐπὶ στοατηγίαν ἥλθεν, ἀλλ' ἐπὶ τὰ χοήματα τάξας ξαυτον ηύξησε τὰς κοινὰς προσόδους καὶ με-15 νάλα την πόλιν ἀπὸ τούτων ἀφέλησεν. Ἰφικράτης δε και μελέτας λόγων ποιούμενος έν οίκφ πολλών παρόντων, έχλευάζετο και γάο εί λογεύς άγα-818 θός άλλὰ μη φαῦλος ην, ἔδει την ἐν τοῖς ὅπλοις δόξαν άγαπωντα της σχολης έξίστασθαι τοίς σο-20 φισταῖς.

16. Έπει δε παντί δήμφ το κακόηθες και φιλαίτιον ενεστι πρός τους πολιτευομένους και πολλά των χρησίμων, άν μη στάσιν έχη μηδ' άντιλογίαν, ύπονοοῦσι πράττεσθαι συνωμοτικώς, και τοῦτο διαερβάλλει μάλιστα τὰς έταιρείας και φιλίας ἀληθινην μεν έχθραν ἢ διαφοράν οὐδεμίαν έαυτοῖς ὑπολειπτέον, ὡς ὁ των Χίων δημαγωγὸς Όνομάδημος οὐκ

³ Nauck, p. 678 ib. idem; ἔπραττες (ἔπραξεν Palat.)
Plutarchi Moralia. Vol. V.

εία τη στάσει πρατήσας πάντας ἐκβάλλειν τοὺς Β ύπεναντίους 'όπως' ἔφη 'μὴ πρὸς τοὺς φίλους ἀρξώμεθα διαφέρεσθαι, τῶν έχθρῶν παντάπασιν άπαλλαγέντες'. τοῦτο μέν γὰο εὔηθες ἀλλ' ὅταν υπόπτως έγωσιν οί πολλοί πρός τι πράγμα καί ε μένα και σωτήριον, οὐ δεῖ πάντας ώσπερ ἀπὸ συντάξεως ήκουτας την αὐτην λέγειν γνώμην, άλλὰ και δύο και τρεῖς διαστάντας ἀντιλέγειν ἡρέμα τῶν φίλων, είθ' ώσπες έξελεγχομένους μετατίθεσθαι: συνεφέλκονται γάρ ούτω τὸν δήμον, ὑπὸ τοῦ συμ- 10 φέροντος άγεσθαι δόξαντες. έν μέντοι τοῖς έλάττοσι Ο καλ ποὸς μένα μηδεν διήκουσιν οὐ χεζούν έστι καλ άληθως έαν διαφέρεσθαι τούς φίλους, ξκαστον ίδίφ λογισμό χρώμενον, δπως περί τὰ κυριώτατα καί μέγιστα φαίνωνται ποὸς τὸ βέλτιστον οὐκ έκ παοα- 15 σκευής δμοφρονοῦντες.

17. Φύσει μὲν οὖν ἄρχων ἀεὶ πόλεως ὁ πολιτικός ὥσπερ ἡγεμὼν ἐν μελίτταις, καὶ τοῦτο χρὴ διανοούμενον ἔχειν τὰ δημόσια διὰ χειρός ὰς δ' ὀνομάζουσιν ἔξουσίας καὶ χειροτονοῦσιν ἀρχὰς μήτ' ὁ ἄγαν διώκειν καὶ πολλάκις, οὐ γὰρ σεμνὸν οὐδὲ δημοτικὸν ἡ φιλαρχία μήτ' ἀπωθεῖσθαι, τοῦ δήμου κατὰ νόμον διδόντος καὶ καλοῦντος ἀλλὰ κᾶν ταπεινότεραι τῆς δόξης ὧσι, δέχεσθαι καὶ συμφιλοτι
D μεῖσθαι δίκαιον γὰρ ὑπὸ τῶν μειζύνων κοσμουμέ- 25 νους ἀρχῶν ἀντικοσμεῖν τὰς ἐλάττονας, καὶ τῶν μὲν βαρυτέρων οἷον στρατηγίας 'Αθήνησι καὶ πρυτανείας ἐν 'Ρόδφ καὶ βοιωταρχίας παρ' ἡμῖν, ὑφί- εσθαί τι καὶ παρενδιδόναι μετριάζοντα ταῖς δὲ

μικροτέραις άξίωμα προστιθέναι καλ όγκον, όπως μήτε περί ταύτας εθκαταφρόνητοι μήτ' ἐπίφθονοι περί έκείνας διμεν. είσιόντα δ' είς απασαν άρχήν οὐ μόνον ἐκείνους δεῖ προχειρίζεσθαι τοὺς 5 λογισμούς, οθς δ Περικλής αυτον υπεμίμνησκεν άναλαμβάνων την γλαμύδα 'πρόσεχε, Περίκλεις Ε έλευθέρων άρχεις, Έλληνων άρχεις, πολιτών 'Αθηναίων. ' άλλὰ κάκεῖνο λέγειν ποὸς έαυτόν 'ἀρχόμενος ἄρχεις, ύποτεταγμένης πόλεως ανθυπάτοις, 10 έπιτρόποις Καίσαρος οὐ ταῦτα λόγγη πεδιάς, οὐδ' αί παλαιαί Σάρδεις οὐδ' ή Λυδῶν ἐκείνη δύναμις ' εὐσταλεστέραν δεῖ τὴν χλαμύδα ποιεῖν, καὶ βλέπειν ἀπὸ τοῦ στρατηγίου πρὸς τὸ βῆμα, καὶ τῷ στεφάνφ μη πολύ φρονεΐν μηδε πιστεύειν, δρώντα 15 τούς καλτίους έπάνω της κεφαλης. άλλὰ μιμεζοθαι τούς ύποκριτάς, πάθος μεν ίδιον και ήθος και Γ άξίωμα τῷ ἀγῶνι προστιθέντας, τοῦ δ' ὑποβολέως άκούοντας και μη παρεκβαίνοντας τούς δυθμούς καλ τὰ μέτρα τῆς διδομένης έξουσίας ὑπὸ τῶν κρα-20 τούντων. ή γὰς ἔκπτωσις οὐ φέςει συριγμὸν οὖδὲ χλευασμον οὐδε κλωγμόν, άλλα πολλοίς μεν ἐπέβη

'δεινός κολαστής πέλεκυς αὐχένος τομεύς', ως τοις περί Παρδάλαν τὸν ὑμέτερον ἐκλαθομένοις τῶν δρων· ὁ δέ τις ἐκριφεὶς εἰς νῆσον γέγονε κατὰ 25 τὸν Σόλωνα

これられるとのないないとのできるというないというというないできるというないのできます。

¹⁰ λόγχη πεδιάς Duebnerus (ex Soph. Trach. 1058): λόγχης πεδία 12 καὶ βλέπειν ἀπὸ τοῦ βήματος πρὸς τὸ στρατήγιον Kaltwasserus 14 φρονεῖν μηδὲ Coraes: φρόνημα 22 Nauck. p. 918

814

'Φολεγάνδοιος ἢ Σικινήτης, ἀντί γ' 'Αθηναίου πατρίδ' ἀμειψάμενος.'

τὰ μὲν γὰο μικοὰ παιδία τῶν πατέρων δοῶντες έπιγειρούντα τὰς κρηπίδας ὑποδείσθαι καὶ τοὺς στεφάνους περιτίθεσθαι μετά παιδιάς γελώμεν, οί δ' τ άργοντες έν ταϊς πόλεσιν άνοήτως τὰ τῶν προγόνων έργα και φρονήματα και πράξεις άσυμμέτρους τοίς παρούσι καιροίς καλ πράγμασιν ούσας μιμείσθαι κελεύοντες έξαίρουσι τὰ πλήθη, γέλωτά τε ποιούντες οὐκέτι γέλωτος ἄξια πάσχουσιν, ἄν μη πάνυ κατα- 10 φρονηθώσι, πολλά γάρ ἔστιν ἄλλα τών πρότερον Β Έλληνων διεξιόντα τοις νῦν ηθοποιείν και σωφρονίζειν, ώς 'Αθήνησιν ύπομιμνήσκοντα μή των πολεμικών, άλλ' οξόν έστι τὸ ψήφισμα τὸ τῆς άμνηστίας έπὶ τοῖς τριάκοντα· καὶ τὸ ζημιώσαι Φρύνιχον 15 τραγωδία διδάξαντα την Μιλήτου άλωσιν καί δτι, Θήβας Κασάνδρου κτίζοντος, έστεφανηφόρησαν τον δ' έν "Αργει πυθόμενοι σκυταλισμόν, έν ὧ πεντακοσίους καὶ χιλίους ἀνηρήκεσαν έξ αύτῶν οί Άργεζοι, περιενεγκείν καθάρσιον περί την έκκλησίαν έκέλευ- 20 σαν εν δε τοις Αρπαλείοις τάς οίκίας έρευνώντες μόνην την τοῦ γεγαμηκότος νεωστί παρηλθον. ταῦτα γάο και νῦν έξεστι ζηλοῦντας έξομοιοῦσθαι τοξς C προγόνοις· τὸν δὲ Μαραθώνα καὶ τὸν Εὐρυμέδοντα και τὰς Πλαταιάς, και δσα τῶν παραδειγμά- 25 των οίδεῖν ποιεῖ καὶ φουάττεσθαι διακενῆς τοὺς

¹ Bergk. 2 p. 84 Σιμινήτης idem ex cod. Monacensi: σιμινίτης 9 γέλωτά τε ποιοῦντες *: γελωτοποιοῦντες aut γελοϊά τε ποιοῦντες 16 τραγφδίαν an έν τραγφδία? 19 *: αὐτῶν

πολλούς, ἀπολιπόντας έν ταϊς σχολαϊς τῶν σοφιστῶν.

18. Οὐ μόνον δὲ δεῖ παρέγειν αύτόν τε καὶ τὴν πατοίδα πρὸς τοὺς ἡγεμόνας ἀναίτιον, ἀλλὰ καὶ 5 φίλον έχειν ἀεί τινα τῶν ἄνω δυνατωτάτων, ὥσπεο έρμα της πολιτείας βέβαιον αὐτοί γάρ είσι 'Ρωμαζοι πρός τάς πολιτικάς σπουδάς προθυμότατοι τοις φίλοις και καρπον έκ φιλίας ήγεμονικής λαμβάνοντας, οίον έλαβε Πολύβιος και Παναίτιος τη 10 Σμιπίωνος εὐνοία ποὺς αὑτοὺς μεγάλα τὰς πατρίδας D φωελήσαντες, είς εὐδαιμονίαν δημοσίαν έξενέγκασθαι καλόν. "Αρειόν τε Καΐσαρ, ύτε την 'Αλεξάνδρειαν είλε, διὰ γειρός έχων καὶ μόνω προσομιλών των συνήθων συνεισήλασεν, είτα τοις 'Αλεξανδρεύσι τὰ 15 έσγατα προσδυκώσι και δεομένοις έφη διαλλάττεσθαι διά τε τὸ μέγεθος τῆς πόλεως καὶ διὰ τὸν οίκιστην 'Αλέξανόρον, 'καὶ τρίτον' ἔφη 'τῷ φίλῷ μου τούτφ χαριζόμενος'. ἄρά γ' ἄξιον τῆ χάριτι ταύτη παραβαλεῖν τὰς πολυταλάντους ἐπιτροπὰς καλ 20 διοικήσεις των έπαρχιων, άς διώκοντες οί πολλοί γηράσκουσι πρός άλλοτρίαις θύραις, τὰ οἴκοι προλιπόντες η τον Ευριπίδην έπανορθωτέον άδοντα καλ λέγοντα, ώς είπερ άγουπνείν χρή καλ φοιτάν Ε έπ' αύλιον έτέρου καὶ ὑποβάλλειν έαυτὸν ἡγεμονική

¹ ἐν] del. Coraes 5 τῶν ἄνω δυνατωτάτων] alterutrum scrib, aut τῶν ἄνω (quod praestat) aut τῶν δυνατωτάτων. In Palatino ἄνω supra est scriptum pr. m. 6 αὐτοὶ] τοιοῦτοι correctio est 8 Χ: λαμβάνοντες 10 αὐτοὺς *: αὐτοὺς 11 sὐδαιμονίαν δημοσίαν scripsi (δημοσίαν εὐδαιμονίαν μονίαν W): εὐδαιμονίαν 22 Εὐριπίδην] cf. Phoeniss. 524

συνηθεία, πατρίδος πέρι κάλλιστον έπλ ταῦτα χωρεῖν, τὰ δ' ἄλλα τὰς ἐπὶ τοῖς ἴσοις καὶ δικαίοις φιλίας ἀσπάζεσθαι καὶ φυλάττειν;

19. Ποιοῦντα μέντοι καὶ παρέχοντα τοῖς κρατούσιν εὐπειθή την πατρίδα δεῖ μη προσεκταπει- 5 Ε νοῦν, μηδε τοῦ σκέλους δεδεμένου προσυποβάλλειν και του τράχηλου, ώσπερ ένιοι, και μικρά και μείζω φέροντες έπλ τούς ήγεμόνας έξονειδίζουσι την δουλείαν, μαλλον δ' όλως την πολιτείαν αναιρούσι, καταπλήγα καὶ περιδεᾶ καὶ πάντων ἄκυρον ποι- 10 ούντες. ώσπες γάς οι χωρίς ιατρού μήτε δειπνείν μήτε λούεσθαι συνεθισθέντες οὐδ' ὅσον ἡ φύσις δίδωσι χοώνται τῷ ὑγιαίνειν, οὕτως οί παντὶ δόγματι καὶ συνεδοίφ καὶ χάριτι καὶ διοικήσει προσάγοντες ήγεμονικήν κοίσιν άναγκάζουσιν έαυτών 15 815 μάλλον ή βούλονται δεσπότας είναι τοὺς ήγουμένους. αίτία δε τούτου μάλιστα πλεονεξία καί φιλονεικία των πρώτων. ἢ γὰρ ἐν οἶς βλάπτουσι τοὺς έλάττονας εκβιάζονται φεύγειν την πόλιν ή περί ων διαφέρονται πρὸς άλλήλους οὐκ άξιοῦντες ἐν τοῖς 20 πολίταις έχειν έλαττον έπάγονται τούς κοείττονας. έκ τούτου δὲ καί βουλή καὶ δῆμος καὶ δικαστήρια και άρχη πάσα την έξουσίαν απόλλυσι. δεί δε τούς μὲν ίδιώτας ἰσότητι, τοὺς δὲ δυνατοὺς ἀνθυπείξει ποαΰνοντα κατέχειν ἐν τῆ πολιτεία καὶ διαλύειν τὰ 25 πράγματα, πολιτικήν τινα ποιούμενον αὐτῶν ὥσπερ Β νοσημάτων ἀπόροητον Ιατοείαν, αὐτόν τε μᾶλλον ήττασθαι βουλόμενον έν τοῖς πολίταις ἢ νικαν ὕβοει

17 malim φιλονικία

και καταλύσει τῶν οἴκοι δικαίων, τῶν τ' ἄλλων έκάστου δεόμενον καὶ διδάσκοντα τὴν φιλονεικίαν δσον έστι κακόν. νῦν δ' ὅπως μη πολίταις και φυλέταις οίκοι καλ γείτοσι καλ συνάρχουσιν άνθυπείτ ξωσι μετά τιμῆς καὶ χάριτος, ἐπὶ δητόρων θύρας καὶ πραγματικών χεῖρας ἐκφέρουσι σὺν πολλῆ βλάβη καλ αλσχύνη τὰς διαφοράς. οί μὲν γὰρ ἰατροί τῶν νοσημάτων δσα μή δύνανται παντάπασιν ανελεΐν έξω τρέπουσιν είς την έπιφάνειαν τοῦ σώματος δ 10 δε πολιτικός, αν μη δύνηται την πόλιν απράγμονα C παντελώς διαφυλάττειν, έν αὐτῆ γε πειράσεται τὸ ταρασσόμενον αὐτῆς καὶ στασιάζον ἀποκρύπτων ίᾶσθαι καλ διοικεῖν, ώς ἀν ήκιστα τῶν ἐκτὸς ἰατοῶν καὶ φαρμάκων δέοιτο. ή μεν γάρ προαίρεσις έστω 15 τοῦ πολιτικοῦ τῆς ἀσφαλείας ἐχομένη καὶ φεύγουσα τὸ ταρακτικόν τῆς κευῆς δόξης καὶ μανικόν, ὡς είοηται τη μέντοι διαθέσει φοόνημα καί μένος πολυθαρσές ένέστω

ἄτρομον, οἶύν τ' ἄνδρας ἐσέρχεται, οἳ περὶ πάτρης ἀνδράσι δυσμενέεσσι'

καὶ πράγμασι δυσκόλοις καὶ καιροῖς ἀντερείδουσι καὶ διαμάχονται. δεῖ γὰρ οὐ ποιεῖν χειμῶνας αὐτὸν ἀλλὰ μὴ προλείπειν ἐπιπεσόντων, οὐδὲ κινεῖν τὴν πόλιν ἐπισφαλῶς, σφαλλομένη δὲ καὶ κινδυνευούση D τὴν παρρησίαν ἐπὶ τοῖς μεγίστοις οἶα Περγαμηνοὺς ἐπὶ Νέρωνος κατέλαβε πράγματα, καὶ 'Po-

¹³ Ιατοών] Ιατοειών Schaeferus 17 Hom. P 157 19 ἐσέρχεται idem: ἐπέρχεται 25 αύτοῦ?

δίους ἔναγχος ἐπὶ Δομετιανοῦ, καὶ Θεσσαλοὺς πρότερον ἐπὶ τοῦ Σεβαστοῦ Πετραῖον ζῶντα κατακαύσαντας.

'ἔνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις'

ούδε καταπτώσσοντα τον άληθῶς πολιτικόν οὐδ' ε αἰτιώμενον έτέρους αὐτὸν δὲ τῶν δεινῶν ἔξω τιθέμενον, άλλὰ καὶ πρεσβεύοντα καὶ πλέοντα καὶ λέγοντα πρῶτον οὐ μόνον

'ήκομεν οί κτείναντες, ἀπότοεπε λοιγόν, "Απολλον' άλλά, κάν της άμαρτίας μη μετάσχη τοις πολλοις, 10 Ε τούς κινδύνους ύπεο αὐτῶν ἀναδεχόμενον. καὶ γὰο καλόν τούτο καὶ πρὸς τῷ καλῷ πολλάκις ένὸς ἀνδρός άρετη και φρόνημα θαυμασθέν ήμαύρωσε την πρός πάντας δργήν και διεσκέδασε το φοβερον καί πικοὸν τῆς ἀπειλῆς οἶα καὶ πρὸς Βοῦλιν ἔοικε καὶ 15 Σπέρχιν τοὺς Σπαρτιάτας παθεΐν δ Πέρσης, καὶ ποδς Σθέννωνα Πομπήιος επαθεν, δτε, Μαμερτίνους μέλλοντος αὐτοῦ κολάζειν διὰ τὴν ἀπύστασιν, F οὐκ ἔφη δίκαια πράξειν αὐτὸν δ Σθέννων, εἰ πολλούς ἀναιτίους ἀπολεῖ δι' ἕνα τὸν αἴτιον: δ γὰο 20 άποστήσας την πόλιν αύτος είναι τούς μέν φίλους πείσας τούς δ' έχθιούς βιασάμενος. ούτω ταῦτα διέθηκε του Πομπήιου, ώστε και την πόλιν άφειναι καί τῷ Σθέννωνι χρήσασθαι φιλανθρώπως. δ δὲ Σύλλα ξένος δμοία μεν άφετη προς ούχ δμοίαν δε 25 816 χρησάμενος εύγενῶς έτελεύτησεν έπελ γὰρ έλων

⁴ Hom. Δ 223 9 Callimach. p. 787 ed. Schneid.
16 Σπέρχιν] cf. p. 235 f. 17 Σθέννωνα] cf. p. 208 d.
Vit. Pomp. c. 10

Πραινεστον δ Σύλλας έμελλε τοὺς ἄλλους ἄπαντας ἀποσφάττειν ενα δ' ἐκεῖνον ἡφίει διὰ τὴν ξενίαν, εἰπὰν ὡς οὐ βούλεται σωτηρίας χάριν εἰδέναι τῷ φονεῖ τῆς πατρίδος, ἀνέμιξεν ἑαυτὸν καὶ συγκατε- κόπη τοῖς πολίταις. τοιούτους μὲν οὖν καιροὺς ἀπεύχεσθαι δεῖ καὶ τὰ βελτίονα προσδοκᾶν.

20. Ίερὸν δὲ χρῆμα καὶ μέγα πᾶσαν ἀρχὴν οδσαν καὶ ἄρχοντα δεῖ μάλιστα τιμᾶν, τιμή δ' άρχης δμοφροσύνη καὶ φιλία πρὸς συνάρχοντας 10 πολύ μᾶλλον ή στέφανοι και χλαμύς περιπόρφυρος. οί δὲ τὸ συστρατεύσασθαι καὶ συνεφηβεῦσαι φιλίας Β άρχην τιθέμενοι, τὸ δὲ συστρατηγεῖν καὶ συνάρχειν έχθοας αίτίαν λαμβάνοντες, εν των τριών κακών οὐ διαπεφεύγασιν. ἢ γὰο ἴσους ἡγούμενοι τοὺς 15 συνάρχοντας αὐτοὶ στασιάζουσιν ἢ κρείττονας φθονοῦσιν ἢ ταπεινοτέρους καταφρονοῦσι. δεῖ δὲ καὶ θεραπεύειν του κρείττονα και κοσμεΐν του ήττονα καί τιμάν τον δμοιον, ασπάζεσθαι δε καί φιλείν άπαντας, ώς οὐ διὰ τραπέζης οὐδε κώθωνος οὐδ' 20 έφ' έστίας, άλλὰ κοινῆ και δημοσία ψήφω φίλους γεγονότας και τρόπου τινά πατρώαυ την άπο της πατρίδος εύνοιαν έχοντας. δ γοῦν Σκιπίων ήκουσεν C έν 'Ρώμη κακῶς, ὅτι φίλους έστιῶν ἐπὶ τῆ καθιερώσει τοῦ Ἡρακλείου τὸν συνάρχοντα Μόμμιον οὐ 25 παρέλαβε και γάρ, εί τάλλα μη φίλους ενόμιζον ξαυτούς, έν τοῖς γε τοιούτοις ήξίουν τιμᾶν καλ φιλοφουείσθαι διά την άρχην. ὅπου τοίνυν ἀνδρί

19 οὐ διὰ τραπέζης κέ] cf. Kock. 3 p. 495

τάλλα θαυμασίω τῷ Σκιπίωνι μικοὸν ούτω φιλανθοώπευμα παραλειφθέν υπεροψίας ήνεγκε δόξαν, ήπου πολούων άν τις άξίωμα συνάρχοντος ή πράξεσιν έγούσαις φιλοτιμίαν έπηρεάζων ή πάντα συλλήβδην ἀνατιθείς ἄμα καὶ περιάγων ὑπ' αὐθαδείας τ D είς έαυτον έκείνου δ' άφαιρούμενος, έπιεικής αν φανείη και μέτριος; μέμνημαι νέον έμαυτον έτι πρεσβευτήν μεθ' έτέρου πεμφθέντα πρός άνθύπατον, απολειφθέντος δέ πως ἐκείνου, μόνον ἐντυχόντα και διαποαξάμενον ώς οὖν ἔμελλον ἐπανελθών 10 ἀποποεσβεύειν, ἀναστὰς ὁ πατὴο κατ' ίδίαν ἐκέλευσε μη λέγειν 'φχόμην' άλλ' 'φχόμεθα', μηδ' 'εἶπον' ἀλλ' 'εἰπομεν', καὶ τάλλα συνεφαπτόμενον ούτω καὶ κοινούμενον ἀπαγγέλλειν. οὐ γὰο μόνον Ε έπιεικές τὸ τοιούτον καὶ φιλάνθοωπόν έστιν, άλλὰ 15 καλ τὸ λυποῦν τὸν φθόνον ἀφαιρεῖ τῆς δόξης. δθεν οί μεγάλοι καὶ δαίμονα καὶ τύχην τοῖς κατορθώμασι συνεπιγράφουσιν, ώς Τιμολέων δ τάς έν Σικελία καταλύσας τυραννίδας Αὐτοματίας Ιερον ίδούσατο καὶ Πύθων ἐπὶ τῷ Κότυν ἀποκτεῖναι 20 θαυμαζόμενος και τιμώμενος ύπο των 'Αθηναίων ό θεός' ἔφη 'ταῦτ' ἔπραξε, τὴν χεῖρα παρ' ἐμοῦ χρησάμενος'. Θεόπομπος δ' δ βασιλεύς των Λακεδαιμονίων πρός του είπόντα σώζεσθαι την Σπάρτην διὰ τοὺς βασιλεῖς ἀρχικοὺς ὄντας 'μᾶλλον' ἔφη 'διὰ 25 τούς πολλούς πειθαρχικούς όντας'.

F 21. Γίγνεται μέν οὖν δι' ἀλλήλων ἀμφότερα*

され、竹田のは、一川中学、日本語のの、大の歌歌のの、からは、ハントのものですが、一般のないないない

¹¹ άναστὰς] fort παραστὰς

ταῦτα. λέγουσι δ' οί πλεϊστοι καλ νομίζουσι πολιτικής παιδείας έργον είναι το καλώς αρχομένους παρασγείν και γάρ πλέον έστι τοῦ ἄρχοντος έν έκαστη πόλει τὸ ἀρχόμενον καὶ χρόνον ἕκαστος 5 ἄρχει βραχύν, ἄρχεται δὲ τὸν ἅπαντα χρόνον ἐν δημοκρατία πολιτευόμενος. ώστε κάλλιστον είναι μάθημα και χοησιμώτατον το πειθαρχείν τοις ήγουμένοις, καν υποδεέστεροι δυνάμει και δόξη τυγγάνωσιν ύντες. άτοπον γάο έστι τὸν μὲν έν τρα-10 γωδία πρωταγωνιστήν, Θεόδωρον ή Πωλον ζυτα μισθωτόν τῷ τὰ τρίτα λέγοντι πολλάκις ἕπεσθαι και προσδιαλέγεσθαι ταπεινώς, αν έκεινος έχη τὸ διάδημα καὶ τὸ σκηπτρου· ἐν δὲ πράξεσιν ἀληθιναζς 817 και πολιτεία του πλούσιου και έυδοξου όλιγωρείν 15 καλ καταφρονείν άρχοντος ίδιώτου καλ πένητος, ένυβρίζοντα καλ καθαιρούντα τῷ περλ αὐτὸν ἀξιώματι τὸ τῆς πόλεως, άλλὰ μὴ μᾶλλον αὔξοντα καὶ προστιθέντα την ἀπ' αὐτοῦ δόξαν καὶ δύναμιν τῆ άρχη. καθάπερ έν Σπάρτη τοῖς έφόροις οί τε βα-20 σιλείς ύπεξανίσταντο, και των άλλων ό κληθείς οὐ βάδην ὑπήκουεν ἀλλὰ δρόμφ καὶ σπουδή δί' άγορᾶς θέοντες έπεδείκνυντο την εὐπείθειαν τοῖς πολίταις, ἀγαλλόμενοι τῷ τιμᾶν τοὺς ἄοχοντας. ούχ ώσπες ένιοι των απειροκάλων καί σολοίκων, Β 25 οἶον ίσχύος έαυτῶν καλλωπιζόμενοι περιουσία, βραβευτάς έν άγωσι προπηλακίζουσι και χορηγούς έν Διονυσίοις λοιδορούσι καλ στρατηγών καλ γυμ-

11 μισθωτόν τῷ Madvigius: μισθωτῷ 16 συγκαθαιοοῦντα R ib. αὐτόν? 18 ἀφ' αὐτοῦ? 27*: γυμνασιαρχῶν νασιάρχων καταγελώσιν, οὐκ εἰδότες οὐδὲ μανθάνοντες ὅτι τοῦ τιμᾶσθαι τὸ τιμᾶν πολλάκις
ἐστὶν ἐνδοξότερον. ἀνδρὶ γὰρ ἐν πόλει δυναμένφ
μέγα μείζονα φέρει κόσμον ἄρχων δορυφορούμενος
ὑπ' αὐτοῦ καὶ προπεμπόμενος ἢ δορυφορῶν καὶ 5
προπέμπων μᾶλλον δὲ τοῦτο μὲν ἀηδίαν καὶ
φθύνον, ἐκεῖνο δὲ τὴν ἀληθινὴν φέρει, τὴν ἀπ'
C εὐνοίας, δόξαν ἀφθεὶς δ' ἐπὶ θύραις ποτὲ καὶ πρότερος ἀσπασάμενος καὶ λαβὼν ἐν περιπάτφ μέσον,
οὐδὲν ἀφαιρούμενος ἑαυτοῦ, τῆ πόλει κόσμον περι- 10
τίθησι.

22. Δημοτικόν δε και βλασφημίαν ενεγκεῖν και δογήν ἄρχοντος ἢ τὸ τοῦ Διομήδους ὑπειπόντα

'τούτφ μὲν γὰο κῦδος ἅμ' ἕψεται'

ἢ τὸ τοῦ Δημοσθένους, ὅτι νῦν οὐκ ἔστι Δημοσθέ- 15 νης μόνον ἀλλὰ καὶ θεσμοθέτης ἢ χορηγὸς ἢ στεφανηφόρος. ἀναθετέον οὖν τὴν ἄμυναν εἰς τὸν χρόνον ἢ γὰρ ἐπέξιμεν ἀπαλλαγέντι τῆς ἀρχῆς ἢ κερδανοῦμεν ἐν τῷ περιμένειν τὸ παύσασθαι τῆς ὀργῆς.

D 23. Σπουδή μέντοι καὶ προνοία περὶ τὰ κοινὰ καὶ φροντίδι πρὸς ἄπασαν ἀρχὴν ἀεὶ διαμιλλητέον, ἀν μὲν ὧσι χαρίεντες, αὐτὸν ὑφηγούμενον ὰ δεῖ καὶ φράζοντα καὶ διδόντα χρῆσθαι τοῖς βεβουλευμένοις ὀρθῶς καὶ τὸ κοινὸν εὐδοκιμεῖν ὡφελοῦντα καὶ ἐὰν δ' ἐνῆ τις ἐκείνοις ὅκνος ἢ μέλλησις ἢ κακοή-

¹⁴ Hom. Δ 418 15 Δημοσθένους] 21, 524 17 εlς τὸν οἰπεῖον χρόνον R

θεια πρός την πράξιν, ούτω χρη παρείναι καί λέγειν αὐτὸν εἰς τοὺς πολλοὺς καὶ μὴ παραμελέῖν μηδ' υφίεσθαι των κοινών, ως ου προσήκον, άρχοντος έτέρου, πολυπραγμονείν και παραδιοικείν. 5 δ γάρ νόμος άελ τῷ τὰ δίκαια πράσσοντι καλ γιγνώσκοντι τὰ συμφέροντα τὴν πρώτην τάξιν ἐν τῆ F πολιτεία δίδωσιν. 'ήν δέ τις' φησίν 'έν τῷ στρατεύματι Ξενοφών, ούτε στρατηγός ούτε λοχαγός' άλλὰ τῷ φρονεῖν τὰ δέοντα καὶ τολμᾶν αύτὸν εἰς 10 τὸ ἄργειν καταστήσας διέσωσε τοὺς Έλληνας. καί των Φιλοποίμενος έργων έπιφανέστατόν έστι τό, τοῦ Νάβιδος Μεσσήνην καταλαβόντος οὐκ ἐθέλοντος δε του στρατηγού των 'Αχαιών βοηθείν άλλ' άποδειλιώντος, αὐτὸν δομήσαντα μετὰ τῶν προθυμοτά-. 15 των ἄνευ δόγματος έξελέσθαι τὴν πόλιν. οὐ μὴν διὰ μικοὰ δεῖ καὶ τὰ τυχόντα καινοτομεῖν, ἀλλ' ἐπὶ F τοῖς ἀναγκαίοις ὡς ὁ Φιλοποίμην, ἢ τοῖς καλοῖς ώς Ἐπαμεινώνδας, ἐπιβαλὼν τέτταρας μῆνας τῆ βοιωταρχία παρά τὸν νόμον, ἐν οἶς εἰς τὴν Δακω-20 νικήν ενέβαλε καὶ τὰ περὶ Μεσσήνην ἔπραξεν. ὅπως, κὢν ἀπαντᾶ τις ἐπὶ τούτω κατηγορία καὶ μέμψις, άπολογίαν της αίτίας την άνάγκην έχωμεν ή παοαμυθίαν τοῦ κινδύνου τὸ μέγεθος τῆς πράξεως και τὸ κάλλος.

25 24. Ἰάσονος τοῦ Θεσσαλῶν μονάρχου γνώμην ἀπομνημονεύουσιν, ἐφ' οἶς ἐβιάζετο καὶ παρηνώχλει

¹ scr. vid. παριέναι 8 Ξενοφῶν] Exped. 3, 1, 4 12 τοῦ Νάβιδος Μ: ἄγιδος τοῦ αὕιδος aut ἄγιδος cf. Praefat. p. XL et Vit. Philop. c. 12

818 τινάς, ἀεὶ λεγομένην, ὡς ἀναγκαῖον ἀδικεῖν τὰ μικρὰ τοὺς βουλομένους τὰ μεγάλα δικαιοπραγεῖν. τοῦτον μὲν οὖν ἄν τις εὐθὺς καὶ καταμάθοι τὸν λόγον ὡς ἔστι δυναστευτικός ἐκεῖνο δὲ πολιτικώτερον παράγγελμα, τὸ τὰ μικρὰ τοῖς πολλοῖς προῖεσθαι τὰ χαριζόμενον ἐπὶ τῷ τοῖς μείζοσιν ἐνίστασθαι καὶ κωλύειν ἐξαμαρτάνοντας. ὁ γὰρ αὖ περὶ πάντα λίαν ἀκριβής καὶ σφοδρός, οὐδὲν ὑποχωρῶν οὐδ' ὑπείκων ἀλλὰ τραχὺς ἀεὶ καὶ ἀπαραίτητος, ἀντιφιλονεικεῖν τὸν δῆμον αὐτῷ καὶ προσδυσκολαίνειν 10 ἐθίζει,

μικοὸν δέον ποδὸςχαλάσαι μεγάλη κύματος άλκῆ'

Β τὰ μὲν αὐτὸν ἐνδιδόντα καὶ συμπαίζοντα κεχαρισμένως οἶον ἐν θυσίαις καὶ ἀγῶσι καὶ θεάτροις, 15 τὰ δ' ὥσπερ ἐν οἰκία νέων ἁμαρτήματα προσποιούμενον παρορᾶν καὶ παρακούειν, ὅπως ἡ τοῦ νουθετεῖν καὶ παρρησιάζεσθαι δύναμις ὥσπερ φαρμάκου μὴ κατακεχρημένη μηδ' ἔωλος ἀλλ' ἀκμὴν ἔχουσα καὶ πίστιν ἐν τοἰς μείζοσι μᾶλλον καθάπτηται καὶ 20 δάκνη τοὺς πολλούς. ᾿Αλέξανδρος μὲν γὰρ ἀκούσας τὴν ἀδελφὴν ἐγνωκέναι τινὰ τῶν καλῶν καὶ νέων C οὐκ ἡγανάκτησεν εἰπών, ὅτι κἀκείνη τι δοτέον ἀπολαῦσαι τῆς βασιλείας οὐκ ὀρθῶς τὰ τοιαῦτα συγχωρῶν οὐδ' ἀξίως έαυτοῦ δεῖ γὰρ ἀρχῆς τὴν κα- 25 τάλυσιν καὶ ὕβριν ἀπόλαυσιν μὴ νομίζειν. δήμω δ' ὕβριν μὲν οὐδεμίαν εἰς πολίτας οὐδὲ δήμευσιν

12 Nauck. p. 918 ib. $\delta \acute{\epsilon}o\nu$ *: $\delta \acute{\epsilon}$ Nauckius dubitat an sola verba $\chi \alpha l \acute{\alpha}o\alpha\iota$ — $\acute{\alpha}ln \~{\eta}$ poetae tribuenda sint

άλλοτρίων οὐδε κοινών διανέμησιν δ πολιτικός έφήσει κατά δύναμιν, άλλά πείθων καὶ διδάσκων καλ δεδιττόμενος διαμαχεῖται ταῖς τοιαύταις ἐπιθυμίαις, οΐας οί περί Κλέωνα βόσκοντες και αύξοντες 5 πολύν, ώς φησιν δ Πλάτων, κηφηνα τη πόλει κεκεντοωμένον ένεποίησαν. έαν δ' έορτην πάτριον οί πολλοί καὶ θεοῦ τιμήν πρόφασιν λαβόντες δρμήσωσι πρός τινα θέαν ἢ νέμησιν έλαφραν ἢ χάριν τινά φιλάνθοωπον ή φιλοτιμίαν, έστω πούς τά 10 τοιαύτα ή τῆς έλευθερίας ἄμα καὶ τῆς εὐπορίας D άπόλαυσις αὐτοζς. καὶ γὰο τοζς Περικλέους πολιτεύμασι καὶ τοῖς Δημητοίου πολλὰ τοιαῦτ' ἔνεστι, καλ Κίμων έκόσμησε την άγοραν πλατάνων φυτείαις και περιπάτοις Κάτων δε του δημου υπο Καίσαρος 15 δρών έν τοῖς περί Κατιλίναν διαταρασσόμενον καί πρός μεταβολήν τῆς πολιτείας ἐπισφαλῶς ἔχοντα συνέπεισε την βουλην ψηφίσασθαι νεμήσεις τοῖς πένησι, καὶ τοῦτο δοθὲν ἔστησε τὸν θόρυβον καὶ κατέπαυσε την έπανάστασιν. ως γαρ ίατρός, άφε-20 λων πολύ τοῦ διεφθορότος αΐματος, δλίγον άβλαβοῦς τροφής προσήνεγκευ, οὕτως ὁ πολιτικὸς ἀνήρ, Ε μέγα τι τῶν ἀδόξων ἢ βλαβερῶν παρελόμενος, ἐλαφρά πάλιν χάριτι καὶ φιλανθρώπφ τὸ δυσκολαϊνον καλ μεμψιμοιφούν παρηγόρησεν.

25. Οὐ χεῖρου δὲ καὶ μετάγειν ἐπ' ἄλλα χρειώδη τὸ σπουδαζόμενου, ὡς ἐποίησε Δημάδης, ὕτε τὰς προσόδους εἶχεν ὑφ' ἑαυτῷ τῆς πόλεως ὡρμημένων

⁵ Πλάτων] Rep. p. 552 c. d

γὰο ἐππέμπειν τοιήρεις βοηθούς τοῖς ἀφισταμένοις F 'Αλεξάνδοου καὶ χρήματα κελευόντων παρέχειν έκεῖνον, 'ἔστιν ὑμῖν' ἔφη 'χρήματα· παρεσκευασάμην γὰο είς τοὺς χόας, ὥσθ' ἕκαστον ὑμῶν λαβεῖν ήμιμνατον εί δ' είς ταῦτα βούλεσθε μᾶλλον, αὐτοί ε καταχοήσθε τοῖς ίδίοις.' καλ τοῦτον τὸν τρόπον, όπως μή στεροϊντο της διανομης, άφέντων τὸν ἀπόστολον, έλυσε τὸ πρὸς 'Αλέξανδρον έγκλημα τοῦ δήμου. πολλά γὰς ἀπ' εὐθείας οὐκ ἔστιν έξωσαι των άλυσιτελών, άλλὰ δεῖ τινος άμωσγέπως καμπῆς 10 819 καλ περιαγωγής, οία καλ Φωκίων έχρητο κελευόμενος είς Βοιωτίαν έμβαλεΐν παρά καιρόν έκήρυξε γὰο εὐθὺς ἀπολουθεῖν ἀφ' ήβης τοὺς μέχοι ἐτῶν έξήκοντα καὶ δορύβου τῶν πρεσβυτέρων γενομένου *τί δεινόν;' εἶπεν· 'έγὰ γὰο δ στοατηγὸς ὀγδοήκοντα 15 γεγονως έτη μεθ' ύμων έσομαι.' τούτω δη τῷ τρόπφ καί ποεσβείας διακοπτέον άκαίρους, συγκαταλέγοντα πολλούς των άνεπιτηδείως έχόντων, και κατασκευάς άχρήστους, κελεύοντα συνεισφέρειν, καλ δίκας άπρεπείς, άξιούντα συμπαρείναι και συναποδημείν. πρώ- 20 τους δὲ τοὺς γράφοντας τὰ τοιαῦτα καὶ παροξύνοντας Β έλκειν δεί καὶ παραλαμβάνειν τη γαρ αναδυόμενοι την ποᾶξιν αὐτοί διαλύειν δόξουσιν ή μεθέξουσι τῶν δυσχερῶν παρόντες.

26. Όπου μέντοι μέγα δεῖ τι περανθήναι καὶ ε χρήσιμον ἀγῶνος δὲ πολλοῦ καὶ σπουδῆς δεόμενον, ἐνταῦθα πειρῶ τῶν φίλων αίρεῖσθαι τοὺς κρατίστους

¹⁹ dinas nal åποδημίας X versio. ἀποδημίας Coraes ib. ἀπερπεϊς idem 25 τι *

ή των κρατίστων τούς πραοτάτους. ήκιστα γάρ άντιπράξουσιν οδτοι και μάλιστα συνεργήσουσι, τὸ φρονείν άνευ του φιλονεικείν έχοντες. οὐ μὴν ἀλλὰ και τῆς έαυτοῦ φύσεως ἔμπειρον ὄντα δεῖ πρὸς ὃ 5 χείρων έτέρου πέφυκας αίρεζοθαι τους μαλλον δυναμένους άντὶ τῶν δμοίων, ὡς δ ⊿ιομήδης ἐπὶ τὴν Ο κατασκοπήν μεθ' έαυτοῦ τὸν φρόνιμον είλετο, τοὺς άνδρείους παρελθών, και γάρ αι πράξεις μαλλον ίσοροπούσι καὶ τὸ φιλόνεικον οὐκ έγγίγνεται πρὸς 10 άλλήλους τοῖς ἀφ' έτέρων ἀφετῶν καὶ δυνάμεων σιλοτιμουμένοις. λάμβανε δή και δίκης συνεργόν καλ ποεσβείας κοινωνόν, αν λέγειν μη δυνατός ής, τὸν δητορικόν, ὡς Πελοπίδας Ἐπαμεινώνδαν καν ής ἀπίθανος πρὸς ὑμιλίαν τῷ πλήθει καὶ ὑψηλός, 15 ως Καλλικρατίδας, του εύχαριν καλ θεραπευτικόν: κάν ἀσθενής και δύσεργος τὸ σωμα, τὸν φιλόπονον και δωμαλέον, ως Νικίας Λάμαχον. ούτω γάρ αν ην δ Γηρυόνης ζηλωτός έχων σκέλη πολλά καί D γετρας καὶ ὀφθαλμούς, εἰ πάντα μιξ ψυχῆ διώκει. 20 τοῖς δὲ πολιτικοῖς έξεστι μή σώματα μηδὲ χρήματα μόνον, άλλὰ καὶ τύχας καὶ δυνάμεις καὶ ἀφετάς, ἀν όμονοωσιν, είς μίαν χρείαν συντιθέντας εὐδοκιμεΐν μαλλον ἀπ' άλλου περί την αὐτην πραξιν. οὐχ ώσπεο οί 'Αργοναῦται τὸν 'Ηρακλέα καταλιπόντες 25 ήναγκάζουτο διὰ τῆς γυναικωνίτιδος καταδόμενοι και φαρμακευόμενοι σφίζειν έαυτούς και κλέπτειν τὸ νάκος, γουσὸν μὲν εἰς ἔνια τῶν [ερῶν εἰσιόντες Ε

 ⁶ Διομήδης] cf. Hom. Κ 248 11 συνεφγὸν] συνήγοφον W 17 αν W 27 μὲν] malim μὲν γὰρ

Plutarchi Moralia. Vol. V.

έξω καταλείπουσι, σίδηρον δ' ως άπλως είπειν είς οὐδὲν συνεισφέρουσιν. ἐπεὶ δὲ κοινόν ἐστιν [ερδν τὸ βῆμα Βουλαίου τε Διὸς καὶ Πολιέως καὶ Θέμιδος καὶ Δίκης, αὐτόθεν μὲν ἤδη φιλοπλουτίαν καὶ φιλοχρηματίαν, ώσπερ σίδηρον μεστὸν ἰοῦ καὶ νόσημα τῆς ψυχῆς, ἀποδυσάμενος εἰς ἀγορὰς καπήλων ἢ δανειστῶν ἀπόρριψον,

'αὐτὸς δ' ἀπονόσφι τραπέσθαι'

τον ἀπο δημοσίων χρηματιζόμενον ήγούμενος ἀφ'
ερῶν κλέπτειν, ἀπο τάφων, ἀπο φίλων, ἐκ προδο- 10
σίας, ἀπο ψευδομαρτυρίας, σύμβουλον ἄπιστον εἶναι,
δικαστὴν ἐπίορκον, ἄρχοντα δωροδόκον, οὐδεμιᾶς
ἀπλῶς καθαρὸν ἀδικίας. ὅθεν οὐ δεῖ πολλὰ περὶ
Ε τούτων λέγειν.

ころいろいとのなりを変していていませんからいますという

27. Ἡ δὲ φιλοτιμία, καίπεο οὖσα σοβαρωτέρα 15 τῆς φιλοκερδείας, οὐκ ἐλάττονας ἔχει κῆρας ἐν πολιτεία καὶ γὰρ τὸ τολμᾶν αὐτῆ πρόσεστι μᾶλλον ἐμφύεται γὰρ οὐκ ἀργαῖς οὐδὲ ταπειναῖς ἀλλ' ἐρρωμέναις μάλιστα καὶ νεανικαῖς προαιρέσεσι, καὶ τὸ παρὰ τῶν ὅχλων ῥόθιον πολλάκις συνεξαῖρον αὐτὴν 20 820 καὶ συνεξωθοῦν τοῖς ἐπαίνοις ἀκατάσχετον ποιεῖ καὶ δυσμεταχείριστον. ὡσπερ οὖν ὁ Πλάτων ἀκουστέον εἶναι τοῖς νέοις ἔλεγεν ἐκ παίδων εὐθύς, ὡς οὕτε περικεῖσθαι χρυσὸν αὐτοῖς ἔξωθεν οὕτε κεκτῆσθαι θέμις, οἰκεῖον ἐν τῆ ψυχῆ συμμεμιγμένον 25 ἔχοντας, αἰνιττόμενος οἶμαι τὴν ἐκ γένους διατείνουσαν εἰς τὰς φύσεις αὐτῶν ἀρετήν · οὕτω παρα-

μυθώμεθα την φιλοτιμίαν, λέγοντες έν έαυτοζς έχειν γουσον αδιάφθορον και ακήρατον και άχραντον υπό φθόνου καλ μώμου τιμήν, άμα λογισμφ καλ παραθεωρήσει των πεπραγμένων ημίν καλ πεπολιτευμέε νων αὐξανόμενον: διὸ μὴ δεῖσθαι γραφομένων τιμῶν Β η πλαττομένων η χαλκοτυπουμένων, έν αίς και τὸ εὐδοκιμοῦν ἀλλότριόν ἐστιν ἐπαινεῖται γὰρ οὐχ ιδ γέγονεν άλλ' ὑφ' οδ γέγονεν ὡς ὁ σαλπικτής καὶ ὁ δορυφόρος. δ δὲ Κάτων, ἤδη τότε τῆς Ῥώμης κατα-10 πιμπλαμένης ἀνδριάντων, οὐκ έῶν αύτοῦ γενέσθαι 'μάλλον' έφη 'βούλομαι πυνθάνεσθαί τινας, διά τί μου ανδριάς οὐ κεῖται ή διὰ τί κεῖται'. καὶ γὰρ φθόνον έχει τὰ τοιαῦτα καὶ νομίζουσιν οί πολλοί τοίς μη λαβούσιν αὐτοί χάριν δφείλειν, τούς δε 15 λαβύντας αύτοῖς καὶ βαρεῖς εἶναι, οἶον ἐπὶ μισθῶ τὰς χρείας ἀπαιτοῦντας. ώσπερ οὖν ὁ παραπλεύσας Ο την Σύρτιν εἶτ' ἀνατραπεὶς περὶ τὸν πορθμὸν οὐδὲν μέγα πεποίηκεν οὐδὲ σεμνόν, οὕτως δ τὸ ταμιετον φυλαξάμενος καλ τὸ δημοσιώνιον άλοὺς δὲ περλ τὴν 20 προεδρίαν ή τὸ πρυτανεΐον, ὑψηλῷ μὲν προσέπταικεν ακοωτηρίω βαπτίζεται δ' δμοίως. άριστος μέν οὖν ὁ μηδενὸς δεόμενος τῶν τοιούτων ἀλλὰ φεύνων και παραιτούμενος αν δ' ή μη ράδιον δήμου τινά

³ τιμήν] tollit Madvigius ib. ἀναθεωρήσει W 5 αδξανομένην R 8 ὡς ὁ σαλπικτής καὶ ὁ δορνφόρος] del. Madvigius, male. cf. Lehnardt (De loc. Plutarch. in artem spect. Regimenti 1883) qui p. 28 τὸν δορνφόρον Polycleti opus esse contendit, τὸν σαλπικτήν autem ad Epigonum pertinere suspicatur ib. σαλπικτής *: σαλπιγκτής 15 αὐτοὶς Madvigius: αὐτοῖς ib. καὶ] καὶ οἱ idem, malim κοἱ ib. οἶον ἐπὶ ταῖς χρείαις μισθὸν ἀπαιτοῦντας? 20 μὲν R

Ο γάριν ἀπώσασθαι καὶ φιλοφροσύνην πρὸς τοῦτο ουέντος, ώσπες οὐκ ἀργυρίτην οὐδε δωρίτην ἀγῶνα πολιτείας αγωνιζομένοις άλλ' ίερον ώς άληθώς καλ στεφανίτην, έπιγραφή τις άρκει καλ πινάκιον καλ ψήφισμα καὶ θαλλός, ὡς Ἐπιμενίδης ἔλαβεν έξ τ άμφοπόλεως καθήφας την πόλιν. 'Αναξαγόρας δε τας διδομένας άφεις τιμάς ήτήσατο την ήμέραν έκείνην, καθ' ην αν τελευτήση, τούς παϊδας άφιέναι παίζειν καλ σχολάζειν ἀπὸ τῶν μαθημάτων, τοῖς δὲ τοὺς Μάγους ἀνελοῦσιν έπτὰ Πέρσαις ἔδωκαν αὐτοζς καὶ 10 τοῖς ἀπ' αὐτῶν γενομένοις εἰς τοὔμποοσθεν τὰ σκέλη συνάπτοντας τῆ μεφαλῆ τὴν τιάραν φέρειν τοῦτο Ε γὰο ἐποιήσαντο σύμβολον, ὡς ἔοικε, χωροῦντες ἐπί την ποᾶξιν. ἔχει δέ τι καὶ ή τοῦ Πιττακοῦ τιμή πολιτικόν ής γάρ έκτήσατο χώρας τοῖς πολίταις 15 γην δσην έθελοι λαβείν κελευσθείς έλαβε τοσαύτην, δσην έπηλθε τὸ ἀκόντιον αὐτοῦ βαλόντος δ δε 'Ρωμαίος Κόκλης, δσην ήμερα μια χωλός ών περιήροσεν. οὐ γὰρ μισθὸν εἶναι δεῖ τῆς πράξεως άλλὰ σύμβολον τὴν τιμήν, ἵνα καὶ διαμένη πολύν 20 χρόνον, ώσπερ έκεῖναι διέμειναν. τῶν δὲ ⊿ημητρίου τοῦ Φαληρέως τριακοσίων ἀνδριάντων οὐδεὶς ἔσχεν F ໄον οὐδε πίνον, ἀλλὰ πάντες ἔτι ζῶντος προανηρέθησαν· τούς δὲ Δημάδου κατεχώνευσαν εἰς ἀμίδας· και πολλαί τοιαύτα τιμαί πεπόνθασιν οὐ μοχθηρία 25 τοῦ λαβόντος μόνον άλλὰ καὶ μεγέθει τοῦ δοθέντος δυσχερανθεϊσαι. διὸ κάλλιστον καὶ βεβαιότατον

· 是是是有好好了。 不是一次是是不是一次不是一个一个人,我们就是不是一个人,我们们是一个人,也是一个人,我们就是一个人,我们们是一个人,我们们们们们们们们们们

¹⁸ Κόπλης Basileensis: πόπλιος ib. δσην W: ην

εὐτέλεια τιμῆς φυλακτήριον, αί δὲ μεγάλαι καὶ ὑπέρογκοι καὶ βάρος ἔχουσαι παραπλησίως τοῖς ἀσυμμέτροις ἀνδριᾶσι ταχὺ περιτρέπονται.

28. 'Ονομάζω δε νῦν τιμάς, ἃς οί πολλοί κατ' ε Έμπεδοκλέα

'ή θέμις οὐ καλέουσι, νόμφ δ' ἐπίφημι καὶ αὐτός.' έπει τήν γ' άληθινήν τιμήν και χάριν ίδρυμένην έν εύνοία και διαθέσει των μεμνημένων ούχ ύπερόψεται πολιτικός ἀνήρ, οὐδέ γε δύξαν ἀτιμάσει 821 10 φεύγων τό 'τοῖς πέλας ἀνδάνειν', ὡς ἠξίου Δημύκριτος. οὐδὲ γὰρ κυνῶν ἀσπασμὸς οὐδ' ἵππων εὕνοια θηραταϊς καὶ Ιπποτρόφοις ἀπόβλητον, άλλὰ καὶ χρήσιμον καὶ ήδὺ συντρόφοις καὶ συνήθεσι ζώοις τοιαύτην ένεργάσασθαι διάθεσιν πρός αύτόν, οίαν δ 15 Λυσιμάγου κύων ἐπεδείκνυτο καὶ τῶν 'Αγιλλέως ίππων δ ποιητής διηγεϊται περί του Πάτροκλου: οίμαι δ' αν και τὰς μελίττας ἀπαλλάττειν βέλτιον, εί τούς τρέφοντας καὶ θεραπεύοντας ἀσπάζεσθαι καὶ Β προσίεσθαι μαλλον ή κεντεΐν και χαλεπαίνειν έβού-20 λοντο· νυνί δε ταύτας μεν καπιώ κολάζουσιν, ίππους δ' ύβριστάς και κύνας άποστάτας κλοιοίς και χαλινοίς άγουσιν ήναγκασμένους άνθοωπον δ' άνθρώπφ χειροήθη και πράου έκουσίως οὐδεν άλλ' ή πίστις εὐνοίας καὶ καλοκαγαθίας δόξα καὶ δικαιοσύ-25 νης παρίστησιν. ή και Δημοσθένης δρθώς μέγιστον

⁵ Ἐμπεδοκλέα] Mullach, 1 p. 3 vs. 112. 6 ή θέμις οὐ Μ: ή θέμις libri. εἶναι p. 1113 b. ubi εἰκαίως Duebnerus 10 Δημόκοιτος] Mullach. 1 p. 355 16 ὁ ποιητής] Hom. Τ 404 25 Δημοσθένης] 6, 24

ἀποφαίνεται πρὸς τοὺς τυράννους φυλακτήριον ἀπιστίαν ταῖς πόλεσι τοῦτο γὰρ μάλιστα τῆς ψυχῆς τὸ μέρος, ὧ πιστεύομεν, ἁλώσιμόν ἐστιν. ὥσπεροὖν τῆς Κασάνδρας ἀδοξούσης ἀνόνητος ἦν ἡ μαντική τοῖς πολίταις

'ἄκραντα γάρ με' φησίν 'ἔθηκε θεσπίζειν θεός,

ακὶ πρὸς παθύντων κάν κακοῖσι κειμένων
σοφὴ κέκλημαι, πρὶν παθεῖν δέ 'μαίνομαι''

οὕτως ἡ πρὸς 'Αρχύταν πίστις καὶ πρὸς Βάττον
εὕνοια τῶν πολιτῶν μεγάλα τοὺς χρωμένους αὐτοῖς 10
διὰ τὴν δόξαν ἀφέλησε. καὶ τοῦτο μὲν πρῶτον καὶ
μέγιστον ἔνεστι τῆ δόξη τῆ τῶν πολιτικῶν ἀγαθύν,
ἡ πάροδον ἐπὶ τὰς πράξεις διδοῦσα πίστις 'δεύτερον
δ' ὅτι πρὸς τοὺς βασκάνους καὶ πονηροὺς ὅπλον ἡ
παρὰ τῶν πολλῶν εὕνοια τοῖς ἀγαθοῖς ἐστιν

'ώς ὅτε μήτηο παιδὸς ἐέργει μυῖαν, ὅθ' ἡδέι λέξεται ὅπνω,' ἀπερύκουσα τὸν φθόνον καὶ πρὸς τὰς δυνάμεις ἐπανισοῦσα τὸν ἀγεννῆ τοῖς εὐπατρίδαις καὶ τὸν πένητα τοῖς πλουσίοις καὶ τὸν ἰδιώτην τοῖς ἄρχουσι. 20 D καὶ ὅλως, ὅταν ἀλήθεια καὶ ἀρετὴ προσγένηται, φορόν ἐστι πνεῦμα καὶ βέβαιον ἐπὶ τὴν πολιτείαν. σκόπει δὲ τὴν ἐναντίαν καταμανθάνων διάθεσιν ἐν τοῖς παραδείγμασι. τοὺς μὲν γὰρ Διονυσίου παῖδας καὶ τὴν γυναῖκα καταπορνεύσαντες οί περὶ τὴν Ἰτα- 25 λίαν ἀνεῖλον, εἶτα καύσαντες τὰ σώματα τὴν τέφραν

⁶ Nauck. p. 919 8 μαίνομαι] recte se habet i. e. λέγουσί με μαίνεσθαι 16 Hom. Δ 130 24 τοὺς] τὰς Coraes

κατέσπειραν έκ πλοίου κατά τῆς θαλάττης. Μενάνδρου δέ τινος ἐν Βάκτροις ἐπιεικῶς βασιλεύσαντος εἶτ' ἀποθανόντος ἐπὶ στρατοπέδου, τὴν μὲν ἄλλην Ε ἐποιήσαντο κηδείαν κατὰ τὸ κοινὺν αὶ πόλεις, περὶ το δὲ τῶν λειψάνων αὐτοῦ καταστάντες εἰς ἀγῶνα μόλις συνέβησαν, ῶστε νειμάμενοι μέρος ἴσον τῆς τέφρας ἀπελθεῖν, καὶ γενέσθαι μνημεία παρὰ πᾶσι τἀνδρός. αὖθις ᾿Ακραγαντῖνοι μὲν ἀπαλλαγέντες Φαλάριδος ἐψηφίσαντο μηδένα φορεῖν ἱμάτιον γλαύτο κινον οἱ γὰρ ὑπηρέται τοῦ τυράννου γλαυκίνοις ἐχρῶντο περιζώμασι. Πέρσαι δ΄, ὅτι γρυπὸς ἡν δ Κῦρος, ἔτι καὶ νῦν ἐρῶσι τῶν γρυπῶν καὶ καλλί- Ϝ στους ὑπολαμβάνουσιν.

29. Ο ΰτως ἀπάντων ἐρώτων ἰσχυρότατος ἄμα 15 καὶ θειότατός ἐστιν ὁ πόλεσι καὶ δήμοις πρὸς ἕνα δι' ἀρετὴν ἐγγιγνόμενος αὶ δ' ἀπὸ θεάτρων ἢ νεμήσεων ἢ μονομάχων ψευδώνυμοι τιμαὶ καὶ ψευδομάστυρες ἐταιρικαῖς ἐοίκασι κολακείαις ἄχλων, ἀεὶ τῷ διδόντι καὶ χαριζομένω προσμειδιώντων ἐφήνο μερόν τινα καὶ ἀβέβαιον ὁόξαν. εὖ μὲν οὖν ὁ πρώτως εἰπὼν καταλυθῆναι δῆμον ὑπὸ τοῦ πρώτου δεκάσαντος συνείδεν, ὅτι τὴν ἰσχὺν ἀποβάλλουσιν οἱ πολλοὶ τοῦ λαμβάνειν ἢττονες γενόμενοι δεὶ δὲ 822 καὶ τοὺς δεκάζοντας οἴεσθαι καταλύειν ἑαυτούς, ὑς πολλούς ποιῶσι καὶ θρασεῖς τοὺς πολλούς, ὡς μέγα τι καὶ δοῦναι καὶ ἀφελέσθαι κυρίους ὅντας.

^{8 *:} τοῦ ἀνδρός 21 πρώτως Duebnerus: πρῶτος

30. Οὐ μὴν διὰ τοῦτο μικοολογητέον ἐν τοῖς νενομισμένοις φιλοτιμήμασι, των πραγμάτων εύποοίαν παρεχόντων ώς μᾶλλον οί πολλοί μή μεταδιδόντα τῶν ἰδίων πλούσιον ἢ πένητα τῶν δημοσίων κλέπτοντα δι' έχθους έχουσιν, ύπεροψίαν τοῦτο καl s περιφρόνησιν αύτῶν ἐκεῖνο δ' ἀνάγκην ἡγούμενοι. Β γιγνέσθωσαν οὖν αί μεταδόσεις ποῶτον μὲν ἀντὶ μηδενός ούτω γάο έκπλήττουσι καὶ χειρούνται μαλλον τούς λαμβάνοντας έπειτα σύν καιρώ πρόφασιν άστείαν καὶ καλήν έχοντι, μετά τιμής θεοῦ 10 πάντας άγούσης ποδς εὐσέβειαν έγγίγνεται γὰο ἄμα τοις πολλοις ισχυρά διάθεσις και δόξα του τὸ δαιμόνιον είναι μέγα και σεμνόν, δταν, οθς αὐτοί τιμῶσι καὶ μεγάλους νομίζουσιν, ούτως ἀφειδῶς καὶ προθύμως περί τὸ θεῖον δρῶσι φιλοτιμουμένους. 15 ώσπες οὖν δ Πλάτων ἀφεϊλε τῶν παιδευομένων Ο νέων την άρμονίαν την Δύδιον και την ίαστί, την μέν τὸ θοηνώδες καὶ φιλοπενθές ήμων έγείρουσαν της ψυχης, την δε το προς ήδουας όλισθηρου καί άκόλαστον αὔξουσαν· οὕτω σὸ τῶν φιλοτιμιῶν ὅσαι 20 τὸ φονικὸν καὶ δηριώδες ἢ τὸ βωμολόχον καὶ ἀκόλαστον έφεθίζουσι καλ τφέφουσι, μάλιστα μεν έξέλαυνε της πόλεως, εί δε μή, φεύγε και διαμάχου τοῖς πολλοῖς αἰτουμένοις τὰ τοιαῦτα θεάματα χοηστάς δὲ καὶ σώφοονας ἀεὶ ποιοῦ τῶν ἀναλωμάτων 25 ύποθέσεις, τὸ καλὸν ἢ τὸ ἀναγκαῖον ἐχούσας τέλος

⁶ αύτῶν *: αὐτῶν 16 Πλάτων] Rep. p. 398 e 17 Λ ύδιον] malim μ ιξολνδιστὶ ι αστὶ] cf. Plat. l. l.

ἢ τὸ γοῦν ἡδὺ καὶ κεχαρισμένον ἄνευ βλάβης καὶ ὕβρεως προσούσης.

•31. "Αν δ' ή τὰ τῆς οὐσίας μέτρια καὶ κέντρω D καί διαστήματι περιγραφόμενα πρός την χρείαν, 5 οὔτ' άγεννες οὔτε ταπεινὸν οὐδέν ἐστι πενίαν δμολογούντα ταΐς των έχόντων έξίστασθαι φιλοτιμίαις, και μη δανειζόμενον οίκτρον άμα και καταγέλαστον είναι περί τὰς λειτουργίας οὐ γὰρ λανθάνουσιν έξασθενούντες ή φίλοις ένοχλούντες ή θωπεύοντες 10 δανειστάς, ώστε μη δύξαν αὐτοῖς μηδ' ἰσχὺν ἀλλὰ μαλλον αίσχύνην καὶ καταφρύνησιν ἀπὸ τῶν τοιούτων άναλωμάτων ύπάρχειν. διὸ χρήσιμον άεὶ πρὸς Ε τὰ τοιαῦτα μεμνῆσθαι τοῦ Λαμάχου καὶ τοῦ Φωκίωνος οδτος μεν γάρ, άξιούντων αὐτὸν έν θυσία 15 των 'Αθηναίων έπιδουναι και κροτούντων πολλάκις αισχυνοίμην άν' είπεν 'ύμιν μεν επιδιδούς Καλλικλεί δε τούτω μη ἀποδιδούς, δείξας τον δανειστήν. Λάμαχος δ' έν τοῖς τῆς στρατηγίας ἀεὶ προσέγραφεν ἀπολογισμοῖς ἀργύριον εἰς κρηπῖδας αὐτῷ 20 και ιμάτιον "Εφμωνι δε Θεσσαλοί φεύγοντι την άρχην ύπὸ πενίας έψηφίσαντο λάγυνον οἴνου κατά μηνα διδόναι καλ μέδιμνον άλφίτων άφ' έκάστης τετράδος. ούτως ούτ' άγεννές έστι πενίαν δμολογείν, ούτε λείπονται πρός δύναμιν έν πόλεσι των έστιών- Ε 25 των και χορηγούντων οι πένητες, αν παροησίαν απ' άρετης και πίστιν έχωσι. δεί δή μάλιστα κρατείν έαυτων έν τοῖς τοιούτοις καὶ μήτ' εἰς πεδία καταβαίνειν πεζὸν Ιππεῦσι μαχούμενον μήτ' ἐπὶ στάδια καί θυμέλας και τραπέζας πένητα πλουσίοις ύπέρ

δόξης καὶ δυναστείας διαγωνιζόμενον ἀλλ' ἀπ' ἀρετης καὶ φρονήματος ἀεὶ μετὰ λόγου πειρωμένοις ἄγειν τὴν πόλιν, οἶς οὐ μόνον τὸ καλὸν καὶ τὸ 823 σεμνὸν ἀλλὰ καὶ τὸ κεχαρισμένον καὶ ἀγωγὸν ἔνεστι 'Κροισείων αίρετώτερον στατήρων'. οὐ γὰρ τα τὰθάδης οὐδ' ἐπαχθής ὁ χρηστὸς οὐδ' αὐθέκαστός ἐστιν ὁ σώφρων ἀνὴρ καί

. 'στείχει πολίταις όμμ' έχων ίδεϊν πικοόν,'

άλλὰ πρῶτον μὲν εὐπροσήγορος καὶ κοινὸς ὢν πελάσαι καὶ προσελθεῖν ἄπασιν, οἰκίαν τε παρέχων 10 ἄκλειστον ὡς λιμένα φύξιμον ἀεὶ τοῖς χρήζουσι, καὶ τὸ κηδεμονικὸν καὶ φιλάνθρωπον οὐ χρείαις οὐδὲ πράξεσι μόνον ἀλλὰ καὶ τῷ συναλγεῖν πταίουσι Β καὶ κατορθοῦσι συγχαίρειν ἐπιδεικνύμενος · οὐδαμῆ δὲ λυπηρὸς οὐδ' ἐνοχλῶν οἰκετῶν πλήθει περὶ λου- 18 τρὸν ἢ καταλήψεσι τόπων ἐν θεάτροις οὐδὲ τοῖς εἰς τρυφὴν καὶ πολυτέλειαν ἐπιφθόνοις παράσημος · ἀλλ' ἴσος καὶ δμαλὸς ἐσθῆτι καὶ διαίτη καὶ τροφαῖς παίδων καὶ θεραπείς γυναικός, οἷον ὁμοδημεῖν καὶ συνανθρωπεῖν τοῖς πολλοῖς βουλόμενος. ἔπειτα 20 σύμβουλον εὕνουν καὶ συνήγορον ἄμισθον καὶ διαλ-

¹ ἀλλ' ἀπ' ἀφετῆς καὶ φορτήματος ἐμιτιβόλον πειθοῦς ἡνίοις (vel ἡνίαις) ἀγειν τὴτ πάτιν Μαἰνίκειε. Sed πειφωμένοις iung. cum διαγωνιζόμενον ac nihil nisi corrig. ἀλλ[Α τοῖς] 'Απ' ἀφετῆς καὶ φορν. ἀεὶ μετὰ λόγον (aut ἀμεταβόλον) πειφωμένοις cett. 5 cf. Polluc. 3, 87. 9, 84 ct Pape lexicon in. v. Κροἴσος. Sed fort. ἐφατώτερον aut αίφετώτερον Plutarchi verbum est 8 Nauck. p. 919. 17 ἐπιφθόνοις παρασήμως Β. Μαὶι ἐπιφθόνοις παρασήμων, nam optimi exhibent παράσιμον vel παράσημον

λακτήν εὐμενῆ πρὸς γυναϊκας ἀνδρῶν καὶ φίλων πρὸς ἀλλήλους παρέχων έαυτὸν οὐ μικρὸν ἡμέρας μέρος ἐπὶ τοῦ βήματος ἢ τοῦ λογείου πολιτευόμενος, εἶτ' ἤδη πάντα τὸν ἄλλον βίον

εξλαων έφ' αύτὸν ώστε ααιαίας νέφη' τὰς χοείας καὶ τὰς οἰκονομίας πανταχόθεν άλλὰ δημοσιεύων ἀελ ταῖς φροντίσι, καλ τὴν πολιτείαν βίον και πράξιν οὐκ ἀσχολίαν ὥσπερ οί πολλοί και λειτουργίαν ήγούμενος, πασι τούτοις καλ τοῖς τοιού-10 τοις ἐπιστρέφει καὶ προσάγεται τοὺς πολλούς, νύθα καλ κίβδηλα τὰ τῶν ἄλλων θωπεύματα καλ δελεάσματα πρός την τούτου κηδεμονίαν καλ φρόνησιν δρώντας. οί μὲν γὰρ Δημητρίου κόλακες οὐκ ήξίουν βασιλεῖς τοὺς ἄλλους προσαγορεύειν, ἀλλὰ τὸν μὲν 15 Σέλευκον έλεφαντάρχην του δε Αυσίμαχον γαζοφύλακα τὸν δὲ Πτολεμαΐου ναύαρχου ἐκάλουν, τὸν δ' D 'Αγαθοκλέα νησιάρχην· οί δὲ πολλοί, κἂν ἐν ἀρχῆ τον αγαθον και φοόνιμον απορρίψωσιν, υστερον καταμανθάνοντες την αλήθειαν αὐτοῦ καὶ τὸ ήθος 20 τοῦτον ήγοῦνται μόνον πολιτικὸν καλ δημοτικὸν καλ άρχουτα, τῶν δ' ἄλλων τὸν μὲν χορηγὸν τὸν δ' έστιάτορα τὸν δὲ γυμνασίαρχον καὶ νομίζουσι καὶ καλοῦσιν. εἶθ' ὥσπερ ἐν τοῖς συμποσίοις, Καλλίου δαπανώντος ἢ 'Αλκιβιάδου, Σωκράτης ἀκούεται καὶ 25 πρός Σωκράτην πάντες ἀποβλέπουσιν, ούτως ἐν ταζς ύγιαινούσαις πόλεσιν Ίσμηνίας μέν έπιδίδωσι καί Ε δειπνίζει Λίχας καὶ χορηγεῖ Νικήρατος, Ἐπαμεινών-

5 Nauck. p. 853. Kock. 3 p. 612 αύτον Μ: έαυτον

δας δε και 'Αριστείδης και Αύσανδρος και άρχουσι καλ πολιτεύονται καλ στοατηγοῦσι. πρός & χρή βλέποντα μή ταπεινοῦσθαι μηδ' ἐκπεπλῆχθαι τὴν έκ θεάτρων και δπτανείων και πολυανδρίων προσισταμένην τοις σχλοις δόξαν, ώς δλίγον χρόνον τ έπιζωσαν και τοις μονομάχοις και ταις σκηναις δμοῦ συνδιαλυομένην, ἔντιμον δὲ μηδὲν μηδὲ σεμνον έχουσαν.

32. Οι μεν οδν έμπειοοι θεραπείας και τροφής μελιττών τὸν μάλιστα βομβοῦντα τών σίμβλων καὶ 10 θορύβου μεστόν τοῦτον εὐθηνεῖν καὶ ὑγιαίνειν νομίζουσιν : οδ δε του λογικού καλ πολιτικού σμήνους έπιμέλειαν ἔχειν δ θεὸς ἔδωμεν, ἡσυχία μάλιστα καί πραότητι δήμου τεκμαιρόμενος εὐδαιμονίαν τὰ μεν άλλα τοῦ Σόλωνος ἀποδέξεται καλ μιμήσεται 15 κατά δύναμιν, ἀπορήσει δὲ καὶ δαυμάσει τί παθών έκετνος δ ανήο έγραψεν άτιμον είναι τὸν έν στάσει 824 πόλεως μηδετέροις προσθέμενον. ούτε γάρ σώματι νοσούντι γίγνεται μεταβολής άρχη πρός το ύγιαίνειν ἀπὸ τῶν συννοσούντων μερῶν, ἀλλ' ὅταν ἡ 20 παρά τοῖς έρρωμένοις ζοχύσασα κρᾶσις έκστήση τὸ παρά φύσιν. ἔν τε δήμφ στασιάσαντι μη δεινην μηδ' δλέθοιον στάσιν άλλὰ παυσομένην ποτε δεί τὸ ἀπαθὲς καὶ τὸ ὑγιαϊνον ἐγκεκρᾶσθαι πολύ καὶ παραμένειν καλ συνοικεΐν: ἐπιροεῖ γὰο τούτω τὸ 25 οίκετον έκ των σωφρονούντων και δίεισι διά τοῦ

¹ και ἄφχουσι] ἄφχουσι R. Fort, excidit aliquid γενομένην τοῖς ὀχλαγωγοῖς W. Praestat vulgata om. mei 25 τούτω] οὕτω Μ 4 προσ-9 0007

νενοσηκότος αί δε δι' όλων αναταραχθείσαι πόλεις κομιδή διεφθάρησαν, αν μή τινος ανάγκης έξωθεν .τυγοῦσαι καὶ κολάσεως ὑπὸ κακῶν βία σωφρονή- Β σωσιν. οὐ μὴν ἀναίσθητον οὐδ' ἀνάλγητον έν στά-5 σει καθήσθαι προσήκει την περί αύτον άταραξίαν ύμνοῦντα καὶ τὸν ἀπράγμονα καὶ μακάριον βίον, έν έτέροις έπιτερπόμενον άγνωμονοῦσιν άλλ' ένταῦθα δεῖ μάλιστα τὸν Θηραμένους κόθορνον ὑποδούμενον άμφοτέροις δμιλεΐν και μηδετέροις προσ-10 τίθεσθαι· δύξεις γὰο οὐχὶ τῷ μὴ συναδικείν άλλότοιος άλλὰ τῷ βοηθεῖν κοινὸς εἶναι πάντων. και τὸ μὴ συνατυχείν οὐχ έξει φθόνον, αν πάσι φαίνη συναλγών δμοίως. κράτιστον δε προνοείν, ύπως μηδέποτε στασιάζωσι, και τοῦτο τῆς πολιτικῆς C 15 ώσπες τέχνης μέγιστον ήγεισθαι και κάλλιστον. δρα γάο, ὅτι τῶν μεγίστων ἀγαθῶν ταῖς πόλεσιν, εἰρήνης έλευθερίας εύετηρίας εύανδρίας δμονοίας, πρός μέν είρηνην οὐδεν οί δημοι των πολιτικών έν γε τῷ παρόντι χρόνῳ δέονται πέφευγε γὰρ ἐξ ἡμῶν 20 και ήφάνισται πᾶς μὲν Έλλην πᾶς δὲ βάρβαρος πόλεμος ελευθερίας δ' δσον οί κρατούντες νέμουσι τοις δήμοις μέτεστι και τὸ πλέον ίσως οὐκ ἄμεινον εύφορίαν δε γης άφθονον εύμενη τε κράσιν φρών καὶ τίκτειν γυναϊκάς 'ἐοικότα τέκνα γονεύσι'

¹⁵ ὅσπερ] add. πέρας Madvigius; nihil opus 16 ὅτι τῶν] ὅντων Β. Malim ὅτι τῶν μεγίστων ἀγαθῶν ὅντων 20 πᾶς μὲν Ἑλλην πᾶς δὲ βάρβαρος πόλεμος] cf. Thuc. 2, 36: βάρβαρον ἢ Ἑλληνα πόλεμον ἐπιόντα, sed Thucyd. interpretes locum Plutarcheum neglexerunt 24 cf. Hes. OD 233

D καλ σωτηρίαν τοῖς γεννωμένοις εὐχόμενος ο γε σώφοων αἰτήσεται παρά θεῶν τοῖς έαυτοῦ πολίταις. λείπεται δή τῷ πολιτικῷ μόνον ἐκ τῶν ὑποκειμένων ἔργων, δ μηδενὸς ἔλαττόν ἐστι τῶν ἀναθῶν. δμόνοιαν έμποιείν και φιλίαν άει τοίς συνοικούσιν, τ έριδας δε και διχοφροσύνας και δυσμένειαν έξαιρείν άπασαν, ώσπες έν φίλων διαφοραίς, το μάλλον ολόμενον άδικεϊσθαι μέρος έξομιλοῦντα πρότερον καλ συναδικεϊσθαι δοκούντα καλ συναγανακτείν, είθ' ούτως έπιχειρούντα πραύνειν και διδάσκειν ἵτι των 10 βιάζεσθαι καλ νικάν έριζόντων οι παρέντες οὐκ Ε έπιεικεία και ήθει μόνον άλλα και φοονήματι και μεγέθει ψυχής διαφέρουσι, και μικρόν υφιέμενοι νικώσιν έν τοις καλλίστοις καλ μεγίστοις. Επειτα καλ καθ' ένα καλ κοινή διδάσκοντα καλ φράζοντα 15 την των Ελληνικών ποαγμάτων ασθένειαν, ης εν ἀπολαῦσαι ἄμεινόν ἐστι τοῖς εὖ φοονοῦσι, μεθ' ήσυχίας καὶ δμονοίας καταβιώναι, μηδεν έν μέσφ τῆς τύχης ἄθλον ὑπολελοιπυίας. τίς γὰο ἡγεμονία, τίς δόξα τοῖς περιγενομένοις; ποία δύναμις, ήν 20 μικοον ανθυπάτου διάταγμα κατέλυσεν ή μετέστη-F σεν είς άλλον, οὐδεν οὐδ' αν παραμένη σπουδής άξιον έχουσαν; έπει δέ, ώσπες έμποησμός οὐ πολλάκις έκ τόπων εερών ἄρχεται καλ δημοσίων, άλλὰ λύχνος τις έν οἰκία παραμεληθείς ή συρφετός δια- 26 καείς ανήκε φλόγα πολλήν και δημοσίαν φθοράν

¹ καλ add, R 4 ἔργον Coraes 11 παρέντες Χ: παρόντες. Sed malim παριέντες 16 εν ἀπολαθσαι Madvigius: έγαπολαθσαι 21 οὐ κατέλυσεν W

άπεργασαμένην, ούτως ούκ ἀεὶ στάσιν πόλεως αί περί τὰ κοινὰ φιλονεικίαι διακάουσιν, άλλὰ πολλά- 825 κις έκ πραγμάτων και προσκρουμάτων ιδίων είς δημόσιον αι διαφοραί προελθούσαι συνετάραξαν 5 απασαν την πόλιν· οὐδενὸς ήττον τῷ πολιτικῷ προσήμει ταῦτ' ἰᾶσθαι καὶ προκαταλαμβάνειν, ὅπως τὰ μεν οὐδ' όλως ἔσται τὰ δε παύσεται ταχέως, τὰ δ' οὐ λήψεται μέγεθος οὐδ' ἄψεται τῶν δημοσίων, ἀλλ' έν αὐτοῖς μενεῖ τοῖς διαφερομένοις, αὐτόν τε προσ-10 έχοντα καὶ φράζοντα τοῖς ἄλλοις, ὡς ἴδια κοινῶν καλ μικοά μεγάλων αίτια καθίσταται παροφθέντα καλ μη τυχόντα θεραπείας έν άρχη μηδέ παρηγοοίας οίον εν Δελφοῖς δ μέγιστος λέγεται γενέσθαι Β νεωτερισμός ύπο Κράτητος, οδ μέλλων θυγατέρα 15 γαμεΐν 'Ορσίλαος δ Φάλιδος, εἶτα, τοῦ κρατῆρος αὐτομάτως ἐπὶ ταῖς σπονδαῖς μέσου δαγέντος, οἰωνισάμενος και καταλιπών την νύμφην απήλθε μετά τοῦ πατρός δ δε Κράτης δλίγον ὕστερον θύουσιν αὐτοῖς ὑποβαλὼν χουσίον τι τῶν [ερῶν κατεκρήμνισε 20 τὸν 'Ορσίλαον καὶ τὸν ἀδελφὸν ἀκρίτους, καὶ πάλιν τῶν φίλων τινὰς καὶ οἰκείων [κετεύοντας ἐν τῷ ίερῷ τῆς Πουαίας ἀνεῖλε· πολλών δὲ τοιούτων γενομένων, αποκτείναντες οί Δελφοί τον Κράτητα καλ τούς συστασιάσαντας έκ τῶν χοημάτων έναγι- Ο 25 κων προσαγορευθέντων τούς κάτω ναούς ανωκοδόμησαν. έν δε Συρακούσαις δυείν νεανίσκων συνήθων δ μεν τον έρώμενον τοῦ ετέρου λαβών φυλάσσειν

⁵ ab ούδενὸς ήττον incipit apodosis 22 Kaltwasserus: προνοίας

διέφθεισεν αποδημοῦντος, δ δ' έκείνω πάλιν ώσπερ άνταποδιδούς ύβοιν έμοίχευσε την γυναϊκα των δέ ποεσβυτέρων τις είς βουλήν παρελθών έκέλευσεν άμφοτέρους έλαύνειν, πρίν ἀπολαῦσαι καὶ ἀναπλησθηναι την πόλιν ἀπ' αὐτῶν τῆς ἔχθρας οὐ μην ι ἔπεισεν, άλλ' έκ τούτου στασιάσαντες έπὶ συμφοραῖς D μεγάλαις την ἀρίστην πολιτείαν ἀνέτρεψαν. δε δήπου και αὐτὸς οίκεῖα παραδείγματα, την Παρδάλα πρός Τυρρηνόν έχθραν, ώς δλίγον έδεησεν άνελεϊν τὰς Σάρδεις, έξ αίτιων μικρών καὶ ίδίων 10 είς ἀπόστασιν καὶ πόλεμον ἐμβαλοῦσα. διὸ χρὴ μὴ καταφρονείν τὸν πολιτικὸν ώσπες ἐν σώματι προσπρουμάτων διαδρομάς όξείας έχύντων, άλλ' έπιλαμβάνεσθαι καὶ πιέζειν καὶ βοηθεῖν ποοσοχή γάρ, ώς φησιν δ Κάτων, καὶ τὸ μέγα γίγνεται μικοὸν 15 καὶ τὸ μικοὸν είς τὸ μηδ'εν άγεται. μηχανή δ' έπὶ ταῦτα πειθοῦς οὐκ ἔστι μείζων ἢ τὸ παρέχειν έαυτὸν Ε έν ταϊς ίδίαις διαφοραϊς ήμερον διαλλακτήν, άμήνιτον, έπλ των πρώτων αλτιών μένοντα καλ μηδενλ προστιθέντα φιλονεικίαν μηδ' δογήν μηδ' άλλο πάθος 20 έμποιούν τραχύτητα καὶ πικρίαν τοῖς ἀναγκαίοις άμφισβητήμασι. των μέν γάο έν ταῖς παλαίστραις διαμαχομένων έπισφαίροις περιδέουσι τὰς χεῖρας, δπως είς ἀνήκεστον ή ἄμιλλα μηδεν έκπίπτη, μαλακήν έχουσα τήν πληγήν καὶ άλυπον· έν δὲ ταις as πρίσεσι καὶ ταῖς δίκαις πρὸς τοὺς πολίτας ἄμεινόν

ででの情報のでいるだっかっしょう。 そうぞう 大きない しょうし としき しょうきゅう はない はんない

⁴ Coraes: ἀπολέσαι 8 *: παρδάλαον 9 Benseler,: δλίγον 11 στάσιν R 12 *: παροπρουσμάτων 23 έπισσαίροις περιδέονσι] cf. Plat. de Legg. p. 830 b

έστι καθαραϊς καὶ ψιλαϊς ταῖς αἰτίαις χρώμενον ἀγωνίζεσθαι, καὶ μὴ καθάπερ βέλη τὰ πράγματα χαράσσοντα καὶ φαρμάσσοντα ταῖς βλασφημίαις καὶ Γταῖς κακοηθείαις καὶ ταῖς ἀπειλαῖς ἀνήκεστα καὶ 5 μεγάλα καὶ δημόσια ποιεῖν. ὁ γὰρ οὕτω προσφερόμενος τοῖς καθ' αὐτὸν ὑπηκόους ἔξει καὶ τοὺς ἄλλους αἱ δὲ περὶ τὰ δημόσια φιλοτιμίαι, τῶν ἰδίων ὑφαιρουμένων ἀπεχθειῶν, εὐτελεῖς γίγνονται καὶ δυσχερὲς οὐδὲν οὐδ' ἀνήκεστον ἐπιφέρουσιν.

であるのかになってんちょうなのないをないできてんでいないのかいというとうという

826 ΠΕΡΙ ΜΟΝΑΡΧΙΑΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΚΡΑ-ΤΙΑΣ ΚΑΙ ΟΛΙΓΑΡΧΙΑΣ.

** Els τοῦτο δὴ τὸ δικαστήριον καὶ αὐτὸς
 Β εἰσάγων τὴν γενομένην μοι πρὸς ὑμᾶς διάλεξιν ἐχθές, ἄμην τῆς πολιτικῆς ἀρετῆς ὕπαρ οὐκ ὅναρ κ ἀκοῦσαι λεγούσης

'κεκρότηται χρυσέα κρηπὶς [εραϊσιν ἀοιόαϊς,'
δ προτρεπόμενος καὶ διαίρων ἐπὶ πολιτείαν βέβληται λόγος ἐκτίνωμεν ήδη τὴν ὀφειλομένην ἐποικοδομοῦντες τῆ προτροπῆ διδασκαλίαν, ὀφείλεται δὲ 10
τῷ παραδεδεγμένω τὴν ἐπὶ τὸ πράττειν τὰ κοινὰ
προτροπὴν καὶ δρμὴν ἑξῆς ἀκοῦσαι καὶ λαβεῖν
παραγγέλματα πολιτείας, οἶς χρώμενος, ὡς ἀνυστόν
C ἐστιν ἀνθρώπω, δημωφελὴς ἔσται, μετ' ἀσφαλείας
ἄμα καὶ τιμῆς δικαίας εὖ τιθέμενος τὸ οἰκεῖον. ὁ 16
δὲ προύργου μέν ἐστιν εἰς τὰ μέλλοντα τοῖς δὲ
προλελεγμένοις ἔπεται, σκεπτέον ήτις ἀρίστη πολιτεία. καθάπερ γὰρ ἀνθρώπου βίοι πλείονες, ἔστι
καὶ δήμου ἡ πολιτεία βίος : ὥστε λαβεῖν τὴν ἀρίστην

³ lac. indicavit W 5 oùn X: $\mathring{\eta}$ cf. Hom. τ 547 7 Bergk. p. 352 8 \mathring{o} W ib. $n\alpha l$] \mathring{o} è $n\alpha l$ cod. E unde fort. $\mathring{o}\mathring{\eta}$ $n\alpha l$ ib. Salmasius: $\mathring{o}\iota\alpha\iota\varrho\check{\omega}\nu$ ib. $\mathring{\rho}\acute{\epsilon}\mathring{\rho}l\eta\tau\iota\iota$] del. Grafius 9 $\mathring{\epsilon}n\tau l\nu\omega\mu\epsilon\nu$ W: $\mathring{\epsilon}l$ $\mathring{\alpha}\tau\tau\iota\kappa\check{\omega}$ $\mathring{\mu}\grave{\epsilon}\nu$ 16 $\mathring{\mu}\grave{\epsilon}\nu$] $\mathring{\nu}\mathring{\nu}\nu$ R 17 $\mathring{\eta}\iota\iota_{\varsigma}$] $\mathring{l}\eta\tau\mathring{\eta}\varrho$ mei 18 *: $\pi l\acute{\epsilon}o\nu\epsilon_{\varsigma}$ 19 $\mathring{\eta}$ R ib. $l\alpha\mathring{\rho}\acute{\epsilon}\check{\nu}$] 'videntur nonnulla excidisse' W

άναγκαϊον ἢ γὰο ἐκ πασῶν αίοήσεται ταύτην δ πολιτικὸς ἢ τῶν λοιπῶν τὴν δμοιοτάτην, εἰ ταύτην ἀδύνατον.

- 2. Λέγεται μεν δή πολιτεία καὶ μετάληψις τῶν 5 έν πόλει δικαίων. ώς φαμεν 'Αλεξάνδοω πολιτείαν Μεγαρείς ψηφίσασθαι· τοῦ δ' εἰς γέλωτα θεμένου την σπουδην αὐτῶν, είπεζν ἐκείνους ὅτι μόνω πρότεοον την πολιτείαν 'Ηρακλεί και μετ' έκείνον αὐτῷ ψηφίσαιντο· τὸν δὲ θαυμάσαντα δέξασθαι τὸ τίμιον D 10 έν τῷ σπανίῳ τιθέμενον. λέγεται δὲ καὶ βίος ἀνδρὸς πολιτικού καί τὰ κοινὰ πράττοντος πολιτεία καθὸ την Περικλέους πολιτείαν ἐπαινοῦμεν καὶ την Βίαντος, ψέγομεν δε την Υπερβόλου καλ Κλέωνος. Ενιοι δε και μίαν ποᾶξιν εύστοχον είς τὰ κοινὰ και 15 λαμποάν πολιτείαν ποοσαγορεύουσιν, οἶον χρημάτων ἐπίδοσιν, διάλυσιν πολέμου, ψηφίσματος εἰσήγησιν· καθό καί πολιτεύσασθαι τον δεΐνα σήμερον λέγομεν, εἰ τύχοι τι διαποαξάμενος ἐν κοινῷ τῷν δεόντων.
- 20 3. Παρὰ πάντα ταῦτα λέγεται πολιτεία τάξις καὶ κατάστασις πόλεως διοικοῦσα τὰς πράξεις καθά Ε φασι τρεῖς εἶναι πολιτείας, μοναρχίαν καὶ όλιγαρχίαν καὶ δημοκρατίαν, ὧν καὶ Ἡρόδοτος ἐν τῆ τρίτη σύγκρισιν πεποίηται καὶ δοκοῦσι γενικώταται 25 εἶναι. τὰς γὰρ ἄλλας, ὥσπερ ἐν τοῖς μουσικοῖς διαγράμμασι τῶν πρώτων τρόπων ἀνιεμένων ἢ ἐπιτεινομένων, συμβέβηκε παρακρούσεις καὶ διαφθορὰς

^{23 &#}x27;Ηφόδοτος] 8, 80—84 24 εἶναι γενιμώταται Benselerus

Εκατ' ἔλλειψιν καὶ ὑπερβολὴν εἶναι. ταύτας δὲ καὶ πλεῖστον καὶ μέγιστον ἐν ἡγεμονίαις δυνηθείσας τῶν ἐθνῶν ἀπεκληρώσαντο τὰς πολιτείας, Πέρσαι μὲν αὐτοκρατῆ βασιλείαν καὶ ἀνυπεύθυνον, Σπαρτιᾶται δ' ἀριστοκρατικὴν όλιγαρχίαν καὶ αὐθέκαστον, 'Αθη- 5 ναῖοι δ' αὐτόνομον καὶ ἄπρατον δημοκρατίαν. ὧν ἀμαρτανομένων παρατροπαὶ καὶ ὑπερχύσεις εἰσὶν αί λεγόμεναι τυραννίδες καὶ δυναστεῖαι καὶ ὀχλοκρατίαι ὅταν βασιλεία μὲν ὕβριν ἐντέκῃ καὶ τὸ ἀνυπεύ-

827 θυνον · όλιγαρχία δ' ύπερφροσύνην καὶ τὸ αὔθαδες · 10 δημοκρατία δ' ἀναρχίαν, ἰσότης δ' ἀμετρίαν, πᾶσαι δὲ τὸ ἀνόητον.

4. "Ωσπερ οὖν δ άρμονικὸς καὶ μουσικὸς ἀνὴρ παυτὶ μὲν ὀργάνω χρήσεται προσωδῷ τεχνικῶς ἀρμοσάμενος καὶ λόγω χρήσεται προσωδῷ τεχνικῶς ἀρμοσάμενος καὶ λόγω κρούων ἔκαστον, ὡς πέφυκεν ιδ ἐμμελὲς ὑπηχεῖν ἤδη μέντοι συμβούλω Πλάτωνι χρησάμενος, πηκτίδας, σαμβύκας καὶ ψαλτήρια πολύφθογγα καὶ βαρβίτους καὶ τρίγωνα παραπέμψας, Β τὴν λύραν καὶ τὴν κιθάραν προτιμήσει τὸν αὐτὸν τρόπον ὁ πολιτικὸς ἀνὴρ εὖ μὲν ὀλιγαρχίαν Λακω- 20 νικὴν καὶ Λυκούργειον μεταχειριεῖται, συναρμοσάμενος αὐτῷ τοὺς ἰσοκρατεῖς καὶ ὁμοτίμους ἄνδρας, ἡσυχῆ προσβιαζόμενος εὖ δὲ πολυφθόγγω καὶ πολυχόρδω συνοίσεται δημοκρατία, τὰ μὲν ἀνιεὶς τὰ δ' ἐπιτείνων τῆς πολιτείας, χαλάσας τ' ἐν καιρῷ καὶ 26

¹ καὶ πλεϊστον — δυνηθείσας] τὰ πλεϊστον — δυνηθέντα Patzigius 2 τῶν ἐθνῶν] malim τὰ πλεϊστα τῶν ἐθνῶν 9 καὶ τὸ Patzigius 11 δ' Ιλ 16 Πλάτωνι] Rep. p. 899 d 18 τρίγωνο Χ το Γιουρος τρίβωνα

καρτερώς αὖθις έμφύς, ἀντιβήναι καὶ ἀντισχεῖν ἐπιστάμενος εἰ δ' αῖρεσις αὐτῷ δοθείη, καθάπερ ὀργάνων τῶν πολιτειῶν, οὐκ ἀν ἄλλην ελοιτο πλὴν τὴν μοναρχίαν, Πλάτωνι πειθόμενος, τὴν μόνην ε δυναμένην τὸν ἐντελῆ καὶ ὄρθιον ἐκεῖνον ὡς ἀληθῶς τῆς ἀρετῆς τόνον ἀνασχέσθαι καὶ μήτε πρὸς Ο ἀνάγκην μήτε πρὸς χάριν ἁρμόσαι τοῦ συμφέροντος. αί μὲν γὰρ ἄλλαι πολιτεῖαι τρόπον τινὰ κρατούμεναι κρατοῦσι καὶ φερόμεναι φέρουσι τὸν πολιτιίο κόν, οὐκ ἔχοντα τὴν ἰσχὺν βέβαιον ἐπὶ τούτους, παρ' ὧν ἔχει τὸ ἰσχῦον, ἀλλὰ πολλάκις ἀναγκαζόμενον τὸ Αἰσχύλειον ἀναφωνεῖν, ὧ πρὸς τὴν τύχην ἐχρῆτο Δημήτριος ὁ πολιορκητὴς ἀποβαλὼν τὴν ἡγεμονίαν 'σύ τοί με φυσᾶς σύ με καταίθειν μοι δοκεῖς'.***

⁷ ἄρμόσαι τι Huttenus 10 M: τούτου 14 Nauck. p. 107 με φυσᾶς] μ' ἔφυσας corrigunt, sed vulgatam bene se habere puto ib. μοι] accessit ex Vit. Demetr. c. 85 ib. lac. significavit Duebnerus, W praecunte

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ ΔΕΙΝ ΔΑΝΕΙΖΕΣΘΑΙ.

1. Ὁ Πλάτων ἐν τοῖς Νόμοις οὐκ ἐᾶ μεταλαμβά-Ε νειν ύδατος άλλοτρίου τούς γείτονας, αν μή παρ' αύτοῖς ὀρύξαντες ἄχρι τῆς κεραμίτιδος καλουμένης γης άγονον εύφωσι νάματος το χωρίον· ή γαο κερα- τ μίτις φύσιν έχουσα λιπαράν καὶ πυκνήν στέγει παοαλαβούσα το ύγρον και ού διίησι. δείν δέ μεταλαμβάνειν τάλλοτοίου τοὺς ἔδιον κτήσασθαι μή δυναμένους απορία γαρ βοηθεῖν τὸν νύμον. ἄρ' οὐ δή ἔδει και περί χρημάτων είναι νόμον, ὅπως μή 10 F δανείζωνται παρ' έτέρων μηδ' ἐπ' ἀλλοτρίας πηνὰς βαδίζωσι, μή πρότερον οίκοι τὰς αύτῶν ἀφορμὰς έξελέγξαντες καὶ συναγαγόντες ώσπες έκ λιβάδων τὸ χρήσιμον καὶ ἀναγκαΐον αύτοῖς; νυνὶ δ' ὑπὸ τουφής καὶ μαλακίας ἢ πολυτελείας οὐ χοῶνται τοῖς 15 έαυτων, έχοντες, άλλὰ λαμβάνουσιν έπὶ πολλώ παρ' έτέρων, μη δεόμενοι τεκμήριον δὲ μέγα τοῖς γὰρ απόροις οὐ δανείζουσιν, άλλα βουλομένοις εὐπορίαν τιν' έαυτοῖς κτᾶσθαι καὶ μάρτυρα δίδωσι καὶ βε² Νόμοις] de Legg. p. 844 b 7 δεῖν X: δεῖ 9 βοηδεῖν] add. ἔφη R ib. ἄρ' οὐ Duebnerus: ἄρα vel ἄρα 8*: τοῦ ἀλλοτρίου 10 δὴ ἔδει καὶ W: δέδεικται ib. εἶναι] δεῖναι R 18 ἀλλ' ὁ βονλόμενος — ἕαντῷ κτᾶσθαι καὶ μάρτ. δίδωσι καὶ βεβ. ἀξιῶν ὅτι ἔχει πιστεύεσθαι Madvigius

βαιωτήν ἄξιον, ὅτι ἔχει πιστεύεσθαι, δέον ἔχοντα μή δανείζεσθαι.

2. Τί θεραπεύεις τον τραπεζίτην ή πραγματευτήν; ἀπὸ τῆς ιδίας δάνεισαι τραπέζης έκπώματ 828 5 έχεις, παροψίδας ἀργυρᾶς, λεκανίδας υπόθου ταῦτα τῆ χοεία την δε τοάπεζαν ή καλή Αύλις ή Τένεδος άντικοσμήσει τοῖς κεραμεοῖς, καθαρωτέροις οὖσι των άργυρων ούκ όζει τόκου βαρύ και δυσχερές ώσπες ζοῦ καθ' ήμέραν ἐπιρουπαίνοντος τὴν πολυ-10 τέλειαν, οὐδ' ἀναμνήσει τῶν καλανδῶν καὶ τῆς νουμηνίας, ην Ιερωτάτην ημερών οδσαν αποφράδα ποιούσιν οί δανεισταί καί στύγιον. τούς μέν γάρ άντι του πωλείν τιθέντας ένέχυρα τὰ αύτων οὐδ' αν δ θεὸς σώσειεν δ Κτήσιος· αισχύνονται τιμήν Β 15 λαμβάνοντες, οὐκ αἰσχύνονται τόκον τῶν ἰδίων διδόντες. καίτοι δ γε Περικλής έκετνος τὸν τής θεᾶς κόσμου, ἄγουτα τάλαντα τεσσαράκοντα χουσίου άπέφθου, περιαιρετον ἐποίησεν, ὅπως, ἔφη, χρησάμενοι ποὸς τὸν πόλεμον αὖθις ἀποδῶμεν μὴ ἔλαττον: 20 οὐκοῦν καὶ ήμεῖς ὥσπεο ἐν πολιοοκία ταῖς χοείαις μή παραδεχώμεθα φρουράν δανειστού πολεμίου, μηδ' δράν τὰ αύτων ἐπὶ δουλεία διδόμενα άλλὰ τῆς τραπέζης περιελόντες τὰ μὴ χρήσιμα, τῆς χοίτης, των όχημάτων, της διαίτης, έλευθέρους δια-25 φυλάττωμεν έαυτούς, ως αποδώσοντες αύθις, έαν εὐτυχήσωμεν.

16 παίτοι γ' δ Heinzius, sed cf. p. 98 c. 727 f. 733 d. 925 d. 1112 b. ib. Περικλῆε Thuc. 2, 13 19 μη έλάσσω Thucydidis libri 22 δρᾶν sanum est, pendet a παρα-δεχάμεθα ib. δεδεμένα Madvigius

3. Αί μεν οὖν Ῥωμαίων γυναϊκες εἰς ἀπαρχὴν τῷ Πυθίω ᾿Απόλλωνι τὸν κόσμον ἐπέδωκαν, ὅθεν δ χουσούς πρατήρ είς Δελφούς ἐπέμφθη αί δὲ Καρχηδονίων γυναϊκες έκείραντο τὰς κεφαλάς καὶ ταϊς θριξίν έντεϊναι τὰς μηχανάς καὶ τὰ ὄργανα ε παρέσχον ύπεο της πατρίδος ήμεις δε την αυτάρκειαν αισχυνόμενοι καταδουλούμεν έαυτούς ύποθήκαις καὶ συμβολαίοις, δέον είς αὐτὰ τὰ χρήσιμα συσταλέντας καὶ συσπειραθέντας έκ τῶν ἀχρήστων καὶ περιττών κατακοπέντων ἢ πραθέντων έλευθερίας 10 αύτοζε ζερον ζορύσασθαι καλ τέκνοις καλ γυναιξίν. D ή μεν γαο "Αρτεμις ή εν Έφεσω τοῖς χρεώσταις, δταν καταφύγωσιν είς τὸ ίερὸν αὐτῆς, ἀσυλίαν παρέγει καὶ ἄδειαν ἀπὸ τῶν δανείων τὸ δὲ τῆς εὐτελείας καὶ ἄσυλον καὶ ἄβατον πανταχοῦ τοῖς 16 σώφροσιν ἀναπέπταται, πολλης σχολης εὐουχωρίαν παρέχον ίλαραν και ἐπίτιμον. ὡς γαρ ἡ Πυθία τοῖς 'Αθηναίοις περί τὰ Μηδικά τεῖχος ξύλινον διδόναι τον θεον έφη, κάκεινοι την χώραν και την πόλιν καὶ τὰ κτήματα καὶ τὰς οἰκίας ἀφέντες εἰς τὰς ναῦς 20 κατέφυγον ύπερ της έλευθερίας, ούτως ημίν δ θεός δίδωσι ξυλίνην τράπεζαν και κεραμεᾶν λεκάνην και

Ε ΄μηδε σύ γ' Ιπποσύνας τε μένειν,'
μηδ' δχήματα ζευκτά κερασφόρα και κατάργυρα, ἃ 25
τόκοι ταχεῖς καταλαμβάνουσι και παρατρέχουσιν.

τραχὸ εμάτιον, έὰν έλεύθεροι ζῆν έθέλωμεν.

16 μετὰ πολλής Madvigius 18 τεῖχος ξύλινον] cf. . Her. 7, 141 24 Her. l. l. 25 περασφόρα] πατάχονσα vel παταπόρφυρα \mathbb{R} . Sed fort. h. e. ὀχήματα περασφόροις έξευγμένα

άλλ' ὄνφ τινὶ τῷ τυχόντι καὶ καβάλλη χοώμενος σεῦγε πολέμιον καὶ τύραννον δανειστήν, οὐ γῆν αἰτοῦντα καὶ ὕδωρ ὡς ὁ Μῆδος, ἀλλὰ τῆς ἐλευ- θερίας ἀπτόμενον καὶ προγράφοντα τὴν ἐπιτιμίαν τουτα κὰν μὴ διδῷς, ἐνοχλοῦντα κὰν ἔχης, μὴ λαμβά-νοντα κὰν πωλῆς, ἐπευωνίζοντα κὰν μὴ πωλῆς, ἀναγκάζοντα κὰν δικάζης, ἐντυγχάνοντα κὰν ὁμόσης, ἐπιτάττοντα κὰν βαδίζης ἐπὶ θύρας, ἀπο- Ε κείοντα κὰν οἴκοι μένης, ἐπισταθμεύοντα καὶ 10 θυροκοποῦντα.

4. Τί γὰο ὥνησε Σόλων 'Αθηναίους ἀπαλλάξας τοῦ ἐπὶ τοῖς σώμασιν ὀφείλειν; δουλεύουσι γὰο ἄπασι τοῖς ἀφανισταῖς, μᾶλλον δ' οὐδ' αὐτοῖς τί γὰο ἦν τὸ δεινόν; ἀλλὰ δούλοις ὑβοισταῖς καὶ βαο-15 βάροις καὶ ἀγρίοις, ὥσπερ οῦς ὁ Πλάτων φησὶ καθ' "Αιδου διαπύρους κολαστὰς καὶ δημοκοίνους ἐφεστάναι τοῖς ἠσεβηκόσι. καὶ γὰο οὖτοι τὴν ἀγορὰν ἀσεβῶν χώραν ἀποδείξαντες τοῖς ἀθλίοις χρεώσταις γυπῶν 829 δίκην ἔσθουσι καὶ ὑποκείρουσιν αὐτούς 'δέρτρον 20 ἔσω δύνοντες,' τοὺς δ' ὥσπερ Ταντάλους ἐφεστῶτες εἰργουσι γεύσασθαι τῶν ἰδίων τρυγῶντας καὶ συγκομίζοντας. ὡς δὲ Δαρεῖος ἐπὶ τὰς 'Αθήνας ἔπεμψε Δᾶτιν καὶ 'Αρταφέρνην ἐν ταῖς χερσὶν ἀλύσεις ἔχοντας καὶ δεσμὰ κατὰ τῶν αίχμαλώτων, παραπλησίως 25 οὖτοι τῶν χειρογράφων καὶ συμβολαίων ὥσπερ πε-

² γην Χ: πῦς 4 Madvigius: προσγράφοντα 7 διπάξη W 18 ἀφανισταῖς] δανεισταῖς M ib. οὐδ' Basileensis ib. ἐαντοῖς mei 15 δ] om. iidem ib. Πλάτων] Rep. p. 615 e 19 Hom. λ 578 20 εἴσω mei

δῶν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα κομίζοντες ἀγγεῖα μεστὰ τὰς πόλεις ἐπιπορεύονται καὶ διελαύνουσι, σπείροντες Β οὐχ ἤμερον καρπόν ὡς δ Τριπτόλεμος, ἀλλ' ὀφλημάτων δίζας πολυπόνους καὶ πολυτύκους καὶ δυσεκλείπτους τιθέντες, αὶ κύκλω νεμόμεναι καὶ περι- 5 βλαστάνουσαι κάμπτουσι καὶ ἄγχουσι τὰς πόλεις. τοὺς μὲν γὰρ λαγὼς λέγουσι τίκτειν ἄμα καὶ τρέφειν ἔτερα καὶ ἐπικυΐσκεσθαι πάλιν, τὰ δὲ τῶν μαστιγιῶν τούτων καὶ βαρβάρων χρέα πρὶν ἢ συλλαβεῖν τίκτει διδόντες γὰρ εὐθὺς ἀπαιτοῦσι καὶ 10 τιθέντες αἴρουσι καὶ δανείζουσιν ὁ λαμβάνουσιν ὑπὲρ τοῦ δανείσαι.

5. Λέγεται μεν παρά Μεσσηνίοις

C 'ἔστι Πύλος πρὸ Πύλοιο, Πύλος γε μὲν ἔστι [καὶ ἄλλος' 15

λεχθήσεται δὲ ποὸς τοὺς δανειστάς 'ἔστι τόκος ποὸ τόκοιο, τόκος γε μὲν ἔστι καὶ [ἄλλος.'

εἶτα τῶν φυσικῶν δήπου καταγελῶσι, λεγόντων μηδὲν ἐκ τοῦ μὴ ὅντος γενέσθαι παρὰ τούτοις γὰρ 20 ἐκ τοῦ μηκέτ' ὅντος μηδ' ὑφεστῶτος γεννᾶται τόκος καὶ τὸ τελωνεῖν ὅνειδος ἡγοῦνται, τοῦ νόμου διδύντος αὐτοὶ γὰρ παρανόμως δανείζουσι τελωνοῦντες, μᾶλλον δ', εἰ δεῖ τἀληθὲς εἰπεῖν, ἐν τῷ δανείζειν χρεωκοποῦντες ὁ γὰρ οὖ γράφει λαμβάνων 25

⁴ δυσεκτρίπτους vel δυσεκνίπτους R 5 παραβλαστάνουσαι Doehnerus 14 cf. Strab. 8 c. 7 (p. 339). Arist. Equ. 1059 28 γὰρ * 25 οὖ Bongarsius: οὖ

έλαττον χρεωκοπείται. καίτοι Πέρσαι νε τὸ ψεύδεσθαι δεύτερον ήγουνται των άμαρτημάτων, πρωτον δὲ τὸ ὀφείλειν. ὅτι καὶ τὸ ψεύδεσθαι τοῖς δφείλουσι συμβαίνει πολλάκις ψεύδονται δε μαλλον 5 οί δανείζοντες καὶ φαδιουργοῦσιν ἐν ταὶς έαυτῶν D έφημερίσι, γράφοντες δτι τῶ δεῖνι τοσοῦτον διδόασιν, έλαττον διδόντες καὶ τὸ ψεῦδος αἰτίαν ἔχει πλεονεξίαν, οὐκ ἀνάγκην οὐδ' ἀπορίαν, ἀλλ' ἀπληστίαν, ης αναπόλαυστόν έστιν αὐτοῖς τὸ τέλος καλ 10 άνωφελες όλέθριον δε τοῖς άδικουμένοις. οὕτε γὰρ άγρούς οθς άφαιρούνται των χρεωστών γεωργούσιν, ούτ' οίκίας αὐτῶν, ἐκβαλόντες ἐκείνους, οἰκοῦσιν, ούτε τραπέζας παρατίθενται ούτ' έσθητας έκείνων: άλλὰ ποῶτός τις ἀπόλωλε, καὶ δεύτερος κυνηγετεϊται 15 ύπ' ἐκείνου δελεαζόμενος. νέμεται γὰρ ὡς πῦρ τὸ Ε άγοιον αὐξόμενον όλέθιοφ καὶ φθορᾶ τῶν ἐμπεσόντων, άλλον έξ άλλου καταναλίσκου δ δε τοῦτο διπίζων και τρέφων έπι πολλούς δανειστής οὐδεν έχει πλέον ή διὰ χούνου λαβών ἀναγνῶναι πόσους 20 πέπρακε και πόσους έκβέβληκε και πόθεν που κυλινδόμενον καλ σωρευόμενον διαβέβηκε τὸ ἀργύριον.

6. Καλ ταῦτα μή μ' οἴεσθε λέγειν πόλεμον έξενηνοχότα πρὸς τοὺς δανειστάς

'οὐ γὰο πώποτ' ἐμὰς βοῦς ἤλασαν οὐδὲ μὲν [ἴππους·'

25

¹ Πέρσαι ys] cf. Herod. 1, 138 2 πρῶτον — δεύτερον Herodotus rectius 13 ἐκείνων] add. φοροῦσιν R. ἀμφιένννται Madvigius 20 που κυλινδόμενον] ποῦ κυλινδόμενοι Emperius. προσκυλινδόμενον Madvigius 24 Hom. A 154

Ε άλλ' ἐνδεικνύμενον τοῖς προχείρως δανειζομένοις, ὅσην ἔχει τὸ πρᾶγμα αἰσχύνην καὶ ἀνελευθερίαν καὶ ὅτι τὸ δανείζεσθαι τῆς ἐσχάτης ἀφροσύνης καὶ μαλακίας ἐστίν. ἔχεις; μὴ δανείση, οὐ γὰρ ἀπορεῖς. οὐκ ἔχεις; μὴ δανείση, οὐ γὰρ ἐκτίσεις. κατ' ἰδίαν τό οὐτως ἐκάτερα σκοπωμεν. ὁ Κάτων πρός τινα πρεσβύτην πονηρευόμενον 'ὧ ἄνθρωπε, τί τῷ γήρᾳ' ἔφη 'πολλὰ κακὰ ἔχοντι τὴν ἐκ τῆς πονηρίας αἰσχύνην προστίθης;' οὐκοῦν καὶ σὰ τῆ πενία, πολλῶν 880 κακῶν προσόντων, μὴ ἐπισώρευε τὰς ἐκ τοῦ δανεί- 10 ζεσθαι καὶ ὀφείλειν ἀμηχανίας μηδ' ἀφαιροῦ τῆς πενίας, ῷ μόνῳ τοῦ πλούτου διαφέρει, τὴν ἀμεριμίαν. ἐπεὶ τὸ τῆς παροιμίας ἔσται γελοῦν

'οὐ δύναμαι τὴν αἶγα φέρειν, ἐπί μοι δέτε τὸν ΄ [βοῦν.' 15

πενίαν φέρειν μὴ δυνάμενος δανειστὴν ἐπιτίθης σεαυτῷ, φορτίον καὶ πλουτοῦντι δύσοιστον. πῶς οὖν διατραφῶ; τοῦτ' ἐρωτᾳς, ἔχων χεῖρας, ἔχων πόδας, ἔχων φωνήν, ἄνθρωπος ἄν, ῷ τὸ φιλεῖν ἔστι καὶ φιλεῖσθαι καὶ τὸ χαρίζεσθαι καὶ τὸ εὐχα-20 Β ριστεῖν; γράμματα διδάσκων, καὶ παιδαγωγῶν, καὶ θυρωρῶν, πλέων, παραπλέων οὐδέν ἐστι τούτων αἴσχιον οὐδὲ δυσχερέστερον τοῦ ἀκοῦσαι 'ἀπόδος'.

7. 'Ο 'Ρουτίλιος έκεϊνος ἐν 'Ρώμη τῷ Μουσωνίφ προσελθών 'Μουσώνιε' εἶπεν 'δ Ζεὺς δ σωτήρ, δυ κ σὸ μιμῆ καὶ ζηλοῖς, οὐ δανείζεται'. καὶ δ Μουσώνιος μειδιάσας εἶπεν 'οὐδὲ δανείζει'. δ γὰρ 'Ρουτί-

¹⁴ vid. Leutsch, II p. 592 ib. R: ἐπίθετέ μοι 20 ἔστι και τὸ?

Στωική τις αύτη τυφομανία τί γάο σε δεῖ τὸν Δία τὸν σωτῆρα κινεῖν, αὐτόθεν ὑπομνῆσαι τοῖς φαινομένοις ἐνόν; οὐ δανείζονται χελιδόνες, οὐ δανείσονται μέλιδόνες, οὐ δανείσονται μέλιδόνες, οὐ λόγον, οὐ τέχνην δέδωκεν ἄνθρωποι δὲ περιουσία συνέ- α σεως διὰ τὸ εὐμήχανον ἵππους παρατρέφουσι, κύνας, πέρδικας, λαγωούς, κολοιούς τί οὖν γε σεαυτοῦ κατέγνωκας, ἀπιθανώτερος ἀν κολοιοῦ καὶ ἀφωνότερος πέρδικος καὶ κυνὸς ἀγεννέστερος, ὥστ' ἀπ' ἀνθρώπου μηδενὸς ὡφελεῖσθαι περιέπων, ψυχαγωγών, φυλάττων, προμαχόμενος; οὐχ δρῆς, ὡς πολλὰ μὲν γῆ παρέχει πολλὰ. δὲ θάλαττα;

'καὶ μὴν Μίκκυλον εἰσεῖδον'

15 φησίν δ Κράτης

'των έρίων ξαίνοντα, γυναϊκά τε συγξαίνουσαν, τον λιμόν φεύγοντας έν αίνη δηιοτήτι.'

Κλεάνθη δ' δ βασιλεύς 'Αντίγονος ήρωτα διὰ χρόνου θεασάμενος ἐν ταῖς 'Αθήναις 'ἀλεῖς ἔτι, Κλένου ανθες'; 'ἀλῶ' φησίν 'ὧ βασιλεῦ' ὁ ποιῶ ἕνεκα τοῦ D ξῆν μόνος δ' ἀποστῆναι μηδὲ φιλοσοφίας'. ὅσον τὸ φρόνημα τἀνδρός, ἀπὸ τοῦ μύλου καὶ τῆς μάκτρας

2 Στωϊνή W: ὡς στωϊνή ib. σ' ἔδει R praeter necessitatem 8 πέρδινας λαγωούς Aldina: πέρδινας fort. rectius ib. γε] σύ γε aut λέγε R 14 cf. C. Wachsmuthii Sillograph. graecorum reliquiae p.194 Μίακυλον X: μίκυλλον aut μίκυλον ib. supplet Cobetus πρατέρ' ἄλγε' ἔχοντα ex Hom. λ 593 cf. Bergk. 2 p.366 17 έν αἰνῆ ποιοῦ ἔνεια τοῦ ἔῆν· μόνον δ' ἀποστῆναὶ μ ' οὐ δεῖ φιλοσοφίας 22 *: τοῦ ἀνδρὸς

πεττούση χειρί και άλούση γράφειν περί θεών καί σελήνης και άστρων και ήλίου. ήμιν δε δουλικά δοκεῖ ταῦτ' ἔργα. τοιγαροῦν ῖν' έλεύθεροι ὧμεν δανεισάμενοι, κολακεύομεν οἰκότριβας ἀνθρώπους καλ δορυφορούμεν καλ δειπνίζομεν καλ δώρα καλ 5 φόρους υποτελούμεν, οὐ διὰ τὴν πενίαν (οὐδείς γαο δανείζει πένητι), άλλα δια την πολυτέλειαν. εί γὰο ἠοκούμεθα τοῖς ἀναγκαίοις πρὸς τὸν βίον, οὐκ αν ήν γένος δανειστών, ώσπες οὐδε Κενταύρων έστιν οὐδε Γοργόνων άλλ' ή τρυφή δανειστάς έποί- 10 Ε ησεν ούχ ήττον η χουσοχόους και αργυροκόπους και μυρεψούς καλ άνθοβάφους. οὐ γὰρ ἄρτων οὐδ' οἴνου τιμήν δφείλομεν, άλλά χωρίων καὶ άνδραπόδων καὶ ήμιόνων και τοικλίνων και τραπεζών, και χορηγούντες έκλελυμένως πόλεσι, φιλοτιμούμενοι φιλοτιμίας 15 ακάφπους και άχαφίστους. δ δ' απαξ ένειληθείς μένει χρεώστης διὰ παντός, ἄλλον έξ ἄλλου μεταλαμβάνων ἀναβάτην, ώσπες ἵππος ἐγχαλινωθείς: F ἀποφυγή δ' οὐκ ἔστιν ἐπὶ τὰς νομὰς ἐκείνας καὶ τοὺς λειμῶνας, ἀλλὰ πλάζονται καθάπες οι θεήλατοι 20 και οὐρανοπετεῖς ἐκεῖνοι τοῦ Ἐμπεδοκλέους δαίμονες.

αλθέριον μεν γάρ σφε μένος πόντονδε διώκει, πόντος δ' ές χθονός οὖδας ἀπέπτυσε γατα δ' ές [αὐγὰς

ηελίου ακάμαντος· δ δ' αίθέρος ἔμβαλε δίναις·' 25

άλλος δ' έξ άλλου δέχεται τοπιστής ή πραγματευ- 831 της Κορίνθιος, εἶτα Πατρεύς, εἶτ' 'Αθηναῖος, ἄχρι ὰν ὑπὸ πάντων περικρουόμενος είς τόκους διαλυθή και κατακερματισθή. καθάπερ γάρ άναστήναι δεί ε τὸν πεπηλωμένον ἢ μένειν, δ δὲ στοεφόμενος καλ κυλινδούμενος ύγοῷ τῷ σώματι καὶ διαβρόχῷ προσπεριβάλλεται πλείονα μολυσμόν ούτως έν ταῖς μεταγραφαίς και μεταπτώσεσι των δανείων τούς τύκους προσαναλαμβάνοντες αύτοῖς καὶ προσπλάτ-10 τοντες ἀελ βαφύτεφοι γίγνονται καλ τῶν χολεφικῶν Β οὐδὲν διαφερουσιν, οἱ θεραπείαν μὲν οὐ προσδέχουται, τὸ δὲ προστεταγμένου έξερῶντες, εἶτα πλέου αὖθις συλλέγοντες ἀεὶ διατελοῦσι καὶ γὰο οὖτοι καθαρθηναι μέν οὐ θέλουσιν, ἀεὶ δ', ὅσαι τοῦ ἔτους 15 ὧραι, μετ' όδύνης καὶ σπαραγμών τὸν τόκον ἀναφέροντες, έπιρρέοντος εὐθὺς έτέρου καὶ προσισταμένου, πάλιν ναυτιώσι καὶ καρηβαρούσι δέον άπαλλαγέντας είλικοινεῖς καὶ έλευθέρους γίγνεσθαι.

8. Ήδη γάο μοι ποὸς τοὺς εὐποοωτέρους καὶ μαλακωτέρους ὁ λόγος ἔστι, τοὺς λέγοντας 'ἄδουλος οὖν γένωμαι καὶ ἀνέστιος καὶ ἄοικος'; ὥσπερ εἰ λέγοι πρὸς ἰατρὸν ἄρρωστος ὑδρωπιῶν καὶ ἀδηκώς C 'ἰσχνὸς οὖν γένωμαι καὶ κενός'; τί δ' οὐ μέλλεις, ἵν' ὑγιαίνης; καὶ σὺ γενοῦ ἄδουλος, ἵνα μὴ δοῦλος τον γυπῶν λόγον ἄκουσον ἐμοῦντος τοῦ ἐτέρου καὶ λέγοντος τὰ σπλάγχν' ἐκβάλλειν, ἕτερος παρών

たいことには、これのないというというというないないないできませんのはははないというというというというというないというないないというないないというないないというないないというないというないというないという

¹² προστεταγμένον] προσιστάμενον W ib. R: έξαίροντες 27 δ ετερος?

'καὶ τι δεινόν'; εἶπεν· 'οὐ γὰο τὰ σεαυτοῦ σπλάγχν' έκβάλλεις, άλλὰ τὰ τοῦ νεκροῦ ον ἄρτι ἐσπαράττομεν'. και των γρεωστών οὐ πωλεί έκαστος τὸ έαυτοῦ χωρίον οὐδὲ τὴν ίδίαν οἰκίαν, ἀλλὰ τὴν τοῦ δανείσαντος δυ τῷ υόμῷ κύριου αὐτῶυ πεποίηκε. τ D 'νη Δία' φησίν 'άλλ' δ πατήρ μου τὸν άγρὸν τοῦτον κατέλιπε'. και γάο και την έλευθερίαν και την έπιτιμίαν δ πατήρ έδωκεν, ων σε δει λόγον έχειν πλείονα. και τον πόδα και την χετο' δ γεννήσας έποίησεν, άλλ' δταν σαπή, μισθόν δίδως τῷ ἀπο- 10 κόπτοντι. τῷ δ' Ὀδυσσεῖ τὴν ἐσθῆτα ἡ Καλυψὼ περιέθηκεν 'είματ' άμφιέσασα θυώδεα' χρωτός άθανάτου πνέοντα, δώρα καλ μνημόσυνα τῆς φιλίας όντα της έκείνης άλλ' έπει περιτραπείς και βυθισθείς μόλις ἀνέσχε, της ἐσθητος γενομένης διαβρόχου 16 καὶ βαρείας, ἐκείνην μὲν ἔρριψεν ἀποδυσάμενος, κοηδέμνω δέ τινι γυμνὸν ὑποζώσας τὸ στέρνον 'νηγε παρέξ ές γαταν δρώμενος' \mathbf{E}

καὶ διασωθεὶς οὕτ' ἐσθήτος οὕτε τροφής ἠπόρησε.
τί οὖν; οὐ γίγνεται χειμὼν περὶ τοὺς χρεώστας, 20
ὅταν ἐπιστῆ διὰ χρόνου δανειστὴς λέγων 'ἀπόδος';

σὺν δ' εὖρός τε νότος τ' ἔπεσε ζέφυρός τε δυσαής' τόκων τόκοις ἐπικυλισθέντων· ὁ δὲ συγκλυζόμενος ἀντέχεται τῶν βαρυνόντων, ἀπονήξασθαι καὶ φυγεΐν 25 μὴ δυνάμενος· ἀλλ' ώθεῖται κατὰ βυθοῦ, μετὰ τῶν

² τὰ * ib. ἀρτίως? 12 X ex Hom. ε 284: εὐώδεα 18 Hom. ε 489 22 id. ε 291 δὲ] om. mei

έγγυησαμένων φίλων άφανιζόμενος. Κράτης δ' δ Θηβαΐος υπ' ουδενός απαιτούμενος ουδ' όφείλων, Ε αὐτὰς δὲ τὰς οἰκονομίας καὶ φροντίδας καὶ περισπασμούς δυσχεραίνων, ἀφῆκεν οὐσίαν ὀκτὰ ταλάν-5 των, καὶ τρίβωνα καὶ πήραν ἀναλαβὼν εἰς φιλοσοφίαν και πενίαν κατέφυγεν. 'Αναξαγόρας δὲ τὴν χώραν κατέλιπε μηλόβοτον. καλ τί δεί τούτους λέγειν, όπου Φιλόξενος δ μελοποιός έν αποικία Σικελική, κλήφου μετασχών και βίου και οίκου 10 πολλήν εὐπορίαν έχοντος, δρῶν δὲ τρυφήν καὶ ήδυπάθειαν καὶ ἀμουσίαν ἐπιχωριάζουσαν 'μὰ τοὺς θεούς' είπεν 'έμε ταῦτα τὰγαθὰ οὐκ ἀπολεῖ, ἀλλ' ένω ταύτα και καταλιπών έτέροις τον κλήρου έξέπλευσεν, οί δ' δφείλοντες απαιτούμενοι δασμολο-882 15 γούμενοι δουλεύοντες ύπαργυρεύοντες άνέχονται, καρτερούσιν, ώς δ Φινεύς, Αρπυίας τινάς ύποπτέρους βόσκοντες, αὶ φέρουσι την τροφήν καὶ διαρπάζουσιν, οὐ καθ' ώραν άλλὰ πρίν θερισθήναι τὸν στον ωνούμενοι, και ποιν ή πεσετυ την έλαίαν 20 άνοράζοντες τούλαιον καί 'τὸν οἶνον ἔχω' φησί 'τοσούτου' και πρόσγραφον έδωκε της τιμης. δ δέ βότους πρέμαται καὶ προσπέφυκεν ἔτι τὸν ἀρκτοῦρον έκδεχόμενος.

10

⁶ Άναξαγόρας] cf. Himer. Ecl. 3, 18 12 τάγαθὰ *: τὰ ἀγαθὰ 15 ἀπαργορεύοντες R. ὑπεραγρυπνοῦντες Madvigius. ἀγρυπνοῦντες Herwordenus. Fort. verba significature γινόμενοι δοῦλοι τοῦ ἀργυρίου, τὰ πάντα ἀιάμτες ἐπὶ τὰ λαβεῖν ἀργύριον 21 πρόσγραφον] χειρόγραφον R. πρόγραφον?

* BIOI ΤΩΝ ΔΕΚΑ PHTOPΩΝ.

A'. ANTI $\Phi\Omega N$.

1. 'Αντιφών Σοφίλου μεν ήν πατρός των δε C δήμων 'Ραμνούσιος' μαθητεύσας δε τῷ πατοί (ἦν γάο σοφιστής, δ καὶ 'Αλκιβιάδην φασίν έτι παζδα όντα φοιτήσαι) και δύναμιν λόγων κτησάμενος, ώς τινες νομίζουσιν, ἀπ' οίκείας φύσεως, ώρμησε μέν 5 πολιτεύεσθαι · διατριβήν δε συνέστησε και Σωκράτει τῷ φιλοσόφω διεφέρετο τὴν ὑπὲρ τῶν λόγων διαφοράν οὐ φιλονείκως άλλ' έλεγκτικώς, ώς Ξενοφών ίστόρημεν εν τοῖς Απομνημονεύμασι. καί τινας λόγους τοῖς δεομένοις τῶν πολιτῶν συνέγραφεν είς 10 τούς έν τοῖς δικαστηρίοις άγωνας πρώτος έπὶ τοῦτο D τραπείς, ώσπερ τινές φασι: των γοῦν πρὸ αὐτοῦ γενομένων οὐδενὸς φέρεται δικανικός λόγος, άλλ' οὐδὲ τῶν κατ' αὐτόν, διὰ τὸ μηδέπω ἐν ἔθει τοῦ συγγράφειν είναι, οὐ Θεμιστοκλέους οὐκ 'Αριστείδου 15 οὐ Περικλέους, καίτοι πολλάς ἀφορμάς καὶ ἀνάγκας παρασχόντων αὐτοῖς τῶν καιρῶν καὶ γὰρ οὐ δι' άσθένειαν ἀπελείποντο τοῦ συγγράφειν, ὡς δῆλον έκ τῶν εἰρημένων παρὰ τοῖς συγγραφεῦσι περὶ ένὸς

のできていて、日本書のはははまで本書がからの様子なるからいなからなってありませんできます。 これでは、「はいはないではないないないないない。 新りのできますした

 $^{4 \ \}tilde{\omega}_{5} \ \tilde{\eta} \ \tilde{\omega}_{5} \ R \ 8 \ \Xi e vo \phi \tilde{\omega} v \] \ Comment. \ 1, \ 6 \ 11 \ M:$ $\pi \varrho \tilde{\omega} \tau o v \ 12 \ \gamma o \tilde{v} v \] \ \gamma \dot{\alpha} \varrho \ Photius \ 14 \ \tau o \tilde{v} \] \ \tau \dot{\varrho} \ M$

έκάστου των προειρημένων άνδρων. ὅσους μέντοι έχομεν έπὶ τὸ παλαιότατον ἀναφέροντες ἀπομνημονεῦσαι τὴν ἰδέαν τῶν λόγων ταύτην μεταχειοισα- Ε μένους, τούτους εύροι τις αν έπιβεβλημότας 'Αντι-5 φωντι, ποεσβύτη ήδη όντι, οξον 'Αλκιβιάδην, Κοιτίαν, Αυσίαν, 'Αρχτνον. πρώτος δε και ζητορικάς τέχνας έξήνεγκε, γενόμενος άγχίνους διό και Νέστως έπεκαλεϊτο. Καικίλιος δ' έν τῷ περὶ αὐτοῦ συντάγματι Θουκυδίδου τοῦ συγγραφέως καθηγητήν τεκμαίρεται 10 γεγονέναι έξ ὧν έπαινεῖται παρ' αὐτῷ δ 'Αντιφῶν. έστι δ' έν τοις λόγοις ακριβής και πιθανός και δεινός περί την εύρεσιν και έν, τοῖς ἀπόροις τεχνικός και έπιχειοων έξ άδήλου και έπι τούς νόμους και τὰ πάθη τρέπων τοὺς λόγους τοῦ εὐπρεποῦς 15 μάλιστα στοχαζόμενος. γέγονε δε κατά τὰ Περσικά Ε καί Γοργίαν τον σοφιστήν, όλίγφ νεώτερος αὐτοῦ: καλ παρατέτακεν έως καταλύσεως της δημοκρατίας ύπὸ τῶν τετρακοσίων γενομένης, ἢν αὐτὸς δοκεῖ συγκατασκευάσαι, δτε μεν δυσί τριηραρχών ναυσίν 20 ότε δε στρατηγών, και πολλαϊς μάχαις νικών, και συμμαχίας μεγάλας αὐτοῖς προσαγόμενος, καὶ τοὺς ακμάζοντας δπλίζων, και τριήρεις πληρών έξήκοντα, καὶ πρεσβεύων δ' έκάστοτε ύπερ αὐτῶν είς Λακεδαίμονα, ήνίκα έτετείχιστο 'Ηετιώνεια. μετά δε την 833 25 κατάλυσιν των τετρακοσίων είσαγγελθείς σύν 'Αρ-

⁶ Taylorus: $d\varrho\chi\ell\nu oo\nu$ 9 $n\alpha\theta\eta\gamma\eta\tau\dot{\eta}\nu$ W: $\mu\alpha\theta\eta\tau\dot{\eta}\nu$ cf. Thuc. 8, 68 15 $n\alpha\tau\dot{\alpha}$] $\mu\epsilon\tau\dot{\alpha}$ R 16 $\delta\lambda\ell\gamma\dot{\omega}$ $d\nu$ Herwerdenus 23 δ '] om. Westermannus ib. $\delta\pi\dot{\epsilon}\varrho$ R: $\delta\pi'$ ib. $\epsilon\ell\varsigma$] $n\alpha\ell$ $\epsilon\ell\varsigma$ West. 24 Blassius: $\dot{\eta}$ $\dot{\epsilon}\tau\epsilon\omega\nu\ell\alpha$ ('Herwerela X)

γεπτολέμω, ένὶ τῶν τετρακοσίων, έάλω, καὶ τοῖς πεοί των προδοτων έπιτιμίοις ύπαχθείς άταφος έρρίφη και σύν τοῖς έκγόνοις ἄτιμος ἀνεγράφη. οί δ' ύπὸ τῶν τριάκοντα ἀνηρῆσθαι αὐτὸν ίστοροῦσιν, ώσπεο Αυσίας εν τῷ ὑπὲο τῆς Αντιφῶντος θυγατρὸς 5 λόγω έγενετο γὰο αὐτῷ θυγάτοιον, οὖ Κάλλαισχοος έπεδικάσατο. ὅτι δ' ὑπὸ τῶν τριάκοντα ἀπέθανεν, ίστος εί καὶ Θεόπομπος ἐν τῆ πεντεκαιδεκάτη τῶν Β Φιλιππικών · άλλ' οὖτός γ' αν είη έτερος. Αυσιδωνίδου πατρός, οδ και Κρατίνος έν Πυτίνη ως πονηρού 10 μνημονεύει πως γάο αν δ προτεθνεώς και αναιρεθείς έπι των τετραχοσίων πάλιν έπι των τριάχοντα εἴη; ἔστι δὲ καὶ ἄλλος λόγος περὶ τῆς τελευτῆς αὐτοῦ. ποεσβευτὴν γὰο ὅντα αὐτὸν εἰς Συρακούσας πλεύσαι, ήνίκα ήκμαζεν ή του προτέρου Διονυσίου 15 τυραννίς γενομένης δε παρά πότον ζητήσεως, τίς άριστός έστι χαλκός, καὶ τῶν πολλῶν διαφερομένων, αὐτὸν εἰπεῖν ἄριστον εἶναι έξ οὖ Αρμόδιος καὶ Αριστογείτων πεποίηνται· τοῦτο δ' ακούσαντα τὸν Διονύσιον καὶ ὑπονοήσαντα προτροπὴν εἰς ἐπίθεσιν 20 C είναι τὸ ζηθ'εν προστάξαι άναιρεθηναι αὐτόν· of δέ, ὅτι τὰς τραγφδίας αὐτοῦ διέσυρε, χαλεπήναντα. φέρονται δε τοῦ δήτορος λόγοι έξήκοντα, ὧν κατε-

The state of the s

³ West.: ἐντικότη ἐπριάποντα] ν' i. ο. πετοαποσίων Photius 8 π. Ι΄...... ib. Θεόπομπος] Mueller. 1 p. 300 9 οδτός γ' Taylorus: οδτος τὲ ib. ἄν εἰη ἔτερος idem: ἀν ἡμέτερος ib. Μειδωνίδον Keilius 10 οδ Sauppius ib. Κρατίνος] Κοck. 1 p. 74 ib. ὡς] ὡς οδ Meierus 11 πῶς γὰρ ἀν — εἶη] expungit Herwerdenus ib. καὶ ἀναιρεθείς ὁπὸ τῶν τετραποσίων] ἀναιρεθείς Frankius 14 πρεσβύτην Χ

ψευσμένους φησί Καικίλιος είναι τούς είκοσιπέντε. κεκωμφόηται δ' είς φιλαργυρίαν ύπο Πλάτωνος έν Πεισάνδοφ. λέγεται δε τραγφδίας συνθεϊναι καλ ίδία καὶ σὺν ⊿ιονυσία τῷ τυράννω. ἔτι δ' ὢν ε πρός τη ποιήσει τέχνην άλυπίας συνεστήσατο, ώσπερ τοις νοσούσιν ή παρά των ζατρών θεραπεία ύπάρχει εν Κορίνθο τε κατεσκευασμένος οἴκημά τι παρά την άγοραν ποοέγοαψεν, ὅτι δύναται τοὺς λυπουμένους διὰ λόγων θεραπεύειν καὶ πυνθανόμενος D 10 τὰς αίτίας παρεμυθεῖτο τοὺς κάμνοντας. νομίζων δε την τέχνην ελάττω ή καθ' αύτον είναι έπι όητορικήν άπετράπη. είσι δ' οι και το Γλαύκου τοῦ 'Ρηγίνου περί ποιητών βιβλίον είς 'Αντιφώντα άναφέρουσιν. ἐπαινεῖται δ' αὐτοῦ μάλιστα δ περί Ἡρώ-15 δου, καὶ δ πρὸς Ἐρασίστρατον περὶ τῶν ταῶν, καὶ δ περί της είσαγγελίας, δυ ύπερ έαυτοῦ γέγραφε, καί δ ποδς Δημοσθένη του στρατηγου παραυόμων. έγραψε δε και κατά Ίπποκράτους τοῦ στρατηγοῦ λόνον και είλεν αὐτὸν έξ ἐρήμου.

Ψήφισμα ἐπὶ Θεοπόμπου ἄρχοντος, ἐφ' οὖ οἱ τετρακόσιοι κατελύθησαν, καθ' ὃ ἔδοξεν 'Αντιφῶντα Ε κριθῆναι, ὃ Καικίλιος παρατέθειται 'ἔδοξε τῆ βουλῆ μιἄ καὶ εἰκοστῆ τῆς πρυτανείας · Δημόνικος 'Αλω-

² Πλάτωνος] Kock. 1 p. 629 ib. ἐν Casaubonus ex Photio: σὐν 3 δὲ] δὲ καί Photius 7 παρὰ] κατὰ idem 12 cf. Mueller. 2 p. 23 14 Ἡρώδον Palmerius: Ἡροδύτον 15 δ] add. Duebnerus ib. ταῶν Ruhnkenius: ἰδεῶν 16 Χ: ἀγγελίας 18 στρατηγοῦ Westermannus: ἰατροῦ στρατηγοῦ (ἰατροῦ Photius) 21 καθ' δ Duebnerus: ψήφισμα καθ' δ 22 Β: ἔδοξαν 28 πρυτανείας] tribus nomen deesse vidit Schoemannus

πεκήθεν έγραμμάτευε, Φιλόστρατος Παλληνεύς έπεστάτει "Ανδοων είπε πεοί των άνδοων, οθς άποφαίνουσιν οί στρατηγοί πρεσβευομένους είς Λακεδαίμονα έπὶ κακῷ τῆς πόλεως τῆς 'Αθηναίων, καὶ έκ του στρατοπέδου πλείν έπὶ πολεμίας νεώς καὶ τ Ε πεζεῦσαι διὰ Δεκελείας, 'Αρχεπτόλεμον καὶ 'Ονομακλέα καὶ ἀντιφῶντα συλλαβεῖν καὶ ἀποδοῦναι είς το δικαστήριον, όπως δώσι δίκην παρασχόντων δ' αὐτοὺς οί στρατηγοί, καὶ ἐκ τῆς βουλῆς οὕστινας αν δοκή τοις στρατηγοίς, προσελομένοις μέχρι δέκα, ιι δπως αν περί παρόντων γένηται ή κρίσις. προσκαλεσάσθωσαν δ' αὐτοὺς οί θεσμοθέται ἐν τῆ αὕοιον ήμέρα και είσαγόντων, ἐπειδάν αι κλήσεις ἐξήκωσιν · είς τὸ δικαστήριον, περὶ προδοσίας κατηγορεΐν τούς ήρημένους συνηγόρους και τούς στρατηγούς και 15 άλλους, άν τις βούληται· ότου δ' αν καταψηφίσηται τὸ δικαστήριον, περί αὐτοῦ ποιεῖν κατά τὸν νόμον, δς κεϊται περί των προδόντων.

884 Τούτφ ὑπογέγραπται τῷ δόγματι ἡ καταδίκη. 'προδοσίας ὡφλον 'Αρχεπτόλεμος 'Ιπποδάμου 'Αγρύ- 20 ληθεν παρών, 'Αντιφῶν Σοφίλου 'Ραμνούσιος παρών · τούτοιν ἐτιμήθη τοῖς ἕνδεκα παραδοθήναι καὶ τὰ χρήματα δημόσια εἶναι καὶ τῆς θεοῦ τὸ ἐπιδέκατον, καὶ τὼ οἰκία κατασκάψαι αὐτῶν καὶ ὅρους θεῖναι

¹ Taylorus: πελληνεὺς 3 πρεσβενσαμένους R 5 ἐλ] del. idem 10 R: προσελομένους (προσελόμενοι Emperius) 11 προσααλεσάσθων Herwerdenus 14 διααστήριον περλ προδοσίας δὲ Emperius 15 Turnebus: ελρημένους 16 idem: ἄλλος aut ἄλλο 19 τούτω idem: τοῦτο 20 ἄφλον idem: δ φίλον 24 Frankius: τῷ οἰνία

τοῖν οἰκοπέδοιν, ἐπιγοάψαντας ΑΡΧΕΠΤΟΛΕΜΟΥ ΚΑΙ ΑΝΤΙΦΩΝΤΟΣ ΤΟΙΝ ΠΡΟΔΟΝΤΟΙΝ. τὰ δὶ δημάρχω ἀποφήναι τὴν οὐσίαν αὐτοῖν καὶ μὴ ἐξεῖναι θάψαι ᾿Αρχεπτόλεμον καὶ ᾿Αντιφῶντα Β ε ᾿Αθήνησι, μηδ' ὅσης ᾿Αθηναῖοι κρατοῦσι καὶ ἄτιμον εἶναι ᾿Αρχεπτόλεμον καὶ ᾿Αντιφῶντα καὶ γένος τὸ ἐκ τούτοιν, καὶ νόθους καὶ γνησίους καὶ ἐάν τις ποιήσηταί τινα τῶν ἐξ ᾿Αρχεπτολέμου καὶ ᾿Αντιφῶντος, ἄτιμος ἔστω ὁ ποιησάμενος. ταῦτα δὲ γράψαι ἐν 10 στήλη χαλκῆ καὶ ἦπερ ἀνάκειται τὰ ψηφίσματα τὰ περὶ Φρυνίχου, καὶ τοῦτο θέσθαι.'

Β'. ΑΝΔΟΚΙΔΗΣ.

1. 'Ανδοκίδης Αεωγόρου μεν ήν πατρός τοῦ 'Ανδοκίδου τοῦ θεμένου ποτε πρὸς Αακεδαιμονίους εἰρή15 νην 'Αθηναίοις, τῶν δήμων δὲ Κυδαθήναιος ἢ
Θορεύς, γένους εὐπατριδῶν, ὡς δ' Ἑλλάνικος καὶ
ἀπὸ Ἑρμοῦ καθήκει γὰρ εἰς αὐτὸν τὸ κηρύκων C
γένος διὸ καὶ προεχειρίσθη ποτε μετὰ Γλαύκωνος
σὺν ναυσὶν εἰκοσι Κερκυραίοις βοηθήσων, διαφερο20 μένοις πρὸς Κορινθίους. μετὰ δὲ ταῦτα αἰτιαθεὶς
ἀσεβεῖν ὡς καὶ αὐτὸς τοὺς Ἑρμᾶς περικόψας καὶ
εἰς τὰ τῆς Δήμητρος ἁμαρτὰν μυστήρια, κριθεὶς D

² Duebnerus: προδόταιν 3 Meierus: τῷ δὲ δημάρχο ib. ἀποφήναι τὴν οὐσίαν αὐτοῖν Westermannus: ἀποφήναί τε οἰνίαν ἐς (vel εἰς) τὸν 7 τις Blassius 10 καὶ Westermannus ib. ἤπες ἀνάκειται τὰ R: ἤπες ἄν καὶ τὰ 11 πεςὶ] παςὰ Salmasius ib. R: τούτον ib. προθέσθαι idem 13 τοῦ ἀνδοιίδον add, Ruhnkenius 16 Taylorus: θουρεὺς (Θούριος Bergk.) ib. Ἑλλάνιπος] cf. Mueller. 1 p. 55 19 cf. Thuc. 1, 51 et Schol. 22 verba

έπὶ τούτοις ἀπέφυγεν ἐπὶ τῷ μηνύσειν τοὺς ἀδικοῦντας σπουδὴν δὲ πᾶσαν εἰσενεγκάμενος ἐξεῦρε Ε τοὺς περὶ τὰ ἰξρὰ ἀμαρτόντας, ἐν οἶς καὶ τὸν κὐτοῦ πατέρα ἐμήνυσε. καὶ τοὺς μὲν ἄλλους πάντας ἐλέγξας ἐποίησεν ἀπολέσθαι, τὸν δὲ πατέρα ἐρρύσατο, καί- 5 τοι δεδεμένον ἤδη, ὑποσχόμενος πολλὰ λυσιτελήσειν αὐτὸν τῆ πόλει. καὶ οὐκ ἐψεύσατο ἤλεγξε γὰρ ὁ Λεωγόρας πολλοὺς δημόσια χρήματα σφετεριζομένους καὶ ἄλλα τινὰ ἀδικοῦντας. καὶ διὰ μὲν ταῦτα ἀφείθη τῆς αἰτίας οὐκ εὐδοκιμῶν δ' δ Ανδοκίδης ω ἐπὶ τοὶς πολιτευομένοις ἐπέθετο ναυκληρία, καὶ τοῖς τε Κυπρίων βασιλεῦσι καὶ πολλοῖς ἄλλοις δοκίμοις ἐπεξενώθη ὅτε καὶ μίαν τῶν πολιτίδων, Αριστείδου θυγατέρα, ἀνεψιὰν οὖσαν αὐτῷ, λάθρα τῶν οἰκείων

διά τὸ (φασίν αὐτὸν διά τὸ Westermannus) πρότερον ἀκόλαστον δυτα νύκτως κωμάσαντα, διραδοαί τι των άγαλμάτων τοῦ θεοῦ καὶ εἰσαγγελθέντα, ἐπειδή οὐκ ήβουλήθη δν έξήτουν (Emperius: ἐξήτουν) οί κατήγοροι δούλον ἐκδούναι, διαβληθήναι και πρός την αίτιαν της δευτέρας γραφης υποπτον γενέσθαι (υποπτος έγένετο Emperius) ην μετ' οὐ ποιδυ χρόνου τοῦ ἐπὶ Σιπελίαν στόλου συνέβη γενέσθαι, Κορινθίων είσπεμψάντων (post hanc vocem Westermannus lac. statuit, quam ex Vit. Alcib. c. 18 et Photii Lex. s. v. Έρμονοπίδαι supplet ita: είσπεμψάντων τοὺς δράσοντας διὰ τούς Συρακουσίους ἀποίκους ὄντας. οδτοι οδυ των έν Σικελία Ελλήνων ύπο των Συρακουσίων κακώς διατεθέντων, περί βοηθείας δε πεμψάντων Λεοντίνων τε και Αίγεσταίων ανδρας cett. coll. Thucyd. 6, 6. 8. 50) Λεοντίνους τε καλ Alyεσταίους ανδρας οι διαμελλόντων (ita Duebnerus: ίδία μελλόντων) βοηθείν αὐτοῖς των 'Αθηναίων, νύπτως τοὺς περί την άγοράν Ερμάς περιέκοψαν, ώς Κράτιππός φησι πρός 'Auαρτών (ita Duebnerus: προσαμαρτών) μυστήρια glossum esse ad άμαρτων μυστήρια (p. 151 lin. 22) post quae legebantur ostenderunt Duebnerus et Westermannus Photio: ἐνεγκάμενος 8 ἐσφετερισμένους R 10 ovx Emperius 11 τοις πολιτεύμασιν Photius

έξαγαγων έπεμψε δωρον τω Κυπρίων βασιλεί. μέλ- Ε λων δ' έπι τούτοις είς δικαστήριον είσάγεσθαι πάλιν αὐτὴν ἐξέκλεψεν ἀπὸ τῆς Κύποου, καὶ ληφθείς ὑπὸ τοῦ βασιλέως έδέθη · διαδράς δ' ἦκεν είς τὴν πόλιν, 5 καθ' δυ χρόνου οί τετρακόσιοι διεῖπου τὰ πράγματα: δεθείς δ' ύπὸ τούτων και διαφυγών, αὖθις δπότε κατελύθη ή δλιγαρχία, ** έξέπεσε τῆς πόλεως, τῶν τριάκουτα την άρχην παραλαβόντων. οἰκήσας δὲ τὸν τῆς φυγῆς χοόνον ἐν ἸΙλιδι, κατελθόντων τῶν 885 10 περί Θρασύβουλον, και αυτός ήκεν είς την πόλιν. πεμφθείς δε περί της είρηνης είς Λακεδαίμονα καί δόξας άδικεῖν ἔφυγε. δηλοῖ δὲ περὶ πάντων ἐν τοῖς πόγοις οίς συγγέγραφεν οι μεν γάρ ἀπολογουμένου περί τῶν μυστηρίων εἰσίν, οί δὲ καθύδου δεομένου. 15 σώζεται δ' αὐτοῦ καὶ δ περί τῆς Ἐνδείξεως λόγος καί Απολογία πρός Φαίακα καλ περί της Είρηνης. καλ ήκμακε μέν κατά τοῦτον τὸν χρόνον ἄμα Σωκράτει τῷ φιλοσόφῳ ἀρχὴ δ' αὐτῷ τῆς γενέσεως δλυμπιάς μεν εβδομηκοστή όγδόη, άρχων δ' 'Αθήνησι 20 Θεογενίδης· ὥστ' εἶναι πρεσβύτερον αὐτὸν Λυσίου έτεσί που έκατόν. τούτου δ' έπώνυμός έστι καί Β Έρμης δ 'Ανδοκίδου καλούμενος, ανάθημα μέν ων φυλής Αλγηίδος, ἐπικληθελς δ' 'Ανδοκίδου διὰ τὸ πλησίου παροικήσαι του 'Αυδοκίδηυ. και αὐτὸς δ'

⁶ δ'] δὲ καὶ idem 7 lacunam signavit Duebnerus ib. τῶν] ἔως τῶν Westermannus ib. τῶν — παραλαβόντων σων] οm. Photius 8 καταλαβόντων Bergk. οὕπω παραλαβόντων Sluiterus 17 τοῦτον τὸν] τὸν αὐτὸν Westermannus 18 ἀρχὴ Photius: ἄρχει libri, sed cf. Thuc. 5, 19, 1 21 ἐκατόν] ὀκτὰ Ταγlorus. δέκα Westermannus

έχορήγησε κυκλίφ χορφ τη αύτου φυλη άγωνιζομένη διθυράμβφ, και νικήσας άνέθηκε τρίποδα έφ' ύψηλου άντικου του πωρίνου Σειληνου. έστι δ' άπλους και άκατάσκευος έν τοις λόγοις, άφελής τε και άσχημάτιστος.

Γ'. ΛΥΣΙΑΣ.

1. Δυσίας υίδς ἦν Κεφάλου τοῦ Δυσανίου τοῦ Κεφάλου, Συρακουσίου μέν γένος μεταναστάντος δ' είς 'Αθήνας ἐπιθυμία τε τῆς πόλεως καὶ Περικλέους τοῦ Ξανθίππου πείσαντος αὐτόν, φίλον ὄντα καὶ 10 ξένον, πλούτω διαφέροντα ώς δέ τινες, έκπεσόντα των Συρακουσων, ήνίκα ύπο Γέλωνος έτυραννούντο. γενόμενος δ' Αθήνησιν έπι Φιλοκλέους άρχοντος τοῦ μετά Φρασικλή κατά τὸ δεύτερον έτος τής ογδοηκοστής ολυμπιάδος, το μέν πρώτον συνεπαι- 15 δεύετο τοῖς ἐπιφανεστάτοις 'Αθηναίων ' ἐπεὶ δὲ τὴν D είς Σύβαριν ἀποικίαν την ὕστερον Θουρίους μετονομασθεϊσαν έστελλεν ή πόλις, ώχετο σὺν τῷ ποεσβυτάτφ άδελφῶν Πολεμάρχφ (ἦσαν γὰρ αὐτῷ καὶ άλλοι δύο, Εὐθύδημος καὶ Βράχυλλος), τοῦ πατρὸς 20 ήδη τετελευτημότος, ώς κοινωνήσων τοῦ κλήρου, έτη γεγονώς πεντεκαίδεκα, έπὶ Ποαξιτέλους ἄρχον-

¹ αὐτοῦ Westermannus: αὐτοῦ 2 ὑψηλοῦ] add. βάθρον R 3 ἀντικοῦ *: ἄντικονς ib. Salmasius: σελίνου ib. ἀπλοῦς τε καὶ Photius 11 M: διαφέρων ib. ἐκπεσόντος R 13 δ' add. Westermannus 14 Φρασικλείδην) Taylorus ex Diod. 11, 77 15 δινμπιάδος Meursius: καὶ δεντέρας δλυμπιάδος 20 Εθθνόημος Taylorus ex Plat. Rep. p. 328 b: εὐδιδος ib. X: βράχιλλος 22 πεντεκαίδεκα] ἐξκαιδέκατον Photius

τος, κάκει διέμεινε παιδευόμενος παρά Τισία καί Νικία τοῖς Συρακουσίοις, κτησάμενός τ' ολκίαν καλ κλήρου τυχων έπολιτεύσατο εως Κλεάρχου τοῦ 'Αθήνησιν άρχοντος έτη έξήκοντα τρία. τῷ δ' έξῆς ** 5 Καλλία όλυμπιάδι ένενηχοστή δευτέρα των κατά Σικελίαν συμβάντων 'Αθηναίοις και κινήσεως γενο- Ε μένης των τ' άλλων συμμάχων καὶ μάλιστα των την 'Ιταλίαν οἰκούντων, αίτιαθείς ἀττικίζειν έξέπεσε μετ' άλλων τριακοσίων. παραγενόμενος δ' 'Αθήνησιν 10 έπλ Καλλίου τοῦ μετὰ Κλεόκριτον ἄρχοντος, ήδη τών τετρακοσίων κατεχύντων την πύλιν, διέτριβεν αὐτόθι. τῆς δ' ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς ναυμαχίας γενομένης καὶ τῶν τριάκοντα παραλαβόντων τὴν πόλιν, έξέπεσεν έπτὰ έτη μείνας, ἀφαιρεθείς τὴν οὐσίαν 15 καὶ τὸν ἀδελφὸν Πολέμαρχον αὐτὸς δὲ διαδρὰς ἐκ Ϝ της οίκίας άμφιθύρου ούσης, εν ή εφυλάσσετο ώς άπολούμενος, διηγεν έν Μεγάροις. ἐπιθεμένων δὲ των ἀπὸ Φυλής τῆ καθόδω, ἐπεί χρησιμώτατος άπάντων ώφθη, χρήματά τε παρασχών δραχμάς 20 δισχιλίας καὶ ἀσπίδας διακοσίας πεμφθείς τε σὺν Έρμανι ἐπικούρους ἐμισθώσατο τριακοσίους, δύο

² Ninia ex Tisia corruptum esse suspic. Spengelus 3 ninia vizia Taylorus ex Photio: ninia lazia ib. Kle-άρχον | nlsonoliov idem 4 ξξήποντα | τριάποντα idem ib. Iac. add. X 5 Καλλία | ἐπὶ Καλλίον Μ. Ipsum nomen suspectum Westermanno. ἐνιαντῷ Photius ceteris usque ad οἰκούντων omissis. Sententia requirit tale quid: τῷ δ΄ ξξῆς ἐνιαντῷ ἐπὶ ἄρχοντος Καλλίον 9 τριακοσίων Χ: τριῶν 18 ἔπεντα χρησιμότιατος Γιακίνικ. ἐπεῖ χρησ. Westermannus. Deleverim ἐπιὶ, fort. cx ἐπιθιμίνων repetitum 21 Ερμωνι Westermannus. cf. Vit. Alcib. c. 25. Thuc. 8, 92

τ' ἔπεισε τάλαντα δοῦναι Θρασυδαΐον τὸν Ἡλεῖον, ξένον αὐτῷ γεγονότα. ἐφ' οἶς γοάψαντος αὐτῷ Θρασυβούλου πολιτείαν μετά την κάθοδον έπ' άναρχίας τῆς ποὸ Εὐκλείδου, ὁ μὲν δῆμος ἐκύρωσε τὴν δωρεάν, ἀπενεγκαμένου δ' Αρχίνου γραφήν παρα- 5 836 νόμων διὰ τὸ ἀπροβούλευτον είσαχθῆναι, έάλω τὸ ψήφισμα καλ ούτως ἀπελαθελς τῆς πολιτείας τὸν λοιπον φκησε χρόνον Ισοτελής ών, και έτελεύτησεν αὐτόθι ὀγδοήκοντα τρία ἔτη βιούς, ἢ ὥς τινες ξξ καὶ έβδομήκοντα, ἢ ὥς τινες ὑπὲο ὀγδοήκοντα, ἰδὼν 10 ⊿ημοσθένη μειοάκιον όντα. γεννηθηναι δέ φασιν έπλ Φιλοκλέους άρχοντος. φέρονται δ' αὐτοῦ λόγοι τετοακόσιοι είκοσιπέντε τούτων γνησίους φασίν οί περί Διονύσιον και Καικίλιον είναι διακοσίους τριάκουτα καὶ τρεῖς, ἐν οἶς δὶς μόνον ἡττῆσθαι λέγεται. 15 έστι δ' αὐτοῦ καὶ δ ὑπὲρ τοῦ ψηφίσματος δ ἐγρά-Β ψατο 'Αρχΐνος, την πολιτείαν αὐτοῦ περιελών, καὶ κατὰ τῶν τριάκοντα ἔτερος. ἐγένετο δὲ πιθανώτατος καὶ βραχύτατος, τοῖς ἰδιώταις τοὺς πολλοὺς λόγους έκδούς. είσι δ' αὐτῷ και Τέχναι ζητορικαί 20 πεποιημέναι καλ Δημηγορίαι, Έπιστολαί τε καλ Έγκωμια, καὶ Ἐπιτάφιοι καὶ Ἐρωτικοὶ καὶ Σωκράτους 'Απολογία έστοχασμένη των δικαστών. δοκεί δε κατά την λέξιν εύκολος είναι, δυσμίμητος ών. ⊿ημοσθένης δ' έν τῷ κατὰ Νεαίρας λόγῳ ἐραστὴν 25

¹ Photius: θρασύλαιον 15 παὶ τρεῖς Duebnerus ex Photio: τρία ἔτη cod. F, in ceteris desunt. 16 δ Taylorus: δν ib. δ idem 17 αὐτοῦ idem: αὐτῷ ib. περιελὼν Taylorus: περιέχων 21 δημηγορίαι Dionysius (Lys. 8 et 16): δημηγορία 25 Δημοσθένης] 59, 21

αὐτόν φησι γεγονέναι Μετανείρας, ὁμοδούλου τῆ Νεαίρα. ὕστερον δ' ἔγημε Βραχύλλου τοῦ ἀδελφοῦ δυγατέρα. μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Πλάτων ἐν τῷ Φαίδρῷ ὡς δεινοτάτου είπεῖν καὶ Ἰσοκράτους πρε- C σβυτέρου. ἐποίησε δὲ καὶ εἰς αὐτὸν ἐπίγραμμα Φιλίσκος δ Ἰσοκράτους μὲν γνώριμος ἐταῖρος δὲ Λυσίου, δι' οὖ φανερὸν ὡς προέλαβε τοῖς ἔτεσιν, ὅ καὶ ἐκ τῶν ὑπὸ Πλάτωνος εἰρημένων ἀποδείκνυται ἔχει δ' οὕτως.

10 'υῦν ὁ Καλλιόπης θύγατες, πολυηγόςε Φρόντι, δείξεις εἴ τι φρονεῖς καί τι περισσὰν ἔχεις τον γὰς ἐς ἄλλο σχῆμα μεθαρμοσθέντα καὶ ἄλλοις ἐν κόσμοισι βίου σῶμα λαβόνθ' ἔτερον, δεῖ σ' ἀρετῆς κήρυκα τεκεῖν τινα Λύσιδα ὑμνεῖν, 15 δύντα κατὰ φθιμένων καὶ ζόφου ἀθάνατον 'ός τό τ' ἐμῆς ψυχῆς δείξει φιλέταιρον ἄπασι, καὶ τὴν τοῦ φθιμένου πᾶσι βροτοῖς ἀρετήν.' D συνέγραψε δὲ λόγω καὶ Ἰφικράτει, τὸν μὲν πρὸς 'Αρμόδιον, τὸν δὲ προδοσίας κρίνοντι Τιμόθεον '20 καὶ ἀμφοτέροις ἐνίκα ' ἀναδεξαμένου δ' Ἰφικράτους τὰς τοῦ Τιμοθέου πράξεις, ταῖς εὐθύναις ἀναλαβὰν τὴν τῆς προδοσίας αἰτίαν ἀπολογεῖται διὰ τοῦ

⁴ Φαίδοω] p. 279 a 7 δ R 10 cf. Bergk. 2 p. 827 νῦν ὁ Ιαcobsius: ὁ ib. Καλλιόπης et Φρόντι Ψ: παλλίππης et φροντίδι 12 τῷ — μεθαρμοσθέντι Salmasius 14 Λύσιδα ὑμνεῖν *: λνοιδάζμνον Ordo verborum est: δεῖ σε τενεῖν τινα κήρυκα ὑμνεῖν Λύσιδα (poetice pro Λυσίαν, quod metro repugnat) 15 δύντα Ιαcobsius: δόντα ib. ζόφον *: σοςῷ 16 τὸ τ' Ψ: τότ' ib. δείξει Brunckius: δείξαι 18 λόγω Meierus: λόγον 19 Taylorus: κρίνων 20 R: ἀμφοτέρονς 21 ἀντιλαβών R

 \mathbf{E}

Αυσίου λόγου καὶ αὐτὸς μὲν ἀπελύθη, ὁ δὲ Τιμόθεος ἐζημιώθη πλείστοις χρήμασιν. ἀνέγνω δὲ καὶ ἐν τῆ Ὀλυμπιακῆ πανηγύρει λόγον μέγιστον, διαλλαγέντας τοὺς Ἑλληνας καταλῦσαι Διονύσιον.

Δ'. ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ.

1. Ίσοκράτης Θεοδώρου μεν ην παζς τοῦ Ἐρχιέως των μετρίων πολιτων, θεράποντας αὐλοποιούς κεκτημένου και εὐπορήσαντος από τούτων, ως και χορηγήσαι καὶ παιδεύσαι τοὺς υίούς ἡσαν γὰρ αὐτῷ καὶ ἄλλοι, Τελέσιππος καὶ Διόμνηστος· ἦν 10 δε και θυγάτριον. όθεν είς τούς αὐλούς κεκωμώ-Ε δηται δπ' 'Αριστοφάνους και Στράττιδος. γενόμενος δε κατά την δηδοηκοστην έκτην δλυμπιάδα Αυσιμάχου Μυροινουσίου άρχοντος, νεώτερος μέν Αυσίου δυσί και είκοσιν έτεσι, πρεσβύτερος δε Πλάτωνος 15 έπτα, παίς μεν ὢν έπαιδεύετο οὐδενὸς ἦττον 'Αθηναίων, ακοοώμενος Ποοδίκου τε τοῦ Κείου καλ Γοογίου τοῦ Λεοντίνου καὶ Τισίου τοῦ Συρακουσίου και Θηραμένους τοῦ δήτορος οὖ και συλλαμβανομένου ύπὸ τῶν τριάκοντα καὶ φυγόντος ἐπὶ 20 την Βουλαίαν Εστίαν, απάντων καταπεπληγμένων, μόνος ανέστη βοηθήσων καλ πολύν χρόνον έσίγησε

Б

A T. S. Carlo Proceedings

¹ Ανσίον] 'αὐτοῦ vel ἰδίον nisi τρίτον latet in τοῦ' Westermannus 6 'Ερχιέως R ex Photio: ἀρχιερέως 7 τῶν] ἐνὸς τῶν Photius. τινὸς τῶν Dionysius 18 Ανσιμάχον Μυρρινουσίου ἄρχοντος νεώτερος μὲν Αυσίου ita scripsi ut verba ἄρχοντος — Αυσίου propter ὁμοιοτέλευτον excidisse videantur: λυσιμάχου μυρρινουσίου 15 δυσί Wolfius: δύο 17 Turnebus: μίον

κατ' ἀρχάς, ἔπειτα ὑπ' αὐτοῦ παρητήθη, εἰπόντος 837 όδυνηρότερον αὐτῷ συμβήσεσθαι, εἴ τις τῶν φίλων ἀπολαύσει τῆς συμφορᾶς καὶ ἐκείνου τινὰς οὔσας τέχνας αὐτῷ φασι συμποαγματεύσασθαι, ἡνίκα έν 5 τοις δικαστηρίοις έσυκοφαντείτο, αί είσιν έπιγεγραμμέναι Βότωνος. ἐπεὶ δ' ἡνδρώθη, τῶν μὲν πολιτικών πραγμάτων απέσχετο ισχνόφωνός τ' ων καί εὐλαβής τὸν τοόπον καὶ τὰ πατοσα ἀποβεβληκώς έν τῷ ποὸς Λακεδαιμονίους πολέμω άλλοις δὲ 10 μεμελετηκώς φαίνεται, ένα δε μύνον είπων λύγον, τον περί της 'Αντιδόσεως. διατριβήν δε συστησάμενος, έπλ τὸ φιλοσοφείν καλ γράφειν ἃ διανοηθείη Β έτράπετο, και τόν τε Πανηγυρικόν λόγον καί τινας άλλους των συμβουλευτικών, οθς μεν αὐτὸς γράφων 15 άνεγίνωσκεν οθς δ' έτέροις παρεσκεύαζεν, ήγούμενος ούτως έπλ τὸ τὰ δέοντα φοονεῖν τοὺς Έλληνας προτρέψεσθαι. διαμαρτάνων δὲ τῆς προαιρέσεως, τούτων μεν απέστη σχολής δ' ήγεζτο, ώς τινές φασι, ποώτον έπι Χίου, μαθητάς έχων έννέα δτε καί 20 ίδων τον μισθον αριθμούμενον είπε δακρύσας ώς 'έπέγνων έμαυτον νῦν τούτοις πεπραμένον'. άμίλει δε τοῖς βουλομένοις, χωρίσας πρῶτος τοὺς έριστικούς λόγους των πολιτικών, περί ούς έσπούδασε. και άρχας δε και περί την Χίον κατέστησε και την C 26 αὐτὴν τῆ πατρίδι πολιτείαν αργύριόν τε δσον οὐδείς

³ της] της αὐτοῦ R 6 Βάτωνος Salmasius 10 μεμελετηκὸς Wolfius: μεμαςτυςηκὸς ib. εἰπεῖν X 12 ᾶ διανοηθείη Wolfius ex Dionysio: διανοηθείς 17 Coraes: προτρέψασθαι 24 δὲ καὶ] δὲ τὰς R. δὲ Coraes 25 ἀργυρίου Turnebus

σοφιστών εὐπόρησεν, ώς καὶ τοιηραρχήσαι. ἀκροαταὶ δ' αὐτοῦ ἐγένοντο εἰς έκατόν, ἄλλοι τε πολλοί καὶ Τιμόθεος δ Κόνωνος, σὺν ῷ καὶ πολλὰς πόλεις έπηλθε, συντιθείς τὰς ποὸς 'Αθηναίους ὑπὸ Τιμοθέου πεμπομένας επιστολάς δθεν εδωρήσατο αὐτῷ τ τάλαντον τῶν ἀπὸ Σάμου περιγενομένων. ἐμαθήτευσε δ' αὐτῷ καὶ Θεόπομπος ὁ Χῖος, καὶ "Εφορος δ Κυμαΐος και 'Ασκληπιάδης δ τὰ τοαγωδούμενα συγγράψας και Θεοδέκτης δ Φασηλίτης δ τας τραγωδίας ύστερον γράψας, οδ έστι τὸ μνημα έπὶ τὴν 10 Κυαμίτιν πορευομένοις κατά την ιεράν δόδν την D έπ' Ἐλευστνα, τὰ νῦν κατερηρειμμένον· ἔνθα καὶ τοὺς ἐνδόξους τῶν ποιητῶν ἀνέστησε σὺν αὐτῷ, ων Όμηρος δ ποιητής σώζεται μόνος. Δεώδαμός τ' 'Αθηναίος και Λάκριτος δ νομοθέτης 'Αθηναίοις 15 ώς δέ τινές φασι, καὶ 'Υπερείδης καὶ Ίσαΐος. καὶ Δημοσθένη δ' έτι δητορεύοντί φασι μετά σπουδής προσελθείν αὐτῷ, καὶ χιλίας μὲν ὰς εἰσεπράττετο ούκ έχειν φάναι παρασχεῖν, διακοσίας δὲ δώσειν, έφ' ῷ τε τὸ πέμπτον μέρος ἐκμαθεῖν· τὸν δ' ἀπο- 20 Ε πρίνασθαι ώς 'οὐ τεμαχίζομεν, ὧ Δημόσθενες, τὴν

A The Share Share and the State of the State

² τε Frankius ex Photio: δὲ 7 Ξενοφῶν ὁ Γούλλον καὶ Θεόπομπος Photius 9 ὁ τὰς] καὶ αὐτὸς idem 10 τὸν Κναμίτην Claverius ex Paus. 1, 37, 3 13 ἀνέστησαν West. 14 Λαοδάμας Photius. Λεωδάμας Westermannus 15 Λάποιτος ὁ Φασηλίτης καὶ Λυκοῦγος ὁ νομοθέτης Άθηναίοις Westermannus. Λάκριτος καὶ Εὐνομος καὶ Λυσιθείδης Άθηναίοι Duehnerus in versione ib. ὁ νομοθέτης Άθηναίοις sic vel νομοθετήσας Άθηναίοις Photius. σοριστεύσας Άθηνησιν Coraes 17 Duehnerus: Δημοσθένην aut Δημοσθένης 18 μὲν δς Coraes: μὲν δς μόνας 20 ἐκμαθεῖν Photius: ἐκμάθη

ποαγματείαν σσπες δε τούς καλούς ίχθυς όλους πωλούμεν, ούτω κάγώ σοι, εί βούλοιο μαθητεύειν, δλόκληςον ἀποδώσομαι τὴν τέχνην. ἐτελεύτα δ' ἐπὶ Χαιρώνδον ἄρχοντος, ἀπαγγελθέντων τῶν περὶ δ Χαιρώνειαν ἐν τῆ Ἱπποκράτους παλαίστρα πυθόμενος, ἐξαγαγὼν αὐτὸν τοῦ βίου τέτταρσιν ἡμέραις διὰ τοῦ σιτίων ἀποσχέσθαι, προειπὼν τρεῖς ἀρχὰς δραμάτων Εὐριπίδου

'Δαναὸς δ πεντήκοντα δυγατέρων πατής.' 'Πέλοψ δ Ταντάλειος εἰς Πίσαν μολών.' 'Σιδώνιόν ποτ' ἄστυ Κάδμος ἐκλιπών.'

όκτὰ καὶ ἐνενήκοντα ἔτη βιοὺς ἢ ὡς τινες ἐκατόν, Ͱ οὐχ ὑπομείνας τετράκις ἰδεῖν τὴν Ἑλλάδα καταδουλουμένην ποὸ ἐνιαυτοῦ ἢ ὡς τινες πρὸ τεσσάρων 15 ἐτῶν τῆς τελευτῆς συγγράψας τὸν Παναθηναϊκόν. τὸν δὲ Πανηγυρικὸν ἔτεσι δέκα συνέθηκεν, οἱ δὲ δεκαπέντε λέγουσιν, ὃν μετενηνοχέναι ἐκ τῶν Γοργίου τοῦ Λεοντίνου καὶ Λυσίου τὸν δὲ περὶ τῆς ᾿Αντιδόσεως δύο καὶ ὀγδοήκοντα ἔτη γεγονώς τοὺς 20 δὲ πρὸς Φίλιπτον ὀλίγω πρότερον τοῦ θανάτου. ἐγένετο δ᾽ αὐτῷ καὶ παῖς ᾿Αφαρεὺς πρεσβύτη ὄντι 838 ἐκ Πλαθάνης τῆς Ἱππίου τοῦ δήτορος ποιητός, τῶν δὲ τῆς γυναικὸς τριῶν παίδων ὁ νεώτατος. εὐπό-

10

² πωλοῦσιν Coraes 4 Meursius: χερωνίδον ib. τῶν] γὰρ τῶν et deinde ἐξήγαγεν R 6 τέτταρσιν *: τετρασιν 9 versus est Archelai, vid. Nauck. p. 427 10 Eur. Iph. T. 1 11 Nauck. p. 627 13 τετράνις] τὸ τέταρτον R γεγηραμώς W 15 ἐτῶν Turnebus: τῶν 17 ἐπ τῶν R: ἐπ τοῦ 19 τοὺς] τὸν Χ 23 παίδων] add. ὢν R ib. εὐπόρησε δ' Coraes cum Photio: εὐπόρησεν

οησε δ' ίκανῶς οὐ μόνον ἀργύριον είσπράττων τοὺς γνωρίμους, άλλὰ καὶ παρὰ Νικοκλέους τοῦ Κυπρίων βασιλέως, δς ήν υίδς Εθαγόρου, είκοσι τάλαντα λαβών ύπεο τοῦ πρὸς αὐτὸν γραφέντος λόγου έφ' οίς φθονηθείς τρίς προεβλήθη τριηραρχείν, και δίς τ μεν άσθένειαν σκηψάμενος διά του παιδός παρητήσατο, τὸ δὲ τρίτον ὑποστὰς ἀνήλωσεν οὐκ ὀλίγα. πρὸς δὲ τὸν εἰπόντα πατέρα ὡς οὐδὲν ἀλλ' ἢ ἀνδράποδον συνέπεμψε τῷ παιδίῳ 'τοιγαροῦν' ἔφη 'ἄπιδι· Β δύο γὰρ ἀνθ' ένὸς έξεις ἀνδράποδα.' ήγωνίσατο 10 δε και τον έπι Μαυσώλφ τεθέντα ύπ' 'Αρτεμισίας άγωνα το δ' έγκωμιον οὐ σώζεται. έποίησε δε καλ είς Έλένην έγκωμιον και Άρεοπαγιτικόν. έξελθεῖν δε του βίου οι μεν έναταϊόν φασι σίτων αποσχόμενον, οί δὲ τεταρταΐον ἄμα ταῖς ταφαῖς τῶν ἐν 15 Χαιοωνεία πεσόντων. συνέγραψε δ' αὐτοῦ καὶ δ παῖς Αφαρεύς λόγους. ἐτάφη δὲ μετὰ τῆς συγγενείας πλησίον Κυνοσάργους έπλ τοῦ λόφου έν άριστερῷ αὐτός τε καὶ δ πατὴρ αὐτοῦ Θεύδωρος και ή μήτης αὐτοῦ· ταύτης τ' ἀδελφή τηθίς τοῦ 20 φήτορος 'Ανακὰ καὶ δ ποιητὸς υίὸς 'Αφαρεὺς καὶ δ' ο ἀνεψιὸς αὐτοῦ Σωκράτης, μητρὸς Ἰσοκράτους ἀδελφῆς 'Αναιοῦς υίὸς ὤν, ὅ τ' ἀδελφὸς αὐτοῦ δμώνυμος τοῦ πατρὸς Θεόδωρος καὶ οἱ υίωνοὶ αὐτοῦ, τοῦ

² παρὰ idem cum eodem: τὰ παρὰ 5 προεκλήθη Coraes ib. τριηραρχεῖν Photius. τριήραρχος Turnebus. τριήρας codd. ib. καὶ δὶς Μ cum Photio: καὶ τὸ δὶς 7 ὁποστὰς Coraes (coll. p. 165, 23): ἀναστὰς 18 ἐν Turnebus 19 αὐτός R: ὁ νίός 20 αὐτοῦ Ἡθντά Turicenses 23 ἀναποῦς νίὸς Turnebus: ἀναπούσιος 24 ὁ νίωνός R ib. αὐτοῦ W

ποιηθέντος αὐτῷ παιδὸς ᾿Αφαρέως. ᾿Αφαρεὺς ** καὶ ὁ τούτου πατὴρ Θεόδωρος ἥ τε γυνὴ Πλαθάνη, μήτηρ δὲ τοῦ ποιητοῦ ᾿Αφαρέως. ἐπὶ μὲν οὖν τούτων τράπεζαι ἐπῆσαν ἔξ, αὶ νῦν οὐ σφίζονται αὐτῷ δ δ' Ἰσοκράτει ἐπὶ τοῦ μνήματος ἐπῆν κίων τριάκοντα πηχῶν, ἐφ' οὖ σειρὴν πηχῶν ἐπτὰ συμβολικῶς, δς νῦν οὐ σφίζεται. ἦν δὲ καὶ αὐτοῦ τράπεζα πλησίον D ἔχουσα ποιητάς τε καὶ τοὺς διδασκάλους αὐτοῦ, ἐν οἶς καὶ Γοργίαν εἰς σφαῖραν ἀστρολογικὴν βλέποντα αὐτοῦ τε τὸν Ἰσοκράτην παρεστῶτα. ἀνάκειται δ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ἐλευσῖνι εἰκὼν χαλκῆ ἔμπροσθεν τοῦ προστφου ὑπὸ Τιμοθέου τοῦ Κόνωνος, καὶ ἐπιγέγραπται

'Τιμόθεος φιλίας τε χάοιν ξύνεσίν τε ποοτιμών Ίσοκράτους είκὼ τήνδ' ἀνέθηκε θεαζς.'

Αεωχάρους ἔργον. φέρονται δ' αὐτοῦ λόγοι έξήκοντα, ὧν εἰσι γνήσιοι κατὰ μὲν Διονύσιον εἰκοσιπέντε κατὰ δὲ Καικίλιον εἰκοσιοκτώ, οι δ' ἄλλοι κατεψευσμένοι. εἶχε δ' ἀλλοτρίως πρὸς ἐπίδειξιν, ὡς ἀφι-20 κομένων ποτὲ πρὸς αὐτὸν τριῶν ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν Ε τοὺς μὲν δύο κατασχεῖν τὸν δὲ τρίτον ἀπολῦσαι, φάμενος εἰς τὴν ἐπιοῦσαν ήξειν νῦν γὰρ αὐτῷ τὸ θέατρον εἶναι ἐν ἀκροατηρίω. εἰώθει δὲ καὶ πρὸς τοὺς γνωρίμους αὐτοῦ λέγειν, ὡς αὐτὸς μὲν δέκα

¹ Άφαρεὺς — τοῦ ποιητοῦ Άφαρέως] seclusit Duebnerus. ib. lac. est ex cod. E, in cete is deest 5 κίων *: κριῶν (κιῶν Turnebus) 11 Ἐλευσινίω Coraes 14 cf. Anth. Pal. 3 p. 234 ed. Iacobs ξύνεσιν Duebnerus: ξενίην 15 δεῷ Photius 16 Κλεοχάρονς idem 19 ὡς] ὥστε Turnebus 23 Wolfius: ἀκρωτηρίω

μνών διδάσκοι, τῷ δ' αὐτὸν διδάξαντι τόλμαν καὶ εύφωνίαν δώσειν δεκακισχιλίας. και πρός τον έρόμενον διὰ τί οὐκ ὢν αὐτὸς ίκανὸς ἄλλους ποιεῖ, είπεν ότι και αι ακόναι αύται μέν τέμνειν ού δύνανται τὸν δὲ σίδηρον τμητικὸν ποιοῦσιν. εἰσὶ δ' 5 F οί καὶ τέχνας αὐτὸν λέγουσι συγγεγοαφέναι, οί δ' οὐ μεθόδφ ἀλλ' ἀσκήσει χρήσασθαι. πολίτην δ' οὐδέποτ' εἰσέπραξε μισθόν. προσέταττε δε τοῖς γνωοίμοις είς τὰς ἐκκλησίας ἀπαντῶσιν ἀναφέρειν αὐτῷ τὰ εἰοημένα, ἐλυπήθη δὲ και οὐ μετοίως ἐπὶ τῷ 10 Σωκοάτους θανάτω καὶ μελανειμονών τῆ ύστεραία προηλθε. πάλιν δ' έρομένου τινός αὐτὸν τί όητοοική, εἶπε τὰ μὲν μικοὰ μεγάλα τὰ δὲ μεγάλα μικοὰ ποιεῖν'. έστιώμενος δέ ποτε παρά Νικοκοέοντι τῷ Κύπρου τυράννω, προτρεπομένων αὐτὸν 15 τῶν παρόντων διαλεχθῆναι, ἔφη 'οἶς μὲν ἐγὼ δεινδς ούχ δ νῦν καιρός, οἶς δ' δ νῦν καιρὸς οὐκ έγα δεινός'. Σοφοκλέα δε τον τραγικόν θεασάμενος έπόμενον έρωτικώς παιδί, εἶπεν 'οὐ μύνον δεῖ, 839 Σοφόκλεις, τὰς χεῖρας ἔχειν παρ' αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ 20 τοὺς ὀφθαλμούς'. τοῦ δὲ Κυμαίου Ἐφόρου ἀπράκτου τῆς σχολῆς ἐξελθόντος καὶ πάλιν ὑπὸ τοῦ πατρὸς Δημοφίλου πεμφθέντος έπλ δευτέρω μισθώ, παίζων Δίφορον αὐτὸν ἐκάλει ἐσπούδασε μέντοι [κανῶς

⁴ Coraes ex Photio: τεμεῖν 10 nal] del. Coraes 14 Νικοκρέοντι] Νικοκλεῖ Wolfius 16 οἶς μὲν ἐγὰ δεινὸς κέ] cf. p. 613 a 19 οὐ μόνον δεῖ κέ] 'Pericli tribuunt Cic. de off. 1. 40, 144. Plut. Per. 8' Westermannus 24 Δίσροον Αμγοίus: δίφρον

περί του ἄνδρα και την υπόθεσιν της χρείας αὐτος υπεθήκατο. ἐγένετο δὲ καὶ πρὸς τὰ ἀφροδίσια καταφερής, ὡς ὑποπάστφ παρειλκυσμένφ ἐν τῆ κοίτη χρῆσθαι, κρόκφ διάβροχον ἔχοντα τὸ προσκεφάλαιον. 5 καὶ νέον μὲν ὅντα μὴ γῆμαι, γηράσαντα δ' ἐταίρὰ Β συνεῖναι ἡ ὅνομα ἡν Ααγίσκη, ἐξ ἡς ἔσχε θυγάτριον ὁ γενόμενον ἐτῶν δώδεκα πρὸ γάμων ἐτελεύτησεν. ἔπειτα Πλαθάνην τὴν Ἱππίου τοῦ ἡτορος γυναῖκα ἡγάγετο τρεῖς παΐδας ἔχουσαν, ὧν τὸν ᾿Αφαρέα ὡς 10 προείρηται ἐποιήσατο, ὡς καὶ εἰκόνα αὐτοῦ χαλκῆν ἀνέθηκε πρὸς τῷ Ὁλυμπιείφ ἐπὶ κίονος καὶ ἐπέγραψεν

'Ίσοκοάτους 'Αφαρεύς πατούς είκουα τήνδ' ἀνέθηκε Ζηνί, θεούς τε σέβων καὶ γονέων ἀρετήν.'

16 λέγεται δὲ καὶ κελητίσαι ἔτι παῖς ὤν · ἀνάκειται C γὰο ἐν ἀκοοπόλει χαλκοῦς ἐν τῆ σφαιρίστος τῶν Αροηφόρων κελητίζων ἔτι παῖς ὤν, ὡς εἶπόν τινες. δύο δ' ἐν ἄπαντι τῷ βίῷ συνέστησαν αὐτῷ ἀγῶνες · πρότερος μὲν εἰς ἀντίδοσιν προκαλεσαμένου αὐτὸν δ' υίον πέμψας 'Αφαρέα ἐνίκησε · δεύτερος δὲ Αυσιμάχου αὐτὸν προκαλεσαμένου περὶ τριηραρχίας εἰς ἀντίδοσιν ἡττηθεὶς δὲ τὴν τριηραρχίαν ὑπέστη. ἡν δ' αὐτοῦ καὶ γραπτὴ εἰκὼν ἐν τῷ Πομπείῳ. δ δ'

¹ χρείας αὐτὸς] ίστορίας αὐτῷ Photius 3 χρυσοπάστω Salmasius. ὑποσπάστω? 4 ἔχοντι R 11 Ὁλυμπιείω W: δλυμπίω ὡς 13 cf. Βergk. 2 p. 329 15. 17 ita Turnebus: περητίσαι — περητίζων 16 σφαιρίστοα ἀριστερῷ Madvigius 17 ἔτι παῖς — τινες] suspecta W 18 ởύο δ' ἐν ἄπαντι — τριηραρχίαν ὑπέστη] šuspecta Frankio

 \mathbf{E}

'Αφαρεύς συνέγραψε μὲν λόγους οὐ πολλοὺς δέ, δικανικούς τε καὶ συμβουλευτικούς 'ἐποίησε δὲ καὶ τραγφδίας περὶ ἐπτὰ καὶ τριάκοντα, ὧν ἀντιλέγον
D ται δύο. ἀρξάμενος δ' ἀπὸ Λυσιστράτου διδάσκειν ἄχρι Σωσιγένους ἐν ἔτεσιν εἰκοσιοκτὰ διδασκαλίας ε ἀστικὰς καθῆκεν εξ καὶ δὶς ἐνίκησε διὰ Διονυσίου, καθεὶς καὶ δι' ἐτέρων ἐτέρας δύο Ληναϊκάς. τῆς δὲ μητρὸς αὐτῶν 'Ισοκράτους καὶ Θεοδώρου καὶ τῆς ταύτης ἀδελφῆς 'Ανακοῦς εἰκόνες ἀνέκειντο ἐν ἀκροπόλει ὧν ἡ τῆς μητρὸς παρὰ τὴν 'Υγίειαν νῦν 10 κεῖται μετεπιγεγραμμένη, ἡ δ' 'Ανακοῦς οὐ σφζεται. ἔσχε δὲ δύο υίούς, 'Αλέξανδρον μὲν ἐκ Κοινοῦς Σωσικλέα δ' ἐκ Λυσίου.

Ε'. ΙΣΑΙΟΣ.

1. Ίσαιος Χαλκιδεύς μεν ἦν τὸ γένος, παραγε- 15 νόμενος δ' εἰς 'Αθήνας, καὶ σχολάσας ** Αυσία κατά τε τὴν τῶν ὀνομάτων ἀρμονίαν καὶ τὴν ἐν τοῖς πράγμασι δεινότητα, ώστ' εἰ μή τις ἔμπειρος πάνυ τοῦ χαρακτῆρος τῶν ἀνδρῶν εἰη, οὐκ ἄν διαγνοίη πολλοὺς τῶν λόγων βαδίως ὁποτέρου τῶν 20 ξητόρων εἰσίν. ἤκμασε δὲ μετὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον, ὡς ἔστι τεκμήρασθαι ἐκ λόγων αὐτοῦ, καὶ μέχρι τῆς Φιλίππου ἀρχῆς παρέτεινε.

^{9. 11 &#}x27;Αναποῦς Χ: ναποῦς 12 Κοινοῦς] Κοίνον R 13 Σωσικλέα Turnebus: οὐσικλέα (Ανσικλέα Duebnerus) 16 σχολάσας ** Ανσία] lacunam ego inserui, Duebnero supplente: σχολάσας 'Ισοπράτει ἔοιπε μάλιστα Ανσία. Malim σχολάσας 'Ισοπράτει, φαίνεται ἀπολονθήσας Ανσία (aut ζηλάσας Ανσίαν) 21 κατὰ Χ 22 τῶν λόγων νεὶ τινῶν λόγων R

καθηγήσατο δὲ Δημοσθένους, ἀποστὰς τῆς σχολῆς, F ἐπὶ δραχμαῖς μυρίαις διὸ καὶ μάλιστα ἐπιφανής ἐγένετο. αὐτὸς δὲ καὶ τοὺς ἐπιτροπικοὺς λόγους συνέταττε τῷ Δημοσθένει, ὡς τινες εἶπον. κατα
δ λέλοιπε δὲ λόγους ἐξήκοντα τέσσαρας, ὧν εἰσι γνήσιοι πεντήκοντα, καὶ ιδίας τέχνας. πρῶτος δὲ καὶ σχηματίζειν ἤρξατο καὶ τρέπειν ἐπὶ τὸ πολιτικὸν τὴν διάνοιαν ὁ μάλιστα μεμίμηται Δημοσθένης. μνημονεύει δ' αὐτοῦ Θεόπομπος ὁ κωμικὸς ἐν τῷ 10 Θησεῖ.

S'. AIEXINHE.

840

1. Αἰσχίνης 'Ατρομήτου, φυγύντος μὲν ἐπὶ τῶν τριάκοντα συγκαταγαγόντος δὲ τὸν δῆμον, καὶ Γλαυκοθέας τῶν δὲ δήμων Κοθωκίδης, οὕτε κατὰ 15 γένος τῶν ἐπιφανῶν οὕτε κατὰ περιουσίαν χρημάτων. νέος δ' ὢν καὶ ἐρρωμένος τῷ σώματι περὶ τὰ γυμνάσια ἐπόνει ' λαμπρόφωνος δ' ὢν μετὰ ταῦτα τραγφδίαν ἤσκησεν ' ὡς δὲ Δημοσθένης φησίν, ὑπογραμματεύων καὶ τριταγωνιστῶν 'Αριστοδήμω ἐν 20 τοῖς Διονυσίοις διετέλει, ἀναλαμβάνων ἐπὶ σχολῆς τὰς παλαιὰς τραγφδίας καὶ ἔτι παῖς ὢν ἐδίδασκε Β γράμματα σὺν τῷ πατρί, καὶ μειράκιον ὢν ἐστρατεύετο ἐν τοῖς περιπόλοις. ἀκροατὴς δὲ γενόμενος ὡς μέν τινες λέγουσιν 'Ισοκράτους καὶ Πλάτωνος, ' 25 ὡς δὲ Καικίλιος Δεωδάμαντος, καὶ πολιτευόμενος

7 πολιτικόν] παθητικόν Seeligerus 9 κωμικός] cf. Kock. 1 p. 737 18 Δημοσθένης] 18, 258. 265. 19, 246 19 έν τοῖς κατὰ δήμονς Διοννσίοις Photius 23 περιπόλοις Hemsterhusius (ex Aesch. or. de F. Leg. § 167): πολλοίς 25 Λεωδάμαντος] Άλκιδάμαντος X, sed cf. Acsch. c. Ctesiph. § 188

ούν άφανῶς έν τῆς έναντίας μερίδος τοῖς περί Δημοσθένη, ἐποέσβευσεν άλλας τε ποεσβείας πολλάς καὶ ποὸς Φίλιππον ὑπὲο τῆς εἰοήνης έφ' ή κατηγορήθη ύπὸ Δημοσθένους ώς ανηρημένου τοῦ Φωκέων έθνους, έτι δ' ώς πόλεμον έξάψας, ήνίκα ε πυλαγόρας ήρέθη 'Αμφικτύοσι πρὸς 'Αμφισσεῖς τοὺς τὸν λιμένα ἐργαζομένους ἐξ οὖ συνέβη τοὺς ἀμ-C φικτύονας Φιλίππω προσφυγείν, τὸν δ' ὑπὸ τοῦ Αλσχίνου συνεργούμενον έπιθέσθαι τοῖς πράγμασι και την Φωκίδα λαβεΐν άλλὰ συνειπόντος αὐτῷ 10 Εὐβούλου τοῦ Σπινθάρου Προβαλλουσίου δημαγωγοῦντος, τριάκοντα ψήφοις ἀπέφυγεν. είσὶ δ' οί φασι συγγράψαι μέν τοὺς βήτορας τοὺς λόγους. έμποδων δε γενομένων των περί Χαιρώνειαν, μηκέτι την δίκην είσελθεϊν. χρόνφ δ' ύστερον, Φι- 18 λίππου μεν τετελευτηκότος 'Αλεξάνδοου' δε διαβαίνοντος είς τὴν 'Ασίαν, έγοάψατο Κτησιφῶντα παρανόμων ἐπὶ ταῖς ⊿ημοσθένους τιμαῖς• οὐ μεταλαβὼν δε τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων ἔφυγεν είς τὴν 'Ρόδον, χιλίας δραχμάς ύπερ της ήττης οὐ βουλη- 20 D delg καταθέσθαι. οί δ' άτιμίας αὐτῷ προστιμηθῆναι λέγουσιν οὐ θέλοντι έξελθεῖν τῆς πόλεως, καὶ έλθεῖν είς "Εφεσον ώς 'Αλέξανδοον. τοῦ δὲ τελευτήσαντος, ταραχής ούσης, απάρας είς την 'Ρόδον ένταῦθα

σγολήν καταστησάμενος έδίδασκεν, άνέγνω τε τοῖς 'Ροδίοις τὸν κατὰ Κτησιφῶντος λόγον ἐπιδεικνύμενος · θαυμαζόντων δε πάντων εί ταῦτ' είπων ήττήθη 'οὐκ ἄν' ἔφη 'ἐθαυμάζετε, 'Ρόδιοι, εί πρὸς ταῦτα Ε 5 Δημοσθένους λέγοντος ηκούσατε'. σχολήν τ' έκεῖ προσκατέλιπε, τὸ 'Ροδιακὸν διδασκαλεῖον κληθέν. έπειτα πλεύσας είς Σάμον καὶ διατρίβων έπὶ τῆς νήσου ολίγον ύστερον έτελεύτησεν. έγένετο δ' εύφωνος, ως δήλον έκ τε ων φησι Δημοσθένης και έκ 10 τοῦ Δημοχάρους λύγου. φέρονται δ' αὐτοῦ λύγοι τέσσαρες, δ τε κατά Τιμάρχου καὶ δ τῆς Παραπρεσβείας καὶ δ κατὰ Κτησιφώντος, οι καὶ μόνοι είσὶ γνήσιοι. δ. γὰρ ἐπιγραφόμενος Δηλιακὸς οὐκ ἔστιν Αλσχίνου απεθείχθη μεν γαρ έπλ την κρίσιν την 15 περί τοῦ εεροῦ τοῦ ἐν Δήλω συσταθείς συνήγορος. ού μην είπε τον λόγον έχειροτονήθη γαρ 'Υπερεί- Ε δης ἀντ' αὐτοῦ, ώς φησι Δημοσθένης. ἔσχε δὲ καὶ άδελφούς, ώς φησιν αὐτός, Αφόβητον καλ Φιλοχάρη. ἀπήγγειλε δὲ καὶ τὴν ἐν Ταμύναις νίκην πρῶτος 20 'Αθηναίοις, έφ' ῷ καὶ ἐστεφανώθη τὸ δεύτερον. οί δ' εἶπον μηδε μαθητεῦσαί τισι τὸν Αἰσχίνην, ἀλλ' έκ της υπογραμματείας άρθηναι έν τοις δικαστηρίοις τότε διάγοντα ποωτον δ' είπεῖν ἐν τῷ δήμω κατὰ

Φιλίππου, εὐδοκιμήσαντά τε πρεσβευτὴν χειροτονηθηναι πρὸς ᾿Αρκάδας · πρὸς οὺς ἀφικόμενον συστησαι
841 τοὺς μυρίους ἐπὶ Φίλιππον. ἐγράψατο δὲ καὶ Τίμαρχον ἑταιρήσεως · δ δ' ἐκλιπὼν τὸν ἀγῶνα αὑτὸν
ἀνήρτησεν, ὡς πού φησι Δημοσθένης. ἐχειροτονήθη 5
δὲ πρεσβευτὴς ὡς Φίλιππον μετὰ Κτησιφῶντος καὶ
Δημοσθένους περὶ τῆς εἰρήνης, ἐν ἡ ἄμεινον τοῦ
Δημοσθένους ἠνέχθη · τὸ δὲ δεύτερον δέκατος ὡν,
κυρώσας ὅρκοις τὴν εἰρήνην, κριθεὶς ἀπέφυγεν, ὡς
προείρηται.

Ζ'. ΑΥΚΟΥΡΓΟΣ.

1. Αυκούργος πατρός μεν ήν Αυκόφονος τοῦ Β Αυκούργου, ου οι τριάκοντα τύραννοι ἀπέκτειναν, αἰτίου αὐτῷ τῆς ἀναιρέσεως γενομένου 'Αριστοδήμου Βατῆθεν, ος καὶ έλληνοταμίας γενόμενος ἔφυγεν ἐν ιδ τῆ δημοκρατίᾳ· τῶν δήμων δὲ Βουτάδης, γένους τοῦ τῶν 'Ετεοβουταδῶν. ἀκροατὴς δὲ γενόμενος Πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου, τὰ πρῶτα ἐφιλοσόφησεν εἶτα καὶ 'Ισοκράτους τοῦ φήτορος γνώριμος γενόμενος ἐπολιτεύσατο ἐπιφανῶς, καὶ λέγων καὶ πράτ- 20 των καὶ δὴ πιστευσάμενος τὴν διοίκησιν τῶν χρημάτων ταμίας γὰρ ἐγένετο ἐπὶ τρεῖς πενταετηρίδας ταλάντων μυρίων τετρακισχιλίων, ἢ ις τινες μυρίων δκτακισχιλίων έξακοσίων πεντήκοντα, καὶ δ τὰς τιμὰς

⁵ Δημοσθένης] 19, 2 et 285 6 δὲ Westermannus ib. μετὰ Frankius: ματὰ 8 δὲ * ib. δέματος ἀν] cf. Aesch. de F. Leg. § 178 15 Βατιήθεν Salmasius ex Hesychio. cf. St. Byz. s. v. Bατή · 24 καὶ ὁ τὰς τιμὰς — ξήτως] seclusit W. infra post τὸ αὐτὸ ψήφισμα (p. 176, 26) transposuerunt cum Corae Lycurgi editores Turicenses

αὐτῷ ψηφιζόμενος Στρατοκλῆς δ δήτωρ, τὸ μὲν C πρώτον αίρεθείς αὐτός, ἔπειτα τών φίλων ἐπιγραψάμενός τινα, αὐτὸς ἐποιεῖτο τὴν διοίκησιν διὰ τὸ φθάσαι νόμον είσενεγκεϊν, μὴ πλείω πέντε έτῶν 5 διέπειν τὸν χειροτονηθέντα ἐπὶ τὰ δημόσια χρήματα, άει τ' έφεστως τοῖς ἔργοις διετέλεσε, καὶ θέρους και γειμώνος. και έπι την του πολέμου παρασκευήν χειοοτονηθείς πολλά τῆς πόλεως ἐπηνώρθωσε, καὶ τοιήσεις πασεσκεύασε τῷ δήμω τετρακοσίας, καὶ τὸ 10 έν Αυκείω γυμνάσιον έποίησε καλ έφύτευσε καλ την D παλαίστοαν ώμοδόμησε καὶ τὸ ἐν Διονύσου θέατρου έπιστατῶν ἐπετέλεσε. πιστευσάμενος δ' ἐν παρακαταθήκη παρά των ίδιωτων διακύσια πεντήκοντα τάλαντα έφύλαξε, πομπεϊά τε χουσα καλ άργυρα τῆ 15 πόλει κατεσκεύασε καὶ νίκας χουσᾶς. πολλὰ δ' ήμίεργα παραλαβών έξετέλεσε καλ νεωσοίκους καλ την σκευοθήκην· και τῷ σταδίῷ τῷ Παναθηναϊκῷ την κοηπίδα περιέθηκεν, έξεργασάμενος τοῦτό τε καί την χαράδραν δμαλην ποιήσας, Δεινίου τινός, 20 δς εκέκτητο τοῦτο τὸ χωρίον, ἀνέντος τῆ πύλει, προείπαντος αὐτῷ χαρίσασθαι Αυκούργου. ἔσγε δὲ Ε

ib. $n\alpha l$] $\tilde{\eta}\nu$ δk R. $n\alpha \vartheta \alpha$ $n\alpha l$ Westermannus, cuius adnot. vid. 8 $\tau \tilde{\eta}\nu$ $\delta \iota o l \iota \eta \sigma \iota v$] $\epsilon l \sigma \tilde{\eta} \gamma \eta \sigma \iota \nu$ Wolfius 4 $\epsilon l \sigma \epsilon \nu \epsilon \nu \epsilon \nu$ n = 1 nomen rogatoris excidisse vid. R, nisi Lycurgus ipse legis auctor fuerit. $\epsilon l \sigma \epsilon l \vartheta \epsilon \tilde{\iota} \nu$ Kiesslingius 6 $n\alpha l$ $\vartheta \ell \varrho o \nu s$ $n \ell \ell$ $n \ell$ $n \ell$ Sauppe ib. $n \ell$ 1 putat Coraes 10 $\ell \nu$ $\ell \ell$ Sauppe ib. $n \ell$ 1 $n \ell$ $n \ell$

καὶ τοῦ ἄστεος τὴν φυλακὴν καὶ τῶν κακούργων την σύλληψιν, οθς έξήλασεν απαντας, ως καλ των σοφιστών ενίους λέγειν Λυκούργον οὐ μέλανι άλλά θανάτφ χοίοντα τὸν κάλαμον κατὰ τῶν πονηοῶν, ούτω συγγράφειν. όθεν έξαιτηθέντα αὐτὸν ὑπ' 'Αλε- τ ξάνδρου τοῦ βασιλέως ὁ δῆμος οὐ προήκατο. καθ' δυ δε χρόνου επολέμει Φίλιππος προς 'Αθηναίους τὸν δεύτερον πόλεμον, ἐπρέσβευε μετὰ Πολυεύκτου καλ Δημοσθένους είς τε Πελοπόννησον καί τινας F έτέρας πόλεις. διετέλεσέ τε τὸν ἄπαντα χρόνον εὐδο- 10 κιμών παρά τοις 'Αθηναίοις και δίκαιος είναι νομιζόμενος, ώστε καὶ ἐν τοῖς δικαστηρίοις τὸ φῆσαι Αυκούργον έδόκει βοήθημα είναι τῷ συναγορευομένφ. είσήνεγκε δε και νόμους, τον μεν περί των κωμφδων, άγωνα τοῖς Χύτροις ἐπιτελεῖν ἐφάμιλλον 15 έν τῷ θεάτοῷ καὶ τὸν νικήσαντα εἰς ἄστυ καταλέγεσθαι πρότερον οὐκ έξόν, ἀναλαμβάνων τὸν ἀγῶνα έκλελοιπότα· τὸν δέ, ὡς χαλκᾶς εἰκόνας ἀναθεῖναι των ποιητων, Αλοχύλου Σοφοκλέους Εὐριπίδου, καλ τας τραγφδίας αὐτῶν ἐν κοινῷ γραψαμένους φυλάτ- 20 τειν καί τον της πόλεως γραμματέα παραναγινώσκειν τοις ύποκοινομένοις. οψκ έξειναι γάο παο' αψτάς ύποιοίνεσθαι. και τρίτον, μηδενι έξειναι Άθηναίων 842 μηδε των οἰκούντων 'Αθήνησιν ελεύθερον σωμα πρίασθαι ἐπὶ δουλεία ἐκ τῶν άλισκομένων ἄνευ τῆς 25

⁴ θανάτω] αξματι Amyotus ex Vit. Sol. c. 17 8 ἐπρέσβευσε Coraes 16 εἰς ἀστοὺς legisse vid. Amyotus ib. παταλέγεσθαι] πατάγεσθαι Coraes 22 τοῖς δ' ὁπουρινομένοις οὐν ἐξεῖναι παρ' αὐτὰς ὁπουρινομένοις οὐν ἐξεῖναι παρ' αὐτὰς ὑπουρινεσθαι Bernhardyus ib. γὰρ παρ' αὐτὰς *: γὰρ αὐτὰς 24 ἀπελεύθερον Μ

τοῦ προτέρου δεσπότου γνώμης. ἔτι δέ, ὡς τοῦ Ποσειδώνος άγωνα ποιείν έν Πειραιεί, κυκλίων γορών οὐκ ἔλαττον τριών, καὶ δίδοσθαι μέν τοῖς νικώσιν οὐκ ἔλαττον δέκα μνᾶς, τοῖς δὲ δευτέροις 5 δατώ, έξ δε τοις τρίτοις αριθείσιν. έτι δ' έπλ ζεύγους μη ἀπιέναι γυναϊκα Ἐλευσινάδε, ὅπως μη έλαττωνται αί δημοτικαί ύπο των πλουσίων εί δέ τις φωραθείη, αποτίνειν δραχμάς έξακισχιλίας. τῆς δε γυναικός αὐτοῦ μη πεισθείσης, τῶν συκοφαντῶν 10 φωρασάντων, τάλαντον αὐτοῖς ἔδωκε κατηγορού- Β μενος δ' έν υστέρω έν τῷ δήμω, ἔφη 'ἀλλ' οδυ έγω μεν διδούς οὐ λαμβάνων εώραμαι'. τελώνου δέ ποτ' ἐπιβαλόντος Ξενοκράτει τῷ φιλοσόφω τὰς χεῖοας καὶ ποὸς τὸ μετοίκιον αὐτὸν ἀπάγοντος, ἀπαν-15 τήσας δάβδω τε κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ τελώνου κατήνεγκε, και τὸν μὲν Ξενοκράτην ἀπέλυσε, τὸν δ' ως οὐ τὰ πρέποντα δράσαντα είς τὸ δεσμωτήριον κατέκλεισεν επαινουμένου δ' έπι τη ποάξει, μεθ' ήμέρας τινάς συντυχών δ Ξενοκράτης τοῖς παισί 20 τοῦ Λυκούργου, ἔφη 'ταχέως γε τῷ πατρὶ ὑμῶν ἀπέδωκα, ὧ παῖδες, τὴν χάριν έπαινεῖται γὰρ ὑπὸ Ο πολλών έπι τῷ βοηθήσαι μοι'. εἰσήνεγκε δε και ψηφίσματα Εύκλείδη τινὶ 'Ολυνθίφ χρώμενος ίκανωτάτω πεοί τὰ ψηφίσματα. εὔπορος δ' ὢν Ιμάτιον

³ καl Duchnerus 4 οὖν ἔλαττον] del. Westermannus 5 ἔτι δ' Sauppius 6 ἀπιέναι Taylorus: ἀπεῖναι 7 αξι δημοτικαι add. ex Photio Baiterus 11 ἐν ὑστέρω] malim ὅστερον 12 πεφώραμαι W ex compar. Nic. cum Crass. 1 14 Coraes: ἀπαγαγόντος 22 μοι. εἰσήνεγκε Solanus: μόγις. ἤνεγκε

εν και ταὐτὸ έφόρει τοῦ χειμῶνος και τοῦ θέρους καλ ὑπεδέδετο ταῖς ἀναγκαίαις ἡμέραις. ἐμελέτα δὲ και νυκτός και ημέρας, ούκ εὖ πρὸς τὰ αὐτοσχέδια πεφυκώς, κλινιδίου δ' αὐτῷ ὑποκειμένου, ἐφ' ῷ μόνον ήν κώδιον και προσκεφάλαιον, ὅπως ἐγείροιτο 5 δαδίως και μελετφή, έγκαλοῦντος δ' αὐτῷ τινος δτι μισθούς σοφισταϊς δίδωσι περί λόγους διατρί-D βων, ἀλλ' εἴ τις γ' ἐπαγγέλλοιτο, ἔφη, τοὺς υίοὺς άμείνους αὐτῷ ποιήσειν, οὐ χιλίας άλλὰ τὰ ἡμίση τῆς οὐσίας προϊεσθαι. ἦν δὲ καὶ παροησιαστής διὰ 10 την εθγένειαν 'Αθηναίων γέ τοί ποτε οθκ άνεχομένων αὐτοῦ δημηγοροῦντος, ἀνέκραγεν ἐκβαλλόμενος 'δ Κερκυραία μάστιξ, ως πολλών ταλάντων εἶ ἀξία'. πάλιν δὲ θεὸν ἀναγορευόντων 'Αλέξανδρον ΄καὶ ποδαπὸς ἀν εἰη' εἶπεν 'ὁ θεός, οὖ τὸ ίεοὸν 16 έξιόντας δεήσει περιροαίνεσθαι; αποθανόντος δ' Ε αὐτοῦ, παρέδωκαν τοὺς παῖδας τοῖς ἕνδεκα, Μενεσαίχμου μὲν κατηγορήσαντος γραψαμένου δὲ Θρασυπλέους Δημοσθένους δε καθ' ον έφευγε χοόνον έπιστείλαντος τοῖς 'Αθηναίοις, ὡς κακῶς ἀκούοιεν 20 έπλ τοῖς Λυκούργου παιδίοις, μετενόησαν καλ ἀφῆκαν αὐτούς, Δημοκλέους τοῦ Θεοφράστου μαθητοῦ ύπεο αὐτῶν ἀπολογησαμένου. ἐτάφη δ' αὐτὸς καλ

¹ καὶ ταύτὸ M: καθ' αύτὸ. Malim καὶ ταύτὸν 2 ἀναγκαίας] add. μόνον R 4 δ'] del. Coraes 9 τὸ ημισν ὰν M. τὸ ημισν R. 10 προήσεσθαι idem 15 εἴη Coraes ib. τῶν ἰερῶν Turicenses 16 ἐξιόντος Emperius ib. Duebnerus: περιρράνεσθαι 18 Θρασνκέονς] Μοιροκλέονς Ruhnkenius 19 Δημοσθένονς] cf. Epist. 3 et Aesch. Epist. 12 § 14 ib. Coraes: ἔφνγε

των έκγόνων τινές δημοσία καὶ έστιν αὐτων τὰ μνήματα άντικού τῆς Παιωνίας 'Αθηνᾶς έν τῷ Μελανθίου τοῦ φιλοσόφου κήπφ, τράπεζαι πεποιημέναι, αὐτοῦ τε τοῦ Δυπούργου και τῶν παίδων 5 αὐτοῦ ἐπιγεγοαμμέναι καὶ εἰς ἡμᾶς ἔτι σφζόμεναι. τὸ μέγιστον, χίλια διακύσια τάλαντα προσόδου τῆ Ε πόλει κατέστησε, πρότερον έξήκοντα προσιόντων. μέλλων δὲ τελευτήσειν είς τὸ μητρώον καὶ τὸ βουλευτήριον εκέλευσεν αύτον κομισθηναι, βουλόμενος 10 εὐθύνας δοῦναι τῶν πεπολιτευμένων οὐδενὸς δὲ κατηγορήσαι τολμήσαντος πλήν Μενεσαίχμου, τὰς διαβολάς ἀπολυσάμενος είς την οικίαν ἀπεκομίσθη και έτελεύτησεν, έπιεικής νομισθείς παρά πάντα τὸν τοῦ βίου χρόνον καὶ ἐν λόγοις ἐπαινεθείς καὶ μηδένα 15 άγῶνα άλούς, καίτοι πολλῶν κατηγορησάντων. ἔσχε δὲ τρεῖς παϊδας ἐκ Καλλιστοῦς τῆς "Αβρωνος μὲν θυγατοός, Καλλίου δε τοῦ "Αβοωνος Βατήθεν ἀδελφής, του ταμιεύσαντος στρατιωτικών έπλ Χαιρώνδου άρχοντος περί δὲ τῆς κηδείας ταύτης λέγει δ 848 20 Δείναρχος έν τῷ κατὰ Πιστίου. κατέλιπε δὲ παῖδας "Αβρωνα Λυκούργον Λυκόφρονα: ὧν δ "Αβρων καλ δ Αυκούργος άπαιδες μετήλλαξαν . άλλ' δ γ' "Αβρων καλ πολιτευσάμενος έπιφανώς μετήλλαξε, Αυκόφρων

² Herwerdenus: ἄντικονς 6 τὸ μέγιστον — προσιόντων] et numeris vitiosum et perperam ex superioribus repetitum censet W ib. πρόσοδον th 7 ξξήκοντα] ξξακοσίων idem 14 τοῦ βίον Coraes ex Photio: βίον 16 ita. Turicenses: ἄβρωνος (hic recte ut vid. cod. Vaticanus) 17 Salmasius: καλαιοῦ 20 Πιστίον Meursius ex Harpocratione: παστίον

δε γήμας Καλλιστομάχην Φιλίππου Αίξωνέως ένέννησε Καλλιστώ. ταύτην δε γήμας Κλεόμβροτος Δεινοκράτους 'Αχαρνεύς, έγέννησε Δυκόφρονα τοῦτου δ' δ πάππος είσεποιήσατο Αυκόφοων οὖτος δ' έτελεύτησεν άπαις· μετὰ δὲ τὴν Λυκόφοονος τελευ- 1 Β την έγημε την Καλλιστώ Σωκράτης καλ έσχεν υίὸν Σύμμαχον τοῦ δ' ἐγένετο 'Αριστώνυμος, τοῦ δὲ Χαρμίδης τοῦ δὲ Φιλίππη ταύτης δὲ καὶ Λυσάνδρου Μήδειος, δ και έξηγητης έξ Ευμολπιδών γενόμενος· τούτου δὲ καὶ Τιμοθέας τῆς Γλαύκου παϊδες 10 Δαοδάμεια καλ Μήδειος, δς την Ιερωσύνην Ποσειδώνος Έρεχθέως είχε, και Φιλίππη, ήτις Γεράσατο της 'Αθηνάς ύστερον' πρότερον δ' αὐτήν γήμας Διοκλής δ Μελιτεύς έγέννησε Διοκλέα, τὸν ἐπὶ τοὺς δπλίτας στρατηγήσαντα γήμας δ' οδτος 'Ηδίστην 15 "Αβοωνος Φιλιππίδην και Νικοστράτην έγεννησε: Ο γήμας δὲ τὴν Νικοστράτην Θεμιστοκλῆς δ Θεοφοάστου δ δαδούχος έγέννησε Θεόφραστον καλ Διοκλέα· διετάξατο δε καὶ τὴν [ερωσύνην τοῦ Ποσειδωνος Έρεηθέως. φέρονται δε του φήτορος λόγοι 20 δεκαπέντε. ἐστεφανώθη δ' ὑπὸ τοῦ δήμου πολλάκις και εικόνων έτυχεν. ανακειται δ' αύτοῦ χαλκή είκων έν Κεραμεικώ κατὰ ψήφισμα ἐπ' ἀναξικοάτους άρχοντος· έφ' οδ έλαβε καλ σίτησιν έν πουτανείφ αὐτός τε δ Αυκούργος καὶ δ πρεσβύτατος αὐτοῦ 25 των ενγόνων κατά τὸ αὐτὸ ψήφισμα· ἀποθανόντος

¹ X: ἀειξωνέος 14 Μελιτεὺς Coraes: Μελιττεὺς 19 διετάξατο] διεδέξατο Vaticanus ut Emperius 25 τε δ W: τε καὶ δ

τε Δυκούργου, ὁ πρεσβύτατος τῶν παίδων Δυκόφρων ἡμφισβήτησε τῆς δωρεᾶς. εἶπε δὲ καὶ περὶ ἱερῶν D πολλάκις, γραψάμενος Αὐτόλυκον τὸν 'Αρεοπαγίτην καὶ Δυσικλέα τὸν στρατηγὸν καὶ Δημάδη τὸν Δη-5 μέου καὶ Μενέσαιχμον ἄλλους τε πολλούς, καὶ πάντας εἶλεν. ἔκρινε δὲ καὶ Δίφιλον, ἐκ τῶν ἀργυρείων μετάλλων τοὺς μεσοκρινεῖς, οἱ ἐβάσταζον τὰ ὑπερκείμενα βάρη, ὑφελόντα καὶ ἐξ αὐτῶν πεπλουτηκότα παρὰ τοὺς νόμους καὶ θανάτου ὅντος ἐπιτιου ἀλῶναι ἐποίησε, καὶ πεντήκοντα δραχμὰς ἐκ τῆς οὐσίας αὐτοῦ ἐκάστω τῶν πολιτῶν διένειμε, τῶν πάντων συναχθέντων ταλάντων ἐκατὸν ἑξήκοντα Ε ἡ, ῶς τινες, μνᾶν. ὁ δ' εὐθύνας 'Αριστογείτονα καὶ Λεωκράτην καὶ Αὐτόλυκον δειλίας. ἐπεκαλεῖτο δ' ὁ Δυκοῦργος ἶβις ***

' Ίβις Λυκούργφ, Χαιρεφώντι νυκτερίς.'
κατήγον δὲ τὸ γένος ἀπὸ τούτων καὶ Ἐρεχθέως τοῦ
Γῆς καὶ Ἡφαίστου τὰ δ' ἐγγυτάτω ἀπὸ Λυκομήδους καὶ Λυκούργου, οῦς ὁ δῆμος ταφαζς ἐτίμησε
20 δημοσία καὶ ἔστιν αὕτη ἡ καταγωγὴ τοῦ γένους

1 τε] δε Coraes 2 περὶ [ερῶν] suspecta R 3 γραψάμενος] add. δ' Coraes 4 Δημέον Westermannus: δημίον
5 καὶ] prius del. Coraes 6 Baiterus: ἀργυρίων 7 Κ (ex
Polluc. 7, 98): μεσοπρανεῖς 13 ἤ, ὥς τινες, μνᾶν] post
διένειμε transposuit W ib. ὁ δ' εὐθύνας] fort. οὖνος (vel
ὁ αὐτὸς) δ' ἡν ὁ εὐθύνας 14 δειλίας Valesius: δουλείας
ib. δ' ὁ Λυποῦργος] ser. vid. δὲ Λυποῦργος ὁ πάππος 15 [βις
Taylorus; atque etiam addendum vid. cum W: ὥς φητιν ἀριστοφάνης, unde lac. signavi 16 Aristoph. Av. 1296 ib. Χαιρεφῶντι Taylorus: Ξενοφῶντι 17 κατῆγε Coraes ib. ἀπὸ
τούτων καὶ] ἀπωτάτω μὲν ἀπ' Turicenses. ἀπὸ Βούτου καὶ
Sauppius. Malim ἀπὸ Βουταδῶν καὶ

τῶν ໂερασαμένων τοῦ Ποσειδῶνος ἐν πίνακι τελείφ, ος ανακειται εν Έρεχθείω, γεγοαμμένος υπ Ίσμηνίου τοῦ Χαλκιδέως καὶ είκόνες ξύλιναι τοῦ τε . Αυκούργου και των υίων αὐτοῦ, "Αβρωνος Αυκούρ-Ε γου Αυκόφρονος, ας είργασαντο Τίμαρχος και Κη- Β φισόδοτος, οί Πραξιτέλους υίεις του δε πίνακα άνέθηκεν "Αβρων δ παϊς αὐτοῦ, λαχών έκ τοῦ γένους την Ιερωσύνην και παραχωρήσας τῷ ἀδελφῷ Αυκόφοονι και διά τοῦτο πεποίηται δ "Αβρων προσδιδούς αὐτῷ τὴν τρίαιναν. πάντων δ' ὧν διώ- ω κησεν αναγοαφήν ποιησάμενος ανέθηκεν έν στήλη ποδ της ύπ' αὐτοῦ κατασκευασθείσης παλαίστρας σκοπείν τοις βουλομένοις οὐδείς μέντοι έδυνήθη έλέγξαι του άνδοα νοσφισμού. έγραψε δε και Νεοπτόλεμον 'Αντικλέους στεφανώσαι και είκονα άνα- 16 θεΐναι, δτι έπηγγείλατο χουσώσειν τὸν βωμὸν τοῦ 844 'Απόλλωνος έν άγορα κατά την μαντείαν του θεού. έψηφίσατο δε και Διοτίμω Διοπείθους Εὐωνυμεί τιμάς έπλ Κτησικλέους άρχοντος.

Η'. ΔΗΜΟΣΘΈΝΗΣ.

20

1. Δημοσθένης Δημοσθένους καὶ Κλεοβούλης τῆς Γύλωνος θυγατρός, τῶν δὲ δήμων Παιανιεύς, καταλειφθείς ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐτῶν ἐπτὰ μετ' ἀδελφῆς Β πενταέτιδος τὸν μὲν τῆς ὀρφανίας χρόνου παρὰ τῆ

¹ τελείφ] sanum est ut vid. 3 Sauppius: ξύλινοι 10 παραδιδούς vel ἐπιδιδούς R 11 ἀναγραφήν] cf. C. I. G. n. 157 18 Westermannus: διοτίμου 22 Γύλωνος Χ; γυναικός τῆς 24 *: πενταετίδος

μητοί διήγε, σχολάζων Ίσοκράτει ως τινες έφασαν, ώς δ' οί πλεϊστοι Ίσαίφ τῷ Χαλκιδεῖ, ος ἡν Ίσοκράτους μαθητής, διάγοντι έν 'Αθήναις, ζηλών Θουκυδίδην καὶ Πλάτωνα τὸν φιλόσοφον, ὧ τινες 5 εἶπον προηγουμένως αὐτὸν σχολάσαι. ὡς δ' Ἡνησίας δ Μάγνης φησίν, έδεήθη τοῦ παιδαγωγοῦ, ἵνα Καλλιστράτου Έμπέδου Αφιδναίου, δήτορος δοκίμου καλ Ιππαρχήσαντος καλ άναθέντος του βωμου τό Έρμη τῷ ἀγοραίω, μέλλοντος ἐν τῷ δήμω λέγειν, 10 ακούση ' ακούσας δ' έραστης έγένετο των λόγων. καλ τούτου μεν έπ' ολίγον ήκουσεν, έως έπεδήμει. Ο έπειδή δ' δ μεν έφυγεν είς Θράκην δ δ' έγεγόνει έξ έφήβων, τηνικαύτα παρέβαλεν Ίσοκράτει καλ Πλάτωνι είτα και Ίσατον άναλαβών είς την οίκιαν 15 τετραετή χρόνον αύτον διεπόνησε, μιμούμενος αύτοῦ τούς λόγους. ως δε Κτησίβιός φησιν εν τφ περί Φιλοσοφίας, διὰ Καλλίου τοῦ Συρακουσίου πορίσας τούς Ζήθου τοῦ Αμφιπολίτου λόγους, διὰ δὲ Χαρικλέους τοῦ Καρυστίου τοὺς 'Αλκιδάμαντος, διέλαβεν 20 αὐτούς. τελειωθείς δέ, έλάττω παρά των έπιτρόπων παραλαβών, έκρινεν αὐτούς έπιτροπῆς έπλ Τιμοκράτους ἄρχοντος, τρείς ὅντας, Αφόβον Θηριππίδην

² Χαλιιδεί διάγοντι ἐν 'Αθ. δς ἤν 'Ισ. μὲν μαθητής ζηλῶν δὲ Θουν. κὲ R ex Photio. Sed fort. διάγοντι ἐν 'Αθήναις eliminandum ut glossema 4 ῷ τινες — αὐτὸν R: ὅν (aut οῖ) τινες — αὐτῷ R Pausanias R, 16, 4: ἐμπαίδον ib. δοκίμον τοῦ καὶ R 8 καὶ R καὶ R ενταρχήσαντος R del. R 13 Duebnerus: R R εντον R εντον R R εντον R εντον

D Δημοφώντα ἢ Δημέαν· καὶ μάλιστα τούτου κατηγόρησεν άδελφοῦ τῆς μητοὸς ὄντος, δέκα τάλαντα τίμημα έκάστη των δικών έπιγοαψάμενος καί είλεν αὐτούς τῆς δὲ καταδίκης οὐδὲν ἐπράξατο, τοὺς μὲν άφεις άργυρίου τοὺς δὲ και χάριτος. 'Αριστοφώντος τ δ' ήδη την προστασίαν διά γήρας καταλιπόντος, καί χορηγὸς ἐγένετο. Μειδίαν δὲ τὸν ἀναγυράσιον πλήξαντα αὐτὸν ἐν τῷ θεάτοῷ χορηγοῦντα εἰς κρίσιν καταστήσας, λαβών τρισχιλίας άφηκε της δίκης. λέγουσι δ' αὐτὸν ἔτι νέον ὄντα εἰς σπήλαιον ἀπιέναι 10 κάκει φιλολογείν τὸ ήμισυ τῆς κεφαλῆς ξυράμενον, ίνα μη προέρχοιτο· καὶ ἐπὶ στενῆς κλίνης κοιμᾶσθαι, Ε ίνα διὰ ταχέων ἀνίστηται· τό τε δῶ μὴ δυνάμενον λέγειν ἐκπονῆσαι, καὶ τὸν ὧμον ἐν τῷ μελετᾶν κινούντα ἀποεπώς καταπαύσαι, παραρτήσαντα δβε- 15 λίσκον ἢ ώς τινες ξιφίδιον ἐκ τῆς ὀοοφῆς, ἵνα φοβούμενος ήρεμοίη. προβαίνοντα δὲ κατὰ τὴν τῶν λόγων ίσχὺν ἔσοπτρον ίσομέγεθες αὐτῷ κατασκευάσαι καὶ πρὸς τοῦτο ἀφορῶντα μελετᾶν, ἵν' ἐπανορθώσηται τὰ έλλείποντα· καὶ κατιόντα έπὶ τὸ Φαληρι- 20 Εκὸν ποὸς τὰς τῶν κυμάτων ἐμβολὰς τὰς σκέψεις ποιεϊσθαι, "ιν', εί ποτε θορυβοίη δ δημος, μη έκσταίη· τοῦ δὲ πνεύματος αὐτῷ ἐνδέοντος, Νεοπτολέμω τῷ ὑποκοιτῆ μυρίας δοῦναι, ἵν' ὅλας περιό-

¹ Δημέαν] 'vid, auctor in mente habuisse Demophontis patrem Demonem. cf. Demosth. or. 29 § 56' Westermannus ib. τούτον] sc. τοῦ ἀρφόρον 2 ἀδελφοῦ τῆς μητεδε] 'ἀδελφοῦ τοῦ πατρὸς vel ἐξ ἀδελφῆς τοῦ πατρὸς. Vid. Dem. or. 27 § 4' Westermannus 5 ἀφείς Wolfius ex Photio 11 ἐξυρημένον Lambinus 17 δὲ Westermannus: δὴ

δους απνεύστως λέγη. ἐπεὶ δὲ τῷ πολιτεύεσθαι προσηλθεν, είς δύο διηρημένων των έν τη πόλει, και των μέν φιλιππιζόντων των δ' ύπεο της έλευθερίας δημηγορούντων, την των άντιπολιτευομένων 5 Φιλίππω τάξιν είλετο καλ διὰ παντός τοῦ χοόνου διετέλεσε συμβουλεύων τοῖς κινδυνεύουσιν ὑπὸ Φιλίππω γενέσθαι βοηθεΐν, συμπολιτευόμενος Υπε- . οείδη Ναυσικλεί Πολυεύκτφ Διοτίμφ· διὸ καὶ συμ- 845 μάχους τοῖς 'Αθηναίοις ἐποίησε Θηβαίους Εὐβοεῖς 10 Κερκυραίους Κορινθίους Βοιωτούς, καλ πολλούς άλλους πρός τούτοις. έκπεσων δέ ποτ' έπὶ τῆς έκκλησίας καὶ άθυμῶν ἐβάδιζεν οἴκοι· συντυχών δ' αὐτῷ Εύνομος δ Θριάσιος πρεσβύτης ήδη ὢν προετρέψατο τον Δημοσθένη, μάλιστα δ' δ ύποκρι-15 της 'Ανδρόνικος είπων ως οί μεν λόγοι καλως έχοιεν λείποι δ' αὐτῷ τὰ τῆς ὑποκρίσεως, ἀπεμνημόνευσέ τε τῶν ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας ὑπ' αὐτοῦ λελε- Β γμένων καὶ δὴ πιστεύσαντα τὸν Δημοσθένη παραδουναι αύτον τῷ ἀνδρονίκο. ὅθεν ἐρομένου αὐτόν 20 τινος τί πρώτον εν δητορική, είπεν ' ὑπόκρισις'. και τι δεύτερον 'ύπόκρισις' και τι τρίτον 'ύπόκρισις'. προελθών δε πάλιν είς τὰς ἐκκλησίας, νεωτερικώς τινα λέγων διεσύρετο, ώς κωμφδηθηναι αὐτὸν ὑπ' 'Αντιφάνους καὶ Τιμοκλέους

25 'μὰ γῆν μὰ κρήνας μὰ ποταμούς μὰ νάματα.'

⁵ διὰ Lambinus 14 δ' ὁ Westermannus: δὲ 15 εἶπὰν] δς εἶπὰν R 16 malim ἀπομνημονεύσας τε 17 τε] τι R 20 τινος M ib. ἐν τη ξητορικη Vaticanus 22 παρελθὰν Westermannus 25 cf. Kočk. 2 p. 128

δμόσας δε τοῦτον τὸν τρόπον ἐν τῷ δήμῷ θόρυβον έκινησεν. ώμνυε δε κάι τον Άσκληπιόν, προπαροξύνων 'Ασκλήπιον' καὶ παρεδείκνυεν αύτον όρθῶς λέγοντα είναι γάο τὸν θεὸν ήπιον καὶ ἐπὶ τούτφ Ο πολλάκις έθορυβήθη. σχολάσας δ' Εὐβουλίδη τῷ τ διαλεκτικῷ Μιλησίῳ ἐπηνωοθώσατο πάντα. γενό-. μενος δε και έν τη Όλυμπιακη πανηγύρει και άκούσας Λαμάχου τοῦ Τερειναίου Φιλίππου καὶ ᾿Αλεξάνδοου έγκωμιου αναγινώσκουτος Θηβαίωυ δε καί Όλυνθίων κατατρέχοντος, παραναστάς ἀρχαίων ποιη- 10 τῶν μαρτυρίας προηνέγκατο περί τῶν Θηβαίοις καί Όλυνθίοις καλώς πραχθέντων, ώς παύσασθαί τε τὸ λοιπόν τον Λάμαχον καὶ φυγεῖν ἐκ τῆς πανηγύοεως. D Φίλιππον δὲ πρὸς τοὺς ἀναφέροντας αὐτῷ τὰς κατ' αὐτοῦ δημηγορίας εἰπεῖν ὅτι 'καὶ αὐτὸς ἀν ἀκούων 15 λέγοντος Δημοσθένους έχειοοτόνησα τὸν ἄνδοα ποὸς τὸν κατ' έμοῦ πόλεμον'. ἐκάλει δὲ τοὺς μὲν αὐτοῦ λόγους δμοίους τοῖς στρατιώταις διὰ τὴν πολεμικὴν δύναμιν, τοὺς δ' Ἰσοκράτους τοῖς ἀθληταῖς· τέρψιν γὰο παρέχειν αὐτοὺς θεατρικήν. έπτὰ δὲ καὶ τριά-20 κοντα έτη γεγονώς, λογιζομένοις ἀπὸ Δεξιθέου είς Καλλίμαχον, έφ' οδ ποὸς Όλυνθίων ήκε ποεσβεία περί της βοηθείας, έπει έπιέζοντο ύπο Φιλίππου τῷ Ε πολέμω, ἔπεισεν ἐκπέμψαι την βοήθειαν τῷ δ' έξῆς, έφ' οὖ Πλάτων ἐτελεύτησε, Φίλιππος Όλυνθίους 25 κατεστρέψατο. έγνω δ' αὐτὸν καὶ Ξενοφῶν δ Σωκρατικός ἢ ἀρχόμενον ἢ ἀκμάζοντα τῷ μὲν γὰρ τὰ

⁸ Τεριναίου Lambinus. Μυριναίου Plutarch. Vit. Dem. c. 9 18 πολεμικήν Χ ex Phôtio: πομπικήν

Ελληνικά έτελεῖτο τὰ περί τὴν έν Μαντινεία μάχην, ἄρχοντα δὲ Χαρικλείδην · δ δὲ πρότερον ἐπὶ · Τιμοπράτους είλε τούς επιτρόπους. φεύγοντος δ' Αλοχίνου μετά την καταδίκην, ἵππφ κατεδίωξεν 5 αὐτόν· τοῦ δ' οἰηθέντος αὐτὸν συλλαμβάνεσθαι καὶ προσπεσόντος καὶ συγκαλυψαμένου, ἀναστήσας αὐτὸν παρεμυθήσατο και τάλαντον έδωκεν άργυρίου. και F συνεβούλευσε δε τῷ δήμῳ ξενικὸν ἐν Θάσφ τοέφειν, και έπι τούτω τοιηράρχης έξέπλευσε. σιτώνης 10 δε γενόμενος και κατηγορηθείς κλοπής άφείθη. Φιλίππου δ' Έλάτειαν καταλαβομένου καλ αὐτὸς τοις έν Χαιρωνεία μαχεσαμένοις συνεξηλθεν. ὅτε καὶ δοκεῖ τὴν τάξιν λιπεῖν, φεύγοντος δ' αὐτοῦ βάτον έπιλαβέσθαι τῆς χλαμύδος, τὸν δ' ἐπιστραφέντα 15 είπετν 'ζώγοει'. είχε δε και επίσημον επί της άσπίδος 'άγαθη τύχη'. εἶπε μέντοι τὸν ἐπιτάφιον ἐπὶ τοῖς πεσούσι. μετὰ δὲ ταῦτα πρὸς τὴν ἐπισκευὴν τῆς πόλεως τῆ ἐπιμελεία προσελθὰν καὶ τῶν τειχων έπιμελητής χειροτονηθείς ἀπὸ τῆς ίδίας οὐσίας 20 εἰσήνεγκε τὸ ἀναλωθεν ἀργύριον, μνᾶς έκατόν : ἐπέ- 846 δωκε δε και θεωφοίς μυφίας τοιήφους τ' έπιβάς περιέπλευσε τούς συμμάχους άργυρολογών. έφ' οίς πολλάκις έστεφανώθη, πρότερον μεν ύπο Δημομε-

1 τελεῖται περί μὲν τὴν R τὰ περί] εἰς τὰ περί X. malim περί 9 τριήραρχος Lambinus 12 μαχεσομένοις Kruegerus praeter necessitatem ib. ὅτε W: ὅθεν 16 Duebnerus ex Vit. Dem. c. 20: ἀγαθὴν τύχην 18 τἢ ἐπιμελεία del. R 20 μνᾶς ἐπατὸν πέ] 'ex Aesch. or. 8, 17 sed cf. Demosth. 18, 118' Westermannus. Cf. Ladek, Ueber d. Echtheit zw. Urk. bei Ps. Plut. (Wien. Studien 13, 1 p. 94 sq.) 21 μνρίας] ἐπατὸν μνᾶς Demosth. l. l.

λοῦς 'Αριστονίκου 'Υπερείδου χρυσφ στεφάνφ, τελευ-•ταΐον δ' ύπὸ Κτησιφώντος και γραφέντος τοῦ ψηφίσματος παρανόμων ύπο Διοδότου και Αισχίνου, απολογούμενος ενίκησεν, ώστε τὸ πέμπτον μέρος των ψήφων τον διώκοντα μη μεταλαβεΐν. ύστερον τ · δ' 'Αλεξάνδοου έπὶ τὴν 'Ασίαν στρατευομένου καὶ φυγόντος Άρπάλου μετά χρημάτων είς Άθήνας, τὸ μέν ποώτον έκωλυσεν αὐτὸν εἰσδεχθηναι' έπειδή δ' είσεπλευσε, λαβών Δαρεικούς χιλίους μετετάξατο: Β βουλομένων τ' 'Αθηναίων 'Αντιπάτοω παραδούναι 10 τον άνθοωπον άντεϊπεν, έγραψέ τ' άποθέσθαι τά γοήματα είς ἀκρόπολιν μηδε τῷ δήμφ τὸν ἀριθμὸν ελπόντα φήσαντος δ' Αρπάλου έπτακόσια συγκατακομίσαι τάλαντα τὰ άνενεχθέντα εἰς τὴν ἀκρόπολιν, εύοέθη τοιακόσια και πεντήκοντα ή όλίγω πλείονα 15 ώς φησι Φιλόχορος μετά δε ταῦτα φυγόντος Αρπάλου έκ τοῦ δεσμωτηρίου, έν ῷ ἐφυλάσσετο, μέχρις αν αφίκηται τις πας' 'Αλεξάνδρου, και πορευθέντος είς την Κοήτην η ώς ένιοι έπι Ταίναρον της Δακωνικής, αίτίαν έσχεν ο Δημοσθένης δωροδοκίας, 20 C ώς διὰ τοῦτο μήτε τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀνακομισθέντων μεμηνυκώς μήτε την των φυλασσόντων αμέλειαν.

^{1 &#}x27;Αριστονίπου, Αημομέλους Westermannus ib. ita Lambinus: ἀριστονείπου 3 Διοδότου] Διώνδου Boehneckius. Διοδώρου Duebnerus in versione · 12 post ἀκρόπολιν lacunam indicavit Lambinus; αὐτὸν δὲ φρουρεῖν supplevit R ib. μηδὲ Photius: ἤδη 13 εἰπόντα] ἀποσημηνάμενος Photius. εἰπόν West. ib. συγκατακομίσαι — εὐρέδη] accesserunt ex Photio 15 τριακόσια καὶ πεντήποντα Duebnerus: ἢ πεντήποντα libri. ὀκτὰ καὶ τριακόσια Photius 21 ἀς Westermannus: καὶ

είσαχθείς δ' είς δικαστήριον ύπὸ Υπερείδου Πυθέου Μενεσαίχμου Ίμεραίου Πατροκλέους, οδ έποίησαν καταγνώναι αὐτοῦ την έξ 'Αρείου πάγου βουλήν, καὶ άλοὺς ἔφυγε, πενταπλασίονα ἀποτῖσαι μὴ δυνά-5 μενος (είχε δ' αίτίαν τριάκοντα τάλαντα λαβείν), ή ώς ένιοι ούχ ύπομείνας την κοίσιν. μετά δε τοῦτον τον χρόνον των 'Αθηναίων Πολύευκτον πεμψάντων ποεσβευτήν πρός το κοινόν των 'Αρκάδων, ώστ' D άποστηναι αὐτούς της των Μακεδύνων συμμαχίας, 10 και του Πολυεύκτου πείσαι μη δυναμένου, έπιφανείς Δημοσθένης καί συνειπών ἔπεισεν. έφ' δ θαυμασθείς μετά χρόνον τινά κάθοδον εύρατο, ψηφίσματος γραφέντος και τριήρους αποσταλείσης. των δ' 'Αθηναίων ψηφισαμένων οίς ώφειλε τριάκοντα 15 ταλάντοις ποσμήσαι αὐτὸν τὸν βωμὸν τοῦ σωτήφος Διὸς ἐν Πειραιεῖ καὶ ἀφεῖσθαι, τοῦτο γράψαντος τὸ ψήφισμα Δήμωνος Παιανιέως, δς ην άνεψιὸς αὐτῷ, πάλιν ἐπὶ τούτοις ἦν πολιτευόμενος. 'Αντιπάτρου δ' είς Λάμειαν ύπὸ τῶν Ελλήνων συγκλει-. 20 σθέντος, των 'Αθηναίων εὐαγγέλια θυόντων, ποός Ε τινα των εταίρων 'Αγησίστρατον έφη οὐ τὴν αὐτὴν γνώμην έχειν τοῖς άλλοις περί τῶν πραγμάτων: 'ἐπίσταμαι γάρ' εἰπεῖν 'τοὺς 'Έλληνας στάδιον μὲν πολεμεΐν καὶ είδότας καὶ δυναμένους, δόλιχον δ'

² Πατροκλέους Amyotus (Vatic.): προκλέους 9 άποστήσαι W 12 εύρετο Westermannus 13 τε γραφέντος Photius ib. καὶ idem ib. τριήρους δε Westermannus 14 οἶς idem: εἶς ὰ 15 ταλάντοις κοσμήσαι supplevi partim cum eodem partim cum Sintenisio 18 ἐπὶ Duebnerus: ἐν 19 malim Λάμιαν 23 εἶπεν Ιλ 24 καὶ prius del. idem

οὐκέτι'. Φάρσαλον δ' έλόντος 'Αντιπάτρου καί πολιοοχήσειν απειλούντος 'Αθηναίους, εί μη τούς δήτορας έκδοίησαν, καταλιπών δ Δημοσθένης την πόλιν έφυγε ποῶτον μεν είς Αίγιναν έπλ το Αίάκειον καθεδούμενος, φοβηθείς δ' είς Καλαυρίαν μετέστη. τ έκδιδόναι δε τούς δήτορας των Άθηναίων ψηφι-F σαμένων κάκεινον, καθέζετο ίκέτης έν τῷ τοῦ Ποσειδώνος [ερώ ελθόντος δ' έπ' αὐτὸν 'Αρχίου τοῦ Φυγαδοθήρου έπικαλουμένου, δε παρέβαλεν 'Ανάξιμένει τῷ δήτορι καὶ πείθοντος αὐτὸν ἀναστῆναι, 10 ώς φίλον 'Αντιπάτοω γενησόμενον, εἶπεν ὅτι 'οὕτε, δτε έτραγφδεις, έπειθές με ούτε νῦν πείσεις συμβουλεύων' τοῦ δ' ἐπιχειφοῦντος βιάζεσθαι, ἐκώλυσαν αὐτὸν οί κατὰ τὴν πόλιν· καὶ Δημοσθένης ἔφη 'οὐ σωτηρίας δεόμενος κατέφυγον είς Καλαυρίαν, άλλ' 15 ώς ελέγξων Μακεδόνας καὶ τὰ τῶν θεῶν βιασομέ-847 νους. αιτήσας τε γοαμματεΐον έγραψεν, ώς μέν Δημήτοιος δ Μάγνης φησί, τὸ ἐπὶ τῆς εἰκόνος αὐτοῦ έλεγεῖον, ἐπιγεγραμμένον ὑπὸ τῶν ᾿Αθηναίων ΰστερον 20

'εἴπεο ἴσην φώμην γνώμη, Δημόσθενες, ἔσχες, οὔποτ' ἂν Ἑλλήνων ἦοξεν ΊΑρης Μακεδών.'

κεῖται δ' ή εἰκὰν πλησίον τοῦ περισχοινίσματος καὶ τοῦ βωμοῦ τῶν δώδεκα θεῶν, ὑπὸ Πολυεύκτου πεποιημένη. ὡς δ' ἔνιοί φασι, τοῦτο εὐρέθη γεγραμ- 25

¹ Φάρσαλον] suspectum R 4 τὸ Αἰάπειον Χ: τὸν ἀπραῖον 16 καὶ τὰ Photius: καὶ κατὰ ib. Duebnerus: βιασαμένους 21 vid. Bergk. 2 p. 331 γνώμη ξώμην Photius, alii 23 ἡ Duebnerus 24 πεποιημένου Lambinus

μένον 'Δημοσθένης 'Αντιπάτοω χαίρειν'. ἀποθανείν δ' αὐτὸν Φιλόχορος μέν φησι φάρμακον πιόντα Σάτυρος δ' δ συγγραφεύς του κάλαμου πεφαρμάχθαι, ῷ γράφειν ἤρξατο τὴν ἐπιστολήν, οὖ γευσά- Β 5 μενον ἀποθανεῖν· ¿Ερατοσθένης δ' έκ πολλοῦ δεδοικότα Μακεδόνας περί τῷ βραχίονι κρίκον περικεϊσθαι πεφαρμαγμένον. είσι δ' οί φασι συσχόντα αὐτὸν τὸ πνεῦμα ἀποθανεῖν οί δ' εἶπον τοῦ κατὰ την σφοαγίδα φαρμάκου γευσάμενον. έβίω δ' ώς 10 μεν οι τὰ πλείω λέγουσιν ἔτη έβδομήκοντα, ως δ' οί τὰ έλάττω, έπτὰ καὶ έξήκοντα. ἐπολιτεύσατο δὲ δύο καὶ εἴκοσιν. ἡνίκα δὲ Φίλιππος ἐτεθνήκει, λαμπράν έσθητα προηλθεν έχων, καίτοι της θυγατρός αὐτοῦ νεωστί τετελευτηκυίας, έφηδύμενος τῷ 15 τοῦ Μακεδόνος θανάτω. συνήργησε δε καί Θηβαίοις πρός 'Αλέξανδρον πολεμοῦσι καὶ τοὺς ἄλλους Ο Έλληνας ἐπέρρωσεν ἀεί· διόπερ Θήβας κατασκάψας έξήτει παρ' 'Αθηναίων 'Αλέξανδρος αὐτόν, ἀπειλών, εί μη δοίησαν. στρατευομένω δ' αὐτῷ ἐπὶ Πέρσας 20 καλ αίτουντι ναυτικόν παρ' 'Αθηναίων άντειπεν, άδηλου είπων, εί οὐ κατὰ τῶν παρασχόντων χρήσεται, κατέλιπε δε δύο παϊδας έκ μιᾶς γυναικός των εὐδοκίμων, Ἡλιοδώρου τινὸς δυγατρός δυγατέρα δὲ μίαν ἔσχεν, ἡ παῖς ἔτι οὖσα πρὸ γάμου 25 έτελεύτησεν είχε δε και άδελφήν, έξ ής και Λάχου

2 Φιλόχορος] vid. Mueller, 1 p. 407 9 ἐβίω δὲ — ἐπολιτενόσατο Salmasius ex Photio. Eorum loco lac, est in meis 18 Sintenisius: ἐξήτει 23 Μ: εὐδοκίμου 24 δὲ Duebnerus ib. malim πρὸ γάμων ut p. 839 b 25 Λάχητος Westermannus

Δευκονοέως άδελφιδούς αὐτῷ Δημοχάρης έγένετο, άνηο και κατά πόλεμον άγαθός και κατά τούς πο-D λιτικούς λόγους οὐδενὸς χείρων. ἔστι δ' αὐτοῦ είκων εν τῷ πουτανείῳ είσιόντων ποὸς τὴν έστίαν έν δεξια δ πρώτος περιεζωσμένος άμα το ίματίο τ καί ξίφος ούτω γάο δημηγορήσαι λέγεται, ήνίκα 'Αντίπατρος έξήτει τοὺς φήτορας. χρόνφ δ' ὕστερον 'Αθηναΐοι σίτησίν τ' έν πουτανείφ τοῖς συγγενέσι τοῦ Δημοσθένους έδοσαν καὶ αὐτῷ τετελευτηκότι την είκονα ἀνέθεσαν ἐν ἀγορᾶ ἐπὶ Γοργίου ἄρ- 10 χοντος, αίτησαμένου αὐτῷ τὰς δωρεὰς τοῦ ἀδελφιδοῦ Δημοχάφους οι και αὐτῷ πάλιν ὁ υίὺς Δάχης Δημοχάρους Δευκονοεύς ήτησατο δωρεάς έπλ Πυ-Ε θαράτου ἄρχοντος, δεκάτφ ΰστερον έτει, εἰς τὴν της είκόνος στάσιν έν άγορᾶ και σίτησιν έν που- 15 τανείφ αὐτῷ τε καὶ ἐκγόνων ἀεὶ τῷ πρεσβυτάτφ και προεδρίαν έν απασι τοῖς άγωσι. και έστι τὰ ψηφίσματα ύπεο άμφοτέρων άναγεγοαμμένα, ή δ' είκων τοῦ Δημοχάρους είς τὸ πουτανείον μετεκομίσθη, περί ης προείρηται. φέρονται δ' αὐτοῦ 20 λόγοι γνήσιοι έξήκοντα πέντε. φασί δέ τινες καί άσώτως αὐτὸν βιώναι, γυναικείαις τ' έσθησι χοώμενον και κωμάζοντα έκάστοτε, όθεν Βάταλον έπικληθήναι οί δ' ύποκοριστικώς άπὸ τοῦ ὀνόματος Ετής τροφοῦ λέγουσιν αὐτὸν οὕτω λελοιδορῆσθαι. 25 Διογένης δ' δ κύων θεασάμενος αὐτόν ποτ' έν

¹ Westermannus: λευπονέως 5 έν idem 7 Lambinus: ἐξήτει 12 Δημοχάφους Λάχης idem 13 λευπονεὺς libri 14 ἔτει Χ 21 τινες] cf. Aesch. or. 1, 131

καπηλείω αίσχυνόμενον καὶ ὑποχωροῦντα, εἶπεν 'όσφ μαλλον ύποχωρεῖς, τοσούτφ μαλλον έν τῷ καπηλείω έση'. έλεγε δ' αὐτὸν παρασκώπτων έν μέν τοις λόγοις Σκύθην είναι, ἐν δὲ ταις μάχαις 5 άστικόν. ἔλαβε δε και παρ' Ἐφιάλτου χουσίον ενός τῶν δημαγωγῶν, δε πρεσβεύσας πρὸς βασιλέα χρήματα φέρων ήκε λάθρα, ὅπως διανείμας τοῖς δημαγωγοίς τον προς Φίλιππον έξάψη πόλεμον και ίδία αὐτὸν δωροδοκῆσαι παρά βασιλέως φασί δαρεικοὺς 848 10 τρισχιλίους. 'Αναξίλαν δέ τινα 'Ωρείτην, ξένον αὐτοῦ γεγονότα, συλλαβών ἐβασάνιζεν ὡς κατάσκοπου, οὐδὲν δ' έξειπόντα έψηφίσατο τοῖς ἕνδεκα παραδούναι. λέγειν δέ ποτε κωλυόμενος ὑπ' 'Αθηναίων εν εκκλησία βραχύ έφη βούλεσθαι πρός 15 αὐτοὺς είπεῖν, τῶν δὲ σιωπησάντων 'νεανίας' είπε θέρους ώρα έμισθώσατο έξ άστεος όνον Μέγαράδε. μεσούσης δε της ημέρας και σφοδρώς φλέγοντος του ήλίου, έκατερος αὐτῶν ἐβούλετο ὑποδύεσθαι ύπο την σκιάν είργον δ' άλληλους, δ μέν μεμι-20 σθωκέναι τὸν ὄνον οὐ τὴν σκιὰν λέγων, δ δὲ με- Β μισθωμένος την πασαν έχειν έξουσίαν ' και ταῦτ' είπων ἀπήει. των δ' 'Αθηναίων ἐπισχόντων καὶ δεομένων πέρας έπιθείναι τῷ λόγφ, 'είθ' ὑπὲρ μὲν όνου σκιᾶς' ἔφη 'βούλεσθε ἀκούειν, λέγοντος δε 25 ύπλο σπουδαίων πραγμάτων οὐ βούλεσθε'; Πώλου

⁵ δε * 10 'Ανάξινον Dem. or. 18, 137. Aesch. 3, 223
11 ἐβασάνισεν Lambinus 13 λέγειν δέ ποτε — σπονδαίων πραγμάτων οὐ βούλεσθε;] 'sub nomine Plutarchi ἐν τῷ βίω τοῦ Δημοσθένους habet Arsenius p. 386' Westermannus 23 τῷ λόγω] om. mei et Arsenius 24 ἔφη] om. Arsenius

δέ ποτε τοῦ ὑποκριτοῦ πρὸς αὐτὸν εἰπόντος, ὅτι δυσιν ήμέραις άγωνισάμενος τάλαντον λάβοι μισθόν ΄ένὰ δ΄΄ εἶπε ΄πέντε τάλαντα, μίαν ἡμέραν σιωπήσας'. παραφθαρείς δε την φωνην έν έκκλησία και θορυβηθείς τούς ύποκριτάς έφη δεῖν κρίνειν τ έκ της φωνής τούς δε φήτορας έκ της γνώμης. C δυειδίσαυτος δ' αὐτὸυ Ἐπικλέους ὅτι ἀεὶ σκέπτοιτο, 'αισχυνοίμην γὰο ἄν' εἶπεν 'εἰ τηλικούτφ δήμφ συμβουλεύων αὐτοσχεδιάζοιμι'. ίστοροῦσι δ' ώς οὐδε λύχνον ἔσβεσεν, ἄχοι πεντήκοντα έτων έγέ- 10 νετο, διακριβών τοὺς λόγους. αὐτὸς δέ φησιν ύδροποσία χρήσασθαι. έγνω δ' αὐτὸν καὶ Δυσίας δ φήτως και Ίσοκράτης είδε πολιτευόμενον άχρι τῆς ἐν Χαιρωνεία μάχης, καί τινες τῶν Σωκρατικών φιλοσόφων. τοὺς δὲ πλείστους λόγους εἶπεν 16 D αὐτοσχεδιάσας, εὖ πρὸς αὐτὸ πεφυκώς. πρῶτος δ' ἔγοαψε στεφανωθήναι αὐτὸν χουσῷ στεφάνφ 'Αριστόνικος Νικοφάνους 'Αναγυράσιος, ύπωμόσατο δε Διώνδας.

Θ'. ΥΠΕΡΕΙΔΗΣ.

1. Υπερείδης Γλαυκίππου μεν ήν πατρός του Διονυσίου, των δε δήμων Κολλυτεύς. έσχε δ' υίον δμώνυμον τῷ πατρί Γλαύκιππον, ξήτορα καὶ λόγους συγγράψαντα οῦ πάλιν 'Αλφίνους έγένετο. ἀκροα-

⁸ åv Duebnerus 11 διαπρίβῶν Lambinus: διαπρίνων ib. αὐτὸς] in or. 6, 30. 19, 46 15 τοὺς δὲ πλείστους — πεφυνώς] suspecta Westermanno 16 αὐτὸ \mathbb{R} : αὐτοὺς \mathbb{R} τον δὲ δῆμον ib. idem: πολιτιεύς

τής δὲ Πλάτωνος γενόμενος τοῦ φιλοσόφου ἄμα Αυκούργω και Ίσοκράτους τοῦ δήτορος ἐπολιτεύσατο 'Αθήνησι, καθ' δυ χοόνου 'Αλέξανδοος των Έλληνι- Ε κῶν ήπτετο πραγμάτων και περί τῶν στρατηγῶν τ ων ήτει παρ' 'Αθηναίων άντεϊπε, και περι των τριήφων συνεβούλευσε δε και το έπι Ταινάρω ξενικον μή διαλύσαι, οὖ Χάρης ήγεῖτο, εὐνόως πρὸς τὸν στρατηγού διακείμενος. το δε πρώτου μισθού δίκας έλεγε. δόξας δε κεκοινωνηκέναι των Περσικών χρη--10 μάτων Ἐφιάλτη τοιήραρχός τε αίρεθείς, ὅτε Βυζάντιον ἐπολιόριει Φίλιππος, βοηθὸς Βυζαντίοις ἐκπεμφθείς, κατά τον ένιαυτον τοῦτον ὑπέστη χορηγήσαι, των άλλων λειτουργίας πίσης άφειμένων. έγραψε δε και Δημοσθένει τιμάς, και του ψηφίσμα- Γ 15 τος ύπὸ Διώνδα παρανόμων γραφέντος ἀπέφυγε. φίλος δ' ων τοίς περί Δημοσθένη και Αυσικλέα και. Δυκούργον, οὐκ ἐνέμεινε μέχρι τέλους άλλ' ἐπελ Δυσικλής μεν και Δυκούργος έτεθνήκεσαν, Δημοσθένης δ' ώς παρ' 'Αρπάλου δωροδοκήσας έκρίνετο, 20 προχειρισθελς έξ ἀπάντων (μόνος γὰρ ἔμεινεν ἀδωοοδόκητος) κατηγόρησεν αὐτοῦ. κριθείς δ' ὑπὸ τοῦ 'Αριστογείτονος παρανόμων ἐπὶ τῷ γράψαι μετὰ Χαιρώνειαν τοὺς μετοίκους πολίτας ποιήσασθαι τοὺς 849 δε δούλους έλευθέρους, Γερά δε και παϊδας και 25 γυναϊκας είς τον Πειραιά ἀποθέσθαι, ἀπέφυγεν.

² Blumius: $\lambda \nu u o \dot{\nu} o \rho v v$ 9 $\tilde{\epsilon} \lambda \epsilon \gamma \epsilon$] $\tilde{\epsilon} \delta \epsilon \iota \xi \epsilon$ mei. $\tilde{\epsilon} \lambda \epsilon \xi \epsilon$? ib. $\delta \delta \xi \alpha \epsilon$ $\delta \epsilon$] $\tilde{\epsilon} \delta o \xi \epsilon$ $\delta \epsilon$ $\alpha \alpha l$ R 12 $\tau \delta \nu$ $\alpha \delta \tau \delta \nu$ $\tilde{\epsilon} \nu \iota \alpha \nu \tau \delta \nu$ Boeckhius 14 R cum Photio: $\Delta \eta \mu o \sigma \delta \epsilon \nu o v \epsilon$ 15 $\Delta \iota \omega \nu \delta \alpha$] $\Delta \iota o \delta \delta \tau o \nu$ Photius

αίτιωμένων δέ τινων αὐτὸν ώς παριδόντα πολλούς νόμους εν τῷ ψηφίσματι, 'ἐπεσκότει' ἔφη 'μοι τὰ Μακεδόνων ὅπλα' καί 'οὐκ ἐγὰ τὸ ψήφισμα ἔγοαψα ή δ' ἐν Χαιρωνεία μάχη'. μετὰ μέντοι τοῦτο νεκρών έδωπεν αναίρεσιν δ Φίλιππος φοβηθείς, πρότερον 5 οὐ δοὺς τοῖς ἐλθοῦσιν ἐκ Λεβαδείας κήρυξιν. ὕστεοον δὲ μετὰ τὰ πεοί Κοαννώνα συμβάντα έξαιτηθείς ὑπ' 'Αντιπάτρου καὶ μέλλων ἐκδίδοσθαι ὑπὸ Β τοῦ δήμου ἔφυγεν ἐκ τῆς πόλεως εἰς Αἴγιναν ἄμα τοις κατεψηφισμένοις και συμβαλών Δημοσθένει 10 και περι της διαφοράς ἀπολογησάμενος, ἀπαλλαγείς έκετθεν, ὑπ' 'Αρχίου τοῦ Φυγαδοθήρου ἐπικληθέντος, Θουρίου μεν το γένος υποκριτού δε τα πρώτα τότε δε τῷ ἀντιπάτοω βοηθούντος, έλήφθη πους βίαν έν τῷ Γερῷ τοῦ Ποσειδῶνος έχόμενος τοῦ 15 . ἀγάλματος καὶ ἀχθείς πρὸς 'Αντίπατρον είς Κόρινθου, έπειτα βασανιζόμενος, διέφαγε την γλώτταν, ώστε μηδεν έξειπεῖν τῶν τῆς πόλεως ἀποροήτων δυνηθήναι και ούτως έτελεύτησε, Πυανεψιώνος Ο ένάτη ίσταμένου. "Εφμιππος δέ φησιν αὐτὸν γλωτ- 20 τοτομηθήναι είς Μακεδονίαν έλθόντα και διφήναι άταφον, 'Αλφίνουν δ' άνεψιον όντα αὐτῷ ή, ως τινες, Γλαυκίππου τοῦ υίοῦ τὸν υίὸν διὰ Φιλοπείθους τινός ζατρού λαβόντα έξουσίαν του σώματος καῦσαι αὐτὸν καὶ τὰ ὀστᾶ κομίσαι εἰς 'Αθήνας τοῖς 25 προσήκουσι παρά τὰ 'Αθηναίων και Μακεδόνων

δόγματα οὐ μόνον γὰο κελεῦσαι αὐτοὺς φυγεῖν, άλλὰ μηδ' ἐν τῆ οἰκεία ταφῆναι. οί δ' ἐν Κλεωναῖς άποθανεῖν αὐτὸν λέγουσιν, ἀπαχθέντα μετὰ τῶν άλλων, δπου γλωττοτομηθήναι καλ διαφθαρήναι δυ . 5 προείρηται τρόπου τοὺς δ' οίκείους τὰ ὀστᾶ λαβόντας ** θάψαι τε ἄμα τοῖς γονεῦσι ποὸ τῶν Ἱππάδων πυλών, ώς φησιν Ηλιόδωρος έν τῷ τρίτω περί Μυημάτων. νυνί δε κατερήρειπται το μυήμα καί 1) έστιν άδηλον. πάντων δὲ κατὰ τὴν δημηγορίαν 10 διενεγκεῖν λέγεται τέτακται δὲ ὑπ' ἐνίων ποὸ Δημοσθένους. φέρονται δ' αὐτοῦ λόγοι έβδομήκουτα έπτά, ὧν γνήσιοί είσι πεντήκοντα δύο. ἐγένετο δὲ καί πρός τὰ ἀφροδίσια καταφερής, ώς έκβαλεῖν μὲν τὸν υίὸν είσαγαγεῖν δὲ Μυρρίνην τὴν πολυτελεστά-15 την έταίραν, έν Πειραιεί δ' έχειν 'Αρισταγόραν, έν Έλευσϊνι δ' έν τοῖς ίδίοις κτήμασι Φίλαν τὴν Θηβαίαν, εἴκοσι μνῶν λυτρωσάμενος. ἐποιεῖτό τε τὸν Ε περίπατον εν τη ιχθυοπώλιδι δσημέραι. ως είκος δέ, καὶ δίκη Φούνη τῆ έταίρα ἀσεβεῖν κοινομένη 20 συνεξητάσθη· αὐτὸς γὰο τοῦτο ἐν ἀρχῆ τοῦ λόγου δηλοί μελλούσης δ' αὐτῆς άλίσκεσθαι, παραγαγών είς μέσον και περιρρήξας την έσθητα έπέδειξε τά στέρνα τῆς γυναικός καὶ τῶν δικαστῶν εἰς τὸ κάλ-

⁶ lac. indicavit Blassius ib. τε] γε Westermannus. 7 'Ηλιόδωρος] Διόδωρος Ruhnkenius, cf. Mueller. 2 p. 354 16 Φίλαν τὴν Keilius (ex Athen. p. 590 d): φίλτην ib. Θη-βαίαν] 'Αθηναίαν idem 18 ὡς εἰπὸς δὲ καὶ δίκη] ὡς εἰπὸς. καὶ δὴ καὶ Β. ὡμιληκὸς δὲ καὶ Φρύνη κέ Buecheler., deleto δίκη ut glossemate. ἐωθινός. καὶ δίκη κέ Blassius. Equidem pro καὶ δίκη malim κάν δίκη

λος απιδόντων, αφείθη. συνετίθει δ' ήσυχη κατά τοῦ Δημοσθένους έγκλήματα, ώς καὶ φωραθηναι. νοσούντος γάο του Τπερείδου, ήκοντα είς την οίκίαν Ε τὸν Δημοσθένη ὡς ἐπισκεψόμενον καταλαβεῖν κατέχουτα τὸ καθ' αύτοῦ βιβλίον τούτου δ' άγανα- 5. κτούντος, είπε 'φίλον μεν όντα ουδεν λυπήσει. έχθρου δε γενόμενον κωλύσει τι κατ' έμου πράξαι'. έψηφίσατο δὲ καὶ τιμάς Ἰόλα τῷ δοκοῦντι ᾿Αλεξάνδρω τὸ φάρμακον δοῦναι. ἐκοινώνησε δὲ καὶ Δεωσθένει τοῦ Λαμιακοῦ πολέμου, και ἐπὶ τοῖς πεσοῦσιν 10 είπε τον ἐπιτάφιον δαυμασίως. Φιλίππου δὲ πλείν έπ' Εὐβοίας παρεσκευασμένου καὶ τῶν 'Αθηναίων εὐλαβῶς ἐχόντων, τεσσαράκοντα τριήρεις ἤθροισεν έξ έπιδόσεως και πρώτος ύπερ αύτου και του παι-850 δὸς ἐπέδωκε δύο τριήρεις. συστάντος δὲ πρὸς Δη- 15 λίους ἀμφισβητήματος, ποτέρους δεῖ προίστασθαι τοῦ ίεροῦ, αίρεθέντος Αἰσχίνου συνειπεῖν, ή έξ 'Αρείου πάγου βουλή 'Υπερείδην έχειροτόνησεν · καλ έστιν δ λόγος Δηλιακός έπιγεγραμμένος. έπρέσβευσε δε και πρός 'Ροδίους. ήκόντων δε και παρ' 'Αντι- 20 πάτρου πρέσβεων, ἐπαινούντων τὸν ἀντίπατρον ὡς χρηστόν, απαντήσας αὐτοῖς εἶπεν 'οἰδαμεν ὅτι χρηστὸς ὑπάρχει, ἀλλ' ἡμεῖς γ' οὐ δεόμεθα χρηστοῦ δεσπότου'. λέγεται δ' άνευ ύποκρίσεως δημηγορήσαι Β καὶ μόνον διηγεϊσθαι τὰ πραχθέντα καὶ τούτοις 25

⁵ πατ' αὐτοῦ Duebnerus, nihil opus 6 R: οὐδένα 8 παὶ τιμὰς] om. mei ib. δοποῦντι R: δόντι 9 δοῦναι] del. Amyotus cum Photio ib. Λεωσθένει Χ: δημοσθένη 22 οἴδαμεν Χ ex Photio: οἶδα μὲν cf. Stob. 13, 31

οὐκ ἐνοχλεῖν τοὺς δικαστάς. ἐπέμφθη δὲ καὶ πρὸς 'Ηλείους ἀπολογησόμενος ὑπὲρ Καλλίππου τοῦ ἀθλητοῦ, ἔχοντος αἰτίαν φθεῖραι τὸν ἀγῶνα, καὶ ἐνίκησε. γραψάμενος δὲ καὶ τὴν Φωκίωνος δωρεάν, ἡν εἶπε 5 Μειδίας Μειδίου 'Αναγυράσιος ἐπὶ Ἐενίου ἄρχοντος, Γαμηλιῶνος ἑβδόμη φθίνοντος, ἡττήθη.

Ι'. ΔΕΙΝΑΡΧΟΣ.

1. Δείναρχος Σωκράτους ή Σωστράτου, ώς μέν τινες έγχώριος, ως δέ τισι δοκεί Κορίνδιος, αφικύ-10 μενος είς 'Αθήνας έτι νέος, καθ' ον χρόνον 'Αλέξαν- Ο δρος έπήει την Ασίαν, κατοικήσας αὐτύθι ἀκροατής μεν εγένετο Θεοφοάστου τοῦ διαδεξαμένου την 'Αριστοτέλους διατριβήν, ωμίλησε δε καλ Δημητρίω τῷ Φαληρεῖ μάλιστα δὲ προσήει τῷ πολιτεύεσθαι 15 μετὰ τὴν ἀντιπάτρου τελευτήν, τῶν μὲν ἀνηρημένων δητόρων των δὲ πεφευγότων. φίλος δὲ Κασάνδοφ γενόμενος, ώς έπὶ πλεϊστον προέχοψε χρήματα τῶν λόγων εἰσπραττόμενος, οθς τοῖς δεομένοις συνέγοαφεν · άντετάξατο δὲ ποὺς τοὺς ἐπιφανεστά-20 τους τῶν δητόρων, οὐκ εἰς δῆμον παριών οὐ γὰρ οίός τ' ήν αλλά τοις έναντιουμένοις λύγους συγγράφων και έπει "Αρπαλος διέδρα, πλείους λύγους συνέγοαψε κατά των αιτίαν λαβόντων δωροδοκήσαι, D

3 καὶ οὐν ἐνίκησε Meierus. καὶ νικῆσαι Kiesslingius. καὶ ἐνικήθη Westermannus coll. Paus. 5, 21, 3 5 ἐπὶ Ξενίον] ἐπὶ Εὐξενίππον Schaeferus 10 ἀλέξανδορς ἐπὶ τὴν ἀσίαν διέβη \mathbf{k} 11 ἐπήει \mathbf{X} : ἐπὶ 14 δὲ προσήει τῷ \mathbf{W} : δὲ τῷ Fort. δ' ἔγνω 15 ἀντιπάτρον] ἀλεξάνδορν Westermannus 16 Κασσάνδοφ hie et infra idem 17 γράμματα mei 23 Blassius: σννέγρασε

καλ τούτους τοῖς κατηγόροις ἐξέδωκε. χρόνω δ' ύστερον αίτιαθείς είς λόγους παραγίνεσθαι 'Αντιπάτοφ και Κασάνδοφ πεοι την κατάληψιν τῆς Μουνυχίας, ήνίκα ὑπ' 'Αντιγόνου καὶ Δημητοίου έφουνοήθη ἐπ' 'Αναξικράτους ἄρχοντος, έξαργυρισά- Β μενος τὰ πλείστα τῆς οὐσίας ἔφυγεν εἰς Χαλκίδα. διατρίψας δ' έπλ τῆς φυγῆς ώς πεντεκαίδεκα έτη, και πολλήν οὐσίαν κτησάμενος κατήλθε, πραξάντων αὐτῷ τὴν κάθοδον τῶν περὶ Θεόφραστον ἄμα τοῖς άλλοις φυγάσι. καταλύσας δὲ παρὰ Προξένφ έταίρφ 10 Ε αύτοῦ και τὸ χουσίον ἀπολέσας, ἤδη γηραιὸς ὢν καὶ τὰς δράσεις ἀσθενής, οὐ βουλομένου τοῦ Προξένου αναζητεϊν, λαγχάνει αὐτῷ δίκην καὶ τότε πρώτου είπευ εν δικαστηρίω. σώζεται δ' αὐτοῦ καί δ λόγος. φέρονται δ' αὐτοῦ καὶ λόγοι γνήσιοι έξή- 15 κοντα τέσσαφες· τούτων ένιοι παφαλαμβάνονται ώς 'Αοιστογείτονος. ζηλωτής δ' ἐγένετο 'Υπεοείδου ἢ ώς τινες διὰ τὸ παθητικόν Δημοσθένους καὶ τὸ σφοδρόν· τῶν σχημάτων δ' αὐτοῦ μιμητὴς ὑπάρχει.

ΦΗΦΙΣΜΑΤΑ.

A'.

Ε 1. Δημοχάρης Δάχητος Λευκονοεὺς αἰτεῖ Δημοσθένει τῷ Δημοσθένους Παιανιεῖ δωρεὰν εἰκόνα
χαλκῆν ἐν ἀγορᾳ καὶ σίτησιν ἐν πρυτανείω καὶ
προεδρίαν αὐτῷ καὶ ἐκγόνων ἀεὶ τῷ πρεσβυτάτω 25.

4 malim Μουνιχίας 12 οὐ Χ 16 ὡς ἱ ως ὁ κατὰ Χ 18 Δημοσθένους διὰ τὸ παθητικὸν καὶ σφοδούν R 22 Δημοχάρης Basileensis: Τιμοχάρης ib. Westermannus: λευκονθεὺς 25 ἐκγόνων Emperius: ἐγγόνων

εὐεργέτη καὶ συμβούλω γεγονότι πολλών καὶ καλών τῶ δήμω τῷ ᾿Αθηναίων καὶ τήν τε οὐσίαν εἰς τὸ κοινόν καθεικότι την έαυτοῦ καὶ ἐπιδόντι τάλαντα δατώ καὶ τριήρη, ὅτε δ δημος ήλευθέρωσεν Εὔβοιαν. ι καλ ετέραν, ότε είς Έλλήσποντον Κηφισόδωρος έξέπλευσε και έτέραν, ότε Χάρης και Φωκίων στοα-851 τηγοί έξεπέμφθησαν είς Βυζάντιον ύπὸ τοῦ δήμου. καλ λυτρωσαμένω πολλούς των άλόντων έν Πύδνη και Μεθώνη και Όλύνθω ύπο Φιλίππου και χορη-10 γίαν ανδράσιν έπιδύντι, δτι έκλιπύντων των Πανδιονιδών του χορηγεϊν έπέδωκε καὶ καθώπλισε τοὺς πολίτας τῶν ἐλλειπόντων καὶ εἰς τὴν τειχοποιίαν άνάλωσε χειροτονηθείς ύπὸ τοῦ δήμου, έπιδόντος αὐτοῦ τρία τάλαντα καὶ ἃς ἐπέδωκε δύο τάφρους 15 περί τὸν Πειραιᾶ ταφρεύσας καὶ μετὰ τὴν ἐν Χαιοωνεία μάχην έπέδωκε τάλαντον, καὶ είς τὴν σιτω- Β νίαν ἐπέδωκεν ἐν τῆ σιτοδεία τάλαντον καὶ δτι είς συμμαχίαν τῷ δήμῳ προσηγάγετο πείσας καὶ εὐεργέτης γενόμενος καὶ σύμβουλος, δι' ὧν ἔπεισε 20 Θηβαίους Εὐβοεῖς Κορινθίους Μεγαρεῖς 'Αχαιοὺς Λοκρούς Βυζαντίους Μεσσηνίους, καλ δυνάμεις ας

² δήμω τῷ Ladekius: δήμω τῶν 3 καθεικότι] τεθεικότι aut κατατεθεικότι Schoellius 5 Κηφισόδωρος] Κηφισοφῶν Schaeferus 10 ἐπιδόντι] del. Ladekius cum Westermanno 12 αὐτῶν ἐλλειπόντων idem 13 ἐπιδόντος αὐτοῦ τρία τάλαντα κέ] cf. Ladekius (Wien. Stud. p. 88 sq.) 17 ὅτι Ladekius cum Westermanno: ὅτε 19 σύμβονλος] add. ἀγαθός Schoellius ib. δι' ὧν] idem valere atque διὰ τούτων οθς Ladekius contendit; item de inseqq. 21 ᾶς et ην (p. 198, 3) suspecta Westermanno, sed secundum Ladekium δννάμεις ᾶς idem est ac διὰ δννάμεων ᾶς et σύνταξιν — ην = διὰ σνντάξεως χρημάτων ην

συνεστήσατο τῷ δήμω καὶ τοῖς συμμάχοις, πεζούς μεν μυρίους ιππέας δε χιλίους, και σύνταξιν χρημάτων ην έπεισε ποεσβεύσας διδύναι τους μέν συμμάχους είς τον πόλεμον πλείω πεντακοσίων ταλάντων και ως έκωλυσε Πελοποννησίους έπι Θήβας 5 'Αλεξάνδοφ βοηθήσαι, χρήματα δούς και αὐτὸς Ο ποεσβεύσας · καὶ άλλων πολλών καὶ καλών τῷ δήμφ συμβούλω γεγουότι καὶ πεπολιτευμένω των καθ' έαυτου προς έλευθερίαν και δημοκρατίαν άριστα. φυγόντι δε δι' όλιγαρχίαν, καταλυθέντος του δήμου, 10 καλ τελευτήσαντος αὐτοῦ ἐν Καλαυρία διὰ τὴν πρὸς τον δημον εύνοιαν, πεμφθέντων στρατιωτών έπ' αὐτὸν ὑπὸ ἀντιπάτρου, διαμείναντι ἐν τῆ πρὸς τὸ πλήθος εύνοία και οίκειότητι, και ούτε ύποχειρίω γενομένω τοῖς έχθοοῖς ούτε τι ἀνάξιον ἐν τῷ 15 κινδύνω πράξαντι τοῦ δήμου.

B'.

D 1. "Αρχων Πυθάρατος · Λάχης Δημοχάρους Λευκονοεύς αίτεῖ δωρεὰν τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον τὸν 'Αθηναίων Δημοχάρει Λάχητος Λευκονοεῖ εἰκόνα 20 χαλκῆν ἐν ἀγορῷ καὶ σίτησιν ἐν πρυτανείῳ αὐτῷ καὶ τῶν ἐκγόνων ἀεὶ τῷ πρεσβυτάτῳ καὶ προεδρίαν ἐν πᾶσι τοῖς ἀγῶσιν, εὐεργέτη καὶ συμβούλῳ γεγο-

³ μèν] del. Ladekius 4 πενταποσίων] i. e. φ' . Pro eo Vaticanus exhibet $\varphi \hat{n}$ quod legi potest etiam πενταποσίων όπτω 5 ως] ὅτι Westermannus 11 τελευτήσαντι αὐτῷ Frankius 15 τι Μ 18 λευπονεὺς et λευπονεῦ (20) exhibent codices 20 τὸν Ladekius: τῷν 21 αὐτῷ Westermannus 22 Emperius: ἐγγόνων

νότι άγαθω τω δήμω τω 'Αθηναίων καὶ εὐεργετηκότι τὸν δημον τάδε. ποεσβεύοντι και γράφοντι καί **πολιτευομένω** ** οἰκοδομὴν τειχῶν, καὶ παρασκευὴν δαλων και βελών και μηγανημάτων, και όχυρωσα-5 μένω την πόλιν έπλ τοῦ τετραετοῦς πολέμου, καλ είοήνην και άνοχὰς και συμμαχίαν ποιησαμένω ποὸς Ε Βοιωτούς άνθ' ὧν έξέπεσεν ὑπὸ τῶν καταλυσάντων τὸν δημον και ως κατηλθεν ἐπὶ Διοκλέους άρχοντος ύπὸ τοῦ δήμου, συστείλαντι τὴν διοίκησιν 10 πρώτω και φεισαμένω των ύπαρχύντων και πρεσβεύσωντι πρός Αυσίμαχον καλ λαβύντι τῷ δήμω τριάκοντα τάλαντα άργυρίου καὶ πάλιν έτερα έκατόν καὶ γράψαντι πρεσβείαν πρὸς Πτολεμαΐον εἰς Αίγυπτου, καθ' ἡυ ἐκπλεύσαντες πεντήκοντα ἐκό-15 μισαν τάλαντα ἀργυρίου τῷ δήμῷ καὶ πρὸς 'Αντίπατρον ποεσβεύσαντι καλ λαβόντι εἴκοσι τάλαντα άργυρίου και Έλευσινα κομισαμένω τῷ δήμω και F ταῦτα πείσαντι έλέσθαι τὸν δῆμον καὶ πράξαντι, καί φυγόντι μεν ύπεο δημοκρατίας, μετεσχηκότι δε 20 οὐδεμιᾶς όλιγαρχίας οὐδὲ ἀρχὴν οὐδεμίαν ἠρχύτι καταλελυκότος τοῦ δήμου καὶ μόνω Αθηναίων τῶν κατά την αὐτην ηλικίαν πολιτευσαμένων μη μεμελετηκότι την πατοίδα κινεΐν έτέρω πολιτεύματι ή δημοκρατία και τάς κρίσεις και τούς νόμους και 25 τὰ δικαστήρια καὶ τὰς οὐσίας πᾶσιν 'Αθηναίοις έν

¹ τῷ Ladekius: τῶν 3 lac. indicavit Westermannus supplens ex. c. ita: ἀεὶ παλῶς καὶ καθαρῶς, καὶ κατεργασαμένω 7 ὑπὸ idem: ἀπὸ 10 Μ: πρεσβενόντων aut πρεσβενσάντων 15 ἀντίπατρον] ἀντίγονον Clinton 17 Niebuhrius: ἐλενσίνια 19 ὑπὲς Χ: ὑπὸ

ἀσφαλεϊ ποιήσαντι διὰ τῆς αύτοῦ πολιτείας καὶ μηδὲν ὑπεναντίον τῆ δημοκρατία πεπραχότι μήτε λόγφ μήτε ἔργφ.

I'.

1. Δυκόφοων Δυκούργου Βουτάδης ἀπεγράψατο 5 αύτῷ εἶναι σίτησιν ἐν πουτανείῳ κατὰ τὴν δοθεϊσαν δωρεάν ύπο τοῦ δήμου Αυκούργω Βουτάδη. 852 έπι 'Αναξικράτους ἄρχοντος, έπι τῆς 'Αντισχίδος έκτης πουτανείας, Στοατοκλής Εὐθυδήμου Διομειεύς είπεν. ἐπειδή Λυκούργος Λυκόφρονος Βουτάδης 10 παραλαβών παρά των έαυτου προγόνων οίκείαν έκ παλαιού τὴν πρὸς τὸν δῆμον εὔνοιαν, καὶ οἱ πρόγονοι οί Αυκούργου, Αυκομήδης τε και Αυκούργος, καί ζωντες έτιμωντο ύπο του δήμου και τελευτήσασιν αὐτοῖς δι' ἀνδραγαθίαν ἔδωκεν δ δήμος δη- 15 μοσίας ταφάς έν Κεραμεικώ και Δυκούργος αὐτὸς Β πολιτευόμενος νόμους τε πολλούς καλ καλούς έθηκε τῆ πατρίδι, καὶ γενόμενος τῆς κοινῆς προσόδου ταμίας τῆ πόλει ἐπὶ τρεῖς πενταετηρίδας καὶ διανείμας έκ τῆς κοινῆς προσόδου μύρια καὶ όκτα- 20 μισχίλια καὶ ένακόσια τάλαντα: πολλά δὲ τῶν ίδιωτων διὰ πίστεως λαβών καὶ προδανείσας καὶ είς τούς τῆς πόλεως καιρούς καὶ τοῦ δήμου τὰ πάντα έξακόσια καὶ πεντήκοντα τάλαντα· δόξας δὲ ἄπαντα

⁹ Schoemannus: ễν τῆ ποντανεία ib. X: διομηδεὺς 13 Ανπομήδης Pinzgerus ex p. 843 e: διομήδης 19 ἔπι τρεῖς M ex p. 841 b: ἐπιτοῦπει ib. malim πεντετηρίδας ib. διανείμας] διοικήσας Coraes 21 ἐνακόσια] έξακόσια idem ex p. l. ib. δέ] τε idem 24 έξακόσια] διακόσια Sauppius ex p. 841 d

ταῦτα δικαίως διφκηκέναι πολλάκις έστεφανώθη ύπὸ τῆς πόλεως έτι δὲ αίσεθείς ὑπὸ τοῦ δήμου χοήματα πολλά συνήγαγεν είς την ακρόπολιν, καί παρασκευάσας τῆ θεῷ κόσμον, νίκας τε δλοχούσους 5 πομπεϊά τε χουσα και άργυρα και κόσμον χουσοῦν είς έπατὸν πανηφόρους γειροτονηθείς δε έπλ τῆς C τοῦ πολέμου παρασκευής ὅπλα μὲν πολλὰ καὶ βελῶν μυριάδας πέντε άνήνεγκεν είς την άκρύπολιν, τετρακοσίας δε τριήρεις πλωίμους κατεσκεύασε, τὰς μέν 10 ἐπισκευάσας τὰς δὲ ἐξ ἀρχῆς ναυπηγησάμενος πρός τε τούτοις ημίεργα παραλαβών τούς τε νεωσοίκους και την σκευοθήκην και τὸ θέατρον τὸ Διονυσιακὸν έξειονάσατο, καὶ ἐπετέλεσε τό τε στάδιον τὸ Παναθηναϊκόν και το γυμνάσιον το κατά Λύκειον κατε-15 σκεύασε, καὶ ἄλλαις πολλαΐς κατασκευαΐς έκόσμησε την πόλιν 'Αλεξάνδρου τε τοῦ βασιλέως ἄπασαν μέν την 'Ασίαν κατεστραμμένου, κοινη δε πασι τοίς D Έλλησιν ἐπιτάττειν ἀξιούντος, ἐξαιτήσαντος Δυκούονον ώς έναντία πράττοντα αὐτῷ, οὐκ έξέδωκεν 20 δ δημος παρ' 'Αλεξάνδρου φόβον' καὶ διδούς εὐθύνας πολλάκις τῶν πεπολιτευμένων ἐν ἐλευθέρα καλ δημοκρατουμένη τῆ πόλει διετέλεσεν ἀνεξέλεγκτος καλ άδωροδύκητος του Επαντα χρόνου. Επως αν

⁵ Coraes: ἀργύρεα 6 ἐπὶ τὴν - παρασιενὴν Nissenus ex p. 841 c 8 τετραποσίους mei 9 δὲ Coraes 13 ἀπετέλεσε idem 14 τὸ κατὰ Schoemannus: καὶ τὸ 16 τοῦ ἄπασαν Westermannus ib. ἄπασαν - ἀξιοῦντος suspecta Blumio 18 ita M: ἐξαιτήσας - πράττοντος 19 αὐτῷ Blumius: αὐτοῦ 20 παρ 7 διὰ τὸν παρ 7 7 ib. δοὺς Coraes 23 χρόνον ἄν idem

είδῶσι πάντες, διότι τοὺς προαιρουμένους ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας και της έλευθερίας δικαίως πολιτεύεσθαι καλ ζώντας μεν περλ πλείστου ποιείται καλ τελευτήσασι δε ἀποδίδωσι χάριτας ἀειμνήστους: Ε άγαθῆ τύχη δεδόχθαι τῷ δήμῷ ἐπαινέσαι μὲν Λυ- 5 κούογον Αυκόφοονος Βουτάδην άρετης ένεκα καλ δικαιοσύνης καὶ στησαι αὐτοῦ τὸν δημον χαλκην είκουα ἐν ἀγορᾶ, πλην εί που δ νόμος ἀπαγορεύει μή ίστάναι, δοῦναι δε σίτησιν έν πουτανείω τῶν έκγόνων ἀεὶ τῶν Δυκούργου τῷ πρεσβυτάτω είς 10 άπαντα τὸν χοόνον καὶ εἶναι κύρια πάντα τὰ ψηφίσματα αὐτοῦ, ἀναθεῖναι δὲ τὸν γοαμματέα τοῦ δήμου έν στήλαις λιθίναις καλ στήσαι έν ακροπόλει πλησίον των αναθημάτων είς δε την αναγοαφήν των στηλών δούναι τὸν ταμίαν του δήμου πεντή- ιδ κοντα δραχμάς έκ των είς τὰ ψηφίσματα άναλισκομένων τῷ δήμφ.

³ Μ: πλεϊστον 8 εἴ που] ὅπου Coraes 10 Turicenses: ἐγγόνων ib. τῶν] τοῦ mei 11 καὶ εἶναι κύρια — γραμματέα] ita disposuit verba Duebnerus: ἀναθεῖναι δ' αὐτοῦ καὶ εἶναι κύρια πάντα τὰ ψηφίσματα τὸν γραμματέα 16 τὰ] τὰ κατὰ Boeckhius

1. ** 'Ως μὲν κοινῶς καὶ καθόλου εἰπεῖν πολλῷ προκρίνει τὸν Μένανδρον, ὡς δ' ἐπὶ μέρους καὶ ε ταῦτα προστίθησι. 'τὸ φορτικόν' φησίν 'ἐν λόγοις Β καὶ θυμελικὸν καὶ βάναυσον ὡς ἐστιν 'Αριστοφάνει, Μενάνδρῳ δ' οὐδαμῶς. καὶ γὰρ δ μὲν ἀπαίδευτος καὶ ἰδιώτης, οἶς ἐκεῖνος λέγει, ἀλίσκεται ' δ δὲ πεπαιδευμένος δυσχερανεῖ ' λέγω δὲ τὰ ἀντίθετα καὶ ο ὁμοιόπτωτα καὶ παρωνυμίας. τούτοις γὰρ δ μὲν μετὰ τοῦ προσήκοντος λόγου καὶ ὀλιγάκις χρῆται ἐπιμελείας αὐτὰ ἀξιῶν, ὁ δὲ καὶ πολλάκις καὶ οὐκ εὐκαίρως καὶ ψυχρῶς 'ἐπαινεῖται γάρ' φησίν 'ὅτι τοὺς ταμίας ἐβάπτισεν, οὐχὶ ταμίας ἀλλὰ Δαμίας 15 ὄντας ' καί

'οὖτος ήτοι καικίας ή συκοφαντίας πνεί'

C

καί

'γάστοιζε καὶ τοῖς ἐντέροις καὶ τοῖς κόλοις' καί

20 'ὑπὸ τοῦ γέλωτος εἰς Γέλαν ἀφίξομαι'

3 lacunam ego addidi 6 ὅς ἐστιν] malim πρόσεστιν 9 malim δυσχεραίνει 14 ἐβάπτισεν σὸχὶ ταμίας ἀλλὰ Λαμίας ὅντας] οπ. Kock ceterique fragmentorum collectores 16 Arist. Equ. 487 ib. ἤτοι] ἤδη idem 18 W ex Arist. Equ. 454: γαστρὶ ζη — πάλοις 20 Kock. 1 p. 546 ib. τοῦ Elmsleius ib. Γέλαν X versio: τὸ γελᾶν

zal.

'τί δήτά σοι δράσω, κακόδαιμον, άμφορεὺς έξοστρακισθείς;'

καί

'ἄγοια γὰο ἡμᾶς, ὁ γυναϊκες, δοᾶ κακά, ἄτ' ἐν ἀγοίοισι τοῖς λαχάνοις αὐτὸς τοαφείς' καί

'ἀλλ' ή τοιχόβοωτες τὸν λύφον μου κατέφαγον' καί

'φέρε δεῦρο γοργόνωτον ἀσπίδος κύκλον.'

'κάμοὶ πλακοῦντος τυρόνωτον δὸς κύκλον'

καὶ πολλὰ τοιαῦτα. ἔνεστι μὲν οὖν ἐν τῆ κατασκευῆ τῷν ὀνομάτων αὐτῷ τὸ τραγικὸν τὸ κωμικὸν τὸ σοβαρὸν τὸ πεζόν, ἀσάφεια κοινότης, ὄγκος καὶ δίαρμα, σπερμολογία καὶ φλυαρία ναυτιώδης. καὶ 15

D τοσαύτας διαφορὰς ἔχουσα καὶ ἀνομοιότητας ἡ λέξις οὐδὲ τὸ πρέπον ἐκάστῃ καὶ οἰκεῖον ἀποδίδωσιν· οἶον λέγω βασιλεῖ τὸν ὄγκον ῥήτορι τὴν δεινότητα γυναικὶ τὸ ἀπλοῦν ἰδιώτῃ τὸ πεζὸν ἀγοραίω τὸ φορτικόν· ἀλλ' ὥσπερ ἀπὸ κλήρου ἀπονέμει τοῖς 20 προσώποις τὰ προστυχόντα τῶν ὀνομάτων, καὶ οὐκ ἀν διαγνοίης εἴθ' υίός ἐστιν εἴτε πατὴρ εἴτ' ἄγροικος εἴτε θεὸς εἴτε γραῦς εἴθ' ἤρως ὁ διαλεγύμενος.'

² Kock. 1 p. 543 ib. δῆτα Meinekius: δέ ib. σοι δράσω σὲ δράσω R. δράσω σὰ Meinekius 5 Arist. Thesmoph. 455, unde δρᾶ R pro ἄρα 6 *: ἀγρίοις 7 καὶ W 8 Arist. Ach. 1110 ἀλλ' ἢ idem: ἀλλ' αἱ ib. τριχόρουτες Turnebus ex eodem: τριχοβόστρυχες 10 Arist. Ach. 1124 11 X ex Arist. l.l. pro γυρόνωτον 20 τοῖς προσώποις ἀπονέμει?

- 2. "Η δε Μενάνδρου φράσις ούτω συνέξεσται καλ συμπέπνευκε κεκραμένη πρός ξαυτήν, ώστε διά πολλών αγομένη παθών και ήθών και προσώποις Ε έφαρμόττουσα παντοδαποίς μία τε φαίνεσθαι καλ 5 την δμοιότητα τηρείν έν τοίς κοινοίς και συνήθεσι και ύπὸ την γοείαν ὀνόμασιν: ἐὰν δέ τινος ἄρα τερατείας είς τὸ πρᾶγμα καὶ ψόφου δεήση, καθάπερ αὐλοῦ πάντοητον ἀνασπάσας ταχὸ πάλιν καὶ πιθανῶς ἐπέβαλε καὶ κατέστησε τὴν φωνὴν εἰς τὸ οἰκείον. 10 πολλών δε γεγονότων εὐδοκίμων τεγνιτών, οὔθ' ύπόδημα δημιουργός ούτε προσωπείον σκευοποιός ούτε τις Ιμάτιον άμα ταύτον άνδοι και γυναικί και μειοακίω και γέροντι και οικότοιβι πρέπον έποίησεν. άλλα Μένανδρος ούτως έμιξε την λέξιν, ώστε πάση Ε 15 καλ φύσει καλ διαθέσει καλ ήλικία σύμμετοον είναι, καλ ταῦτα νέος μεν ἔτι τοῦ πράγματος άψάμενος, έν άκμη δε του ποιείν και διδάσκειν τελευτήσας, δτε μάλιστα και πλείστην ἐπίδοσιν, ὡς ᾿Αριστοτέλης φησί, λαμβάνει τὰ περί τὴν λέξιν τοῖς γράφουσιν. 20 εί οὖν πρὸς τὰ πρῶτα τῶν Μενάνδρου δραμάτων τὰ μέσα καὶ τὰ τελευταῖα παραβάλοι τις, έξ αὐτῶν έπιγνώσεται, δσα έμελλεν, εί έπεβίω, καὶ τούτοις έτερα προσθήσειν.
- 3. Ότι τῶν διδασκόντων οι μὲν πρὸς τὸν ὅχλον 854 με καὶ τὸν δῆμον γράφουσιν οι δὲ τοῖς δλίγοις, τὸ δ' ἐν ἀμφοῖν ἀρμόττον τοῖς γένεσιν οὐ ῥάδιον ὅτφ

⁵ όμαλότητα W 9 έπέλαβε Emperius 14 έμιξε Herwerdenus: έδειξε 18 Άριστοτέλης] Fragm. om. Rose 26 δ' έν άμφοῖν] δὲ συναμφοῖν R

τῶν πάντων ὑπῆρξεν εἰπεῖν. ᾿Αριστοφάνης μὲν οὖν ούτε τοῖς πολλοῖς ἀφεστὸς ούτε τοῖς φρονίμοις άνεκτός, άλλ' ώσπερ έταίρας της ποιήσεως παρηκμακυίας, εἶτα μιμουμένης γαμετήν, οὔθ' οί πολλοί τὴν αὐθάδειαν ὑπομένουσιν οί τε σεμνοί βδελύττονται τ τὸ ἀκόλαστον καὶ κακόηθες. ὁ δὲ Μένανδρος μετά χαρίτων μάλιστα έαυτὸν αὐτάρκη παρέσχηκεν, ἐν θεάτοοις έν διατοιβαῖς έν συμποσίοις, ανάγνωσμα Β καλ μάθημα καλ άγώνισμα κοινότατον ὧν ή Έλλάς ένήνοχε καλών παρέχων την ποίησιν, δεικυύς δ τι 10 δή καλ δποτον ήν άρα δεξιότης λόγου, ἐπιὼν ἁπανταχόσε μετά πειθοῦς ἀφύκτου καὶ χειρούμενος ἄπασαν ἀκοὴν καὶ διάνοιαν Ελληνικής φωνής. τίνος γάο ἄξιον άληθώς είς θέατρον έλθεῖν ἄνδοα πεπαιδευμένον η Μενάνδρου ένεκα; πότε δε θέατρα 15 πίμπλαται ἀνδρῶν φιλολόγων, κωμικοῦ προσώπου δειχθέντος; έν δὲ συμποσίοις τίνι δικαιότερον ή τράπεζα παραχωρεί καὶ τύπον δ Διόνυσος δίδωσι; φιλοσόφοις δε καὶ φιλολόγοις, ώσπες ύταν οί γρα-• φεῖς ἐκπονηθῶσι τὰς ὄψεις, ἐπὶ τὰ ἀνθηρὰ καὶ 20 Ο ποώδη χρώματα τρέπουσιν, ανάπαυλα τῶν ακράτων καλ συντόνων έκείνων Μένανδρός έστιν, οξον εὐανθετ λειμώνι καλ σκιερώ καλ πνευμάτων μεστώ δεχύμενος την διάνοιαν.

4. "Ότι πωμφδίας ύποκριτάς τοῦ χρόνου τούτου 25

⁵ R: πεςιμένουσιν 6 μετὰ χαςίτων μάλιστα κέ] cf. Thuc. 2, 41 15 malim πίμπλαται θέατρα 16 πωμικοῦ W: ἢ πωμικοῦ 19 φιλολόγοις W: φιλοπόνοις 21 ἀπςάτων R: ἀπροατῶν 25 ὁποκριτὰς] ποιητὰς Hauptius

πολλούς καὶ ἀγαθούς τῆς πόλεως ἐνεγκούσης, ** αί Μενάνδρου κωμφδίαι αφθύνων αλών καλ (ερών μετέγουσιν, ώσπεο έξ έκείνης γεγονότων τῆς θαλάττης, έξ ὧν 'Αφροδίτη γέγονεν. οί δ' 'Αριστοφάνους 5 άλες πικροί και τραχείς όντες έλκωτικήν δριμύτητα καί δηκτικήν έχουσι και ούκ οίδ' έν οίς έστιν ή θουλουμένη δεξιότης ύπ' αὐτοῦ, ἐν λόγοις ἢ προσώποις άμέλει και τὰ μεμιμημένα πούς τὸ χείρον μεμίμηται· τὸ γὰο πανούογον οὐ πολιτικὸν ἄλλὰ D 10 κακόηθες, καὶ τὸ ἄγοοικον οὐκ ἀφελές ἀλλ' ήλίθιον, καί τὸ γελοΐον οὐ παιγνιώδες άλλὰ καταγέλαστον, καί τὸ έρωτικὸν οὐχ ίλαρὸν άλλ' ἀκύλαστων, οὐδενί νὰο δ ἄνθοωπος ἔοικε μετοίω τὴν ποίησιν γεγοαφέναι. άλλὰ τὰ μὲν αἰσγοὰ καὶ ἀσελγῆ τοῖς ἀκο-15 λάστοις, τὰ βλάσφημα δὲ καὶ πικοὰ τοῖς βασκάνοις και κακοήθεσιν.

1 κάγαθοὺς? ib. lac. significavit Duebnerus W monente 2 και [ερῶν] και [λαρῶν Emperius. Malim κάπι-κρων 4 ων] ης Hauptius 7 ὁπ' αὐτοῦ αὐτοῦ W, sed cf. Arist. Run. 1009. Equ. 719 8 malim ἀμέλει γὰρ nal ib. nal] om. mei 10 ἀφελλες Bryamus: ἀσφαλλες 14 ἀπολάστοις | ἀληθεστέροις mei 1. Τοῦ Ἡροδότου ** πολλοὺς μέν, ὧ ᾿Αλέξανδος, καὶ ἡ λέξις ὡς ἀφελὴς καὶ δίχα πόνου καὶ ὁᾳδίως ἐπιτρέχουσα τοῖς πράγμασιν ἐξηπάτηκε · πλείονες δὲ τοῦτο πρὸς τὸ ἦθος αὐτοῦ πεπόνθασιν. οὐ γὰρ ε μόνον, ὡς φησιν ὁ Πλάτων, τῆς ἐσχάτης ἀδικίας Ϝ μὴ ὄντα δοκεῖν εἶναι δίκαιον · ἀλλὰ καὶ κακοηθείας ἄκρας ἔργον εὐκολίαν μιμούμενον καὶ ἀπλότητα δυσφώρατον εἶναι. ** μάλιστα πρός τε Βοιωτοὺς καὶ Κορινθίους κέχρηται μηδὲ τῶν ἄλλων τινὸς 10 ἀπεσχημένος, οἶμαι προσήκειν ἡμῖν ** ἀμυνομένοις ὑπὲρ τῶν προγόνων ἄμα καὶ τῆς ἀληθείας, κατ' αὐτὸ τοῦτο τῆς γραφῆς τὸ μέρος · ἐπεὶ τὰ γ' ἄλλα ψεύσματα καὶ πλάσματα βουλομένοις ἐπεξιέναι πολλῶν ἀν βιβλίων δεήσειεν. ἀλλὰ

'δεινὸν τὸ τᾶς Πειθοῦς πρόσωπον'

855 ῶς φησιν ὁ Σοφοκλῆς, μάλιστα δ' ὅταν ἐν λόγω χάριν ἔχοντι καὶ δύναμιν τοσαύτην ἐγγένηται τάς τ' ἄλλας ἀτοπίας καὶ τὸ ἦθος ἀποκρύπτειν τοῦ συγγραφέως. ὁ μὲν γὰρ Φίλιππος ἔλεγε πρὸς τοὺς 20

άφισταμένους "Ελληνας αὐτοῦ καὶ τῷ Τίτῷ προστιθεμένους, ὅτι λειότερον μὲν μακρότερον δὲ κλοιὸν
μεταλαμβάνουσιν ἡ δ' 'Ηροδότου κακοήθεια λειοτέρα μέν ἐστιν ἀμέλει καὶ μαλακωτέρα τῆς Θεοτόμπου, καθάπτεται δὲ καὶ λυπεῖ μᾶλλον, ὥσπερ οί
κρύφα διὰ στενοῦ παραπνέοντες ἄνεμοι τῶν διακεχυμένων. δοκεῖ δέ μοι βέλτιον εἶναι τύπῷ τινὶ
λαβόντας ὅσα κοινῆ μὴ καθαρᾶς μηδ' εὐμενοῦς Β
ἐστιν ἀλλὰ κακοήθους οἶον ἔχνη καὶ γνωρίσματα
το διηγήσεως, εἰς ταῦτα τῶν ἐξεταζομένων ἕκαστον, ἀν
ἐναρμόττη, τίθεσθαι.

- 2. Ποῶτον μὲν οὖν δ τοῖς δυσχερεστάτοις ὀνόμασι καὶ δήμασιν, ἐπιεικεστέρων παρόντων, ἐν τῷ λέγειν τὰ πεπραγμένα χρώμενος (ὥσπερ εἰ θειασμῷ 15 προσκείμενον ἄγαν ἔξὸν εἰπεῖν τὸν Νικίαν δ δὲ θεόληπτον προσείποι, ἢ θρασύτητα καὶ μανίαν Κλέωνος μᾶλλον ἢ κουφολογίαν) οὐκ εὐμενής ἐστιν, ἀλλ' οἶον ἀπολαύων τῷ σαφῶς διηγεῖσθαι τοῦ πράγματος.
- 30 3. Δεύτερον, ὅτφ κακὸν πρόσεστιν ἄλλως τῆ δ' C ἱστορία μὴ προσῆκον, ὁ δὲ συγγραφεὺς ἐπιδράττεται τούτου καὶ παρεμβάλλει τοῖς πράγμασιν οὐδὲν δεομένοις, ἀλλὰ τὴν διήγησιν ἐπεξάγων καὶ κυκλούμενος, ὅπως ἐμπεριλάβῃ ἀτύχημά τινος ἢ πρᾶξιν 35 ἄτοπον καὶ οὐ χρηστήν, δῆλός ἐστιν ἡδόμενος τῷ κακολογεῖν. ὅθεν ὁ Θουκυδίδης οὐδὲ τῶν Κλέωνος

であることをからなるとというとう

¹ malim αὐτοῦ 18 τῷ σαφῶς *: τῷ σοφῶς 20 ὅτῷ sử τῷ R 24 τινὸς ἀτύχημα Benselerus 26 Θουκνδίδης] 3, 36

άμαςτημάτων ἀφθόνων ὅντων ἐποιήσατο σαφῆ τὴν διήγησιν 'Υπερβόλου τε τοῦ δημαγωγοῦ θιγὼν ἐνὶ ἡήματι καὶ μοχθηρὸν ἄνθρωπον προσειπὼν ἀφῆκε· Φίλιστος δὲ καὶ Διονυσίου τῶν πρὸς τοὺς βαρβάρους ἀδικιῶν ὅσαι μὴ συνεπλέκοντο τοῖς Ἑλληνι- ε D κοῖς πράγμασιν, ἀπάσας παρέλιπεν. αὶ γὰρ ἐκβολαὶ καὶ παρατροπαὶ τῆς ἱστορίας μάλιστα τοῖς μύθοις δίδονται καὶ ταῖς ἀρχαιολογίαις, ἔτι δὲ πρὸς τοὺς ἐπαίνους· ὁ δὲ παρενθήκην λόγου τὸ βλασφημεῖν καὶ ψέγειν ποιούμενος ἔοικεν εἰς τὴν τραγικὴν ιὸ ἐμπίπτειν κατάραν

'δυητών ἐκλέγων τὰς συμφοράς.'

- 4. Καὶ μὴν τό γ' ἀντίστροφον τούτφ παντὶ δῆλον ὡς καλοῦ τινος κάγαθοῦ παράλειψίς ἐστιν, ἀνυπεύθυνον δοκοῦν πρᾶγμα εἶναι, γιγνόμενον δὲ 16 Ε κακοήθως, ἄνπερ ἐμπίπτη τὸ παραλειφθὲν εἰς τόπον προσήκοντα τῆ ἱστορία τὸ γὰρ ἀπροθύμως ἐπαινεῖν τοῦ ψέγοντα χαίρειν οὐκ ἐπιεικέστερον, ἀλλὰ πρὸς τῷ μὴ ἐπιεικέστερον ἴσως καὶ χεῖρον.
 - 5. Τέταρτον τοίνυν τίθεμαι σημείον οὐκ εὐμε- 20 νοῦς ἐν ίστορία τρόπου τὸ δυεῖν ἢ πλειόνων περὶ ταὐτοῦ λόγων ὄντων τῷ χείρονι προστίθεσθαι. τοῖς γὰρ σοφισταῖς ἐφεῖται πρὸς ἐργασίαν ἢ δόξαν ἔστιν ὅτε τῶν λόγων κοσμείν τὸν ἥττονα παραλαμβάνοντας οὐ γὰρ ἐμποιοῦσι πίστιν ἰσχυρὰν περὶ τοῦ 25 πράγματος οὐδ' ἀρνοῦνται πολλάκις εἰς τὸ παρά-

^{2 &#}x27;Υπερβόλου] idem 8, 73 ib. ένὶ Χ: έν 4 Φιλίστου ΒΕ 9 ἐπαίνους] add. είσι χρήσιμοι R 12 Nauck. p. 913 14 *: καὶ ἀγαθοῦ

δοξον ἐπιχειρεῖν ὑπὲρ τῶν ἀπίστων ὁ δ' ἰστορίαν Ε γράφων ὰ μὲν οἶδεν ἀληθῆ λέγειν δίκαιός ἐστι, τῶν δ' ἀδήλων τὰ βελτίονα δοκεῖν ἀληθῶς λέγεσθαι μᾶλλον ἢ τὰ χείρονα. πολλοὶ δ' ὅλως τὰ χείρονα ταραλείπουσιν ΄ ὥσπερ ἀμέλει περὶ Θεμιστοκλέους ΄ Ἐφορος μὲν εἰπών, ὅτι τὴν Παυσανίου προδοσίαν ἔγνω καὶ τὰ πρασσύμενα πρὸς τοὺς βασιλέως στρατηγούς, 'ἀλλ' οὐκ ἐπείσθη' φησίν 'οὐδὲ προσεδέξατο κοινουμένου καὶ παρακαλοῦντος αὐτὸν ἐπὶ τὰς αὐτὰς 10 ἐλπίδας ΄ Θουκυδίδης δὲ καὶ τὸ παράπαν τὸν λόγον τοῦτον ὡς κατεγνωκὼς παρῆκεν.

6. "Ετι τοίνυν έπὶ τῶν δμολογουμένων πεποᾶχθαι, τὴν δ' αἰτίαν ἀφ' ἦς πέπρακται καὶ τὴν διάνοιαν έχόντων ἄδηλον, δ πρὸς τὸ χεῖρον εἰκάζων
15 δυσμενής ἐστι καὶ κακοήθης ' ὥσπερ οἱ κωμικοὶ τὸν
πόλεμον ὑπὸ τοῦ Περικλέους ἐκκεκαῦσθαι δι' 'Ασπα- 856
σίαν ἢ διὰ Φειδίαν ἀποφαίνοντες, οὐ φιλοτιμία τινὶ
καὶ φιλονεικία μᾶλλον στορέσαι τὸ φρόνημα Πελοποννησίων καὶ μηδενὸς ὑφεῖσθαι Αακεδαιμονίων
20 ἐθελήσαντος. εἰ μὲν γάρ τις εὐδοκιμοῦσιν ἔργοις
καὶ πράγμασιν ἐπαινουμένοις αἰτίαν φαύλην ὑποτίθησι καὶ κατάγεται ταῖς διαβολαίς εἰς ὑποψίας ἀτόπους περὶ τῆς ἐν ἀφανεῖ προαιρέσεως τοῦ πράξαντος, αὐτὸ τὸ πεπραγμένον ἐμφανῶς οὐ δυνάμενος

¹ ἐπιχαίρειν ΒΕ 2 λέγειν R: λέγων 6 Ἔφορος] Mueller. 1 p. 265 fr. 114 7 ἔγνω W: ἀνέγνω 9 τὰς αὐτὰς R: τὰς 12 ἔτι W: εἰ 18 στορέσαι Turnebi Exemplum: ἰστορῆσαι 19 Δαμεδαιμονίοις scribendum aut delendum monet Madvigius 20 τις W: τοῖς 24 αὐτὸ R: αὐτοῦ

ψέγειν (ὅσπες οἱ τὸν ὑπὸ Θήβης ᾿Αλεξάνδοου τοῦ τυράννου φόνον οὐ μεγαλονοίας οὐδὲ μισοπονηρίας, ζήλου δέ τινος ἔργον καὶ πάθους γυναικείου τιθέ-Β μενοι καὶ Κάτωνα λέγοντες έαυτὸν ἀνελεῖν δείσαντα τὸν μετ᾽ αἰκίας θάνατον ὑπὸ Καίσαρος), εὕδηλον ε ὅτι φθόνου καὶ κακοηθείας ὑπερβολὴν οὐ λέλοιπε.

- 7. Δέχεται δὲ καὶ παρὰ τὸν τρόπον τοῦ ἔργου διήγησις Ιστορική κακοήθειαν, ἄν χρήμασι φάσκη μὴ δι' ἀρετῆς κατειργάσθαι τὴν πρᾶξιν, ὡς Φίλιππον ἔνιοι φάσκουσιν ὰν σὸν οὐδενὶ πόνφ καὶ ράδιως, 10 ὡς 'Αλέξανδρον ὰν μὴ φρονίμως ἀλλ' εὐτυχῶς, ὡς Τιμόθεον οἱ ἐχθροί, γράφοντες ἐν πίναξιν εἰς κύρτον τινὰ τὰς πόλεις αὐτάς, ἐκείνου καθεύδοντος, ὑποδυομένας. δῆλον γὰρ ὅτι τῶν πράξεων ἐλατ- C τοῦσι τὸ μέγεθος καὶ τὸ κάλλος οἱ τὸ γενναίως καὶ 15 φιλοπόνως καὶ κατ' ἀρετὴν καὶ δι' αὐτῶν ἀφαιροῦντες.
 - 8. Έστι τοίνυν τοῖς ἀπ' εὐθείας οὺς βούλονται κακῶς λέγουσι δυσκολίαν ἐπικαλεῖν καὶ θρασύτητα καὶ μανίαν, ἐὰν μὴ μετριάζωσιν · οἱ δὲ πλαγίως οἷον 20 ἔξ ἀφανοῦς βέλεσι χρώμενοι ταῖς διαβολαῖς, εἶτα περιιόντες ὀπίσω καὶ ἀναδυόμενοι, τῷ φάσκειν ἀπιστεὶν ὰ πάνυ πιστεύεσθαι θέλουσιν ἀρνούμενοι κακοήθειαν, ἀνελευθερίαν τῷ κακοηθεία προσοφλισκάνουσιν.
 - 9. Έγγὸς δὲ τούτων είσλυ οί τοῖς ψόγοις ἐπαίνους τινὰς παρατιθέντες, ὡς ἐπλ Σωκράτους 'Αρι-
 - 1 X: $\vartheta \eta \beta \alpha s$ 12 $T\iota \mu \delta \vartheta s o \nu$ cf. Vit. Sull. c. 6 ib. έν R 18 έστι M: έτι ib. ο ϑs idem: ο ϑ

στόξενος, ἀπαίδευτον καὶ ἀμαθῆ καὶ ἀκόλαστον D εἰπών, ἐπήνεγκεν 'ἀδικία δ' οὐ προσῆν'. ὥσπερ γὰρ οἱ σύν τινι τέχνη καὶ δεινότητι κολακεύοντες ἔστιν ὅτε πολλοῖς καὶ μακροῖς ἐπαίνοις ψόγους την παραμιγνύουσιν ἐλαφρούς, οἷον ήδυσμα τῆ κολακεία την παρρησίαν ἐμβάλλοντες, οὕτω τὸ κακόηθες εἰς πίστιν ὧν ψέγει προαποτίθεται τὸν ἔπαινον.

10. ⁵Ην δε και πλείονας καταριθμεϊσθαι τῶν χαρακτήρων ἀρκοῦσι δ' οὖτοι κατανόησιν τἀνθρώ10 που τῆς προαιρέσεως καὶ τοῦ τρόπου παρασχεϊν.

11. Ποῶτα δὴ πάντων ώσπες ἀφ' έστίας ἀςξάμενος Ίοῦς τῆς Ἰνάχου θυγατούς, ἡν πάντες Ελληνες έκτεθειῶσθαι νομίζουσι ταζς τιμαζς ύπὸ τῶν Ε βαρβάρων καὶ καταλιπεῖν ὄνομα πολλαῖς μὲν θα-15 λάτταις, πορθμών δὲ τοῖς μεγίστοις ἀφ' αὐτῆς διὰ την δόξαν, άρχην δε και πηγην των επιφανεστάτων καλ βασιλικωτάτων γενών παρασχεΐν ταύτην δ γενναΐος ἐπιδοῦναί φησιν ἑαυτήν Φοίνιξι φορτηγοίς, ύπὸ τοῦ ναυκλήρου διαφθαρεῖσαν έκουσίως καὶ 20 φοβουμένην μη κύουσα φανερά γένηται. καί καταψεύδεται Φοινίκων ως ταῦτα περί αὐτῆς λεγόντων. Περσών δε τούς λογίους μαρτυρείν φήσας, δτι την 'Ιοῦν μετ' άλλων γυναικών οί Φοίνικες ἀφαρπάσειαν, εὐθὺς ἀποφαίνεται γνώμην τὸ κάλλιστον ἔργον Ε 25 καλ μέγιστον της Έλλάδος άβελτερία του Τρωικου πόλεμον γενέσθαι διὰ γυναϊκα φαύλην. 'δῆλον γάρ'

7 προσεπιτίθεται vel προστίθεται Herwerdenus. προυποτίθεται Abreschius 9 *: τοῦ ἀνθρώπου 22 λογίους W ex Herod. 1, 1: λόγους ib. τὴν Ἰοῦν S: 8 B 7 E φησίν 'ὅτι, εἰ μὴ αὐταὶ ἐβούλοντο, οὐκ ἂν ἡρπάξοντο'. καὶ τοὺς θεοὺς τοίνυν ἀβέλτερα ποιεῖν λέγωμεν, ὑπὲρ τῶν Λεύκτρου θυγατέρων βιασθεισῶν
μηνίοντας Λακεδαιμονίοις καὶ κολάζοντας Αἴαντα
διὰ τὴν Κασάνδρας ὕβριν · δῆλα γὰρ δὴ καθ' 'Ηρόδοτον, ὅτι, εἰ μὴ αὐταὶ ἐβούλοντο, οὐκ ἂν ὑβρίξοντο. καίτοι καὶ 'Αριστομένη φησὶν αὐτὸς ὑπὸ
Λακεδαιμονίων ζῶντα συναρπασθῆναι, καὶ Φιλοποίμην ὕστερον ὁ τῶν 'Αχαιῶν στρατηγὸς ταὐτὸ τοῦτ'
Τέπαθε καὶ 'Ρανοῦλον ἐσεισήσαντο Καραπδάνιοι τὸν το

857 ἔπαθε, καὶ 'Ρηγοῦλον ἐχειρώσαντο Καρχηδόνιοι τὸν 10 'Ρωμαίων ὕπατον· ὧν ἔργον εὐρεῖν μαχιμωτέρους καὶ πολεμικωτέρους ἄνδρας. ἀλλὰ θαυμάζειν οὐκ ἄξιον, ὅπου κκὶ παρδάλεις ζώσας καὶ τίγρεις συναρπάζουσιν ἄνθρωποι· 'Ηρόδοτος δὲ κατηγορεῖ τῶν βιασθεισῶν γυναικῶν, ἀπολογούμενος ὑπὲρ τῶν 15 ἀρπασάντων.

12. Οῦτω δὲ φιλοβάρβαρός ἐστιν, ὥστε Βούσιριν ἀπολύσας τῆς λεγομένης ἀνθρωποθυσίας καὶ ξενοκτονίας, καὶ πᾶσιν Αἰγυπτίοις ὁσιότητα πολλὴν καὶ δικαιοσύνην μαρτυρήσας ἐφ' Ελληνας ἀναστρέφει 20 τὸ μύσος τοῦτο καὶ τὴν μιαιφονίαν. ἐν γὰρ τῆ Β δευτέρα βίβλω 'Μενέλαον' φησί 'παρὰ Πρωτέως ἀπολαβόντα τὴν 'Ελένην καὶ τιμηθέντα δωρεαϊς μεγάλαις ἀδικώτατον ἀνθρώπων γενέσθαι καὶ κάκιστον ' ὑπὸ γὰρ ἀπλοίας συνεχόμενον ἐπιτεχνή- 25

1 αὐταὶ Emperius: αὖται 2 λέγομεν ΒΕ 3 Λεύπτρον] add. Σπεδάσον Χ. cf. p. 773 b. Vit. Pel. c. 20. Αενπτρίον? 6 Emperius: αὖται ib. ἐβουλεύοντο Ε ἐβουλέατο Β 7 Ἀριστομένη Exemplum Turnebi: ἀριστογένη 9*: τὸ αὐτὸ 10 τὸν Β: τῶν 19 δσιότητα Cobetus: ϑειότητα σασθαι ποᾶγμα οὐχ ὅσιον, καὶ λαβόντα δύο παιδία ἀνδοῶν ἐπιχωρίων ἔντομά σφεα ποιῆσαι· μισηθέντα δ' ἐπὶ τούτφ καὶ διωκόμενον οἴχεσθαι φεύγοντα νηυσίν ἐπὶ Διβύῆς'. τοῦτον δὲ τὸν λόγον οὐκ οἶδ' δ ὅστις Αἰγυπτίων εἴρηκεν· ἀλλὰ τἀναντία πολλαὶ μὲν Ἑλένης πολλαὶ δὲ Μενελάου τιμαὶ διαφυλάττονται παρ' αὐτοῖς.

13. 'Ο δὲ συγγοαφεὺς ἐπιμένων 'Πέρσας μέν' φησί 'παισὶ μίσγεσθαι παρ' Έλλήνων μαθόντας' 10 καίτοι πῶς Έλλησι Πέρσαι διδασκάλια ταύτης ὀφεί- C λουσι τῆς ἀκολασίας, παρ' οἶς ὀλίγου δεῖν ὑπὸ πάντων ὁμολογεῖται παῖδας ἐκτετμῆσθαι, πρὶν Ἑλληνικήν ἰδεῖν θάλασσαν; 'Ελληνας δὲ μαθεῖν παρ' Αἰγυπτίων πομπὰς καὶ πανηγύρεις, καὶ τούτους 15 τοὺς δώδεκα θεοὺς σέβεσθαι Διονύσου δὲ καὶ τοὔνομα παρ' Αἰγυπτίων Μελάμποδα μαθεῖν καὶ διδάξαι τοὺς ἄλλους Ελληνας μυστήρια δὲ καὶ τὰς περὶ Δήμητρα τελετὰς ὑπὸ τῶν Δαναοῦ θυγατέρων ἐξ Αἰγύπτου κομισθῆναι καὶ τύπτεσθαι μὲν 20 Αἰγυπτίους' φησί 'καὶ πενθεῖν, τίνας δ' οὐ βούλεσθαι αὐτὸς ὀνομάζειν, ἀλλ' εὐστόμως κεῖσθαι περὶ τῶν θείων.' 'Ηρακλέα δὲ καὶ Διόνυσον, οὖ μὲν D

² ἔντομά σφεα Wesselingius ex Herod. 2, 119: ἐντομάς 6 B 4 E 4 νηνοίν *: νηνοίν ήειν Ε νηνοίν ἰθὰ Β. ἡειν diversa lectio fuisse vid. (i. e. νανοί aut νηνοίν); quod igitur ex eo ortum fuerit ἰθὰ seclusi, neque Her. 2, 119 habet. Contra Herwerdenus seclusit ἐπὶ 5 ὅσεις] εἴ τις Salmasius 8 Her. 1, 135 9 παιοί om. BE 12 ὁμολογεῖσθαι iidem 13 Her. 2, 49 15 τοὺς] om. BE 17 τὰ μνοτήρια δὲ Β. 20 τίνας δὲ Duebnerus: δ BE. Malim οὖς δὲ 21 αὐτὸς R: αὐτοὺς ib. εὐστόμως] cf. Her. 2, 61. 86 passim. εὔστομα of Madvigius 22 οὖ *: οὖς

Αἰγύπτιοι, ἀποφαίνων ὅντας θεούς, οὖ δ΄ Ἑλληνες, ἀνθοώπους καταγεγηρακότας, οὐδαμοῦ ταύτην προύθετο τὴν εὐλάβειαν καίτοι καὶ τὸν Αἰγύπτιον Ἡρακλέα τῶν δευτέρων θεῶν γενέσθαι λέγει καὶ τὸν Διόνυσον τῶν τρίτων, ὡς ἀρχὴν ἐσχηκότας γενέσεως καὶ το οὐκ ὅντας ἀιδίους ἀλλ' ὅμως ἐκείνους μὲν ἀποφαίνει θεούς, τούτοις δ' ὡς φθιτοῖς καὶ ἡρωσιν 'ἐναγίζειν' οἴεται δεῖν ἀλλὰ μή 'θύειν' ὡς θεοῖς. ταὐτὰ καὶ περὶ Πανὸς εἴρηκε, ταῖς Αἰγυπτίων ἀλα-Ε ζονείαις καὶ μυθολογίαις τὰ σεμνότατα καὶ ἀγνό- 10 τατα τῶν Ἑλληνικῶν ἱερῶν ἀνατρέπων.

14. Καὶ οὐ τοῦτο δεινόν ἀλλ' ἀναγαγὰν εἰς
Περσέα τὸ Ἡρακλέους γένος Περσέα μὲν ᾿Ασσύριον γεγονέναι λέγει κατὰ τὸν Περσῶν λόγον ' οἱ
δὲ Δωριέων' φησίν ἡγεμόνες φαίνοιντ' ἄν Αἰγύπτιοι 15
ἰθαγενέες ἐόντες, καταλέγοντι τοὺς ἄνω ἀπὸ Δανάης
τῆς ᾿Ακρισίου πατέρας᾽. τὸν γὰρ Ἔπαφον καὶ τὴν
' Τὰ καὶ τὸν Ἰασον καὶ τὸν "Αργον ὅλως ἀφῆκε, φιλοτιμούμενος μὴ μόνον ἄλλους Ἡρακλεῖς Αἰγυπτίους
καὶ Φοίνικας ἀποφαίνειν, ἀλλὰ καὶ τοῦτον, ὅν αὐτὸς 80
τρίτον γεγονέναι φησίν, εἰς βαρβάρους ἀποξενῶσαι
Ε τῆς Ἑλλάδος. καίτοι τῶν παλαιῶν καὶ λογίων ἀνδρῶν οὐχ "Ομηρος οὐχ Ἡσίοδος οὐκ ᾿Αρχίλοχος οὐ

¹ ἀποφαίνων ὅντας *: ἀποφαίνονται ib. οδ δ' Έλληνες *: ἔλληνες δὲ cf. Her. 2, 48 2 καταγεγηφακότας κότα γεγηφακότας 9 *: τὰ αὐτὰ 12 καὶ οὐ τοῦτο δεινὸν καίπες δν δεινὸν supplevit Cobetus ex Demosth. 9, 55. Malim καὶ οὐ τοῦτό πω δεινόν ex p. 1073 b. 14 cf. Her. 6, 58. 54 16 καταλέγοντι M ex Herodoto: καταλέγοντες ib. ἀπὸ idem ex eodem 17 τῆς * ex eodem: καὶ

Πείσανδοος οὐ Στησίχορος οὐκ 'Αλκμὰν οὐ Πίνδαοος Αίγυπτίου ἔσχον λόγον 'Ηρακλέους ἢ Φοίνικος, ἀλλ' ἕνα τοῦτον ἴσασι πάντες 'Ηρακλέα τὸν Βοιώτιον ὁμοῦ καὶ 'Αργεῖον.

15. Καὶ μὴν τῶν έπτὰ σοφῶν, οθς αὐτὸς σοφιστάς προσείπε, τὸν μὲν Θάλητα Φοίνικα τῷ γένει τὸ ἀνέκαθεν ἀποφαίνεται βάρβαρον τοῖς δὲ θεοίς λοιδορούμενος έν τῷ Σύλωνος προσώπω ταῦτ' είρηκεν ό Κουίσε, επιστάμενον με το θείον παν έον 10 φθονεφόν τε και ταφαχώδες έπειφωτάς άνθρωπηίων 858 περί πραγμάτων ' ά γάρ αὐτὸς έφρόνει περί τῶν θεών τῷ Σόλωνι προστριβόμενος κακοήθειαν τῆ βλασφημία προστίθησι. Ηιττακώ τοίνυν είς μικρά και ούκ άξια λόγου χοησάμενος, ο μέγιστόν έστι 15 τῶν πεπραγμένων τἀνδρὶ καὶ κάλλιστον, ἐν ταῖς πράξεσι γενόμενος παρήκε. πολεμούντων γάρ 'Αθηναίων και Μυτιληναίων περί Σιγείου και Φρύνωνος τοῦ στρατηγοῦ τῶν 'Αθηναίων προκαλεσαμένου τον βουλόμενον είς μονομαχίαν, απήντησεν ο Πιττα-20 κός καὶ δικτύφ περιβαλών τὸν ἄνδρα φωμαλέον ὅντα Β καλ μέγαν απέκτεινε· των δε Μυτιληναίων δωρεάς αὐτῶ μεγάλας διδόντων, ἀκοντίσας τὸ δόρυ τοῦτο μόνον τὸ χωρίον ήξίωσεν δσον ἐπέσχεν ἡ αίχμή: καλ καλεϊται μέχοι υῦν Πιττάκειον. τί οὖν δ Ἡοό-25 δοτος, κατά τὸν τόπον γενόμενος τοῦτον; ἀντὶ τῆς

² λόγον ἔσχον Benselerus 5 Her. 1, 170 8 Cobetus: προσωπείω cf. p. 871 d 11 πραγμάτων πέρι Her. 1, 82 15 *: τῷ ἀνδρὶ 16 R: γενόμενον 17 * hic et infra: μιτυληναίων 18 προσκαλεσαμένου ΒΕ 22 τοσοῦτο μόνον χωρίον R 24 *: πιττάκιον 25 Her. 5, 95 ib. ἀντὶ

Πιττακοῦ ἀριστείας τὴν 'Αλκαίου διηγήσατο τοῦ ποιητοῦ φυγὴν ἐκ τῆς μάχης, τὰ ὅπλα ρίψαντος · τῷ τὰ μὲν χρηστὰ μὴ γράψαι τὰ δ' αἰσχρὰ μὴ παραλιπεῖν μαρτυρήσας τοῖς ἀπὸ μιᾶς κακίας καὶ τὸν φθόνον φύεσθαι καὶ τὴν ἐπιχαιρεκακίαν λέγουσι.

- 16. Μετὰ ταῦτα τοὺς ᾿Αλκμεωνίδας, ἄνδοας Ο γενομένους καὶ τὴν πατρίδα τῆς τυραννίδος ἐλευΦερώσαντας, εἰς αἰτίαν ἐμβαλὼν προδοσίας δέξασθαί φησι τὸν Πεισίστρατον ἐκ τῆς φυγῆς καὶ συγκαταγαγεῖν ἐπὶ τῷ γάμῳ τῆς Μεγακλέους θυγατρός τὴν 10 δὲ παῖδα πρὸς τὴν μητέρα φράσαι τὴν ἑαυτῆς ὅτι ᾿ὧ μαμμίδιον, ὁρᾶς; οὐ μίγνυταί μοι κατὰ νόμον Πεισίστρατος'. ἐπὶ τούτῷ δὲ τοὺς ᾿Αλκμεωνίδας τῷ παρανομήματι σχετλιάσαντας ἔξελάσαι τὸν τύραννον.
- 17. "Ινα τοίνυν μηδ' οι Λακεδαιμόνιοι των 15 'Αθηναίων έλαττον έχωσι τῆς κακοηθείας, τὸν ἐν αὐτοῖς μάλιστα θαυμαζόμενον καὶ τιμώμενον δρα πως διαλελύμανται, τὸν 'Οθρυάδαν ' τὸν δὲ ἕνα' Το φησί 'τὸν περιλειφθέντα των τριηκοσίων αἰσχυνόμενον ἀπονοστέειν ἐς Σπάρτην, των συλλοχιτέων 20 διεφθαρμένων, αὐτοῦ μιν ἐν τῆσι Θυρέησι καταχρήσασθαι έωυτόν'. ἄνω μὲν γὰρ ἀμφοτέροις ἐπίδικον εἶναι τὸ νίκημά φησιν, ἐνταῦθα δὲ τῆ αἰσχύνη

τῆς ἀρ. Πιττακοῦ Benselerus 2 φυγὴν] φύσιν BE 4 μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς R 6 Herwerdenus hic et infra: ἀλκμαισνίδας ib. ἄνδρας] add. ἀγαθοὺς Herwerdenus, sed utrumque tamen dicitur 8 Her. 1, 61 18 id. 1, 82 ib. ἕνα] add. λέγουσι ex Her. Cobetus 20 τῶν] malim τῶν οἱ 21 * ex Herodoto: ἕν τισι θυρένισι Ε ἐν τοῖσι θυρένισι B ib. R ex eodem: καταχώσασθαι

τοῦ 'Οθουάδου ἦτταν τῶν Λακεδαιμονίων κατεμαρτύρησεν ἡττηθέντα μὲν γὰρ ζῆν αἰσχρὸν ἦν, περιγενέσθαι δὲ νικῶντα κάλλιστον.

- 18. Έω τοίνυν δτι τὸν Κοοῖσον ἀμαθῆ καὶ ε άλαζόνα καὶ γελοῖον φήσας ἐν πᾶσιν, ὑπὸ τούτου φησίν, αίχμαλώτου γενομένου, καὶ παιδαγωγεῖσθαι καλ νουθετεϊσθαι τὸν Κῦρον, δς φρονήσει καλ ἀρετῆ καὶ μεγαλονοία πολύ πάντων δοκεί πεπρωτευκέναι των βασιλέων· τῷ δὲ Κροίσφ μηδὲν ἄλλο καλὸν ἢ Ε 10 τὸ τιμῆσαι τοὺς θεοὺς ἀναθήμασι πολλοῖς καὶ μεγάλοις μαρτυρήσας, αὐτὸ τοῦτο πάντων ἀσεβέστατον ἀποδείκνυσιν ἔργον. ἀδελφὸν γὰρ αὐτῷ Πανταλέοντα περί της βασιλείας αὐτῷ διαφέρεσθαι, ζωντος έτι τοῦ πατρός τὸν οὖν Κροϊσον, ώς εἰς 15 την βασιλείαν κατέστη, των έταίρων καὶ φίλων τοῦ Πανταλέοντος ένα των γνωρίμων έπλ γνάφου διαφθεζοαι καταξαινόμενον, έκ δὲ τῶν χρημάτων αὐτοῦ Ε ποιησάμενον ἀναθήματα τοῖς θεοῖς ἀποστεῖλαι. Δηιόκην δε του Μῆδον ἀρετῆ καὶ δικαιοσύνη κτη-20 σάμενον την ηγεμονίαν οὐ φύσει γενέσθαι φησί τοιούτον, έρασθέντα δε τυραννίδος έπιθέσθαι προσποιήματι δικαιοσύνης.
 - 19. 'Αλλ' ἀφίημι τὰ τῶν βαρβάρων : ἀφθονίαν

¹ τὴν ἦττων Benselerus 4 ἐω̄] ἐγὼ ΒΕ 6 καὶ] del. R ib. cf. Her. 1, 32. 71. 77 11 αὐτὸν τοῦτον — ἔγγω W 12 Herodotus (1, 92) hic et infra: παντολέοντα 15 τῶν ἐταίρων καὶ φίλων] del. R 16 ἐπὶ πνάφου Wesselingius (cf. Hesychius): ἐπινάφου Ε ἐπινάφου Β 19 cf. Her. 1, 96 21 προσποίημά τι Abreschius (induisse speciem)

γὰο αὐτὸς ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς πεποίηκεν. ''Αθηναίους τοίνυν και τούς πολλούς των άλλων Ίώνων έπαισχύνεσθαι τῷ ὀνόματι τούτῳ, μὴ βουλομένους άλλὰ φεύγοντας Ίωνας κεκλησθαι, τοὺς δὲ νομίζουτας αὐτῶν γενναιοτάτους εἶναι καὶ δομηθέντας ε άπὸ τοῦ πουτανηίου τῶν 'Αθηναίων ἐκ βαοβάοων παιδοποιήσασθαι γυναικών, πατέρας αὐτών καὶ ἄνδρας καὶ παϊδας φονεύσαντας διὸ τὰς γυναϊκας νόμον θέσθαι καί δρκους έπελάσαι καί παραδοῦναι ταϊς θυγατράσι, μήποτε όμοσιτήσαι τοῖς ἀνδράσι 10 μηδ' ονομαστί βοήσαι τον αύτης άνδρα, καί τούς 859 νῦν ὄντας Μιλησίους έξ έκείνων γεγονέναι των γυναικών. ὑπειπων δε καθαρώς Ἰωνας γεγονέναι τοὺς ἀπατούρια ἄγοντας έορτήν 'ἄγουσι δὲ πάντες' φησί 'πλην Έφεσίων καλ Κολοφωνίων'. τού- 15 τους μεν οὖν οὕτως έκκέκλεικε τῆς εὐγενείας.

20. 'Πακτύην δ' ἀποστάντα Κύρου φησὶ **
Κυμαίους ** καὶ Μυτιληναίους ἐκδιδόναι παρασκευάζεσθαι τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ μισθῷ ὅσῷ δή, οὐ
γὰρ ἔχω γε εἰπεῖν ἀτρεκέως' (εὖ τὸ μὴ διαβε- 20

^{1 &#}x27;Αθηναίους κέ] cf. Her. 1, 143. 146 Locum restituit Cobetus ita: τῶν ἄλλων Ἰώνων φυγεῖν τὸ οὔνομα μὴ βουλομένους Ἰωνας κεκλῆσθαι, (ἀλλὰ καὶ νῦν φαἰνεοθαι τοὺς πολλοὺς αὐτῶν) ἐπαισχύνεσθαι τῷ οὐνόματι 7 ἄνδρας καὶ R ex Her. l. l. 9 καὶ prius * 11 ὀνομαστὶ] οὐνόματι Her. 13 supplendum vid. ex Her. 1, 147: καθαρῶς Ἰωνας γεγονέναι τοὺς [ἈΠὶ ᾿λθηνῶν γεγονότας καὶ] ᾿ΑΠλτούρια ἄγοντας cett. 16 οὖν * 17 fort. supplendum: Πακτύην δ' ἀποστάντα Κύρον φησὶν [εἰς Κύμην φυγεῖν]· Κυμαίους [δ' ἐπκέμψαι ποὸς Μυτιληναίους | δ' ἐπκέμψαι ποὸς Μυτιληναίους cett. cf. Her. 1, 157. 160. Unde lac. addidi 18 *: μιτυληναίους 19 μισθῷ ὄσῷ δὴ R ex Herodoto: μισθῷ 5 BE 20 γε] τοῦτό γε

βαιούσθαι πόσος ήν δ μισθός, τηλικούτο δ' Έλληνίδι πόλει προσβαλεϊν ὄνειδος, ως δη σαφως εἰδότα)
'Χίους μέντοι τον Πακτύην κομισθέντα προς αὐτοὺς
ἐξ ἰροῦ 'Αθηναίης πολιούχου ἐκδοῦναι, καὶ ταῦτα Β

ποιῆσαι τοὺς Χίους τὸν 'Αταρνέα μισθὸν λαβόντας.'
καίτοι Χάρων δ Λαμψακηνὸς ἀνηρ πρεσβύτερος, ἐν
τοις περὶ Πακτύην λόγοις γενόμενος, τοιούτον οὐδὲν
οὕτε Μυτιληναίοις οὕτε Χίοις ἄγος προστέτριπται ·
ταυτὶ δὲ κατὰ λέξιν γέγραφε 'Πακτύης δ' ὡς ἐπύ10 θετο προσελαύνοντα τὸν στρατὸν τὸν Περσικὸν
ڜχετο φεύγων ἄρτι μὲν εἰς Μυτιλήνην, ἔπειτα δ'
εἰς Χίον καὶ αὐτοῦ ἐκράτησε Κῦρος'.

21. Έν δὲ τῆ τρίτη τῶν βίβλων διηγούμενος τὴν Λακεδαιμονίων ἐπὶ Πολυκράτη τὸν τύραννον 15 στρατείαν 'αὐτοὺς μὲν οἴεσθαί φησι καὶ λέγειν C Σαμίους, ὡς χάριν ἐκτίνοντες αὐτοῖς τῆς ἐπὶ Μεσσηνίους βοηθείας στρατεύσειαν, τούς τε φεύγοντας κατάγοντες τῶν πολιτῶν καὶ τῷ τυράννῷ πολεμοῦντες ἀρνεῖσθαι δὲ τὴν αἰτίαν ταύτην Λακεδαιμονούος καὶ λέγειν, ὡς οὐ βοηθοῦντες οὐδ' ἐλευθεροῦντες, ἀλλὰ τιμωρούμενοι Σαμίους στρατεύσαιντο, κρατῆρά τινα πεμπύμενον Κροίσῷ παρ' αὐτῶν καὶ θώρακα πάλιν παρ' 'Αμάσιδος κομιζόμενον αὐτοῖς ἀφελομένους'. καίτοι πόλιν ἐν τοῖς τότε χρόνοις 25 οὕτε φιλότιμον οὕτως οὕτε μισοτύραννον ἴσμεν ὡς

Cobetus ex codem 5 πονήσαι S 6 Χάρων] Mueller. 1 p. 32 ib. 'Ηροδότον πρεσβύτερος R 11 δὲ] om. BE 13 πύπλων BE unde βύβλων conieceris 14 Her. 3, 47 15 αὐτοὺς Αμγοτus: αὐτὸς cf. Her. 3, 47 16 *: μεσσήνης 25 malim οὐδεμίαν οὕτε φιλότιμον

την Λακεδαιμονίων γενομένην ποίου γάο ένεκα θώρακος ἢ τίνος κρατῆρος έτέρου Κυψελίδας μέν D έξέβαλον έπ Κορίνθου καὶ 'Αμπρακίας έκ δὲ Νάξου Αύγδαμιν έξ 'Αθηνῶν δὲ τοὺς Πεισιστράτου παΐδας έκ δὲ Σικυῶνος Αἰσχίνην ἐκ Θάσου δὲ Σύμμαχον τ έκ δὲ Φωκέων Αὐλιν ἐκ Μιλήτου δ' 'Αριστογένη, την δ' έν Θετταλοῖς δυναστείαν ἔπαυσαν, 'Αριστομήδη καὶ "Αγγελον καταλύσαντες διὰ Λεωτυχίδου τοῦ βασιλέως; περὶ ὧν ἐν ἄλλοις ἀχριβέστερον γέγραπται κατά δ' Ήρόδοτον ούτε κακίας ούτ' 10 άβελτερίας ύπερβολήν λελοίπασιν, εί την καλλίστην καλ δικαιοτάτην της στρατείας άρνούμενοι πρόφασιν ωμολόγουν διά μνησικακίαν καὶ μικοολογίαν έπιτίθεσθαι δυστυχοῦσιν ἀνθοώποις καὶ κακῶς πράττουσιν. 15

Ε 22. Οὐ μὴν ἀλλὰ Λακεδαιμονίους μὲν ἁμωσγέπως ὑποπεσόντας αὐτοῦ τῷ γραφείῷ προσέχρωσε·
τὴν δὲ Κορινθίων πόλιν, ἐκτὸς δρόμου κατὰ τοῦτον οὖσαν τὸν τόπον, ὅμως προσπεριλαβὼν ὁδοῦ,
φασί, πάρεργον ἀνέπλησεν αἰτίας δεινῆς καὶ μοχθη- 20
ροτάτης διαβολῆς. 'συνεπελάβοντο γάρ' φησί 'τοῦ
στρατεύματος τοῦ ἐπὶ Σάμον ὥστε γενέσθαι καὶ
Ε Κορίνθιοι προθύμως, ὑβρίσματος εἰς αὐτοὺς ὑπὸ
Σαμίων πρότερον ὑπάρξαντος. ἡν δὲ τοιοῦτο · Κερκυραίων παίδας τριακοσίους τῶν πρώτων Περίανδρος 25

³ Νάξον Turnebi Exemplum: ξενάγον 16 R: ἄλλωσγέπως 19 όδοῦ — πάρεργον] omisit Leutschius 20 φασί X: φησι 22 τοῦ ἐπὶ Σάμον R ex Her. 3, 48: ἐπὶ σάμφ ib. καὶ Κορίνθιοι *: κορινθίοις BE 23 προθύμον iidem, nisi quod οις supra habet B 25 malim τῶν πρώτων ἀνδοῶν

δ Κορίνθου τύραννος ἐπ' ἐκτομῆ παρ' 'Αλυάττην έπεμπε· τούτους ἀποβάντας είς την νησον οί Σάμιοι διδάξαντες εν ίερφ 'Αρτέμιδος ίκετας καθίζεσθαι καὶ τρωκτὰ προτιθέντες αὐτοῖς δσημέραι σησάμου 5 καλ μέλιτος περιεποίησαν.' τοῦθ' ὕβρισμα Σαμίων είς Κορινθίους δ συγγραφεύς προσαγορεύει καὶ διὰ τοῦτό φησι συμπαροξῦναι Λακεδαιμονίους κατ' αὐτῶν ἔτεσιν οὐκ ὀλίγοις ὕστερον, ἔγκλημα ποιησαμένους, δτι τριακοσίους παϊδας Ελλήνων έφύλαξαν 10 ἄνδοας. δ δὲ τοῦτο Κορινθίοις προστριβόμενος τούνειδος αποφαίνει του τυράννου μοχθηροτέραν την πόλιν έκεινος μέν γάο τον υίον αύτου Κερκυοαίους ἀνελόντας ημύνατο, Κορίνθιοι δὲ τί παθόντες έτιμωρούντο Σαμίους έμποδων στάντας ωμότητι 860 15 καὶ παρανομία τοσαύτη, καὶ ταῦτα μετὰ τρεῖς γενεὰς δογήν και μνησικακίαν αναφέρουτες ύπερ τυραννίδος, ής καταλυθείσης πᾶν τε μνημά και πᾶν ίχνος έξαλείφοντες καὶ ἀφανίζοντες οὐκ ἐπαύοντο, χαλεπης και βαφείας αὐτοῖς γενομένης; ἀλλὰ δη τὸ μὲν 20 ύβοισμα τοιούτον ήν τὸ Σαμίων εἰς Κορινθίους: τὸ δὲ τιμώρημα ποϊόν τι τὸ Κορινθίων εἰς Σαμίους; εί γαρ όντως ωργίζοντο Σαμίοις, οὐ παροξύνειν, άποτρέπειν δε μαλλον αὐτοῖς ην προσήκον Λακεδαιμονίους έπλ Πολυκράτη στρατευομένους, δπως 25 μη τοῦ τυράννου καταλυθέντος έλεύθεροι Σάμιοι Β γένοιντο και παύσαιντο δουλεύοντες. δ δε μέγιστόν έστι, τι δήποτε Κορίνδιοι Σαμίοις μέν Φογίζοντο

12 γὰο Μ: γε ib. αὐτοῦ ΒΕ 13 R ex Her. 3, 53: ἀνελόντα 17 τε R: τὸ

βουληθεϊσι σφσαι καλ μή δυνηθεϊσι τούς Κερκυραίων παϊδας, Κυιδίοις δε τοῖς σώσασι καὶ ἀποδοῦσιν οὐκ ένεμάλουν; μαίτοι Κερκυραΐοι Σαμίων μεν έπι τούτω λόνον οὐ πολύν ἔχουσι, Κνιδίων δὲ μέμνηνται καλ Κυιδίοις είσι τιμαι και ατέλειαι και ψηφίσματα 5 παρ' αὐτοῖς · οὖτοι γὰρ ἐπιπλεύσαντες ἐξήλασαν ἐκ τοῦ Ιεροῦ τοὺς Περιάνδρου φύλακας, αὐτοὶ δ' ἀνα-C λαβόντες τούς παϊδας είς Κέρκυραν διεκόμισαν, ώς Αντήνωρ εν τοῖς Κρητικοῖς Ιστόρημε καὶ Διονύσιος δ Χαλκιδεύς έν ταϊς Κτίσεσιν. ὅτι δ' οὐ τιμωρού- 10 μενοι Σαμίους άλλ' έλευθεροῦντες άπο τοῦ τυράννου και σώζοντες έστράτευσαν οί Λακεδαιμόνιοι, Σαμίοις αὐτοῖς ἔστι χρήσασθαι μάρτυσιν. 'Αρχία γὰρ ἀνδρί Σπαρτιάτη λαμπρώς άγωνισαμένω τότε καλ πεσόντι τάφον είναι δημοσία κατεσκευασμένον έν Σάμφ καί 15 τιμώμενον ύπ' αὐτῶν λέγουσι. διὸ και τούς ἀπογόνους τανδρός αεί διατελεΐν Σαμίοις οίκείως καί φιλανθρώπως προσφερομένους, ώς αὐτὸς Ἡρόδοτος ταῦτα γοῦν ἀπομεμαρτύρηκεν.

23. Έν δὲ τῆ πέμπτη, τῶν ἀρίστων ᾿Αθήνησι 20 καὶ πρώτων ἀνδρῶν Ἑλεισθένη μὲν ἀναπεῖσαί φησι Το τὴν Πυθίαν ψευδόμαντιν γενέσθαι, προφέρουσαν ἀεὶ Αακεδαιμονίοις ἐλευθεροῦν ἀπὸ τῶν τυράννων τὰς ᾿Αθήνας ᾿ καλλίστω μὲν ἔργω καὶ δικαιοτάτω προσάπτων ἀσεβήματος διαβολὴν τηλικούτου καὶ 25

1 τοὺς] om. BE et omitti potest Διονύσιος] vid. Mueller. 4 p. 396 fr. 13 τιποῖς Kaltwasserus: τε δ Κοητιπὸς 18 'Ηρόδοτος] 3, 55 20 id. 5, 63. 66 add. ἀελ BE, cf. Her. 5, 63

9 'Αντήνως — καὶ ib. ἐν τοῖς Κοη17 *: τοῦ ἀνδρὸς
23 τυράννων]

όαδιουργήματος, ἀφαιρούμενος δὲ τοῦ θεοῦ μαντείαν . καλήν και άγαθήν και της λεγομένης συμπροφητεύειν Θέμιδος άξίαν. 'Ίσαγόραν δε τῆς γαμετῆς ύφίεσθαι Κλεομένει φοιτώντι παρ' αὐτήν' ώς δ' 5 εἰώθει, παραμιγνὺς πίστεως ἕνεκα τοῖς ψόγοις ἐπαίνους τινάς 'Ισαγόρης δέ' φησίν 'δ Τισάνδρου οἰκίης Ε΄ μεν ήν δοκίμου, άτας τα άνεκαθεν ούκ έχω φράσαι. θύουσι δε οί συγγενείς αὐτοῦ Διὶ Καρίω'. εὔρυθμός γε καὶ πολιτικὸς δ μυκτής. τοῦ συγγραφέως, εἰς 10 Κάρας ώσπερ είς πόρακας ἀποδιοπομπουμένου τὸν 'Ισαγόραν. 'Αριστογείτονα μέντοι οὐκέτι κύκλφ καλ κακώς, άλλ' άντικους διὰ πυλών είς Φοινίκην έξελαύνει 'Γεφυραΐον γεγονέναι λέγων ἀνέκαθεν· τοὺς δε Γεφυραίους οὐκ ἀπ' Εὐβοίας οὐδ' Έρετριεζς, 15 ώσπες οἴονταί τινες, ἀλλὰ Φοίνικας εἶναί φησιν, Ε αὐτὸς οὕτω πεπυσμένος'. ἀφελέσθαι τοίνυν Δακεδαιμονίους μη δυνάμενος την Αθηναίων έλευθέοωσιν άπο των τυράννων αισχίστω πάθει κάλλιστον έργον οἶός τ' έστλυ ἀφανίζειν καλ καταισχύνειν. 'ταχύ 20 γὰο μετανοῆσαί φησιν αὐτούς, ὡς οὐ ποιήσαντας δοθως, ὅτι κιβδήλοισι μαντηίοισιν ἐπαρθέντες ἄνδρας ξείνους ύντας αὐτοῖσι καὶ ὑποσχομένους ὑποχειρίας παρέξειν τὰς 'Αθήνας έξήλασαν έκ τῆς πατρίδος τούς τυράννους καὶ δήμφ άχαρίστφ παρέδωκαν τὴν 25 πόλιν. εἶτα μεταπεμψαμένους Ίππίαν ἀπὸ Σιγείου

³ Her. 5, 70 6 id. 5, 66 9 yε] τε ΒΕ 11 καλ κακῶς] aut πως scrib. aut delendum censet W 13 Her. 5, 55, 57 .14 οὐδ'] del. R. οὐδ' Ἐρετρίας? 16 R: πεπεισμένος 19 Her. 5, 91 21 μαντηίρισι? 24 τοὺς τυράννους] del. Cobetus cf. Her. 5, 91

κατάγειν είς τὰς 'Αθήνας ' ἀντιστῆναι δὲ Κορινθίους αὐτοῖς καὶ ἀποτρέψαι, Σωκλέους διελθόντος, ὅσα Κύψελος καὶ Περίανδρος κακὰ τὴν Κορινθίων πόλιν 861 εἰργάσαντο τυραννοῦντες.' καίτοι Περιάνδρου σχετλιώτερον οὐδὲν οὐδ' ἀμότερον ἔργον Ιστορεῖται τῆς ὁ ἐκπομπῆς τῶν τριακοσίων ἐκείνων, οὺς ἐξαρπάσασι καὶ διακωλύσασι παθεῖν ταῦτα Σαμίοις δργίζεσθαί φησι καὶ μυησικακεῖν Κορινθίους ὥσπερ ὑβρισθέντας. τοσαύτης ἀναπίμπλησι ταραχῆς καὶ διαφωνίας τὸ κακόηθες αὐτοῦ τὸν λόγον, ἐξ ἀπάσης τῆ διη-10 γήσει προφάσεως ὑποδυόμενον.

24. Έν δὲ τοῖς ἐφεξῆς τὰ περὶ Σάρδεις διηγούμενος, ὡς ἐνῆν μάλιστα διέλυσε καὶ διελυμήνατο
τὴν πρᾶξιν. ὡς μὲν ᾿Αθηναῖοι ναῦς ἔξέπεμψαν Ἰωσι
τιμωροὺς ἀποστᾶσι βασιλέως, ἀρχεκάκους τολμήσας 16
Β προσειπεῖν ὅτι τοσαύτας πόλεις καὶ τηλικαύτας Ἑλληνίδας ἐλευθεροῦν ἐπεχείρησαν ἀπὸ τῶν βαρβάρων,
Ἐρετριέων δὲ κομιδῆ μνησθεὶς ἐν παρέργω καὶ
παρασιωπήσας μέγα κατόρθωμα καὶ ἀοίδιμον. ἤδη
γὰρ ὡς ** περὶ τὴν Ἰωνίαν συγκεχυμένην, καὶ 20
στόλου βασιλικοῦ προσπλέοντος, ἀπαντήσαντες ἔξω
Κυπρίους ἐν τῷ Παμφυλίω πελάγει κατεναυμάχησαν εἶτ ἀναστρέψαντες ὁπίσω καὶ τὰς ναῦς ἐν
Ἐφέσω καταλιπόντες ἐπέθεντο Σάρδεσι καὶ ᾿Αρταφέρνην ἐπολιόρκουν εἰς τὴν ἀκρόπολιν καταφυγόντα, 26
C βουλόμενοι τὴν Μιλήτου λῦσαι πολιορκίαν καὶ

2 Cobetus: ἀποστρέψαι ib. Σωσιπλέους Anonymus 3 παπὰ W: πατὰ 15 Her. 5, 97 18 Her. 5, 99 20 lac. 3 B 5 E. Supplent ὡς τῶν περὶ τὴν Ἰ. συγπεχυμένων W. ὡς ἐπύθοντο τὰ περὶ τὴν Ἰ. συγπεχυμένα Cobetus. Meliūs W

τοῦτο μὲν ἔπραξαν καὶ τοὺς πολεμίους ἀνέστησαν ἐκεῖθεν, ἐν φόβῷ θαυμαστῷ γενομένους πλήθους δ' ἐπιχωθέντος αὐτοῖς, ἀπεχώρησαν. ταῦτα δ' ἄλλοι τε καὶ Λυσανίας ὁ Μαλλώτης ἐν τοῖς περὶ Ἐρετρίας ὁ εἴρηκε καὶ καλῶς εἶχεν, εἰ καὶ διὰ μηδὲν ἄλλο, τῆ γοῦν ἀλώσει καὶ φθορῷ τῆς πόλεως ἐπειπεῖν τὸ ἀνδραγάθημα τοῦτο καὶ τὴν ἀριστείαν ὁ δὲ καὶ κρατηθέντας αὐτοὺς ὑπὸ τῶν βαρβάρων φησὶν εἰς τὰς ναῦς καταδιωχθῆναι, μηδὲν τοιοῦτο τοῦ Λαμψα-10 κηνοῦ Χάρωνος ἱστοροῦντος, ἀλλὰ ταυτὶ γράφοντος κατὰ λέξιν ''Αθηναῖοι δ' εἴκοσι τριήρεσιν ἔπλευσαν ἐπικουρήσοντες τοῖς Ἰωσι, καὶ εἰς Σάρδεις ἐστρα- D τεύσαντο καὶ εἶλον τὰ περὶ Σάρδεις ἄπαντα χωρίς τοῦ τείχους τοῦ βασιληίου ταῦτα δὲ ποιήσαντες 16 ἐπαναχωροῦσιν εἰς Μίλητον.'

25. Έν δὲ τῆ ἔκτη διηγησάμενος περὶ Πλαταιέων,
ώς 'σφᾶς αὐτοὺς ἐδίδοσαν Σπαρτιάταις, οι δὲ μᾶλλον
ἐκέλευσαν πρὸς 'Αθηναίους τρέπεσθαι πλησιοχώρους
ἐόντας αὐτοῖς καὶ τιμωρέειν οὐ κακούς ' προστίθη-'
20 σιν οὐ καθ' ὑπόνοιαν οὐδὲ δύξαν, ἀλλ' ὡς ἀκριβῶς
ἐπιστάμενος, ὅτι 'ταῦτα συνεβούλευον οι Λακεδαιμόνιοι οὐ κατ' εὔνοιαν οὕτω τῶν Πλαταιέων, ὡς
βουλόμενοι τοὺς 'Αθηναίους ἔχειν πόνον συνεστεστας Βοιωτοῖς'. οὐκοῦν εἰ μὴ κακοήθης 'Ηρόδοτος, Ε
25 ἐπίβουλοι μὲν καὶ κακοήθεις Λακεδαιμόνιοι, ἀναίσθητοι δ' 'Αθηναῖοι παρακρουσθέντες, Πλαταιεῖς δ'

⁴ Ανσανίας] Mueller. 4, 441 10 Χάρωνος] idem. 1 p. 32 17 Her. 6, 108 19 ὄντας ΒΕ 22 οῦτω X 23 malim πόνους ex Herodoto

οὐ κατ' εἴνοιαν οὐδὲ τιμήν, ἀλλὰ πολέμου πρόφασις εἰς μέσον ἐρρίφησαν.

26. Καλ μην την πανσέληνον ήδη σαφώς έξελήλεγκται Λακεδαιμονίων καταψευδόμενος, ήν φησι πεοιμένοντας αὐτοὺς είς Μαραθῶνα μὴ βοηθῆσαι ε τοις 'Αθηναίοις' οὐ γὰο μόνον άλλας μυρίας έξόδους και μάχας πεπρίηνται μηνός Ισταμένου, μή περιμείναντες την πανσέληνον, αλλά καλ ταύτης Ε της μάχης, εκτη Βοηδοομιώνος (σταμένου γενομένης, όλίγον ἀπελείφθησαν, ώστε καὶ θεάσασθαι τοὺς 10 νεκρούς ἐπελθόντες ἐπὶ τὸν τόπον. ἀλλ' ὅμως ταῦτα περί της πανσελήνου γέγραφεν 'ἀδύνατα δέ σφι τὸ παραυτίκα ποιέειν ταῦτα, οὐ βουλομένοισι λύειν τον νόμον. ήν γάο Ισταμένου του μηνός ένάτη. ένάτη δε ούκ έξελεύσεσθαι έφασαν, οὐ πλήρεος έόν- 15 τος τοῦ κύκλου. οὖτοι μὲν οὖν τὴν πανσέληνον ἔμενον'. σὸ δὲ μεταφέρεις τὴν πανσέληνον εἰς ἀρχὴν μηνός οὖσαν διχομηνίας, καὶ τὸν οὐρανὸν όμοῦ καὶ τάς ήμέρας και πάντα πράγματα συνταράσσεις και 862 ταῦτα τὰ τῆς Ελλάδος ἐπαγγελλόμενος γράφειν 20 *** ἐσπουδακὸς δὲ περὶ τὰς 'Αθήνας διαφερόντως ούδε την πρός "Αγρας πομπην ίστόρηκας, ην πέμπουσιν έτι νῦν τῆ Εκάτη χαριστήρια τῆς νίκης έορτάζοντες. ἀλλὰ τοῦτό γε βοηθεί τῷ Ἡροδότῳ

³ H·r 6, 106 9 επτη R: επτης 11 Abreschius: ἐπελθόντας 12 τοπαραντίπα ΒΕ 14 τοῦ μηνὸς ἐνάτη Χ ex Iler. 6, 106: τοῦ μηνός 15 οὐ] μὴ οὐ Herodotus 18 οὖσαν R 20 ταῦτα W 21 lac. 17—18 B 18 Ε. τὰ τῶν βαρβάρων ἐπαίρεις τῷ λόγφ supplet Turnebus cum aliis 23 τῆ Ἑπάτη τῆ επτη Valckenarius

πρός ἐκείνην τὴν διαβολήν, ἡν ἔχει κολακεύσας τούς 'Αθηναίους ἀργύριον πολύ λαβεῖν παρ' αὐτῶν. εί γὰο ἀνέγνω ταῦτ' 'Αθηναίοις, οὐκ ἂν εἴασαν οὐδὲ περιεῖδον ἐνάτη τὸν Φειδιππίδην παρακαλοῦντα 5 Λακεδαιμονίους έπλ την μάχην έκ της μάχης γεγενημένον, καὶ ταῦτα δευτεραΐον εἰς Σπάρτην έξ 'Αθη- Β νων, ως αὐτός φησιν, ἀφιγμένον εί μὴ μετὰ τὸ νικήσαι τοὺς πολεμίους 'Αθηναΐοι μετεπέμποντο τοὺς συμμάχους. ὅτι μέντοι δέκα τάλαντα δωρεάν ἔλαβεν 10 έξ 'Αθηνών 'Ανύτου τὸ ψήφισμα γράψαντος, ἀνὴρ 'Αθηναΐος οὐ τῶν παρημελημένων ἐν Ιστορία, Δίυλλος, είρηκεν: ἀπαγγείλας δὲ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην δ Ἡοόδοτος, ώς μεν οί πλείστοι λέγουσι, καὶ των νεκρων τω ἀριθμώ καθείλε τούργον. εὐξα-15 μένους γάο φασι τους 'Αθηναίους τῆ 'Αγροτέρα θύσειν χιμάρους δσους αν των βαρβάρων καταβάλωσιν, είτα, μετὰ τὴν μάχην ἀναρίθμου πλήθους τών νεκρών ἀναφανέντος, παραιτεῖσθαι ψηφίσματι Ο την θεόν, όπως καθ' έκαστον ένιαυτον αποθύωσι 20 πενταχοσίας τῶν χιμάρων.

27. Οὐ μὴν ἀλλὰ τοῦτ' ἐάσαντες, ἔδωμεν τὰ μετὰ τὴν μάχην 'τῆσι δὲ λοιπῆσι' φησίν 'οἱ βάρβαροι ἔξανακρουσάμενοι καὶ ἀναλαβόντες ἐκ τῆς νήσου,' ἐν τῆ ἔλιπον τὰ ἐξ Ἐρετρίης ἀνδράποδα, περιέπλεον Σούνιον, βουλόμενοι φθῆναι τοὺς 'Αθηναίους ἀφι-

⁴ ἐνάτη W: ἐναγη ib. R ex Her. 6, 105: φιλιππίδην 10 ἀνύτον Turnebus: ἀντὶ τοῦ 12 Her. 6, 117 Δίνλλος] Mueller. 2, 360 14 *: τὸ ἔργον 15 φασὶ Μ: φησι 21 τὰ Turnebus 22 *: λοιπησιν ib. φησίν * 24 τῆ *: αὐτη ΒΕ 25 ἀφικόμενοι R ex Her. 6, 115: ἀφικομένονς :

κόμενοι είς τὸ ἄστυ· αlτίην δε ἔσχε 'Αθηναίοισι έξ 'Αλαμεωνιδέων μηχανής αὐτοὺς ταῦτα ἐπινοηθήναι τούτους γὰρ συνθεμένους τοΐσι Πέρσησι ἀναδείξαι ἀσπίδα ἐοῦσι ἤδη ἐν τῆσι νηυσί · οὖτοι μὲν δή περιέπλεον Σούνιου'. ένταῦθα τὸ μὲν τοὺς 5 D Έρετριέας ανδράποδα προσειπεΐν, οὕτε τόλμαν Έλλήνων οὐδενὸς οὔτε φιλοτιμίαν ἐνδεεστέραν παρασχομένους και παθόντας ανάξια της αρετης, αφείσθω: διαβεβλημένων δε των 'Αλκμεωνιδων, έν οίς οι μέγιστοί τε τῶν οἴκων καὶ δοκιμώτατοι τῶν ἀνδοῶν 10 ήσαν, έλάττων λόγος ανατέτραπται δε τής νίκης τὸ μέγεθος καὶ τὸ τέλος εἰς οὐδὲν ήκει τοῦ περιβοήτου κατορθώματος, οὐδ' ἀγών τις ἔοικεν οὐδ' έργον γεγονέναι τοσοῦτον, άλλὰ πρόσκρουμα βραχύ τοῖς βαρβάροις ἀποβᾶσιν, ὥσπερ οί διασύροντες καὶ 15 βασκαίνοντες λέγουσιν, εί μετὰ τὴν μάχην οὐ φεύγουσι κόψαντες τὰ πείσματα τῶν νεῶν, τῷ φέροντι Ε προσωτάτω τῆς 'Αττικῆς ἀνέμφ παραδόντες αύτούς · άλλ' αίρεται μεν άσπις αύτοις προδοσίας σημείον, έπιπλέουσι δε ταῖς 'Αθήναις έλπίζοντες αίρήσειν καὶ 20 καθ' ήσυχίαν Σούνιον κάμψαντες ύπεραιωροῦνται Φαλήρων, οί δε πρώτοι και δοκιμώτατοι τών ανδρών προδιδόασιν άπεγνωκότες την πόλιν καλ γαρ άπολύων ύστερον Άλκμεωνίδας έτέροις την προδοσίαν

¹ alríη δὲ ἔσχε ἐν Cobetus cf. Her. 6, 165 ἔσχε *: ἔσχον ib. *: ἀδηναίοιοιν 3 *: πέρσησιν — ἐοῦσιν 9 recte E hic et infra: ἀλιμαιωνιδῶν ceteri nisi quod ε supra αι scriptum est in B 14 *: πρόσπρονσμα 22 Φαλήρον Her. 6, 116 23 προδιδόασιν R cum Amyoto: 10-11 B 7 E

ἀνατίθησιν 'ἀνεδείχθη μὲν γὰο ἀσπίς, καὶ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἄλλως εἰπεῖν' φησὶν αὐτὸς ἰδών. τοῦτο δ' Ε ἀμήχανον μὲν ἦν γενέσθαι, νενικηκότων κατὰ κοάτος τῶν 'Αθηναίων γενόμενον δ' οὐκ ἀν ὑπὸ τῶν 5 βαοβάρων συνώφθη, φυγῆ καὶ πόνω πολλῷ καὶ τραύμασι καὶ βέλεσιν εἰς τὰς ναῦς ἐλαυνομένων καὶ ἀπολιπόντων τὸ χωρίον, ὡς ἕκαστος τάχους εἰχεν. ἀλλ' ὅταν γε πάλιν ὑπὲο τῶν 'Αλκμεωνιδῶν ἀπολογεῖσθαι προσποιούμενος, ὰ πρῶτος ἀνθρώπων ἐνδέχομαι τὸν λόγον, 'Αλκμεωνίδας ἄν ποτε ἀναδείζαι Πέρσησι ἐκ συνθήματος ἀσπίδα, βουλομένους γε εἰναι 'Αθηναίους ὑπὸ 'Ιππίη' κόμματός τινος ἀναμιμνήσκομαι παροιμιακοῦ

ันย์บุย, หลอหโทย, หลโ ฮย นุยชิฟุฮอง ว่ ซาไ มรัก ซึ่งสองประชาก พละพาไลดิรัก เป็นเพราะไ

15

τί γὰο ἐσπούδακας καταλαβεῖν, εἰ καταλαβῶν μεδιέναι μέλλεις; καὶ σὰ κατηγορεῖς, εἶτ' ἀπολογῆ · 868
καὶ γράφεις κατ' ἐπιφανῶν ἀνδρῶν διαβολάς, ὰς
πάλιν ἀναιρεῖς, ἀπιστῶν δὲ σεαυτῷ δηλονότι · σεαυτοῦ γὰρ ἀκήκοας λέγοντος ᾿Αλκμεωνίδας ἀνασχεῖν
ἀσπίδα νενικημένοις καὶ φεύγουσι τοῖς βαρβάροις.
καὶ μὴν ἐν οἷς περὶ ᾿Αλκμεωνιδῶν ἀπολογῆ σεαυτὸν
ἀποφαίνεις συκοφάντην · εἰ γάρ 'μᾶλλον ἢ ὁμοίως
Καλλίη τῷ Φαινίππου, 'Ιππονίκου δὲ πατρί, φαίπε νονται μισοτύραννοι ἐόντες' ὡς ἐνταῦθα γράφεις

¹ Her. 6, 124 . 2 ἀλλ' ὡς BE 9 προσποιώμεθα BE 10 εἴτη W: εἴη Malim λέγη ib. θώνμα δέ μοι Turnebus ex Her. 6, 121: 7 B 8 E 12 *: πέρσησιν 13 rectius Herodotus 19 δὲ] γε W. del. R. Malim δὴ 23 Her. l.1.

'Αλκμεωνίδαι, ποῦ θήσεις αὐτῶν ἐκείνην τὴν συνωμοσίαν, ἢν ἐν τοῖς πρώτοις γέγραφας; ὡς ἐπιγαμίαν Β ποιησόμενοι Πεισιστράτω κατήγαγον αὐτὸν ἀπὸ τῆς φυγῆς ἐπὶ τὴν τυραννίδα καὶ οὐκ ἂν ἐξήλασαν αὖθις, ἔως διεβλήθη παρανόμως τῆ γυναικὶ μιγνύ- 5 μενος. ταῦτα μὲν οὖν τοιαύτας ἔχει ταραχάς·** τῆς 'Αλκμεωνιδῶν διαβολῆς καὶ ὑπονοίας τοῖς Καλλίου τοῦ Φαινίππου χρησάμενος ἐπαίνοις καὶ προσάψας αὐτῷ τὸν υίὸν 'Ιππόνικον, ὁς ἦν καθ' 'Ηρόδοτον ἐν τοῖς πλουσιωτάτοις 'Αθηναίων, ὡμολόγησὲν, ὅτι 10 μηδὲν τῶν πραγμάτων δεομένων, ἀλλὰ θεραπεία καὶ χάριτι τοῦ 'Ιππονίκου τὸν Καλλίαν παρενέβαλεν.

28. Έπεὶ δ' 'Αργείους ἄπαντες Ισασιν οὐκ ἀπειπαμένους τοῖς Έλλησι τὴν συμμαχίαν, ἀξιώσαντας
C ὡς ἀν μὴ Αακεδαιμονίοις, ἐχθιστοις καὶ πολεμιω- 18
τάτοις οὖσι, ποιοῦντες ἀεὶ τὸ προστασσύμενον ἔπωνται, καὶ τοῦτ' ἄλλως οὐκ ἦν, αἰτίαν κακοηθεστάτην ὑποβάλλεται, γράφων 'ἐπεὶ δέ σφεας παραλαμβάνειν τοὺς Έλληνας, οὕτω δὴ ἐπισταμένους, ὅτι
οὐ μεταδώσουσι τῆς ἀρχῆς Λακεδαιμόνιοι, μεταιτέειν, 20
ἵνα ἐπὶ προφάσεως ἡσυγίαν ἄγωσι'. τούτων δ' ὕστε-

² cf. Her. 1, 60 5 ξως] εἰ μὴ R 6 lac. 7 B 8 E. Fort. supplendum μεταξύ δὲ τῆς Άλκμεωνιδῶν κε 9 Ἡροδοτον] cf. 6, 121 12 R: παρέβαλεν 13 Her. 7, 148 14 ἀξιώσαντας κε ἀξιώσαντας δὲ κατὰ τὸ ῆμισν ἡγεῖσθαι supplet R. Fort. [Λακεδαιμονίοις δὲ τριακοντοῦτιν εἰρήνην σπεισαμένους ἡγεῖσθαι κατὰ τὸ ῆμισν πάσης τῆς σν μμαχίας] ἀξιώσαντας κε. aut brevius: [ἡγεῖσθαι δὲ κατὰ τὸ ῆμισν πάσης τῆς συμμαχίας] ἀξιώσαντας κε 18 Her. 7, 150 ib. παραλαμβάνειν R ex Her. 7, 150: καταλαμβάνειν 19 οῦτω Τurnebus: αὐτῶ ΒΕ 21 προφάσιος Herodotus

οον αναμνήσαι φησιν 'Αρτοξέρξην αναβάντας είς Σοῦσα πρέσβεις 'Αργείων, κἀκετνον εἰπετν ὡς 'οὐδεμίαν νομίζοι πόλιν "Αργεος φιλιωτέρην": εἶθ' ὑπειπών, ὥσπερ εἴωθε, καὶ ἀναδυόμενος 'οὐκ εἰδέναι ε φησί περί τούτων ατρεκέως, είδέναι δ' ύτι πασιν άνθοώποις έστιν έγκλήματα και οὐκ 'Αργείοισι αἴσχιστα πεποίηται. ἐγὰ δὲ λέγειν ὀφείλω τὰ λεγό- D μενα, πείθεσθαί γε μην οὐ παντάπασι ὀφείλω, καί μοι τὸ ἔπος τοῦτο ἐχέτω ἐς πάντα τὸν λόγον. ἐπεὶ 10 καὶ ταῦτα λέγεται, ώς ἄρα Άργεῖοι ἦσαν οί ἐπικαλεσάμενοι τὸν Πέρσην ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, ἐπειδή σφι πρός τούς Λακεδαιμονίους κακώς ή αίχμη έστηκες, πᾶν δή βουλόμενοι σφίσι προεΐναι τῆς παρούσης λύπης.' ἄρ' οὖν οὐχ, ὅπερ αὐτὸς τὸν Αἰθίοπά φησι 15 πρός τὰ μύρα καὶ τὴν πορφύραν εἰπεῖν, ὡς δολερὰ μεν τὰ ἀλείμματα δολερὰ δὲ τὰ εἵματα τῶν Περσέων Ε έστί, τοῦτ' ἄν τις εἴποι πρὸς αὐτόν, ὡς δολερὰ μὲν τὰ δήματα δολερά δὲ τὰ σχήματα τῶν Ἡροδότου λόγων 'έλικτὰ κοὐδεν ύγιες άλλὰ πᾶν πέριξ,'

20 ώσπες οί ζωγράφοι τὰ λαμπρὰ τῆ σκιὰ τρανότερα ποιοῦσιν, οὕτω ταῖς ἀρνήσεσι τὰς διαβολὰς ἐπιτείνοντος αὐτοῦ καὶ τὰς ὑπονοίας ταῖς ἀμφιβολίαις

βαθυτέρας ποιούντος; 'Αργείοι δ' ὅτι μὲν οὐ συν-

¹ Herodotus: ἀρταξέρξην 2 idem 7, 151 8 ὑπειπων] ὑπείνων Emperius 4 Her. 7, 152 G^* : ἀργείσισιν 7 πεποίηνται BE ib. τὰ λεγόμενα — ὀφείλω] om. BE 11 σφιν BE 12 ἐστήμεε πᾶν δή Her. 7, 152: Εστημεν εί BE 13 ita W: σφίσι προσεϊναι libri. σφι εἴναι πρὸ Herodotus 16 ἀλείμματα Exemplum Turnebi: χείματα cf. Her. 3, 20. 22 19 Eur. Andr. 448 ib. καὶ οὐδὲν BE

αράμενοι τοῖς Έλλησιν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἡγεμονίαν καὶ Ε της άρετης Λακεδαιμονίοις έκστάντες, κατήσχυναν τὸν Ἡρακλέα καὶ τὴν εὐγένειαν, οὐδ' ἔστιν ἀντειπεΐν. ὑπὸ Σιφνίοις γὰο ἦν καὶ Κυθνίοις ἄμεινον έλευθερούν τοὺς "Ελληνας ἢ Σπαρτιάταις φιλονει- 5 κοῦντας ὑπὲρ ἀρχῆς ἐγκαταλιπεῖν τοσούτους καὶ τοιούτους άγῶνας. εί δ' αὐτοὶ ἦσαν οί ἐπικαλεσάμενοι του Πέρσην ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα διὰ τὴν κακῶς έστωσαν αὐτοῖς αίχμὴν πρὸς Λακεδαιμονίους, πῶς οὐκ ἐμήδιζον ἀναφανδὸν ἥκοντος οὐδ', εί μὴ συστρα- 10 τεύειν έβούλοντο βασιλεί, την γοῦν Δακωνικήν ὑπολειπόμενοι κακῶς ἐποίουν, ἢ Θυρέας ἡπτοντο πάλιν ή τρόπον άλλον αντελαμβάνουτο καλ παρηνώχλουν 864 Δακεδαιμονίοις, μέγα βλάψαι δυνάμενοι τοὺς Έλληνας, εί μὴ παρῆκαν είς Πλαταιὰς έκείνους έκστρα- 15 τεῦσαι τοσούτοις δπλίταις:

39. 'Αλλ' 'Αθηναίους γε μεγάλους ἐνταῦθα τῷ λόγῷ πεποίηκε καὶ σωτῆρας ἀνηγόρευκε τῆς Ελλά-δος ' ὀρθῶς γε ποιῶν καὶ δικαίως, εἰ μὴ πολλὰ καὶ βλάσφημα προσῆν τοῖς ἐπαίνοις. νῦν δέ ' προδο-20 θῆναι μὲν ἀν λέγων ὑπὸ τῶν ἄλλων ' Ελλήνων Λακεδαιμονίους, μονωθέντας δ' ἀν καὶ ἀποδεξαμένους ἔργα μεγάλα ἀποθανεῖν γενναίως, ἢ πρὸ τούτου δρῶντας καὶ τοὺς ἄλλους "Ελληνας μηδίζοντας δμολογίη ἀν χρήσασθαι πρὸς ξέρξεα,' δῆλός ἐστιν 25

² R: ματήσχυναν αν 4 όπο W. σου M 20 Her. 7, 139 22 Wesselingius ex Herodoto: ὁποδεξαμένους libri. ἀποδειξαμένους R 24 τους ἄλλους R ex Herodoto: τους 25 όμολογοίη ΒΕ

οὐ τοῦτο λέγων εἰς τὸν ᾿Αθηναίων ἔκαινον, ἀλλ᾽ ᾿Αθηναίους ἔκαινῶν, ἵνα κακῶς εἴκη τοὺς ἄλλους Β ἄκαντας. τί γὰς ἄν τις ἔτι δυσχεραίνοι, Θηβαίους ἀεὶ καὶ Φωκέας πικρῶς αὐτοῦ καὶ κατακόρως ἐξονει5 δίζοντος, ὅπου καὶ τῶν προκινδυνευσάντων ὑπὲς τῆς Ἑλλάδος τὴν οὐ γεγενημένην μέν, γενομένην δ᾽ ἄν, ὡς αὐτὸς εἰκάζει, καταψηφίζεται προδοσίαν; αὐτοὺς δὲ Λακεδαιμονίους ἐν ἀδήλω θέμενος ἔπηπόρησεν, εἴτ᾽ ἔπεσον ἀν μαχόμενοι τοῖς πολεμίοις 10 εἴτε παρέδωκαν ἑαυτούς, μικροῖς γε νὴ Δία τεκμηρίοις αὐτῶν ἀπιστήσας τοῖς περὶ Θερμοπύλας.

30. Διηγούμενος δὲ συμπεσοῦσαν ναυαγίαν ταῖς C βασιλικαῖς ναυσὶ καὶ ὅτι 'πολλῶν χρημάτων ἐκπεσόντων, 'Αμεινοκλῆς ὁ Κρησίνεω Μάγνης ἀνὴρ 15 ἀφελήθη μεγάλως, χρυσία ἄφατα καὶ χρήματα περιβαλόμενος' οὐδὲ τοῦτον ἄδηκτον παρῆκεν, 'ἀλλ' ὁ μὲν τἄλλα' φησίν 'οὐκ εὐτυχέων εὐρήμασι μέγα πλούσιος ἐγένετο ἤν γάρ τις καὶ τοῦτον ἄχαρις συμφορὴ λυπεῦσα παιδοφόνος.' τοῦτο μὲν οὖν παντὶ 20 δῆλον, ὅτι τὰ χρυσᾶ χρήματα καὶ τὰ εὐρήματα καὶ τὸν ἐκβρασσόμενον ὑπὸ τῆς θαλάσσης πλοῦτον ἐπεισήγαγε τῆ ἱστορία, χώραν καὶ τόπον ποιῶν, ἐν ὧ θήσεται τὴν 'Αμεινοκλέους παιδοφονίαν.

^{&#}x27; 1 τοῦτο Turnebus: τούτους 3 ἔτι δυσχεραίνοι R: ἐπιδυσχεραίνη 6 οὐ] del. Emperius ib. γεγενημένην μὲν Μ 7 δ'] del. Emperius ib. R: εἰκάζοι ΒΕ 14 Κρητίνεω Her. 7, 190 15 χουσία Duebnerus: χούσεα 16 τοῦτον Μ: τοῦτο ib. Her. l. l. 18 ἦν] νη ΒΕ 19 συμφορη — παιδοφόνος Herodotus: συμ 14 Β 16 Ε ib. πάντη ΒΕ 20 χρήματα] ξήματα ΒΕ

31. 'Αριστοφάνους δε τοῦ Βοιωτοῦ γράψαντος. δτι χοήματα μεν αίτήσας ούκ έλαβε παρά Θηβαίων, έπιχειοών δε τοῖς νέοις διαλέγεσθαι καὶ συσχολάζειν ύπὸ τῶν ἀρχόντων ἐκωλύθη δι' ἀγροικίαν αὐτῶν και μισολογίαν, άλλο μεν οὐδέν έστι τεκμήριον δ 5 δ' 'Ηρόδοτος τῷ 'Αριστοφάνει. μεμαρτύρημε, δι' ὧν τὰ μὲν ψευδώς, τὰ δὲ διὰ **, τὰ δὲ ὡς μισών καὶ διαφερόμενος τοις Θηβαίοις έγκέκληκε. Θεσσαλούς μέν γὰο ὑπ' ἀνάγκης ἀποφαίνεται μηδίσαι τὸ πρώ-Ε του, άληθη λέγων και περί των άλλων Έλλήνων 10 μαντευόμενος ώς προδόντων αν Λακεδαιμονίους ύπεϊπεν ώς 'οὐχ ἐκόντων ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης άλισκομένων κατά πόλεις'. Θηβαίοις δε της αὐτης ἀνάγκης οὐ δίδωσι τὴν αὐτὴν συγγνώμην, καίτοι πεντακοσίους μέν εἰς τὰ Τέμπη καὶ Μυαμίαν στρατηγόν 18 έπεμψαν, είς δὲ Θεομοπύλας ὅσους ἤτησε Λεωνίδας: οδ καλ μόνοι σύν Θεσπιεῦσι παρέμειναν αὐτῷ, τῶν άλλων ἀπολιπόντων μετὰ τὴν κύκλωσιν· ἐπεὶ δὲ τῶν παρόδων κρατήσας δ βάρβαρος ἐν τοῖς ὅροις F ήν καὶ Δημάρατος ὁ Σπαρτιάτης διὰ ξενίας εύνους 20 ὢν 'Ατταγίνω τῷ προεστῶτι τῆς δλιγαρχίας διεπράξατο φίλον βασιλέως γενέσθαι καλ ξένον, of δ' "Ελληνες έν ταϊς ναυσίν ήσαν, πεζή δ' οὐδείς ποοσ-

^{1 &#}x27;Αριστοφάνονε] Mueller. 4 p. 338 2 παρὰ Θηβαίων Απγοτιιε: παρ' 'Αθηναίων 6 'Ηρόδοτος] add. αὐτὸς Cobetus 7 lac. 8 B 6 E supplent verbis διὰ πολαπείαν vel δι ἔχθραν Turnebus. δι ἄγνοιαν Απγοτιιε: δι ἀδιπίαν W. διαβόλως Cobetus. διαστρέφων τὴν ἀλήθειαν Herwerdenus. Malim διαβάλλων cf. p. 865 b 8 Her. 7, 172 9 τοπρώτον BE 11 id. 7, 139 21 'Ατταγίνω R ex Her. 9, 15: ἀπαγίνω

ήλαυνεν, ούτω προσεδέξαντο τὰς διαλύσεις ὑπὸ τῆς μεγάλης ἀνάγκης έγκαταληφθέντες. οὖτε γὰο θάλασσα καὶ νῆες αὐτοῖς παρῆσαν ὡς 'Αθηναίοις, οὕτ' ἀπωτάτω κατώκουν ώς Σπαρτιᾶται τῆς Ελλάδος ἐν 5 μυχώ, μιᾶς δ' ήμέρας όδὸν καὶ ήμισείας απέχοντι τῷ Μήδω συστάντες ἐπὶ τῶν στενῶν καὶ διαγωνισάμενοι μετά μύνων Σπαρτιατών καὶ Θεσπιέων. ήτύχησαν. δ δε συγγραφεύς ούτως έστι δίκαιος, 865 ώστε 'Λακεδαιμονίους μεν μονωθέντας και γενομέ-10 νους συμμάχων έρήμους τυχον άν φησιν δμολογίη χρήσασθαι πρὸς Ξέρξεα ' Θηβαίοις δε ταὐτὸ διὰ την αὐτην ἀνάγκην παθοῦσι λοιδορεῖται. τὸ δὲ μέγιστον καλ κάλλιστον έργον άνελεϊν μη δυνηθείς ώς οὐ πραχθέν αὐτοῖς, αἰτίη φαύλη καὶ ὑπονοία 15 διαλυμαινύμενος ταῦτ' ἔγραφεν 'οί μέν νυν ξύμμαχρι οί αποπεμπόμενοι ζάχοντό τε απιόντες καὶ ἐπείθοντο Λεωνίδη. Θεσπιέες δε και Θηβαΐοι κατέμειναν μούνοι παρά Λακεδαιμονίοισι τούτων δε Θηβαζοι μεν ἀέκοντες ἔμενον καὶ οὐ βουλόμενοι κατεῖχε Β 20 γάο σφεας Λεωνίδης έν δμήρων λόγω ποιεύμενος: Θεσπιέες δε έκόντες μάλιστα, οι οὐδαμᾶ ἔφασαν άπολιπύντες Δεωνίδην καὶ τοὺς μετὰ τούτου άπαλλάξεσθαι,' εἶτ' οὐ δῆλός ἐστιν ἰδίαν τινὰ πρὸς Θηβαίους έχων δργήν και δυσμένειαν, ύφ' ής οὐ

2 W: ἐγκαταλειφθέντες 11 χρήσασθαι Cobetus ex Her. 7, 139: χρῆσθαι ib. *: τὸ αὐτὸ 13 ἔργον] Θηβαίων ἔργον $\mathbb R$ 14 αἰτής] utrum hoc an αἰτία scripserit Plutarchus dubium vid. W 16 of $\mathbb R$ ex Her. 7, 222 17 θεσπιεῖς $\mathbb R$ E 20 ὁμήρον $\mathbb R$ 21 οὐδαμᾶ] οὐκ Herodotus 22 λεωνίδη $\mathbb R$ ib. μετὰ τούτον] μετ' αὐτοῦ Herwerdenus ib. ἀπαλλάξασθαι $\mathbb R$ E

μόνον διέβαλε ψευδώς καὶ ἀδίκως τὴν πόλιν, ἀλλ' ούδε του πιθανού της διαβολής έφρόντισεν, ούδ' δπως αὐτὸς έαυτῷ τὰναντία λέγων πας' όλίγους άνθοώπους οὐ φανείται συνειδώς; ποοειπών γάο ώς 'δ Λεωνίδης, ἐπεί τ' ἤσθετο τοὺς συμμάχους τ Ο έόντας απροθύμους και ούκ έθέλοντας συγκινόυ-· νεύειν, κελεύσαι σφέας ἀπαλλάττεσθαι ' πάλιν μετ' δλίγου λέγει τοὺς Θηβαίους ἄκοντας αὐτὸν κατασχεΐν, οθς είκος ήν απελάσαι και βουλομένους παραμένειν, εί μηδίζειν αίτίαν είχον. ὅπου γὰο οὐκ 10 έδειτο των μη προθύμων, τι χρήσιμον ήν αναμεμεχθαι μαχομένοις ανθοώπους ύπόπτους; οὐ γὰο δή φρένας είχε τοιαύτας δ των Σπαρτιατών βασιλεύς καὶ τῆς Ἑλλάδος ἡγεμών, ὥστε 'κατέχειν ἐν δμήρων λόγφ' τοῖς τριακοσίοις τοὺς τετρακοσίους 15 οπλ' έχοντας και προσκειμένων έμπροσθεν ήδη και όπισθεν άμα των πολεμίων και γάο εί πρότερον έν δμήρων λόγω ποιούμενος ήγεν αὐτούς, έν γε D τοις έσχάτοις είκος ήν καιφοίς έκείνους τε Δεωνίδα μηδεν φοοντίσαντας ἀπαλλαγῆναι καὶ Λεωνίδαν 20 δεϊσαι την ὑπ' ἐκείνων μᾶλλον ἢ τῶν βαρβάρων κύκλωσιν. άνευ δὲ τούτων, πῶς οὐ γελοῖος δ Δεωνίδας, τούς μεν άλλους "Ελληνας απιέναι κελεύων ώς αὐτίκα μάλα τεθνηξόμενος, Θηβαίους δὲ κωλύων

¹ διέβλαψε ΒΕ 3 *: τὰ ἐναντία ib. πας δλίγονς ἀνθοώπονς] πας δλίγονς στίχονς R cum Amyoto. πᾶσιν δλίγον ἀνθοώποις W. παςαλομιζίμεται τοὺς ἀνθοώπονς Doehnerus 7 R: κελείσες τι. iic. 7, 220 8 id. 7, 222 9 και Basileensis: και μη 23 R: ἀπείναι 24 Leonicus: τεθνηξομένονς

ώς ύπ' αὐτοῦ φυλάττοιντο τοῖς Έλλησιν ἀποθνήσκειν μέλλοντος; εί γάο ως άληθως έν δμήρων λόγω, μαλλον δ' ἀνδοαπόδων, περιηγε τούς άνδοας, οὐ κατέχειν ἄφειλεν αὐτοὺς μετὰ τῶν ἀπολουμένων, 5 άλλὰ παραδούναι τοῖς ἀπιοῦσι τῶν Ἑλλήνων. ὁ δὲ λοιπον ήν των αίτιων είπειν 'ίσως δε απολουμένους Ε κατείχε' και τοῦτ' ἀνήρηκεν δ συγγραφεύς, οἶς περί της φιλοτιμίας του Λεωνίδου κατά λέξιν είρηκε ταῦτά τε δη ἐπιλεγόμενον Αεωνίδην καὶ βουλόμενον 10 καταθέσθαι κλέος μοῦνον Σπαςτιητέων ἀποπέμφαι τούς συμμάχους μαλλον ή τῆσι γνώμησι διενεχθέντας'. ὑπερβολή γὰρ εὐηθείας ἦν, ἦς ἀπήλαυνε δόξης τούς συμμάχους κατέχειν μεθέξοντας τούς πολεμίους. ὅτι τοίνυν οὐ διεβέβλητο τοῖς Θηβαίοις ὁ Ε 15 Δεωνίδας, άλλα και φίλους ενόμιζε βεβαίους, έκ των πεπραγμένων δηλόν έστι. και γάρ παρηλθεν είς Θήβας άγων το στράτευμα και δεηθείς έτυχεν οὖ μηδε εἶς ἄλλος, ἐν τῷ ἰεο̞ῷ κατακοιμηθῆναι τοῦ Ήρακλέους, και την όψιν ην είδεν όναρ έξηγγειλε 20 τοις Θηβαίοις. ἔδοξε γὰς ἐν θαλάσση πολὺν ἐχούση καὶ τραχύν κλύδωνα τὰς ἐπιφανεστάτας καὶ μεγίστας πόλεις τῆς Ελλάδος ἀνωμάλως διαφέρεσθαι καὶ σαλεύειν, την δε Θηβαίων ύπερέχειν τε πασών καλ μετέωρον άρθηναι πρός τον ούρανον είτ' έξαίφνης

⁴ R: ἀπολλυμένων 6 ἴσως δὲ ὅτι ὡς Μ ib. Turnebus: ἀπολουμένων. W verba ἴσως δὲ ἀπολουμένων glossema ad superius ἀπολλυμένων putat 8 εἴοηπε X:9 B 6—7 E 9 τε R ex Her. 7, 220: δὲ ib. Λεωνίδεα R 10 μοῦνον Herodotus: μούνων 11 ἢ γνώμη idem

άφανῆ γενέσθαι καὶ ταῦτα μὲν ἦν ὅμοια τοῖς ὕστεου χοόνφ πολλῷ συμπεσοῦσι περὶ τὴν πόλιν.

31. Ο δ' Ήρόδοτος έν τη διηγήσει της μάχης καί του Λεωνίδου την μεγίστην ημαύρωκε πράξιν, αὐτοῦ πεσεῖν πάντας εἰπὼν ἐν τοῖς στενοῖς περὶ τὸν τ Κολωνόν : ἐπράχθη δ' άλλως. ἐπεὶ γὰρ ἐπύθοντο νύκτως την πεςίοδον των πολεμίων, αναστάντες έβάδιζου έπὶ τὸ στρατόπεδου καὶ τὴυ σκηυὴυ όλίγου δείν βασιλέως, ως έκείνον αὐτὸν ἀποκτενοῦντες καλ περί έκείνο τεθνηξόμενοι μέχρι μέν οὖν τῆς σκη- 10 νης ἀεί τον έμποδων φονεύοντες, τους δ' άλλους τρεπόμενοι προηλθον έπει δ' ούχ εύρίσκετο Ξέρξης, Β ζητοῦντες ἐν μεγάλφ καὶ ἀχανεῖ στρατεύματι καὶ πλανώμενοι μόλις ὑπὸ τῶν βαρβάρων πανταχόθεν περιχυθέντων διεφθάρησαν. ὅσα δ' ἄλλα πρὸς 15 τούτφ τολμήματα καὶ* δήματα τῶν Σπαρτιατῶν παραλέλοιπεν, έν τῷ Δεωνίδου βίω γραφήσεται μικρά δ' οὐ χεῖρόν έστι και νῦν διελθεῖν. ἀνῶνα μεν γὰο ἐπιτάφιον αὐτῶν ἡγωνίσαντο ποὸ τῆς έξόδου καί τοῦτον έθεῶντο πατέρες αὐτῶν καί μητέρες. 20 αὐτὸς δ' δ Δεωνίδας πρὸς μὲν τὸν εἰπόντα παντελως όλίγους έξάγειν αὐτὸν ἐπὶ τὴν μάχην 'πολλοὺς μέν έφη τεθνηξομένους' ποὸς δὲ τὴν γυναϊκα, πυνθανομένην έξιόντος εί τι λέγοι, μεταστραφείς C εἶπεν 'ἀγαθοῖς γαμεῖσθαι καὶ ἀγαθὰ τίκτειν'. ἐν 25

⁸ δλίγου δεῖν] del. R propter inseqq. lin. 10 9 ἐκεῖνον] ἐκεῖ R 12 *: ηὑρίσκετο 17 παραλέλοιπεν Fragm. 33, Δ: καταλέλοιπεν 19 αὐτὰ BE 23 μὲν] μὲν οὖν Cobetus. μὴν Herwerdenus. cf. p. 225 c

δὲ Θερμοπύλαις μετὰ τὴν κύκλωσιν δύο τῶν ἀπὸ γένους ὑπεξελέσθαι βουλόμενος ἐπιστολὴν ἐδίδου τῷ ἐτέρῷ καὶ ἔπεμπεν ὁ δ' οὐκ ἐδέξατο φήσας μετ' ὀργῆς ἡμαχατάς τοι, οὐκ ἀγγελιαφόρος, εἶπόμαν ΄ τὸν δ' ἔτερον ἐκέλευεν εἰπεῖν τι πρὸς τὰ τέλη τῶν Σπαρτιατῶν ὁ δ' ἀπεκρίνατο τῷ πράγματι, καὶ τὴν ἀσπίδα λαβὼν εἰς τάξιν κατέστη. ταῦτ' οὐκ ἄν τις ἐπετίμησεν, ἄλλου παραλιπόντος ὁ δὲ τὴν 'Αμάσιδος ἀποψόφησιν καὶ τὴν τῶν ὄνων τοῦ κλέπτου προσέλασιν καὶ τὴν τῶν ἀσκῶν ἐπίδοσιν καὶ πολλὰ τοιαῦτα συναγαγὼν καὶ διαμνημονεύων, οὐκ ἀμελείς δόξειεν ἀν καὶ ὑπεροψίς προῖεσθαι καλὰ μὲν ἔργα·1) καλὰς δὲ φωνὰς ἀλλ' οὐκ εὐμενὴς ὢν πρὸς ἐνίους οὐδὲ δίκαιος.

15 33. Τοὺς δὲ Θηβαίους πρῶτον μέν φησι 'μετὰ τῶν 'Ελλήνων ἐύντας μάχεσθαι ὑπ' ἀνάγκης ἐχομένους.' οὐ γὰρ μόνον Ξέρξης, ὡς ἔοικεν, ἀλλὰ καὶ Λεωνίδας μαστιγοφόρους εἶχεν ἐπομένους, ὑφ' ὧν οἱ Θηβαῖοι παρὰ γνώμην ἠναγκάζοντο μαστιγούνενοι μάχεσθαι. καὶ τίς ἂν ἀμότερος τούτου γένοιτο συκοφάντης, ὑς μάχεσθαι μὲν ὑπ' ἀνάγκης φησὶ τοὺς ἀπελθεῖν καὶ φεύγειν δυναμένους, μηδίσαι δ' ἐκόντας, οἶς οὐδεὶς παρῆν βοηθῶν; ἔξῆς δὲ τούτοις γέγραφεν, ὅτι 'τῶν ἄλλων ἐπειγομένων εξ ἐπὶ τὸν Κολωνὸν ἀποσχισθέντες οἱ Θηβαῖοι χεῖράς Ε

³ τῷ W 6 τῷ πράγματι idem: τὰ πράγματα 9 Her. 2, 162 ib. id. 2, 121 10 προσέλευσιν ΒΕ ib. καὶ ἄλλα πολλὰ R. Melius καὶ πολλὰ ἄλλα 15 πρῶτον Basile ensis: πρῶτος ΒΕ. τέως R ex Her. 7, 233 19 μαστιγούμενοι] del. Cobetus

τε προέτεινον καλ ήισαν ἄσσον τῶν βαρβάρων, λέγοντες τὸν άληθέστατον τῶν λόγων, ὡς μηδίσειαν, και νην τε και ύδωο έδοσαν βασιλεί, υπο δ' ανάγκης έχόμενοι είς Θεομοπύλας απικοίατο καὶ αναίτιοι είεν τοῦ τρώματος τοῦ γενομένου βασιλεῖ ταῦτα λέγον- ε τες περιεγένοντο είχον γάρ και Θεσσαλούς τούτων τῶν λόγων μάρτυρας. ' ὅρα διὰ τοσούτων ἐν βαρβάροις κραυγαίς και παμμιγέσι θορύβοις και συγαίς καλ διώξεσιν ακουομένην δικαιολογίαν καλ μαρτύοων ἀνάκρισιν καὶ Θεσσαλούς μεταξύ τῶν φονευο- 10 μένων και πατουμένων υπ' αλλήλων παρά τα στενά F Θηβαίοις συνδικούντας, δτι τῆς Έλλάδος αὐτούς κοατούντας άχρι Θεσπιέων έναγχος έξήλασαν μάχη περιγενόμενοι καὶ τὸν ἄρχοντα Λατταμύαν ἀποκτείναντες. ταῦτα γὰο ὑπῆοχε Βοιωτοῖς τότε καὶ Θετ- 15 ταλοίς πρός άλλήλους, έπιεικές δε και φιλάνδοωπον ούδεν. άλλα δη των Θεσσαλών μαρτυρούντων, πως περιεγένοντο Θηβαΐοι; 'τούς μὲν αὐτῶν ἀπέκτειναν οί βάρβαροι προσιόντας' ώς αὐτὸς εἴρηκε: 'τοὺς δὲ πλεύνας, κελεύσαντος Ξέρξεω, ἔστιξαν στίγματα 20 βασιλήια, ἀρξάμενοι ἀπὸ τοῦ στρατηγοῦ Λεοντιά-867 δεω'. ούτε Δεοντιάδης έν Θεομοπύλαις ήν στρατηγός, αλλ' 'Ανάξανδρος, ώς 'Αριστοφάνης έκ των κατ' ἄρχοντας ὑπομνημάτων Ιστόρησε καὶ Νίκανδρος δ Κολοφώνιος ούτε γιγνώσκει τις ανθρώπων 25

1 Herodotus: προέτειναν ib. ήισαν Turnebus: ήσαν 2 μηδίζονσι idem cum Herodoto 3 ἐν πρώτοισι ἔδοσαν Herodotus 4 idem: ἀπικέατο 14 Μ: παραγενόμενοι ib. R: ἀποιτείνοντες 18 τοὺς μὲν γὰς idem 19 δὲ *: δέ τι ΒΕ ex dittographia 22 ἀλλ' οὕτε R 23 'Αριστοφάνης — Νίκανδρος] cf. Mueller. 4 p. 338 25 ἀνδιφώπους ΒΕ

The second secon

ποὸ 'Ηροδότου στιχθέντας ὑπὸ Ξέρξου Θηβαίους. ἐπεὶ μέγιστον ἦν ἀπολόγημα τῆς διαβολῆς καὶ καλῶς εἶχε τὴν πόλιν ἀγάλλεσθαι τοῖς στίγμασιν ἐκείνοις, ὡς Ξέρξου δικάσαντος ἐχθίστοις χρήσασθαι Λεωνίδη ταὶ Λεοντιάδη τοῦ μὲν γὰρ ἤκίσατο πεπτωκότος τὸ σῶμα, τοῦ δὲ ζῶντος ἔστιξεν. ὁ δὲ τὴν μὲν εἰς Λεωνίδαν ἀμότητα δήλωμα ποιούμενος, ὅτι μάλιστα δὴ ἀνδρῶν ὁ βάρβαρος ἐθυμώθη ζῶντι Λεωνίδη, Β Θηβαίους δὲ καὶ μηδίζοντας λέγων ἐν Θερμοπύλαις το στιχθῆναι καὶ στιχθέντας αὖθις ἐν Πλαταιαζς μηδίζειν προθύμως δοκεῖ μοι, καθάπερ 'Ιπποκλείδης ὁ τοῖς σκέλεσι χειρονομῶν ἐπὶ τῆς τραπέζης, εἰπεῖν ἀν ἐξορχούμενος τὴν ἀλήθειαν 'οὐ φροντὶς 'Ηροδότφ'.

34. Έν δὲ τῆ ὀγδόη 'τοὺς Έλληνάς φησι κατα16 δειλιάσαντας ἀπὸ τοῦ 'Αρτεμισίου δρησμὸν βουλεύεσθαι ἔσω εἰς τὴν 'Ελλάδα, καὶ τῶν Εὐβοέων δεομένων ὀλίγον ἐπιμεῖναι χρόνον, ὅπως ὑπεκθοῖντο
γενεὰς καὶ τὸ οἰκετικόν, ὀλιγωρεῖν, ἄχρι οὖ Θεμιστοκλῆς ἀργύριον λαβὼν Εὐρυβιάδη τε μετέδωκε C
20 καὶ 'Αδειμάντω τῷ Κορινθίων στρατηγῷ τότε δὲ
μεῖναι καὶ διαναυμαχῆσαι πρὸς τοὺς βαρβάρους'.
δ μὲν Πίνδαρος οὐκ ὢν συμμάχου πόλεως ἀλλὰ
μηδίζειν αἰτίαν ἐχούσης, ὅμως τοῦ 'Αρτεμισίου
μνησθεὶς ἐπιπεφώνηκεν

25 'ὅθι παῖδες 'Αθαναίων ἐβάλοντο φαεννὰν κρηπτδ' ἐλευθερίας.'

⁴ διααιώσαντος Β 17 προσμεῖναι Her. 8, 4 18 *: ἄχρις 25 Bergk. 1 p. 397 ib. Βοεκκλίας: ἀθηναίων ib. ἐβάλλοντο ΒΕ

'Ηρόδοτος δέ, ὑφ' οὖ κεκοσμῆσθαι τινὲς ἀξιοῦσι τὴν Έλλάδα, δωροδοκίας καὶ κλοπῆς ἔργον ἀποφαίνει την νίκην έκείνην γενομένην καὶ τοὺς "Ελληνας άκουσίως άγωνισαμένους, ύπὸ τῶν στρατηγῶν έξαπατηθέντας ἀργύριον λαβόντων. καὶ τοῦτο πέρας τ D οὐ γέγονεν αὐτῷ τῆς κακοηθείας ἀλλὰ πάντες μὲν άνθοωποι σχεδόν δμολογοῦσι ταῖς ναυμαχίαις αὐτόθι κρατούντας τούς "Ελληνας όμως ύφέσθαι τού Άρτεμισίου τοῖς βαρβάροις, τὰ περί Θερμοπύλας ἀκούσαντας οὐδε γὰο ἦν ὄφελος ἐνταῦθα καθημένους 10 φρουρείν την θάλασσαν, έντος Πυλών του πολέμου γεγονότος και Είρξου τῶν παρόδων κρατοῦντος. 'Ηρόδοτος δέ, πρὶν ἀπαγγελῆναι τὸν Δεωνίδου δάνατον, ήδη ποιεί τοὺς "Ελληνας βουλευομένους ἀποδιδοάσκειν· λέγει δ' ούτω 'τοηχέως δε περιεφθέντες, 15 καὶ οὐχ ήκιστα 'Αθηναΐοι, τῶν αί ἡμίσειαι τῶν Ε νεῶν τετοωμέναι ἦσαν, δοησμον ἐβούλευον εἰς τὴν Έλλάδα. καίτοι τὴν ποὸ τοῦ ἀγῶνος ἀναχώρησιν ούτως δνομάσαι μαλλον δ' δνειδίσαι δεδύσθω. δ δε και πρότερον δρασμόν εἶπεν και νῦν δρασμόν 20 δνομάζει και μετ' δλίγον πάλιν έρετ δρασμόν ούτω πικοῶς τῷ ὁήματι προσπέφυκε. 'τοῖς δὲ βαρβάροισι αὐτίκα μετὰ ταῦτα πλοίω ἦλθε ἀνὴο Ἑστιαιεύς, άγγελλων του δρησμου του άπ' 'Αρτεμισίου των

¹⁵ περιεφθέντες R ex Her. 8, 18: περιερχθέντες aut περιενεχθέντες 16 αι ήμίσεαι — έβουλεύοντο έσω ές την 'Ελλάδα Herwerdenus coll. p. 867 b 22 πιαρῶς] γλίσχοως W ib. *: βαρβάροισιν — ήλθεν 23 'Ιστιαιενς Herodotus 24 τον ἀπ' Duebnerus ex Her. 8, 23: τον ib. τῶν idem: τον τῶν aut τον τὸν

Έλλήνων οί δὲ ὑπὸ ἀπιστίης τὸν μὲν ἀγγέλλοντα εἶχον ἐν φυλακῆ, νέας δὲ ταχείας ἀπέστειλαν προκατοψομένας². τί σὰ λέγεις; ἀποδιδράσκειν ὡς κεκρατημένους, οὖς οί πολέμιοι μετὰ τὴν μάχην ἀπιστοῦσι τρεύγειν ὡς πολὰ κρατοῦντας; εἶτα πιστεύειν ἄξιον Γτούτω γράφοντι περὶ ἀνδρὸς ἢ πόλεως μιᾶς, ὅς ἐνὶ ἡήματι τὸ νίκημα τῆς Ἑλλάδος ἀφαιρεῖται καὶ τὸ τρύπαιον καθαιρεῖ καὶ τὰς ἐπιγραφάς, ὡς ἔθεντο παρὰ τῆ ᾿Αρτέμιδι τῆ Προσηώς, κόμπον ἀποφαίνει το καὶ ἀλαζονείαν; ἔχει δ' οὕτω τοὐπίγραμμα

'παντοδαπων ἀνδοων γενεὰς 'Ασίας ἀπὸ χώρας παϊδες 'Αθηναίων τῷδε ποτ' ἐν πελάγει ναυμαχία δαμάσαντες, ἐπεὶ στρατὸς ὥλετο Μήδων, σήματα ταῦτ' ἔθεσαν παρθένω 'Αρτέμιδι.'

- 15 έν μεν οὖν ταῖς μάχαις οὐκ ἔταξε τοὺς Ελληνας 868 οὐδ' ἐδήλωσεν ἢν εκάστη πόλις ἔχουσα χώραν ἐναυμάχησε, κατὰ δὲ τὸν ἀπόπλουν, ὅν αὐτὸς δρασμὸν προσαγορεύει, πρώτους φησὶ Κορινθίους πλεῖν ὑστάτους δ' ᾿Αθηναίους.
- 20 35. "Εδει μεν οὖν μηδε τοῖς μηδίσασιν Ελλήνων ἄγαν ἐπεμβαίνεν, καὶ ταῦτα Θούριον μεν ὑπὸ
 τῶν ἄλλων νομιζόμενον αὐτὸν δε Αλικαρνασέων
 περιεχόμενον, οἱ Δωριεῖς ὅντες μετὰ τῆς γυναικωνίτιδος ἐπὶ τοὺς "Ελληνας ἐστράτευσαν ὁ δε τοσοῦ25 τον ἀποδεῖ τοῦ πραότερον ὀνομάζειν τὰς τῶν μηδι-

⁹ Ποοσηφά X ex Vit. Them. c. 8: ποοσ 7 B 5 E 10 *: τὸ ἐπίγραμμα 11 vid. Preger. Inscript. p. 85 ib. Ἀσίης Vit. Them. c. 8 13 νανμαχίη eadem 18 Her. 8, 21 22 ὀνομαζόμενον Cobetus 25 Emperius: πρότερον

Β σάντων ἀνάγκας, ὥστε περί Θετταλῶν διηγησάμενος, δτι Φωκεύσιν, έχθροῖς καὶ πολεμίοις οὖσι, προσέπεμψαν, ἐπαγγελλόμενοι τὴν χώραν αὐτῶν ἀβλαβῆ διαφυλάξειν, εί πεντήκοντα τάλαντα μισθόν λάβοιεν, ταῦτα περί Φωκέων γέγραφεν αὐτοῖς ὀνόμασιν 'ol s γὰο Φωκεῖς μοῦνοι τῶν ταύτη ἀνθρώπων οὐκ ἐμήδιζον, κατ' άλλο μεν οὐδέν, ώς έγω συμβαλλόμενος εύρίσκω, κάτὰ δὲ τὸ ἔχθος τὸ Θεσσαλών εἰ δὲ Θεσσαλοί τὰ Ελλήνων ηὖξον, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, ἐμήδιζον αν οί Φωκείς'. καίτοι μετά μικούν αὐτός 10 έρει τρισκαίδεκα πόλεις των Φωκέων ύπο του βαρβάρου κατακεκαῦσθαι, διεφθάρθαι τὴν χώραν, έμ-Ο πεποήσθαι το έν "Αβαις Γερόν, άνδρας απολωλέναι καί γυναϊκας, δσοι μή διαφυγόντες έφθησαν είς τὸν Παονασόν. ἀλλ' ὅμως τοὺς τὰ ἔσχατα παθεΐν 15 έπὶ τῷ μὴ ποοέσθαι τὸ καλὸν ὑπομείναντας εἰς τὴν αὐτὴν ἔθετο κακίαν τοῖς προθυμότατα μηδίσασι. καί τὰ ἔργα τῶν ἀνδοῶν ψέξαι μὴ δυνηθείς αἰτίας έκάθητο φαύλας καὶ ύπονοίας έπὶ τοῦ γραφείου συντιθείς κατ' αὐτῶν καὶ κελεύων οὐκ ἀφ' ὧν 20 έπραξαν, άλλ' ἀφ' ὧν έπραξαν ἄν, εἰ μὴ ταῦτα . Θεσσαλοίς έδοξε, κρίνεσθαι την διάνοιαν αὐτῶν, ώσπες χώρας αντειλημμένης ύφ' έτέρων της προ-D δοσίας ἀπολειφθέντας. εί τοίνυν Θεσσαλούς τις έπιχειρεῖ τοῦ μηδισμοῦ παραιτεῖσθαι, λέγων ώς οὐ 25

⁵ Her. 8, 30 7 κατ' ἄλλο μὲν οὐδὲν ὡς] lac. 14 B 16 E 9 ηὕξουν ΒΕ ib. malim δοκεῖν cf. Her. 8, 80 11 cf. id. 8, 32 sq. 13 "Αβαις] ἄμβραις ΒΕ 19 ἐπὶ τοῦ γραφείου] ἀπίστους τῷ γραφείω Herwerdenus. cf. p. 1120 c 21 ἀλλ' ἀφ' ὧν ἔπραξαν ἄν Μ΄ ex cod. vetere P

ταῦτ' έβούλοντο, τῆ δὲ πρὸς Φωκέας διαφορά τοῖς "Ελλησι προστιθεμένους δρώντες αὐτοὶ παρὰ γνώμην έμήδισαν, ἄρ' οὐκ ἂν αἴσχιστα κολακεύειν ἔδοξε καὶ ποὸς ετέρων χάριν αἰτίας χρηστὰς ἐπὶ πράγμασι 5 φαύλοις πορίζων διαστρέφειν την άλήθειαν; έγω μεν οίμαι. πῶς οὖν οὐ περιφανέστατα δόξει συκοφαντείν δ μή δι' άφετήν τὰ βέλτιστα Φωκείς έλομένους αποφαινόμενος, αλλ' ότι ταναντία Θεσσαλούς έγνωσαν φορνούντας; ούδε γάρ είς ετέρους, ώσπερ 10 είωθεν, ανάγει την διαβολην ακηκοέναι λέγων αλλ' Ε αὐτὸς εὐρίσκειν συμβαλλύμενος. εἰπεῖν οὖν ἔδει τὰ τεκμήρια, δι' ὧν ἐπείσθη τοὺς ὅμοια πράττοντας τοις άρίστοις ταύτὰ τοις φαυλοτάτοις διανοηθήναι. τὸ γὰο τῆς ἔχθοας γελοῖόν ἐστιν ούτε γὰο Αίγι-15 νήτας ἐκώλυσεν ή πρὸς Ἀθηναίους διαφορά καὶ Χαλκιδείς ή πρός Έρετριέας και Κορινθίους ή πρός Μεγαρέας τῆ Ελλάδι συμμαχεῖν οὐδ' αὖ πάλιν Θεσσαλούς μηδίζοντες οί πολεμιώτατοι Μακεδόνες τῆς ποὸς τὸν βάοβαοον φιλίας ἀπέστοεψαν· τὰς γὰο 20 ίδίας ἀπεχθείας δ κοινὸς ἀπέκρυψε κίνδυνος, ώστε των άλλων παθών έκπεσόντας ή τῷ καλῷ δι' ἀρετήν η τῷ συμφέροντι δι' ἀνάγκην προστίθεσθαι την F γνώμην. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἀνάγκην ἐκείνην, ή κατελήφθησαν ύπο Μήδοις γενέσθαι, πάλιν 26 μετεβάλουτο πρός τούς Έλληνας οί άνδρες, καὶ Λακράτης μὲν αὐτοῖς δ Σπαρτιάτης ἄντικους έμαρτύοησεν αὐτὸς δ' δ Ἡρόδοτος ὥσπερ ἐμβιασθεὶς ἐν

^{13 *:} τὰ αὐτὰ 16 Κορινθίους ἡ R: Κορινθίους ἢ BE 18 idem: μηδίζοντας 27 Ἡρόδοτος] 9, 31.

τοις Πλαταιικοις όμολογει καλ Φωκέας παραγενέσθαι τοις Έλλησιν.

36. Οὐ δεῖ δὲ θαυμάζειν, εἰ τοῖς ἀτυχήσασιν έγκειται πικοώς, δπου καλ τούς παραγενομένους καλ 869 συγκινδυνεύσαντας είς την των πολεμίων μερίδα ε καλ προδοτών μετατίθησι. 'Νάξιοι γάρ τρεῖς ἔπεμψαν τριήρεις συμμάχους τοῖς βαρβάροις, εἶς δὲ τῶν τριηράρχων Δημόκριτος ἔπεισε τοὺς ἄλλους έλέσθαι τὰ τῶν Ἑλλήνων.' οῦτως οὐδ' ἐπαινεῖν ἄνευ τοῦ ψέγειν οἶδεν, ἀλλ' ϊν' είς ἀνήο έγκωμιασθή, πόλιν ὶο βλην δεϊ κακώς ακούσαι και δήμον. αντιμαρτυρεί δ' αὐτῷ τῶν μὲν ποεσβυτέρων Έλλάνικος τῶν δὲ νεωτέρων Έφορος, δ μεν εξ δ δε πέντε ναυσί τούς Ναξίους έλθεῖν τοῖς "Ελλησι βοηθοῦντὰς ίστορήσας. αὐτὸς δὲ καὶ παντάπασιν έαυτὸν ὁ Ἡοόδοτος ἐξελέγχει 15 ταῦτα πλαττόμενον. οί μέν γὰο Ναξίων ὡρογράφοι Β λέγουσι καλ πρότερον Μεγαβάτην ἀπώσασθαι ναυσλ διακοσίαις ἐπιπλεύσαντα τῆ νήσφ, καὶ Δᾶτιν αὖθυς τὸν στρατηγὸν έξελάσαι καταπλεύσαντα πλοίοις έκατόν, εἰ δέ, ὡς Ἡρόδοτος εἴρηκεν ἀλλαχύθι, τὴν 20 μέν πόλιν αὐτῶν ἐμπρήσαντες διέφθειραν, οί δ' άνθρωποι καταφυγόντες είς τὰ όρη διεσώθησαν, ήπου καλήν αιτίαν είχον τοις απολέσασι την πατρίδα πέμπειν βοήθειαν, άλλα μη τοῖς ἀμυνομένοις ὑπὲρ τῆς κοινῆς έλευθερίας ἀμύνειν. ὅτι δ' οὐκ ἐπαινέ- 25

⁶ τρεῖς] τέσσερας Her. 8, 46 10 εν' Turnebus: εἰ 11 ἀντιμαρτυρεῖ R: μαρτυρεῖ 13 τοὺς idem: αὐτοὺς 19 παταπλεύσαντα W: παταπρήσαντα ib. πλοίοις έπατὸν Εmperius: ποιήσαι πακόν 20 ἀλλαχόθι] Her. 6, 96

σαι βουληθεὶς Δημόκριτον, ἀλλ' ἐπ' αἰσχύνη Ναξίων συνέθηκε τὸ ψεῦδος, δῆλός ἐστι τῷ παραλιπεῖν ὅλως C καὶ παρασιωπῆσαι τὸ Δημοκρίτου κατόρθωμα καὶ τὴν ἀριστείαν, ἡν ἐπιγράμματι Σιμωνίδης ἐδήλωσε

5 ຝημόκριτος τρίτος ἦοξε μάχης, ὅτε πὰο Σαλαμῖνα Ἦλληνες Μήδοις σύμβαλον ἐν πελάγει πέντε δὲ νῆας ἕλεν δηίων, ἕκτην δ' ὑπὸ χεῖρα δύσατο βαρβαρικὴν ⊿ωρίδ' ἀλισκομένην.'

37. 'Αλλὰ τί ἄν τις ἀγανακτοίη περί Ναξίων; 10 εἰ γάρ εἰσιν ἀντίποδες ἡμῶν, ὥσπερ ἔνιοι λέγουσι, τῆς γῆς τὰ κάτω περιοικοῦντες, οἶμαι μηδ' ἐκείνους ἀνηκόους εἶναι Θεμιστοκλέους καὶ τοῦ Θεμιστοκλέους βουλεύματος, ὁ βουλεύσας τῆ Ἑλλάδι ναυμαχῆσαι πρὸ τῆς Σαλαμῖνος ἰδρύσατο ναὸν 'Αρι- D 15 στοβούλης 'Αρτέμιδος ἐν Μελίτη, τοῦ βαρβάρου καταπολεμηθέντος. τοῦτο μὲν τοῦ Θεμιστοκλέους ὁ χαρίεις συγγραφεὺς ὅσον ἐφ' ἐαυτῷ παραιρούμενος καὶ τὴν δόξαν εἰς ἔτερον μεταφέρων ταυτὶ γράφει κατὰ λέξιν 'ἐνταῦθα δὴ Θεμιστοκλέα ἀφικόμενον 20 ἐπὶ τὴν νέα εἴρετο Μνησίφιλος ἀνὴρ 'Αθηναΐος, ὅ τι σφι εἴη βεβουλευμένον πυθόμενος δὲ πρὸς αὐτοῦ, ὡς εἴη δεδογμένον ἀνάγειν τὰς νέας πρὸς τὸν 'Ισθμὸν καὶ πρὸ τῆς Πελοποννήσου ναυμαχέειν,

⁴ ην έν? 5 cf. Preger, p. 89 7 ἀπὸ χειρὸς ξύσατο βαρβαρικής Turnebus. ἀπὸ χειρῶν ξύσατο βαρβαρικῶν R 11 οἰνοῦντες Herwerdenus 14 ἀριστοβούλης R ex Vit. Them. c. 22: βονλής 16 τοῦ Valckenarius: τὸ 17 idem: παραιτούμενος 18 ταντὶ Doehnerus: ταῦτα 19 δη Herodotus (8, 57): δὲ 21 idem: σριν 22 idem: ὡς ἐπιδεδογμένον R

εἶπε 'οὐκ ἄρα, ἢν ἀπαίρωσι τὰς νέας ἀπὸ Σαλαμίνος, οὐδὲ περὶ μιῆς ἔτι πατρίδος ναυμαχήσεις ' κατὰ γὰρ πόλεις ἕκαστοι τρέψονται''. καὶ μετ' όλι- Ε γον 'ἀλλὰ εἴ τις ἔστι μηχανή, ἴθι τε καὶ πειρῶ διαχέαι τὰ βεβουλευμένα, ἤν κως δύνη ἀναγνῶσαι ε Εὐρυβιάδεα μεταβουλεύσασθαι ὥστε αὐτοῦ μενεῖν'. εἶθ' ὑπειπὼν ὅτι 'κάρτα τῷ Θεμιστοκλεῖ ἤρεσε ἡ ὑποθήκη, καὶ οὐδὲν πρὸς ταῦτα ἀμειψάμενος ἀφίκετο πρὸς τὸν Εὐρυβιάδην', πάλιν αὐταῖς λέξεσι γέγραφεν 'ἐνταῦθα δὲ Θεμιστοκλῆς παριζόμενός οἱ ιὰ καταλέγει κείνά τε πάντα ὰ ἤκουσε Μνησιφίλου F ἑωυτοῦ ποιεύμενος, καὶ ἄλλα προστιθείς'. ὁρᾶς ὅτι κακοηθείας προστρίβεται τὰνδρὶ δόξαν, ἴδιον αὐτοῦ βούλευμα ποιεῖσθαι τὸ τοῦ Μνησιφίλου λέγων;

38. "Ετι δὲ μᾶλλον τῶν Ἑλλήνων καταγελῶν 18 Θεμιστοκλέα μὲν οὔτε φησὶ φορνῆσαι τὸ συμφέρον ἀλλὰ παριδεῖν, ὅς 'Οδυσσεὺς ἐπωνομάσθη διὰ τὴν φρόνησιν 'Αρτεμισίαν δὲ τὴν 'Ηροδότου πολῖτιν, μηδενὸς διδάξαντος, αὐτὴν ἀφ' ἐαυτῆς ἐπινοήσασαν Εέρξη προειπεῖν, ὡς 'οὐχ οἶοί τε πολλὸν χρόνον 20 ἔσονταί τοι ἀντέχειν οἱ Έλληνες, ἀλλά σφεας δια-870 σκεδᾶς, κατὰ πόλεις δὲ ἕκαστοι φεύξονται καὶ οὐκ εἰκὸς αὐτούς, ἢν σὸ ἐπὶ τὴν Πελοπόννησον ἐλαύνης τὸν πεζὸν στρατόν, ἀτρεμήσειν, οὐδέ σφι μελήσειν

1 οὐn] οὕτοι Her. 5 ἤν κως] ἡλίκως BE (Λ + I = N) 6 μενέειν Her. Malim μένειν 7 *: ἤρεσεν 10 παριζόμενος Duebnerus: 7 B 6 E ζόμενος ib. of idem 12 καὶ ἄλλα πολλὰ Herodotus 13 *: τῷ ἀνδρὶ 15 κατεγέλων BE 20 Her. 8, 68 ib. προσειπεῖν BE 21 διασκεδιᾶ Ε διασκεδιᾶν B 22 φεύξονται] add. οὕτε γὰρ οῖτος — πννθάνονται Turnebus ex Her. 8, 68 24 malim ἀτρεμιεῖν cum

ποδ των 'Αθηνέων ναυμαχέειν' ην δὲ αὐτίκα ἐπειχθης ναυμαχησαι, δειμαίνω μη δ ναυτικός στοατός κακωθείς και τὸν πεζὸν ποοσδηλήσηται.' ταῦτα μὲν οὖν μέτοων ἐνδεῖ τῷ 'Ηοοδότῳ, Σίβυλλαν ἀποφησωι τὴν 'Αρτεμισίαν τὰ μέλλοντα ποοθεσπίζουσαν οὕτως ἀκοιβῶς. διὸ καὶ Ξέρξης αὐτη παρέδωκε τοὺς ἑαυτοῦ παϊδας ἀπάγειν είς Έφεσον' ἐπελέληστο γὰρ ἐκ Σούσων, ὡς ἔοικεν, ἄγειν γυναϊκας, εί γυναικείας ἐδέοντο παραπομπης οἱ παϊδες.

10 89. 'Αλλ' ὁ μὲν ἔψευσται, λόγος ἡμἴν οὐδείς ὰ δὲ τ*** ψεῦσται μόνον ἔξετάζομεν. φησὶ τοίνυν Β 'Αθηναίους λέγειν, ὡς 'Αδείμαντος ὁ Κορινθίων στρατηγός, ἐν χερσὶ τῶν πολεμίων γενομένων, ὑπερεκπλαγεὶς καὶ καταδείσας ἔφευγεν οὐ πρύμναν 15 κρουσάμενος οὐδὲ διαδὺς ἀτρέμα διὰ τῶν μαχομένων, ἀλλὰ λαμπρῶς ἐπαιρόμενος τὰ ίστία καὶ τὰς ναῦς ἀπάσας ἀποστρέψας εἶτα μέντοι κέλης ἐλαυνόμενος αὐτῷ συνέτυχε περὶ τὰ λήγοντα τῆς Σαλαμινίας, ἐκ δὲ τοῦ κέλητος ἐφθέγξατό τις 'σὰ μέν, 20 ὧ 'Αδείμαντε, φεύγεις καταπροδοὺς τοὺς "Ελληνας οἱ δὲ καὶ δὴ νικῶσι, καθάπερ ἡρῶντο ἐπικρατῆσαι C τῶν ἐχθρῶν.' ὁ δὲ κέλης οὖτος ἦν, ὡς ἔοικεν, οὐρανοπετής τί γὰρ ἔδει τίθεσθαι μηχανῆς τραγι-

Herodoto ib. $\sigma g \iota$ idem: $\sigma g \iota \nu$ 1 Herodotus: $d \theta \eta \nu \alpha \ell \omega \nu$ 8 $n \alpha \ell$] deleverim ib. $\pi \varepsilon g \delta \nu$ om. BE ib. Herodotus: $\pi g \varrho \delta \eta \ell \eta \sigma \eta \tau \alpha \iota$ 10 $d \ell \ell \ell$ 3] $d \ell \ell \ell$ BE. $d \ell \ell \ell$ 3. Fort. $d \ell \ell \ell$ 2 B 3 E. $d \ell \ell$ 3 $d \ell \ell$ 4 $d \ell \ell$ 3. Turnebus probabiliter. $d \ell \ell$ 3 $d \ell \ell$ 4 $d \ell \ell$ 6 $d \ell \ell$ 7

κής, εν πασι τοῖς άλλοις ὑπερπαίοντα τοὺς τραγωδούς άλαζονεία; πιστεύσας οδυ δ 'Αδείμαντος 'έπανπλθεν είς τὸ στρατόπεδον ἐπ' ἐξειργασμένοις· αῦτη φάτις έχει ύπὸ 'Αθηναίων' οὐ μέντοι Κορίνθιοι δμολογέουσι, άλλὰ ἐν πρώτοισι σφέας αὐτοὺς τῆς τ ναυμαχίης νομίζουσι γενέσθαι· μαρτυρεί δέ σφι καλ ή άλλη Ελλάς'. τοιοῦτός ἐστιν ἐν πολλοῖς ὁ ἄνθρωπος ετέρας καθ' ετέρων διαβολάς και κατηγοοίας κατατίθησιν, ώστε μη διαμαρτεΐν του φανηναί D τινα πάντως πονηρόν· ὥσπερ ἐνταῦθα περίεστιν 10 αὐτῷ, πιστευομένης μέν τῆς διαβολῆς, Κορινθίους άδοξεῖν, ἀπιστουμένης δέ, 'Αθηναίους, ἡν οἶμαι μηδὲ Κορινθίων 'Αθηναίους, άλλὰ τοῦτον άμφυτέρων δμοῦ καταψεύδεσθαι. Θουκυδίδης γοῦν ἀντιλέγοντα ποιών τῷ Κορινθίφ τὸν 'Αθηναΐον ἐν Δακεδαίμονι 15 καὶ πολλὰ περὶ τῶν Μηδικῶν λαμπουνόμενον ἔργων καί περί τῆς έν Σαλαμῖνι ναυμαχίας οὐδεμίαν αἰτίαν ποοδοσίας ἢ λιποταξίας ἐπενήνοχε Κορινθίοις · οὐδὲ γάο είκος ἦν 'Αθηναίους ταῦτα βλασφημεῖν πεολ της Κοοινθίων πόλεως, ην τοίτην μεν εώοων μετά 20 Λακεδαιμονίους καὶ μετ' αὐτοὺς ἐγχαραττομένην Ε τοῖς ἀπὸ τῶν βαρβάρων ἀναθήμασιν ἐν δὲ Σαλαμίνι παρά την πόλιν έδωκαν αὐτοῖς θάψαι τε τοὺς

περιπίπτειν σφι πέλητα θείη πομπή. Corrig. igitur τί γὰρ ἐδεῖτο θεόθεν μηχ. τραγικής 3 Turnebus: ἐπεξειργασμένος ΒΕ, nisi quod in Β supra ος est οις 5 *: ὁμολογέονσιν 11 μὲν] δὲ ΒΕ 12 ἀπιστονμένους ἀθηναίους ΒΕ ib. ἡν οἶμαι μηδὲ W: οῖ μὴ δὲ Ε. ἢ οῖ μὴ δὲ Β 13 Turnebus: τούταν 14 Θουνιδίδης] 1, 73—78 18 *: λειποταξίας 19 Β: ἀθηναίοις 20 ἔώρων Χ: ἕώρω

 \mathbf{F}

ἀποθανόντας, ως ἄνδρας ἀγαθοὺς γενομένους, καὶ ἐπιγράψαι τόδε τὸ ἐλεγεῖον

'ὧ ξένε, εὔυδοόν ποτ' ἐναίομεν ἄστυ Κορίνθου, νῦν δ' ἄμ' Αἴαντος νᾶσος ἔχει Σαλαμίς. ἐνθάδε Φοινίσσας νῆας καὶ Πέρσας ἑλόντες καὶ Μήδους, ἱερὰν Ἑλλάδα βυσάμεθα.'

τὸ δ' ἐν Ἰσθμῷ κενοτάφιον ἐπιγοαφὴν ἔχει ταύτην 'ἀκμᾶς ἐστακυῖαν ἐπὶ ξυροῦ Ἑλλάδα πᾶσαν ταῖς αὐτῶν ψυχαῖς κείμεθα δυσάμενοι.'

10 Διοδώρου δέ τινος τῶν Κορινθίων τριηράρχων ἐν ἱερῷ Δητοῦς ἀναθήμασι κειμένοις καὶ τοῦτ' ἐπιγέγραπται

'ταῦτ' ἀπὸ δυσμενέων Μήδων ναῦται Διοδώρου ὅπλ' ἀνέθεν Δατοῖ, μνάματα ναυμαχίας.'

15 αὐτός γε μὴν ὁ ᾿Αδείμαὐτος, ικ πλεῖστα λοιδορούμενος Ἡρύδοτος διατελεῖ καὶ λέγων ἡροῦνον ἀσπαίρειν τῶν στρατηγῶν, ὡς φευξόμενον ἀπ᾽ ᾿Αρτεμισίου καὶ μὴ περιμενοῦντα,᾽ σκόπει τίνα δόξαν εἶχεν

'οὖτος 'Αδειμάντου κείνου τάφος, ὃν δία πᾶσα 'Ελλὰς ἐλευθερίας ἀμφέθετο στέφανον.'

20

3 vid. Preger. p. 6. Bergk. 3 p. 454 4 δ' ᾶμ' Αίαντος Bergkius: δ' ἀνάματος B.E. cf. Dion. Chrys. Or. 37 6 δνσάμεθα Iacobs: ὁνόμεθα 8 Preger. p. 5. Bergk. l. l. ib. ἔπι Duebnerus: ἐπι 9 ανάῶν Schol. Aristophanis: αὐτῶν 13 cf. Preger. p. 53. Bergk. 3 p. 480 ib. αὐται ΒΕ 14 ἀνέθεν Blomfield: ἀνέθεντο ib. Anthologia Palat. 6, 215: νανμαχίης 16 καὶ λέγει R ib. ἀσπαίρειν Cobetus cx Her. 8, 5: ἀπαίρειν 19 δν δία πᾶσα] οῦ διὰ βονλὰς Dio Chr. or. 37 20 ἀμφέθεντο ΒΕ

871 ούτε γαρ τελευτήσαντι τοιαύτην είκος ήν ανδρί δειλώ και ποοδότη γενέσθαι τιμήν, οὔτ' ἂν ἐτόλμησε των θυγατέρων όνομα θέσθαι τῆ μεν Ναυσινίκην τῆ δ' 'Ακοοθίνιον τῆ δ' 'Αλεξιβίαν, 'Αριστέα δε καλέσαι του υίου, εί μή τις ην έπιφάνεια καὶ λαμ- σ ποότης περί αὐτὸν ἀπὸ τῶν ἔργων ἐκείνων. καὶ μην δτι μόναι των Ελληνίδων αι Κορίνθιαι γυναζκες εύξαντο την καλην έκείνην καλ δαιμόνιον εύχην, ἔρωτα τοῖς ἀνδράσι τῆς πρὸς τοὺς βαρβάρους μάχης Β ἐμβαλεῖν τὴν θεόν, οὐχ ὅπως τοὺς περὶ τὸν Ἡρό- 10 δοτον άγνοῆσαι πιθανόν ήν, άλλ' οὐδὲ τὸν ἔσχατον Καρών · διεβοήθη γάο τὸ πράγμα καὶ Σιμωνίδης έποίησεν έπίγοαμμα, χαλκών είκόνων άνασταθεισών έν τῷ ναῷ τῆς ᾿Αφοοδίτης, ὃν ίδούσασθαι Μήδειαν λέγουσιν, οί μεν αὐτὴν παυσαμένην τὰνδρός, οί 15 δ' έπὶ τῷ τὸν Ἰάσονα τῆς Θέτιδος έρῶντα παῦσαι την θεύν. τὸ δ' ἐπίγραμμα τοῦτ' ἐστίν

'αϊδ' ὑπὲο Ἑλλάνων τε καὶ ἰθυμάχων πολιητᾶν ἐστάθεν εὐξάμεναι Κύποιδι δαιμύνια.
οὐ γὰο τοξοφόροισιν ἐμήδετο δῖ' Ἀφροδίτα
Μήδοις Ἑλλάνων ἀκούπολιν προδύμεν.'

10 τοὺς Turnebus 14 ναῷ] νῷ ΒΕ 15 πανσαμένην] add. ἐρῶσαν W ib. *: τοῦ ἀνδρός 16 Θέτιδος] Κρεοντίδος Μ. Creontis filia Γλαύνη appellabatur 17 τὸν θεὸν ΒΕ 18 vid. Preger, p. 54. Bergk. 3 p. 481 ib. ἰθνμάχων] εὐθνμάχων Athenaeus p. 573 c. ἀγχεμάχων Schol. Pind. Ol. 13, 33 το της είται it τοξοφόροισιν ib. πολιτῶν ΒΕ 19 ευταίτε Βετμάνει (= ἐστάθησαν): ἔσταθεν ib. δαιμόνια scripsi, i. e. οαιμόνιον εὐχήν quod ipse Plutarchus supra dixit interpretando. Plutarchi libri habent δαιμόνιαι 20 ἀφροδίταν ΒΕ

20

ταῦτ' ἔδει γράφειν καὶ τούτων μεμνῆσθαι μᾶλλον, C ἢ τὴν 'Αμεινοκλέους έμβαλεῖν ** παιδοφονίαν.

40. Τῶν τοίνυν αἰτιῶν τῶν κατὰ Θεμιστοκλέους άνέδην έμφορηθείς, έν οξς κλέπτοντα καὶ πλεο-5 νεκτούντα λάθοα των άλλων στοατηγών ού φησι παύσασθαι περί τὰς νήσους τέλος αὐτῶν 'Αθηναίων τον στέφανον άφελόμενος Αίγινήταις ἐπιτίθησι, γοάφων ταῦτα 'πέμψαντες ἀκοοθίνια οί Έλληνες είς Δελφούς έπηρώτων τὸν θεὸν κοινῆ, εί λελάβηκε 10 πλήφεα καὶ ἀφεστὰ τὰ ἀκφοθίνια· δ δὲ παφ' Έλλήνων μεν των άλλων έφησε έχειν, πας' Αίγινητέων δε ού · άλλ' ἀπαίτεε αὐτοὺς τὰ ἀριστεῖα τῆς ἐν Σα- D λαμίνι ναυμαχίας. οὐκέτι Σκύθαις οὐδε Πέρσαις οὐδ' Αἰγυπτίοις τοὺς ξαυτοῦ λόγους ανατίθησι 15 πλάττων, ώσπερ Αίσωπος κόραξι καὶ πιθήκοις, άλλὰ τῷ τοῦ Πυθίου προσώπω χρώμενος, ἀπωθεῖ τῶν έν Σαλαμίνι πρωτείων τὰς 'Αθήνας. Θεμιστοκλεί δὲ των δευτερείων έν Ίσθμο γενομένων διά το των στρατηγών εκαστον αύτῷ μεν τὸ πρωτειον έκείνῷ 20 δε τὸ δευτερείον ἀποδούναι, καὶ τέλος τῆς κρίσεως μη λαβούσης, δέου αιτιάσασθαι την φιλοτιμίαν των στρατηγών, πάντας ἀποπλεῦσαί φησι τοὺς Έλληνας Ε ύπο φθόνου μη βουληθέντας άναγορεῦσαι τον άνδρα ποῶτον.

41. Έν δε τῆ ενάτη καὶ τελευταία τῶν βίβλων,

² lac. 12 B. 10 E. Fort. supplendum $\tau \tilde{\eta}$ lotogla cf. p. 864 d 3 altlov BE 4 ared ηv W: aralog cf. Her. 8, 112 7 malim required $\eta \sigma v$ 10 τa ex Her. 8, 122 11 *: eggs 12 aralog \(\text{A} \) $\text{T} = \text{A} \) aralog \(\text{T} = \text{A} \) <math>\text{T} = \text{T} = \text{A} \) <math>\text{T} = \text{T} = \$

όσον ἦν ὑπόλοιπον ἔτι τῆς ποὺς Λακεδαιμονίους αὐτῷ δυσμενείας, ἐκχέαι σπεύδων τὸ παρ' αὐτὸν ἀφείλετο τὴν ἀοίδιμον νίκην καὶ τὸ περιβόητον Πλαταιᾶσι κατόρθωμα τῆς πόλεως γέγραφε γὰρ ώς 'πρότερον μέν ώρρώδουν τούς 'Αθηναίους, μή ε πεισθέντες ύπὸ Μαρδονίου τοὺς Ελληνας έγκαταλίπωσιν· τοῦ δ' Ἰσθμοῦ τειχισθέντος ἐν ἀσφαλεῖ θέμενοι την Πελοπόννησον ημέλουν ήδη των άλλων καλ περιεώρων, έυρτάζοντες οίκοι καλ τούς πρέσβεις των 'Αθηναίων κατειρωνευόμενοι καὶ διατρίβοντες'. 10 F πως οδυ έξηλθου είς Πλαταιάς πεντακισχίλιοι Σπαρτιάται, περί αύτον έχων άνηρ έκαστος έπτι εϊλωτας; ἢ πῶς κίνδυνον ἀράμενοι τοσοῦτον ἐκράτησαν καὶ κατέβαλον μυριάδας τοσαύτας; ἄκουσον αίτίας πιθανής. 'έτυχε' φησίν 'έν Σπάρτη παρεπι- 15 δημών έκ Τεγέας άνηο όνομα Χείλεως, δ φίλοι τινες καὶ ξένοι τῶν ἐφόρων ἦσαν· οὖτος οὖν ἔπεισεν αὐτοὺς ἐκπέμψαι τὸ στράτευμα, λέγων ὅτι τοῦ ὅιατειχίσματος οὐδεν ὄφελός ἐστι Πελοποννησίοις, ἂν 'Αθηναΐοι Μαρδονίφ προσγένωνται.' τοῦτο Παυσα- 20 νίαν έξήγαγεν είς Πλαταιάς μετά της δυνάμεως. 872 εἰ δέ τι κατέσχεν οἰκεῖον ἐν Τεγέα πράγμα τὸν Χείλεων ἐκεῖνον, οὐκ ἄν ἡ Ἑλλὰς περιεγένετο.

42. Πάλιν δε τοῖς 'Αθηναίοις οὖκ ἔχων ὅ τι χρήσαιτο, ποτε μεν αἴοει ποτε δε καταβάλλει τὴν 😅

¹ ἔτι τῆς Emperius: ἐν τῆ 5 cf. Her. 9, 6 sq ib. ὡρρώδουν τοὺς Ιὰ: ὁρρωδοῦντας cf. Her. 8, 144 11 εἰς Πλαταιὰς
Leonicus: ἐν πλαταιᾶς ib. πενταιας/λιε: cf. Her. 9, 10
15 αἴτια ΒΕ ib. παρεπιδημικ: ἐν τὰν παρεπιδοαμῶν
cf. Her. 9, 9 25 ποτὲ μὲν αἴρει Κ

πόλιν άνω καὶ κάτω μεταφέρων, οθς Τεγεάταις μέν είς άγῶνα λέγει περί τῶν δευτερείων ματαστάντας 'Ηρακλειδών τε μεμνησθαι καὶ τὰ πρὸς 'Αμαζόνας ποαχθέντα ποοφέρειν ταφάς τε Πελοποννησίων των 5 ύπὸ τῆ Καδμεία πεσόντων καὶ τέλος, εἰς τὸν Μαραθώνα καταβαίνειν τῷ λόγφ φιλοτιμουμένους καλ άγαπωντας ήγεμονίας τυχέῖν τοῦ ἀριστεροῦ κέρως. δλίγον δ' ΰστερον αὐτοῖς Παυσανίαν καὶ Σπαρτιάτας Β τῆς ἡγεμονίας ὑφίεσθαι καὶ παρακαλείν, ὅπως κατὰ 10 Πέρσας άντιταχθῶσι τὸ δεξιὸν κέρας παραλαβόντες, αὐτοῖς δὲ παραδύντες τὸ εὐώνυμον, ὡς ἀηθεία τὴν ποὸς τοὺς βαρβάρους μάχην ἀπολεγομένους. καίτοι γελοΐον, εί μὴ συνήθεις εἶεν οί πολέμιοι, μάχεσθαι μη θέλειν. άλλα τούς γ' άλλους "Ελληνας είς έτε-15 00ν ύπὸ τῶν στρατηγῶν ἀγομένους στρατόπεδον, 'ώς έκινήθησαν, φησί φεύγειν άσμένως την Ιππον ποὸς τὴν τῶν Πλαταιέων πόλιν · φεύγοντας δ' ἀφι- C κέσθαι πρός το 'Ηραΐον' έν δ και απείθειαν και λιποταξίαν καλ προδοσίαν δμοῦ τι πάντων κατηγό-20 οησε. τέλος δὲ μόνους φησὶ τοῖς μὲν βαοβάοοις Λακεδαιμονίους καὶ Τεγεάτας τοῖς δὲ Θηβαίοις 'Αθηναίους συμπεσόντας διαγωνίσασθαι, τὰς δ' ἄλλας πόλεις δμαλώς απάσας του κατορθώματος απεστέοηκεν· 'οὐδένα συνεφάψασθαι τοῦ ἀγῶνος, ἀλλὰ 25 καθημένους πάντας έπὶ τῶν ὅπλων έγγὺς καταλιπείν

¹² ἀπολογουμένους ΒΕ nisi quod in B est ε supra λο
16 ἐνιμήθησαν Basileensis. cf. Her. 9, 52

παξίαν
20 φησί] cf. Her. 9, 59 sq. 67
24 cf. Her. 9,
69 sq. •ib. οὐδένα] add. λέγων R. γὰο W

 \mathbf{E}

καὶ προδοῦναι τοὺς ὑπὲρ αὐτῶν μαχομένους ὁψὲ δὲ Φλιασίους καὶ Μεγαρέας πυθομένους νικῶντα Παυσανίαν, προσφερομένους καὶ ἐμπεσόντας εἰς τὸ Θηβαίων ἱππικόν, οὐδενὶ λόγω διαφθαρῆναι· Κορινθίους δὲ τῆ μὲν μάχη μὴ παραγενέσθαι, μετὰ 5 D δὲ τὴν νίκην ἐπειγομένους διὰ τῶν λόφων, μὴ περιπεσεῖν τοῖς ἱππεῦσι τῶν Θηβαίων· οἱ γὰρ Θηβαίοι, τῆς τροπῆς γενομένης, προϊππεύοντες τῶν βαρβάρων προθύμως παρεβοήθουν φεύγουσιν αὐτοῖς, δηλονότι τῶν ἐν Θερμοπύλαις στιγμάτων χάριν ἀπο- 10 διδόντες. ἀλλὰ Κορινθίους γε καὶ τάξιν ἡν ἐμάχοντο τοῖς βαρβάροις, καὶ τέλος ἡλίκον ὑπῆρξεν αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ Πλαταιᾶσιν ἀγῶνος ἔξεστι Σιμωνίδου πυθέσθαι γράφοντος ἐν τούτοις

'μέσσοι δ' οῖ τ' "Εφυραν πολυπίδακα ναιετάοντες, 15 παντοίης ἀρετῆς ἴδριες ἐν πολέμω, οῖ τε πόλιν Γλαύκοιο, Κορίνθιον ἄστυ, νέμοντες,

20

ος ** κάλλιστον μάρτυν εθεντο πόνων χουσοῦ τιμήεντος ἐν αἰθέρι· καί σφιν ἀέξει αὐτῶν τ' εὐρεῖαν κληδόνα καὶ πατέρων.

ταῦτα γὰο οὐ χορὸν ἐν Κορίνθφ διδάσκων οὐδ' ἄσμα ποιῶν εἰς τὴν πόλιν, ἄλλως δὲ τὰς πράξεις ἐκείνας, ἐλεγεῖα γράφων, ἱστόρηκεν. δ δὲ προλαμ-

⁷ Turnebus: παραπεσεΐν 11 γε R: τε ib. $\tilde{\eta}\nu$] add. ἔχοντες R. malim $\tilde{\eta}$ cum W 12 τέλος] πλέος W 15 μέσσοι Turnebus: μέσσοισι cf. Bergk. 3 p. 424 ib. Schneidewinus: ολ γέφνραν 18 nullam lac. exhibent BE. ολ καλ πάλλιστον supplet Bergkius et deinde πόλιν pro πόνον 21 ολ χορον Herwerdenus: ολχ ολον 22 ἄλλως] malim ἀπλῶς

βάνων τὸν ἔλεγχον τοῦ ψεύσματος τῶν ἐζησομένων 'πόθεν οὖν πολυάνδρια καὶ θῆκαι τοσαῦται καὶ F μνήματα νεκοών, έν οἷς έναγίζουσιν άχοι νῦν Πλαταιείς τῶν Ελλήνων συμπαρόντων' ** αἴσχιον, ὡς 5 οίμαι, τής προδοσίας των γενεών κατηγόρηκεν έν τούτοις των δε άλλων δσοι και φαίνονται έν Πλαταιῆσι ἐόντες τάφοι, τούτους δέ, ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι, αίσχυνομένους τη ἀπεστοι της μάχης ἐκάστους χώματα χωσαι κεινά των έπιγινομένων είνεκ' 10 ανθρώπων'. ταύτην την απεστώ της μάχης προδοσίαν οὖσαν Ἡρόδοτος ἀνθρώπων μόνος ἀπάντων ήμουσε, Παυσανίαν δε και 'Αριστείδην και Λακεδαιμονίους καὶ 'Αθηναίους ἔλαθον οἱ "Ελληνες έγκα- 878 ταλιπόντες τὸν κίνδυνον καὶ οὕτ' Αἰγινήτας 'Αθη-15 ναῖοι διαφόρους ὄντας εἶοξαν τῆς ἐπιγραφῆς, οὕτε Κορινθίους ήλεγξαν, οθς πρότερον νιαιντες φεύγειν από Σαλαμίνος, αντιμαρτυρούσης αὐτοῖς τῆς Έλλάδος. καίτοι Κλεάδας ἦν δ Πλαταιεύς, δς ἔτεσι δέκα υστερον των Μηδικών Αλγινήταις χαριζόμενος, 20 ώς φησιν 'Ηρόδοτος, ἐπώνυμον ἔχωσεν αὐτῶν πολυάνδοιον. 'Αθηναΐοι δε καλ Λακεδαιμόνιοι τί παθόντες εὐθὺς τότε πρὸς μὲν ἀλλήλους ὀλίγον ἐδέησαν είς χεῖρας έλθεῖν περί τοῦ τροπαίου τῆς ἀναστά-

^{4 9} B 7 E. Supplet öveidog R. Possis etiam έγκλημα vel πατηγόρημα. cf. Vit. Cor. c. 20 5 *: οἴομαι ib. γενεῶν] πόλεων? 6 Her. 9, 85 7 *: πλαταιῆσιν 8 ἐπαισχυνομένους idem ib. ἀπεστοῖ S: ἀπο 5 BE 10 τὴν R ib. ἀπεστοᾶ S: ἀπο 8 B 5 E 16 οὖς πρότερον νικῶντες] scr. vid. cum Turnebo αὐτοὺς πρότερον εἰπόντες 18 ὖς Duebnerus 19 νστερον] om. BE

Β σεως· τοὺς δ' Έλληνας ἀποδειλιάσαντας καὶ ἀποδράντας οὐκ ἀπήλαυνον τῶν ἀριστείων, ἀλλ' ἐνέγραφον τοῖς τροπαίοις καὶ τοῖς κολοσσοῖς καὶ μετεδίδοσαν τῶν λαφύρων· τέλος δὲ τῷ βωμῷ τοὐπίγραμὶ τοῦτο γράφοντες ἐνεχάραξαν

'τόνδε ποθ' "Ελληνες Νίκης κράτει, ἔργφ "Αρηος, εὐτόλμφ ψυχῆς λήματι πειθόμενοι, Πέρσας έξελάσαντες, έλευθέρα Έλλάδι κοινὸν ίδρύσαντο Διὸς βωμὸν Έλευθερίου;'

μή καὶ τοῦτο Κλεάδας ἤ τις ἄλλος, ὧ Ἡρόδοτε, 10 κολακεύων τὰς πόλεις ἐπέγραψε; τί οὖν ἐδέοντο τὴν γῆν ὀρύσσοντες διακενῆς ἔχειν πράγματα καὶ C ὁᾳδιουργεῖν χώματα καὶ μνήματα τῶν ἐπιγιγνομένων. ἕνεκ' ἀνθρώπων κατασκευάζοντες, ἐν τοῖς ἐπιφανεστάτοις καὶ μεγίστοις ἀναθήμασι τὴν δόξαν αὐτῶν 15 καθιερουμένην ὁρῶντες; καὶ μὴν Παυσανίας, ὡς λέγουσιν, ἤδη τυραννικὰ φρονῶν ἐπέγραψεν ἐν Δελφοῖς

"Ελλήνων ἀρχηγός ἐπεὶ στρατον ὅλεσε Μήδων Παυσανίας, Φοίβφ μνῆμ' ἀνέθηκε τόδε,'. κοινούμενος ἀμωσγέπως τοῖς "Ελλησι τὴν δόξαν ὧν ἐαυτον ἀνηγόρευσεν ἡγεμόνα' τῶν δ' Ἑλλήνων οὐκ ἀνασχομένων ἀλλ' ἐγκαλούντων, πέμψαντες εἰς Δελφοὺς Δακεδαιμόνιοι τοῦτο μὲν ἐξεκόλαψαν, τὰ δ'

¹ Herwerdenus: ἀποδράσαντας 6 cf. Preger. p. 65. Bergk. p. 484 ib. ποθ³] μεθ³ BE ib. νίμην iidem 7 versum om. BE 12 πράγματα Duebnerus: τὰ πράγματα 16 παθιερωμένην Emperius 19 Bergk. 3 p. 483 Preger. p. 72 20 φόβω BE 21 άμωσγέπως R: ἄλλως τε πῶς

ονόματα των πόλεων, ωσπερ ην δίκαιον, ἐνεχάρα- D ξαν. καίτοι πως εἰκός ἐστιν ἢ τοὺς Ἑλληνας ἀγανακτεῖν τῆς ἐπιγραφῆς μὴ μετασχόντας, εἰ συνήδεσαν ἑαυτοῖς τὴν ἀπόλειψιν τῆς μάχης, ἢ Λακεδαιμονίους τὸν ἡγεμόνα καὶ στρατηγὸν ἐκχαράξαντας, ἐπιγράψαι τοὺς ἐγκαταλιπόντας καὶ περιιδόντας τὸν κίνδυνον; ὡς δεινότατόν ἐστιν, εἰ Σωφάνης μὲν καὶ ᾿Αείμνηστος καὶ πάντες οἱ διαπρεπως ἀγωνισάμενοι τὴν μάχην ἐκείνην οὐδὲ Κυθνίων ἐπιγραφομένων τοῖς τροπαίοις οὐδὲ Μηλίων ἠχθέσθησαν Ἡρόδοτος δὲ Ε τρισὶ μόναις πόλεσιν ἀναθεὶς τὸν ἀγωνα τὰς ἄλλας πάσας ἐκχαράττει των τροπαίων καὶ των ἱερων.

43. Τεσσάρων δ' ἀγώνων τότε πρὸς τοὺς βαρβάρους γενομένων, ἐκ μὲν 'Αρτεμισίου τοὺς 'Ελλη15 νας ἀποδρᾶναί 'φησιν' ἐν δὲ Θερμοπύλαις, τοῦ
στρατηγοῦ καὶ βασιλέως προκινδυνεύοντος, οἰκουρεῖν καὶ ἀμελεῖν 'Ολύμπια καὶ Κάρνεια πανηγυρίζοντας τὰ δ' ἐν Σαλαμῖνι διηγούμενος τοσούτους
περὶ 'Αρτεμισίας λόγους γέγραφεν, ὅσοις ὅλην τὴν
20 ναυμαχίαν οὐκ ἀπήγγελκε τέλος δέ, καθημένους ἐν Ε
Πλαταιαῖς ἀγνοῆσαι μέχρι τέλους τὸν ἀγῶνα τοὺς
"Ελληνας, ὥσπερ βατραχομυομαχίας γινομένης, ἢν
Πίγρης ὁ 'Αρτεμισίας ἐν ἔπεσι παίζων καὶ φλυαρῶν
ἔγραψε, σιωπῆ διαγωνίσασθαι συνθεμένων, ἵνα λά-

8 συνήδεισαν BE 7 ως] ων W ib. Σωφάνης — 'Λείμνηστος Wesselingius ex Her. 9, 64. 73: σωχάρης — δείπνιστος 14 έπ μὲν X: ἐπ μὲν γὰρ 15 Her. 8, 21 16 id. 7, 206 19 ἀρτεμεισίον Ε ἀρτεμισίον Β 22 ἢν W 23 'Λρτεμισίας] subintelleg, vel addendum πολίτης non ἀδελφὸς monet W îb. ἐν ἔπεσι] ἐνέπαισε Ε ἐνέπεσε Β 24 συνδεμένους Turnebus

θωσι τοὺς ἄλλους, αὐτοὺς δὲ Δακεδαιμονίους ἀνδρεία μεν οὐδεν κρείττονας γενέσθαι τῶν βαρβάρων, ανόπλοις δε και γυμνοῖς μαχομένους κοατῆσαι. Ξέοξου μεν γαο αὐτοῦ παρόντος, ὑπὸ μαστίγων μόλις ὅπισθεν ωθούμενοι προσεφέροντο τοῖς "Ελλησιν, ἐν δε τ 874 Πλαταιαῖς, ὡς ἔοικεν, ἐτέρας ψυχὰς μεταλαβόντες ·λήματι μεν και δώμη οὐκ ήσσονες ήσαν· ή δε έσθής, ἔρημος ἐοῦσα ὅπλων, πλεῖστον ἐδηλήσατό σφεας πρός γάρ δπλίτας έδντες γυμνήτες άγωνα έποιέοντο'. τι οδν περίεστιν ένδοξον ή μέγα τοῖς 10 "Ελλησιν ἀπ' ἐκείνων τῶν ἀγώνων, εὶ Δακεδαιμύνιοι μεν άσπλοις έμάχοντο, τούς δ' άλλους ή μάχη παοόντας έλαθε, κενά δε πολυάνδοια τιμώμενα τοίς έκάστου, ψευδών δε γραμμάτων μεστοί τρίποδες έστασι και βωμοί παρά τοῖς θεοῖς, μόνος δὲ τάλη- 16 θες 'Ηρόδοτος έγνω, τους δ' άλλους απαντας άνθοώ-Β πους, δσοι λόγον Ελλήνων έχουσιν, έξηπάτηκεν ή φήμη τῶν τότε κατορθωμάτων, ὡς ὑπερφυῶν γενομένων; τί δήτα; γραφικός άνήρ, καὶ ήδὺς δ λόγος, και χάρις ἔπεστι και δεινότης και ώρα τοίς 20 διηγήμασι 'μῦθον δ' ώς δτ' ἀοιδός, ἐπισταμένως' μέν οθ λιγυρώς δε και γλαφυρώς ήγόρευκεν. άμέλει

¹ ἀνδρία ΒΕ 3 ἀόπλοις? 6 μεταβαλόντες ΒΕ 7 cf. Her. 9, 62. 63 8 idem: οὐσα 9 ita scripsi ex Herodoto; γνμνῆται 11 ἀπ' ἐκείνον τοῦ ἀγῶνος R 13 τιμῶμεν ἐπάστον ἔτονς Εmperius; malim τιμῶμεν ἔτονς ἐκάστον cf. Thuc. 3, 58: οὖς ἀποθανόντας — ἔτιμῶμεν κατὰ ἔτος ἔκασον ib. τοἴς ἑκάστον] ἐκάστοις Ψ 14 ψευστῶν ΒΕ ib. δὲ] τε W 19 ἀνὴρ *: ἀνήρ 20 δεινότης] λειότης Ruhnkenius 21 Hom. λ 367

ταῦτα καὶ κηλεῖ καὶ προσάγεται πάντας, ἀλλ' ὅσπερ ἐν δόδοις δεῖ κανθαρίδα φυλάττεσθαι τὴν βλασφημίαν αὐτοῦ καὶ κακολογίαν, λείοις καὶ ἐπαλοῖς σχήμασιν ὑποδεδυκυῖαν, ἵνα μὴ λάθωμεν ἀτόπους C καὶ ψευδεῖς περὶ τῶν ἀρίστων καὶ μεγίστων τῆς Ἑλλάδος πόλεων καὶ ἀνδρῶν δόξας λαβόντες.

1 ὥσπερ ἐν δόδοις κέ] cf. p. 537 f. et Symbolas meas

* ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΡΕΣΚΟΝΤΩΝ ΦΙΛΟΣΟΦΟΙΣ ΦΥΣΙΚΩΝ ΔΟΓΜΑΤΩΝ

BIBAIA HENTE.

BIBAION HPQTON.

Μέλλοντες τὸν φυσικὸν παραδώσειν λόγον άναγκαϊον ήγούμεθα εὐθὺς ἐν ἀρχαῖς διελέσθαι τὴν τῆς φιλοσοφίας πραγματείαν, ἵν' είδῶμεν τί ἐστι καλ πόστον μέρος αὐτῆς ή φυσική διέξοδος. οί μὲν Ε οδυ Στωικοί έφασαν την μέν σοφίαν είναι θείων τε κ καλ άνθοωπίνων έπιστήμην, την δε φιλοσοφίαν άσκησιν έπιτηδείου τέχνης, έπιτήδειον δ' είναι μίαν καὶ ἀνωτάτω την ἀρετην, ἀρετὰς δὲ τὰς γενικωτάτας τρεῖς, φυσικήν ήθικήν λογικήν δι' ήν αίτίαν καλ τριμερής έστιν ή φιλοσοφία, ής τὸ μὲν φυσικύν 10 τὸ δ' ήθικὸν τὸ δὲ λογικόν καὶ φυσικὸν μὲν ὅταν περί κόσμου ζητώμεν καί των έν κόσμω, ήθικον δέ τὸ κατησχολημένον περί τὸν ἀνθρώπινον βίον, λογικον δε το περί τον λόγον, ο καί διαλεκτικου κα-F λοῦσιν. 'Αριστοτέλης δὲ καὶ Θεόφραστος καὶ σχεδὸν 15 πάντες οί Περιπατητικοί διείλοντο την φιλοσοφίαν ούτως άναγκαῖον τὸν τέλειον ἄνδρα καὶ θεωρητικόν είναι των όντων και πρακτικόν των δεόντων. τοῦτο δ' έξεστι καὶ έκ τούτων συνιδεΐν, οἷον ζητεΐται

εί ζῷον ἢ μὴ ζῷον ὁ ἥλιος, εἴπερ ὁρᾶται ὁ τοῦτο δὲ ζητῶν θεωρητικός ἐστιν οὐδὲ γάρ τι πλέον θεωρεῖται ἢ τὸ ὄν. ζητεῖται ὁμοίως εἰ ἄπειρος ὁ κόσμος ἐστὶ καὶ εἰ ἔξω τι τοῦ κόσμου ἔστι ταῦτα 875 γὰρ πάντα θεωρητικά. ζητεῖται πάλιν πῶς βιοτεύειν καὶ πῶς προἴστασθαι τέκνων προσήκει καὶ πῶς ἄρχειν καὶ πῶς νομοθετεῖν ταῦτα γὰρ πάντα ἕνεκα τοῦ πρᾶξαι ζητεῖται καὶ ἔστιν ὁ τοιοῦτος πρακτικὸς ἀνήρ.

Α'. Τί έστι φύσις.

10

'Έπειδη πρόκειται ημίν τὰ φυσικὰ θεωρησαι, ἀναγκαϊον ήγοῦμαι δηλῶσαι, τί ποτ' ἐστὶν ἡ φύσις κτοπον γὰρ πειρᾶσθαι μὲν φυσιολογεϊν, ἀγνοεῖν δ' αὐτὸ τοῦτο, τὴν τῆς φύσεως δύναμιν. ἔστιν οὖν, 15 κατὰ τὸν 'Αριστοτέλην, φύσις ἀρχὴ κινήσεως καὶ Β ἡρεμίας, ἐν ιν πρώτως ἐστὶ καὶ οὐ κατὰ συμβεβηκός πάντα γὰρ τὰ δρώμενα, ὅσα μήτε ὑπὸ τύχης μήτε ὑπ' ἀνάγκης μήτ' ἐστὶ θεῖα μήτε τοιαύτην αἰτίαν ἔχει, φυσικὰ λέγεται καὶ φύσιν ἰδίαν ἔχει τὸ οἶον γῆ πῦρ ὕδωρ ἀὴρ φυτὰ ζῷα ἔτι δὲ ταῦτα τὰ γινόμενα, ὅμβροι χάλαζαι κεραυνοὶ πρηστήρες ἄνεμοι ταῦτα γὰρ ἀρχὴν ἔχει τινά οὐ γὰρ ἐξ αἰῶνος ἕκαστον τούτων ἐστὶν ἀλλ' ἀπό τινος ἀρχῆς γίνεται καὶ ταῦτα μέντοι, οἶον ζῷα φυτά, ἀρχὴν το γενέσεως ἔχει ἐν δὴ τούτοις ἡ φύσις ἀρχὴ τὸ πρῶ-

¹ εἴπες ὁςᾶται] εἴπες ποςεύεται Usener. εἴπες φέςεται D (* Diels) εἰ πεπύςωται? 5 πάλιν πῶς Budaeus: πῶς πάλιν (δὲ πῶς πάλιν Vatic, n. 139) 10 cf. Arist. p. 192, 21b. Galen. Hist. Phil. 20 25 γενέσεως] πινήσεως Corsinus

C τόν έστι καὶ οὐ μόνον κινήσεως ἀλλὰ καὶ ἠǫεμίας ὅσα γὰο ἀρχὴν κινήσεως ἔλαβε, ταῦτα δύναται λαβεῖν καὶ τελευτήν. διὰ τοῦτο οὖν ἡ φύσις ἀρχὴ κινήσεώς ἐστι καὶ ἠǫεμίας.

Β'. Τίνι διαφέρει ἀρχὴ καὶ στοιχεῖα.

Οι μεν οὖν περὶ 'Αριστοτέλην καὶ Πλάτωνα διαφέρειν ἡγοῦνται ἀρχὴν καὶ στοιχεῖα, Θαλῆς δ' δ Μιλήσιος ταὐτὸν νομίζει ἀρχὴν καὶ στοιχεῖα. πλεῖστον δ' ὅσον διαφέρει ἀλλήλων τὰ μεν γὰρ στοιχεῖά ἐστι σύνθετα, τὰς δ' ἀρχάς φαμεν εἶναι το οὕτε συνθέτους οὕτ' ἀποτελέσματα οἶον στοιχεῖα το μεν καλοῦμεν γῆν ὅδωρ ἀέρα πῦρ ἀρχὰς δε λέγομεν διὰ τοῦτο, ὅτι οὐκ ἔχει τι πρότερον ἐξ οὖ γεννᾶται, ἐπεὶ οὐκ ἔσται ἀρχὴ τοῦτο, ἀλλ' ἐκεῖνο ἐξ οὖ γεγέννηται. τῆς δε γῆς καὶ τοῦ ὕδατος ἔστι τινὰ πρότερα ἐξ ὧν γέγονεν, ἡ ὕλη ἄμορφος οὖσα καὶ ἀειδής, καὶ τὸ εἶδος Ὁ καλοῦμεν ἐντελέχειαν, καὶ ἡ στέρησις. ἀμαρτάνει οὖν ὁ Θαλῆς στοιχεῖον καὶ ἀρχὴν λέγων τὸ ὕδωρ.

Γ'. Περί των άρχων τί είσιν.

20

Θαλής δ Μιλήσιος ἀρχὴν τῶν ὅντων ἀπεφή-νατο τὸ ὕδωρ. δοκεῖ δ' δ ἀνὴρ οὖτος ἄρξαι τῆς

5 cf. Galen. 21. Stob. 1, 10, 16 $^{\rm b}$ 15 Corsinus: γεγένηται 17 ἀειδής] ἀνείδεος Stobaeus 19 τὸ ὕδως | τὸ αὐτό Budaeus 20 cf. Stob. 1, 10, 12. Eus. Praep. Ev. 14, 14. 21 Μιλήσιος] add. εἶς τῶν ἐπτὰ σοφῶν Eusebius $^{\rm to}$ τον ἀπάντων Ιυκιίυιας Coh. ad Gent. 3. ib. ἀπεφήνατο εἶναι Eusebius 22 δονεῖ — εἶς Μίλητον] ut Plut. emblema notavit D

φιλοσοφίας καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἡ Ἰωνικὴ αῖρεσις προσ- Ε ηγορεύθη· ἐγένοντο γὰρ πλεῖσται διαδοχαὶ φιλοσοφίας. φιλοσοφήσας δ' ἐν Αἰγύπτφ πρεσβύτερος ἡλθεν εἰς Μίλητον. ἐξ ὕδατος δέ φησι πάντα εἶναι καὶ εἰς ὕδωρ πάντα ἀναλύεσθαι· στοχάζεται δ' ἐκ τούτου πρῶτον, ὅτι πάντων τῶν ζώων ἡ γονὴ ἀρχή ἐστιν, ὑγρὰ οὖσα· οὕτως εἰκὸς καὶ τὰ πάντα ἐξ ὑγροῦ τὴν ἀρχὴν ἔχειν. δεύτερον, ὅτι πάντα τὰ φυτὰ ὑγρῷ τρέφεται καὶ καρποφορεῖ, ἀμοιροῦντα 10 δὲ ξηραίνεται· τρίτον, ὅτι καὶ αὐτὸ τὸ πῦρ τὸ τοῦ ἡλίου καὶ τὸ τῶν ἄστρων ταῖς τῶν ὑδάτων ἀνα- Ε θυμιάσεσι τρέφεται καὶ αὐτὸς ὁ κόσμος· διὰ τοῦτο καὶ· Ὅμηρος ταύτην τὴν γνώμην ὑποτίθεται περὶ τοῦ ὕδατος

ις ΄Ώκεανός, δσπερ γένεσις πάντεσσι τέτυκται.'

'Αναξίμανδρος δ' δ Μιλήσιός φησι τῶν ὅντων τὴν ἀρχὴν εἶναι τὸ ἄπειρον ἐκ γὰρ τούτου πάντα γίνεσθαι καὶ εἰς τοῦτο πάντα φθείρεσθαι διὸ καὶ γεννᾶσθαι ἀπείρους κόσμους, καὶ πάλιν φθείρεσθαι το εἰς τὸ ἐξ οὖ γίνονται. λέγει γοῦν διότι ἄπειρόν ἐστιν, ἵνα μηδὲν ἐλλείπῃ ἡ γένεσις ἡ ὑφισταμένη. ἀμαρτάνει δ' οὖτος, μὴ λέγων τί ἐστι τὸ ἄπειρον, 876 πότερον ἀἡρ ἐστιν ἢ ὕδωρ ἢ γῆ ἢ ἄλλα τινὰ σώματα. ἀμαρτάνει οὖν, τὴν μὲν ὕλην ἀποφαινό-

³ πρεσβύτερος] collocavit ante ήλθεν Eusebius 4 idem: δς ἐξ ὅδατος φησὶ 10 τρίτον δὲ idem 11 τδ] om. idem 15 Hom. Ξ 246 19 πάλν | πᾶν Μεἰπεκίυς 20 γίνονται] γίνεσθαι D, quod durissimum ib. διότι Eusebius: διὰ τί (διατί Vatic.) ib. ἄπειρον] τὸ ἀπέραντον idem 22 οὖτος] καὶ οὖτος Eusebius. om. Stobaeus

μενος τὸ δὲ ποιοῦν αἴτιον ἀναιρῶν· τὸ γὰρ ἄπειοον οὐδὲν ἄλλο ἢ ὅλη ἐστίν· οὐ δύναται δ' ἡ ὅλη εἶναι ἐνεργεία, ἀν μὴ τὸ ποιοῦν ὑποκέηται.

'Αναξιμένης δ' δ Μιλήσιος ἀρχὴν τῶν ὅντων ἀέρα ἀπεφήνατο ' ἐκ γὰρ τούτου τὰ πάντα γίνεσθαι 6 και εἰς αὐτὸν πάλιν ἀναλύεσθαι, οἶον 'ἡ ψυχή' φησίν 'ἡ ἡμετέρα ἀἡρ οὖσα συγκρατεῖ ἡμᾶς και ὅλον Β τὸν κόσμον πνεῦμα και ἀἡρ περιέχει ' λέγεται δὲ συνωνύμως ἀἡρ και πνεῦμα. ἀμαρτάνει δὲ και οὖτος, ἐξ ἀπλοῦ και μονοειδοῦς ἀέρος και πνεύμα- 10 τος δοκῶν συνεστάναι τὰ ζῷα ' ἀδύνατον γὰρ ἀρχὴν μιαν τὴν ὅλην τῶν ὄντων, ἐξ ἤς τὰ πάντα, ὑποστῆναι ' ἀλλὰ και τὸ ποιοῦν αἴτιον χρὴ ὑποτιθέναι ' οἷον ἄργυρος οὐκ ἀρκεῖ πρὸς τὸ ἔκπωμα γενέσθαι, ἀν μὴ και τὸ ποιοῦν ἦ, τουτέστιν ὁ ἀργυροκόπος ' 15 ὁμοίως και ἐπὶ τοῦ χαλκοῦ και τοῦ ξύλου και τῆς ἄλλης ὅλης.

Αναξαγόρας δ Κλαζομένιος άρχὰς τῶν ὔντων τὰς δμοιομερείας ἀπεφήνατο ἐδόκει γὰρ αὐτῷ ἀπορώτατον εἶναι, πῶς ἐκ τοῦ μὴ ὅντος δύναταί τι νο Ο γίνεσθαι ἢ φθείρεσθαι εἰς τὸ μὴ ὅν τροφὴν γοῦν προσφερόμεθα ἀπλῆν καὶ μονοειδῆ, οἶον τὸν Δημήτριον ἄρτον, τὸ ΰδωρ πίνοντες καὶ ἐκ ταὐτης τῆς τροφῆς τρέφεται θρὶξ φλὲψ ἀρτηρία νεῦρα

³ ἐνεργεία Eusebius: ἐνέργεια libri. ἐν ἐνεργεία R 5 τὰ] om. Eusebius 12 ἐξ ἡς τὰ πάντα] om. Eusebius 18 ἀναξαγόρας Ἡγησιβούλον Κλαζομένιος Stobaeus 22 Δημήτριον Hasius: δημήτρειον 23 πίνοντες] aut delendum aut supplendum καὶ ἐσθίοντες 24 θρίξ] om. Stobaeus ib. νεῦρα] σάρξ νεῦρα idem

δστα καὶ τὰ λοιπὰ μόρια. τούτων οὖν γινομένων, διιολογητέου έστιν δτι έν τη τροφή τη προσφερομένη πάντα έστὶ τὰ όντα καὶ ἐκ τῶν όντων πάντα αύξεται καλ έν έκείνη έστλ τῆ τροφῆ μόρια αίματος 5 γεννητικά και νεύρων και όστέων και των άλλων. ά ήν λόγω θεωρητά μόρια. οὐ γὰρ δεῖ πάντα ἐπὶ την αἴσθησιν ἀνάγειν, ὅτι ἄρτος καὶ τὸ ὕδωρ ταῦτα κατασκευάζει, άλλ' έν τούτοις έστι λόγω θεωρητά D μόρια, ἀπὸ τοῦ οὖν ὅμοια τὰ μέρη εἶναι ἐν τῆ 10 τροφή τοῖς γεννωμένοις δμοιομερείας αὐτὰ ἐκάλεσε καλ άρχὰς των όντων ἀπεφήνατο καλ τὰς μέν δμοιομερείας ύλην, τὸ δὲ ποιοῦν αἴτιον τὸν νοῦν του τὰ πάντα διαταξάμενου. ἄρχεται δ' ούτως όμοῦ πάντα χρήματα ήν, νοῦς δ' αὐτὰ διῆρε καὶ 15 διεκόσμησε' χρήματα λέγων τὰ πράγματα. ἀποδεκτέος οὖν έστιν, ὅτι τῆ ΰλη τὸν τεχνίτην προσέζευξεν.

'Αρχέλαος 'Απολλοδώρου 'Αθηναΐος ἀέρα ἄπειρον καλ τὴν περλ αὐτὸν πυκνότητα καλ μάνωσιν · τού- 20 των δὲ τὸ μὲν εἶναι πῦρ τὸ δ' ὕδωρ.

Οὖτοι μὲν οὖν ἐφεξῆς ἀλλήλοις ταῖς διαδοχαῖς Ε γενόμενοι τὴν λεχθεῖσαν Ἰωνικὴν συμπληροῦσι φιλοσοφίαν ἀπὸ Θάλητος.

Πάλιν δ' ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς Πυθαγόρας Μνησάρ-25 χου Σάμιος, ὁ πρῶτος φιλοσοφίαν τούτφ τῷ ἡήματι προσαγορεύσας, ἀρχὰς τοὺς ἀριθμοὺς καὶ τὰς

2 ἐστlv] om. Stobaeus 10 αστὰ idem: αστὰς 14 δι η ρε] διήρει W cum Valckenario. Glossema censet D. Num διείρε a διείρω? 15 χρήματα λέγων τὰ πράγματα] interpolationem esse iudicat $\hat{\mathbf{D}}$

συμμετρίας τὰς ἐν τούτοις, ἃς καὶ άρμονίας καλεῖ. τὰ δ' έξ ἀμφοτέρων σύνθετα στοιχεία, καλούμενα δε γεωμετοικά πάλιν δε την μονάδα και την F ἀόριστον δυάδα ἐν ταῖς ἀρχαῖς. σπεύδει δ' αὐτῷ τῶν ἀρχῶν ἡ μὲν ἐπὶ τὸ ποιητικὸν αἴτιον καὶ είδι- σ κόν, ὅπερ ἐστὶ νοῦς ὁ θεός, ἡ δ' ἐπὶ τὸ παθητικόν τε καλ ύλικόν, ὅπερ ἐστὶν ὁ ὁρατὸς κόσμος. εἶναι δὲ τὴν φύσιν τοῦ ἀριθμοῦ δεκάδα. μέχρι γὰρ τῶν δέκα πάντες Ελληνες, πάντες βάρβαροι άριθμοῦσιν, έφ' ά έλθόντες πάλιν άναποδούσιν έπλ την 10 μονάδα και των δέκα πάλιν, φησίν, ή δύναμις έστιν έν τοις τέσσαρσι και τῆ τετράδι το δ' αἴτιον, εί τις ἀπὸ τῆς μονάδος ἀναποδῶν κατὰ πρόσθεσιν τιθείη τοὺς ἀριθμοὺς ἄχρι τῶν τεσσάρων προελθών έκπληρώσει τὸν δέκα ἀριθμόν ἐὰν δὲ ὑπερβάληται 15 877 του τῆς τετράδος, καὶ τῶν δέκα ὑπερεκπεσεϊται· οἷον εί τις θείη εν και δύο προσθείη και τρία και τούτοις τέσσαρα, τὸν τῶν δέκα πληρώσει ἀριθμόν ώστε δ άριθμός κατά μεν μονάδα εν τοις δέκα κατά δε δύναμιν έν τοῖς τέσσαρσι.' διὸ καὶ έφθέν- 20 γοντο οί Πυθαγόρειοι, ώς μεγίστου δρκου όντος της τετράδος,

¹⁰ ἀναποδοῦσιν] ἀναποδίζουσιν Beckius probabiliter 18 ἀναποδῶν] ἀναλαβῶν νel α μονάδος Usenerus. μονάδων D. Malim ἀναποδίζων. Άναποδίζειν ἀπὸ τῆς μονάδος et κατὰ πρόσθεσιν est ut vid. Εν Εν + Εν δύο + Εν τρία + Εν τέσσαρα = δέκα. Ubi πούς est ή μονάς. Contra ἀναποδίζειν (ἀπὸ τῆς δεκάδος) ἐπὶ τὴν μονάδα est δέκα εν, δέκα δύο, δέκα τρία, δέκα τέσσαρα ubi ποὺς est ή δεκάς 15 ὑπερβάλη Stobaeus 18 ἐππληρώσει D 20 ἐπεφθέγγοντο Stobaeus

*ού μὰ τὸν ἁμετέρα ψυχα παραδόντα τετρακτύν, παγὰν ἀενάου φύσιος δίζωμά τ' ἔχουσαν.'

`καλ ή ήμετέρα ψυχή' φησίν 'έκ τετράδος σύγκειται ' είναι γάο νοῦν ἐπιστήμην δόξαν αἴσθησιν, ε έξ ων πάσα τέχνη και έπιστήμη και αὐτοί λογικοί έσμεν. νοῦς μεν οὖν ή μονάς ἐστιν ὁ γὰο νοῦς Β κατά μονάδα θεωρείται, οίον πολλών ζυτων ανθρώπων οί μεν έπὶ μέρους είσιν αναίσθητοι απερίληπτοι καὶ ἄπειροι, ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο ἄνθρωπον ἕνα 10 μόνον νοούμεν, ὧ οὐδείς ἔτυχεν ὅμοιος καὶ ἵππον ένα μόνον νοούμεν, οί δ' έπλ μέρους είσλυ άπειροι. τὰ γὰρ εἴδη ταῦτα πάντα καὶ γένη κατὰ μονάδας είσι. διό και έπι ένος έκαστου αὐτῶν τοῦτον τὸν δρον ἀποδιδόντες λέγουσι ζώον λογικὸν ή ζώον 15 χρεμετιστικόν δητέον. διὰ τοῦτο οὖν νοῦς ή μονάς, φ ταύτα νοούμεν, και ή δυάς δ' ή άδριστος έπιστήμη, είκοτως πάσα γαρ απόδειξις και πάσα πίστις C έπιστήμης, πρός δε και πᾶς συλλογισμός ἔκ τινων δμολογουμένων το άμφισβητούμενον συνάγει καί 20 βαδίως αποδείκνυται έτερον . ὧν ή ἐπιστήμη κατάληψίς έστι, διὸ είη αν δυάς. ή δε δόξα τριάς έκ καταλήψεώς έστιν, εὐλόγως, ὅτι πολλῶν ἐστιν ἡ δόξα ή δὲ τριὰς πληθος, ὡς ετρισμάκαρες Δαναοί'. διὰ τοῦτο οὖν έγκρίνει τὴν τριάδα ** ἡ δὲ τού-

1 ψυχῆ] πεφαλῆ Stobaeus 2 φύσιος cod. Parisinus 1374: φύσεως 7 θεωρεί Usenerus, sed cf. p. 270 lin. 15: ὑπερβάληται, p. 271 lin. 20: ἀποδείννυται Aliter explicat D in Addendis 15 ζητέον] delendum aut post οὖν transponendum monuit Beckius 23 Hom. ε 306 24 οὖν Corsinus: οὖν, quod exhibet etiam cod. E ib. lacunam

των αΐρεσις 'Ιταλική προσηγορεύθη διὰ τὸ τὸν Πυθαγόραν ἐν Ἰταλία σχολάσαι μετέστη γὰρ ἀπὸ Σάμου τῆς πατρίδος, τῆ Πολυκράτους τυραννίδι δυσαρεστήσας.

'Ηράκλειτος καὶ 'Ίππασος ὁ Μεταποντῖνος ἀρχὴν 5
τῶν ὅλων τὸ πῦρ ἐκ πυρὸς γὰρ τὰ πάντα γίνεσθαι καὶ εἰς πῦρ πάντα τελευτᾶν λέγουσι τούτου
δὲ κατασβεννυμένου, κοσμοποιεῖσθαι τὰ πάντα.
πρῶτον μὲν γὰρ τὸ παχυμερέστατον αὐτοῦ εἰς αὐτὸ
συστελλόμενον γῆν γίνεσθαι, ἔπειτ' ἀναχαλωμένην 10
D τὴν γῆν ὑπὸ τοῦ πυρὸς χύσει ὕδωρ ἀποτελεῖσθαι,
ἀναθυμιώμενον δ' ἀέρα γίνεσθαι πάλιν δὲ τὸν
κόσμον καὶ πάντα τὰ σώματα ὑπὸ πυρὸς ἀναλοῦσθαι ἐν τῆ ἐκπυρώσει. ἀρχὴ οὖν τὸ πῦρ, ὅτι ἐκ
τούτου τὰ πάντα τέλος δέ, ὅτι καὶ εἰς τοῦτο ἀνα- 15
λύεται τὰ πάντα.

Ἐπίκουρος Νεοκλέους 'Αθηναΐος κατὰ ⊿ημόκριτον φιλοσοφήσας ἔφη τὰς ἀρχὰς τῶν ὅντων σώματα λόγω θεωρητά, ἀμέτοχα κενοῦ, ἀγένητα, ἀίδια, ἄφθαρτα, οὕτε θραυσθῆναι δυνάμενα οὕτε 20

X monente dedit Duebnerus. 'post τριάδα intercidit disputatio de sensu (p. 271 lin. 4) promissa, quam expleveris ex Ioanne Philop. in Δr , de anima f. C'^x 45 τὴν δὲ τετράδα τὴν αἴσθησιν. ἐπειδὴ ἡ μὲν τετράς ἐν τοῖς αἴσθησοῖς τὸ σῶμα ἐδήλον πτλ.' D. Proxima ἡ δὲ τούτων αἴσθεσις — - δυσαρεστήσας leguntur in libris post στοιχεῖα δὲ τέτταρα (p. 274, 21) 6 ὅλων] πάντων Eusebius ib. ἐν] ἐν τοῦ Iustinus ib. ἐν τοῦ πυρὸς Eusebius ib. ἐν] ἐν τοῦ Iustinus ib. ἐν τοῦ πυρὸς Eusebius 10 γῆν γίνεσθαι 'ex deter. codd.' (D): γῆ γίνεται 11 χύσει Doehnerus: φύσει 15 ὅτι] καθότι Eusebius 19 ἀγέννητα codd. 20 ἀδιάφθαρτα D cum Eusebio

διάπλασιν έκ των μερων λαβεΐν οὖτ' άλλοιωθηναι. είναι δ' αὐτὰ λόγφ θεωρητά· ταῦτα μέντοι κινεῖσθαι Ε έν τῷ κενῷ καὶ διὰ τοῦ κενοῦ: εἶναι δὲ καὶ αὐτὸ τὸ κενὸν ἄπειρον καὶ τὰ σώματα ἄπειρα. συμβε-5 βηκέναι δὲ τοῖς σώμασι τοία ταῦτα, σχῆμα μέγεθος βάρος. ⊿ημόκριτος μὲν γὰρ ἔλεγε δύο, μέγεθός τε καὶ σχημα, δ δ' Ἐπίκουρος τούτοις καὶ τρίτου, τὸ βάρος, προσέθημευ: 'ἀνάγκη γάρ' φησί εκινεϊσθαι τὰ σώματα τῆ τοῦ βάρους πληγῆ: ἐπεὶ 10 οὐ κινηθήσεται.' εἶναι δὲ τὰ σχήματα τῶν ἀτόμων άπερίληπτα οὐκ ἄπειρα· μὴ γὰρ εἶναι μήτ' ἀγκι- Ε στροειδείς μήτε τριαινοειδείς μήτε κρικοειδείς ταύτα γάο τὰ σχήματα εύθοαυστά έστιν αί δ' ἄτομοι άπαθεῖς ἄθραυστοι, ἴδια δ' ἔχειν σχήματα λόγφ 15 θεωρητά. και εξοηται άτομος, ούχ δτι έστιν έλαγίστη άλλ' ὅτι οὐ δύναται τμηθηναι, ἀπαθής οὖσα καλ αμέτοχος κενού. ώστε, έαν είπη άτομον, άθραυστον λέγει καλ άπαθη, άμέτογον κενού. ὅτι δὲ έστιν άτομος, σαφές καὶ γὰο έστι στοιχεῖα ἀεὶ ὅντα 20 καὶ ζῷα κενὰ καὶ ἡ μονάς.

'Εμπεδοκλής Μέτωνος 'Ακραγαντῖνος τέτταρα 878 μεν λέγει στοιχεῖα, πῦρ ἀέρα ὕδωρ γῆν · δύο δ' ἀρχικὰς δυνάμεις, φιλίαν τε καὶ νεῖκος · ὧν ἡ μέν ἐστιν ἐνωτικὴ τὸ δὲ διαιρετικόν. φησὶ δ' οὕτως

¹ διάπλασιν Iustinus (l. l. 4): διπλάσιον aut διαπλασμόν 8 Eusebius: ἐπέθημεν 9 ἐπεὶ] add. ἀφ' ἐαντῶν Herwerdenus 11 Duebnerus ex Laertio 10, 42: περιληπτὰ 17 εἰπη τις Vigerus 20 ξῷα μενὰ] σώματα ἄμενα aut χωρία μενὰ Corsinus. μαὶ σώματα μαὶ ξῷα μενὰ vertit Amyotus. ξῷα ἄπειρα ex Laert. 10, 74 Beckius. num ξῷα ἄγονα?

'τέσσαρα τῶν πάντων διζώματα ποῶτον ἄκουε. Ζεὺς ἀργὴς "Ηρη τε φερέσβιος ἦδ' 'Αιδωνεύς, Νῆστίς δ', ἡ δακρύοις τέγγει κρούνωμα βρότειον."

Δία μεν γὰο λέγει τὴν ζέσιν καὶ τὸν αἰθέοα, "Ήρην δε φερέσβιον τὸν ἀέρα, τὴν δε γῆν τὸν ᾿Αιδωνέα, τ Νῆστιν δε καὶ κρούνωμα βρότειον οίονεὶ τὸ σπέρμα καὶ τὸ ὕδωρ.

Β Σωκράτης Σωφρονίσκου 'Αθηναΐος και Πλάτων 'Αρίστωνος 'Αθηναΐος (αι γὰρ αὐταὶ περὶ παντὸς έκατέρου δόξαι) τρεῖς ἀρχάς, τὸν θεὸν τὴν ὕλην το τὴν ιδέαν. ὁ δὲ θεὸς νοῦς ἐστι τοῦ κόσμου, ὕλη δὲ τὸ ὑποκείμενον πρῶτον γενέσει καὶ φθορᾳ, ιδέα δ' οὐσία ἀσώματος ἐν τοῖς νοήμασι καὶ ταῖς φαντασίαις τοῦ θεοῦ.

'Αριστοτέλης δε Νικομάχου Σταγειρίτης ἀρχὰς 15 μεν έντελέχειαν, ήτοι εἶδος ὕλην στέρησιν' στοιχεῖα δε τέτταρα, πέμπτον δέ τι σῶμα αἰθέριον ἀμετάβλητον.

Ζήνων Μνασέου Κιτιεύς ἀρχὰς μὲν τὸν θεὸν Ο καὶ τὴν ὕλην, ὧν ὁ μέν ἐστι τοῦ ποιεῖν αἴτιος ἡ νο δὲ τοῦ πάσχειν, στοιχεῖα δὲ τέτταρα.

¹ Mullach. 1 vs. 159 2 ἀργης Beckius: αίθης 8 δακρύοις τέγγει nέ] i. e. lacrimas profundens aquam humanam producit, efficit, nρούνωμα autem non est appositio ad Nησεις 5 δὲ prius Beckius: τs 8 Σωκράτης Σωφρονίσκον Αθηναίος et αί γὰς αὐταὶ — δόξαι] del. D 11 δ δὲ δεὸς — πόσμον] 'falso loco post δεοῦ (lin. 14) in codd. traditur, cum varia lectio ἔστι δὲ δ θεὸς δ νοῦς eius locum obsederit' D. Malim tamen ἔστι δὲ δεὸς νοῦς τοῦ κόσμον

Δ'. Πώς συνέστηκεν δ κόσμος.

Ο τοίνυν κόσμος συνέστη περικεκλασμένφ σχήματι έσχηματισμένος του τρόπου τοῦτου. τῶν ἀτόμων σωμάτων απρονόητον και τυχαίαν έχόντων την ε κίνησιν συνεχώς τε καὶ τάχιστα κινουμένων εἰς τὸ αὐτό, πολλά σώματα συνηθορίσθη, καὶ διὰ τοῦτο D ποικιλίαν έχοντα καὶ σχημάτων καὶ μεγεθών. ἀθροιζομένων δ' έν ταὐτῷ τούτων, τὰ μέν, ὅσα μείζονα ήν και βαρύτερα, πάντως ύπεκάθιζεν · όσα δε μικρά 10 καλ περιφερή καλ λεΐα καλ εὐόλισθα, ταῦτα καλ έξεθλίβετο κατά την σύνοδον τῶν σωμάτων είς τε τὸ μετέωρον άνεφέρετο. ώς δ' οὖν έξέλιπε μὲν ή πληκτική δύναμις μετεωρίζουσα, οὐκέτι δ' ήγεν ή πληγή πρός το μετέωρου, έκωλύετο δε ταῦτα κάτω 15 φέρεσθαι, επιέζετο πρός τούς τόπους τούς δυναμένους δέξασθαι οὖτοι δ' ήσαν οί πέριξ, καὶ πρὸς Ε τούτοις τὸ πληθος τῶν σωμάτων περιεκλᾶτο, περιπλεκόμενα δ' άλλήλοις κατά την περίκλασιν τον οὐρανὸν ἐγέννησε· τῆς δ' αὐτῆς ἐχόμεναι φύσεως 20 αί ἄτομοι, ποικίλαι οὖσαι, καθὼς εἴρηται, πρὸς τὸ μετέωρον έξωθούμεναι, την των άστέρων φύσιν άπετέλουν το δε πλήθος των άναθυμιωμένων σωμάτων ἐπέπληττε τὸν ἀέρα καὶ τοῦτον ἐξέθλιβε πνευματούμενος δ' οδτος κατά την κίνησιν και συμπερι-

¹ Gal. 33. Eus. 15, 32, 1—7 5 sls τὸ αὐτὸ] cum insequentibus iungit Eusebius 6 καl] del. Usenerus 7 καl] prius om. Eusebius 9 Usenerus: βαρύνατα 10 εὐολίσθητα Eusebius ib. καὶ] om: idem 12 ἐξέλειπε D 17 τούτους Eusebius 20 αί idem 22 ἀνωθουμένων Beckius 28 Eusebius: Επλητιε 24 περιλαμβάνων idem

879

Ε λαμβάνων τὰ ἄστρα συμπεριῆγε ταῦτα καὶ τὴν νῦν περιφορὰν αὐτῶν μετέωρον ἐφύλαττε. κἄπειτα ἐκ μὲν τῶν ὑποκαθιζόντων ἐγενήθη ἡ γῆ, ἐκ δὲ τῶν μετεωριζομένων οὐρανὸς πῦρ ἀήρ. πολλῆς δ' ὕλης ἔτι περιειλημμένης ἐν τῆ γῆ πυκνουμένης τε ταύ- 5 της κατὰ τὰς ἀπὸ τῶν πνευμάτων πληγὰς καὶ τὰς ἀπὸ τῶν ἀστέρων αὕρας, προσεθλίβετο πᾶς ὁ μικρομερὴς σχηματισμὸς ταύτης καὶ τὴν ὑγρὰν. φύσιν ἐγέννα ' ρευστικῶς δ' αὕτη διακειμένη κατεφέρετο πρὸς τοὺς κοίλους τόπους καὶ δυναμένους χωρῆσαί 10 τε καὶ στέξαι, ἢ καθ' αὐτὸ τὸ ὕδωρ ὑποστὰν ἐκοίλαινε τοὺς ὑποκειμένους τόπους. τὰ μὲν οὖν κυριώτατα μέρη τοῦ κόσμου τὸν τρόπον τοῦτον ἐγενήθη.

Οι μεν από της Στοας ενα κόσμον απεφήναντο, 15 δη και το παν έφασαν είναι και το σωματικόν.

Έμπεδοκλῆς δὲ κόσμου μὲυ ἕνα, οὐ μέντοι τὸ πᾶν εἶναι τὸν κόσμον ἀλλ' ὀλίγον τι τοῦ παντὸς μέρος, τὸ δὲ λοιπὸν ἀργὴν ὅλην.

Πλάτων δε τεκμαίρεται το δοκούν, ότι είς δ 20 κόσμος καὶ εν το παν, εκ τριών εκ του μη είναι τέλειον, εαν μη πάντα περιέχη εκ του μη εσεσθαι σύσμος τῷ το εξωτέρω του μη εσεσθαι αὐτον ἄφθαρτον, εὰν ἡ τι εξωτέρω

1 ταῦτα] αὐτὰ Eusebius 3 idem: ἐγεννήθη 5 τε] δὲ idem 7 αὐγάς Eusebius 12 τὰ μὲν — ἐγενήθη] om. idem 14 Gal. 32. Eus. 15, 33. Stob. 1, 22, 3α 15 μὲν οὖν Eus. Stobaeus 16 τὰ σωματικὰ Eusebius 20 Πλάτων] cf. Tim. p. 30 c. 31 a, 92 b 21 εἶναι] ἔσεσθαι Eusebius 22 ἐμπεριέχη idem 24 αὐτὸν] om. idem

αὐτοῦ. πρὸς δὴ τὸν Πλάτωνα ξητέον, ὅτι οὐ τέλειος ὁ κόσμος οὐδὲ γὰρ πάντα περιέχει ** καὶ Β
γὰρ ὁ ἄνθρωπός ἐστι τέλειος, ἀλλ' οὐ πάντα περιέχει καὶ πολλὰ παραδείγματα ἔστιν, ὥσπερ ἐπ' ἀνδριάντων καὶ οἰκιῶν καὶ ζωγραφιῶν. πῶς δὲ τέλειος, εἴπερ ἔξωθέν τι αὐτοῦ περιδινεῖσθαι δύναται; ἄφθαρτος δ' οὐκ ἔστιν οὐδὲ δύναται εἶναι, γενητὸς ὧν.

Μητρόδωρος δέ φησιν άτοπον είναι ἐν μεγάλω πεδίω ενα στάχυν γενηθήναι καὶ ενα κόσμον ἐν 10 τῷ ἀπείρω. ὅτι δ' ἄπείρος κατὰ τὸ πλήθος, δήλον ἐκ τοῦ ἄπείρα τὰ αἰτια εἶναι εἰ γὰρ ὁ μὲν κόσμος πεπερασμένος, τὰ δ' αἰτια πάντα ἄπείρα, έξ ὧν ὅδε ὁ κόσμος γέγονεν, ἀνάγκη ἀπείρους εἶναι. ὅπου C γὰρ τὰ πάντα αἰτια, ἐκεῖ καὶ τὰ ἀποτελέσματα αἰτια 15 δ' ἤτοι αί ἄτομοι ἢ τὰ στοιχεῖα.

5'. Πόθεν έννοιαν έσχον θεοῦ άνθρωποι.

Όριζονται δε την τοῦ θεοῦ οὐσίαν οι Στωικοι οὕτω· πνεῦμα νοερόν και πυρῶδες οὐκ ἔχον μεν μορφήν, μεταβάλλον δ' εἰς δ βούλεται και συνεξομοιούμενον πᾶσιν. ἔσχον δ' ἔννοιαν τούτου πρῶτον μεν ἀπό τοῦ κάλλους τῶν ἐμφαινομένων προσλαμβάνοντες οὐδεν γὰρ τῶν καλῶν εἰκῆ και ὡς ἔτυχε

² οὐδὲ γὰς — — καὶ γὰς] οὐ γὰς πάντα περιέχει· καὶ δύναται τέλειος εἶναι εἰ καὶ μὴ πάντα περιέχει· καὶ γὰς R. οὐδὲ γὰς ἄν πάντα περιέχων· καὶ γὰς D. Unde lac. 5 πῶς δὲ — δύναται;] πῶς δὲ εἶπεν 'ἔξωθέν τι αὐτοῦ οὐν ἔστι'; περιδινεῖοθαι γὰς οὐν ἠδύνατο Eusebius 18 ὅπου γὰς ἀπέραντα τὰ αἴτια, ἐπεῖ καὶ τἀποτελέσματα Usener. Malim ὅπου γὰς τὰ αἴτια ἄπειρα, ἐκεῖ καὶ ἄπειρα τὰ ἀποτελέσματα 16 Galen. c. 34 17 θεοῦ Cyrillus (c. Iul. 2 p. 51 e): θείου 19 δ Galenus: ἃ 21 προσλαβόντες Cyrillus

γίνεται, άλλὰ μετά τινος τέχνης δημιουργούσης. D καλός δ' δ κόσμος δηλον δ' έκ τοῦ σχήματος καλ τοῦ χρώματος και τοῦ μεγέθους και τῆς περί τὸν κόσμον τῶν ἀστέρων ποικιλίας. σφαιροειδής δ' δ κόσμος. δ πάντων των σχημάτων πρωτεύει μόνον τ γάο τοῦτο τοῖς έαυτοῦ μέρεσιν δμοιοῦται περιφεοής δ' ων έχει τὰ μέρη περιφερή. διὰ τοῦτο γάρ κατά τὸν Πλάτωνα ἐν τῆ κεφαλῆ τὸ Γερώτατον συνέστηκε νοῦς. καὶ τὸ χοῶμα δὲ καλόν κυανώδει γάο κέχοωσται, δ πορφύρας μέν έστι μελάντερον 10 στίλβουσαν δ' ἔχει τὴν ποιότητα καὶ διὰ ταύτην την αίτιαν τῷ τῆς χροιᾶς συντόνῷ διακόπτων τη-Ε λικαύτην άέρος ἀπόστασιν έκ τοσούτων διαστημάτων θεωρεϊται. καλ έκ τοῦ μεγέθους καλός πάντων γάο των δμογενών το περιέχον καλον ώς 15 ζῷον καὶ δένδρον. ἐπιτελεῖ τὸ κάλλος τοῦ κόσμου καλ ταῦτα τὰ φαινόμενα. δ μέν γὰο λοξὸς κύκλος έν οὐρανῷ διαφόροις εἰδώλοις πεποίκιλται:

'τῷ δ' ἔνι καρκίνος ἐστί, λέων δ' ἐπὶ τῷ, μετὰ δ' αὐτὸν παρθένος, ἠδ' ἐπί οι χηλαὶ καὶ σκορπίος αὐτὸς 20 τοξευτής τε καὶ αἰγόκερως, ἐπὶ δ' αἰγοκέρωτι ὑδροχόος· δύο δ' αὐτὸν ἐπ' ἰχθύες ἀστερόεντες· τοὺς δὲ μέτα κριός, ταῦρος δ' ἐπὶ τῷ δίδυμοί τε.'

F μυρία δ' άλλα καθ' δμοίας τοῦ κόσμου περικλάσεις πεποίηκευ· όθεν καὶ Εὐριπίδης φησί

⁸ Πλάτωνα] Tim. p. 44 d 9 Beckius: πνανώσει
12 διακόπτον codd. 15 malim τὸ ὑπερέχον cum uno cod.
16 τὸ] δὲ τὸ? 19 Arat. Phaenom. 545 ib. ἔνι D: ἐνὶ
aut ἔπι 20 καὶ Aratus: καὶ ἐπ' αὐτῷ 21 αἰγοκερῆι
Aratus 25 Εὐριπίδης] 'immo Critias' D. cf. Nauck. p. 771

τό τ' ἀστερωπὸν οὐρανοῦ σέλας, χρόνου καλὸν ποίκιλμα, τέκτονος σοφοῦ.'

έλάβομεν δ' έκ τούτου έννοιαν θεοῦ άεί τε γὰρ ήλιος και σελήνη και τὰ λοιπά των ἄστρων την 5 υπόγειον φοράν ένεχθέντα δμοια μέν άνατέλλει τοῖς χοώμασιν, ίσα δε τοῖς μεγέθεσι καὶ κατά τόπους και κατά χρόνους τούς αὐτούς. διόπερ οί τὸν περί των θεων παραδόντες σεβασμόν διὰ τριων έξέθηκαν ήμεν είδων, πρωτον μέν του φυσικου, δεύτερον 10 δε του μυθικού, τρίτον δε του την μαρτυρίαν έκ 880 των νόμων είληφότος, διοικεϊσθαι διδάσκεται δέ τὸ μὲν φυσικὸν ὑπὸ τῶν φιλοσόφων, τὸ δὲ μυθικόν ύπο των ποιητών, το δε νομικόν ύφ' εκάστης άει πόλεως συνίσταται. διαιρεϊται δ' ή πασα δι-15 δαχή είς είδη έπτά καὶ πρώτον μὲν τὸ ἐκ τῶν φαινομένων και μετεώρων. Θεοῦ γὰρ ἔννοιαν ἔσχον άπὸ τῶν φαινομένων ἀστέρων, δρῶντες τούτους μεγάλης συμφωνίας όντας αίτίους καὶ τεταγμένας άνατολάς τε και δυσμάς, ήμέρας τε και νύκτας χει-20 μῶνά τε καὶ θέρος, καὶ τὰ ὑπὸ τῆς γῆς ζφογονού- Β μενα και καρπογονούμενα. διὸ πατήρ μεν έδοξεν αὐτοῖς οὐρανὸς ὑπάρχειν, μήτηρ δὲ γῆ τούτων δ' δ μεν πατήρ διὰ τὸ τὰς τῶν ὑδάτων ἐκχύσεις σπερμάτων έχειν τάξιν· ή δε γη μήτης διὰ τὸ δέχεσθαι

¹ τό τ' Sextus Empiricus adv. Phys. p. 408, 1: τὸν ib. σέλας] δέμας idem 2 χρόνον idem: χρόνον 11 διοικισθαί] del. R. Lac. praefixit Duebnerus. Insolentius dictum sed sanum mihi vid. 14 δ' $\dot{\eta}$ D: δ $\dot{\eta}$ 19 άνατολάς τε καὶ δνσμάς] hic Huttenus, in libris leguntur post δέρος 24 $\gamma \dot{\eta}$] seclusit D

ταῦτα καὶ τίκτειν βλέποντες δὲ τοὺς ἀστέρας ἀεὶ θέοντας αἰτίους τε τοῦ θεωρεῖν ἡμᾶς ἡλιον καὶ σελήνην θεοὺς προσηγόρευσαν. εἰς δεύτερον δὲ καὶ τρίτον τόπον τοὺς θεοὺς διείλον, εἰς τε τὸ βλάπτον καὶ τὸ ἀφελοῦν καὶ τοὺς μὲν ἀφελοῦντας Δία 5 C "Ηραν Ερμῆν Δήμητραν τοὺς δὲ βλάπτοντας Ποινὰς Ἐρινύας "Αρην, τούτους ἀφοσιούμενοι χαλεποὺς ὅντας καὶ βιαίους. τέταρτον καὶ πέμπτον προστεθείκασι τοῖς πράγμασι καὶ τοῖς πάθεσι, καθάπερ "Ερωτα 'Αφροδίτην Πόθον προγμάτων δ' Ἐλπίδα 10 Δίκην Εὐνομίαν. ἔκτον δὲ τόπον προσέλαβε τὸ ὑπὸ τῶν ποιητῶν πεπλασμένον 'Ησίοδος γὰρ βουλόμενος τοῖς γενητοῖς θεοὺς πατέρας συστῆσαι εἰσήγαγε τοιούτοὺς αὐτοῖς γεννήτορας

'Κοϊόν τε Κρεϊόν θ' 'Υπερίονα τ' Ίαπετόν τε·' 15 διὰ τοῦτο καὶ μυθικὸν κέκληται. ἔβδομον δὲ καὶ ἐπὶ πᾶσι τὸ διὰ τὰς εἰς τὸν κοινὸν βίον εὐεργεσίας ἐκτετιμημένον ἀνθρώπινον δὲ γεννηθέν, ὡς 'Ηρα-D κλέα ὡς Διοσκόρους ὡς Διόνυσον. ἀνθρωποειδεῖς δ' αὐτοὺς ἔφασαν εἶναι, διότι τῶν μὲν ἀπάντων τὸ 20 θεῖον κυριώτατον, τῶν δὲ ζώων ἄνθρωπος κάλλιστον καί, κεκοσμημένον ἀρετῆ διαφόρως κατὰ τὴν τοῦ νοῦ σύστασιν, τὸ κράτιστον. τοῖς οὖν ἀριστεύουσι τὸ κράτιστον ὁμοίως καὶ καλῶς ἔχειν διενοήθησαν.

⁶ Δήμητραν] add. προσηγόρενσαν R 9 καθάπερ] παθῶν μὲν ναθάπερ R. παθῶν μὲν Usenerus 10 Πόθον] παθῶν an Πόθον παθῶν? 13 θεοὺς D: θεοὺς 14 αὐτοῖς W: αὐτὸς 15 Hes. Theog. 134 18 γεννηθέν D: γεννηθέντα aut γεννηθέντας 21 ἄνθρωπος idem 24 ὁμοίως καὶ] ὁμοιῶσαι Herwerdenus. Malim ὁμοίως καὶ κάλλιστον

E

Ζ΄. Τίς έστιν δ θεός.

"Ενιοι τῶν φιλοσόφων, καθάπες Διαγόρας δ Μήλιος καὶ Θεόδωρος δ Κυρηναῖος καὶ Εὐήμερος δ Τεγεάτης, καθόλου φασὶ μὴ εἶναι θεούς τὸν δ' 5 Εὐήμερον καὶ Καλλίμαχος δ Κυρηναΐος αἰνίττεται ἐν τοῖς Ἰάμβοις γράφων

'είς τὸ ποὸ τείχευς ίεοὸν ἄλέες δεῦτε, οὖ τὸν πάλαι χάλκεον ὁ πλάσας Ζᾶνα γέρων ἀλαζὼν ἄδικα βιβλία ψῆχε.'

10 ταῦτ' ἔστι τὰ περί τοῦ μὴ εἶναι θεούς. καὶ Εὐριπίδης δ' δ τραγωδοποιὸς ἀποκαλύψασθαι μὲν οὐκ
ἡθέλησε, δεδοικὼς τὸν "Αρειον πάγον' ἐνέφηνε δὲ
τοῦτον τὸν τρόπον' τὸν γὰρ Σίσυφον εἰσήγαγε
προστάτην ταύτης τῆς δόξης καὶ συνηγόρησεν αὐτοῦ
15 ταύτη τῆ γνώμη'

'ἦν' γάο 'χοόνος' φησίν 'ὅτ' ἦν ἄτακτος ἀνθρώ-[πων βίος

καὶ θηριώδης ἰσχύος θ' ὑπηρέτης.

έπειτα φησί την ἀνομίαν λυθήναι νόμων είσαγωγή. Ε 20 έπει γὰρ ὁ νόμος τὰ φανερὰ τῶν ἀδικημάτων είογειν ἐδύνατο κρύφα δ' ἠδίκουν πολλοί, τότε τις σοφὸς ἀνὴρ ἐπέστησεν, ὡς δεῖ 'ψευδεῖ λόγῳ τυφλῶσαι τὴν ἀλήθειαν' καὶ πεῖσαι τοὺς ἀνθρώπους

(quod ante nalog facile exciderit) 1 Galen. c. 35. Euseb. 14, 16, 1—10 7 cf. Callim. fr. 86 ed. Schneid. ib. l o b r Meinekius ib. l o b r Schneiderus: l o r Schneiderus:

'ώς ἔστι δαίμων ἀφθίτω θάλλων βίω,.
δς ταῦτ' ἀκούει καὶ βλέπει φοονεῖ τ' ἄγαν.'
ἀναιοείσθω γάο, φησίν, δ ποιητικός λῆρος σὺν
Καλλιμάχω τῷ λέγοντι

ει θεον οίσθα,

ίσθ'. ὅτι καὶ ξέξαι δαίμονι πᾶν δυνατόν ' οὐδὲ γὰο δ θεὸς δύναται πᾶν ποιεῖν ἐπεί τοί γε, εί θεὸς ἔστι, ποιείτω την χιόνα μέλαιναν τὸ δὲ 881 πῦρ ψυχρὸν τὸ δὲ καθήμενον ὀρθὸν καὶ τὸ ἐναντίον. καὶ γὰο Πλάτων δ μεγαλόφωνος εἰπών 'δ 10 θεὸς ἔπλασε τὸν κόσμον πρὸς έαυτὸν ὑπόδειγμα' όζει λήφου βεκκεσελήνου, κατά γε τους τῆς ἀρχαίας κωμφδίας ποιητάς πως γαο αύτῷ ἀτενίζων ἔπλασεν; ἢ πῶς σφαιροειδῆ τὸν θεόν, ὄντα ταπεινότερον ανθοώπου; δ δ' 'Αναξαγόρας φησίν ώς 15 είστηκει κατ' άρχὰς τὰ σώματα, νοῦς δὲ αὐτὰ διεκόσμησε θεοῦ καὶ τὰς γενέσεις τῶν ὅλων ἐποίησεν. δ δὲ Πλάτων οὐχ έστημότα ὑπέθετο τὰ πρῶτα σώματα άτάκτως δε κινούμενα 'διό καλ δ θεός, φησίν, έπιστήσας ώς τάξις άταξίας έστλ βελτίων, διε-20 Β κόσμησε ταῦτα.' κοινῶς οὖν άμαρτάνουσιν άμφότεοοι, ότι του θεου ἐποίησαν ἐπιστρεφόμενον των άνθρωπίνων ή και τούτου χάριν τον κόσμον κατασχευάζοντα το γάο μακάριον και ἄφθαρτον ζώον

¹ Nauck. p 771 vs. 24 2 $\tau\alpha\bar{\nu}\tau'$] $\pi\dot{\alpha}\nu\tau'$ R 4 $K\alpha\lambda l\iota\mu\dot{\alpha}\gamma\phi$] fr. 137 6 olorbitarrow Meinekius 10 $IIl\dot{\alpha}\tau\sigma\nu$] cf. Tim. p. 29 a sq. 11 $\dot{\epsilon}\alpha\nu\tau\sigma\bar{\nu}$ Eusebius 12 $\dot{\epsilon}\alpha\nu\bar{\nu}\sigma\bar{\nu}$] cf. Arist. Nub. 398 13 $\dot{\nu}\dot{\alpha}\phi$ d $\dot{\nu}$ Herwerdenus 14 $\dot{\tau}\dot{\nu}\nu$ d $\dot{\epsilon}\dot{\nu}\nu$] audiendum $\dot{\epsilon}\pi l\alpha\sigma\bar{\nu}$ monuit D 16 $oldsymbol{\delta}\dot{\nu}$ Eusebius 18 $IIl\dot{\alpha}\dot{\nu}$ $\dot{\tau}\sigma\nu$] Tim. p. 30 a 23 $\ddot{\eta}$] om. Eusebius

συμπεπληρωμένον τε πᾶσι τοῖς ἄγαθοῖς καὶ κακοῦ παυτός άδειτου, όλου δυ περί την συνοχήν τής ίδίας εὐδαιμονίας τε καὶ ἀφθαρσίας, ἀνεπιστρεφές έστι των ανθοωπίνων πραγμάτων κακοδαίμων δ' ε αν είη, έργατου δίκην και τέκτονος αχθοφορών και μεριμνών είς την του κόσμου κατασκευήν. καλ πάλιν δ θεός δυ λέγουσιν ήτοι του έμποοσθευ αίωνα οὐκ ἦν, ὅτ' ἦν ἀκίνητα τὰ σώματα, ἢ ἀτάκτως C έκινεϊτο ἢ έκοιμᾶτο ἢ έγρηγόρει ἢ οὐδέτερον τού-10 των. καλ ούτε τὸ πρῶτον ἔστι δέξασθαι, ὁ γὰρ θεός αίώνιος ούτε τὸ δεύτερου, εί γὰρ ἐκοιμᾶτο έξ αίῶνος δ θεός, ἐτεθνήκει αίώνιος γὰο ὕπνος δ θάνατός έστιν· άλλ' οὐδὲ δεκτικός ὕπνου θεός, τὸ γὰρ ἀθάνατον τοῦ θεοῦ καὶ τὸ ἐγγὺς θανάτου πολὸ ιε κεχώρισται. εί δ' ην δ θεὸς έγρηγορώς, ήτοι ένέλειπεν είς εὐδαιμονίαν ἢ ἐπεπλήρωτο ἐν μακαριότητι· καὶ ούτε κατά τὸ πρώτον μακάριός έστιν δ θεός, τὸ γὰο έλλεϊπον εἰς εὐδαιμονίαν οὐ μακάριον: ούτε κατά τὸ δεύτερον, μηδέν γὰρ έλλείπων κεναζ 20 έμελλεν έπιχειφείν πφάξεσι. πώς δέ, είπεφ δ θεός έστι και τῆ τούτου φροντίδι τὰ κατ' ἄνθρωπον D οίκονομετται, τὸ μὲν κίβδηλον εὐτυχεῖ τὸ δ' ἀστεΐον τάναντία πάσχει; Άγαμέμνων τε γάρ

'ἀμφότερον βασιλεύς τ' ἀγαθὸς κοατερός τ' [αλχμητής,'

25

¹ πεπληρωμένον Eusebius 18 οὐδὲ] οὔτε libri ib. ἀλλά γε άδεπτος Eusebius ib. ὁ θεὸς idem 16 D: πεπληρωτο Eusebius. πεπληρώπει Plut. codd. ib. ἐν μαπαριότητι Eusebius: μαπαριότητα 19 γὰρ idem: δὲ 24 Homerus Γ 179

ύπὸ μοιχοῦ καὶ μοιχάδος ήττηθείς ἐδολοφονήθη καὶ ὁ τούτου δὲ συγγενής Ἡρακλῆς πολλὰ τῶν ἐπιλυμαινομένων τὸν ἀνθρώπινον βίον καθάρας ὑπὸ Δηιανείρας φαρμακευθείς ἐδολοφονήθη.

Θαλής νοῦν τοῦ κόσμου θεόν.

'Αναξίμανδοος τοὺς ἀπείρους οὐρανοὺς θεούς.
· Δημόκριτος νοῦν τὸν θεὸν ἐν πυρὶ σφαιροειδεῖ.
Διογένης καὶ Κλεάνθης καὶ Οἰνοπίδης τὴν τοῦ κόσμου ψυχήν.

Ε Πυθαγόρας τῶν ἀρχῶν τὴν μὲν μονάδα θεὸν 10 καὶ τἀγαθόν, ἥτις ἐστὶν ἡ τοῦ ἐνὸς φύσις, αὐτὸς ὁ νορος τὴν δ' ἀόριστον δυάδα δαίμονα καὶ τὸ κακόν, περὶ ἡν ἔστι τὸ ὑλικὸν πλῆθος, ἔστι δὲ καὶ ὁ ὁρατὸς κόσμος.

Σωκράτης καὶ Πλάτων τὸ ἔν, τὸ μονοφυὲς καὶ 16 αὐτοφυὲς τὸ μοναδικόν, τὸ ὅντως ἀγαθόν πάντα δὲ τὰ τοιαῦτα τῶν ὀνομάτων είς τὸν νοῦν σπεύδει νοῦς οὖν ὁ θεός, χωριστὸν είδος, τουτέστι τὸ ἀμιγὲς πάσης ὅλης καὶ μηδενὶ παθητῷ συμπεπλεγμένον.

'Αριστοτέλης του μεν ανωτάτω θεου είδος χω- 20

⁴ ἐδολοφονήθη] spurium vid. Beckio 5 τὸν θεόν Eusebius, alii 6 ἀπείρους οὐρανοὺς D ex Stobaeo (vid. 1, 1, 29 ε ed. C. Wachsmuth.): ἀστέρας οὐρανοὺς Τ ἐν πυρὶ σφαιροειδεῖ Galenus, alii: ἐμπυροειδῆ 8 Διογένης — Οἰνοπίδης Stobaeus; scriba a terminatione δη (ἐμπυροειδῆ) in alteram δης (Οἰνοπίδης) aberraverit 18 ἔστι δὲ — πόσμος] om. D Eusebium secutus ib. Galenus: παὶ δρατὸς δ 15 Σωπράτης παὶ] om. D cum Galeno ib. παὶ αὐτοφνὲς] om. idem cum Eusebio 16 τὸ ὅντως ἀγαθόν Ιο ὅντως ὄν ἀγαθόν Εusebius. τὸ ὅντως ὄν τὰναθόν Stobaeus. Malim τὸ ὅντως ὄν τὸ ὅντως ἀγαθόν 17 τὰ τοιαῦτα Stobaeus: ταῦτα 19 παὶ Eusebius, alii

οιστον έπιβεβηκότα τῆ σφαίρα τοῦ παντός, ἥτις F έστιν αἰθέριον σῶμα, τὸ πέμπτον ὑπ' αὐτοῦ καλούμενον ὁ διηρημένου δὲ τούτου κατὰ σφαίρας, τῆ μὲν φύσει συναφείς τῷ λόγῳ δὲ κεχῶρισμένας, ἐκάστην τος καὶ ψυχῆς, ὧν τὸ μὲν σῶμά ἐστιν αἰθέριον κινούμενον κυκλοφορικῶς, ἡ ψυχὴ δὲ λόγος ἀκίνητος αἴτιος τῆς κινήσεως κατ' ἐνέργειαν.

Οι Στωικοί νοερόν θεόν ἀποφαίνονται πῦρ
το τεχνικόν ὁδῷ βαδίζον ἐπὶ γένεσιν κόσμου ἐμπεριειληφὸς πάντας τοὺς σπερματικοὺς λόγους, καθ'
οὺς ἕκαστα καθ' είμαρμένην γίνεται καὶ πνεῦμα 882
μὲν διῆκον δι' ὅλου τοῦ κόσμου, τὰς δὲ προσηγορίας μεταλαμβάνον διὰ τὰς τῆς ὅλης, δι' ῆς κεχώτοὺς ἀστέρας καὶ τὴν γῆν τὸν δ' ἀνωτάτω πάντων
γοῦν ἐν αἰθέρι.

'Επίκουρος ἀνθρωποειδεῖς μὲν πάντας τοὺς θεούς, λόγφ δὲ πάντας τοὐτους θεωρητοὺς διὰ τὴν λεπτο20 μέρειαν τῆς τῶν εἰδώλων φύσεως ὁ δ' αὐτὸς ἄλλας τέσσαρας φύσεις κατὰ γένος ἀφθάρτους τάσδε, τὰ ἄτομα τὸ κενὸν τὸ ἄπειρον τὰς δμοιότητας αὖται δὲ λέγονται ὁμοιομέρειαι καὶ στοιχεῖα.

⁹ νοεφὸν Eusebius, Stobaeus: κοινότεφον, prima syllaba ex cauda praecedentis vocis orta 10 Athenagoras (Suppl. c. 16): ἐμπεριειληφότος 14 διὰ τὰς τῆς Beckius: δι' ὅλης τῆς 15 θεὸν] θεοὺς Galenus 16 δ' Eusebius, Galenus: τ' 18 πάντας] om. iidem 19 τούτους] om. iidem

В

Η'. Περί δαιμόνων καί ήρώων.

Παρακειμένως δὲ τῷ περὶ θεῶν λόγῳ τὸν περὶ δαιμόνων καὶ ἡρώων Ιστορητέον.

Θαλής Πυθαγόρας Πλάτων οι Στωικοὶ δαίμονας ὑπάρχειν οὐσίας ψυχικάς εἶναι δὲ καὶ ήρωας ε τὰς πεχωρισμένας ψυχὰς τῶν σωμάτων, καὶ ἀγαθοὺς μὲν τὰς ἀγαθὰς κακοὺς δὲ τὰς φαύλας.

'Επίκουρος δ' οὐδεν τούτων έγκρίνει.

Θ'. Περί υλης.

Τλη έστι τὸ ὑποκείμενον πρῶτον γενέσει καὶ 10 φθορᾶ καὶ ταῖς ἄλλαις μεταβολαῖς.

Οι ἀπὸ Θάλεω και Πυθαγόρου και οι Στωικοι τρεπτήν και άλλοιωτήν και μεταβλητήν και φευστήν δλην δι' δλης τήν ύλην.

Οί ἀπὸ Δημοκοίτου ἀπαθή τὰ ποῶτα, τὴν ἄτο- 15 μον καὶ τὸ κενὸν καὶ τὸ ἀσώματον.

'Αριστοτέλης και Πλάτων την ύλην σωματοειδη ἄμορφον ἀνείδεον ἀσχημάτιστον ἄποιον μεν δσον έπι τῆ ιδια φύσει, δεξαμενην δε τῶν ειδῶν οἶον τιθήνην και ἐκμαγεῖον και μητέρα γενέσθαι. οι δ' 20 ὕδωρ λέγοντες ἢ γῆν ἢ πῦρ ἢ ἀέρα τὴν ύλην οὐκέτι ἄμορφον αὐτὴν λέγουσιν ἀλλὰ σῶμα οι δε τὰ ἀμερῆ και τὰς ἀτόμους ἄμορφον.

1 Gal. 36. Eus. 15, 48, 1—3 9 Eus. 15, 44, 1—4. Stob. 1, 11 10 πρῶτον] πάση Stobaeus. omiserim cum Eusebio; cf. p. 274, 12 16 τδ] posterius del. Usenerus coll. p. 1114 a, qui locus dissimilis est 18 Eusebius: μαὶ ἄμορφον 19 μαὶ οἶον Stobaeus

Ι'. Περὶ ιδέας.

Ἰδέα έστὶν οὐσία ἀσώματος, αὐτὴ μὲν μὴ ὑφεστῶσα καθ' αὐτήν, εἰκονίζουσα δὲ τὰς ἀμόρφους ὕλας καὶ αἰτία γινομένη τῆς τούτων δείξεως.

Σωκράτης καὶ Πλάτων χωριστὰς τῆς ὕλης οὐσίας τὰς ἰδέας ὑπολαμβάνει, ἐν τοῖς νοήμασι καὶ ταῖς φαντασίαις τοῦ θεοῦ, τουτέστι τοῦ νοῦ, ὑφεστώσας.

'Αριστοτέλης δ' είδη μεν ἀπέλιπε και ίδέας, οὐ μην κεχωρισμένας τῆς ὕλης, δ έξ ὧν γεγονός τὸ 10 ὑπὸ τοῦ θεοῦ.

Οί ἀπὸ Ζήνωνος Στωικοί ἐννοήματα ἡμέτερα τὰς Ε ἰδέας ἔφασαν.

ΙΑ΄. Περί αλτίων.

Αἴτιόν ἐστι δι' ὁ τὸ ἀποτέλεσμα ἢ δι' ὁ συμ-15 βαίνει τι.

Πλάτων τριχῶς τὸ αἴτιον φησὶ γὰρ ὑφ' οὖ έξ οὖ πρὸς ὅ κυριώτερον δ' ἡγεῖται τὸ ὑφ' οὖ τοῦτο δ' ἦν τὸ ποιοῦν, ὅ ἐστι νοῦς.

Πυθαγόρας καὶ 'Αριστοτέλης κὰ μὲν πρῶτα 20 αἴτια ἀσώματα, τὰ δὲ κατὰ μετοχὴν ἢ κατὰ συμβεβηκὸς τῆς σωματικῆς ὑποστάσεως · ὥστ' εἶναι τὸν κόσμον σῶμα.

. 1 Stob. 1, 12, 1^a. Gal. 25. Euseb. 15, 45, 1—4 2 μη] om. Galenus, Stobaeus 5 Σωκράτης καὶ] om. Galenus 6 ὁπολαμβάνονσιν Eusebius (ed. Dind.) 9 8 ἐξ ὧν γεγονὸς τὸ ὁπὸ τοῦ θεοῦ] fort. corr. ὡς ἔξω γεγονὸς τοῦτο τοῦ θεοῦ i. e. τὰ εἰδη καὶ αὶ ἰδέαι οἰκ ἐν τοῦς νοήμασι τοῦ θεοῦ ὑρεστάσιν ἀλλ ἐπτὸς τοῦ θεοῦ γεγόνασι. Respicitur igitur §: praecedens, ut recte monuit D 13 Stob. 1, 13, 1^a 14 δι' δ Stobaeus 17 κυριώτατον idem: κυριώτερον 19 καὶ οπ. codices ib. καὶ ᾿λριστοτέλης] om. Stobaeus 21 ὥστ' εἶναι — σῶμα] om. idem

F Οἱ Στωικοὶ πάντα τὰ αἴτια σωματικά πνεύματα γάο.

ΙΒ΄. Περί σωμάτων.

Σῶμά ἐστι τὸ τριχῆ διαστατόν, πλάτει βάθει μήκει ἢ ὄγκος ἀντίτυπος ὅσον ἐφ' ἑαυτῷ· ἢ τὸ τ κατέχον τόπον.

Πλάτων μήτε βαρὰ εἶναι μήτε κοῦφον τῆ φύσει ἔν γε τῷ οἰκείῳ τόπῳ ὑπάρχον ἐν δέ γε τῷ ἀλλοτρίῳ γενόμενον τότε νεῦσιν ἴσχειν ἐκ δὲ τῆς νεύ-888 σεως ξοπὴν ἤτοι πρὸς βαρύτητα ἢ κουφότητα.

'Αριστοτέλης βαρύτατον μεν είναι την γην άπλως, κουφότατον δε το πῦρ' ἀέρα δε και ὕδωρ ἄλλοτ' ἄλλως.

Οί Στωικοί δύο μὲν ἐκ τῶν τεσσάρων στοιχείων κοῦφα, πῦρ καὶ ἀέρα ὁύο δὲ βαρέα, ὕδωρ καὶ γῆν το κοῦφον γὰρ ὑπάρχει φύσει, ὁ νεύει ἀπὸ τοῦ ἰδίου μέσου βαρὰ δὲ τὸ εἰς μέσον βαρὰ δ' οὐκ ἔστι τὸ μέσον.

'Επίκουρος δ' ἀπερίληπτα εἶναι τὰ σώματα καὶ τὰ πρῶτα δ' ἀπλᾶ, τὰ δ' έξ ἐκείνων συγκρίματα να πάντα βάρος ἔχειν κινεῖσθαι δὲ τὰ ἄτομα ποτὲ μὲν κατὰ στάθμην ποτὲ δὲ κατὰ παρέγκλισιν, τὰ Β δ' ἄνω κινούμενα κατὰ πληγήν, κατὰ παλμόν.

1 πνεύμα γὰρ καὶ ὁ ϑεός Usenerus. πνευματικὰ γάρ D 8 vid. Stob. 1, 14, 14 7 Πλάτων D cum Stobaeo: πλάτων δ ib. τῆ] τι Stobaeus 8 γε] bis om. idem; posterius deleverim 16 φύσει δ νεύει Duebnerus: δ φύσει οὐ νεύσει 17 βαρὰ δ' οὐκ ἔστι τὸ μέσον] om. Stobaeus, del. D 19 τὰ σώματα] τὰ ἄτομα σώματα Usenerus 20 ἀπλᾶ] pro substantivo accipiendum vid. i. e. elementa 28 κατὰ παλμόν] κὰτοπαλμόν D

ΙΓ'. Περί έλαχίστων.

'Εμπεδοκλης ποὸ τῶν τεσσάρων στοιχείων θοαύσματα ἐλάχιστα, οίονεὶ στοιχεῖα ποὶν στοιχείων, ὁμοιομερη, ὅ ἐστι στρογγύλα.

s 'Ηοάκλειτος ψηγμάτιά τινα έλάχιστα καὶ ἀμεοῆ είσάγει.

ΙΔ'. Πεοί σχημάτων.

Σχημά έστιν έπιφάνεια καλ περιγραφή καλ πέρας σώματος.

10 Οἱ ἀπὸ Πυθαγύρου σφαιρικὰ τὰ σχήματα τῶν τεττάρων στοιχείων, μόνον δὲ τὸ ἀνώτατον πῦρ C κωνοειδές.

ΙΕ΄. Περί χρωμάτων.

Χοωμά έστι ποιότης σώματος δρατή.

15 Οἱ Πυθαγορικοὶ χροιὰν ἐκάλουν τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ σώματος.

'Εμπεδοκλής το τοῖς πόροις τῆς ὄψεως ἐναρμόττον.

Πλάτων φλόγα ἀπὸ τῶν σωμάτων σύμμετοα μόρια ἔχουσαν ποὸς τὴν ὄψιν.

20 Ζήνων δ Στωικός τὰ χοώματα ποώτους εἶναι σχηματισμούς τῆς ὕλης.

Οί ἀπὸ Πυθαγόρου τὰ γένη τῶν χοωμάτων λευκόν τε καὶ μέλαν, ἐρυθρόν, ἀχρόν τὰς δὲ δια- Ι) φορὰς τῶν χοωμάτων παρὰ τὰς ποιὰς μίξεις τῶν

1 vid. Stob. 1, 14, 1^k 3 $\pi \varrho l \nu$] $\pi \varrho \delta$ $\tau \tilde{\omega} \nu$ Stobaeus, del. D 4 \mathfrak{F} — $\sigma \tau \varrho o \nu \gamma \psi \delta \alpha$] interpolationem om. Stobaeus 7 vid. Stob. 1, 15, 3^b . 6^a 10 $\sigma \chi \dot{\eta} \mu \alpha \tau \alpha$ D: $\sigma \dot{\omega} \mu \alpha \tau \alpha$ 13 Stob. 1, 16, 1. Gal. 27

στοιχείων· τὰς δὲ τῶν ζώων καὶ παρὰ τὰς ποικιλίας τῶν τροφῶν καὶ τῶν ἀέρων.

ΙΕ΄. Πεοί τομῆς σωμάτων.

Οί ἀπὸ Θάλεω καὶ Πυθαγόρου παθητὰ τὰ σώματα καὶ τμητὰ εἰς ἄπειρον.

Οί τὰς ἀτόμους περί τὰ ἀμερῆ ἴστασθαι καὶ μὴ εἰς ἄπειρον εἶναι τὴν τομήν.

' Αριστοτέλης δυνάμει μέν είς ἄπειρον έντελε- χεία δ' οὐδαμῶς.

ΙΖ΄. Περί μίξεως καὶ κράσεως.

10

Ε Ο μεν ἀρχαῖοι τὰς τῶν στοιχείων μίξεις κατ' ἀλλοίωσιν.

 2 Εμπεδοκλής 2 έκ μικοοτέρων 6 όγκων τὰ στοι- 15 χεῖα συγκρίνει, ἄπερ έστ 1 ν έλάχιστα καὶ οίονεὶ στοιχεία στοιχείων.

Πλάτων τὰ μὲν τρία σώματα (οὐ γὰρ θέλει κυρίως αὐτὰ εἶναι στοιχεῖα ἢ προσονομάζειν) τρεπτὰ εἰς ἄλληλα, πῦρ ἀέρα ὕδωρ τὴν δὲ γῆν εἴς τι 20 τούτων ἀμετάβλητον.

ΙΗ'. Περί κενοῦ.

Οί ἀπὸ Θάλεω φυσικοί πάντες μέχοι Πλάτωνος τὸ κενὸν ἀπέγνωσαν. F

Έμπεδοκλῆς

20

το 'οὐδε τι τοῦ παντός κενεόν πέλει οὐδε περισσόν.'

Λεύκιππος Δημόκοιτος Δημήτοιος Μητοόδωρος Έπίκουρος τὰ μὲν ἄτομα ἄπειρα τῷ πλήθει, τὸ δὲ κενὸν ἄπειρον τῷ μεγέθει.

Οί Στωικολ έντος μέν τοῦ κόσμου οὐδὲν εἶναι 10 κενὸν ἔξωθεν δ' αὐτοῦ ἄπειρον.

'Αριστοτέλης τοσοῦτον εἶναι τὸ κενὸν ἐκτὸς τοῦ κόσμου, ὅστ' ἀναπνεῖν τὸν οὐρανόν εἶναι γὰρ αὐτὸν πύρινον.

ΙΘ΄. Περί τόπου.

884

5 Πλάτων τόπον εἶναι τὸ μεταληπτικὸν τῶν εἰδῶν, ὅπεο εἰοηκε μεταφορικῶς τὴν ὕλην, καθάπεο τινὰ τιθήνην καὶ δεξαμενήν.

'Αριστοτέλης τὸ ἔσχατον τοῦ περιέχοντος συνάπτον τῷ περιεχομένω.

Κ΄. Περί χώρας.

Οί Στωικοί καὶ Ἐπίκουρος διαφέρειν κενὸν τόπον χώραν· καὶ τὸ μὲν κενὸν εἶναι ἐρημίαν σώ-

1 vid. Stob. 1, 18, 1 sq 4 $E\mu\pi\epsilon\delta\sigma\lambda\eta$ s] Mullach. I p. 5 vs. 166 5 $\sigma\delta\delta\delta$ — $\pi\epsilon\nu\epsilon\delta\nu$ X: $\sigma\delta\delta\delta\nu$ — $\pi\epsilon\nu\delta\nu$ 11 Epitomatores hunc locum turbasse ostendit Stobaei integrius et plenius excerptum ib. $A\rho\iota\sigma\tau\sigma\epsilon\lambda\eta$ s] 'immo Pythagorei' D 14 Stob. 1, 18, 4° 15 $\tau\delta\pi\sigma\nu$ $\epsilon\ell\nu\alpha\iota$ $\tau\delta$ idem: $\tau\delta$ 20 Stob. 1, 18, 1^d. Gal. 37

ματος, τὸν δὲ τόπον τὸ ἐχόμενον ὑπὸ σώματος. Β τὴν δὲ χώραν τὸ ἐκ μέρους ἐχόμενον, ὥσπερ ἐπὶ τῆς τοῦ οἰνου πιθάκνης.

ΚΑ΄. Πεοί χρόνου.

Πυθαγόρας του χρόνου την σφαίραν τοῦ περι- 5 έχουτος είναι.

Πλάτων αίωνος είκονα κινητήν ή διάστημα τῆς τοῦ κόσμου κινήσεως.

'Ερατοσθένης την του ηλίου πορείαν.

ΚΒ΄. Περί οὐσίας χρόνου.

10

15

20

Πλάτων οὐσίαν χοόνου τὴν τοῦ οὐρανοῦ κίνησιν. Οἱ πλείους τῶν Στωικῶν αὐτὴν τὴν κίνησιν. καὶ οἱ μὲν πλείους ἀγένητον τὸν χοόνον, Πλάτων δὲ γενητὸν κατ' ἐπίνοιαν.

C

ΚΓ'. Περί κινήσεως.

Πυθαγόρας Πλάτων κίνησίς έστι διαφορά τις $\mathring{\eta}$ έτερότης έν \mathring{v} λη.

'Αριστοτέλης, ἐντελέχεια κινητοῦ.

Δημόκριτος, ξυ γένος τῆς κινήσεως τὸ κατὰ παλμόν.

'Επίπουρος, δύο είδη τῆς πινήσεως, τὸ κατὰ στάθμην καὶ τὸ κατὰ παρέγκλισιν.

1. 2 ἐπεχόμενον Stobaeus 4 idem 1, 8, 40^h. 45
10 id. ibid. 15 idem 1, 19, 1 16 διαφορά τις] διαφορότης rectius Stobaeus 18 πινητοῦ] add. ἡ πινητόν Μ
20 παλμόν W: πλάγιον

'Ηρόφιλος κινήσεως την μέν λόγφ θεωρητην την δ' αίσθητην.

'Ηράκλειτος ήρεμίαν μεν και στάσιν έκ των διων άνήρει ' ἔστι γὰρ τοῦτο των νεκρων' κίνησιν δ' τοῦς φθαρτοῦς.

$K\Delta'$. Hegl yevérews nal $\varphi \partial \circ \circ \alpha \varsigma$.

Παρμενίδης Μέλισσος Ζήνων ἀνήρουν γένεσιν D καὶ φθορὰν διὰ τὸ νομίζειν τὸ πᾶν ἀκίνητον.

'Εμπεδοκλής δε και 'Επίκουρος και πάντες, δσοι 10 κατά συναθροισμόν των λεπτομερων σωμάτων κοσμοποιούσι, συγκρίσεις μεν και διακρίσεις εισάγουσι, γενέσεις δε και φθοράς οὐ κυρίως οὐ γάρ κατά τὸ ποιὸν έξ άλλοιώσεως, κατά δε τὸ ποσὸν έκ συναθροισμοῦ ταύτας γίνεσθαι.

16 Πυθαγόρας καὶ πάντες, ὅσοι παθητὴν τὴν ὕλην ὑποτίθενται, κυρίως γένεσιν καὶ φθορὰν γίνεσθαι ἐκ γὰρ ἀλλοιώσεως στοιχείων καὶ τροπῆς καὶ ἀναλύσεως ταῦτα γίνεσθαι.

ΚΕ'. Πεοί ἀνάγκης.

20 Θαλής ισχυρότατον ἀνάγκη, κρατεῖ γὰρ τοῦ Ε παντός.

Πυθαγόρας ἀνάγκην ἔφη περικεῖσθαι τῷ κόσμῳ.
Παρμενίδης καὶ Δημόκριτος πάντα κατ' ἀνάγκην τὴν αὐτὴν δ' εἶναι είμαρμένην καὶ δίκην καὶ πρό25 νοιαν καὶ κοσμοποιόν.

5 &ldior] fort. supplendum & $\pi\epsilon\delta$ ldor &ldior cum Stobaeo 6 Stob. 1, 20, 1 sq 11 $\sigma vynql\sigma\epsilon\iota\varsigma$ idem: $\pi\alpha l$ $\sigma vynql\sigma\epsilon\iota\varsigma$ 13 τb $\pi o\iota bv$ idem: $\pi o\iota bv$ 19 Stob. 1, 4, 7 sq. Gal. 40

Κ5'. Πεοί οὐσίας ἀνάγκης.

F Πλάτων τὰ μὲν εἰς ποόνοιαν ἀνάγει τὰ δ' εἰς ἀνάγκην.

'Εμπεδοκλής οὐσίαν ἀνάγκης αἰτίαν χοηστικὴν τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν στοιχείων.

Δημόκοιτος την ἀντιτυπίαν καὶ φορὰν καὶ πληγην τῆς ὕλης.

Πλάτων δτε μεν την ύλην δτε δε την τοῦ ποιούντος πρός την ύλην σχέσιν.

ΚΖ'. Περί είμαρμένης.

10

15

20

'Ηράκλειτος πάντα καθ' είμαρμένην, την δ' αὐτην ὑπάρχειν καὶ ἀνάγκην.

Πλάτων έγκρίνει μέν την είμαρμένην έπι των 885 άνθρωπίνων ψυχων και βίων, συνεισάγει δε και την παρ' ήμας αιτίαν.

Οι Στωικοί Πλάτωνι έμφερῶς, καὶ τὴν μὲν ἀνάγκην ἀνίκητόν φασιν αἰτίαν καὶ βιαστικήν, τὴν δ' είμαρμένην συμπλοκὴν αἰτιῶν τεταγμένην, ἐν ἦ συμπλοκῆ καὶ τὸ παρ' ἡμᾶς, ὥστε τὰ μὲν είμάρθαι τὰ δ' ἀνειμάρθαι.

ΚΗ΄. Περί οὐσίας είμαρμένης.

'Ηράκλειτος οὐσίαν είμαρμένης λόγον τὸν διὰ τῆς οὐσίας τοῦ παντὸς διήκοντα· αὕτη δ' ἐστὶ τὸ αἰθέριον σῶμα, σπέρμα τῆς τοῦ παντὸς γενέσεως.

1 Stob. 1, 4, 7° sq. Gal. 40 2 ἀνάγει idem: ἄγει 6 φορὰν Dielesius: φθορὰν aut τὴν φθορὰν aut τὴν φορὰν 10 Stob. 1, 5, 15 19 τὰ μὲν είμαρτὰ τὰ δὲ ἀνειμαρτά D cum Usenero 21 Stob. l.l. Gal. 42 Πλάτων λόγον άίδιον καὶ νόμον άίδιον τῆς τοῦ παντὸς φύσεως.

Χούσιππος δύναμιν πνευματικήν τάξει τοῦ παν- Β τὸς διοικητικήν καὶ πάλιν ἐν τοῖς "Όροις 'είμαρ- ε μένη ἐστὶν ὁ τοῦ κόσμου λόγος ἢ νόμος τῶν ὄντων ἐν τῷ κόσμῳ προνοίᾳ διοικουμένων ἢ λόγος, καθ' ὅν τὰ μὲν γεγονότα γέγονε τὰ δὲ γινόμενα γίνεται τὰ δὲ γενησόμενα γενήσεται.'

Οί Στωικοί είομον αίτιῶν, τουτέστι τάξιν καὶ 10 έπισύνδεσιν ἀπαράβατον.

Ποσειδώνιος τρίτην ἀπὸ Διός πρῶτον μὲν γὰρ εἶναι τὸν Δία, δεύτερον δὲ τὴν φύσιν, τρίτον δὲ τὴν εἰμαρμένην.

ΚΘ΄. Περί τύχης.

15 Πλάτων αἰτίαν ἐν ποοαιοετικοῖς κατὰ συμβεβη- Ο κὸς καὶ παρακολούθημα.

'Αριστοτέλης αἰτίαν κατὰ συμβεβηκὸς ἐν τοῖς καθ' ὁρμὴν ἔνεκά τινος γινομένοις, ἄδηλον καὶ ἄστατον. διαφέρειν δὲ τῆς τύχης τὸ αὐτόματον· τὸ νεν γὰρ ἀπὸ τύχης καὶ ταὐτομάτου εἶναι ἐν τοῖς πρακτέοις πάντως· τὸ δ' αὐτόματον οὐκ ἀπὸ τύχης, ἐν γὰρ τοῖς ἔξω πράξεως· καὶ τὴν μὲν τύχην τῶν λογικῶν, τὸ δ' αὐτόματον καὶ τῶν λογικῶν καὶ τῶν ἀλόγων ζῷων καὶ τῶν ἀψύχων σωμάτων.

3 τάξεως Meinekius. τάξω D cum Galeno sed nihil mutandum' idem 5 ἢ λόγος τῶν ἐν τῷ κόσμῷ Stobaeus, unde del. ὄντων D 12 δεντέρων et τράτην idem 14 Stob. 1, 6, 17 sq 20 εἶναι γὰς suspicatur D sed fortasse plura interciderunt' idem 24 ζώων et σωμάτων] ut glossemata notavit idem cf. Stob.

'Επίκουρος ἄστατον αlτίαν προσώποις χρόνοις τόποις.

'Αναξαγόρας καὶ οί Στωικοὶ ἄδηλον αἰτίαν ἀνθρωπίνω λογισμώ. ὰ μὲν γὰρ εἶναι κατ' ἀνάγκην,
ὰ δὲ καθ' εἰμαρμένην, ὰ δὲ κατὰ προαίρεσιν, ὰ δὲ δ
D κατὰ τύχην, ὰ δὲ κατὰ τὸ αὐτόματον.

Α'. Περί φύσεως.

Ἐμπεδοκλῆς φύσιν μηδενὸς εἶναι, μτζιν δὲ τῶν στοιχείων καὶ διάστασιν. γράφει γὰρ οὕτως ἐν τῷ πρώτῳ Φυσικῶν

'άλλο δέ τοι έρέω φύσις οὐδενός έστιν ἀπάντων δνητῶν, οὐδέ τις οὐλομένου δανάτοιο τελευτή, άλλὰ μόνον μῖξίς τε διάλλαξίς τε μιγέντων έστί, φύσις δὲ βροτοῖς ὀνομάζεται ἀνθρώποισιν.'

''Αναξαγόρας δμοίως την φύσιν σύγκρισιν καὶ 15 διάκρισιν, τουτέστι γένεσιν καὶ φθοράν.

BIBAION AETTEPON.

Β Τετελεκώς τοίνυν τὸν περὶ ἀρχῶν καὶ στοιχείων καὶ τῶν συνεδρευόντων αὐτοῖς λύγον τρέψομαι πρὸς τὸν περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων, ἀπὸ τοῦ περιεκτικω- 20 τάτου πάντων ἐνστησάμενος.

7 Gal. 20 8 μηδενὸς Steinius: μηδὲν 11 οὐδενὸς p. 1111 f: οὐδὲν ib. ἀπάντων — τελευτή] ἐπάστου — οὐλομένη θανάτοιο γενέθλη p. l. 14 δὲ βροτοῖς] δ' ἐπὶ τοῖς eadem

Α'. Περί πόσμου.

Πυθαγόρας πρώτος ώνόμασε την των δλων περιοχήν κόσμον έκ της έν αὐτῷ τάξεως.

Θαλής καὶ οί ἀπ' αὐτοῦ ἕνα τὸν κόσμον.

Δημόκριτος καὶ Ἐπίκουρος καὶ ὁ τούτου καθη- C γητὴς Μητρόδωρος ἀπείρους κόσμους ἐν τῷ ἀπείρῷ κατὰ πᾶσαν περίστασιν.

'Εμπεδοκλής του του ήλίου περίδρομου είναι περιγραφήν του πέρατος του κόσμου.

10 Σέλευκος ἄπειρον τὸν κόσμον.

Διογένης τὸ μὲν πῶν ἄπειρον, τὸν δὲ κόσμον πεπεράνθαι.

Οί Σπωικοί διαφέρειν τὸ πᾶν καὶ τὸ ὅλον· πᾶν μὲν γὰρ εἶναι τὸ σὺν τῷ κενῷ τῷ ἀπείρῳ, ὅλον δὲ 15 χωρίς τοῦ κενοῦ τὸν κόσμον· ὥστε οὐ τὸ αὐτὸ εἶναι τὸ ὅλον καὶ τὸν κόσμον.

Β'. Πεολ σχήματος κόσμου.

Οί μὲν Στωικοί σφαιροειδῆ τὸν κόσμον, ἄλλοι δὲ κωνοειδῆ, οί δ' φὸσειδῆ. $\rm D$

Έπίκουρος δ' ενδέχεσθαι μεν είναι σφαιροειδείς

1 Stob. 1, 21, 6°. 22, 3°. Gal. 44 5 καl δ τούτου καδηγητής Μητοδόπορς] interpolata a Plutarcho putat D
ib. τούτου W ex Cyrillo c. Iulian. 2 p. 46 b: τούτου
ib. καθηγητής Galenus: μαθητής 7 περίστασιν] περιαγωγήν
Stobacus 9 τοῦ πέρατος τοῦ κόσμου Stobacus, Cyrillus:
τοῦ κόσμου καὶ τοῦ πέρατος αὐτοῦ aut τοῦ κόσμου καὶ τοῦτοῦ κέρας αὐτοῦ 14 τοῦ κενοῦ τῷ ἀπείρω Stobacus et Cyrillus:
κενοῦ ἄπείρου 15 ὅστε οῦ τὸ αὐτὸ — κόσμοῦ] 'Plutarcho
haec debentur' D
ib. οὐ] 'delent probabiliter Corsinus
Reiske' idem 17 Stob. 1, 15, 6°. Gal. 45

τοὺς κόσμους, ἐνδέχεσθαι δὲ καὶ ἐτέροις σχήμασι κεχρῆσθαι.

Γ΄. Εί ἔμψυχος δ κόσμος καὶ προνοία διοικούμενος.

Οί μὲν ἄλλοι πάντες ἔμψυχον τὸν κύσμον καὶ προνοία διοικούμενον.

Δημόκοιτος δε καλ Έπίκουφος καλ όσοι τὰ ἄτομα εἰσηγοῦνται καλ τὸ κενὸν οὕτ' ἔμψυχον οὕτε πφονοία διοικεῖσθαι, φύσει δε τινι ἀλόγω.

'Αριστοτέλης οὖτ' ἔμψυχον ὅλον ὅι' ὅλων, οὔτε Ε μὴν αἰσθητικὸν οὔτε λογικὸν οὔτε νοερὸν οὔτε 10 προνοία διοικούμενον τὰ μὲν γὰρ οὐράνια τούτων ἀπάντων κοινωνεῖν, σφαίρας γὰρ περιέχειν ἐμψύχους καὶ ζωτικάς τὰ δὲ περίγεια μηδενὸς αὐτῶν, τῆς δ' εὐταξίας κατὰ συμβεβηκὸς οὐ προηγουμένως μετέχειν.

Δ'. Εὶ ἄφθαρτος δ πόσμος.

15

Πυθαγόρας καὶ Πλάτων καὶ οἱ Στωικοὶ γενητὸν ὑπὸ θεοῦ τὸν κόσμον· καὶ φθαρτὸν μὲν ὅσον ἐπὶ τῆ φύσει, αἰσθητὸν γὰρ εἶναι διότι καὶ σωματικόν· οὐ μὴν φθαρησόμενόν γε προνοία καὶ συνοχῆ θεοῦ.

Έπίκουρος φθαρτόν, δτι καὶ γενητόν, τος ζώον 20 τος φυτόν.

Εενοφάνης ἀγένητον καὶ ἀίδιον καὶ ἄφθαρτον F τὸν κόσμον.

3 Stob. 1, 21, 3°. 6b. Eus. 15, 34, 1—3. Gal. 46 9 δι' δίων] δι' δίων iidem ib. οὕτε μὴν αἰσθητικὸν] om. Eusebius, alii 15 Stob. 1, 21, 6°. 20, 1° sq. Eus. 15, 35, 1—4. Gal. 47 16 καὶ Πλάτων] om. codd. ib. καὶ Πλάτων καὶ οἱ Στωικοὶ] 'videtur in margine fuisse' D 18 διότι καὶ idem ex Stobaeo: διὰ τὸ

'Αριστοτέλης το ύπο την σελήνην του κόσμου μέρος παθητόν, έν ὧ και τὰ περίγεια κηραίνεται.

Ε'. Πόθεν τρέφεται δ κόσμος.

'Αριστοτέλης' εἰ τρέφεται ὁ κόσμος, καὶ φθαρήε σεται ' άλλὰ μὴν οὐδεμιᾶς τινος ἐπιδεῖται τροφῆς' διὰ τοῦτο καὶ ἀίδιος.

Πλάτων αὐτὸν αὐτῷ τὸν κόσμον ἐκ τοῦ φθί- 887 νοντος κατὰ μεταβολὴν τὸ τρέφον παρέχεσθαι.

Φιλόλαος διττήν είναι τήν φθοράν, το μεν έξ 10 οὐρανοῦ πυρος φυέντος, το δ' έξ ὕδατος σεληνιακοῦ περιστροφή τοῦ ἀέρος ἀποχυθέντος καὶ τούτων είναι τὰς ἀναθυμιάσεις τροφὰς τοῦ κόσμου.

5'. 'Απὸ ποίου πρώτου στοιχείου ἤρξατο κοσμοποιείν δ θεός.

15 Οἱ φυσικοὶ ἀπὸ γῆς ἄρξασθαί φασι τὴν γένεσιν τοῦ κόσμου καθάπερ ἀπὸ κέντρου ἀρχὴ δὲ σφαίρας τὸ κέντρον.

Πυθαγόρας ἀπὸ πυρὸς καὶ τοῦ πέμπτου στοιχείου. Ἐμπεδοκλῆς τὸν μὲν αἰθέρα πρῶτον διακριθῆ20 ναι, δεύτερον δὲ τὸ πῦρ ἐφ' ὧ τὴν γῆν, ἐξ ἦς Β ἄγαν περισφιγγομένης τῆ δύμη τῆς περιφορᾶς ἀναβλύσαι τὸ ὕδωρ ἐξ οὖ ἀναθυμιαθῆναι τὸν ἀέρα καὶ γενέσθαι τὸν μὲν οὐρανὸν ἐκ τοῦ αἰθέρος τὸν

3 Stob. 1, 21, 6^b. 20, 1^g. Eus. 15, 36, 1—3. Gal. 48 5 τινος] om. Eusebius, Stobaeus 9 τδ — τδ Galenus: τοτὲ — τοτὲ 10 οὐρανίον Corsinus ib. ἐξ τδατος] τδατος Usenerus 13 Stob. 1, 21, 3^b. 6^c. 22, 1 f. Eus. 15, 37, 1—6. Gal. 49 16 malim ἀρχήν cum Eusebio 22 ἀναθνμια-δήναι Galenus: θνμιαθήναι

δ' ήλιον έκ τοῦ πυρός, πιληθήναι δ' έκ τῶν ἄλλων τὰ περίγεια.

Πλάτων δοατόν τὸν κόσμου γεγονέναι ποὸς παράδειγμα τοῦ νοητοῦ κόσμου τοῦ δ' δρατοῦ κόσμου προτέραν μὲν εἶναι τὴν ψυχήν, μετὰ δὲ 5 ταύτην τὸ σωματοειδὲς τὸ ἐκ πυρὸς μὲν καὶ γῆς πρῶτον ὕδατος δὲ καὶ ἀέρος δεύτερον.

Πυθαγόρας, πέντε σχημάτων ὔντων στερεῶν, ἄπερ καλεῖται καὶ μαθηματικά, ἐκ μὲν τοῦ κύβου C φησὶ γεγονέναι τὴν γῆν, ἐκ δὲ τῆς πυραμίδος τὸ 10 πῦρ, ἐκ δὲ τοῦ ὀκταέδρου τὸν ἀέρα, ἐκ δὲ τοῦ εἰκοσαέδρου τὸ ὕδωρ, ἐκ δὲ τοῦ δωδεκαέδρου τὴν τοῦ παντὸς σφαῖραν.

Πλάτων δε καὶ έν τούτοις πυθαγορίζει.

Ζ'. Περί τάξεως τοῦ κόσμου.

15

Παρμενίδης στεφάνας εἶναι περιπεπλεγμένας έπαλλήλους, τὴν μὲν ἐκ τοῦ ἀραιοῦ τὴν δ' ἐκ τοῦ πυκνοῦ· μικτὰς δ' ἄλλας ἐκ φωτὸς καὶ σκότους μεταξὺ τούτων· καὶ τὸ περιέχον δὲ πάσας τείχους δίκην στερεὸν ὑπάρχειν.

 Δεύκιππος καὶ Δημόκριτος χιτῶνα κύκλφ καὶ ὑμένα περιτείνουσι τῷ κόσμφ.

Ἐπίκουρος ἐνίων μὲν κύσμων ἀραιὸν τὸ πέρας ἐνίων δὲ πυκνύν, καὶ τούτων τὰ μέν τινα κινούμενα τὰ δ' ἀκίνητα.

3 δρατὸν τὸν Eusebius, Galenus: τὸν δρατὸν 4 όρατον πόσμον] δρατοῦ Stobaeus, alii 5 εἶναι] om. iidem 15 Stob. 1, 22, 1^a sq. 15, 6^a . Eus. 15, 38, 1-6. Gal. 50 18 ἄλλας Eusebius, Stobaeus: ἀλλήλας

Πλάτων πῦς πρῶτον εἶτ' αἰθέρα μεθ' ὅν ἀέρα ἐφ' ιδ τόως, τελευταίαν δὲ γῆν' ἐνίοτε δὲ τὸν αἰθέρα τῷ πυρὶ συνάπτει.

'Αριστοτέλης πρώτον μεν αίθέρα ἀπαθή, πέμτο πτον δή τι σώμα μεθ' ὅν παθητὰ πῦρ ἀέρα ὕδωρ τελευταίαν δὲ γῆν. τούτων δὲ τοῖς μεν οὐρανίοις ἀποδεδύσθαι τὴν κυκλικὴν κίνησιν, τών δ' ὑπ' ἐκεῖνα τεταγμένων τοῖς μεν κούφοις τὴν ἄνω τοῖς δὲ βαρέσι τὴν κάτω.

¹⁰ 'Εμπεδοκλῆς μὴ διὰ παντὸς ἐστῶτας εἶναι μηδ' Ε ὡρισμένους τοὺς τόπους τῶν στοιχείων, ἀλλὰ πανταχῶς ἀλλήλων μεταλαμβάνειν.

Η'. Τίς ή αίτία τοῦ τὸν κόσμον έγκλιδηναι.

Διογένης καὶ 'Αναξαγόρας μετὰ τὸ συστῆναι τὸν 15 κόσμον καὶ τὰ ζῷα ἐκ τῆς γῆς ἐξαγαγεῖν ἐγκλιθῆναί πως τὸν κόσμον ἐκ τοῦ αὐτομάτου εἰς τὸ μεσημβρινὸν αὐτοῦ μέρος, ἴσως ὑπὸ προνοίας, ἵν' ἃ μὲν ἀοίκητα γένηται ἃ δ' οἰκητὰ μέρη τοῦ κόσμου, κατὰ ψῦξιν καὶ ἐκπύρωσιν καὶ εὐκρασίαν.

Εμπεδοκλής, τοῦ ἀέρος εἴξαντος τῆ τοῦ ἡλίου F δρμῆ, ἐγκλιθῆναι τὰς ἄρκτους, καὶ τὰ μὲν βόρεια ὑψωθῆναι τὰ δὲ νότια ταπεινωθῆναι, καθ' ὁ καὶ τὸν ὅλον κόσμον.

Θ'. Περί τοῦ ἐκτὸς τοῦ κόσμου, εἰ ἔστι κενόν.

Οί μεν ἀπὸ Πυθαγόρου ἐκτὸς εἶναι τοῦ κόσμου κενόν, εἰς δ ἀναπνεῖ δ κόσμος καὶ ἐξ οὖ.

888 Οί δε Στωικοί, εἰς ὃ κατὰ τὴν ἐκπύρωσιν ἀναλύεται τὸ ἄπειρον.

Ποσειδώνιος οὐκ ἄπειφον, ἀλλ' ὅσον αὔταφκες εἰς τὴν διάλυσιν, ἐν τῷ πρώτῷ περὶ Κενοῦ.

'Αριστοτέλης μηδεν είναι κενόν.

Πλάτων μήτ' έκτος τοῦ κόσμου μήτ' έντος μηδέν είναι κενόν.

10

Ι'. Τίνα δεξιά τοῦ κόσμου καὶ τίνα ἀριστερά.

Πυθαγόρας Πλάτων 'Αριστοτέλης δεξιὰ τοῦ Β κόσμου τὰ ἀνατολικὰ μέρη, ἀφ' ὧν ἡ ἀρχὴ τῆς κινήσεως, ἀριστερὰ δὲ τὰ δυτικά.

Ἐμπεδοκλῆς δεξιὰ μὲν τὰ κατὰ τὸν θερινὸν 15 τροπικόν, ἀριστερὰ δὲ τὰ κατὰ τὸν χειμερινόν.

ΙΑ΄. Περὶ οὐρανοῦ, τίς ἡ τούτου οὐσία.

'Αναξιμένης την περιφοράν την έξωτάτω γης είναι.

Έμπεδοκλῆς στεφέμνιον είναι τὸν οὐφανὸν έξ 20 ἀέρος συμπαγέντος ὑπὸ πυρὸς κρυσταλλοειδῶς, τὸ

1 Gal. 52. Eus. 15, 40, 1—4. Stob. 1, 18, 4^b sq 4 supplendum vid. [Elvai nevdy] Els δ 5 td äxeiqov] äxeiqov Eusebius. äxeiqov öv D 7 èv τῷ πρώτφ περί Κενοῦ — έντὸς μηδὲν είναι νενόν] Πλάτων 'Αριστοτέλης μήτ' ἐντὸς τοῦ πόσμον πενδν είναι μήτ' ἐντὸς D cum Eusebio 11 Gal. 58. Eus. 15, 41, 1. 2. Stob. 1, 15, 6^d sq 17 Gal. 54. Eus. 15, 42, 1. 2. Stob. 1, 28, 1 18 γῆς είναι D: γηίνην

πυρώδες καὶ τὸ ἀερώδες ἐν ἐκατέρφ τῶν ἡμισφαιρίων περιέχοντα.

'Αριστοτέλης έκ πέμπτου σώματος, πυρός, ἢ έκ θερμοῦ καὶ ψυχροῦ μίγματος.

5 IB'. Περί διαιρέσεως οὐρανοῦ, εἰς πόσους κύκλους C διαιρεῖται.

Θαλής Πυθαγόρας οι ἀπ' αὐτοῦ μεμερίσθαι τὴν τοῦ παντὸς οὐρανοῦ σφαῖραν εἰς κύκλους πέντε, οὕστινας προσαγορεύουσι ζώνας καλεῖται δ' αὐτῶν 10 δ μὲν ἀρκτικός τε καὶ ἀειφανής, δ δὲ θερινὸς τροπικός, δ δ' ἰσημερινός, δ δὲ χειμερινὸς τροπικός, δ δ' ἀνταρκτικός τε καὶ ἀφανής λοξὸς δὲ τοῖς τρισὶ μέσοις δ καλούμενος ζωδιακὸς ὑποβέβληται, παρεπιψαύων τῶν μέσων τριῶν πάντας δ' αὐτοὺς δ μεσημβρινὸς 15 πρὸς ὀρθὰς ἀπὸ τῶν ἄρκτων ἐπὶ τὸ ἀντίξουν τέμνει.

Πυθαγόρας πρῶτος ἐπινενοηκέναι λέγεται τὴν λόξωσιν τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου, ἥντινα Οἰνοπίδης ὁ Χῖος ὡς ἰδίαν ἐπίνοιαν σφετερίζεται.

 $I\Gamma'$. Tίς ή οὐσία τῶν ἄστρων, πλανητῶν καὶ ἀπλανῶν.

20 Θαλής γεώδη μεν έμπυρα δε τὰ ἄστρα. Ἐμπεδοκλής πύρινα έκ τοῦ πυρώδους, ὅπερ δ

1 καὶ τὸ] Stobaeus, Galenus: καὶ 3 πυρὸς] πύρινον εἶναι τὸν οὐρανόν Galenus ib. ἢ ἐκ θερμοῦ] ἀναξίμαν-δρος ἐκ θερμοῦ D partim ex Achille p. 128 c partim ex Gal. Locum ita redintegrari posse puto: ἄριστοτέλης ἐκ πέμπτον σώμα [ΤΟΣ. Παρμενίδης ἀναξίμανδρος Ἡράκλει]ΤΟΣ ἐκ πυρὸς ἢ ἐκ θερμοῦ καὶ ψυχροῦ μίγματος 5 Gal. 55. Stob. 1, 23, 3 19 Gal. 56. Eus. 15, 30, 1-9. Stob. 1, 24, 1 ib. ἄστραν — ἀπλανῶν D: ἀστέρων πλανήτων καὶ ἀπλανῶν καὶ πῶς συνέστη

ἀὴρ ἐν ἑαυτῷ περιέχων έξανέθλιψε κατὰ τὴν πρώτην διάκρισιν.

'Αναξαγόρας του περικείμενου αιθέρα πύρινου μεν είναι κατά την οὐσίαν, τη δ' εὐτονία της περιδινήσεως ἀναρπάσαντα πέτρους έκ της γης και κατα- 5 φλέξαντα τούτους ήστερικέναι.

Ε Διογένης κισηρώδη τὰ ἄστρα, διαπνοὰς δ' αὐτὰ νομίζει τοῦ κόσμου πάλιν δ' δ αὐτὰς ἀφανεῖς μὲν λίθους, πίπτοντας δὲ πολλάκις ἐπὶ τὴν γῆν σβέν-νυσθαι, καθάπερ τὰν ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς πυροειδῶς 10 κατενεχθέντα ἀστέρα πέτρινον.

*Εμπεδοκλής τοὺς μὲν ἀπλανεῖς ἀστέρας συνδεδέσθαι τῷ κουστάλλῳ, τοὺς δὲ πλανήτας ἀνείσθαι.

Πλάτων ἐκ μὲν τοῦ πλείστου μέρους πυρίνους, μετέχοντας δὲ καὶ τῶν ἄλλων στοιχείων κόλλης 15 δίκην.

Ε Ξενοφάνης ἐκ νεφῶν μὲν πεπυρωμένων, σβεννυμέ-.
νους δὲ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀναζωπυρεῖν νύκτωρ,
καθάπερ τοὺς ἄνθρακας τὰς γὰρ ἀνατολὰς καὶ τὰς
δύσεις ἐξάψεις εἶναι καὶ σβέσεις.

'Ηρακλείδης καὶ οι Πυθαγόρειοι εκαστου τῶν ἀστέρων κόσμου ὑπάρχειν, γῆν περιέχοντα ἀέρα τε καὶ αἰθέρα ἐν τῷ ἀπείρῷ αἰθέρι ταῦτα δὲ τὰ δόγματα ἐν τοῖς 'Ορφικοῖς φέρεται κοσμοποιοῦσι γὰρ Εκαστον τῶν ἀστέρων.

7 πισηφοειδή Stobaeus 8 διαφανείς R 10 πυρωδώς Stobaeus 17 μὲν Eusebius 22 ὁπάρχειν γήινον Roethius ib. καὶ ἀέρα ἐν τῷ ἀπείρῳ αίθτει suspic. I); mihi potius vid. etiam in Stobaei ἀέρα latero ἀ[έρα τε καὶ αίθ]έρα

The state of the s

Ἐπίκουρος οὐδὲν ἀπογινώσκει τούτων, ἐχόμενος τοῦ ἐνδεχομένου.

ΙΔ΄. Περί σχημάτων ἀστέρων.

Οι Στωικοί σφαιρικούς τούς άστέρας, καθάπερ τον κόσμον και ήλιον και σελήνην.

Κλεάνθης κωνοειδείς.

'Αναξιμένης ήλων δίκην καταπεπηγέναι τῷ κουσταλλοειδεϊ:

"Ενιοι δὲ πέταλα εἶναι πύοινα, ὥσπερ ζωγρα-10 φήματα.

ΙΕ'. Περὶ τάξεως ἀστέρων.

Ξενοκράτης κατὰ μιᾶς ἐπιφανείας οἴεται κινεϊσθαι τοὺς ἀστέρας.

Ο
ί δ' ἄλλοι Στωικολ πρὸ τῶν ἐτέρων τοὺς ἐτέ- 15 φους ἐν ὕψει καλ βάθει.

 Δ ημόκοιτος τὰ μὲν ἀπλανῆ ποῶτον, μετὰ δὲ B . ταῦτα τοὺς πλανήτας, ἐφ' οἶς ῆλιον φωσφόρον σελήνην.

Πλάτων μετὰ τὴν τῶν ἀπλανῶν θέσιν ποῶτον το φαίνοντα λεγόμενον τὸν τοῦ Κρόνου, δεύτερον φαέθοντα τὸν τοῦ Διός, τρίτον πυρόεντα τὸν τοῦ "Αρεος, τέταρτον έωσφόρον τὸν τῆς 'Αφροδίτης, πέμπτον στίλβοντα τὸν τοῦ Ερμοῦ, ἔπτον ἥλιον, ἔβδομον σελήνην.

25 Τῶν μαθηματικῶν τινὲς μὲν ὡς Πλάτων, τινὲς δὲ μέσον πάντων τὸν ἡλιον.

3 Gal. 56^a. Eus. 15, 31, 1—3. Stob. 1, 24, 1^k. 2^d 11 Gal. 57. Eus. 15, 46, 1—6. Stob. 1, 24, 1^e sq 20 Φαίνωνα Eusebius Plutarchi Moralia. Vol. V.

'Αναξίμανδοος καὶ Μητρόδωρος δ Χῖος καὶ Κράτης ἀνωτάτω μὲν πάντων τὸν ἥλιον τετάχθαι, μετ' αὐτὸν δὲ τὴν σελήνην, ὑπὸ δ' αὐτοὺς τὰ ἀπλανῆ τῶν ἄστρων καὶ τοὺς πλανήτας.

C IS'. Περί τῆς τῶν ἀστέρων φορᾶς καὶ κινήσεως.
'Αναξαγόρας Δημόκριτος Κλεάνθης ἀπ' ἀνατολῶν

έπλ δυσμάς φέρεσθαι πάντας τούς άστέρας.

'Αλκμαίων και οι μαθηματικοί τους πλανήτας τοις ἀπλανέσιν έναντίους ἀπὸ γὰο δυσμῶν ἐπ' ἀνατολὰς ἀντιφέρεσθαι.

'Αναξίμανδρος ύπὸ τῶν κύκλων καὶ τῶν σφαιοῶν, ἐφ' ὧν ἕκαστος βέβηκε, φέρεσθαι.

'Αναξιμένης ούχ ύπὸ τὴν γῆν πεοὶ αὐτὴν δ'ε στοέφεσθαι τοὺς ἀστέρας.

Πλάτων και οι μαθηματικοί ισοδούμους είναι 15 τον ήλιον τον έωσφόρον τον στίλβοντα.

ΙΖ΄. Πόθεν φωτίζονται οί ἀστέρες.

D Μητοόδωρος απαντας τοὺς ἀπλανεῖς ἀστέρας ὑπὸ τοῦ ἡλίου προσλάμπεσθαι.

Ήράκλειτος καὶ οἱ Στωικοὶ τρέφεσθαι τοὺς ἀστέ- 20 ρας ἐκ τῆς ἐπιγείου ἀναθυμιάσεως.

'Αριστοτέλης μὴ δεῖσθαι τὰ οὐράνια τροφῆς' οὐ γὰρ φθαρτὰ ἀλλ' ἀίδια.

5 Gal. 58. Eus. 15, 47, 1—4. Stob. 1, 24, 1° sq. 9 τοις άπλανέσιν ἀπὸ δυσμῶν ἐπὰ ἀνατ. ἀντιφέρεσθαι iidem 13 σὰχ Eusebius alii: ὁμοίως ib. περὶ αὐτὴν δὲ iidem: καὶ περὶ αὐτὴν 17 Gal. 69. Eus. 15, 48, 1—4. Stob. 1, 24, 1° sq 18 ἀστέρας iidem

Πλάτων και οι Στωικοί, ώς ὅλον τὸν κόσμον, και τὰ ἄστρα έξ αὐτῶν τρέφεσθαι.

ΙΗ΄. Περί τῶν ἄστρων τῶν καλουμένων Διοσκούρων.

Εενοφάνης τοὺς ἐπὶ τῶν πλοίων φαινομένους ε οἶον ἀστέρας νεφέλια εἶναι κατὰ τὴν ποιὰν κίνησιν παραλάμποντα.

Μητοόδωρος των δρώντων δφθαλμών μετά δέους καὶ καταπλήξεως εἶναι στιλβηδόνας.

* ΙΘ΄. Πεολ ἐπισημασίας ἀστέρων καλ πῶς γίνεται Ε χειμὼν καλ θέρος.

Πλάτων τὰς ἐπισημασίας τάς τε θερινὰς καὶ τὰς χειμερινὰς κατὰ τὰς τῶν ἀστέρων ἐπιτολάς τε καὶ δυσμὰς γίνεσθαι, ἡλίου τε καὶ σελήνης καὶ τῶν ἄλλων πλανητῶν καὶ ἀπλανῶν.

15 'Αναξιμένης δε διὰ μεν ταῦτα μηδεν τούτων, διὰ δε τὸν ἥλιον μόνον.

Εἴοδοξος "Αρατος κοινῶς διὰ πάντας τοὺς ἀστέ- F ρας, ἐν οἶς φησιν

'αὐτὸς γὰο τάδε σήματ' ἐν οὐοανῷ ἐστήριξεν, ἄστοα διακρίνας ἐσκέψατο δ' εἰς ἐνιαυτὸν ἀστέρας, οί κε μάλιστα τετυγμένα σημαίνοιεν.'

1 καὶ οἱ Στωικοὶ ὡς ὅλον τὸν πόσμον] κοινῶς τὸν πόσμον ὅλον Εusebius, Stobaeus 2 αὐτῶν] αὐτοῦ D male 3 Gal. 60. Eus. 15, 49, 1. 2. Stob. l. l. ib. τῶν ἄστρων] om. Eusebius 9 Gal. 61. Stob. l. l. 13 ἡλίον τε — καὶ ἀπλανῶν] suspecta D 15 μὲν ταῦτα] del. W 17 Ἦρατος] Phaen. vs. 10 19 τάδε] τά γε Ατατί libri

Κ'. Περί οὐσίας ήλίου.

'Αναξίμανδοος κύκλον εἶναι ὀκτωκαιεικοσαπλασίονα τῆς γῆς, ἀρματείφ τροχῷ παραπλήσιον, τὴν ἀψῖδα ἔχοντα κοίλην, πλήρη πυρός, κατά τι μέρος 890 ἐκφαίνουσαν διὰ στομίου τὸ πῦρ ὥσπερ διὰ πρη- 5 στῆρος αὐλοῦ' καὶ τοῦτ' εἶναι τὸν ἥλιον.

Ξενοφάνης έκ πυριδίων των συναθροιζομένων μεν έκ τῆς ὑγρᾶς ἀναθυμιάσεως συναθροιζόντων δε τὸν ἥλιον ἢ νέφος πεπυρωμένον.

10

Οί Στωικοὶ ἄναμμα νοεοὸν ἐκ θαλάττης. Πλάτων ἐκ πλείστου πυρός.

'Αναξαγόρας Δημόκριτος Μητρύδωρος μύδρον ἢ πέτρον διάπυρον.

'Αριστοτέλης σφαϊραν έκ τοῦ πέμπτου σώματος.
Φιλόλαος ὁ Πυθαγόρειος ὑαλοειόῆ, δεχόμενον ι⁵
μὲν τοῦ ἐν τῷ κόσμῷ πυρὸς τὴν ἀνταύγειαν, διηθοῦντα δὲ πρὸς ἡμᾶς τὸ φῶς, ὥστε προσεοικέναι
ἡλίῳ τὸ ἐν τῷ οὐρανῷ πυρῶδες τό τε δὴ ἀπ'
Β αὐτοῦ καὶ ἐσοπτροειδές· καὶ τρίτον τὴν ἀπὸ τοῦ

1 Gal. 62. Eus. 15, 23, 1—9. Stob. 1, 25, 1 sq 3 άρματείο τροχῷ Eusebius, Stobaeus: ἀρματίον τροχῷ aut ἀρματείον τροχοῦ ib. R: τὴν ἀψίδα παραπλήσιον 4 κατὰ Eusebius: ἡς κατὰ 5 ἐκφαίνουσαν D: ἐκφαίνουσης libri ib. διὰ πρηστῆρος αὐλοῦ, fort. idem est ac διὰ φνσητῆρος αὐλοῦ, cf. πρηστὴρ ἄνεμος et similia. D coll. Thuc. 4, 100 explicat δι' ἀκροφυσίον 9 ἢ ἐκ νεφῶν πεπυρωμένων Eusebius alii 15 δίσιον ὑαλοειδῆ Eusebius 17 προσεοικέναι ἡλίω] τετρισσωκέναι (= τρισσόν πεποιημέναι) ἤλιον? ut vocem perraram explicatoriat Achilles p. 138 d et Galonus 18 τό τε δὴ ἀπ' αὐτοῦ facile intelleg. πυρῶδες (Stobaei πυροειδὲς div. lectio viū. esse) 19 κατὰ τὸ ἐσοπτροειδὲς Stobaeus

έσόπτρου κατ' ἀνάκλασιν διασπειρομένην πρὸς ἡμᾶς αὐγήν καὶ γὰρ ταύτην προσονομάζομεν ἥλιον, οίονεὶ εἴδωλον εἰδώλου.

'Εμπεδοκής δύο ήλίους, τον μεν αρχέτυπον, 5 πῦρ ὂν ἐν τῷ ἐτέρῷ ἡμισφαιρίῷ τοῦ κόσμου πεπληρωκὸς τὸ ἡμισφαίριον, ἀεὶ καταντικρὸ τἢ ἀνταυγείᾳ ἐαυτοῦ τεταγμένον τὸν δὲ φαινόμενον ἀνταύγειαν ἐν τῷ ἐτέρῷ ἡμισφαιρίῷ τῷ τοῦ ἀέρος τοῦ θερμομιγοῦς πεπληρωμένῷ, ἀπὸ κυκλοτεροῦς τῆς αὐγῆς το κατ' ἀνάκλασιν γιγνομένην εἰς τὸν ἡλιον τὸν κρυσταλλοειδῆ, συμπεριελκομένην δὲ τῆ κινήσει τοῦ πυρίνου ὡς δὲ βραχέως εἰρῆσῶαι συντεμόντι, ἀν- C ταύγειαν εἶναι τοῦ περὶ τὴν γῆν πυρὸς τὸν ἡλιον.

Ἐπίκουρος γήινον πύκνωμα κισηροειδώς καὶ σπογ15 γοειδώς ταϊς κατατρήσεσιν ὑπὸ τοῦ πυρὸς ἀνημμένον.

ΚΑ΄. Πεοί μεγέθους ήλίου.

'Αναξίμανδρος τὸν μὲν ἥλιον ἴσον τῆ γῆ εἶναι, τὸν δὲ κύκλον, ἀφ' οὖ τὴν ἐκπνοὴν ἔχει καὶ ὑφ' οὖ φέρεται, ἐπτακαιεικοσαπλασίονα τῆς γῆς.

'Αναξαγόρας πολλαπλασίονα Πελοποννήσου.

* 'Ηράκλειτος εὖρος ποδὸς ἀνθρωπείου.

'Επίκουρος τηλικοῦτον ήλίκος φαίνεται, ἢ μικοῷ μείζω ἢ έλάττω.

1 ἐνόπτοον Eusebius 5 ὂν Stobaeus 10 idem: ἐγγινομένην 12 Beckius: συντεμόντα 14 καὶ σπογγοει-δῶς accessit ex Eusebio, Galeno 16 Gal. 63. Eus. 15, 24, 1—4. Stob. l.l. 18 ὑφ' οδ Eusebius: ἐφ' οδ 22 Ἐπί-νονρος Eusebius alii: ἐπίκουρος πάλιν φησὶν ἐνδέχεσθαι τὰ προειρημένα πάντα ἢ ib. μικρῷ] add. τινι D 23 Χ: μείζων ἢ ἐλάττων

D

ΚΒ΄. Πεοί σχήματος ήλίου.

'Αναξιμένης πλατὺν ώς πέταλον τὸν ἡλιον.

Ήράκλειτος σκαφοειδή, ὑπόκυρτον.

 $O(\Sigma \tau \omega i \kappa o)$ σφαιροειδή, ώς τὸν κόσμον καὶ τὰ ἄστρα.

'Επίκουρος ενδέχεσθαι τὰ προειρημένα πάντα.

ΚΓ'. Περί τροπών ήλίου.

'Αναξιμένης ύπὸ πεπυκνωμένου ἀέρος καὶ ἀντιτύπου ἐξωθεῖσθαι τὰ ἄστρα.

'Αναξάγόρας άνταπώσει τοῦ πρὸς ταῖς ἄρκτοις 10 άέρος, δν αὐτὸς συνωθών ἐκ τῆς πυκνώσεως ἰσχυρο-ποιεῖ.

Ε ²Εμπεδοκλής ύπὸ τής περιεχούσης αὐτὸν σφαίρας κωλυόμενον ἄχρι παντὸς εὐθυπορεῖν καὶ ὑπὸ τῶν τροπικῶν κύκλων.

Διογένης ύπὸ τοῦ ἀντιπίπτοντος τῆ θερμότητι ψύχους σβέννυσθαι τὸν ήλιον.

Οί Στωικοί κατὰ τὸ διάστημα τῆς ὑποκειμένης τροφῆς διέρχεσθαι τὸν ἥλιον ἀκεανὸς δ' ἐστίν ἦ γῆ, ἦς τὴν ἀναθυμίασιν ἐπινέμεται.

Πλάτων Πυθαγόρας 'Αριστοτέλης παρά την λόξωσιν τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου, δι' οὖ φέρεται λοξυπορῶν δ ἥλιος, και κατὰ δορυφορίαν τῶν τροπικῶν κύκλων ταῦτα δὲ πάντα καὶ ἡ σφαῖρα δείκνυσιν.

1 Gal. 64. Eus. 15, 25, 1—4. Stob. l. l. 7 Gal. 65. Stob. l. l. 19 η γη και γη Βeckius. και η μεγάλη Φάλασσα Wachsmuthius 21 παρὰ Μ: περὶ

F

ΚΔ'. Περί ἐκλείψεως ἡλίου.

Θαλής πορώτος έφη έκλείπειν τον ήλιον, τής σελήνης αὐτον υποτοεχούσης κατά κάθετον, οὔσης φύσει γεώδους βλέπεσθαι δε τοῦτο κατοπτοικώς το υποτιθεμένο τῷ δίσκο.

'Αναξίμανδρος τοῦ στομίου τῆς τοῦ πυρὸς διεκπνοῆς ἀποκλειομένου.

Ήρακλειτος κατά την τοῦ σκαφοειδοῦς στροφήν, ώστε τὸ μὲν κοῖλον ἄνω γίνεσθαι τὸ δὲ κυρτὸν 10 κάτω πρὸς την ήμετέραν ὅψιν.

Εενοφάνης κατά σβέσιν ετερον δε πάλιν προς τατς άνατολατς γίνεσθαι παριστόρηκε δε και έκλει-891 ψιν ήλίου έφ' όλον μήνα και πάλιν έκλειψιν έντελή, ώστε την ήμεραν νύκτα φανήναι.

Ένιοι πύκνωμα τῶν ἀοράτως ἐπερχομένων τῷδίσκῷ νεφῶν.

'Αρίσταρχος του ήλιου ίστησι μετά τῶυ ἀπλανῶυ, τὴυ δὲ γῆυ κινεῖ περί του ἡλιακου κύκλου καὶ κατὰ τὰς ταύτης ἐγκλίσεις σκιάζεσθαι του δίσκου.

20 Ξενοφάνης πολλούς εἶναι ἡλίους καὶ σελήνας κατὰ τὰ κλίματα τῆς γῆς καὶ ἀποτομὰς καὶ ζώνας κατά τινα δὲ καιρὸν ἐμπίπτειν τὸν δίσκον εἴς τινα ἀποτομὴν τῆς γῆς οὐκ οἰκουμένην ὑφ' ἡμῶν, καὶ οὕτως ὥσπερ κενεμβατοῦντα ἔκλειψιν ὑπομένειν. ὁ δ' Β

1 Gal. 66. Eus. 15, 50, 1—7. Stob. 1, 25, 1^a sq 3 ὑπεςχομένης Eusebius alii 5 ὑποτιθέμενον Stobaeus. ὑποτιθεμένην W. Fort. ὑποτιθεμένω τι i. e. ἤν τις ὑποτιθῆταί τι τῷ δίσιω 19 κατὰ ταύτας τὰς Eusebius 20 πολλὰς εἶναι ἡλίον καὶ σελήνης (sc. ἐκλείψεις) W 21 τὰ Stobaeus 24 ὑποφαίνειν idem

αὐτὸς τὸν ήλιον εἰς ἄπειρον μὲν προϊέναι, δοκεῖτ δὲ κυκλεῖσθαι διὰ τὴν ἀπόστασιν.

ΚΕ'. Περί οὐσίας σελήνης.

'Αναξίμανδρος κύκλον εἶναι ἐννεακαιδεκαπλασίονα τῆς γῆς, ὅσπερ τὸν τοῦ ἡλίου πλήρη πυρός ε ἐκλείπειν δὲ κατὰ τὰς ἐπιστροφὰς τοῦ τροχοῦ · ὅμοιον γὰρ εἶναι ἀρματείφ τροχῷ κοίλην ἔχοντι τὴν ἀψῖδα καὶ πλήρη πυρός, ἔχοντα μίαν ἐκπνοήν.

Εενοφάνης νέφος είναι πεπιλημένον.

Οί Στωικοί μικτήν έκ πυρός και άέρος.

C Πλάτων ἐκ πλείονος τοῦ πυρώδους.

'Αναξαγόρας Δημόκριτος στερέωμα διάπυρον, έχον έν έαυτῷ πεδία καὶ ὄρη καὶ φάραγγας.

10

15

20

'Ηοάκλειτος γῆν δμίχλη πεοιειλημμένην. Πυθαγόρας κατοπτροειδὲς σῶμα.

Κ5'. Περί μεγέθους σελήνης.

Οί Στωικοί μείζονα της γης αποφαίνονται ώς και τον ηλιον.

Παρμενίδης Ισην τῷ ἡλίφ, καὶ ἀπ' αὐτοῦ φωτίζεσθαι.

1 μὲν] post ήλιον Euschius 8 Gal. 67. Eus. 15, 26, 1—7. Stob. 1, 26, 1 sq 5 τὸν Beckius ex Stobaeo 8 ἔχοντα Ευsebius: ἔχοντι 11 πυρώδους | γεώδους Ευρεbius 14 Ἡραμείνης βτορεσιόὲς Stobaeus: κατὰ τὸ πυροείδὲς ib. σῶμα Ευsebius: σῶμα (τῆς) σελήνης 16 Gal. 67². Eus. 15, 27, 1. 2. Stob. 1, 26, 1 b sq 19 malim ὑπ' ἀὐτοῦ

ΚΖ΄. Περί σχήματος σελήνης.
Οι Στωικοί σφαιροειδή είναι ώς τον ήλιον. Έμπεδοκλής δισκοειδή.
Ἡράκλειτος σκαφοειδή.
Ἦλοι κυλινδροειδή.

5

ΚΗ΄. Πεοί φωτισμών σελήνης. D
'Αναξίμανδρος ίδιον αὐτὴν ἔχειν φῶς, ἀραιότερον δέ πως.

'Αυτιφῶν ίδίφ φέγγει λάμπειν τὴν σελήνην, τὸ 10 δ' ἀποκρυπτόμενον περὶ αὐτὴν ὑπὸ τῆς προσβολῆς τοῦ ἡλίου ἀμαυροῦσθαι, πεφυκότος τοῦ ἰσχυροτέρου πυρὸς τὸ ἀσθενέστερον ἀμαυροῦν ὁ δὴ συμβαίνειν καὶ περὶ τὰ ἄλλα ἄστρα.

Θαλής και οι ἀπ' αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ ἡλίου φωτίζε-15 σθαι τὴν σελήνην.

Ήρακλειτος τὸ αὐτὸ πεπονθέναι τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην σκαφοειδεῖς γὰρ ὄντας τοῖς σχήμασι Ε τοὺς ἀστέρας δεχομένους τὰς ἀπὸ τῆς ὑγρᾶς ἀναθυμιάσεως αὐγὰς φωτίζεσθαι πρὸς τὴν φαντασίαν, 20 λαμπρότερον μὲν τὸν ἥλιον, ἐν καθαρωτέρω γὰρ ἀέρι φέρεσθαι, τὴν δὲ σελήνην ἐν θολωτέρω, διὰ τοῦτο καὶ ἀμαυροτέραν φαίνεσθαι.

ΚΘ΄. Περὶ ἐκλείψεως σελήνης.

'Αναξίμανδρος τοῦ στομίου τοῦ περὶ τὸν τροχὸν 25 έπιφραττομένου.

1 Gal. 68. Eus. 15, 28, 1—3. Stob. l. l. 6 Gal. 69. Eus. 15, 29, 1—4. Stob. 1, 26, 2 12 συμβαίνειν Eusebius: συμβαίνει 18 πὰς Stobaeus: δὲ τὰ 19 αὐγὰς idem: αὐτὰ 20 μὲν] deleverim, sed locus turbatus vid. 23 Gal. 70. Eus. 15, 51, 1—5. Stob. 1, 26, 3

Βήρωσος κατὰ τὴν πρὸς ἡμᾶς ἐπιστροφὴν τοῦ ἀπυρώτου μέρους.

Ήράκλειτος κατά τὴν τοῦ σκαφοειδοῦς συστροφήν.

Τῶν Πυθαγορείων τινὲς ἀνταυγεία καὶ ἐπιφράξει τὸ μὲν τῆς γῆς τὸ δὲ τῆς ἀντίχθονος· οἱ δὲ ε
νεώτεροι κατ' ἐπινέμησιν φλογὸς κατὰ μικρὸν ἐξαπτομένης τεταγμένως, ἕως ἄν τὴν τελείαν πανσέληνον
ἀποδῷ, καὶ πάλιν ἀναλόγως μειουμένης μέχρι τῆς
συνόδου, καθ' ἡν τελείως σβέννυται.

Πλάτων Αριστοτέλης οι Στωικοί και οι μαθηματι- 10 κοί συμφώνως τὰς μὲν μηνιαίας ἀποκρύψεις συνοδεύ- ουσαν αὐτὴν τῷ ἡλίω καὶ περιλαμπομένην ποιεῖσθαι, τὰς δ' ἐκλείψεις εἰς τὸ σκίασμα τῆς γῆς ἐμπίπτου-σαν, μεταξὸ μὲν ἀμφοτέρων τῶν ἀστέρων γινομένης, μᾶλλον δὲ τῆς σελήνης ἀντιφραττομένης.

892 Δ΄. Περί έμφάσεως αὐτῆς, διὰ τί γεώδης φαίνεται.

Οί Πυθαγόρειοι γεώδη φαίνεσθαι την σελήνην, διὰ τὸ περιοικεϊσθαι αὐτην καθάπερ την παρ' ημιν γην μείζοσι ζώοις καλ φυτοῖς καλλίοσιν εἶναι γὰρ πεντεκαιδεκαπλάσια τὰ ἐπ' αὐτης ζῷα τῆ δυνάμει 20 μηδὲν περιττωματικὸν ἀποκρίνοντα, καὶ την ημέραν τοσαύτην τῷ μήκει.

1 Βήρωσος Stobaeus: βηρωσος aut βηρωσος 3 στροφήν Eusebius alii 5 τοτὲ μὲν — τοτὲ δὲ Stobaeus 10 καὶ Eusebius 11 σνμφωνοῦσι idem ib. *: μηνιαίονς 15 τῆ σελήνη R. Sed locutio idem valet atque: ἀκριβέστερον δ' ᾶν είποιμι, ὅτε ἡ σελήνη ἀντιφράττεται ὑπὸ τῆς γῆς. Cf. p. 932 c. e. Passive autem verbum multis locis usurpari moneo propter D. Cf. p. 925 c. 931 f. 934 a. Vit. Nic. c. 23 16 Gal. 71. Eus. 15, 52, 1—3. Stob. 1, 26, 1 20 Eusebius alii: πεντεκαιδεκαπλασίονα

'Αναξαγόρας άνωμαλότητα τοῦ συγκρίματος διὰ τὸ ψυχρομιγὲς ἅμα καὶ γεῶδες παραμεμῖχθαι γὰρ τῷ πυροειδεῖ τὸ ζοφῶδες ὅθεν ψευδοφανῆ λέγεσθαι τὸν ἀστέρα.

Οί Στωικοὶ διὰ τὸ έτεροειδὲς τῆς οὐσίας μὴ
 εἶναι αὐτῆς ἀκήρατον τὸ σύγκριμα.

ΑΑ΄. Περί των αποστημάτων αὐτῆς.

Έμπεδοκλής διπλάσιον ἀπέχειν την σελήνην ἀπὸ τοῦ ήλίου ήπες ἀπὸ τῆς γῆς.

10 Ο ε ἀπό τῶν μαθηματικῶν ὀκτωκαιδεκαπλάσιον.

'Ερατοσθένης τον ήλιον ἀπέχειν ἀπό τῆς γῆς σταδίων μυριάδας τετρακοσίας καὶ ὀκτακισμυρίας, τὴν δὲ σελήνην ἀπέχειν τῆς γῆς μυριάδας ἑβδομή-κοντα ὀκτὰ σταδίων.

15 AB'. Πεοὶ ἐνιαυτοῦ, πόσος ἐκάστου τῶν πλανητῶν χοόνος, καὶ τίς ὁ μέγας ἐνιαυτός.

'Ενιαυτός έστι Κρόνου μεν ένιαυτων περίοδος λ΄, Διὸς δε ιβ΄. ''Αρεος δυεῖν 'Ηλίου ιβ΄ μῆνες· οἰ δ' αὐτοὶ 'Ερμοῦ καὶ 'Αφροδίτης, ἰσόδρομοι γάρ· 20 σελήνης ἡμέραι λ΄· οὖτος γὰρ δ τέλειος μὴν ἀπὸ C φάσεως εἰς σύνοδον.

1 τοῦ Galenus: διὰ τοῦ 5 ἐτεροειδὲς] ἀερομιγὲς Eusebius, Stobaeus 7 Gal. 72. Eus. 15, 53, 1—3. Stob. 1, 26, 5 ib. αὐτῆς Eusebius: τῆς σελήτης 10 of ἀπό τῶν μαθημάτων Beckius 11 ἀπέχειν — σελήτην] addita ex Eusebio, aliis 13 ἀπέχειν] ἀπό Duebnerus 14 σταδίων] est post γῆς in Plut. codicibus et Galeni 15 Gal. 7. Eus. 15, 54. Stob. 1, 8, 42° 20 σελήτης δὲ Eusebius

Τον δε μέγαν ενιαυτού οι μεν εν τη διταετηοίδι τίθενται οι δ' εν τη έννεακαιδεκαετηρίδι οι
δ' εν τοις εξήκοντα ενός δεουσιν 'Ηράκλειτος εκ
μυρίων διτακισχιλίων ενιαυτών ήλιακών Διογένης
έκ πέντε και εξήκοντα και τριακοσίων ενιαυτών
τοσούτων δσων δ κατά 'Ηράκλειτον ενιαυτός. άλλοι
δε δι' επτακισχιλίων ψος'.

D

BIBAION TPITON.

Ε Περιωδευκώς εν τοις προτέροις εν επιτομή του περί των οὐρανίων λόγον, σελήνη δ' αὐτων το 10 μεθόριον, τρέψομαι εν τῷ τρίτῷ προς τὰ μετάρσια ταῦτα δ' ἐστὶ τὰ ἀπὸ τοῦ κύκλου τῆς σελήνης καθήκοντα μέχρι πρὸς τὴν θέσιν τῆς γῆς, ἡντινα κέντρου τάξιν ἐπέχειν τῆ περιοχῆ τῆς σφαίρας νενομίκασιν. ἄρξομαι δ' ἐντεῦθεν.

Α΄. Περί τοῦ γαλαξίου κύκλου.

Κύκλος έστι νεφελοειδής έν μεν τῷ ἀέρι διὰ παντὸς φαινόμενος, διὰ δε τὴν λευκόχροιαν γαλα-ξίας ὀνομαζόμενος.

Των Πυθαγορείων οι μεν εφασαν αστέρος είναι 20 διάκαυσιν, έκπεσύντος μεν ἀπὸ τῆς ἰδίας εδρας, δι' οὖ δὲ περιέδραμε χωρίου κυκλοτερώς αὐτὸ καταφεξάντος ἐπὶ τοῦ κατὰ Φαέθοντα ἐμπρησμοῦ οί

4 ἐνιαντὰν Stobaeus 6 ὅσων | ὅσος ἦν Stobaeus ib. δ] ante ἐνιαντός Eusebius 16 Gal. 74. Stob. 1, 27, 1 22 περιέδραμε iidem: ἐπέδραμε

δε του ήλιακου ταύτη φασί κατ' ἀρχὰς γεγονέναι δρόμου. τινες δε κατοπτρικήν είναι φαντασίαν τοῦ ήλίου τὰς αὐγὰς πρὸς του οὐρανου ἀνακλῶντος, ὅπερ καὶ ἐπὶ τῆς ἴριδος καὶ ἐπὶ τῶν νεφῶν συμ- 5 βαίνει.

Μητοόδωρος διὰ τὴν πάροδον τοῦ ἡλίου τοῦτον γὰρ εἶναι τὸν ἡλιακὸν κύκλον.

Παρμενίδης το του πυκνου και άραιου μίγμα γαλακτοειδες άποτελέσαι χρώμα.

10 'Αναξαγόρας την σκιάν της γης κατά τοῦτο τὸ 893 μέρος ἵστασθαι τοῦ οὐρανοῦ, ὅταν ὑπὸ την γην δ ῆλιος γινόμενος μὴ πάντα φωτίζη.

Δημόκριτος πολλών και μικρών και συνεχών ἀστέρων συμφωτιζομένων ἀλλήλοις συναυγασμόν διὰ 15 τὴν πύκνωσιν.

'Αριστοτέλης ἀναθυμιάσεως ξηρᾶς ἔξαψιν πολλῆς τε καὶ συνεχοῦς καὶ οὕτω κόμην πυρὸς ὑπὸ τὸν αἰθέρα κατωτέρω τῶν πλανητῶν.

Ποσειδώνιος πυρός σύστασιν άστρου μεν μανο20 τέραν αὐγῆς δε πυκνοτέραν.

Β΄. Περί πομητών και διαττόντων καί δοκίδων.

Τῶν ἀπὸ Πυθαγόρου τινὲς μὲν ἀστέρα φασίν Β εἶναι τὸν κομήτην τῶν οὐκ ἀεὶ φαινομένων, διά τινος δ' ἀρισμένου χρόνου περιοδικῶς ἀνατελλόν26 των ἄλλοι δ' ἀνάκλασιν τῆς ἡμετέρας ὅψεως πρὸς

10 τοῦτο] τόδε Stobaeus, Galenus 12 γενόμενος Stobaeus ib. περιφωτίζη idem et Galenus 19 μανοτέραν — πυννοτέραν Beckius ex Stobaeo: λαμπρότερον — πυννότερον 21 Gal. 75. Stob. 1, 28, 1

_

τὸν ἥλιον, παραπλησίαν ταῖς κατοπτρικαῖς ἐμφάσεσιν.

'Αναξαγόρας Δημόκριτος σύνοδον ἀστέρων δυεΐν ἢ καὶ πλειόνων κατὰ συναυγασμόν.

'Αριστοτέλης τῆς ξηρᾶς ἐκ γῆς ἀναθυμιάσεως 5 διάπυρον σύστασιν.

Στράτων ἄστρου φῶς περιληφθεν νέφει πυκνῷ,καθάπερ ἐπὶ τῶν λαμπτήρων γίνεται.

'Ηοακλείδης δ Ποντικός νέφος μετάρσιον ὑπὸ μεταρσίου φωτός καταυγαζύμενον. ὁμοίως δ' αἰτιο- 10 λογεῖ πωγωνίαν ἄλω δοκίδα κίονα καὶ τὰ συγγενῆ τούτοις, καθάπερ ἀμέλει πάντες οἱ Περιπατητικοί, παρὰ τοὺς τοῦ νέφους ταυτὶ γίνεσθαι σχηματισμούς.

Έπιγένης πνεύματος άναφοράν γεωμιγούς πε- 16 πυρωμένου.

Βύηθος ἀέρος ἀνημμένου φαντασίαν.

Διογένης ἀστέρας εἶναι τοὺς κομήτας.

'Αναξαγόρας τοὺς καλουμένους διάττοντας ἀπὸ τοῦ αἰθέρος σπινθήρων δίκην καταφέρεσθαι. διὸ 20 καὶ παραυτίκα σβέννυσθαι.

Μητρόδωρος τὴν εἰς τὰ νέφη τοῦ ἡλίου βιαίαν
 ἔμπτωσιν σπινθηρίζειν.

Ξενοφάνης πάντα τὰ τοιαῦτα νεφῶν πεπυρωμένων συστήματα ἢ κινήματα.

25

⁵ της ξηράς έκ γης Stobaeus: την έκ της ξηράς 18 ταντί corrector Vossiani: ταύτη 28 ξμπτωσιν [ξμπτωσιν ακλίάκις Stobaeus, Galenus 25 κινήματα] πιλήματα Zellerus

Γ'. Περί βροντῶν ἀστραπῶν κεραυνῶν πρηστήρων τε καὶ τυφώνων.

'Αναξίμανδοος έκ τοῦ πνεύματος ταυτὶ πάντα συμβαίνειν ὅταν γὰο περιληφθὲν νέφε παχεῖ βιαε σάμενον ἐκκέσῃ τῆ λεπτομερεία καὶ κουφότητι, τότε ἡ μὲν δῆξις τὸν ψόφον ἡ δὲ διαστολὴ παρὰ τὴν μελανίαν τοῦ νέφους τὸν διαυγασμὸν ἀποτελεῖ.

Μητοόδωρος, ὅταν εἰς νέφος πεπηγὸς ὑπὸ πυ- Ε κνότητος ἐμπέση πνεῦμα, τῆ μὲν θραύσει τὸν κτύπον 10 ἀποτελεῖ τῆ δὲ πληγῆ καὶ τῷ σχισμῷ διαυγάζει, τῆ δ' ὀξύτητι τῆς φορᾶς προσλαμβάνον τὴν ἀπὸ τοῦ ἡλίου θερμότητα κεραυνοβολεῖ, τοῦ δὲ κεραυνοῦ τὴν ἀσθένειαν εἰς πρηστῆρα περιίστησιν.

'Αναξαγόρας, ὅταν τὸ θερμὸν εἰς τὸ ψυχρὸν 15 έμπέση, τοῦτο δ' ἐστὶν αἰθέριον μέρος εἰς ἀερῶδες, τῷ μὲν ψόφῷ τὴν βροντὴν ἀποτελεῖ τῷ δὲ παρὰ τὴν μελανίαν τοῦ νεφώδους χρώματι τὴν ἀστραπήν, F τῷ δὲ πλήθει καὶ μεγέθει τοῦ φωτὸς τὸν κεραυνόν, τῷ δὲ πολυσωματωτέρῳ πυρὶ τὸν τυφῶνα, τῷ δὲ 20 νεφελομιγεῖ τὸν πρηστῆρα.

Οί Στωικοὶ βροντήν μέν συγκρουσμόν νεφών, άστραπήν δ' έξαψιν έκ παρατρίψεως, κεραυνόν δὲ σφοδροτέραν έκλαμψιν, πρηστήρα δὲ νωχελεστέραν.

'Αριστοτέλης έξ ἀναθυμιάσεως καλ τὰ τοιαῦτα 25 γίνεσθαι τῆς ξηρᾶς' ὅταν οὖν ἐντύχη μὲν τῆ ὑγοῷ παραβιάζηται δὲ τὴν ἔξοδον, τῆ μὲν παρατρίψει καλ

¹ Gal. 76. Stob. 1, 29, 1 17 τοῦ νέφονς χρώματι Stobaeus 23 idem: ἔλλαμψιν

τῆ δήξει τὸν ψόφον τῆς βροντῆς γίνεσθαι, τῆ δ' ἐξάψει τῆς ξηρότητος τὴν ἀστροπήν πρηστῆρας δὲ καὶ τυφῶνας τῷ πλεονασμῷ τῆς ἕλης, ἡν ἐκάτερος αὐτῶν συνξεφέλκεται, θερμοτέραν μὲν δ πρηστὴρ παχυτέραν δ' δ τυφών.

894 Δ΄. Περί νεφων ύετων χιόνων χαλαζών.

'Αναξιμένης νέφη μεν γίνεσθαι παχυνθέντος δτι πλετστον του άέρος, μαλλον δ' έπισυναχθέντος έκ-θλίβεσθαι τοὺς ὅμβρους χιόνα δ' έπειδὰν τὸ καταφερόμενον ὕδωρ παγῆ, χάλαζαν δ' ὅταν συμπερι- 10 ληφθῆ τῷ ὑγρῷ πνεῦμά τι.

Μητούδωρος ἀπὸ τῆς ὑδατώδους ἀναφορᾶς συν-Ιστασθαι τὰ νέφη.

'Ο δ' Επίκουρος ἀπὸ τῶν ἀτόμων ' στρογγυλαίνεσθαι δὲ τὴν χάλαζαν καὶ τὸν ὑετὸν ἀπὸ τῆς 15 μακρᾶς καταφορᾶς ὑποπεπλασμένον.

E'. Hegl loidog.

Β Τῶν μεταρσίων παθών τὰ μὲν καθ' ὑπόστασιν γίνεται οἶον ὅμβρος χάλαζα, τὰ δὲ κατ' ἔμφασιν ἰδίαν οὐκ ἔχοντα ὑπόστασιν· αὐτίκα γοῦν πλεόν- 20 των ἡμῶν ἡ ἤπειρος κινεῖσθαι δοκεί ἔστιν οὖν κατ' ἔμφασιν ἡ ῗρις.

Πλάτων φησί Θαύμαντος αὐτὴν γενεαλογῆσαι τοὺς ἀνθιώπους διὰ τὸ θαυμάσαι ταύτην. Όμηρος

4 ἐφέληεται Stobaeus, Galenus 6 Gal. 77. Stob. 1, 31, 1
7 ὅτι πλεἰστον] ἐπὶ πλεἰσν iidem 11 τι τῷ ἡγοῷ πνενματικόν Stobaeus ib. πνεῦμά τι *: πνεῦμά τι αυτ πνεύματι
14 ἀτόμων Galenus et Stobaeus: ἀτμῶν 17 Gal. 78. Stob.
1, 80, 1 28 Πλάτων] Theast. p. 155 d 24 Ὁμηρος] Ρ 547

'ήύτε πορφυρέην ίοιν θνητοϊσι τανύσσει.' διὸ καὶ έμυθεύσαντό τινες αὐτὴν ταύρου κεφαλὴν έχουσαν άναρροφεῖν τοὺς ποταμούς.

Πῶς οὖν γίνεται ἷοις; δοῶμεν δη κατά γοαμ-5 μὰς ἢ κατ' εὐθείας ἢ κατὰ καμπύλας ἢ κατ' ἀνα- C κλωμένας, γοαμμάς άδήλους λόγφ θεω**ο**ητάς καὶ άσωμάτους. κατὰ μὲν οὖν εὐθείας δρῶμεν τὰ ἐν άξοι καλ τὰ διὰ τῶν λίθων τῶν διαυγῶν καλ κεράτων λεπτομερή γὰρ ταῦτα πάντα. καμπύλας δὲ 10 γοαμμάς καθ' ὕδατος βλέπομεν γινομένας• κάμπτεται γὰο ἡ ὄψις βία διὰ τὴν πυκνοτέραν τοῦ ὕδατος ύλην διὸ καὶ τὴν κώπην ἐν τῆ θαλάσση μακρόθεν καμπτομένην δοῶμεν. τοίτος τοόπος τοῦ βλέπειν τὰ ἀνακλώμενα ώς τὰ κατοπτρικά· ἔστιν οὖν τὸ 15 τῆς ἔφιδος πάθος τοιοῦτον. δεῖ γὰφ ἐπινοῆσαι τὴν ύγοὰν ἀναθυμίασιν εἰς νέφος μεταβάλλουσαν, εἶτ' D έκ τούτου κατά βραχὺ εἰς μικρὰς ρανίδας νοτιζούσας· δταν οὖν δ ήλιος γένηται είς δυσμάς, ἀνάγκη πᾶσα ίοιν άντικους ήλίου φαίνεσθαι, ότε ή όψις προσπε-20 σοῦσα ταῖς δανίσιν ἀνακλᾶται, ὥστε γίνεσθαι τὴν ίοιν. είσι δ' αί φανίδες οὐ σχήματος μορφαί ἀλλὰ χοώματος καὶ ἔχει τὸ μὲν ποῶτον φοινικοῦν, τὸ δε δεύτερον άλουργες και πορφυρούν, το δε τρίτον κυανοῦν καὶ πράσινον. μήποτ' οὖν τὸ μὲν φοινι-25 χοῦν, ὅτι ἡ λαμπρότης τοῦ ἡλίου προσπεσοῦσα καὶ

^{6 &}amp;δήλους] del. D. malim δε cum Stobaeo 9 κατὰ καμπύλας Wachsmuthius in Stobaeo 17 τούτου D ex Galeno: τοῦ 19 ὅτε] τότε Galenus 21 μορφαί D: μορφή 24 Galenus: κνάνεον ib. μήποτ' οὖν] μήποτε Galenus ib. idem: goivíneov .

ή ἀκραιφνής λαμπηδών ἀνακλωμένη έρυθρον ποιεί και φοινικόῦν τὸ χρῶμα τὸ δὲ δεύτερον μέρος Ε ἐπιθολούμενον και ἐκλυόμενον μᾶλλον τῆς λαμπη- δόνος διὰ τὰς ρανίδας ἀλουργές ἄνεσις γὰρ τοῦ ἐρυθροῦ τοῦτο. ἔτι δὲ μᾶλλον ἐπιθολούμενον τὸ ε δροσίζον εἰς τὸ πράσινον μεταβάλλει. ἔστιν οὖν τοῦτο δοκιμάσαι δι' ἔργων εἰ γάρ τις ἄντικρυς τῶν ἡλίον ἀκτίνων λάβη ὕδωρ καὶ πυτίση αι δὲ ρανίδες ἀνάκλασιν πρὸς τὸν ἥλιον λάβωσιν, εύρήσει γινομένην ἴριν καὶ οι ὀφθαλμιῶντες δὲ τοῦτο πάσχου- 10 σιν, ὅταν εἰς τὸν λύχνον ἀποβλέψωσιν.

'Αναξιμένης ίοιν γίνεσθαι κατ' αὐγασμὸν ήλίου ποὸς νέφει πυκνῷ καὶ παχεῖ καὶ μέλανι παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι τὰς ἀκτῖνας εἰς τὸ πέραν διακύπτειν ἐπισυνισταμένας αὐτῷ.

Αναξαγόρας ἀνάκλασιν ἀπὸ νέφους πυκνοῦ τῆς
ἡλιακῆς περιφεγγείας, καταντικοὺ δὲ τοῦ κατοπτρίζοντος αὐτὴν ἀστέρος διὰ παντὸς ἵστασθαι. παραπλησίως δὲ αἰτιολογεῖται τὰ καλούμενα παρήλια,
γινόμενα δὲ κατὰ τὸν Πόντον.

Μητοόδωρος, ὅταν διὰ νεφῶν ἥλιος διαλάμψη, τὸ μέν νέφος κυανίζειν τὴν δ' αὐγὴν ἐρυθραίνεσθαι.

5'. Περί δάβδων.

Τὰ κατὰ τὰς ὁάβδους καὶ ἀνθηλίους συμβαίνοντα 895 μίξει τῆς ὑποστάσεως καὶ ἐμφάσεως ὑπάοχει, τῶν 26

6 δροσίζον marg. Vossiani et Galenus: διορίζον 7 malim ἀντικοὺ στὰς τῶν 8 πυτίση D: πιτύσει 9 έγγιγνομένην Galenus 18 αὐτὴν] sc. τὴν ἔριν. Il coniecerut αὐτὸ μεν νεφων δοωμένων, οὐ κατ' οἰκετον δε χοωμα, ἀλλ' ετερον ὅπερ κατ' εμφασιν φαίνεται. ἐν δε τούτοις πασι τά τε κατὰ φύσιν καὶ τὰ ἐπίκτητα ὅμοια συμβαίνει πάθη.

Ζ΄. Περί ἀνέμων.

'Αναξίμανδοος άνεμον είναι όύσιν άέρος, των λεπτοτάτων έν αὐτῷ καὶ ύγροτάτων ὑπὸ τοῦ ἡλίου κινουμένων ἢ τηκομένων.

Οι Στωικοί πᾶν πνεῦμα ἀέρος εἶναι δύσιν, ταῖς το τῶν τόπων δὲ παραλλαγαῖς τὰς ἐπωνυμίας παραλ- Β λάττουσαν· οἶον τὸν ἀπὸ τοῦ ζύφου καὶ τῆς δώσεως ζέφυρον, τὸν δ' ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς καὶ τοῦ ἡλίου ἀπηλιώτην, τὸν δ' ἀπὸ τῶν ἄρκτων βορέαν, τὸν δ' ἀπὸ τῶν νοτίων λίβα.

Μητοόδωρος ύδατώδους ἀναθυμιάσεως διὰ τὴν ἡλιακὴν ἔκκαυσιν γίνεσθαι ὁρμὴν πνευμάτων θείων τοὺς δ' ἐτησίας πνεῖν, τοῦ πρὸς ταῖς ἄρκτοις παχυνθέντος ἀέρος, ὑποχωροῦντι τῷ ἡλίφ κατὰ τὴν θερινὴν τροπὴν ἐπισυρρέοντος.

Η'. Περί χειμώνος καὶ θέρους.

20

'Εμπεδοκλής καὶ οι Στωικοὶ χειμῶνα μὲν γίνε- C σθαι τοῦ ἀέρος ἐπικρατοῦντος τῆ πυκνώσει καὶ εἰς τὸ ἀνωτέρω βιαζομένου, θερείαν δὲ τοῦ πυρός, ὅταν εἰς τὸ κατωτέρω βιάζηται.

4 $\delta\mu o l \omega_S$ aut $\delta\mu o l \alpha$ $\epsilon l \nu \alpha l$ D 5 Gal. 79 11 $\tau \delta \nu$ Galenus 12 $\tau \delta \nu$ $\delta \nu$ $\delta \nu$ $\delta \nu$ D: $\delta \nu$ 16 $\delta \nu$ $\delta \nu$ Doehnerus probabiliter 19 D: $\delta \nu$ $\delta \nu$ $\delta \nu$ $\delta \nu$ Gal. 80. Stob. 1, 8, 1

· Περιγεγραμμένων δέ μοι τῶν μεταρσίων, ἐφοδευθήσεται καὶ τὰ πρόσγεια.

Θ΄. Περί γῆς καὶ τίς ἡ ταύτης οὐσία καὶ πόσαι.

Θαλης καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ μίαν εἶναι τὴν γην.

'Ικέτης δ Πυθαγόρειος δύο, ταύτην καὶ τὴν s ἀντίχθονα.

Οί Στωικοί την γην μίαν και πεπερασμένην.

 Ξενοφάνης έκ τοῦ κατωτέρω μέρους εἰς ἄπειρον έρριζῶσθαι, έξ ἀέρος δὲ καὶ πυρὸς συμπαγῆναι.

Μητοόδωρος την μεν γην υπόστασιν είναι και 10 τούγα του ύδατος, τον δ' ήλιον του ἀέρος:

Ι'. Περί σχήματος γῆς.

Θαλής και οι Στωικοι και οι ἀπ' αὐτών σφαι-

'Αναξίμανδρος λίθφ κίονι την γην προσφερη ιπ των ἐπιπέδων.

'Αναξιμένης τραπεζοειδῆ.

Λεύχιππος τυμπανοειδῆ.

Δημόκριτος δισκοειδή μεν τῷ πλάτει κοίλην δε τῷ μέσῳ.

3 Gal. 81. Eus. 15, 55 8 ἄπτιρον D: ἄπτιρον βάθος, cf. p. 895 e 12 Gal. 82. Eus. 15, 56 13 καὶ οἱ ἀπ΄ αὐτῶν] οm. Eusebius 15 λίθω ἢ κίονι ὰ 16 τῶν ἐπιπέδων] supplendum ῷ μὲν ἐπιβεβήκαμεν ῷ ὁ ἀντίθετον ὑπάρχει ex Hippolyto 6, 3 monet D. Malim τῶν δ' ἐπιπέδων ["ΑΝω μέν ἐστιν ῷ ἐπιβεβήκαμεν, κάτω δὲ τὸ ἀντίθετον] ΆΝαξιμένης κέ, ut simul appareat quomodo verba exciderint 20 Eusebius: τὸ μέσον

E

ΙΑ΄. Περί θέσεως γῆς.

Οί ἀπὸ Θάλεω τὴν γῆν μέσην.

Εενοφάνης πρώτην, εἰς ἄπειρον γὰρ ἐρριζῶσθαι. Φιλόλαος ὁ Πυθαγόρειος τὸ μὲν πῦρ μέσον, ε τοῦτο γὰρ εἶναι τοῦ παντὸς ἐστίαν ὁ ευτέραν δὲ τὴν ἀντίχθονα, τρίτην δ' ἢν οἰκοῦμεν γῆν ἐξ ἐναντίας κειμένην τε καὶ περιφερομένην τῆ ἀντίχθονι παρ' δ καὶ μὴ ὁρᾶσθαι ὑπὸ τῶν ἐν τῆδε τοὺς ἐν ἐκείνη.

10 Παρμενίδης πρῶτος ἀφώρισε τῆς γῆς τοὺς οἰκουμένους τόπους ὑπὸ ταῖς δυσὶ ζώναις ταῖς τροπικαῖς.

ΙΒ΄. Περὶ ἐγκλίσεως γῆς.

Αεύκιππος παρεκπεσείν την γην είς τὰ μεσημ15 βρινὰ μέρη διὰ την έν τοις μεσημβρινοις ἀραιότητα,
ἄτε δη πεπηγότων των βορείων διὰ τὸ κατεψύχθαι
τοις κρυμοις, των δ' ἀντιθέτων πεπυρωμένων.

Δημόνοιτος δίὰ τὸ ἀσθενέστερον εἶναι τὸ μεσημβρινὸν τοῦ περιέχοντος αὐξομένην τὴν γῆν κατὰ τοῦτο ἐγκλιθῆναι τὰ γὰο βόρεια ἄκρατα τὰ δὲ μεσημβρινὰ κέκραται ὅθεν κατὰ τοῦτο βεβάρηται, ὅπου περισσή ἐστι τοῖς καρποῖς καὶ τῆ αὕξη.

ΙΓ΄. Περί πινήσεως γης.

896

F

Οί μεν άλλοι μένειν την γην.

25

Φιλόλαος δ' δ Πυθαγόρειος κύκλφ περιφέρεσθαι

3 γὰρ Duebnerus ex Eusebio 10 Παρμενίδης — τροπικαίς | 'pertinet ad c. 14' D 23 Gal. 84. Eus. 15, 58 περί τὸ πῦρ κατὰ κύκλου λοξοῦ δμοιοτρόπως ἡλίφ

και σελήνη.

'Ηρακλείδης δ Ποντικός καὶ Έκφαντος δ Πυθαγός είος κινοῦσι μὲν τὴν γῆν, οὐ μήν γε μεταβατικῶς ἀλλὰ τρεπτικῶς τροχοῦ δίκην ἐνηξονισμένην, ε ἀπὸ δυσμῶν ἐπ' ἀνατολὰς περὶ τὸ ἰδιον αὐτῆς κέντρον.

Δημόκοιτος κατ' άρχὰς μὲν πλάζεσθαι τὴν γῆν διά τε μικρότητα καὶ κουφότητα, πυκνωθείσαν δὲ Β τῷ χρόνῳ καὶ βαρυνθείσαν καταστῆναι.

10

ΙΔ'. Περὶ διαιρέσεως γῆς.

Πυθαγόρας την γην ἀναλόγως τη τοῦ παντός σφαίρα διηρησθαι εἰς πέντε ζώνας, ἀρκτικην ἀντακτικην θερινην χειμερινην ἰσημερινήν, ὧν ή μέση τὸ μέσον της γης δρίζει, παρ' αὐτὸ τοῦτο δια- 15 κεκαυμένη καλουμένη ή δ' οἰκητή ἐστιν ἡ μέση της θερινης καὶ χειμερινης, εὐκρατός τις οὖσα.

IE'. II ερ ℓ σεισμῶν γῆς.

ο Θαλής μεν καὶ Δημόκοιτος ὕδατι τὴν αἰτίαν τῶν σεισμῶν ποοσάπτουσιν.

1 κατὰ πύπλον λοξὸν R 5 ἀλλὰ τρεπτιπῶς Eusebius ib. τροχοῦ δὲ Vossianus ib. D: ἐνιζωνισμένην 8 Δημό-ποιτος Eusebius ib. γῆν idem: γῆν φησὶν ὁ Δημόπριτος .
11 Gal. 85 ib. γῆς idem: γῆς (καὶ) πόσαι αὐτῆς εἰσι ζῶναι 12 παντὸς idem: παντὸς οὐρανοῦ 13 ἀνταρπτικὴν | om. codd. 15 μέση | μὲν D 16 μέση — χειμεριτῆς | glossema iudicat ad ἡ μέση (lin. 14) D 17 οὐσα | supplet ἡ δὲ ἀρπτικὴ καὶ ἀνταρπτικὴ ἀοίπητός ἐστιν ὑπὸ πρύους D. Malim ἡ δ' ἀρπτ. καὶ ἀνταρπτικ ἀοίπ. ψυχρὰ οὖσα 18 Gal. 86. Stob. 1, 36, 1

Οί δε Στωικοί φασι 'σεισμός έστι το έν τῆ γῆ ύγοον εἰς ἀέρα διακρινόμενον καὶ ἐκπῖπτον'.

'Αναξιμένης ξηρότητα καὶ ύγρότητα τῆς γῆς αἰτίαν τῶν σεισμῶν, ὧν τὴν μὲν αὐχμοὶ γεννῶσι τὴν δ' ἐπομβρίαι.

'Αναξαγόρας ἀέρος ὑποδύσει τῆ μὲν πυκνότητι τῆς ἐπιφανείας προσπίπτοντος τῷ δ' ἔκκρισιν λαβεῖν μὴ δύνασθαι τρόμῳ τὸ περιέχον κραδαίνοντος.

'Αριστοτέλης διὰ τὴν τοῦ ψυχροῦ πανταχόθεν 10 ἀντιπερίστασιν, κάτωθεν καὶ ἄνωθεν αὐτῆ περιστάντος τὸ γὰρ θερμὸν ἀνωτέρω γενέσθαι σπεύθει ᾶτε δὴ κοῦφον ὄν διὰ τοῦτο, ἐν ἀπολήψει γινομένης τῆς ξηρᾶς ἀναθυμιάσεως, τῆ σφηνώσει καὶ D τοῖς ἀντελιγμοῖς διαταράττεσθαι.

Μητρόδωρος μηδεν έν τῷ οἰκείῳ τόπῳ σῶμα κινεἴσθαι, εἰ μή τις προώσειεν ἢ καθελκύσειε κατ'
 ἐνέργειαν διὸ μηδε τὴν γῆν, ἄτε δὴ κειμένην φυσικῶς, κινεῖσθαι, τόπους δέ τινας αὐτῆς νοσεῖν τοῖς σάλοις.

Παομενίδης Δημόκοιτος διὰ τὸ πανταχόθεν ἴσον ἀφεστῶσαν μένειν ἐπὶ τῆς ἰσοοροπίας, οὐκ ἔχουσαν αἰτίαν δι' ἢν δεῦρο μᾶλλον ἢ ἐκεῖσε δέψειεν ἄν διὰ τοῦτο μόνον μὲν κραδαίνεσθαι μὴ κινεῖσθαι δέ. 'Αναξιμένης διὰ τὸ πλάτος ἐποχεῖσθαι τῷ ἀέρι.'

³ Αγράτττα Galenus: ἀραιότητα 10 αὐτῆ] sc. τῆ γῆ. Pro eo αὐτο: ὑπ...η... 14 ἀνθελιγμοῖς D 16 Duebnerus: προσώσειεν 18 νοσεῖν τοῖς σάλοις *: νοσεῖν (aut νοστεῖν) τοῖς ἄλλοις. Cf. p. 83 d. Arist. The moph. 872: ποντίφ σάλφ πάμνοντας. Η. l. νοσεῖν τοῖς σάλοις idem est ac σαλεύεσθαι

Ε Ο δέ φασιν ἐφ' ὕδατος, καθάπεο τὰ πλαταμώδη καί σανιδώδη έπί των ύδάτων διὰ τοῦτο κινεῖσθαι.

Πλάτων πάσης μεν κινήσεως εξ είναι περιστάσεις, άνω και κάτω, έπι τὰ δεξιὰ και θάτερα, έμπροσθεν και δπισθεν κατ' οὐδεμίαν δε τούτων 5 ένδέχεσθαι την γην κινεισθαι, έν τῷ πανταχόθεν κατωτάτην κειμένην μένειν μεν οδυ ακίνητον, μηδεν έχουσαν έξαιρετον είς το φέψαι μαλλον, τόπους δ' αὐτῆς κατ' ἀραιότητα σαλεύεσθαι.

Έπίκουρος ενδέχεσθαι μεν ύπο πάχους άέρος 10 Ε τοῦ. ὑποκειμένου ὑδατώδους ἄντος ἀνακρουομένην αὐτὴν καὶ οἷον ὑποτυπτομένην κινεῖσθαι, ἐνδέχεσθαι δε και σηραγγώδη τοις κατωτέρω μέρεσι καθεστώσαν ύπὸ τοῦ διασπειρομένου πνεύματος είς τὰς ἀντροειδεῖς ποιλότητας έμπίπτοντος σαλεύεσθαι. 15

Ι5'. Περί θαλάσσης πῶς συνέστη καὶ πῶς ἐστι πικοά.

'Αναξίμανδρος την θάλασσάν φησιν είναι τῆς πρώτης ύγρασίας λείψανου, ής το μεν πλείου μέρος άνεξήρανε τὸ πῦρ τὸ δ' ὑπολειφθὲν διὰ τὴν ἔκκαυ- 20 σιν μετέβαλεν.

'Αναξαγόρας, τοῦ κατ' ἀρχὴν λιμνάζοντος ύγροῦ πεοικαέντος ύπο της ηλιακής περιφοράς και του 897 λιπαροῦ ἐξατμισθέντος, εἰς άλυκίδα καὶ πικρίαν τὸ λοιπὸν ὑποστῆναι.

2 τοῦτο] τὸ μοῦφον R 7 ματωτάτω D ib. οὖν M 8 post μᾶλλον lacunam dedit Duebnerus 10 τοῦ ἀέφος τού R 16 Gal. 87. Eus. 15, 59 22 κατ' άρχας Eusebius 24 λιπαροῦ] λεπτομεροῦς Roeperus. Fortasse γλυπεροῦ cf.

Ἐμπεδοκλῆς ίδοῶτα τῆς γῆς ἐκκαιομένης ὑπὸ τοῦ ἡλίου διὰ τὴν ἐπὶ τὸ πλεῖον πίλησιν.

'Αντιφών ίδοωτα θεομού, έξ οὖ τὸ πεοιλειφθεν ύγοὸν ἀπεκρίθη, τῷ καθεψηθῆναι παραλυκίσαν, 5 ὅπεο ἐπὶ παντὸς ίδοωτος συμβαίνει.

Μητοόδωρος διὰ τὸ διηθεῖσθαι διὰ τῆς γῆς μετειληφέναι τοῦ περὶ αὐτὴν πάχους, καθάπερ τὰ διὰ τῆς τέφρας ὑλιζόμενα.

Οι ἀπὸ Πλάτωνος τοῦ στοιχειώδους ὕδατος τὸ 10 μεν έξ ἀέρος κατὰ περίψυξιν συνιστάμενον γλυκὸ γίνεσθαι, τὸ δ' ἀπὸ γῆς κατὰ περίκαυσιν καὶ ἐκπύρωσιν ἀναθυμιώμενον ἁλμυρόν.

ΙΖ΄. Πως αμπώτιδες γίνονται καλ πλήμμυραι. Β

'Αριστοτέλης 'Ηρακλείδης ὑπὸ τοῦ ἡλίου τὰ 15 πλεῖστα τῶν πνευμάτων κινοῦντος καὶ συμπεριφέροντος ὑφ' ὧν ἐμβαλλόντων μὲν προωθουμένην ἀνοιδεῖν τὴν 'Ατλαντικὴν θάλασσαν, καὶ κατασκευάζειν τὴν πλήμμυραν, καταληγόντων δ' ἀντιπερισπωμένην ὑποβαίνειν, ὅπερ εἶναι τὴν ἄμπωτιν.

Πυθέας δ Μασσαλιώτης τῆ πληρώσει τῆς σελή νης τὰς πλημμύρας γίνεσθαι τῆ δὲ μειώσει τὰς ἀμπώτιδας.

p. 627 d: τὸ μὲν οὖν γλυκὸ δαδίως ὁ ἥλιος ἐξάγει διὰ πουφότητα 2 ἐπὶ τὸ πλεῖον πίλησιν Duebnerus ex Eusebio: ἐπιπόλαιον πλῆσιν (aut πλόσιν). Fortasse ἐπιπόλαιον πρῆσιν 3 τοῦ θερμοῦ Eusebius 4 Eusebius: κατεψηθῆναι ib. παραλυκίσαν corrector Vossiani: παραλυκίσασα 6 διὰ τὸ διηθησαι Galenus 18 Gal. 88. Stob. Flor. ed. Mein. IV p. 244 17 Galenus: παρασκευάξειν

Πλάτων ἐπὶ τὴν αἰώραν φέρεται τῶν ὑδάτων C εἶναι γάρ τινα αἰώραν διά τινος στομίου τρήματος περιφέρουσαν τὴν παλίρροιαν, ὑφ' ἦς ἀντικυμαίνεσθαι τὰ πελάγη.

Τίμαιος τοὺς ἐμβάλλοντας ποταμοὺς εἰς τὴν ε ᾿Ατλαντικὴν διὰ τῆς Κελτικῆς ὀρεινῆς αἰτιᾶται, προωθοῦντας μὲν ταῖς ἐφόδοις καὶ πλήμμυραν ποιοῦντας ὑφέλκοντας δὲ ταῖς ἀναπαύλαις καὶ ἀμπώτιδας κατασκευάζοντας.

Σέλευκος δ μαθηματικός κινών καὶ οὖτος τὴν 10 γῆν ἀντικόπτειν αὐτῆς τῆ δίνη φησὶ καὶ τῆ κινήσει τὴν περιστροφὴν τῆς σελήνης τοῦ δὲ μεταξὺ ἀμφοτερών τῶν σωμάτων ἀντιπερισπωμένου πνεύματος καὶ ἐμπίπτοντος εἰς τὸ ᾿Ατλαντικὸν πέλαγος, κατὰ λόγον αὐτῷ συγκυκᾶσθαι τὴν θάλασσαν.

ΙΗ'. Περί άλω.

D 'H δ' ἄλως ούτωσιν ἀποτελεϊται μεταξύ τῆς σελήνης ἤ τινος ἄλλου ἄστρου και τῆς ὄψεως ἀὴρ παχὺς και διιχλώδης ἵσταται εἶτ' ἐν τούτω τῆς ὄψεως κατακλωμένης και εὐρυνομένης καἔδ' οὕτω το τῷ κύκλω τοῦ ἄστρου προσπιπτούσης κατὰ τὴν ἔξω περιφέρειαν, κύκλος δοκεῖ περί τὸ ἄστρου φαίνεσθαι δς κύκλος φαινόμενος ἄλως καλεῖται, ὅτι ἐστίν ἄλω προσεοικώς, ἐκεῖ δοκοῦντος τοῦ φάσματος γίνεσθαι, ἔνθα συνέπεσε τὸ πάθος τῆς ὕψεως.

2 στομίον] seclusit Beckius, έγγείον Stobaeus 3 την Stobaeus 8 και — ποιοῦντας et και — πατασκενάζοντας om. Stobaeus, additamenta censet D 23 δς — προσεοικός] ut Plutarchi parenthesin putat idem ib. $\tilde{\alpha}$ ιω idem: $\tilde{\alpha}$ ιω aut $\tilde{\alpha}$ ιως 25 συνέπεσε R: νῦν ἔπεσε ib. πάθος R: πάχος

F

331

BIBAION TETAPTON.

Περιωδευμένων δὲ τῶν τοῦ κόσμου μερῶν, διαβήσομαι πρὸς τὰ κατὰ μέρος.

Α'. Περί Νείλου ἀναβάσεως.

Θαλής τοὺς έτησίας ἀνέμους οἴεται πνέοντας τῆ Αἰγύπτω ἀντιπροσώπους ἐπαίρειν τοῦ Νείλου τὸν ὅγκον διὰ τὸ τὰς ἐκροὰς αὐτοῦ τῆ παροιδήσει τοῦ ἀντιπαρήκοντος πελάγους ἀνακόπτεσθαι.

Εὐθυμένης ὁ Μασσαλιώτης ἐκ τοῦ Ὠκεανοῦ καὶ τος ἔξω θαλάσσης γλυκείας κατ' αὐτὸν οὔσης νομίζει πληροῦσθαι τὸν ποταμόν.

'Αναξαγόρας ἐκ τῆς χιόνος τῆς ἐν τῆ Αἰθιοπία, τηκομένης μὲν τῷ θέρει ψυχομένης δὲ τῷ χειμῶνι.

Δημόκοιτος, τῆς χιόνος τῆς ἐν τοῖς πρὸς ἄρκτον 898
15 μέρεσιν ὑπὸ θερινὰς τροπὰς ἀναλυομένης τε καὶ διαχεομένης, νέφη μὲν ἐκ τῶν ἀτμῶν πιλοῦσθαι· τούτων δ' ἀπελαυνομένων πρὸς μεσημβρίαν καὶ τὴν Αἴγυπτον ὑπὸ τῶν ἐτησίων ἀνέμων, ἀποτελεῖσθαι ραγδαίους ὕμβρους, ὑφ' ὧν ἀναπίμπλασθαι τάς τε 20 λίμνας καὶ τὸν Νεῖλον ποταμόν.

'Ηρόδοτος δ συγγραφεύς ίσου μεν έκ των πηγών φέρεσθαι χειμώνος και θέρους, φαίνεσθαι δ' έλάττονα τοῦ χειμώνος διὰ τὸ ἐν τούτφ τῷ καιρῷ πλησίον ἰόντα τὸν ἥλιον τῆς Αἰγύπτου ἐξατμίζειν 25 τὰ νάματα.

4 Gal. 89 5. 9 cf. Herod. 2, 20 sq 13 μèν Galenus: μèν ἐν 17 συνελαννομένων idem 18 Αἴγυπτον] 'error est. scribendum erat Αἰδιοπίαν' D 21 'Ηφόδοτος] 2, 25 sq

Β "Εφορος δ Ιστοριογράφος κατὰ θέρος φησιν ἀναχαλᾶσθαι τὴν ὅλην Αἴγυπτον καὶ οίονεὶ ἐξιδροῦν τὸ πολὺ νᾶμα συνδίδωσι δ' αὐτῆ καὶ ἡ ᾿Αραβία καὶ ἡ Λιβύη παρὰ τὸ ἀραιὸν καὶ ὑπόψαμμον.

Εὔδοξος τοὺς [ερεῖς φησι λέγειν τὰ ὅμβρια τῶν το ὑδάτων κατὰ τὴν ἀντιπερίστασιν τῶν ὡρῶν ὅταν γὰρ ἡμῖν ἦ θέρος τοῖς ὑπὸ τὸν θερινὸν τροπικὸν οἰκοῦσιν, τότε τοῖς ὑπὸ τὸν χειμερινὸν τροπικὸν ἀντοίκοις χειμών ἐστιν, ἐξ ὧν τὸ πλημμῦρον ὕδωρ καταρρήγνυται.

Β΄. Πεοί ψυχῆς.

Θαλής ἀπεφήνατο ποῶτος τὴν ψυχὴν φύσιν ἀεικίνητον ἢ αὐτοκίνητον.

Πυθαγόρας ἀριθμὸν ἐαυτὸν κινοῦντα, τὸν δ'ἀριθμὸν ἀντὶ τοῦ νοῦ παραλαμβάνει.

Πλάτων οὐσίαν νοητήν, έξ ξαυτῆς κινητήν, κατ' δοιθμον ἐναρμόνιον κινουμένην.

'Αριστοτέλης έντελέχειαν πρώτην σώματος φυσικοῦ, ὀργανικοῦ, δυνάμει ζωὴν ἔχοντος· τὴν δ' ἐντελέχειαν ἀκουστέον ἀντὶ τῆς ἐνεργείας.

Δικαίαοχος άρμονίαν τῶν τεσσάρων στοιχείων. 'Ασκληπιάδης δ ἰατρὸς συγγυμνασίαν τῶν αἰσθήσεων.

Γ΄. Εἰ σῶμα ἡ ψυχὴ καὶ τίς ἡ οὐσία αὐτῆς.

Ούτοι πάντες οί προτεταγμένοι ἀσώματον την 15 ψυχην ύποτίθενται, φύσιν λέγοντες αὐτοκίνητον καί

6 κατὰ Roeperus: καὶ 7 γὰο D: παο² 11 Stob. 1, 49,1 12 φύσιν ἀεικίνητον] ἀκίνητον Stobaeus 24 Stob. l. l. 26 φύσιν Corsinus: φύσει οὐσίαν νοητὴν καὶ τοῦ φυσικοῦ ὀργανικοῦ ζωὴν ἔχοντος ἐντελέχειαν.

Oί δ' $d\pi$ ' 'Aναξαγόρου dεροειδή $\ddot{\epsilon}$ λεγόν τε καὶ D σ $\ddot{\omega}$ μα.

Οί Στωικοί πνεῦμα θεομόν.

Δημόκοιτος πυρώδες σύγκοιμα έκ τῶν λόγω δεωρητῶν, σφαιρικὰς μὲν ἐχύντων τὰς ἰδέας πυρίνην δὲ τὴν δύναμιν, ὅπερ σῶμα εἶναι.

Έπίκουρος κράμα έκ τεσσάρων, έκ ποιοῦ πυρώ10 δους, έκ ποιοῦ ἀερώδους, έκ ποιοῦ πνευματικοῦ
έκ τετάρτου τινὸς ἀκατονομάστου, ὁ ἦν αὐτῷ
αἰσθητικόν.

'Ηράκλειτος την μεν τοῦ κόσμου ψυχην ἀναθυμίασιν ἐκ τῶν ἐν αὐτῷ ὑγοῶν, την δ' ἐν τοῖς ζώοις 15 ἀπὸ τῆς ἐκτὸς καὶ τῆς ἐν αὐτοῖς ἀναθυμιάσεως δμογενῆ.

Δ'. Πεοί μερών ψυχής.

Πυθαγόρας Πλάτων κατὰ μὲν τὸν ἀνωτάτω λόγον διμερῆ τὴν ψυχήν, τὸ μὲν γὰρ ἔχει λογικὸν τὸ δ' τὸ ἄλογον κατὰ δὲ τὸ προσεχὲς καὶ ἀκριβὲς τριμερῆ, τὸ γὰρ ἄλογον διαιροῦσιν εἴς τε τὸ θυμικὸν καὶ τὸ ἐπιθυμητικόν.

Οί Στωικοὶ έξ ὀκτὰ μερῶν φασι συνεστάναι, πέντε μὲν τῶν αἰσθητικῶν, ὁρατικοῦ ἀκουστικοῦ το ὁσῷραντικοῦ γευστικοῦ ἀπτικοῦ, ἔκτου δὲ φωνητικοῦ, έβδόμου δὲ σπερματικοῦ, ὀγδόου δ' αὐτοῦ τοῦ ἡγε- F

3 ἔλεγόν τε] ἔλεγον δὲ D 5 Đερμόν] νοερόν, Θερμόν Stobaeus 17 Eus. 15, 60 ib. τῆς ψυχῆς Eusebius 19 ἔχειν idem 25 idem: ὀσφοητικοῦ 26 δὲ et δ' add. idem μονικοῦ, ἀφ' οὖ ταῦτα πάντα ἐπιτέταται διὰ τῶν οἰκείων ὀογάνων προσφερῶς ταῖς τοῦ πολύποδος πλεκτάναις.

Δημόκοιτος Ἐπίκουρος διμερῆ τὴν ψυχήν, τὸ μὲν λογικὸν ἔχουσαν ἐν τῷ δώρακι καδιθρυμένον, τ τὸ δ' ἄλογον καδ' ὅλην τὴν σύγκρισιν τοῦ σώματος διεσπαρμένον.

Ο δε Δημόνοιτος πάντα μετέχειν φησί ψυχῆς ποιᾶς, καὶ τὰ νεκοὰ τῶν σωμάτων διότι ἀεὶ διαφανῶς τινος θερμοῦ καὶ αἰσθητικοῦ μετέχει, τοῦ 10 πλείονος διαπνεομένου.

899 E'. Τί τὸ τῆς ψυχῆς ἡγεμονικὸν καὶ ἐν τίνι ἐστίν..

Πλάτων Δημόποιτος ἐν δλη τῆ πεφαλῆ.

Στράτων έν μεσοφούφ.

Έρασίστρατος περί την μήνιγγα τοῦ έγκεφάλου, 15 η έπικρανίδα λέγει.

Ήοόφιλος εν τη τοῦ εγκεφάλου κοιλία, ήτις έστι και βάσις.

Παρμενίδης έν δλφ τῷ θώρακι καὶ Ἐπίκουρος.
Οι Στωικοὶ πάντες ἐν ὅλη τῆ καρδία ἢ τῷ περὶ 20
τὴν καρδίαν πνεύματι.

Διογένης έν τῆ ἀφτηφιακῆ κοιλία τῆς καφδίας, ἡτις ἐστὶ καὶ πνευματική.

'Εμπεδοκλής έν τη τοῦ αίματος συστάσει.

Οί δ' ἐν τῷ τραχήλῳ τῆς καρδίας, οί δ' ἐν 25 Βτῷ περικαρδίῳ ὑμένι, οί δ' ἐν τῷ διαφράγματι.

1 Zellerus coll. p. 899 d: ἐπιτέταπται 8 φύσει Eusebius 12 Eus. 15, 61, 1--10 20 ἢ τῷ -- πνιύματι] om. idem τῶν νεωτέρων τινὲς διήκειν ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι τοῦ διαφράγματος.

Πυθαγόρας τὸ μὲν ζωτικὸν περὶ τὴν καρδίαν, τὸ δὲ λογικὸν καὶ νοερὸν περὶ τὴν κεφαλήν.

5'. Περί κινήσεως ψυχῆς.

Πλάτων ἀεικίνητον μεν την ψυχήν, τον δε νοῦν ἀκίνητον πάσης μεταβατικῆς κινήσεως.

'Αριστοτέλης' ἀκίνητον τὴν ψυχὴν πάσης κινήσεως προηγουμένην, τῆς δὲ κατὰ συμβεβηκὸς μετέ-10 χειν καθάπερ τὰ είδη τῶν σωμάτων.

Ζ΄. Περί ἀφθαρσίας ψυχῆς.

Πυθαγόρας Πλάτων ἄφθαρτον είναι την ψυχήν. C ** έξιοῦσαν γὰρ είς την τοῦ παντὸς ψυχην ἀνα- χωρείν πρὸς τὸ δμογενές.

15 Οἱ Στωικοὶ ἐξιοῦσαν ἐκ τῶν σωμάτων ὑποφέρεσθαι ** τὴν μὲν ἀσθενεστέραν ἄμα τοῖς συγκριμασι γίνεσθαι, ταύτην δ' εἶναι τῶν ἀπαιδεύτων τὴν δ' ἰσχυροτέραν, οἵα ἐστὶ περὶ τοὺς σοφούς, καὶ μέχρι τῆς ἐκπυρώσεως.

Δημόκοιτος Ἐπίκουρος φθαρτὴν τῷ σώματι συνδιαφθειρομένην.

5 Stob. 1, 49, 7 13 supplendum vid. Ηράκλειτος μεδίστασθαι την ψυχήν, quae verba propter superius την ψυχήν
exciderint 15 έπατερισθαι αξ Theodoreti (5, 28) exemplar
supplet D ita: ε το εριστείο (Δλλ΄ έπιδιαμένειν τινὰς
χρόνους καθ΄ αὐτήν. καλ την μεν ἀσθενεστέραν (ἐπ δλίγον)
ταύτην δὲ είναι τῶν ἀπαιδεύτων cett. Malim ὑποφέρεσθαι
[ΤΗΝ ψυχήν χρόνον τινὰ καθ΄ ἐαντήν, καλ] ΤΗΝ μεν ἀσθεν.
ἄμα κε. Unde lacunam signavi 16 τοὶς συγκρίμασι] τῷ
σάματι Μ. τοῖς σώμασι D qui verba ἄμα — γίνεσθαι ab hoc
loco aliena putat

Πυθαγόρας Πλάτων τὸ μὲν λογικὸν ἄφθαρτον καὶ γὰο τὴν ψυχὴν οὐ θεὸν ἀλλ' ἔργον τοῦ ἀιδίου θεοῦ ὑπάρχειν τὸ δ' ἄλογον φθαρτόν.

Η'. Περί αίσθήσεων και αίσθητών.

Οι Στωικοί δρίζονται ούτως την αίσθησιν το ταίσθησις έστιν αντίληψις δι' αίσθητηρίου ή κατάληψις.' πολλαχῶς δὲ λέγεται ή αίσθησις ή τε γὰρ εξις καὶ ή δύναμις καὶ ή ἐνέργεια καὶ ή φαντασία ή καταληπτική δι' αίσθητηρίου γίνονται, καὶ αὐτὸ τὸ ἡγεμονικόν, ἀφ' οὖ συνίσταται. πάλιν δ' αίσθη- 10 τήρια λέγεται πνεύματα νοερὰ ἀπὸ τοῦ ἡγεμονικοῦ ἐπὶ τὰ ὄργανα τεταμένα.

'Επίκουρος το μόριον έστιν ή αΐσθησις ήτις έστιν ή δύναμις, και το έπαίσθημα ὅπερ έστι το ένέργημα. ὅστε διχῶς παρ' αὐτῷ λέγεσθαι αἴσθησιν 15 μεν τὴν δύναμιν αἰσθητον δὲ τὸ ἐνέργημα.

Ε Πλάτων την αἴσθησιν ἀποφαίνεται ψυχῆς καὶ σώματος κοινωνίαν πρὸς τὰ ἐκτύς ἡ μὲν γὰρ δύναμις ψυχῆς τὸ δ' ἄργανον σώματος ἄμφω δὲ διὰ φαντασίας ἀντιληπτικὰ τῶν ἔξωθεν γίνεται.

2 καὶ γὰο — ὁπάοχειν] post φθυρτόν poni vult It ib. οὐ θεὸν ἀλλ'] ἀθάνατον I). Mulim οἱ θνητὴν ἀλλ' 4 Gal. 90. Stob. 1, 50, 1 6 δι' Stobaeus 10 τὸ ἡγεμονικὸν Galenus: τὸ ὄγδοον ἡγεμονικὸν libri. ὄγδοον οττιιι esse vid. ex littera η (νοςὶς ἡγεμονικὸν) — ὄγδοον. Ceterum fort. corrigendum ita: καὶ αὐτὸ τὸ ἡγεμονικόν, ἀφ' οῦ συνίσταται [ΠΑσα αἴσθησις]. ΠΑλιν αἴσθη [σις καὶ τὰ αἰσθη]τήρια λέγεται καὶ πνεύματα νοερὰ — τεταμένον, quae in πνεύματα νοερὰ — τεταμένα mutata sunt, postquam subiectum fuit αἴσθητήρια ib. συνίσταται] cf. p. 334, 1 et Theodoret. 5, 20 14 ὅπερ] Damascenus (vid. Stob. Flor. ed. Mein. IV p. 232): ὅθεν 20 φαντασίας Stobaeus: φαντασίαν

Λεύκιπτος Δημόκοιτος την αϊσθησιν και την νόησιν γίνεσθαι, είδώλων έξωθεν προσιόντων μη-δενὶ γὰρ ἐπιβάλλειν μηδετέραν χωρίς τοῦ προσπίπτοντος είδώλου.

 $oldsymbol{arTheta}$ $oldsymbol{arTheta}'$. El ἀληθεῖς α $oldsymbol{arTheta}$ αἰσθήσει $oldsymbol{arTheta}$ καὶ αἱ φαντασίαι. $oldsymbol{ ext{I}}$

Οί Στωικοί τὰς μὲν αίσθήσεις ἀληθεῖς, τῶν δὲ φαντασιῶν τὰς μὲν ἀληθεῖς τὰς δὲ ψευδεῖς.

'Επίκουρος πᾶσαν αἴσθησιν καὶ πᾶσαν φαντασίαν ἀληθη, τῶν δὲ δοξῶν τὰς μὲν ἀληθεῖς τὰς δὲ το ψευδεῖς καὶ ἡ μὲν αἴσθησις μοναχῶς ψευδοποιεῖται κατὰ τὰ νοητά, ἡ δὲ φαντασία διχῶς καὶ γὰρ αἴσθητῶν ἔστι φαντασία καὶ νοητῶν.

Έμπεδοκλής 'Ηρακλείδης παρά τὰς συμμετρίας τῶν πόρων τὰς κατὰ μέρος αἰσθήσεις γίνεσθαι, τοῦ 15 οἰκείου τῶν αἰσθητῶν έκάστη ἄρμόζοντος.

Ι'. Πόσαι είσιν αι αισθήσεις.

900

Οί Στωικοί πέντε τὰς είδικὰς αἰσθήσεις, δρασιν ἀκοὴν ὄσφοησιν γεῦσιν ἁφήν.

'Αριστοτέλης έκτην μέν οὐ λέγει, κοινὴν δ' 20 αἴσθησιν τὴν τῶν συνθέτων εἰδῶν κριτικήν, εἰς ἢν πᾶσαι συμβάλλουσιν αί κπλαι τὰς ἰδίας έκάστη φαντασίας ἐν ἦ τὸ μεταβατικὸν ἀφ' έτέρου πρὸς έτερον, οἰονεὶ σχήματος καὶ κινήσεως, δείκνυται.

Δημόκοιτος πλείους εἶναι αἰσθήσεις, περὶ τὰ 25 ἄλογα ζῷα καὶ περὶ τοὺς σοφοὺς καὶ περὶ τοὺς θεούς.

5 Gal. 91 11 κατὰ τὰ *: τὰ κατὰ τὰ αυτ τὰ κατὰ 15 ξιάστον ξιάστη Stobaeus 16 Stob. 1, 51, 2 23 δείνννται] om. Stobaeus

- IA'. Πῶς γίνεται ἡ αἴσθησις καὶ ἡ ἔννοια καὶ ὁ κατὰ ἐνδιάθεσιν λόγος.
- Οί Στωικοί φασιν. Όταν γεννηθή δ άνθρωπος, έχει τὸ ήγεμονικὸν μέρος τῆς ψυχῆς ὥσπερ χάρτην εύεργον είς ἀπογραφήν. είς τοῦτο μίαν έκάστην κ τῶν ἐννοιῶν ἐναπογράφεται. πρῶτος δ' δ τῆς ἀναγραφής τρόπος δ διὰ τῶν αἰσθήσεων αἰσθανόμενοι γάο τινος οίον λευκού, ἀπελθύντος αὐτοῦ μυήμην έχουσιν · δταν δ΄ δμοειδείς πολλαί μνημαι γένωνται, τότε φαμέν έχειν έμπειρίαν. έμπειρία γάρ έστι τό 10 των δμοειδων πλήθος. των δ' έννοιων αί μέν φυσικῶς γίνονται κατά τοὺς είρημένους τρόπους καί άνεπιτεχνήτως, αί δ' ήδη δι' ημετέρας διδασκαλίας C και ἐπιμελείας · αδται μέν οδν ἔννοιαι καλοῦνται μύνον, έκεϊναι δε καλ προλήψεις. δ δε λύγος, καθ' 15 δυ προσαγορευόμεθα λογικοί, έκ τῶυ προλήψεων συμπληρούσθαι λέγεται κατά την πρώτην έβδομάδα. έστι δ' έννόημα φάντασμα διανοίας λογικοῦ ζώου. τὸ γὰο φάντασμα, ἐπειδὰν λογικῆ ποοσπίπτη ψυχῆ, τότε έννόημα καλεϊται, είληφὸς το ύνομα παρά τοῦ 20 νοῦ. διόπερ τοῖς ἀλόγοις ζώοις οὐ προσπίπτει φαν-

¹ Gal. 92 2 W: διάθεσιν 4 χάστην Galenus: χαρτίον aut χάστης 5 εὐεργὸν * (εὔεργον D): ἐνεργὸν. Gf. Clem. Strom. p. 874 Pott.: προγυμναστέον ποικίλως τὴν ψυχήν, ἔνα εὐεργὸς γένηται πρὸς τὴν τῆς γνώσεως παραδοχήν 7 αἰσθόμενοι D 11 ὁμοειδῶν] add, φαντασιῶν (falenus ib. idem: φυσικαί 15 μόναι codd. ib. καὶ [del. R Ττὴν πρώτην] τὴν δευτέραν Ritter-Preller 18 δ' ἐννόημα D: δὲ νόημα 20 Galenus: τὸν νοῦν 21 οὐ] ὕσα D ex Galeno ib. φαντάσματα — ἡμῖν γε] om. D cum Galeno

τάσματα όσα δε καὶ τοῖς θεοῖς καὶ ἡμῖν γε ταῦτα φαντάσματα μόνον ἐστίν ὅσα δ' ἡμῖν, ταῦτα καὶ φαντάσματα μάνον ἐστίν ὅσα δ' ἡμῖν, ταῦτα καὶ φαντάσματα κατὰ γένος καὶ ἐννοήματα κατ' εἶδος D ὅσπες τὰ δηνάρια καὶ οί στατῆρες, αὐτὰ μὲν καθ' τα αὐτὰ ὑπάρχει δηνάρια καὶ στατῆρες ἐὰν δ' εἰς πλοίων δοθῆ μίσθωσιν, τηνικαῦτα πρὸς τῷ δηνάρια εἶναι καὶ ναῦλα λέγεται.

ΙΒ΄. Τίνι διαφέρει φαννασία φανταστὸν φανταστικον φάντασμα.

Χούσιππος διαφέρειν άλλήλων φησί τέτταρα 10 ταύτα. φαντασία μέν οὖν έστι πάθος έν τῆ ψυχῆ γινόμενον, ενδεικνύμενον εν αύτῷ καὶ τὸ πεποιηκός οίον, ἐπειδὰν δι' ὄψεως ψεωρωμεν τὸ λευκόν, Ε έστι πάθος τὸ έγγεγενημένον διὰ τῆς δράσεως έν 15 τη ψυγή και κατά τοῦτο τὸ πάθος είπεῖν έγομεν. δτι υπόκειται λευκον κινούν ήμας. δμοίως και διά της άφης καὶ της δσφοήσεως. είρηται δ' ή φαντασία άπὸ τοῦ φωτός · καθάπες γάς τὸ φῶς αὐτὸ δείκνυσι και τὰ άλλα τὰ ἐν αὐτῷ περιεχόμενα, και ἡ φαν-20 τασία δείκυυσιν έαυτήν καὶ τὸ πεποιηκὸς αὐτήν. φανταστὸν δὲ τὸ ποιοῦν τὴν φαντασίαν οἶον τὸ. λευκόν και τὸ ψυχοόν, και πᾶν δ τι αν δύνηται κινείν την ψυχήν, τοῦτ' ἔστι φανταστόν. φανταστικὸν δ' ἐστὶ διάκενος έλκυσμός, πάθος ἐν τῆ ψυχῆ 25 ἀπ' οὐδενὸς φαϊνταστοῦ γινόμενον · καθάπες ἐπὶ τοῦ Ε

^{2 80} α 8° $\dot{\eta}\mu\tilde{\nu}\nu$] add. $u\alpha l$ $\tau o\tilde{\nu}s$ $\vartheta \epsilon o\tilde{\nu}s$ idem cum eodem 5 $u\alpha l$] om. codd. 8 Gal. 93 12 D: $\dot{\ell}\nu$ $\alpha\dot{v}\tau\tilde{\omega}$ 13 $\tau\dot{o}$] τ R 15 $u\alpha\tau\dot{\omega}$ W ib. $\tau\dot{o}$] del. R 16 $\dot{\sigma}\iota\dot{\alpha}$] $\dot{\ell}\pi l$ W, sed cf. lin. 14 18 $u\dot{v}\tau\dot{o}$ codd.

σκιαμαχούντος καὶ κενοίς ἐπιφέροντος τὰς χείρας τῆ γὰρ φαντασία ὑπόκειταί τι φανταστόν, τῷ δὲ φανταστικῷ οὐδέν. φάντασμα δ' ἐστίν, ἐφ' δ ἐλκόμεθα κατὰ τὸν φανταστικὸν διάκενον ἐλκυσμόν ταῦτα δὲ γίνεται ἐπὶ τῶν μελαγχολώντων καὶ μεμη- το νότων. δ γοῦν τραγικὸς 'Ορέστης, ὅταν λέγη

`ὧ μῆτες, ίκετεύω σε, μὴ 'πίσειέ μοι τὰς αίματωποὺς καὶ δοακοντώδεις κόρας αὖται γάο, αὖται πλησίον θοώσκουσί μου '.'

λέγει μεν αὐτὰ ὡς μεμηνὼς ὁρῷ δ' οὐδέν, ἀλλὰ 10 δοκει μόνον: διὸ καί φησιν αὐτῷ Ἡλέκτρα

'μέν', ὧ ταλαίπως', ἀτοέμα σοῖς ἐν δεμνίοις δοᾶς γὰο οὐδὲν.ὧν δοκεῖς σάφ' εἰδέναι,' ὡς καὶ πας' 'Ομήρω Θεοκλύμενος.

ΙΓ΄. Περί δράσεως καί πῶς δρῶμεν.

Δημόκοιτος Ἐπίκουρος κατ' εἰδώλων εἰσκρίσεις. Β ἄοντο τὸ δρατικὸν συμβαίνειν, καὶ κατά τινων ἀκτίνων ἔκκρισιν μετὰ τὴν πρὸς τὸ ὑποκείμενον ἔνστασιν πάλιν ὑποστρεφουσῶν πρὸς τὴν ὕψιν.

Έμπεδοκλῆς τοῖς είδώλοις τὰς ἀκτῖνας ἀνέμιξε, 20 προσαγορεύσας τὸ γιγνόμενον ἀκτινείδωλον συνθέτως.

1 πενοῖς R: πενὰς 7 Eur. Or. 256 14 Όμηρω] v 350 15 Gal. 94. Stob. 1, 52, 1 16 εἴσκρισιν οἴονται Stobaeus, Galenus 17 συμβαίνειν] add. πάὐτος Damascenus p. 172 18 ἔπρισιν D: εἴσκρισιν 21 ἀπτινείδωλον D cum Meinekio: ἀπτῖνας εἰδώλου libri. ἀπτίν εἰδώλων Damascenus

"Ιππαρχος ἀκτινάς φησω ἀφ' ἐκατέρου τῶν ὀφθαλμῶν ἀποτεινομένας τοῖς πέρασιν αὐτῶν οἶον χειρῶν ἐπαφαῖς περικαθαπτούσας τοῖς ἐκτὸς σώμασι τὴν ἀντίληψιν αὐτῶν πρὸς «κὸ δρατικὸν ἀποδιδόναι.

5 Πλάτων κατὰ συναύγειαν, τοῦ μὲν ἐκ τῶν όφθαλμῶν φωτὸς ἐκὶ ποσὸν ἀπορρέοντος εἰς τὸν ὁμογενῆ ἀέρα, τοῦ δ' ἀπὸ τῶν σωμάτων φερομένου, τοῦ δὲ περὶ τὸν μεταξὸ ἀέρα εὐδιάχυτον ὅντα καὶ C εὕτρεπτον συνεκτεινομένου τῷ πυρώδει τῆς ὅψεως. 10 αὕτη λέγεται Πλατωνική συναύγεια.

ΙΔ΄. Περί κατοπτρικών έμφάσεων.

Έμπεδοκλής κατ' ἀπόρροίας τὰς συνισταμένας μεν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ κατόπτρου τελειουμένας δ' ὑπὸ τοῦ ἐκκρινομένου ἐκ τοῦ κατόπτρου πυρώ15 δους καὶ τὸν προκείμενον ἀέρα, εἰς ὃν φέρεται τὰ ρεύματα, συμμεταφέροντος.

Δημόκριτος Ἐπίκουρος τὰς κατοπτρικὰς ἐμφάσεις γίνεσθαι κατ' εἰδώλων ὑποστάσεις, ἄτινα φέρεσθαι μὲν ἀφ' ἡμῶν συνίστασθαι δ' ἐπὶ τοῦ κατόπτρου 20 κατ' ἀντιπεριστροφήν.

Οί ἀπὸ Πυθαγόρου κατ' ἀντανακλάσεις τῆς ὅψεως· D φέρεσθαι μὲν γὰρ τὴν ὅψιν τεταμένην ὡς ἐπὶ τὸν

1 Galenus et Damascenus: έπατέρων 2 αδτών D: αύτων 3 Damascenus: περιπαθαπτούσαις 7 αντιφερομένου Stobaeus 8 του Δε περί τὸν idem: ἀπορρεῦν τὸν δε. 9 συνεπτεινομένου Ψ ex Nemesio: συνεπτείνοντος 11 Gal. 95. Stob. Flor. IV p. 174 13 μεν] hic habet Damascenus, in libris est ante τὰς ib. τελειουμένας] πιλουμένας idem 16 συντρέφοντος idem 18 δποστάσεις] ένστάσεις Meinekiūs 20 άντεπιστροφήν Damasc. 1. 1.

χαλκόν, έντυχοῦσαν δὲ πυκνῷ καὶ λείῷ πληχθεῖσαν ὑποστρέφειν αὐτὴν ἐφ' ἑαυτήν, ὅμοιόν τι πάσχουσαν τῆ ἐκτάσει τῆς χειρὸς καὶ τῆ ἐπὶ τὸν ὧμον ἀντεπιστροφῆ.

 Δ ύναταί τις πᾶσι τούτοις τοῖς μεφαλαίοις χρῆ- $\mathfrak s$ σθαι ἐπὶ τοῦ πῶς ὁρῶμεν.

ΙΕ΄. Εί δρατον το σκότος.

Οι Στωικοί δρατόν είναι τὸ σκότος ἐκ γὰρ τῆς δράσεως προχεϊσθαί τινα είς αὐτὸ αὐγήν καὶ οὐ ψεύδεται ἡ δρασις, βλέπεται γὰρ ταῖς ἀληθείαις, 10 ὅτι ἔστι σκότος.

Χούσιππος κατά την συνέντασιν τοῦ μεταξύ Ε ἀέρος δρᾶν ήμᾶς, νυγέντος μεν ὑπὸ τοῦ δρατικοῦ πνεύματος, ὅπερ ἀπὸ τοῦ ήγεμονικοῦ μέχρι τῆς κόρης διήκει, κατὰ δὲ την πρὸς τὸν περικείμενον 15 ἀέρα ἐπιβολην ἐντείνοντος αὐτὸν κωνοειδῶς, ὅταν ἢ δμογενης ὁ ἀήρ. προχέονται δ' ἐκ τῆς ὅψεως ἀκτῖνες πύριναι, οὐχὶ μέλαιναι καὶ δμιχλώδεις · διόπερ δρατὸν εἶναι τὸ σκότος.

Ι5'. Περί ἀποῆς.

20

Ε. Ἐμπεδοκλής την ἀκοην γίνεσθαι κατὰ πρόσπτωσιν πνεύματος τῷ χονδρώδει, ὅπερ φησὶν ἐξηρτήσθαι
ἐντὸς τοῦ ἀτὸς κώδωνος δίκην αἰωρούμενον καὶ
τυπτόμενον.

1 ἐντυχοῦσὰν Galenus cum Damasceno: στείχουσαν 7 Gal. 96. Stob. Flor. l. l. 5 δύναται τις — δρῶμεν] additamentum mihi videtur 9 R ex Damasceno: περιπείσθαι 15 πατὰ Μ. ex eodem: μετὰ ib. D ex eodem: παραπείμενον cf. p. 902 e 20 Gal. 97. Stob. Flor. IV p. 238 22 χονδράδει Galenus: χρονιώδει

'Αλκμαίων ἀκούειν ήμᾶς τῷ κενῷ τῷ ἐντὸς τοῦ ἀτός τοῦτο γὰς εἶναι τὸ διηχοῦν κατὰ τὴν τοῦ πνεύματος ἐμβολήν πάντα γὰς τὰ κενὰ ἠχεῖ.

Διογένης, τοῦ ἐν τῆ κεφαλῆ ἀέρος ὑπὸ τῆς 5 φωνῆς τυπτομένου καὶ κινουμένου.

· Πλάτων καὶ οι ἀπ' αὐτοῦ πλήττεσθαι τὸν ἐν τῆ κεφαλῆ ἀέρα * τοῦτον δ' ἀνακλᾶσθαι εἰς τὸ ἡγεμονικὸν καὶ γίνεσθαι τῆς ἀκοῆς τὴν αἴσθησιν.

ΙΖ΄. Περί δσφρήσεως.

902

ο 'Αλαμαίων έν τῷ ἐγκεφάλῷ εἶναι τὸ ἡγεμονικόν' τούτῷ οὖν ὀσφοαίνεσθαι ἕλκοντι διὰ τῶν ἀναπνοῶν τὰς ὀσμάς.

Εμπεδοκλής ταϊς άναπνοαϊς ταϊς άπό τοῦ πνεύμονος συνεισκρίνεσθαι τὴν ὀδμήν ὅταν γοῦν ἡ 15 ἀναπνοὴ βαρεῖα γίνηται, κατὰ τραχύτητα μὴ συναισθάνεσθαι, ὡς ἐπὶ τῶν δευματιζομένων.

ΙΗ'. Περί γεύσεως.

'Αλκμαίων τῷ ὑγοῷ καὶ τῷ χλιαοῷ τῷ ἐν τῆ Β γλώττη πρὸς τῆ μαλακότητι διακρίνεσθαι τοὺς χυμούς.

Διογένης τῆ ἀραιότητι τῆς γλώττης καὶ τῆ μαλακότητι καὶ διὰ τὸ συνάπτειν τὰς ἀπὸ τοῦ σώματος εἰς αὐτὴν φλέβας διαχεῖσθαι τοὺς χυμοὺς έλκομένους ἐπὶ τὴν αἴσθησιν καὶ τὸ ἡγεμονικόν, καθάπερ ἀπὸ σπογγιᾶς.

8 εἰσβολὴν Galenus, Stobaeus - 7 idem: τὰ ἡγεμονἶκὰ 9 Gal. 98 14 δσμήν Damascenus 15 συναισθέσθαι aut αἰσθάνεσθαι libri 17 Gal. 99

ΙΘ΄. Περί φωνής.

Πλάτων την φωνην δρίζεται πνεῦμα διὰ στόματος ἀπὸ διανοίας ήγμένον καὶ πληγην ὑπὸ ἀέρος
δι' ὅτων καὶ έγκεφάλου καὶ αἵματος μέχρι ψυχῆς
C διαδιδομένην. λέγεται δὲ καὶ καταχρηστικῶς ἐπὶ τ
τῶν ἀλόγων ζώων φωνη καὶ τῶν ἀψύχων, ὡς χρεμετοσμοὶ καὶ ψύφοι κυρίως δὲ φωνη ἡ ἔναρθρός
ἐστιν, ὡς φωτίζουσα τὸ νοούμενον.

Έπίκουρος την φωνην είναι φεύμα έκπεμπόμενον ἀπὸ τῶν φωνούντων ἢ ἠχούντων ἢ ψοφούντων το τοῦτο δὲ τὸ φεῦμα εἰς ὁμοιοσχήμονα θρύπτεσθαι θραύσματα ὁμοιοσχήμονα δὲ λέγεται τὰ στρογγύλα τοῖς στρογγύλοις καὶ σκαληνὰ καὶ τρίγωνα τοῖς ὁμοιογενέσι τούτων δ' ἐμπιπτόντων ταῖς ἀκοαῖς, ἀποτελεῖσθαι τὴν αἴσθησιν τῆς φωνῆς φανερὸν δὲ τοῦτο γίνεσθαι ἀπὸ τῶν ἀσκῶν ἐκρεόντων καὶ τῶν ἐμφυσώντων κναφέων τοῖς ໂματίοις.

Δημόκοιτος καὶ τὸν ἀέρα φησὶν εἰς δμοιοσχήμονα θρύπτεσθαι σώματα καὶ συγκαλινδεῖσθαι τοῖς ἐκ τῆς φωνῆς θραύσμασι 'κολοιὸς γὰρ παρὰ κολοιὸν 20 ἰζάνει' καί

'ώς αίεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον.'

καὶ γὰς ἐν τοῖς αίγιαλοῖς αί ὅμοιαι, ψῆφοι κατὰ

τοὺς αὐτοὺς τόπους ὁςιῶνται, κατ' ἄλλο μὲν αί

σφαιςοειδεῖς κατ' ἄλλο δ' αί ἐπιμήπεις καὶ ἐπὶ τῶν 25.

^{* 1} Gal. 100. Stob. 1, 57 3 προηγμένον και πληγή — διαδιδόμενον Β 9 ξεῦμα] 'i. e. ξεῦμ' ἀτόμων Democriti ap. Gell. 5, 15' D 22 Hom. ς 218 24 ἄλλον — ἄλλον Β

κοσκινευόντων δ' έπὶ τὸ αὐτὸ συναλίζεται τὰ ὁμοιοσχήμονα, ὥστε χωρὶς εἶναι τοὺς κυάμους καὶ ἐρε- Ε βίνθους. ἔχοι δ' ἄν τις πρὸς τούτους εἰπεῖν, πῶς ολίγα θραύσματα πνεύματος μυρίανδρον ἐκπληροῖ 5 Θέατρον;

Οι δε Στωικοί φασι τον ἀέρα μη συγκείσθαι έκ θραυσμάτων, ἀλλὰ συνεχῆ εἶναι, δι' ὅλου μηδὲν κενὸν ἔχοντα· ἐπειδὰν δὲ πληγῆ πνεύματι, κυματοῦται κατὰ κύκλους ὀρθοὺς εἰς ἄπειρον, ἔως πλη-10 ρώση τὸν περικείμενον ἀέρα, ὡς ἐπὶ τῆς κολυμβήθρας τῆς πληγείσης λίθω· καὶ αὕτη μὲν κυκλικῶς κινεϊται δ δ' ἀὴρ σφαιρικῶς.

΄ Αναξαγόρας τὴν φωνὴν γίνεσθαι πνεύματος ἀντιπεσόντος μὲν στερεμνίω ἀέρι, τῆ δ' ὑποστροφῆ 15 τῆς πλήξεως μέχρι τῶν ἀκοῶν προσενεχθέντος καθὸ F καὶ τὴν λεγομένην ἡχὼ γίνεσθαι.

Κ΄. Εὶ ἀσώματος ή φωνή καὶ πῶς ήχὰ γίνεται.

Πυθαγόρας Πλάτων 'Αριστοτέλης ἀσώματον οὐ γὰο τὸν ἀέρα, ἀλλὰ τὸ σχῆμα τὸ περὶ τὸν ἀέρα καὶ τὴν ἐπιφάνειαν κατὰ ποιὰν πλῆξιν γίνεσθαι φωνήν πᾶσα δ' ἐπιφάνεια ἀσώματος. συγκινεϊται μὲν γὰρ τοῖς σώμασιν αὐτὴ δ' ἀσώματος πάντως καθέστηκεν, ὥσπερ ἐπὶ τῆς καμπτομένης δάβδου ἡ μὲν ἐπιφάνεια οὐδὲν πάσχει ἡ δ' ὕλη ἐστὶν ἡ 25 καμπτομένη.

Οί δέ Στωικοί σωμα την φωνήν παν γάο το

7 εἶναι om. codd. 9 ὁρθοὺς] om. Galenus 11 καί] &λλ' R 17 Gal. 101 δρῶν ἢ καὶ ποιοῦν σῷμα, ἡ δὲ φωνὴ ποιεῖ καὶ δρῷ ἀκούομεν γὰρ αὐτῆς καὶ αἰσθανόμεθα προσ903 πιπτούσης τῷ ἀκοῷ καὶ ἐκτυπούσης καθάπερ δακτυλίου εἰς κηρόν. ἔτι πᾶν τὸ κινοῦν καὶ ἐνοχλοῦν σῷμά ἐστι, κινεῖ δ' ἡμᾶς ἡ εὐμουσία ἐνοχλεῖ ε
δ' ἡ ἀμουσία. ἔτι πᾶν τὸ κινούμενον σῷμά ἐστι ·
κινεῖται δ' ἡ φωνὴ καὶ προσπίπτει εἰς τοὺς λείους τόπους καὶ ἀντανακλᾶται, καθάπερ ἐπὶ τῆς σφαίρας τῆς βαλλομένης εἰς τοῖχον ἐν γοῦν ταῖς κατ'
Αἰγυπτον πυραμίσιν ἔνδον μία φωνὴ ἡηγυυμένη 10 τέτταρας ἢ καὶ πέντε ἤχους ἀπεργάζεται.

KA'. Πόθεν αλοθητική γίνεται ή ψυχή καλ τί αὐτῆς. τὸ ήγεμονικόν.

Οι Στωικοί φασιν είναι της ψυχης ἀνώτατον μέρος το ήγεμονικον το ποιούν τὰς φαντασίας καὶ 16 Β συγκαταθέσεις καὶ αἰσθήσεις καὶ δομάς καὶ τοῦτο λογισμον καλούσιν. ἀπὸ δὲ τοῦ ήγεμονικοῦ ἐπτὰ μέρη ἐστὶ της ψυχης ἐκπεφυκότα καὶ ἐκτεινόμενα εἰς τὸ σῶμα, καθάπερ αἱ ἀπὸ τοῦ πολύποδος πλεκτάναι τῶν δ' ἐπτὰ μερῶν της ψυχης πέντε μέν εἰσι 20 τὰ αἰσθητήρια, δρασις ὅσφρησις ἀκοὴ γεῦσις καὶ ἀφή τον ἡ μὲν ὅρασίς ἐστι πνεῦμα διατεῖνον ἀπὸ τοῦ ἡγεμονικοῦ μέχρις ἄσφν, ἀκοὴ δὲ πνεῦμα διατεῖνον ἀπὸ τοῦ ἡγεμονικοῦ μέχρις ἄσφν, ὅσφρησις δὲ πνεῦμα διατεῖνον ἀπὸ τοῦ ἡγεμονικοῦ μέχρις ἄνου, ὅσφρησις δὲ πνεῦμα διατεῖνον ἀπὸ τοῦ ἡγεμονικοῦ μέχρις μέχρις καὶ καὶ δὲ πνεῦμα διατεῖνον ἀπὸ τοῦ ἡγεμονικοῦ μέχρις καὶ δομοτικοῦ μέχρις δὲ πνεῦμα διατεῖνον ἀπὸ τοῦ ἡγεμονικοῦ μέχρις καὶ τοῦ ἡγεμονικοῦ μέχρις καὶ τοῦ ἡγεμονικοῦ μέχρις καὶ τοῦ ἡγεμονικοῦ μέχρις καὶ τοῦν ἡγεμονικοῦν μέχρις καὶ τοῦν ἡγεμονικοῦν τὰς καὶ τοῦν ἡγεμονικοῦν μέχρις καὶ τοῦν ἡγεμονικοῦν τὰς καὶ τοῦν καὶ τοῦν ἡγεμονικοῦν τὰς καὶ τοῦν ἡγεμονικοῦν τὰς καὶ τοῦν τὰς καὶ τοῦν ἡγεμονικοῦν τὰς καὶ τοῦν ἡγεμονικοῦν τὰς καὶ τοῦν ἡγεμονικοῦν τὰς καὶ τοῦν ἡγεμονικοῦν τὰς καὶ τοῦν τὰς καὶν τὰς καὶν

μυκτήρων, γεῦσις δὲ πνεῦμα διατεῖνον ἀπὸ τοῦ C ήγεμονικοῦ μέχρι γλώττης, ἀφὴ δὲ πνεῦμα διατεῖνον ἀπὸ τοῦ ἡγεμονικοῦ μέχρις ἐπιφανείας εἰς θίξιν εὐαίσθητον τῶν προσπιπτόντων. τῶν δὲ λοιπῶν τὸ τ μὲν λέγεται σπέρμα, ὅπερ καὶ αὐτὸ πνεῦμά ἐστι διατεῖνον ἀπὸ τοῦ ἡγεμονικοῦ μέχρι τῶν παραστατῶν τὸ δέ 'φωνᾶεν' ὁπὸ τοῦ Ζήνωνος εἰρημένον, ὁ καὶ φωνὴν καλοῦσιν, ἐστὶ πνεῦμα διατεῖνον ἀπὸ τοῦ ἡγεμονικοῦ μέχρι φάρυγγος καὶ γλώττης καὶ τοῦ ἡγεμονικοῦ μέχρι φάρυγγος καὶ γλώττης καὶ τῶν οἰκείων ὀργάνων. αὐτὸ δὲ τὸ ἡγεμονικὸν ὥσπερ ἐν κόσμω κατοικεῖ ἐν τῆ ἡμετέρα σφαιροειδεῖ κεφαλῆ.

ΚΒ΄. Περὶ ἀναπνοῆς.

'Εμπεδοκλής την πρώτην ἀναπνοην τοῦ πρώτου D ζώου γίνεσθαι, τῆς μὲν ἐν τοῖς βρέφεσιν ὑγρασίας 16 ἀποχώρησιν λαμβανούσης, πρὸς δὲ τὸ παρακενωθὲν ἐπεισόδου τοῦ ἐκτὸς ἀερώδους γινομένης εἰς τὰ παρανοιχθέντα τῶν ἀγγείων τὸ δὲ μετὰ τοῦτο ἤδη τοῦ ἐμφύτου θερμοῦ τῆ πρὸς τὸ ἐκτὸς ὁρμῆ τὸ ἀερῶδες ὑπαναθλίβοντος, την ἐκπνοήν, τῆ δ' εἰς τὸ εκτὸς ἀνθυποχωρήσει τῷ ἀερώδει τὴν ἀντεπείσοδον παρεχομένου, τὴν εἰσπνοήν. τὴν δὲ νῦν κατέχουσαν φερομένου τοῦ αἵματος ὡς πρὸς τὴν ἐπιφάνειαν καὶ Ε τὸ ἀερῶδες διὰ τῶν ρίνῶν ταῖς ἑαυτοῦ ἐπιρροίαις

¹ μυπτήφων Beckius: μυπτήφων λεπτύνον 4 το μέν Galenus: δ μέν 11 πόσμω] 'addiderim ήλιος quod comperdicte suritime facile intercidit' D 12 Gal. 103. 13 προσφού του του Ευτερου. coll. p. 907c. Varia lectic esse vid.

1: 1 του του του ενενέσθαι ib. μέν D ex p. l. 16 έπεισόδον idem: έπεισόδον της έξωθεν. Cf. p. l. 17 το] την idem 20 malim έντος

ἀναθλίβοντος κατὰ τὴν ἐκχώρησιν αὐτοῦ γίνεσθαι τὴν ἐκπνοήν παλινδρομοῦντος δὲ καὶ τοῦ ἀέρος ἀντεπεισιόντος εἰς τὰ διὰ τοῦ αἵματος ἀραιώματα, τὴν εἰσπνοήν. ὑπομιμνήσκει δ' αὐτὸ ἐπὶ τῆς κλεψύδρας.

'Ασκληπιάδης του μεν πυεύμουα χώνης δίκην συνίστησιν, αίτίαν δε τῆς ἀναπνοῆς τὴν ἐν τῷ θώρακι λεπτομέρειαν ὑποτίθεται, πρὸς ἢν τὸν εξωθεν ἀέρα ρεῖν τε καὶ φέρεσθαι παχυμερῆ ὅντα, πάλιν δ' ἀπωθεῖσθαι, μηκέτι τοῦ θώρακος οἵου τ' ὅντος 10 μητ' ἐπεισδέχεσθαι μηθ' ὑποστέγειν ὑπολειπομένου Ε δε τινος ἐν τῷ θώρακι λεπτομεροῦς ἀεὶ βραχέος (οὐ γὰρ ἄπαν ἐκκρίνεται), πρὸς τοῦτο πάλιν τὸ εἰσω ὑπομένου βαρύτητα τοῦ ἐκτὸς ἀντεπεισφέρεσθαι. ταῦτα δὲ ταῖς σικύαις παρεικάζει τὴν δὲ κατὰ 15 προαίρεσιν ἀναπνοὴν χίνεσθαί φησι, συναγομένων τῶν ἐν τῷ πνεύπονι λεπτοτάτων πόρων καὶ τῶν βραγχίων στενουμένων τῆ γὰρ ἡμετέρα ταῦθ' ὑπακούει προαιρέσει.

'Ηρόφιλος δυνάμεις ἀπολείπει περί τὰ σώματα 10 τὰς κινητικὰς ἐν νεύροις ἐν ἀρτηρίαις ἐν μυσί· τὸν οὖν πνεύμονα νομίζει μόνον ὀρέγεσθαι διαστολής τε καὶ συστολής φυσικῶς εἶτα δὲ καὶ τἄλλα. ἐνέργειαν . 904 μὲν οὖν εἶναι τοῦ πνεύμονος τὴν εξωθεν τοῦ

¹ κατὰ corrector Vossiani: καl 2 καl] del. R
4 δ' αὐτὸ] δὲ τὸ D. Possis etiam δ' αὐτὸ τὸ cf. Mullach. 1
p. 11 vs. 351 11 ὁποστέγειν D ex (faleno: ὑστερεῖν.
14 τὴν βαρύτητα D 18 ὑπακούειν Galenus 22 μόνον |
πρῶτον D 23 εἶτα δὲ καὶ τἄλλα] del. idem 24 μὲν
οὖν Galenus: μὲν

πνεύματος δλκήν ύπο δε της πληρώσεως της θύραθεν γινομένης έφέλκεται παρακειμένως δε διά την δευτέραν ὄρεξιν έφ' αύτον ο θώραξ το πνεῦμα μετοχετεύει, πληρωθείς δε και μηκέτι έφέλκεσθαι s δυνάμενος πάλιν είς τον πνεύμονά το περιττον άντιμετερά, δι' οὖ πρὸς τὰ έκτὸς τὰ τῆς ἀποκρίσεως γίνεται, των σωματικών μερών άντιπασγόντων άλλήλοις. ότε μεν γαο διαστολή ότε δε συστολή γίνεται πνεύμονος, ταζς άλλήλων άντιμεταλήψεσι 10 πληρώσεώς τε καὶ κενώσεως γινομένης, ώς τέσσαρας μέν γίνεσθαι κινήσεις περί του πνεύμονα, την μέν πρώτην καθ' ήν έξωθεν ἀέρα δέχεται, την δε δευτέραν καθ' ην τοῦθ' ὅπερ ἐδέξατο θύραθεν ἐκτὸς Β αύτοῦ πρὸς τὸν δώρακα μετερά, τὴν δὲ τρίτην 15 καθ' ήν τὸ ἀπὸ τοῦ θώρακος συστελλόμενον αὖθις είς αύτον έκδέχεται, την δε τετάρτην καθ' ήν το έξ ύποστροφής έν αὐτῷ γινόμενον δύραζε έξερῷ. τούτων δὲ τῶν κινήσεων δύο μὲν εἶναι διαστολάς, την τ' έξωθεν την τ' άπο του θώρακος. δύο δέ 20 συστολάς, την μεν σταν δ θώραξ έφ' αύτὸν τὸ πνευματικόν έλκύση, την δ' σταν αύτος είς τον έκτος. άέρα ἀποκρίνη· δύο γὰρ μόναι γίνονται περί τὸν θώρακα, διαστολή μεν δταν άπο του πνεύμονος έφέλκηται, συστολή δ' όταν τούτω πάλιν άνταποδιδώ.

⁸ ἐφ' αὐτὸν D: ἐπ' αὐτὸν 6 *: ἀντιμεταρρεί 8 ὅτε δὲ συστολή D 11 μὲν] del. R 12 τὸν ἔξωθεν idem 13 ἐπτὸς *: ἐντὸς 14 αὐτοῦ codd. ib. *: μεταρρεί 16 *: αὐτὸν 20 ἐφ' αὐτὸν D (coll. lin. 2): ὑπ' αὐτὸν 24 ἐφέληηται] add. τὸ πνενματικὸν R quod tamen audiri potest

C KΓ'. Περὶ παθῶν σωματικῶν καὶ εἰ συναλγεῖ τούτοις ἡ ψυχή.

Οί Στωικοὶ τὰ μὲν πάθη ἐν τοῖς πεπονθόσι τόποις, τὰς δ' αἰσθήσεις ἐν τῷ ἡγεμονικῷ.

'Επίκουρος καὶ τὰ πάθη καὶ τὰς αίσθήσεις ἐν τοῖς πεπουθόσι τόποις' τὸ γὰο ἡγεμονικὸν ἀπαθές.

Στοάτων καὶ τὰ πάθη τῆς ψυχῆς καὶ τὰς αἰσθήσεις ἐν τῷ ἡγεμονικῷ οὐκ ἐν τοῖς πεπονθόσι τόποις συνίστασθαι. ἐν γὰο ταύτη κεἴσθαι τὴν
ὑπομονήν, ὥσπεο ἐπὶ τῶν δεινῶν καὶ ἀλγεινῶν καὶ ιο
ὥσπεο ἐπὶ τῶν ἀνδοείων καὶ δειλῶν.

D

BIBAION HEMHTON.

Α'. Περί μαντικής.

Ε Πλάτων καὶ οί Στωικοὶ τῆν μαντικὴν εἰσάγουσι κατὰ τὸ ἔνθεον, ὅπερ ἐστὶν ἐνθεαστικόν, καὶ τὸ 15 ὀνειροπολικόν. οὖτοι τὰ πλεΐστα μέρη τῆς μαντικῆς ἐγκρίνουσι.

Εενοφάνης καὶ Επίκουρος ἀναιροῦσι τὴν μαντικήν. Πυθαγόρας δὲ μόνον τὸ θυτικὸν οὐκ ἐγκρίνει.

1 Gal. 104 6 γὰς] δὲ idem 9 ταύτη] τούτω Zellerus. Audiendum τη ψυχή monet D coll. Fragm. I τν 10 καλ ὅσπες — δειλῶν] 'ut variam priorum lectionem inclusi, neglexit ea Galenus' D 15 ἐνθεαστικόν D: quae postea legebantur verba κατὰ θειότητα τῆς ψυχής, ὅπες εἶπεν ἐνθουσιαστικόν eliminavi cum R

· 'Αριστοτέλης καὶ Δικαίαρχος τὸ κατ' ἐνθουσιασμὸν μόνον παρεισάγουσι καὶ τοὺς ὀνείρους, ἀθάνατον μὲν εἶναι οὐ νομίζοντες τὴν ψυχὰν θείου δέ τινος μετέχειν αὐτήν.

Β'. Πῶς ὄνειοοι γίνονται.

Δημόκοιτος τοὺς ὀνείρους γίνεσθαι κατὰ τὰς Ε τῶν εἰδώλων παραστάσεις.

Στοάτων ἀλόγω φύσει τῆς διανοίας ἐν τοῖς ὅπνοις αἰσθητικωτέρας μέν πως γινομένης, παρ' 10 αὐτὸ δὲ τοῦτο τῷ γνωστικῷ κινουμένης. •

Ήρόφιλος τῶν ὀνείρων τοὺς μὲν θεοπνεύστους κατ' ἀνάγκην γίνεσθαι τοὺς δὲ φυσικούς, ἀνειδω-λοποιουμένης τῆς ψυχῆς τὸ συμφέρον αὐτῆ καὶ τὸ κποὸς τούτοις ἐσόμενον τοὺς δὲ συγκραματικοὺς ἐκὶ τοῦ αὐτομάτου κατ' εἰδώλων πρόσπτωσιν, ὅταν ὰ βουλόμεθα βλέπωμεν, ὡς ἐκὶ τῶν τὰς ἐρωμένας ὁρώντων ἐν ὕπνφ γίνεται.

Γ'. Τίς ή οὐσία τοῦ σπέρματος.

905

'Αριστοτέλης. σπέρμα έστι τὸ δυνάμενον κινεῖν 20 ἐν ἑαυτῷ εἰς τὸ ἀποτελέσαι τι τοιοῦτον, οἶόν ἐστι τὸ ἐξ οὖ συνεκρίθη.

5 Gal. 106 • 9 Duebnerus: παρ αὐτὸ τοῦτο δὲ 10 γνωστικῶς κινουμένης R. οὐ γνωστικῶς κινουμένης D 11 δεοπνεύστους] δεοπέμπτους Galenus 18 τῆς * ib. *: αὐτῆ 14 πρὸς τοὐτοις] πάντως D ex Galeno ib. συγκριματικούς Galenus; scr. vid. συγκυρηματικούς ib. ἐκ τοῦ αὐτομάτου] seclusit D 15 κατ'] καὶ κατ'? 17 δρώντων] scripsi cum eodem: ἔχόντων (ἔρώντων Galenus) 18 Gal. 107 19 Άριστοτέλης] cf. D. 766, D2. 21 ἔξεκρίθη D6 απενρίθη D

 \mathbf{B}

Πυθαγόρας άφοδν τοῦ χρηστοτάτου αἵματος τὸ σπέρμα, περίττωμα τῆς τροφῆς, ὅσπερ τὸ αἶμα καὶ μυελόν.

'Αλκμαίων έγκεφάλου μέρος.

Πλάτων μυελού του νωτιαίου ἀπόρροιαν.

Έπίκουρος ψυχής καὶ σώματος ἀπόσπασμα.

Δημόκριτος ἀφ' δλων των σωμάτων καλ των κυοιωτάτων μερων, οἷον δστων σαρκών καλ Ινών.

Δ'. Εὶ σῶμα τὸ σπέρμα.

Αεύκιππος και Ζήνων σωμα· ψυχῆς γὰο εἶναι 10· ἀπόσπασμα.

Πυθαγόρας Πλάτων 'Αριστοτέλης ἀσώματον μέν είναι την δύναμιν τοῦ σπέρματος ὥσπερ νοῦν τὸν κινοῦντα, σωματικήν δὲ τὴν ὕλην τὴν προχεομένην.

Στοάτων καὶ Δημόκοιτος καὶ τὴν δύναμιν σῶμα· $_{15}$, πνευματική γάο.

E'. Eί καὶ αἱ δήλειαι προϊενται σπέρμα.

Πυθαγόρας Ἐπίκουρος Δημόκριτος καὶ τὸ θῆλυ προϊεσθαι σπέρμα: ἔχει γὰρ παραστάτας ἀπεστραμμένους: διὰ τοῦτο καὶ ὄρεξιν ἔχει παρὰ τὰς χρήσεις. 20

'Αριστοτέλης καλ Ζήνων ὅλην μὲν ὑγρὰν προίεσολαι οίονεὶ ἀπὸ τῆς συγγυμνασίας ίδρῶτας, οὐ μὴν σπέρμα πεπτικόν.

Ίππων προϊεσθαι μεν σπέρμα τὰς θηλείας οὐχ ήκιστα τῶν ἀρρένων, μὴ μέντοι εἰς ζωογονίαν 25

2 τδ] inclusit D 8 οἶον — ἐνῶν idem partim ex Galeno: δ γόνος τῶν σαριῶν καὶ ἐνῶν 9 Gal. 108 10 εἶναι] add. καὶ σώματος R sed of. p. 462 f. 16 πνευματικήν γάς W 17 Gal. 109 25 ἥμιστα] ἦττον R

τοῦτο συμβάλλεσθαι διὰ τὸ ἐπτὸς πίπτειν τῆς ὑστέρας ὅθεν ἐνίας προἱεσθαι πολλάκις δίχα τῶν ἀνδρῶν σπέρμα, καὶ μάλιστα τὰς χηρευούσας. καὶ εἶναι τὰ μὲν ὀστᾶ παρὰ τοῦ ἄρρενος τὰς δὲ σάρκας παρὰ 5 τῆς θηλείας.

S'. Πῶς αί συλλήψεις γίνονται.

'Αριστοτέλης τὰς μὲν συλλήψεις γίνὲσθαι προανελκομένης μὲν ὑπὸ τῆς καθάρσεως τῆς μήτρας,
τῶν δὲ καταμηνίων συνεπισπωμένων ἀπὸ τοῦ παν10 τὸς ὄγκου μέρος τι τοῦ καθαροῦ αἵματος, ὧ συμβαί- D
νειν τὸν τοῦ ἄρρενος γόνον : μὴ γίνεσθαι δὲ τὰς
κυήσεις παρ' ἀκαθαρσίαν τῆς μήτρας ἢ ἐμπνευμάτωσιν ἢ φόβον ἢ λύπην ἢ ἀσθένειαν τῶν γυναικῶν
ἢ δι' ἀτονίαν τῶν ἀνδρῶν.

Ζ'. Πώς ἄρρενα γεννάται καὶ θήλεα.

'Εμπεδοκλής ἄρρενα καὶ θήλεα γίνεσθαι παρὰ θερμότητα καὶ ψυχρότητα. ὅθεν ίστορεῖται τοὺς μὲν πρώτους ἄρρενας πρὸς ἀνατολῆ καὶ μεσημβρία γεγνήσθαι μᾶλλον ἐκ τῆς γῆς, τὰς δὲ θηλείας πρὸς τας ἄρκτοις.

Παρμενίδης ἀντιστρόφως· τὰ μὲν πρὸς ταῖς ἄρατοις ἄρρενα βλαστήσαι, τοῦ γὰρ πυκνοῦ μετέχειν πλείονος· τὰ δὲ πρὸς ταῖς μεσημβρίαις θήλεα Ε παρὰ τὴν ἀραιότητα.

15

² ἐνίας D: δλίγας ib. καὶ δίχα malit idem 3 μαλιστα τὰς W: τὰς μάλιστα 6 Gal. 110 10 ὧ R: ὧς 15 Gal. 111 22 idem: μετέχει

Ίππῶναξ παρὰ τὸ συνεστώς καὶ ἰσχυρὸν ἢ παρὰ τὸ δευστικόν τε καὶ ἀσθενέστερον σπέρμα.

'Αναξαγόρας Παρμενίδης τὰ μὲν ἐκ τῶν δεξιῶν καταβάλλεσθαι εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τῆς μήτρας, τὰ δ' ἐκ τῶν ἀριστερῶν εἰς τὰ ἀριστερά' εἰ δ' ἐναλλαγείη τὰ τῆς καταβολῆς, γίνεσθαι θήλεα.

Αεωφάνης, οὖ μέμνηται 'Αριστοτέλης, τὰ μὲν ἐκ τοῦ δεξιοῦ διδύμου τὰ δ' ἐκ τοῦ ἀριστεροῦ.

F Λεύκιππος διὰ τὴν παραλλαγὴν τῶν μορίων, καθ' ἢν ὁ μὲν καυλὸν ἡ δὲ μήτραν ἔχει· τοσοῦτον 10 γὰρ μόνον λέγει.

Δημόκοιτος τὰ μὲν κοινὰ μέρη ἐξ δποτέρου ἀν·
τύχη, τὰ δ' ἰδιάζοντα καὶ κατ' ἐπικράτειαν.

Ίππῶναξ, εἰ μὲν ἡ γονὴ κοατήσειεν, ἄρρεν· εἰ δ' ἡ τροφή, θῆλυ.

Η'. Πῶς τέρατα γίνεται.

'Εμπεδοκλής τέρατα γίνεσθαι παρὰ πλεονασμὸν σπέρματος ἢ παρ' ἔλλειψιν ἢ παρὰ τὴν τῆς κινήσεως ταραχὴν ἢ παρὰ τὴν εἰς πλείω διαίρεσιν ἢ παρὰ 906 τὸ ἀπονεύειν οὕτω προειληφὼς φαίνεται σχεδόν τι 20 πάσας τὰς αἰτιολογίας.

Στοάτων παρά πρόσθεσιν ἢ ἀφαίρεσιν ἢ μετάθεσιν ἢ πνευμάτωσιν.

1 ''Iππῶναξ] hic et § 7 (lin. 14) in exemplari invenit Aëtius: recte Hippon apud Censorin. d. d. nat. c. 7' D ib. $n\alpha l$] $\tilde{\eta}$ $n\alpha l$ codd. $\tau \epsilon$ $n\alpha l$ D ib. $\tilde{\eta}$ M 5 *: ϵ ναλλαγεί aut ϵ ναλλαγη 6 δ ηίλεα] 'vix sanum' D 7 cf. Arist. de gen. an. 4, 1. p. 765, 25° 13 $n\alpha l$] inclusit D cum R 16 Gal. 112 19 $\tau \alpha \rho \alpha \chi \dot{\eta} \nu$ Galenus: $\dot{\alpha} \rho \chi \dot{\eta} \nu$ 21 R: $\dot{\alpha} \pi \sigma - \lambda \rho \chi \dot{\alpha} \rho \omega$ 23 $\dot{\epsilon} \mu \pi \nu \epsilon \nu \mu \dot{\alpha} \tau \omega \nu \nu$ D cum Galeno

Τῶν ἰατοῶν τινες παρὰ τὸ διαστρέφεσθαι τότε τὴν μήτραν έμπνευματουμένην.

- Θ'. Διὰ τί γυνὴ πολλάκις συνουσιάζουσα οὐ συλλαμβάνει.
- δ Διοκλής δ ἰατρὸς ἢ παρὰ τὸ μηδ' ὅλως ἐνίας σπέρμα προἴεσθαι ἢ παρὰ τὸ ἔλαττον τοῦ δέοντος ἢ διὰ τὸ τοιοῦτον, ἐν ῷ τὸ ζωοποιητικὸν οὐκ ἔστιν ἢ διὰ θερμασίας ἢ ψύξεως ἢ ὑγρασίας ἢ ξηρότητος ἕνδειαν ἢ κατὰ παράλυσιν τῶν μορίων.
- ιο Οί δε Στωικοί κατά λοξότητα τοῦ καυλοῦ, μή Β δυναμένου τὸν γόνον εὐθυβολεῖν ἢ παρὰ τὸ ἀσύμμετρον τῶν μορίων ὡς πρὸς τὴν ἀπόστασιν τῆς μήτρας.

'Ερασίστρατος παρά την μήτραν, δταν τύλους 15 έχη και σαρκώσεις, η ἀραιοτέρα η τοῦ κατὰ φύσιν η μικροτέρα.

Ι'. Πῶς δίδυμα καὶ τρίδυμα γίνεται.

Έμπεδοκλής δίδυμα καὶ τρίδυμα γίνεσθαι κατὰ πλεονασμὸν καὶ περισχισμὸν τοῦ σπέρματος.

20 'Ασκληπιάδης παρά τὴν τῶν σπερμάτων διαφοράν, ὥσπερ τὰς κριθὰς τὰς διστίχους καὶ τριστίχους εἶναι γὰρ σπέρματα γονιμώτατα.

Έρασίστρατος διὰ τὰς ἐπισυλλήψεις, ὥσπερ ἐπὶ C

3 Gal. 113 7 διὰ τὸ] διά τι R 8 ξηρότητος] ex Galeno add. πίεονασμὸν η Corsinus 12 ὡς] del. R, cf. p. 906 f. 15 σαριώσεις D ex p. l: σαριώδης ib. εὐρυτέρα Galenus 17 Gal. 114 21 τὰς posterius add. ex Galeno D 23 Galenus: συλλήψεις

των ἀλόγων ζώων· ὅταν γὰο ἡ μήτοα ἡ κεκαθαομένη, τότε ἐπισύλληψιν δέχεται.

Οί Στωικοί παρά τοὺς ἐν τῆ μήτρα τόπους ὅταν γὰρ εἰς πρῶτον καὶ δεύτερον ἐμπέση τὸ σπέρμα, τότε γίνεσθαι τὰς ἐπισυλλήψεις καὶ τὰ δίδυμα καὶ ε τὰ τρίδυμα.

ΙΑ΄. Πόθεν γίνονται των γονέων αί δμοιώσεις καὶ των προγόνων.

Έμπεδοκλής δμοιότητας γίνεσθαι κατ' έπικρά-D τειαν τῶν σπερματικῶν γόνων, ἀνομοιότητας δὲ ω τῆς ἐν τῷ σπέρματι θερμασίας έξατμισθείσης.

Παρμενίδης, ὅταν μὲν ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ μέρους τῆς μήτρας δ γόνος ἀποκριθῆ, τοῖς πατράσιν ὅταν δ' ἀπὸ τοῦ ἀριστεροῦ, ταῖς μητράσιν.

Οι Στωικοί ἀπὸ τοῦ σώματος ὅλου καὶ τῆς 18 ψυχῆς φέρεσθαι τὰ σπέρματα, καὶ τὰς ὁμοιότητας ἀναπλάττεσθαι ἐκ τῶν αὐτῶν γενῶν τοὺς τύπους καὶ τοὺς χαρακτῆρας, ῷσπερ ἀν εὶ ζωγράφον ἀπὸ τῶν ὁμοίων χρωμάτων εἰκόνα τοῦ βλεπομένου. προϊεσθαι δὲ καὶ τὴν γυναϊκα σπέρμα κὰν μὲν 20 ἐπικρατήση τὸ τῆς γυναικός, ὅμοιον εἶναι τὸ γεννώ-Ε μενον τῆ μητρί ἐὰν δὲ τὸ τοῦ ἀνδρός, τῷ πατρί.

¹ $\tilde{\eta}$ D: εἴη 2 corrector Vossiani: ἐπὶ σόλληψιν ἔρχεται (δέχεσθαι D) 3 τόπονς] πόλπονς D 4 τὸ add. Galenus 5 τὰ δίδυμα καὶ D 7 Gal. 115 16 τὰς ὁμοιότητας] seclusit D cum Beckio variam lectionem lin. 9 esse suspicans 17 γενῶν] γόνων vel μερῶν idem

IB'. Πῶς ἄλλοις γίνονται ὅμοιοι οἱ γεννώμενοι καὶ οὐ τοῖς γονεῦσιν.

Οι μεν πλειστοι των ιατρων τυχικώς και έκ τοῦ αὐτομάτου, ὅταν διαψυχθῆ τὸ σπέρμα και τὸ τοῦ ὁ ἀνδρὸς και τὸ τῆς γυναικός, ἀνόμοια γίνεσθαι τὰ παιδία.

'Εμπεδοκλής τή κατά την σύλληψιν φαντασία της γυναικός μορφούσθαι τὰ βρέφη' πολλάκις γὰρ ἀνδριάντων καὶ εἰκόνων ἠράσθησαν γυναΐκες, καὶ το ὅμοια τούτοις ἀπέτεκον.

Οί Στωικοί συμπαθεία τῆς διανοίας κατὰ ὁευμάτων εἰσκοίσεις καὶ ἀκτίνων οὐκ εἰδώλων γίνεσθαι τὰς ἄλλων δμοιότητας.

IF'. Π of steeque yivovtal al yvvalues nal hyvvol F of hvdqes.

Οί ἰατροί στείρας γίνεσθαι παρά τὴν μήτραν ἢ παρὰ τὸ πυκνοτέραν εἶναι ἢ παρὰ τὸ ἀραιοτέραν ἢ παρὰ τὸ ἀκαιοτέραν ἢ σαρὰ τὸ σκληροτέραν ἢ παρὰ τινας ἐπιπωρώσεις ἢ σαρκώσεις ἢ παρὰ μικροθυμίαν ἢ παρὰ ἀτροφίαν ἢ 20 παρὰ καχεξίαν ἢ παρὰ τὸ διαστρέφεσθαι τὸν σχηματισμὸν ἢ διὰ παρασπασμόν.

Διοκλής ἀγόνους τοὺς ἄνδοας ἢ παοὰ τὸ μηδ' ὅλως ἐνίους σπέρμα προϊεσθαι ἢ παοὰ τὸ ἔλαττον τοῦ δέοντος. ἢ παοὰ τὸ ἄγονον εἶναι τὸ σπέρμα ἢ

¹ Gal. 116 3 ἐν τοῦ αὐτομάτου scripsi cum Galeno: αὐτομάτως ἐν τοῦ 12 οὐν εἰδώλων] om. Galenus. del. W. ἢ ναὶ εἰδώλων D: ἀλλήλων D: ἀλλήλων 14 Gal. 117

907 κατὰ παράλυσιν τῶν μορίων ἢ κατὰ λοξότητα τοῦ καυλοῦ, μὴ δυναμένου τὸν γόνον εὐθυβολεῖν, ἢ παρὰ τὸ ἀσύμμετρον τῶν μορίων πρὸς τὴν ἀπόστασιν τῆς μήτρας.

Οί Στωικοὶ αἰτιῶνται τὰς ἀσυμφύλους εἰς έκά-, ε τερον τῶν πλησιαζόντων δυνάμεις τε καὶ ποιότητας αἶς ὅταν συμβῆ χωρισθῆναι μὲν ἀπ' ἀλλήλων συνελθεῖν δ' ἐτέροις ὁμοφύλοις, συνεκράθη τὸ κατὰ φύσιν καὶ βρέφος τελεσιουργεῖται.

ΙΔ΄. Διὰ τί αί ἡμίονοι στεζοαι.

10

Β 'Αλκμαίων των ἡμιόνων τοὺς μὲν ἄρρενας ἀγόνους παρὰ τὴν λεπτότητα τῆς θορῆς ἢ ψυχρότητα τὰς δὲ θηλείας παρὰ τὸ μή 'ἀναχάσκειν' τὰς μήτρας, οὕτω γὰρ αὐτὸς εἴρηκεν.

'Εμπεδοκλής διὰ την σμικρότητα καὶ ταπεινύτητα 16 καὶ στενότητα τής μήτρας, κατεστραμμένως προσπεφυκυίας τῆ γαστρί, μήτε τοῦ σπέρματος εὐθυβολοῦντος εἰς αὐτὴν μήτε, εἰ καὶ φθάσειεν, αὐτῆς ἐκδεχομένης.

Διοκλής δε μαρτυρεί αὐτῷ λέγων εν ταῖς ἀνα- 20 τομαῖς πολλάκις έωράκαμεν τοιαύτην μήτραν τῶν ἡμιόνων καὶ ἐνδέχεσθαι διὰ τοιαύτας αἰτίας καὶ τὰς γυναϊκας εἶναι στείρας.

⁸ συγκραθήναι — τελεσιουογεϊσθαι D 10 Gal. 118 12 θορής D: θορής δ΄ έστι σπέρματος ib. ή idem 13 τὰς μήτρας idem: τὰς μήτρας δ΄ ἐστιν ἀναστομοῦσθαι

C

ΙΕ΄. Εἰ τὸ ἔμβουον ζῶον.

Πλάτων ζώον τὸ ἔμβουον καὶ γὰο κινεῖσθαι ἐν τῆ γαστοὶ καὶ τοέφεσθαι καὶ αὔξεσθαι.

Οί Στωικοὶ μέρος εἶναι αὐτὸ τῆς γαστρὸς οὐ 5 ζῷον : ὅσπερ γὰρ τοὺς καρποὺς μέρη τῶν φυτῶν ὅντας πεπαινομένους ἀπορρεῖν, οὕτω καὶ τὸ ἔμβρυον.

'Εμπεδοκλής μη είναι μεν ζφον το έμβουον άλλ' έμπνουν υπάρχειν εν τη γαστρί πρώτην δ' άναπνοην τοῦ ζφου γίνεσθαι κατὰ την ἀποκύησιν, της μεν 10 εν τοῖς βρέφεσιν ὑγρασίας ἀποχώρησιν λαμβανούσης, πρὸς δὲ τὸ παρακενωθὲν ἐπεισόδου τοῦ ἐκτὸς ἀερώδους γινομένης εἰς τὰ παρανοιχθέντα τῶν ἀγγείων.

Διογένης γεννᾶσθαι μεν τὰ βρέφη ἄψυχα ἐν D
15 θερμασία δέ· ὅθεν τὸ ἔμφυτον θερμὸν τὸ ψυχρὸν
εὐθέως, προχυθέντος τοῦ βρέφους, εἰς τὸν πνεύμονα ἐφέλκεσθαι.

'Ηρόφιλος κίνησιν ἀπολείπει φυσικήν τοῖς ἐμβούοις οὐ πνευματικήν' τῆς δὲ κινήσεως αἴτια 20 νεῦρα' τότε δὲ ζῷα γίνεσθαι, ὅταν προχυθέντα προσλάβη τι τοῦ ἀέρος.

Ι5'. Πῶς τρέφεται τὰ ἔμβουα.

Δημόκριτος Έπίκουρος τὸ ἔμβρυον ἐν τῆ μήτρα διὰ τοῦ στόματος τρέφεσθαι. ὅθεν εὐθέως γεννηθὲν

1 Gal. 119 3 αδξεσθαι idem 7 μη del. D, ante ξμπνουν transposuit Karstenus 8 ἄπνουν Galenus 10 ἐν] περί idem 12 D: γενομένης 14 ἐνθερμανθέντα (vel ἔνθερμα) δέ idem praeter necessitatem 15 τδ ψυχρδν Galenus 17 D ex eodem: ἐφέλκεται 22 Gal. 120

έπὶ τὸν μαστὸν φέφεσθαι τῷ στόματι· εἶναι γὰο καὶ ἐν τῆ μήτοᾳ θηλάς τινας καὶ στόματα, δι' ὧν τοέφεται.

Ε Οἱ Στωικοὶ διὰ τοῦ χορίου καὶ τοῦ ὀμφαλοῦ· ὅθεν τοῦτον εὐθέως ἀποδεῖν τὰς μαιουμένας καὶ 5 ἀνευρύνειν τὸ στόμα, ἵνα ἐτέρα γένηται ἡ μελέτη τῆς τροφῆς.

'Αλκμαίων δι' όλου τοῦ σώματος τρέφεσθαι · ἀναλαμβάνειν γὰρ αὐτῷ ὥσπερ σπογγιῷ τὰ ἀπὸ τῆς τροφῆς θρεπτικά.

ΙΖ΄. Τί πρώτον τελεσιουργεϊται έν τῆ γαστρί.

Οί Στωικοί αμα δλον γίνεσθαι.

'Αριστοτέλης πρώτον την όσφὺν ως τρόπιν νεώς. 'Αλκμαίων την κεφαλήν, ἐν ἦ ἔστι τὸ ήγεμονικόν.

Of larged the masslar, for $\tilde{\eta}$ at shifter nat at 15 dothsia.

F Οἱ δὲ τὸν μέγαν δάκτυλον τοῦ ποδός.
"Αλλοι δὲ τὸν ὀμφαλόν.

ΙΗ΄. Διὰ τί τὰ έπταμηνιαΐα γόνιμα.

'Εμπεδοκλής, ὅτε ἐγεννᾶτο τὸ τῶν ἀνθρώπων 20 γένος ἐκ τῆς γῆς, τοσαύτην γενέσθαι τῷ μήκει τοῦ χρόνου διὰ τὸ βραδυπορεῖν τὸν ἥλιον τὴν ἡμέραν, ὁπόση νῦν ἐστιν ἡ δεκάμηνος προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου, τοσαύτην γενέσθαι τὴν ἡμέραν, ὁπόση νῦν

^{· 1} Galenus: φέρεται 8 τρέφεσθαι idem 9 αὐτὸ codd. ib. σπογγιῷ D: σπογγιὰ 11 Gal. 121 12 Εμα δίον idem: τοῖς ποίλοῖς (?) 19 Gal. 122. cf. Stob. 1, 42, 13

έστιν ή έπτάμηνος διὰ τοῦτο καὶ τὰ δεκάμηνα γόνιμα καὶ τὰ έπτάμηνα, τῆς φύσεως τοῦ κόσμου οῦτω μεμελετηκυίας, αὕξεσθαι ἐν μιῷ ἡμέρᾳ ἦ τίθεται νυκτὶ τὸ βρέφος.

Τίμαιος δ' οὐ δώδεκα μῆνάς φησιν, ἐννέα.δὲ νομίζεσθαι παρὰ τὰς ἐπισχέσεις τῶν μηνιαίων τῆς πρώτης συλλήψεως οὕτω καὶ τὰ ἐπτάμηνα νομίζεσθαι, οὐκ ὕντα ἐπτάμηνα ἔγνω τε γὰρ καὶ μετὰ τὴν σύλληψιν πόσαι καθάρσεως.

Πόλυβος Διοκλής οί Ἐμπειρικοί και τον όγδοον 908 μήνα ἴσασι γόνιμον, ἀτονώτερον δέ πως τῷ πολλάκις διὰ τὴν ἀτονίαν πολλοὺς φθείρεσθαι καθολικώτερον δὲ μηδένα βούλεσθαι τὰ ὀκτάμηνα τρέφειν, γεγενήσθαι δὲ πολλοὺς ὀκταμηνιαίους ἄνδρας.

15 'O δ' 'Αριστοτέλης καὶ 'Ιπποκράτης φασίν, ἐὰν ἐκπληρωθῆ ἡ μήτρα ἐν τοῖς ἐπτὰ μησί, τότε προκύπτειν καὶ γεννᾶσθαι γόνιμα· ἐὰν δὲ προκύψη μὲν μὴ τρέφηται δέ, ἀσθενοῦντος τοῦ ὀμφαλοῦ διὰ τὸ ἐπίπονον αὐτῷ γεγενῆσθαι τὸ κύημα, τότε το τὸ ἔμβρυον ἄτροφον εἶναι· ἐὰν δὲ μείνη τοὺς ἐννέα μῆνας ἐν τῆ μήτρα, προκῦψαν τότε δλόκληρόν ἐστι.

Πόλυβος έκατὸν ὀγδοήκοντα δύο καὶ ήμισυ ήμέρας γίνεσθαι εἰς τὰ γόνιμα εἶναι γὰο εξάμηνον, Β

δτι καὶ τὸν ἥλιον ἀπὸ τροπῶν ἐν τοσούτῳ χρόνῳ παραγίνεσθαι λέγεσθαι δ' ἐπταμηνιαίους διὰ τὸ τὰς ἐλλειπούσας ἡμέρας τούτου τοῦ μηνὸς ἐν τῷ ἐπτὰ προσλαμβάνεσθαι τὰ δ' ὀκταμηνιαΐα μὴ ζῆν, ὅταν προκύψη μὲν τῆς μήτρας τὸ βρέφος, ἐπὶ πλέον το δ' δ ἀμφαλὸς βασανισθῆ κτροφος γὰρ γίνεται ὡς τοῦ τρέφοντος αἴτιος.

Οι δε μαθηματικοί τοὺς ὀκτὰ μῆνας ἀσυνδέτους φασὶν εἶναι πάσης γενέσεως, τοὺς δ' ἐπτὰ συνδετισποτούντων ἀστέρων τυγχάνη: ἐὰν γάρ τις τούτων τὴν ξωὴν καὶ τὸν βίον κληρώσηται, δυστυχεῖς καὶ ἀχρόνους σημαίνει: ἀσύνδετα δ' ἐστὶ ξώδια ἀκτὰ ἀριθμούμενα, οἷον κριὸς πρὸς σκορπίον ἀσύνδετος, ταῦρος πρὸς τοξότην ἀσύνδετος, δίδυμοι πρὸς αἰγό- 15 κερων, καρκίνος πρὸς ὑδροχόον, λέων πρὸς ἰχθύας, παρθένος πρὸς κριόν διὰ τοῦτο καὶ τὰ ἐπτάμηνα ὅντα καὶ δεκάμηνα γόνιμα εἶναι: τὰ δ' ὀκτάμηνα διὰ τὸ ἀσύνδετον τοῦ κόσμου φθείρεσθαι.

D $I\Theta'$. Περλ ζώων γενέσεως, πῶς ἐγένοντο ζῷα, καλ 20 ελ φθαρτά.

Καθ' ούς μέν γενητός δ κόσμος, γενητά τὰ ζῷα καὶ φθαρτά είσιν.

² έπταμηνιαΐα D ib. διὰ τὸ corrector Vossiani: ὅταν libri. ὅτι Beckius 6 ἄτροφον γὰρ γίνεσθαι D cum Galeno ib. ὡς τοῦ τρέφοντος αἴτιος] glossema vid. esse 12 κληρώση D cum Galeno 17 κριὸν] add. ζυγὸς πρὸς ταῦςον D 19 κόσμον] κύκλον idem 20 Gal. 128 28 εἰσιν] malim ἐστιν

Οί περὶ Ἐπίκουρον, καθ' οὖς ἀγένητος, ἐκ μεταβολῆς τῆς ἀλλήλων γεννᾶσθαι τὰ ζῷα μέρη γὰρ εἶναι τοῦ κόσμου ταῦτα. ὡς καὶ ἀναξαγόρας καὶ Εὐριπίδης

> 'δυήσκει δ' οὐδὲυ τῶυ γιγυομένων, διακριυόμενου δ' ἄλλο πρὸς ἄλλο μορφὰς ἐτέρας ἀπέδειξευ.'

'Αναξίμανδρος εν ύγρφ γεννηθηναι τὰ πρῶτα ζῷα, φλοιοῖς περιεχόμενα ἀκανθώδεσι· προβαινούτο σης δὲ τῆς ἡλικίας ἀποβαίνειν ἐπὶ τὸ ξηρότερον καὶ περιρρηγνυμένου τοῦ φλοιοῦ ἐπ' ὀλίγον χρόνον μεταβιῶναι.

'Εμπεδοκλής τὰς πρώτας γενέσεις τῶν ζώων καὶ φυτῶν μηδαμῶς δλοκλήρους γενέσθαι, ἀσυμφυέσι Ε 16 δὲ τοῖς μορίοις διεζευγμένας, τὰς δὲ δευτέρας συμφυομένων τῶν μερῶν εἰδωλοφανεῖς, τὰς δὲ τρίτας τῶν ἀλληλοφυῶν τὰς δὲ τετάρτας οὐκέτι ἐκ τῶν δμοίων οἷον ἐκ γῆς καὶ ὕδατος, ἀλλὰ δι' ἀλλήλων ἤδη, τοῖς μὲν πυκνωθείσης τῆς τροφῆς, τοῖς δὲ καὶ τῆς εὐμορφίας τῶν γυναικῶν ἐπερεθισμὸν τοῦ σπερματικοῦ κινήματος ἐμποιησάσης. τῶν δὲ ζώων πάντων τὰ γένη διακριθῆναι διὰ τὰς ποιὰς

3 ταῦτα Galenus: τούτον 5 Nauck, p. 638 ib. δ' οὐδὲν τῶν γιγνομένων add. D ex Galeno 6 διαπρινόμενον idem ex eodem: μεταμειβόμενα aut μεταμισγόμενα ib. πρὸς ἄλλον D 7 ἐτέρας idem ex Galeno ib. ἀπέσδειξεν idem ex Philone: ἔδειξεν 17 δλοφνῶν Karstenus 8 διαλων] οἰκείων R. στοιχείων D 19 τῆς τροφῆς D: τοὶς δὲ καὶ τοῖς ζώοις τροφῆς 22 scribendum aut διακριθέντα aut paulo post καὶ τὰ μὲν

κράσεις τὰ μὲν οἰκειότερα εἰς τὸ ὕδωρ τὴν δρμὴν F ἔχειν, τὰ δ' εἰς ἀέρα ἀναπνεῖν, ὅσ' ἀν πυρῶδες ἔχη τὸ πλέον, τὰ δὲ βαρύτερα ἐπὶ τὴν γῆν, τὰ δ' ἰσόμοιρα τῆ κράσει πᾶσι τοῖς θώραξι πεφωνηκέναι.

Κ΄. Πόσα γένη ζφων καὶ εἰ πάντα αἰσθητὰ καὶ λογικά. 5

The second companies of the contract of

10

"Εστι πραγματεία 'Αριστοτέλους, ἐν ἦ τέσσαρα γένη ζώων φησί, χερσαΐα ἔνυδρα πτηνὰ οὐράνια καὶ γὰρ τὰ ἄστρα ζῷα λέγεσθαι καὶ τὸν κόσμον καὶ τῶν γηἴνων ζῷον λογικὸν ἀθάνατον.

Δημόμοιτος Έπίκουρος τὰ οὐράνια **.

'Αναξαγόρας πάντα τὰ ζῷα λόγον ἔχειν τὸν ἐνεργητικόν, τὸν δ' οίονεὶ νοῦν μὴ ἔχειν τὸν παθητικόν, τὸν λεγόμενον τοῦ νοῦ ἐρμηνέα.

909 Πυθαγόρας Πλάτων λογικάς μεν είναι και των άλόγων ζώων καλουμένων τὰς ψυχάς, οὐ μὴν λογι- 16 κῶς ἐνεργούσας παρὰ τὴν δυσκρασίαν τῶν σωμάτων και τὸ μὴ ἔχειν τὸ φραστικόν, ὥσπερ ἐπὶ τῶν πιθήκων και τῶν κυνῶν νοοῦσι μεν γὰρ οὖτοι οὐ φράζουσι δέ.

1 τὰ μὲν] add. ὑγοὰ D ib. οἰπειότερα] οἰπειοτέραν Duebnerus. οἰπειότερον D 2 ἀναπνεῖν] ἀναπτῆναι D. ἀναπείνειν? ib. δσ' ἄν Duebnerus: ἔως ἄν 4 τοῖς τώραξι] τοῖς χώροις W ib. ξυμπεφωνηπέναι R 5 Gal. 124. Stob. 1, 43, 1 6 ἔστι — ἔν ἢ] eorum loco Πλάτων και λεισταίνει D cr Galeno 7 φασί idem 8 ἄστρα ib. τὸν πόσμον W ex Stobaeo: πόσμον ναι τῶν γηθνων] καὶ τὸν ἔνθεον Stobaeus. καὶ τὸν πόσμον καὐτὸν ἔνθεον D. Fort. παὶ τὴν γῆν εἶναι 10 post οὐράνια lac, indicavit Zellerus. Decse οὐπ ἔγπρίνει νεὶ μὴ λογικὰ εἶναι censet D 12 παθητικὸν] 'corruptum; intellegendus videtur Stoicorum προφορικὸς ἰόγος' D. Fort. ἐνεργητικόν et paulo ante παθητικὸν 18νοοῦσι Galenus: λαλοῦσι

Διογένης μετέχειν μέν αὐτὰ τοῦ νοητικοῦ μέρος, διὰ δὲ τὸ τὰ μὲν πυκνότητι τὰ δὲ πλεονασμῷ τῆς ὑγρασίας μήτε διανοεῖσθαι μήτ' αἰσθάνεσθαι, προσφερῶς αὐτὰ διακεῖσθαι τοῖς μεμηνόσι, παραπεπαι- τότος τοῦ ἡγεμονικοῦ.

ΚΑ΄. Ἐν πόσφ χούνφ μορφοῦται τὰ ζῷα ἐν γαστοὶ ὅντα.

'Εμπεδοκλής ἐπὶ μὲν τῶν ἀνθοώπων ἄρχεσθαι Β τῆς διαρθρώσεως ἀπὸ ἕκτης καὶ τριακοστῆς, τελει10 οῦσθαι δὲ τοῖς μορίοις ἀπὸ πεντηκοστῆς μιᾶς δεούσης.

'Ασκηπιάδης έπλ μεν των ἀρρένων διὰ τὸ θερμότερα εἶναι την διάρθρωσιν γίνεσθαι ἀπὸ ἕκτης καὶ εἰκοστῆς, πολλάκις δὲ καὶ ἐνδοτέρω · πληροῦσθαι δ' ἐντὸς τῆς πεντηκοστῆς τοῖς μορίοις · ἐπὶ δὲ τῶν 15 θηλυκῶν ἐν διμήνω διαρθροῦσθαι ἐν τετραμήνω δὲ τελειοῦσθαι διὰ τὸ ἐνδεῖν τοῦ θερμοῦ · τὰ δὲ τῶν ἀλόγων ζώων δλοτελῆ παρὰ τὰς συγκράσεις τῶν στοιχείων.

KB'. Έκ ποίων συνίσταται στοιχείων ξιαστον τῶν $\dot{\epsilon}$ ν ἡμῖν γενικῶν μορίων.

'Εμπεδοκλής τὰς μὲν σάρκας γεννᾶσθαι ἐκ τῶν C ἴσων τῆ κράσει τεττάρων στοιχείων τὰ δὲ νεῦρα

1 νοητικοῦ μέρος *: νοητοῦ καὶ ἀέρος libri, unde νοητικοῦ ἀέρος W 3 προσφερᾶς *: προσφερᾶς δ³ Hinc enim incipit apodosis 4 παραπεπαικότος *: παρεπεπαικότος 6 Gal. 125 10 ἀπὸ] ἐπὶ Usenerus 11 D: θερμότατα 13 πληροῦσθαι] τελειοῦσθαι idem 14 ἐντὸς R: ἐν τοῖς ib. τοῖς idem ib. ἐπὶ δὲ τῶν θηλέων Galenus 15 διμήνω] add, μὲν Doehnerus 19 Gal. 126 22 ἴσων W: ἔσω Locum corrigit ita: κατ' ἰσοκράτειαν τῶν τεττάρων στ. D

πυρός καὶ γῆς, ὕδατι διπλασίονι μιχθέντων τοὺς δ' ὅνυχας τοῖς ζώοις γεννᾶσθαι, τῶν νεύρων καθὸ τῷ ἀέρι συνέτυχε περιψυχθέντων . ὀστᾶ δὲ δυεῖν μὲν ὕδατος καὶ τῆς ἔσω γῆς, τεττάρων δὲ πυρὸς καὶ γῆς τοσούτων συγκραθέντων μερῶν . ίδρῶτα δὲ ταὶ δάκρυον γίνεσθαι τοῦ σωματικοῦ οὕτως **.

ΚΓ΄. Πότε καλ πῶς ἄρχεται δ ἄνθρωπος τῆς τελειότητος.

Ήράκλειτος καὶ οί Στωικοὶ ἄρχεσθαι τοὺς ἀνθρώπους τῆς τελειότητος περὶ τὴν δευτέραν ἐβδομάδα, 10
περὶ ἡν ὁ σπερματικὸς κινεῖται ὀρρός τὰ γὰρ
δένδρα ἄρχεται τότε τελειότητος, ὅταν ἄρχηται
γεννᾶν τὰ σπέρματα, ἀτελῆ δ' ἐστὶν ἄγονα καὶ
D ἄκαρπα ὅντα τέλειος οὖν τότε ἄνθρωπος. περὶ δὲ
τὴν δευτέραν ἔβδομάδα ἔννοια γίνεται καλοῦ τε καὶ 15
κακοῦ καὶ τῆς διδασκαλίας αὐτῶν.

ΚΔ΄. Πῶς ΰπνος γίνεται καὶ θάνατος.

'Αλκμαίων ἀναχωρήσει τοῦ αξιματος εἰς τὰς αιμόρρους φλέβας ὅπνον γίνεσθαί φησι, τὴν δ'

1 ἐν πυρὸς W ex Galeno ib. ναὶ idem ex eodem ib. νόατι διπλασίονι μιχθέντων *: τὰ διπλασίονα μιχθέντα 3 δνεὲν W: δοκεῖ 4 τῆς ἔσω γῆς] corrupta. τῶν ἴσων ἀέρος W. τῶν ἴσων γῆς D 5 καὶ γῆς τοσούτων W: γῆς τούτων quae del. D ib. δὲ W 6 τοῦ σωματικοῦ οὕτως] mutila. Fort. τοῦ αἴματος τηκομένον καὶ τῷ λεπτύνεσθαι διαχεομένον Τ Gal. 127 καὶ πῶς] om. idem 11 πινεῖται idem: κοίνεται libri. ἐκκρίνεται Μ probabiliter ib. τὰ γὰρ] καὶ γὰρ τὰ Galenus 18 ἀπελῆ — ἄνθρωπος] inclusit D. 17 (fal. 128 19 δμόρονς libri

έξέγεοσιν διαχύσει, τῆ δε παντελεῖ ἀναχωρήσει δάνατον.

Έμπεδοκλῆς τὸν μὲν ὕπνον καταψύξει τοῦ ἐν τῷ αἵματι θερμοῦ συμμέτρῷ γίνεσθαι, τῆ δὲ παν-Ε τελεῖ θάνατον.

Διογένης, εί ἐπὶ πᾶν τὸ αἶμα διαχεόμενον πληοώσει μὲν τὰς φλέβας τὸν δ' ἐν αὐταῖς περιεχόμενον ἀέρα ὥσει εἰς τὰ στέρνα καὶ τὴν ὑποκειμένην
γαστέρα, ὕπνον γεγενῆσθαι καὶ θερμότερον ὑπάρ10 χειν τὸν θώρακα ἐὰν δ' ἄπαν τὸ ἀερῶδες ἐκ τῶν
φλεβῶν ἐκλίπη, θάνατον συντυγχάνειν.

Πλάτων οι Στωικοί τὸν μὲν ὕπνον γίνεσθαι ἀνέσει τοῦ αἰσθητικοῦ πνεύματος οὐ κατ' ἀναχαλασμόν, καθάπεο ἐπὶ τῆς γῆς, φερομένου δ' ὡς ἐπὶ Ϝ τὸ ἡγεμονικὸν μεσόφουον ὅταν δὲ παντελὴς γένηται ἡ ἄνεσις τοῦ αἰσθητικοῦ πνεύματος, τότε γεγενῆσθαι θάνατον.

ΚΕ΄. Ποτέφου ἐστὶν ὕπνος καὶ θάνατος, ψυχῆς ἢ σώματος.

20 'Αριστοτέλης κοινόν μεν τον υπνον σώματος καλ ψυχής αίτιον δ' αὐτῷ τὸ ἀναθυμιαθεν ύγρον

1 διαχύσει, τῆ δὲ παντελεῖ ἀναχωρήσει *; διάχυσιν τὴν δὲ παντελῆ ἀναχώρησιν 4 τῆ δὲ παντελεῖ *: ἢ παντελεῖ 6 ἐὰν — πληρώση — ἄση D 7 Beckius: αὐτοῖς 9 γίγνεσθαι D 12 Πλάτων | Στράτων et deinde ἐπιπολῆς pro γῆς atque ἢ τὸ μεσόφορνον Corsinus 14 ἐπλ τῆς γῆς] Ἐπιγένης Üsenerus. ἐπλ τῆς μέθης suspic. D, sed cf. p. 877 c: ἀναχαλωμένην τὴν γῆν ὑπὸ τοῦ πυρὸς 15 Galenus: παντελῶς 16 γίγνεσθαι D 18 Gal. 129 ib. καλ D: ἢ 21 αἴτιον δ' Galenus: ἔστι δ' αἴτιον aut ἔστι δ' ib. αὐτοῦ libri

ἀπὸ τοῦ δώρακος εἰς τοὺς περὶ τὴν κεφαλὴν τόπους ἐκ τῆς ὑποκειμένης τροφῆς ἢ τὸ ἐν τῆ καρδία περιψυχθὲν δερμόν τὸν δὲ δάνατον εἶναι παντελῆ οὐ ψυχῆς ταύτης γὰρ οὐχ ὑπάρχει δάνατος.

910 'Αναξαγόρας κατά κόπου τῆς σωματικῆς ἐνεφγείας γίνεσθαι τὸν ὕπνου' σωματικὸυ γὰφ εἶναι τὸ πάθος οὐ ψυχικόυ' εἶναι δὲ καὶ ψυχῆς θάνατου τὸυ διαχωρισμόυ.

Αεύκιππος οὐ μόνον σώματος γίνεσθαι, ἀλλὰ 10 κράσει τοῦ λεπτομεροῦς πλείονι τῆς ἐκκράσεως τοῦ ψυχικοῦ θερμοῦ, τὸν πλεονασμὸν αἴτιον θανάτου ταῦτα δ' εἶναι πάθη σώματος οὐ ψυχῆς.

'Εμπεδοκλής τον θάνατον γεγενήσθαι διαχωρισμόν τοῦ πυρώδους καὶ γεώδους, ἐξ ὧν ἡ σύγκρισις 15
τῷ ἀνθρώπῳ συνεστάθη ¨ ὥστε κατὰ τοῦτο κοινὸν
Β εἶναι τὸν θάνατον σώματος καὶ ψυχῆς ˙ ὕπνον δὲ
γίνεσθαι διαχωρισμὸν τοῦ πυρώδους.

KS'. $H\tilde{\omega}_S$ $\eta \tilde{\omega} \xi \eta \partial \eta$ $\tau \tilde{\alpha}$ $\varphi v \tau \tilde{\alpha}$ $u \tilde{\alpha} \tilde{\iota}$ $\xi \tilde{\omega} \tilde{\alpha}$.

Πλάτων Ἐμπεδοκλῆς καὶ τὰ φυτὰ ἔμψυχα ζῷα. 20 φανερὸν δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ σαλεύεσθαι καὶ ἐντετα-

4 τοῦ] del. D 5 ταύτης — δάνατος] del. idem 6 κατὰ πόπον] accessit ex Galeno 10 οὐ μόνον σώματος nέ] fort. ὅπνον — γίνεσθαι ἄμὶ ἐπκρίσει — πλείονι τῆς δ' ἐπκρίσεως τοῦ — θερμοῦ — θανάτον 11 πράσει] ἐπκρίσει Heimsoethius ib. ἐπκρίσεως Beckius. εἰσκρίσεως D12 τὸν] τὸν δὲ D 14 γίγνεσθαι idem ib. malim διαχωρισμῷ hie et paulo post 15 καὶ γεώδους add. R 16 κατὰ τοῦτον idem 19 Gal. 130. Stob. 1, 38 20 Ἐμπε-δονλῆς] Θαλῆς Galenus ib. ζῷα idem: καὶ ζῷα

μένους ἔχειν τοὺς κλάδους καὶ ἐν ταῖς ἐπαναγωγαῖς εἴκειν καὶ πάλιν σφοδοῶς ἀναχαλᾶσθαι, ὥστε καὶ συνανέλκειν βάρη.

'Αριστοτέλης ἔμψυχα μὲν οὐ μὴν ζῷα' τὰ γὰρ 5 ζῷα δομητικὰ εἶναι καὶ αἰσθητικά, ἔνια δὲ καὶ λογικά.

Οί Στωικοί δὲ καὶ οί Ἐπικούρειοι οὐκ ἔμψυχα τινὰ γὰρ ψυχῆς δρμητικῆς εἶναι καὶ ἐπιθυμητικῆς, τινὰ δὲ καὶ λογικῆς τὰ δὲ φυτὰ αὐτομάτως πως C κεκινῆσθαι οὐ διὰ ψυχῆς.

10 'Εμπεδοκλής πρώτα τὰ δένδρα τῶν ξώων ἐκ γῆς ἀναδῦναί φησι, πρὶν τὸν ἡλιον περιαπλωθήναι καὶ πρὶν ἡμίον ἡμίον περιαπλωθήναι καὶ πρὶν ἡμέραν καὶ νύκτα διακριθήναι διὰ δὲ συμμετρίαν τῆς κράσεως τὸν τοῦ ἄρρενος καὶ τοῦ θήλεος περιέχειν λόγον αὕξεσθαι δ' ὑπὸ τοῦ ἐν τῆ γῆ τοὺς δὲ καρποὺς περιττώματα εἶναι μέρη, καθάπερ καὶ τὰ ἔμβρυα τὰ ἐν τῆ γαστρὶ τῆς μήτρας μέρη τοὺς δὲ καρποὺς περιττώματα εἶναι τοῦ ἐν τοῖς φυτοῖς ὕδατος καὶ πυρός καὶ τὰ μὲν ἐλλιπὲς ἔχοντα τὸ ὑγρόν, ἐξικμαζομένου αὐτοῦ τῷ θέρει, φυλλορούρου, τὰ δὲ πλεῖον παραμένειν, ὥσπερ ἐπὶ τῆς δάφνης καὶ τῆς ἐλαίας καὶ τοῦ φοίνικος τὰς δὲ διαφορὰς τῶν χυμῶν παραλλαγὰς τῆς πολυμερείας

¹ ἐπαγωγαῖς Stobaeus 2 σφοδρῶς Galenus: σπονδιὸς 3 συναπέλειν βάρη idem: συντελεῖν (συνθέλειν?) 4 μὴν Stobaeus: μὲν 5 ἔνια δὲ καὶ idem: δὲ καὶ 9 κεινῆσθαι Gassendi: γεγενῆσθαι libri. κινεῖσθαι D 11 ἀναφῦναι Galenus ib. περιπολεῖν idem. περικυλωθῆναι R 12 R: συμμετρίας libri. ἀσυμμετρίαν D 14 ὑπὸ Galenus: ἀπὸ 15 διαραιουμένου Karstenus. διαιρόμενα D. διαιρομένου satis est 17 περιπτώματα εἶναι τοῦ Galenus: περιπτεύματα εἶναι 20 πλεῖον W: πλείονα

D καὶ τῶν φυτῶν γίνεσθαι, διαφόρους ἐχόντων τὰς ἀπὸ τοῦ τρέφοντος ὁμοιομερείας, ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἀμπέλων· οὐ γὰρ αἱ διαφοραὶ τούτων χρηστικὸν οἶνον ποιοῦσιν, ἀλλ' αἱ τοῦ τρέφοντος ἐδάφους.

ΚΖ΄. Περί τροφής και αὐξήσεως.

Ἐμπεδοκλῆς τρέφεσθαι μεν τὰ ζῷα διὰ τὴν ὑπόστασιν τοῦ οἰκείου, αὕξεσθαι δε διὰ τὴν παρουσίαν τοῦ θερμοῦ, μειοῦσθαι δε καὶ φθίνειν διὰ τὴν ἔκλειψιν έκατέρων τοὺς δε νῦν ἀνθρώπους τοῖς πρώτοις συμβαλλομένους βρεφῶν ἐπέχειν τάξιν.

'Αναξαγόρας τρέφεσθαι μεν ***

ΚΗ'. Πόθεν αι δρέξεις γίνονται τοῖς ζώοις και αι ήδοναί.

Ε 'Εμπεδοκλής τὰς μὲν ὀρέξεις γίνεσθαι τοῖς ζώοις κατὰ τὰς ἐλλείψεις τῶν ἀποτελούντων ἕκαστον στοι- 15 χείων, τὰς δ' ἡδονὰς ἐξ ὑγροῦ καὶ τὰς τῶν κινδύνων καὶ ὁμοίων κινήσεις, τὰς δ' ὀχλήσεις καὶ τὰς ***.

ΚΘ΄. Πῶς γίνεται πυρετός, καὶ εἰ ἐπιγέννημά ἐστι.

'Ερασίστρατος δρίζεται τὸν πυρετὸν οὕτως' πυρετός έστι κίνημα αἵματος παρεμπεπτωκότος εἰς τὰ 20

1 φντῶν Galenus: χνμῶν aut αἰτίων ib. Beckius: διαφορὰς 3 χρηστὸν τὸν οἶνον D 4 αἷ τοῦ τρέφοντος W: ἐν τοῦ τρέφεσθαι 7 οἰνείον] add. ὑγροῦ Usenerus 11 post μὲν, D teste, lac. duorum versuum est in M, sesquialterius in cod. Marc. Codex autom Ε etiam ἀναξαγόρας τρέφεσθαι μὲν οmisit 16 τὰς δ' ἡδονὰς κέ] fort. τὰς δὲ ἡδονὰς ἐξ ὑγροῦ (οἰνείον) νατὰ τὰς τῶν ἀνινδύνων ναὶ ὀνοίων νινήσεις τὰς δ' δχλήσεις καὶ τὰς ἀλγηδόνας κατὰ τὰς τῶν ἀλλοτρίων ναὶ ἐναντίων partim cum aliis, cf. p. 663 a 17 post ναὶ τὰς 'spatium sesquialterius versus relinquunt cod. Marc. Ε' D 18 Gal. 131 20 Galenus: παρεμπεπτωνὸς

τοῦ πνεύματος ἀγγεῖα ἀποοαιρέτως γινόμενον· κα- F
δάπερ γὰρ ἐπὶ τῆς δαλάττης, ὅταν μηδὲν αὐτὴν
κινῆ, ἡρεμεῖ, ἀνέμου δ' ἐμπνέοντος βιαίου παρὰ
φύσιν, τότε ἐξ ὅλης κυκλεῖται, οὕτω καὶ ἐν τῷ
σώματι ὅταν κινηθῆ τὸ αἶμα, τότε ἐμπίπτει μὲν
εἰς τὰ ἀγγεῖα τῶν πνευμάτων, πυρούμενον δὲ θερ-
μαίνει τὸ ὅλον σῶμα. ἀρέσκει δ' αὐτῷ καὶ ἐπι-
γέννημα εἶναι ὁ πυρετὸς **.

Διοκλής δέ φησιν . ὅψις ἀδήλων τὰ φαινόμενα. 10 ἐστι δέ, οἶς φαινομένοις δοᾶται δ πυρετὸς ἐπιγενόμενος, τραύματα καὶ φλεγμοναὶ καὶ βουβῶνες.

Α'. Περί ύγείας καὶ νόσου καὶ γήρως.

911

Άλαμαίων τῆς μὲν ὑγείας εἶναι συνεκτικὴν τὴν ἰσονομίαν τῶν δυνάμεων, ὑγροῦ ξηροῦ ψυχροῦ 15 θερμοῦ πικροῦ γλυκέος καὶ τῶν λοιπῶν τὴν δ' ἐν αὐτοῖς μοναρχίαν νόσου ποιητικήν φθοροποιὸν γὰρ ἐκατέρου μοναρχία καὶ νόσων αἰτία, ὡς μὲν ὑφ' ἤς, ὑπερβολὴ θερμότητος ἢ ψυχρότητος ὡς δ' ἐξ ἤς, διὰ πλῆθος ἢ ἔνδειαν ὡς δ' ἐν οἶς, ἢ αἵμα

⁴ πυπάτοι D 8 post πυρετός lac. sesquialterius versus in M unius vocabuli in cod. Marc. nulla in E 10 ἔστι δὲ οἶς D: ἐπὶ δὲ τοᾶς 11 βουβῶνες] post hanc vocem 'M duos versus vacuos relinquit, cod. Marc. bessem, E nihil' idem 12 Gal. 182. 133. Stob. Flor. 101, 2. Psellus c. 86 13 τὴν Stobaeus 15 θερμοῦ hic habet Stobaeus, post ὑγροῦ libri 17 μοναρχίαν Psellus ib. νόσων αξτία] νόσον συμπίπτειν idem ib. ὑφ' ῆς] ὑφέξω libri. ὑφ' οδ Stobaeus 18 καὶ ψυχρότητος Psellus. ἢ ἔηρότητος Stobaeus ib. ἐξ ῆς] ἐξ οδ Stobaeus 19 ἢ ἔνδειαν τροφῆς ἢ ἔνδειαν idem. οἶον ἡ ἔνδεια (scr. vid. σιτίων ἢ ἔνδειων) Psellus

ένδέον ἢ έγκέφαλος τὴν δὲ ὑγείαν τὴν σύμμετοον τῶν ποιῶν κρᾶσιν.

Διοκλής πλείστας τῶν νόσων δι' ἀνωμαλίαν τῶν Β ἐν τῷ σώματι στοιχείων καὶ τοῦ καταστήματος.

'Ερασίστρατος τὰς νόσους διὰ πλῆθος τροφῆς τ καὶ δι' ἀπεψίας καὶ φθοράν, τὴν δ' εὐταξίαν καὶ αὐτάρκειαν εἶναι ὑγείαν.

Οί Στωικοί συμφώνως τὸ γῆρας γεγενῆσθαι διὰ τὴν τοῦ θερμοῦ ἔλλειψιν· οί γὰρ αὐτοὶ πλέον ἔχοντες τὸ θερμὸν ἐπὶ πλεΐον γηρῶσιν.

10

* 'Ασκληπιάδης Αίθιοπάς φησι ταχέως γηράσκειν έτων τριάκοντα διὰ τὸ ὑπερθερμαίνεσθαι τὰ σώματα ὑπὸ τοῦ ἡλίου διαφλεχθέντας ἐν Βρεττανία έκατὸν εἴκοσιν ἐτων γηρῶν διὰ τὸ κατεψῦχθαι μὲν τοὺς τόπους, ἐν ἑαυτοῖς δὲ στέγειν τὸ πυρῶδες τὰ 15 μὲν γὰρ των Αίθιόπων σώματά εἰσιν ἀραιότερα C διὰ τὸ ἀναχαλῶσθαι ὑπὸ τοῦ ἡλίου, τὰ δ' ὑπὸ τῶν ἄρκτων πυκνά, διὰ τοῦτο οὖν καὶ πολυχρόνια.

¹ ἐνδέον] ser. vid. ἢ τὰ (quod exciderit propter αἰμ A) ἔνδον, Stobaei ἢ μνελὸν glossema vid. ad ἢ ἐγκέφαλον fuisse. His add. ex Psello (partim ex Stobaeo) D hace: ἐν γὰρ (l. δὲ) τούτοις ποτὲ κάκ τῶν ἔξωθεν αἰτιῶν ὑδάτων ποιῶν (καὶ τῶν ἔσωθεν ἔτι ὑδάτων φυτῶν i. e. ποῶν Psellus) ἢ χώρας ἢ τόπων (malim κόπων) ἢ (hoc ἢ add. D) ἀνάγκης ἢ τῶν τούτοις πτιπτίκι : Δ καταστήματος ἀξρος Calenus 6 δἰ' Psell : ἐντίν: Usenerus: φθορᾶς 7 ὑγείαν] ὑγείας εκριποιητικά Ď ex Psello 8 γίγνεσθαι D 9 αὐτοὶ αὐτοῦ Ι. αὐτὸ D 10 τὸ θερμὸν] secluserunt ItD 12 ἐτῶν τριάκοντα D: ἔτη τριάκοντα 18 ἐν] τοὺς δὲ ἐν Galenus 16 ita scripsi ex Galeno: τὰ μὲν γάρ είσιν άραιότ, τῶν Αἰθ. (τὰ) σόματα 17 ὑπὸ Galenus: ἀπὸ

ΑΙΤΙΑ ΦΥΣΙΚΑ.

Α'.

Διὰ τί τὸ θαλάττιον ὕδως οὐ τρέφει τὰ δένδρα;

Πότερον δι' ήν αλτίαν οὐδὲ τῶν ζώων τὰ χερ- D 5 σαΐα; ζώου γὰο ἔγγειον τὸ φυτὸν εἶναι, οί περί Πλάτωνα καὶ 'Αναξαγόραν καὶ Δημόκριτον οἴονται. οὐ γὰρ διότι τοῖς ἐναλίοις φυτοῖς τρόφιμόν ἐστι καὶ πότιμου ώσπες τοῖς ἰχθύσιν, ἤδη καὶ τὰ ἐν τῆ χέοσω φυτά τε και δένδοα τοέφει ούτε γαο έν-10 δύεται ταῖς φίζαις ὑπὸ πάχους οὕτ' ἀναφέρεται ὑπὸ βάρους. ὅτι δ' ἐμβριθές ἐστι καὶ γεῶδες, ἄλλοις τε πολλοῖς ἀποδείκνυται καλ τῷ μᾶλλον ἀνέχειν καλ ύπερείδειν τὰ πλοΐα καὶ τοὺς κολυμβώντας η μάλιστα μεν βλάπτεται ξηρότητι τὰ δένδρα ξηραντικόν 15 δε τὸ θαλάττιον; όθεν πρός γε τὰς σήψεις οί άλες βοηθοῦσι, καὶ τὰ σώματα τῶν λουσαμένων ἐν Ε θαλάττη ξηράν εύθυς ζόχει καλ τραχεΐαν την έπιφάνειαν. ἢ τὸ μὲν ἔλαιον τοῖς φυτοῖς πολέμιον καλ φθείσει τὰ προσαλειφόμενα; μετέχει δὲ πολλῆς ή 20 θάλαττα λιπαρότητος διὸ συνεξάπτει, καὶ παραινουμεν είς τὰς φλόγας μη ἐμβάλλειν θαλάττιον ύδωρ. η γέγονεν άποτον και πικρόν το ύδωρ, ώς 'Αριστοτέλης φησίν, αναμίξει κατακεκαυμένης γῆς;

^{1 *:} AITIAI ΦΤΣΙΚΑΙ 6 Πλάτωνα] cf. Tim. p. 90 a 7 οὐ γὰο et ἤδη καὶ τὰ - τρέφει] om. pr. m. Urbin. et omittenda videntur 9 οὖτε Doehnerus: οὐδὲ 15 θα-λάττιον effeci ex βλάπτον pr. m. Urbin. τῆς θαλάσσης ὕδωο ceteri 23 Άριστοτέλης] p. 358, 14^n

καί γὰο ἡ κονία γίγνεται, γλυκέος ὕδατος εἰς τέφραν ἐμπεσόντος, ἡ δὲ διάλυσις ἐξίστησι καὶ φθείρει τὸ χρηστὸν καὶ πότιμον, ὡς ἐν ἡμῖν οἱ πυρετοὶ τὸ Ϝ ὑγρὸν εἰς χολὴν τρέπουσιν. ὡ δ' ἱστοροῦσιν ἐν τῆ Ἐρυθρῷ θαλάσση βλαστάνειν ὑλήματα καὶ φυτά, κ καρπὸν μὲν οὐδένα φέρει τρέφεται δὲ τοῖς ποταμοῖς πολλὴν ἐμβάλλουσιν ἰλύν. ὕθεν οὐ πρόσω τῆς γῆς ἀλλὰ πλησίον ἔχει τὴν γένεσιν.

B'.

Διὰ τί μᾶλλον ὑπὸ τῶν ὑετίων ἢ τῶν ἐπιρρύτων ὑδάτων τὰ 10 δένδρα καὶ τὰ σπέρματα πέφυκε τρέφεσθαι;

Πότερον, ώς Λαϊτος ἔλεγε, τῆ πληγῆ τὰ ὅμβρια διιστάντα τὴν γῆν πόρους ποιεῖ καὶ διαδύεται μᾶλλον εἰς τὴν ρίζαν ἢ τοῦτο μὲν οὐκ ἀληθές, ἀλλ' 912 ἔλαθε τὸν Λαῖτον ὅτι καὶ τὰ λιμναῖα φυτά, τύφη 15 καὶ φλέως καὶ θρύον, ἀναυξῆ καὶ ἀβλαστῆ μένει, μὴ γενομένων ὅμβρων καθ' ὅραν τὸ δὲ τοῦ 'Αριστοτέλους ἀληθές, ὅτι πρόσφατόν ἐστι καὶ νέον ὕδωρ τὸ ὑόμενον ἔωλον δὲ καὶ παλαιὸν τὸ λιμναῖον; ἢ καὶ τοῦτο πιθανὸν μᾶλλον ἢ ἀληθές ἐστι; τὰ γὰρ 20 πηγαῖα καὶ ποτάμια νάματα πρόσφατα μέν ἐστι καὶ νεογενῆ ΄ ποταμοῖς γὰρ δὶς τοῖς αὐτοῖς οὐκ ἄν ἐμβαίης' ὡς φησιν 'Ηράκλειτος, ἔτερα γὰρ ἐπιρρεῖ ὑδατα · τρέφει δὲ καὶ ταῦτα τῶν ὁμβρίων χεῖρον. ἄρ' οὖν κοῦφόν ἐστι τὸ ἐκ Διὸς ὕδωρ καὶ ἀερῶδες 25

A desired to the second of the second second

⁴ ἱστοροῦσιν] cf. Plin. N. H. 13, 25
et infra: λάἴτος, cf. Mueller. 4 p. 438
derus: τίφη
23 Ἡράπλειτος] Bywater. p. 16

καλ πνεύματι μεμιγμένον δδηγεϊταί τε καλ άνα- Β πέμπεται ταχέως είς τὸ φυτὸν ὑπὸ λεπτότητος, διὸ καλ πομφόλυγας ποιεῖ τῆ ἀναμίξει τοῦ ἀέρος ἡ τρέφει μεν μάλιστα κρατούμενον ύπὸ τοῦ τρεφοε μένου (τοῦτο γάο ἐστι πέψις ἀπεψία δὲ τοὐναντίον, δταν ἰσχυροτέρα τοῦ παθεῖν $\tilde{\eta}$) καὶ μεταβάλλον τὰ λεπτά και άπλα και άχυμα μαλλον, οξόν έστι τὸ όμβοιον ύδως; γεννώμενον γὰς ἐν ἀέςι καὶ πνεύματι καθαρόν και άμιγες κάτεισι τὰ δε πηγαΐα καί 10 τῆ γῆ καὶ τοῖς τόποις δμοιούμενα, δι' ὧν έξεισι, πολλών αναπίμπλαται ποιοτήτων, δι' ας ήττον έστιν εύτρεπτα καὶ βράδιον αύτὰ παρέχει τῆ πέψει μεταβάλλειν είς τὸ τρεφόμενον τῶν δ' ὀμβρίων τὸ C εύτοεπτον αί σήψεις κατηγορούσιν, εὐσηπτότερα γάρ 15 έστι των ποταμίων καὶ φοεατιαίων ή δὲ πέψις ἔοικεν είναι σῆψις, ως Ἐμπεδοκλῆς μαρτυρεῖ λέγων 'οίνος ύπο φλοιοῦ πέλεται σαπεν εν ξύλφ ύδως'. η πάντων ετοιμότατόν έστι και δάστον αιτιάσασθαι

ἢ πάντων έτοιμότατόν ἐστι καὶ δάστον αἰτιάσασθαι τὸ γλυκὸ τῶν ὀμβρίων καὶ χρηστόν, ἐκπεμπόμενον 20 εὐθὸς ὑπὸ τοῦ πνεύματος; διὸ καὶ τὰ θρέμματα τούτων ἀπολαύει προθυμύτερον, καὶ οἱ βάτραχοι προσδοκῶντες ὅμβρον ἐπιλαμπρύνουσι τὴν φωνὴν ὑπὸ χαρᾶς, ὥσπερ ἣθυσμα τοῦ λιμναίου τὸ ὑέτιον προσδεχόμενοι καὶ σπέρμα τῆς ἐκείνων γλυκύτητος D 26 ἐν γὰρ καὶ τοῦτο ποιεῖται σημεῖον ὑετοῦ μέλλοντος "Αρατος εἰπών

¹⁷ Mullach, I p. 9 vs. 288 ib. ὑπὸ X: ἀπὸ ib. φλοιῷ idem 21 τούτων W: τούτοις aut ταύτης 26 Ἄρατος] Phaen. vs. 946

'ἦ μάλα δείλαιαι γενεαί, ὕδροισιν ὄνειαρ, αὐτόθεν ἐκ λίμνης πατέρες βούωσι γυρίνων.'

Γ' .

Διὰ τί παραβάλλουσι τοῖς θρέμμασιν ἄλας οἱ νομεῖς;

Πότερον, ώς οί πολλοί νομίζουσι, πλήθους τρο- 5 φής ενεκα καὶ τοῦ παχύνειν; τήν τε γὰο ὄρεξιν ή δριμύτης έκκαλεϊται καλ τούς πόρους άναστομοῦσα μαλλον δδοποιεί τη τροφή πρός την ανάδοσιν διδ Ε και τούς ισχνούς και τούς ἀτρόφους Απολλώνιος δ Ήροφίλειος έκέλευε μη γλυκεί μηδε χονδοῷ τρέφειν 10 άλλὰ τοῖς ταριχευτοῖς καὶ ὑφαλμύρίζουσιν, ὧν ἡ λεπτότης, ώσπες έντρίχωμα γενομένη, τὰ σιτία τοῖς σώμασι διὰ τῶν πόρων προστίθησιν. ἢ μᾶλλον ύγιείας ένεκα καλ συγκοπής πλήθους του άλα λείχειν έθίζουσι τὰ βοσκήματα; νοσεί γὰο ἄγαν πιαινόμενα, 15 την δε πιμελην τήκουσιν οί άλες και διαχέουσιν. őθεν εὐμαρῶς καὶ ραβίως ἀποδέρουσιν αὐτὰ σφάξαντες· ή γὰο κολλώσα καὶ συνδέουσα τὸ δέρμα πιμελή λεπτή και άσθενής γέγονεν ύπο τῆς δοιμύτητος. λεπτύνεται δε και το αξμα των το άλας λει- 20 Εχόντων οὐδὲ πήγνυται τὰ ἐντός, άλῶν μιγέντων.

¹ η μάλλον et vs. 2 ἐξ ὕδατος Arati libri ib. δείλαιαι Duebnerus: δείλαι 12 ἐντρίχωμα] ἔντρίμμα Koechlyus. άσπεςεὶ θρίγκωμα Doehnerus coll. p. 686 b. Ἐντρίχωμα h. l. nisi fallor esse vid. pilus (porcinus) subtus in plures pilos tenuiores scissus quibus filum lineum annexum per calceorum foramina, quae subula aperuerat, facilius traiciebatur. Huiusmodi ἐντριχώμετι adiuc apud nos calceolarii utuntur 10 Ἡροφίλειος *: ἡροφίλον (ηροφίλιο una litt. erasa post ιο Urbin. pr. m.) cf. Athen. 15, 688 e ib. χόνδος; 14 *: ὑγείας 20 τὸ ἄλας] τὸν ἅλα an ἄλας? ib. διαλειχόντων Psellus

σκόπει δέ, μη καὶ γονιμώτερα καὶ προθυμότερα πρὸς τὰς συνουσίας καὶ γὰρ αί κύνες κύουσι ταχέως τάριχος ἐπεσθίουσαι, καὶ τὰ άληγὰ τῶν πλοίων πλείους τρέφει μῦς διὰ τὸ πολλάκις συμπλέκεσθαι.

Δ' .

Б

Διὰ τί τῶν δμβρίων ὑδάτων εὐαλδέστερα τοῖς σπέρμασι τὰ μετὰ βροντῶν καί ἀστραπῶν, ἃ δὴ καὶ ἀστραπαῖα καλοῦσι;

Πότερον ὅτι πνευματώδη διὰ τὴν τοῦ ἀέρος ταραχὴν καὶ ἀνάμιξιν, τὸ δὲ πνεῦμα τὴν ὑγρότητα 10 κινοῦν μᾶλλον ἀναπέμπει καὶ ἀναδίδωσιν ἢ βροντὰς μὲν καὶ ἀστραπὰς ποιεῖ τὸ θερμὸν ἐν τῷ ἀέρι 918 πρὸς τὸ ψυχρὸν μαχόμενον, διὸ χειμῶνος ἤκιστα βροντῷ μάλιστα δ' ἔαρος καὶ φθινοπώρου διὰ τὴν ἀνωμαλίαν τῆς κράσεως, ἡ δὲ θερμότης πέπτουσα 15 τὸ ὑγρὸν προσφιλὲς ποιεῖ τοῖς βλαστάνουσι καὶ ἀφελιμον ἢ μάλιστα μὲν ἔαρος βροντῷ καὶ ἀστράπτει διὰ τὴν εἰρημένην αἰτίαν, τὰ δ' ἐαρινὰ τῶν ὑδάτων ἀναγκαιότερα τοῖς σπέρμασι πρὸ τοῦ θέρους, ὅθεν ἡ πλεῖστον ὑομένη τοῦ ἔαρος χώρα καθάπερ ἡ ἐν 20 Σικελία πολλοὺς καὶ ἀγαθοὺς καρποὺς ἀναδίδωσιν;

E'.

Διὰ τί τῶν χυμῶν, ὀκτὰ τῷ γένει ὄντων, ἔνα μόνον, τὸν Β ἀλμυρόν, ἀπ' οὐδενὸς καρποῦ γεννώμενον ὁρῶμεν; καίτοι καὶ τὸν πικρὸν ἡ ἐλαία φέρει πρῶτον καὶ τὸν ὁξὑν ὁ βότρυς, 25 εἴτα μεταβάλλων ὁ μὲν γίνεται λιπαρὸς ὁ δ' οἰνώδης· μεταβάλλει δὲ καὶ ὁ στρυφνὸς ἐν ταῖς φοινικοβαλάνοις καὶ ὁ αὐστηρὸς ἐν ταῖς ξόαι καὶ

1 μή] μή $\vec{\eta}$? ib. γονιμώτερα] add. γίνεται $\mathbb W$ 7 ἀστραπαῖα Turnebus: ἀστραπάς

μηλα τον όξὺν ἀπλῶς φέρουσιν, ὁ δὲ δριμὺς ἐν ταϊς ફίζαις καὶ σπέρμασι πολύς ἐστι.

Πότερον οὖν οὐκ ἔστιν άλμυροῦ γένεσις άλλὰ φθορὰ τῶν ἄλλων τὸ άλμυρόν, διὸ καὶ πᾶσιν ἄτροφον τοις ἀπὸ φυτών καὶ σπερμάτων τρεφομένοις, τ C ήδυσμα δ' ένίοις γίνεται τῷ τὸ πλήσμιον ἀφαιρείν τῶν τοεφόντων ή, καθάπεο τῆς θαλάττης ἔψοντες άφαιρούσι τὸ άλυκὸν καὶ δηκτικόν, ἐν τοῖς θερμοῖς ύπο θερμότητος έξαμαυρούται το άλμυρόν. ή χυμός μέν έστιν, ως Πλάτων είπεν, ύδως ήθημένον διὰ ιο φυτού, διηθουμένη δε και θάλαττα το άλμυρον άποβάλλει; γεώδες γάρ καὶ παχυμερές έστιν, ύθεν δούττοντες παρά τὸν αίγιαλὸν έντυγχάνουσι ποτίμοις λιβαδίοις, πολλοί δὲ καὶ κηρίνοις άγγείοις ἀναλαμβάνουσιν ἐκ τῆς θαλάττης ὕδωο γλυκὸ διη- 15 θούμενον, ἀποκοινομένου τοῦ άλυκοῦ καὶ γεώδους· ή δὲ δι' ἀργίλου προδιαγωγή παυτάπασι τὴν θά-D λατταν διηθουμένην πότιμον ἀποδίδωσι τῷ κατέχειν εν εαυτή και μη διιέναι τὸ γεῶδες. οὕτω δὲ τούτων έχόντων, είκος έστι τὰ φυτὰ μήτ' έξωθεν 20 άναλαμβάνειν άλμυρίδα μήτ', αν έν αὐτοῖς λάβη γένεσιν, έκκρίνειν είς τὸν καρπόν οί γὰρ πόροι διά λεπτότητα τὸ γεώδες καὶ παχυμερές οὐ διηθοῦσιν. ἢ τῆς πικρότητος εἶδος τὴν άλμυρότητα θετέον, ώς "Ομηρος 25

'στόματος δ' έξέπτυσεν άλμην πικοήν; ή οί πολλον από κρατός κελάουζε';

10 Miárov] Tim. p. 59 e 17 δι' άγγίλου M: καὶ ἀγγία καὶ 25 $^{\circ}$ Ομηρος] s 322

καὶ ὁ Πλάτων φησὶν ἀμφοτέρους φύπτειν καὶ ἀποτήκειν τοὺς χυμούς, ἦττον δὲ ταῦτα ποιεῖν τὸν ἀλυκὸν καὶ οὐ τραχὺν εἶναι δόξει δὲ τὸ πικρὸν τοῦ άλυκοῦ ξηρότητος ὑπερβολῆ διαφέρειν, ἐπεὶ ὁ ξηραντικόν ἐστι καὶ τὸ άλυκόν.

5'.

Διὰ τι τοῖς συνεχῶς διὰ τῶν δεδροσισμένων δένδοων βαδί- Ε ζουσι λέποαν ἴσχει τὰ ψαύοντα τῆς ὅλης μόρια τοῦ σώματος;

Πότερον, ώς Λαΐτος ἔλεγε, τῆ λεπτότητι τὸ δροτο σῶδες ὑγρὸν ἀποξύει τοῦ χρωτός ἡ, καθάπερ ἐρυσίβη τοῖς ὑγρὰν ἀποξύει τοῦ χρωτός ἡ, καθάπερ ἐρυσίβη τοῖς ὑγρὰινομένοις ἐγγίγνεται σπέρμασιν, οὕτως
ὑπὸ τῆς δρόσου τῶν ἐπιπολῆς χλωρῶν καὶ ἀπαλῶν
ἀναχαρασσομένων καὶ ἀποτηκομένων ἄχνη τις ἀπιοῦσα
τοῦ σίνοντος ἀναπίμπλησι προσχεομένη τοῖς ἀναι- Ε

15 μοτάτοις μέρεσι τῆς σαρκός, οἶα κνῆμαι καὶ πόδες,
καὶ ἀμύσσει καὶ δάκνει τὴν ἐπιφάνειαν; ὅτι γὰρ
φύσει τι δηκτικὸν ἔνεστι τῆ δρόσφ, μαρτυρεῖ τὸ τοὺς
πίονας ἰσχνοτέρους ποιεῖν αὶ γοῦν πίονες γυναῖκες
ίματίοις ἢ ἐρίοις ἀπαλοῖς ἀναλαμβάνουσαι τῆς δρό20 σου δοκοῦσι συντήκειν τὴν πολυσαρκίαν.

Z'.

Διὰ τί τὰ πλοῖα χειμῶνος ἐν τοῖς ποταμοῖς πλεῖ βράδιον,, ἐν δὲ τἢ θαλάττη οὐ παραπλησίως;

Πότερον δ ποτάμιος άὴο ἀεὶ δυσκίνητος ὢν καὶ 25 βαρὸς ἐν δὲ χειμῶνι μᾶλλον παχυνόμενος διὰ τὴν

1 Πλάτων] Tim. p. 65 e 18 ἐπιοῦσα M male. cf. p. 659 c 16 καὶ ἀμύσσει *: ἀμύσσει 18 πίονας ἰσχνοτέρονς Ιαποττίιυς: πίνοντας ἰσχνοπόρονς 22 ἐν τῆ θαλάττη δ' οὐ Schellensius 25 Turnebus: ἀπαλυνόμενος

περίψυξιν, έμποδών έστι τοῖς πλέουσιν ἢ τοῦτο 914 μᾶλλον τοῦ ἀέρος πάσχουσιν οί ποταμοί; ἐλαύνουσα γὰο ή ψυχοότης τὸ ὕδωο ποιεί βαού καὶ σωματώδες, ως έστιν έν ταϊς κλεψύδοαις καταμαθείν βοάδιον γὰο Ελκουσι χειμώνος ἢ θέρους έν δὲ Θράκη τ περί τὸ Πάγγαιον ίστορεῖ Θεόφραστος εἶναι κρήνην, άφ' ής ταυτό γέμον άγγεῖον ΰδατος ίστάμενον χειμώνος έλκειν διπλάσιον σταθμόν ή θέρους. ὅτι δ' ή πυχνότης του ύδατος την βραδυτήτα ποιεί του πλοῦ, δῆλόν ἐστι τῷ πλείονα γόμον φέρειν τὰ πο- 10 τάμια πλοΐα τοῦ χειμώνος τὸ γὰο ὕδωο μᾶλλον άντερείδει πυκνότερον και βαρύτερον γιγνόμενον, την δε θάλατταν ή θερμότης κωλύει πυκνούσθαι, δι' ήν ούδε πήγνυται μάλκη γάρ έσικεν είναι ή πύκνωσις. 15

H'.

Β Διὰ τί, τῶν ἄλλων ὑγρῶν ἐν τῷ κινεῖσθαι καὶ στρέφεσθαι ψυχομένων, τὴν θάλατταν ὁρῶμεν ἐν τῷ κυματοῦσθαι θερμοτέραν γιγνομένην;

⁷Η των μεν άλλων ύγοων έπεισόδιον οὖσαν καὶ ω άλλοτρίαν έξίστησιν ή κίνησις τὴν θερμότητα καὶ διαφορεϊ, τὴν δὲ τῆς θαλάττης σύμφυτον οὖσαν έκριπίζουσι μάλλον οἱ ἄνεμοι καὶ τρέφουσι; μαρτύρια δὲ τῆς θερμότητος ἡ διαύγεια καὶ τὸ μὴ πήγνυσθαι, καίπερ οὖσαν γεώδη καὶ βαρεϊαν.

² συνελαύνουσα Kaltwasserus. πιλούσα Doehnerus. cf. p. 949 c 7 άγγεῖον W coll. Athen. p. 42 b nisi quod ego post γέμον collocavi 14 μάλιη *: μαλαιή ib. εἶναι ἡ] add. δερμότης ἡ (omiserim ἡ) ψυχρότης δὲ 20 ἡ] Duebnerus 23 *: μαρτυρία

Θ' .

Διὰ τί τοῦ χειμῶνος ἡττον πιαρὰ γίγνεται γενομένοις ἡ δάλαττα; τοῦτο γάρ φασι καὶ Διονύσιον ίστορεῖν τὸν ὑδραγωγόν.

τος οὐδ' ἄμοιφος ἡ πικρότης, ἄτε δὴ ποταμούς το- C σούτους ὑποδεχομένης τῆς θαλάττης τοῦ δ' ἡλίου τὸ γλυκὺ καὶ πότιμον ἐξαιφοῦντος ὑπὸ κουφότητος ἐπιπολάζον καὶ μᾶλλον ἐν τῷ θέφει τοῦτο ποιοῦν-10 τος, ἐν δὲ τῷ χειμῶνι μαλακώτεφον ἀπτομένου δι' ἀσθένειαν θεφμότητος, ὑπολειπομένη μοῖφα πολλῆς γλυκύτητος ἀνίησι τὸ ἀκράτως πικρὸν καὶ φαφμακῶδες; τοῦτο δ' ἡσυχῆ καὶ τοῖς ποτίμοις συμβέβηκε θέφους γὰφ πονηφότεφα γίγνεται, τὸ κουφότατον τοὰ καὶ γλυκύτατον τοῦ θεφμοῦ διαφοφοῦντος, ἐν δὲ χειμῶνι νέον ἐπιφρεῖ καὶ πρόσφατον, οὖ μετέχειν ἀνάγκη καὶ τὴν θάλατταν, σειομένην ἅμα καὶ τῶν ποταμῶν ἐπιδιδόντων.

T'.

20 Διὰ τί τῷ οἴνῷ θάλασσαν παραχέουσι καὶ χρησμόν τινα λέγουσιν ἀλιεῖς κομισθήναι προστάττοντα βαπτίζειν τὸν Διό- D νυσον πρὸς τὴν θάλατταν, οἱ δὲ πόρρω θαλάττης ἐμβάλλουσι γύψον Ζακυνθίαν ὀπτήσαντες;

Πότερον ή θερμότης βοηθεΐ πρός την περίψυξιν, 25 ή αὐτή έξίστησι μάλιστα τον οἶνον ἀποσβεννύουσα

9 ἐπιπολάζον idem: τὸ ἐπιπολάζον 13 δ' ἡσυχῆ] δὲ συχνῶς Doehnerus 16 ἐπιροεῖ Duehnerus: σπείρει 20 περιχέουσι? 21 βαπτίζειν τὸν Διόνυσον] cf. Schol. Hom. Townl. Il. Z vs. 136: ἐν πόντφ Διόνυσον βαπτίζοιτε 25 ἢ αὐτῆς mei; num ἢ αὐτὴ μαὶ?

καὶ φθείρουσα τὴν δύναμιν. ἢ τὸ ὑδατῶδες καὶ πνευματῶδες τοῦ οἴνου πρὸς μεταβολὴν ἐπισφαλέστατ' ἔχον ἵστησι τὰ γεώδη πεφυκότα στύφειν καὶ κατισχναίνειν, οἱ δ' ἄλες μετὰ τῆς θαλάττης λεπτύνοντες καὶ ἀποτήκοντες τὰλλότριον καὶ περιττὸν δ
Ε οὐκ ἐῶσι δυσωδίαν οὐδὲ σῆψιν ἐγγίγνεσθαι πρὸς
δὲ τούτοις, ὅσον ἐστὶ παχὰ καὶ γεῶδες, ἐμπλεκόμενον τοῖς βαρυτέροις καὶ συγκατασπώμενον ὑποστάθμην ποιεῖ καὶ τρύγα τὸν δ' οἶνον ἀπολείπει καθαρόν;

IA'.

Διὰ τί μᾶλλον ναυτιῶσι τὴν θάλατταν πλέοντες ἢ τοὺς ποταμούς, κὰν ἐν γαλήνη πλέωσι;

³Η ὅτι μάλιστα ναυτίαν κινεῖ τῶν αἰσθήσεων ἡ ὅσφρησις, τῶν δὲ παθῶν ὁ φόβος; καὶ γὰρ τρέμουσι 15 καὶ φρίττουσι καὶ κοιλίας ἔξυγραίνονται φαντασίαν κινδύνου λαβόντες τούτων δ' οὐδέτερον ἐνοχλεῖ τοῖς διὰ ποταμοῦ πλέουσιν ἡ γὰρ ὅσφρησις παντὶ ποτίμω καὶ γλυκεῖ συνήθης ἐστὶν ὁ δὲ πλοῦς ἀκίνδυνος, ἐν δὲ τῆ θαλάττη τήν τ' ὀσμὴν ἀηθεία 20 F δυσχεραίνουσι καὶ φοβοῦνται, μὴ πιστεύοντες τῷ παρόντι περὶ τοῦ μέλλοντος οὐδὲν οὖν ὅφελος τῆς ἔξω γαλήνης, ἀλλὰ καὶ ἡ ψυχὴ σάλον ἔχουσα καὶ θορυβουμένη συγκινεῖ καὶ ἀναπίμπλησι τὸ σῶμα τῆς ταραχῆς.

² M: ἐπισφαλεστάτην 3 ἔχον Duebnerus: ἔχοντος 5 *: τὸ ἀλλότριον 14 ή ὅτι (ἣ ὅτι Leonicus) Duebnerus

IB'.

 Διὰ τί τῆς θαλάττης ἐλαίφ καταρραινομένης γίγνεται καταφάνεια καὶ γαλήνη;

Πότερον, ώς 'Αριστοτέλης φησί, τὸ πνεῦμα τῆς 5 λειότητος ἀπολισθάνον οὐ ποιεῖ πληγήν οὐδὲ σάλον. • ἢ τοῦτο μὲν πιθανῶς εἴοηται πρὸς τὰ ἐκτός, ἐπεὶ δέ 915 φασι καί τους κατακολυμβώντας, δταν έλαιον είς τὸ στόμα λαβόντες έκφυσήσωσιν, έν τῷ βυθῷ φέγγος ζογειν καλ δίοψιν, οὐκ ἔστιν ἐκεῖ πνεύματος ὅλισθον 10 αλτιάσασθαι; σκόπει δή μή την θάλατταν γεώδη καλ ανώμαλον οὖσαν έξωθεῖ καλ διαστέλλει τῆ πυχνότητι τοὔλαιον, εἶτ' ἀνατοεχούσης εἰς αὑτὴν καλ συστελλομένης ἀπολείπονται πόροι μεταξύ ταϊς ύψεσι διαύγειαν καί καταφάνειαν διδόντες. ἢ φύσει 15 μέν έστι φωτεινός ύπο θερμότητος ο τη θαλάττη καταμεμιγμένος ἀήρ, γίγνεται δὲ ταραχθεὶς ἀνώμαλος καλ σκιώδης. όταν οὖν τὴν ἀνωμαλίαν ἐπιλεάνη πυχνότητι τοὔλαιον, ἀπολαμβάνει τὴν δμα-Β λότητα καὶ τὴν διαύγειαν;

II'.

20

Διὰ τί χειμώνος μαλλον ἢ θέρους τὰ τῶν ἀλιέων σήπεται δίντυα, παίτοι τὰ γ' ἄλλα μαλλον ἐν τῷ θέρει τοῦτο πάσχει;

Πότερον, ώς Θεόφραστος οἴεται, τῷ ψυχρῷ τὸ Θερμὸν ὑποχωροῦν ἀντιπεριίσταται καὶ θερμότερα 25 ποιεῖ τὰ ἐν βάθει τῆς θαλάττης, ὥσπερ τῆς γῆς διὸ καὶ τὰ πηγαΐα τῶν ὑδάτων χλιαρώτερα τοῦ

^{4 &#}x27;Αριστοτέλης] p. 961, 27° 12. 18 τοὔλαιον *: τὸ ἔλαιον

χειμῶνός ἐστι καὶ μᾶλλον ἀτμίζουσιν αἱ λίμναι καὶ οἱ ποταμοί· κατακλείεται γὰο εἰς βάθος ἡ θεομότης Ο ὑπὸ τοῦ ψυχοοῦ κρατήσαντος ἢ σῆψις μὲν οὐκ ἔστι τῶν δικτύων, ὅταν δὲ φρίξη καὶ παγῆ διὰ τὸ ψῦχος ἀναξηραινόμενα καὶ θρυπτόμενα μᾶλλον ὑπὸ τοῦ ε κλύδωνος σήψει τινὶ καὶ μυδήσει πάσχει παραπλήσιου; καὶ γὰο πονεῖ μᾶλλον ἐν κρύει, καθάπες τὰ νεῦρα συντεινόμενα σπαράττεται, πλεονάκις ἐκταραττομένης διὰ τὸν χειμῶνα τῆς θαλάττης διὸ καὶ στύφουσιν αὐτὰ ταῖς βαφαῖς καὶ πυκνοῦσι, φοβού- 10 μενοι τὰς ἀναλύσεις ἐπεὶ μὴ βαφέντα μηδὲ χρισθέντα, μᾶλλον ἀν ἐλάνθανε τοὺς ἰχθῦς, ἐνάερον γὰο τὸ τοῦ λίνου χρῶμα καὶ ἀπατηλὸν ἐν θαλάττη.

$I\Delta'$.

Διὰ τί Δωριεῖς εύχονται κακήν χόρτου συγκομιδήν;

⁷Η κακώς μέν συγκομίζεται χόρτος ύόμενος; D κόπτεται γὰρ οὐ ξηρὸς ἀλλὰ χλωρός, ὥστε σήπεται ταχὺ διάβροχος γενόμενος ύόμενος δὲ πρὸ τοῦ θέρους ὁ σῖτος βοηθεῖται πρὸς τὰ θερμὰ καὶ νότια πνεύματα ταῦτα γὰρ οὐκ ἐἄ πυκνωθῆναι συνιστά- 10 μενον ἐν τῷ στάχυι τὸν καρπόν, ἀλλ' ἐξίστησι καὶ διαχεῖ τῆ θερμότητι τὴν πῆξιν, ἄν μὴ βεβρεγμένης τῆς γῆς ὑγρότης παραμένη ψύχουσα καὶ νοτίζουσα τὸν στάχυν.

1 ἐστι*: είσι 22 *: διαχέει 23 παραμένη] παραρρέη Doehnerus ex Psello

IE'.

Διὰ τί πυροφόρος ἡ πίων καὶ βαθεῖα χώρα, κριθοφόρος δὲ μᾶλλον ἡ λεπτόγεως;

⁸Η ότι τῶν σπερμάτων τὰ ἐσχυρὰ πλείονος τροτ φῆς δεῖται τὰ δ' ἀσθενῆ λεπτῆς καὶ ἐλαφρᾶς, ἀσθενέ- Ε
στερον δ' ἡ κριθὴ καὶ μανότερον· ὅθεν οὐ φέρει
τὴν πολλὴν τροφὴν καὶ βαρεῖαν; μαρτυρεὶ δὲ τῷ
λόγῷ τούτῷ πυροῦ τὸν τρίμηνον ἐν τοῖς ὑποξήροις
φύεσθαι βέλτιον, ἀνοτώτερον ὄντα καὶ τροφῆς ἐλάττονος δεύμενον· διὸ καὶ συντελεῖται τάχιον.

Is'.

Διὰ τί λέγεται

'σίτον εν πηλώ φύτευε, την δε κριθην εν κόνει';

Πότερον, ώς είρήκαμεν, δ μεν δύναται πλείονος 15 τροφής κατακρατεΐν ή δ' οὐ φέρει το πολύ και κατακλύζον, ἢ πυκνὸς ὢν δ πυρὸς και ξυλώδης φύεται βέλτιον ἐν ὑγρῷ μαλαττόμενος και χυλούμενος, τῆ δὲ κριθἢ διὰ μανότητα σύμφορον ἐν ἀρχῆ τὸ ξηρό- Ε τερον, ἢ διὰ θερμότητα σύμμετρος καὶ ἀβλαβὴς ἡ 20 κρᾶσις ψυχρότερον δ' ἡ κριθή ἢ φοβοῦνται τὸν πυρὸν ἐν ξηρῷ τρίβειν διὰ τοὺς μύρμηκας, εὐθὺς γὰρ ἐπιτίθενται, εἰς δὲ κριθὰς ἦττον φέρονται, δυσβάστακτοι γάρ εἰσι καὶ δυσπαρακόμιστοι διὰ μέγεθος;

⁹ ἀνοτώτερον Kaltwasserus: ἀνοστότερον 18 cf. Bergk. 8 p. 669 ib. idem: φντεύετε 17 χυλούμενος Psellus: χαλώμενος cf. p. 700 b 19 ἢ διὰ — — δ³ ἡ πριθή;] W non integra videntur 20 δὲ ἡ Doehnerus: δὲ 21 τρίβειν] σπείρειν idem; sed sanum vid.

IZ'.

Διὰ τί τῶν ἀρρένων Εππων μᾶλλον ἢ τῶν δηλειῶν τὰς τρίχας εἰς τὴν ὁρμιὰν λαμβάνουσι;

Πότεφον, ώς τοις άλλοις τὸ ἄφοεν τοῦ θήλεος 916 μέφεσι, καὶ ταις θριξίν εὐτονώτερόν έστιν ἢ μᾶλ- 5 λον διὰ τὸ οὖφον οἴονται τὰς τρίχας τῶν θηλειῶν βρεχομένας γίγνεσθαι χείρονας;

IH'.

Διά τί τευθίς φαινομένη σημεϊόν έστι μεγάλου χειμώνος;

⁸Η πάντα φύσει τὰ μαλάκια δύσριγα διὰ γυμνό- 10 τητα τῆς σαρκὸς καὶ ψιλότητα, μήτ' ὀστράκφ μήτε δέρματι μήτε λεπίδι σκεπομένης ἀλλ' ἐντὸς ἐχούσης τὸ σκληρὸν καὶ ὀστεῶδες, διὸ καὶ κέκληται μαλάκια; ταχὸ δὴ προαισθάνεται δι' εὐπάθειαν τοῦ χειμῶνος ὅθεν ὁ μὲν πολύπους εἰς γῆν ἀνατρέχει καὶ τῶν 15 πετριδίων ἀντιλαμβανόμενος σημεϊόν ἐστι πνεύμα-Β τος ὅσον οὕπω παρόντος, ἡ δὲ τευθὶς ἐξάλλεται, φεύγουσα τὸ ψῦχος καὶ τὴν ἐν βάθει ταραχὴν τῆς θαλάττης καὶ γὰρ ἔχει μάλιστα τῶν μαλακίων εὕθουπτον καὶ ἀπαλὸν τὸ σαρκῶδες.

IΘ'.

Διὰ τί τὴν χρόαν ὁ πολύπους ἐξαλλάττει;

Πότερον, ώς Θεόφραστος ἄετο, δειλόν έστι φύσει ζῶον ὅταν οὖν ταραχθή τρεπόμενον τῷ πνεύματι, συμμεταβάλλει τὸ χρῶμα καθάπερ ἄνθρωπος διὸ 25 καλ λέλεκται

22 χρόαν * hic et infra: χροιάν

'τοῦ μὲν γάο τε κακοῦ τοέπεται χοώς'.

ἢ τοῦτο πρὸς τὴν μεταβολὴν πιθανῶς λέλεκται πρὸς δὲ τὴν ἔξομοίωσιν οὐχ ίκανῶς; μεταβάλλει γὰρ οὕτως, ὥστε τὴν χρόαν αἶς ἂν πλησιάζη πέτραις Ε δροιοῦν πρὸς ὁ καὶ Πίνδαρος ἐποίησε

'ποντίου θηρός χρωτὶ μάλιστα νόον προσφέρων πάσαις πολίεσσιν δμίλει'

καλ Θέογνις

'πουλύποδος νόον ίσχε πολυχούου, ός ποτὶ πέτοη, τῆ ποοσομιλήση, τοῖος ίδεῖν ἐφάνη.'

τοῦτο δὴ καὶ τοὺς πανουργία καὶ δεινότητι ὑπερφέροντας ἔχειν τὸ ἐπιτήδευμα λέγουσιν, ὡς ὑπὲρ τοῦ λαθεῖν καὶ διαφυγεῖν τοὺς πλησίον ἐαυτοὺς ἀεὶ ἀπεικάζειν πολύποδι. ἢ καθάπερ ἐσθῆτι τῆ χρόα 15 νομίζοὖσι χρῆσθαι, ῥαδίως οὕτως ἦ βούλεται μετενδυόμενον; ἄρ' οὖν τὴν μὲν ἀρχὴν αὐτὸς ἐνδί- D δωσι τοῦ πάθους δείσας, τὰ δὲ κύρια τῆς αἰτίας ἐν ἄλλοις ἐστί; σκόπει δή, κατ' Ἐμπεδοκλέα

'γνούς ὅτι πάντων εἰσὶν ἀπορροαὶ ὅσσ' ἐγένοντο''
20 οὐ γὰρ ζώων μόνον οὐδὲ φυτῶν οὐδὲ γῆς καὶ
δαλάττης, ἀλλὰ κὰὶ λίθων ἄπεισιν ἐνδελεχῶς πολλὰ
δεύματα καὶ χαλκοῦ καὶ σιδήρου' καὶ γὰρ φθείρεται

1 Hom. N 280 5 Πίνδαφος Bergk. 1 p. 383 8 Θέογνις] idem 2 p. 140 vs. 215 ib. πουλύπου δογήν ἴσχε πολυπλόκου Theognis 14 ἢ] δν Μ 18 Ἐμπεδοκλέα] Mullach. 1 p. 10 vs. 337 19 γνῶθ' Wakefieldius ib. ἀποφοσαλ idem: ἀπόφοριαι 22 καὶ γὰρ φθέγγεται πάντα καὶ ὅδωδε τῷ ξεῖν ἀεί τι καὶ φθείρεσθαι Doehnerus

πάντα καὶ ὄδωδε τῷ δεῖν ἀεί τι καὶ φέρεσθαι συνεχώς καὶ γὰο Ελξεις ἢ ἐπιπηδήσεις ποιοῦσι ταζς άποροοαϊς, οί μεν έμπλοκάς αὐτῶν οί δε πληγάς οί δ' ώσεις τινάς καὶ περιελάσεις ύποτιθέμενοι. μάλιστα δὲ τῶν παράλων πετρῶν ἐπιρραινομένων 5 Ε καλ ψηχομένων ύπὸ τῆς θαλάττης, ἀπιέναι μέρη και θραύσματα πολλά και λεπτά είκὸς συνεχώς, ά τοις χοώμασιν άλλήλων διαφέροντα τοις μέν άλλοις ού προσίσχεται σώμασιν άλλὰ λανθάνει περιολισθάνοντα τῶν πυκνοτέρους ἔχόντων πόρους ἢ 10 διεκθέοντα των μανοτέρους. δ δε πολύπους τήν τε σάρκα προσίδειν αὐτόθεν ἀνθρηνιώδης καὶ πολύπορος και δεκτικός απορροών έστιν σταν δε δείση, τῷ πνεύματι τρεπόμενος καὶ τρέπων οἶον ἔσφιγξε τὸ σῶμα καὶ συνήγαγεν, ώστε προσδέχεσθαι καὶ 16 στέγειν ἐπιπολῆς τὰς τῶν ἐγγὸς ἀπορροάς καὶ γὰρ ή τραχύτης μετά τῆς μαλακότητος έλικας παρέχουσα Ε τοις έπιφερομένοις μέρεσι μή σκεδαννυμένοις άλλ' άθροιζομένοις και προσμένουσι, σύγχρουν άπεργάζεται τὴν ἐπιφάνειαν τοῖς ἐγγύτατ' οὖσιν. τεκμή- 80 **Qιου δε της αίτίας μέγα το μήτε τοῦτου πᾶσιυ έξο-**

¹ δλωλε W ib. φέρεσθαι idem: φθείρεσθαι 3*: ἀποςροίαις. Item lin. 18. 16. p. 389, 3 4 Doehnerus: πιριελιύσεις
6 W: ψυχομένων 7 ita supplevit W ex Longolii latina
interpretatione: λεπτὰ 10 Ambr. 11 Ε συνεχῶς ἀτ 10 Ambr.
11 Ε λοις οὐ προσέ 9 Ambr. 12 Ε σῶμα nulla lac, in Ambr.
2 Ε ἀλλὰ λανθάνει μέ 15 συνήγαγεν] συνέθησεν Doehnerus
ex Psello 19 ita supplevi partim cum W: σὺν χρῶ 14 Ε
την ἐπιφάνειαν 8 Ε τητα 2—3 Ε τεκμήριον ita Ε, συν χρῶ
12 την ἐπιφα 4 τητα τεκμήριον Ambr. Aliter alii 21 πᾶσιν
Ianoftius: πάσχειν

μοιούσθαι τοις πλησίον μήτε τον χαμαιλέοντα τοις λευκοίς χοώμασιν, άλλὰ μόνοις έκάτερον, ὧν ταις άπορροαίς πόρους συμμέτρους έχουσιν.

K'.

5 Διὰ τίν' αίτίαν τὸ τῶν ἀγρίων συῶν δάκρυον ἡδὺ τὸ δὲ τῶν ἐλάφων ἁλμυρόν ἐστι καὶ φαῦλον;

ΑΙτία δε θερμότης και ψυχρότης τούτων, και 917 ψυχρου μεν δ έλαφος περίθερμον δε και πυρώδες δ σύς. όθεν το μεν φεύγει το δ' άμύνεται τους 10 έπιόντας, ότε και μάλιστα διὰ τον θυμον έκβάλλει το δάκρυον πολλής γὰρ ἐπὶ τὰ όμματα θερμότητος φερομένης, ὡς εἴρηται

'φρίξας εὖ λοφιήν, πῦρ ὀφθαλμοῖσι δεδορκώς'
γλυκὸ γίγνεται τὸ ἀποτηκόμενον. ἔνιοι δέ φασιν,
15 ὥσπερ γάλακτος ὀρρόν, τοῦ αἵματος ταραχθέντος,
ἐκκρούεσθαι τὸ δάκρυον, ὡς Ἐμπεδοκλῆς. ἐπεὶ τοίνυν τραχὸ καὶ μέλὰν τὸ τῶν κάπρων αἷμα διὰ
θερμότητα λεπτὸν δὲ καὶ ὑδαρὲς τὸ τῶν ἐλάφων,
εἰκότως καὶ τὸ ἀποκρινόμενον ἐν τοῖς θυμοῖς καὶ Β
20 τοῖς φόβοις ἑκατέρου τοιοῦτον.

KA'.

Διὰ τί τῶν ὑῶν. αί μὲν ῆμεροι πλεονάκις τίκτουσι καὶ κατ' ἄλλον ἄλλαι χρόνον, αί δ' ἄγριαι καὶ ἄπαξ καὶ περὶ τὰς αὐτὰς ἄπασαι σχεδὸν ἡμέρας; αὖται δ' εἰσὶν ἀρχομένου Φέρους διὸ καὶ λέλεκται

μηκέτι νυκτός δειν, ή κεν τέκη άγροτέρη σδς.

13 Hom. τ 446 16 Έμπεδοκλῆς] om. Mullach. 17 τραχ \dot{v}] παχ \dot{v} W ex Longolii versione 26 incerti poetae versus

⁷Η διὰ πλήθος τροφής, ὅντως 'ἐν πλησμονή Κύπρις'; ἀφθονία γὰρ τροφής τὸ γόνιμον περίττωμα ποιεῖ καὶ φυτοῖς καὶ ζώρις αὶ μὲν οὖν ἄγριαι δι' αὐτῶν καὶ μετὰ φόβου τὴν τροφὴν ζητοῦσι, ταῖς δ' ἡμέροις ὑπάρχει διὰ παντὸς ἡ μὲν αὐτοφυὴς ἡ δ' ε C ἐκ παρασκευῆς. ἢ τὸ τῆς σχολῆς καὶ ἀσχολίας ἅμα συμβαΐνον αἴτιον; αἱ μὲν γὰρ ἀργοῦσι, μὴ βουλόμεναι πόρρω πλανᾶσθαι τῶν συφορβῶν, αἱ δ' ὀρειβατοῦσαι καὶ και περιθέουσαι τὴν τροφὴν διαφοροῦσι καὶ καταναλίσκουσιν εἰς τὸ σῶμα πᾶσαν ιῶστε διὰ τὸ 10 ἀεὶ συνεῖναι ἢ μὴ γίνεσθαι περίττωμα **, ἢ καὶ τὸ συντρέφεσθαι καὶ συναγελάζεσθαι τὰ θήλεα τοῖς ἄρρεσιν, ἀνάμνησιν ποιεῖ τῶν ἀφροδισίων καὶ συνεκκαλεῖται τὴν ὕρεξιν ιῶς ἐπ' ἀνθρώπων Ἐμπεδοκλῆς ἐποίησε

'τῷ δέ τι καὶ πόθος εἴτε διὰ πέψεως ἀμμίσγων·'

έν δε τοις ἀγρίοις, ἀποτρόφοις οὖσιν ἀλλήλων, τὸ D ἄστοργον καὶ δυσεπίμικτον ἀμβλύνει καὶ ἀνασβέννυσι τὰς ὁρμάς. ἢ καὶ τὸ λεγόμενον ὑπ' ᾿Αριστοτέλους ἀληθές ἐστιν, ὅτι ʿχλούνην' Ὅμηρος ἀνόμασε 20

¹ ὅντως γὰρ Μ. καὶ ὅντως W ib. cf. Nauck, p. 647 7 συμβαῖνον Μ: συμμένον ib. Αἴ [τιον; Αί] μὲν *: αῖ μὲν 10 ὅστε μὴ γίνεσθαι περίττωμα. ἢ τὸ ἀεὶ συντίνειν μὴ γίνεσθαι περίττωμα. ἢ τὸ ἀεὶ συντίνειν μὴ γίνεσθαι περίττωμα ἢ καὶ τὸ κε Doehnerus 11 lacunam 10 unus exhibet Ambr. Supplendum vid. hunc in modum: ὅστε διὰ τὸ ἀεὶ συνείναι ἢ μή, γίνεσθαι περίττωμα γόνιμον ἢ μή. ἢ καὶ τὸ συντρέφεσθαι κε 14 [Εμπεδοκλῆς] Mullach. 1 p. 10 vs. 328 16 τοὺς δέ τε καὶ πόθος εἶλε δι ὅψεως ἄντ ἀναμίσγων (δι ὅψιος ἀναιγθέντας Mullachius) W 18 ἀποσβένννοι? 19 Ἰριστοτέλους p. 578, 16 20 Όμηρος [Ι 539

σῦν τὸν μόνορχιν; τῶν γὰρ πλείστων φησὶ προσκνωμένων τοῖς στελέχεσι θρύπτεσθαι τοὺς ὄρχεις.

KB'.

Διὰ τί τῆς ἄρκτου φασὶ τὴν χεὶρα γλυκυτάτην ἔχειν σάρκα
5 καὶ φαγεῖν ἡδίστην;

⁷Η ότι τὰ πέττοντα τὴν τοοφὴν μάλιστα τοῦ σώματος παρέχει τὸ κρέας ἥδιστον; πέττει δὲ κάλ-λιστα τὸ διαπνέον, κινούμενον μάλιστα καὶ συγγυμναζόμενον, ώσπερ ἡ ἄρκτος τῷ μέρει τούτῳ 10 πλεΐστα κινείται καὶ γὰρ ὡς ποσὶ τοῖς ἐμπροσθίοις Ε βαδίζουσα χρῆται καὶ τρέχουσα καὶ ὡς χερσὶν ἀντιλαμβανομένη.

KΓ'.

Διὰ τί δυστίβευτος ή του ἔαρος ῶρα;
Πότερου αί κύνες, ῶς φησιν Ἐμπεδοκλῆς,
'κέμματα δηρείων μελέων μυκτῆρσιν ἐρευνῶσαι,'

15

τὰς ἀπορροὰς ἀναλαμβάνουσιν, ἃς ἐναπολείπει τὰ
θηρία τῆ ὅλη, ταύτας δὲ τοῦ ἔαρος ἐξαμαυροῦσι
καὶ συγχέουσιν αὶ πλεῖσται τῶν φυτῶν καὶ τῶν
τῶν ὑλημάτων ὀσμαί, ὑπὲρ τὴν ἄνθησιν ὑπερχεόμεναι
καὶ κεραννύμεναι, περιποτῶσι καὶ διαπλανῶσι τὰς
κύνας τῆς τῶν θηρίων ὀσμῆς ἐπιλαβέσθαι; διὸ περὶ F

⁵ καὶ φαγεῖν Turnebus: δὲ φαγεῖν 6 ἢ Duebnerus
15 πότερον] deest alterum membrum ab ἢ incipiens
16 κέμματα] πέλματα Emperius (cf. p. 520 f) de cuius coniectura nunc dubito. cf. Mullach. 1 p. 11 vs. 368 17 *:
ἀποφορίας 20 corrig. vid. partim cum Doehnero: αὶ περὶ
τὴν ἀνθησιν — περαννύμεναι τῷ ἀέρι, ἀπατῶσι καὶ διαπλανῶσι

την Αἴτνην ἐν Σικελία φασὶ μηδένα κυνηγείν πολὸ γὰρ ἀναφύεσθαι καὶ τεθηλέναι δι' ἔτους ἴον ὀρεινὸν ἐν τοις λειμῶσι, καὶ τὸν τόπον εὐωδίαν ἀεὶ κατέχουσαν ἀρπάζειν τὰς τῶν θηρίων ἀναπνοάς. λέγεται δὲ μῦθος, ὡς τὴν Κόρην ἐκείθεν ἀνθολογοῦσαν 5 Πλούτων ἀφαρπάσειε, καὶ διὰ τοῦτο τιμῶντες καὶ σεβόμενοι τὸ χωρίον ὡς ἄσυλον οὐκ ἐπιτίθενται τοῖς ἐκεῖ νεμομένοις.

$K\Delta'$.

Διὰ τί περὶ τὰς πανσελήνους ἥκιστα ταῖς ἰχνοσκοπίαις ἐπι- 10 τυγχάνουσιν;*

³Η διὰ τὴν εἰρημένην αἰτίαν; δροσοβόλοι γὰρ αί 918 πανσέληνοι· διὸ καὶ τὴν δρόσον ὁ ἀλκμὰν Διὸς δυγατέρα καὶ Σελήνης προσεῖπε ποιήσας

'Διὸς θυγάτης ἔςσα τςέφει καὶ δίας Σελάνας' 18 ή γὰς δρόσος ἀσθενής έστι καὶ ἀδρανής ὅμβρος, ἀσθενὲς δὲ καὶ τὸ τῆς σελήνης θερμόν ὅθεν ἕλκει μὲν ἀπὸ γῆς ισπες ὁ ἥλιος, ἄγειν δ' εἰς ὕψος μὴ δυναμένη μηδ' ἀναλαμβάνειν μεθίησιν.

KE'.

80

Διὰ τί τὸ δρόσιμον γενόμενον διὰ τοῦ ψύχους δυστίβευτον;

Πότερον ὅτι τὰ θηρία πόροω τῶν κοιτῶν ὀκνοῦντα προϊέναι διὰ τὸ κρύος οὐ πολλὰ ποιεῖ σημεῖα διὸ καί φασιν αὐτὰ φείδεσθαι τῶν πλησίον, ὅπως μὴ Β κακοπαθῆ πλανώμενα μακρὰν τοῦ χείμῶνος ἀλλ' 25

1 Aξτην] Ένναν Kaltwasserus 2 ζον δρεινόν] δογγανον idem 15 cf. Bergk. 3 p. 54 ib. δίας Σελάνας scripsi ex p. 659 c: Σελάνας δίας 21 scr. vid. δροσινόν ἀεὶ ἐγγύθεν ἔχη νέμεσθαι ἢ δεὶ μὴ μόνον ἔχειν ἔχνη τὸν στιβευόμενον τόπον ἀλλὰ κινεῖν τὴν ὅσφοησιν, κινεῖ δὲ λυόμενα καὶ χαλώμενα μαλακῶς ὑπὸ θεομότητος, ἡ δ' ἄγαν περίψυξις πηγνύουσα τὰς δομὰς οὐκ ἐἄ ξεῖν οὐδὲ κινεῖν τὴν ὰἴσθησιν. ὅθεν καὶ τὰ μύρα καὶ τὸν οἶνον ἤττον ὅζειν ψύχους καὶ τὰς ὀσμὰς ἐν αὐτῷ καὶ οὐκ ἐᾶ ἀναδίδοσθαι;

Ks'.

10 Διὰ τὶ τὰ ζῶα τὰς βοηθούσας δυνάμεις, ὅταν ἐν πάθει γένηται, ζητεῖ καὶ διώκει καὶ χρώμενα πολλάκις ἀφελεἴται; καθάπερ αἱ κύνες ἐσθίουσι πύαν, ἵνα τὴν χολὴν ἐξεμῶσιν αἱ δ' ὕες ἐπὶ τοὺς ποταμίους καρκίνους φέρονται, βοη- Ο θοῦνται γὰρ ἐσθίουσαι πρὸς κεφαλαλγίαν ἡ δὲ χελώνη φα15 γοῦσα τὴν σάρκα τοῦ ἔχεως δρίγανον ἐπεσθίει τὴν δ' ἄρκτον λέγουσιν ἀσωμένην τοὺς μύρμηκας ἀναλαμβάνειν τῷ γλώττη καὶ καταπίνουσαν ἀπαλλάττεσθαι τούτων δ' οὕτε πεῖρα καὶ περίπτωσις γέγονεν αὐτοῖς.

Πότερον οὖν, ὥσπερ τὰ κηρία τὴν μέλιτταν τῆ
20 ὀσμῆ καὶ τὰ κενέβψεια τὸν γῦπα κινεῖ καὶ προσάγεται πόρρωθεν, οὕτως οὖν καὶ σῦς οἱ καρκίνοι καὶ
τὴν χελώνην ἡ ὀρίγανος, αἱ δὲ μυρμηκιαὶ τὴν
ἄρκτον ὀσμαῖς καὶ δεύμασι προσφερέσι καὶ οἰκείοις
ἔλκουσιν, οὐ λογισμῷ τοῦ συμφέροντος ἀγούσης τῆς
25 αἰσθήσεως ἡ τὰς ὀρέξεις ἐπιφέρουσι τοῖς ξώοις αἱ
τῶν σωμάτων κράσεις, ὰς αἱ νόσοι ποιοῦσι, διαφό- D

⁸ διαδίδοσθαι? 12 ἐσθίονσι W: ἐσθίονσὰι ib. πόαν την W: η δταν την 16 X: μασωμένην aut μασσωμένην 21 οδν] deleverim 26 άς — ποιοῦσι W: αξ νοσοποιοῦσι

ους δριμύτητας ἢ γλυκύτητας ἢ τινας ἄλλας ἐντίκτουσαι ποιότητας ἀἡθεις καὶ ἀτόπους, τῶν ὑγοῶν τρεπομένων; ὡς δῆλόν ἐστιν ἐπὶ τῶν γυναικῶν, ὅταν κύωσι, καὶ λίθους καὶ γῆν προσφερομένων διὸ καὶ τῶν νοσούντων ταῖς ὀρέξεσιν οἱ καρίεντες ε ἰατροὶ προϊσασι τοὺς ἀσώτως ἢ σωτηρίως ἔχοντας ἱστορεῖ γοῦν Μνησίθεος ἰατρὸς ἐν ἀρχῃ πνευμονίας τὸν ἐπιθυμήσαντα κρομμύων σώζεσθαι τὸν δὲ σύκων ἀπόλλυσθαι, διὰ τὸ ταῖς κράσεσι τὰς ὀρέξεις τὰς Ε δὲ κράσεις τοῖς πάθεσιν ἔπεσθαι. πιθανὸν οὖν ἐστι 10 καὶ τῶν θηρίων τὰ μὴ παντελῶς ὀλεθρίοις μηδ' ἀναιρετικοῖς περιπίπτοντα νοσήμασι ταύτην τὴν διάθεσιν καὶ κράσιν ἴσκειν, ὑφ' ἦς ἐπὶ τὰ σώζοντα φέρεται καὶ ἄγεται ταῖς ὀρέξεσιν ἕκαστον αὐτῶν.

KZ'.

15-

Διὰ τί τὸ γλεῦνος, ἂν ὑπὸ ψύχους περιέχηται τὸ ἀγγεῖον, γλυκὸ διαμένει πολὸν χρόνου;

Πότερον ὅτι πέψις ἐστὶ τοῦ γλεύκους ἡ εἰς τὸ οἰνῶδες μεταβολὴ κωλύει δὲ τὴν πέψιν ἡ ψυχρότης, ὑπὸ δερμοῦ γὰρ ἡ πέψις ἢ τοὐναντίον, οἰκεῖός το ἐστι τῆς σταφυλῆς χυμὸς ὁ γλυκύς, διὸ καὶ πεπαίνεσθαι λέγεται τὸ γλυκὰ κιρνώμενον ἡ δὲ ψυχρό- Ττης οὐκ ἐῶσα διαπνεῖν ἀλλὰ συνέχουσα τὸ δερμόν, τὴν γλυκύτητα διατηρεῖ τοῦ γλεύκους; αῦτη δ' ἐστὶν αἰτία καὶ τῶν τρυγωμένων ὅμβρω τὸ γλεῦκος ἦττον τὰ ἀναζεῖν ἡ γὰρ ζέσις ὑπὸ δερμότητος τὴν δὲ δερμότητα κατέχει καὶ συστέλλει τὸ ψυχρόν.

4 κύωσι] κατῶσι Lenneppius cf. p. 801 a 6 ἀσώστως L. Dindorfius 22 κιονώμενον] κοινόμενον Doehnerus

KH'.

Διὰ τί τῶν θηρίων ἡ ἄριτος ἥκιστα διεσθίει τὰ δίκτνα, καίτοι καὶ λύκοι καὶ ἀλώπεκες διεσθίονσι;

Πότερον ἐνδοτάτω τοὺς ὀδόντας ἔχουσα τοῦ τα χάσματος ἥκιστα πρὸς τὰ λίνα ἐξικνεῖται, προεμπίπτει γὰρ τὰ χείλη διὰ πάχος καὶ μέγεθος: ἢ μᾶλ- 919 λον ἰσχύουσα ταῖς χερσὶν ἄμα χρῆται καὶ τῷ στόματι, ταῖς μὲν διασπῶσα τὸ λίνον τῷ δ' ἀμυνομένη το τοὺς διώκοντας; οὐδενὸς δ' ἦττον αὐτῆ βοηθοῦσιν αἱ περικαλινδήσεις. διὸ μᾶλλον ἢ διασπᾶν τὰ λίνα πραγματευομένη πολλάκις ἐκκυβιστᾶ καὶ σῷζεται, *** ἀμὴ καὶ δέρι ἡ τῶν ὀδόντων.

ΚΘ'.

15 Τίς ἡ αἰτία, δι' ἡν τὰ ψυχοὰ τῶν ὑδάτων οὐ θαυμάζομεν ἀλλὰ τὰ θερμά, καίτοι δήλον ὅτι θερμότης αἰτία τούτων ὡς ψυχρότης ἐκείνων;

Οὐ γὰο, ὡς ἔνιοι νομίζουσιν, ἡ μὲν θεομότης δύναμίς ἐστιν ἡ δὲ ψυχοότης στέρησις θεομότητος το ἐπεὶ πλειόνων αἴτιον ἐφαίνετο τὸ μὴ .ον τοῦ ὅντος. ἀλλ' ἔοικε τῷ σπανίῷ τὸ θαυμάσιον ἡ φύσις νέμουσα Β πῶς γίγνεται ζητεῖν τὸ μὴ πολλάκις γιγνόμενον.

'δοᾶς τὸν ὑψοῦ τόνδ' ἄπειοον αἰθέρα καὶ γῆν πέριξ ἔχονθ' ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις'

5 παςεμπίπτει Doehnerus 11 διὸ μᾶλλον η δι᾽ δν μᾶλλον (malim μᾶλλον νη Δία) W 13 lac. 4 Ambr. 3 E. Ένα μη καὶ δέοι τῶν δδόντων Χ. Fort. καὶ ὅςα μη καὶ δεῖ ηττον δδόντων 20 ἐπεὶ — ἐφαίνετο W: ἐπὶ πλέον ὧν — φαίνεται ib. Turnebus: πλέον ὧν (πλεόνων W) 23 Nauck. p. 668 24 ἔχοντα δ᾽ mei

όσα μεν έρχεται φέρων θεάματα νυκτός, όσον δε μεθ' ήμεραν κάλλος ἀναδείκνυσιν; οι δε πολλοι την τούτων φύσιν οὐ θαυμάζουσιν, ίριδας δε και ποικίλματα νεφών ήμερας και σέλα φηγνύμενα πομφόλυγος δίκην νυκτός ** κεκόσμηται.

۸′

Διὰ τί τῶν ἀμπέλων τὰς ἀκάρπους, τοῖς δ' ἀκρέμοσι καὶ ἔρνεσιν εὐτροφούσας τραγᾶν λέγομεν;

Ο Η δτι των τράγων οι σφόδρα πίονες ήττόν είσι γόνιμοι και μόλις ύπο πιμελής όχεύουσι; το γάρ το σπέρμα περίττωμα της τροφης έστι της τῷ σώματι προστιθεμένης όταν οὖν η ζῷον η δένδρον εὐεκτη και παχύνηται, τοῦτο σημετόν έστι τοῦ τὴν τροφην έν έαυτῷ καταναλισκομένην μηδεν η μικρόν τι και ἀγεννες περίττωμα ποιεῖν.

$\Lambda A'$.

· Διὰ τί ἄμπελος οἴνφ δαινομένη, μάλιστα τῷ ἐξ αὐτῆς, ἀναξηραίνεται;

Πότερον, ὥσπερ ἐν τοῖς πολυπόταις γίνεται φαλάκρωσις, ὑπὸ θερμότητος τοῦ οἴνου τὸ ὑγρὸν 20

2 post ἀναδείνννοιν lac. 2 litt. in E, unde fort. corr. καὶ οἱ πολλοὶ ib. δὲ W 3 οὐ δανμάζονοιν addidi partim cum W. Loco eius lac. 2—3 in E ib. *: ἔριδες 4 ἡμέρας W: ἡμέρα 5 ννικός et lacunam add. Duebnerus, W supplente: δίκην ννικός οἶς μᾶλλον νομίζονοι τὸν οὐρανὸν κενοσμήσοθαι. Fort. supplendum: δίκην ννικός, οἶς οὐρανὸς (aut τὰ ὑπὲρ γῆν) κενόσμηται 7 ἀπάρπονς — λέγομεν ita supplevit W coll. Aristot. p. 726, 2² (cf. etiam p. 546, 2²): ἀπάρπονς 5 μωσι 2 νευτο 10 αστραγαν 5 μεν libri, mensura lacunarum ex Ambr. In uno E post ἀπάρπονς sequitur lac. 40 fere litt. et deinde τῶν τράγων 9 ἡ Duebnerus: ἡ 11 τῆς τῷ idem: καὶ τῆς τῷ 17 *: αὐτῆς

έξατμίζοντος ἢ φύ ** τὸ οἰνῶδές ἐστιν, ὡς φησιν Ἐμπεδοκλῆς 'οἶνον ὑπὸ φλοιοῦ πέλεσθαι σαπὲν ἐν D ξύλω ὕδως' ὅταν οὖν ἔξωθεν οἴνφ βρέχηται, γίγνεται πῦρ ἐπὶ πῦρ τῆ ἀμπέλω καὶ τοῦ τρέφοντος ** ὁ δύναμιν ἐξίστησιν ἡ κρᾶσις ἢ στυπτικὴν φύσιν ἔχων ὁ ἄκρατος ἐνδύεται ταῖς δίζαις, καὶ τοὺς πόρους συναγαγὼν καὶ πυκνώσας οὐ διίησι τὸ ὕδωρ εἰς τὸ φυτόν, ῷ εὐθαλεῖν καὶ βλαστάνειν πέφυκεν ἢ καὶ τοῦτο μᾶλλον εἰκὸς εἶναι τῆ ἀμπέλω παρὰ τὸ φύσιν, τὸ ἐξ αὐτῆς ἀπιὸν εἰς αὐτὴν ἐπανιὸν πάλιν δέχεσθαι; τῆς γὰρ ἐν τοῖς φυτοῖς ὑγρότητος ἤνθει καί τι τρέφειν μηδὲ προστίθεσθαι μηδὲ μέρος εἶναι τοῦ φυ **

Λείπει.

XXXII

Cur inter omnes arbores sola palma contra imis positum onus adsurgit? Utrum quod ignea et spirabilis facultas, qua maxime pollet, quum tentatur

1 lac. 9 Ambr. E. η φύσει σηπτικόν Kaltwasserus probabiliter 2 Έμπεδοκλης | Mullach. 1 p. 9 vs. 288 ib. ὁπὸ Χ: ἀπὸ 4 ἐπὶ πῦς τῆ W ib. lac. 15 Ambr. 11 E. W supplevit: τρέφοντός ἐστι φθορά: ὅσπες αδ τούναντίον τὴν τοῦ οἶνον δύναμιν κὲ 8. ὁ εὐθαλεῖν W ex Psello: 1—2 εὐθαλη 4 unus Ε; εὐθαλη αυτ καὶ εὐθαλη ceteri 9 εἰκὸς εἶναι *: εἶναι 11 της γὰς ἐντὸς τοῖς φυτοῖς ὑγούτητος ἐνδεῖ εἰς τροφήν μπός τοῦς τοῖς φυτοῖς ὑγούτητος ἐνδεῖ εἰς τροφήν μπός τοῦς τοῖς τοῖς τῆς κὰς ἐν τοῖς φυτοῖς ὑγούτητος ἀνδεῖ εἰς τρος ἡθεῖται καὶ τὸ μήτε τρέφειν μήτε προστίθεσθαι μήτε μέρος εἶναι τοῦ φυτοῦ δυνάμενον 14 post λείπει οπίσει μια Ενριαιμική γεναι τοῦς αναίτος quas servavit Gyberti Long olii latina versio. Versionem graecam Volumen Fragm. continebit cf. p. 724 f.

et irritatur, sese exercens magis et magis erigit? An quoniam pondus ramos subito urgens, aerem omnem qui in his est, oppressum cedere retro cogat, qui deinde resumptis paullo viribus, adversum onus acrius rursus instat? An molles et tenerae s virgae impetum non sustinentes, quum onus quiescit, paullatim se erigunt, et speciem, quasi contra illud adsurgant, praebent?

XXXIII.

Quare aqua de puteis hausta minus alit quam quae de fonte aut caelo manat? An quia frigidior 10 magis sit et parum quoque aeris habeat? An quod salis multum immixta sibi de terra habeat; sal autem maciem, si quid aliud, facit? An quod pigra nec cursu exercita qualitatem aliquam malam adquirat, quae stirpibus et animantibus con-15 traria, in causa est quod nec bene concoquatur nec nutrire quicquam possit? Hinc et stagnantes aquae minus probae censentur, quod injurias quas vel ab aeris mala qualitate vel a terra accipiunt, digerere nequeant.

XXXIV.

Cur Zephyrus ventorum omnium celerrimus vulgo fertur, et Homerus:

'Nos quoque cum Zephyri curramus flatibus una?' An quod aere perpurgato et minime nebuloso,

22 Homerus] T 415

flare soleat? aeris enim densitas et impuritas ventorum cursum non mediocriter impedit. An quod sol radiis suis flatum frigidum perstringens, quo velocius feratur, auctor est? Quicquid enim frigidi ventorum vi contrahitur, id a calore veluti hoste superatum, longius et citius propelli credendum est.

XXXV.

Cur apes fumum ferre nequent? Quod meatus spiritus vitalis sane quam angustos habeant. At is fumo interceptus et conclusus angit et prope10 modum ad mortem apes adigit. An acredo amaritudoque fumi in causa est? gaudent enim dulcibus apes neque alio nutrimento aluntur: itaque ut contrariam et noxiam rem propter amaritudinem, fumum detestantur. Qua de causa mellarii quum 15 fumum abigendis apibus faciunt, amaras herbas, ut cicutam et centaurium, incendere solent.

XXXVI.

Cur apes citius pungunt qui stuprum dudum fecerunt? An quod animal est munditiae et elegantiae perquam studiosum; praeterea olfactus sensu valet 20 plurimum? Quum itaque impuri congressus propter impudicitiam et immoderatam libidinem soleant esse immundiores: et citius ab apibus deprehenduntur et odium vehementius adversus illos concipiunt. Unde apud Theocritum jocose Venus ad

16 cf. p. 144d et W adnot. 23 Theocritum] 1 vs. 105

Anchisen a pastore ablegatur, uti apum aculeis propter adulterium commissum pungatur:

'Te confer ad Idam, confer ad Anchisen, ubi quercus atque cypirus crescit, apum strepit atque domus melliflua bombis.' 5 Et Pindarus: 'Parvula favorum fabricatrix, quae Rhoecum pupugisti aculeo, domans illius perfidiam.'

XXXVII.

Quare canes relicto homine qui jecit, lapidem morsu insectantur? An quia neque cogitatione comprehendere quicquam nec reminisci (quibus solus homo wirtutibus valet) potest? itaque quum mente non discernat a quo injuria fuerit illata, id tantum quod ob oculos minaciter versatur, inimicum esse existimat deque eo vindictam sumere parat. An lapidem, dum per terram mittitur, feram aliquam esse autumans, pro ingenio hanc prius capere conatur, deinde quum viderit se opinione sua frustrari, hominem rursus invadit? An quod ad id quod missum fuerit, et hominem ipsum aequaliter odit, et id quod proximius est, insectatur?

XXXVIII.

Cur lupae certo anni tempore omnes intra duodecim dies pariunt? Antipater in libro de Animalibus partum lupas projicere adserit, quum glandiferae arbores florem abjiciunt, quo gustato, uteri illarum reserantur: quum ejus copia non est, partum in ipso corpore emori, nec in lucem venire posse: praeterea regiones illas a lupis non vastari, quae glandium quercuumque feraces non sunt. Quidam ad fabulam Latonae referunt, quae quum uterum ferret nec uspiam tuta prae Iunone esse posset, duodecim diebus, quibus in Delum proficiscebatur, in lupum a Iove mutata, ut deinceps omnes lupae eo ipso tempore parere possint, impetravit.

XXXIX.

Cur aqua in summa parte alba, in fundo vçro nigra spectatur? An quod profunditas nigredinis mater est, ut quae solis radios prius quam ad cam descendant, obtundat et labefactet? Superficies autem, quoniam continuo a sole afficitur, candorem luminis recipiat oportet. Quod ipsum et Empe15 docles approbat:

'et niger in fundo fluvii color exstat ab umbra, atque cavernosis itidem spectatur in antris.'

An limo plerumque oppletus fluminum marisque fundus, talem de se colorem per solis reflexum parit, quali utique is praeditus est? An probabilius est, aquam minime, quae illis est, puram et sinceram esse, sed terrea qualitate (utpote quae continuo, qua currit vel agitatur, aliquid ex ea advehat) imbutam, quum ad fundum residet, turbidiorem et minus perspicuam effici?

7 in lupam? 14 Empedocles] Mullach. 1 p. 7 vs. 253

ΕΜΦΑΙΝΟΜΕΝΟΎ ΠΡΟΣΩΠΟΎ ΤΩΙ ΚΎΚΛΩΙ ΤΗΣ ΣΕΛΗΝΗΣ.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΛΑΜΠΡΙΑΣ, ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΗΣ, ΛΕΤΚΙΟΣ, ΦΑΡΝΑΚΗΣ, δ ΣΤΛΛΑΣ, ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ; ΘΕΩΝ.

Β 1.** Ό μὲν οὖν Σύλλας 'ταῦτ'' εἶπε 'τῷ γ' ἐμῷ μύθῷ προσήκει κἀκεἴθέν ἐστι· ἀλλ' εἰ δή τι πρὸς τὰς ἀνὰ χεῖρα ταύτας καὶ διὰ στόματος πᾶσι δόξας περὶ τοῦ προσώπου τῆς σελήνης προανεκρούσασθε, 10 πρῶτον ἡδέως ἄν μοι δοκῶ πυθέσθαι'. 'τί δ' οὐκ ἐμέλλομεν' εἶπον 'ὑπὸ τῆς ἐν τούτοις ἀπορίας ἐπ' ἐκείνους ἀπωσθέντες; ὡς γὰρ οἱ ἐν νοδήμασι χρονίοις πρὸς τὰ κοινὰ βοηθήματα καὶ τὰς συνήθεις διαίτας ἀπειπόντες ἐπὶ καθαρμοὺς καὶ περίαπτα καὶ τὸ ὀνείρους τρέπονται, οῦτως ἀναγκαῖον ἐν δυσθεωρήτοις καὶ ἀπόροις σκέψεσιν, ὅταν οἱ κοινοὶ καὶ C ἔνδοξοι καὶ συνήθεις λόγοι μὴ πείθωσι, πειρᾶσθαι τῶν ἀτοπωτέρων καὶ μὴ καταφρονεῖν ἀλλ' ἐπάδειν

⁴ ΠΡΟΣΩΠΑ — ΘΕΩΝ om. ΒΕ 7 lac. add. Duebnerus, X monente ib. τῷ γ' ἐμῷ W: τῷ γὰρ ἐμῷ libri. τῷ παραμέσῷ Madvigius, potius τῷ παρ' ἐμοῦ 8 δή τι W: δεῖ τι 10 idem: προσαναπρούσασθαι 12 ταὐταις Εκείνας W

ἀτεχνῶς έαυτοῖς τὰ τῶν παλαιῶν καὶ διὰ πάντων τάληθὲς ἐξελέγχειν.'

2. "Ορᾶς γὰρ εὐθύς, ὡς ἄτοπος ὁ λέγων τὸ φαινόμενον εἶδος ἐν τῆ σελήνη πάθος εἶναι τῆς ἄψεως,

ὁ ὑπεικούσης τῆ λαμπρότητι δι' ἀσθένειαν, ὁ ** καλοῦμεν οὐ συνορῶν ὅτι πρὸς τὸν ἡλιον ἔδει τοῦτο
γίγνεσθαι μᾶλλον, ὀξὸν ἀπαντῶντα καὶ πλήκτην ·
ὅς που καὶ Ἐμπεδοκλῆς τὴν ἐκατέρων ἀποδίδωσιν
οὐκ ἀηδῶς διαφοράν

'ήλιος δξυβελής ήδ' ίλάειρα σελήνη, 10 τὸ ἐπαγωγὸν αὐτῆς καὶ [λαρὸν καὶ ἄλυπον οὕτω προσαγορεύσας · ἔπειτα λύγον ἀποδιδούς, καθ' δν αί άμυδραί και άσθενεῖς ύψεις οὐδεμίαν διαφοράν έν D τη σελήνη μορφής ένορωσιν, άλλὰ λεΐος αὐταῖς 15 άντιλάμπει καὶ περίπλεως αὐτῆς δ κύκλος, οί δ' δξύ και σφοδρόν δρώντες έξακριβούσι μάλλον καί διαστέλλουσιν έκτυπούμενα τὰ είδη τοῦ προσώπου, καὶ τῆς διαφορᾶς ἄπτονται σαφέστερον έδει γάρ, οίμαι, τούναντίον, είπες ήττωμένου πάθος ζαματος 20 έποίει την φαντασίαν. ὅπου τὸ πάσχον ἀσθενέστεοον, σαφέστερον είναι τὸ φαινόμενον. ή δ' άνωμαλία καὶ παντάπασιν έλέγχει του λόγου οὐ γὰο έστι συνεχούς σκιᾶς καὶ συγκεχυμένης όψις, άλλ' οὐ φαύλως ὑπογράφων ὁ ᾿Αγησιάναξ εἴρημε

⁵ lac. 8 B E. δ μαραυγεῖν W 10 δξυβελης Turnebus: δξυμελης cf. Mullach. 1 p. 7 vs. 240 ib. ηδ΄ ελάειρα G. Dindorfius: ηδὲ λάιρα B Ε. τερπνη δ΄ ελαρή τε Mullach. l. l. 12 οὐν ἀποδιδοὺς Emperius 19 πάθος W: πα 5 B 3 Ε 21 σαφέστερον Huttenus 23 ἔστι W: ἐπλ 24 Ήγησιάναξ Turnebus

- Ε 'πᾶσα μὲν ήδε πέριξ πυρί λάμπεται, ἐν δ' ἄρα μέσση γλαυκότερον κυάνοιο φαείνεται ἠύτε κούρης ὅμμα καὶ ὑγρὰ μέτωπα τὰ δὲ ρέθει ἄντα ἔοικεν ' ὅντως γὰρ ὑποδύεται περιιόντα τοῖς λαμπροῖς τὰ σκιερὰ καὶ πιέζει πάλιν ὑπ' αὐτῶν καὶ ἀποκοπτό- 5 μενα, καὶ ὅλως πέπλεκται δι' ἀλλήλων ¨ ὅστε γραφι- Ε΄ κὴν τὴν διατύπωσιν εἶναι τοῦ σχήματος τοῦτο δὲ καὶ πρὸς Κλέαρχον, ὁ 'Αριστύτελες, οὐκ ἀπιθά-νως ἐδόκει λέγεσθαι τὸν ὑμέτερον ὑμέτερος γὰρ ἀνήρ, 'Αριστοτέλους τοῦ παλαιοῦ γεγονὼς συνήθης, 10 εἰ καὶ πολλὰ τοῦ Περιπάτου παρέτρεψεν.'
- 3. Υπολάβόντος δὲ τοῦ Απολλωνίδου τὸν λόγον καὶ τίς ἡν ἡ δόξα τοῦ Κλεάρχου διαπυθομένου, 'παντὶ μάλλον' ἔφην 'ἀγνοεῖν ἢ σοὶ προσῆκόν ἐστι λόγον, ὥσπερ ἀφ' ἐστίας τῆς γεωμετρίας δρμώμενον το λέγει γὰρ ἀνὴρ εἰκόνας ἐσοπτρικὰς εἶναι καὶ εἴδωλα τῆς μεγάλης θαλάσσης ἐμφαινόμενα τῆ σελήνη τὸ 921 καλούμενον πρόσωπον 'ἤ τε γὰρ ἴτυς ἀνακλωμένη πολλαχόθεν ἄπτεσθαι τῶν οὐ κατ' εὐθυωρίαν δρωμένων πέφυκεν, 'ἤ τε πανσέληνος αὐτὴ πάντων 20 ἐσόπτρων δμαλότητι καὶ στιλπνότητι κάλλιστόν ἐστι καὶ καθαρώτατον. ὧσπερ οὖν τὴν ἴριν οἴεσθ' ὑμεῖς ἀνακλωμένης ἐπὶ τὸν ἥλιον τῆς ὄψεως ἐνορᾶσθαι

τῷ νέφει λαβόντι νοτερὰν ἡσυχῆ λειότητα καὶ σύντηξιν, οὕτως ἐκεῖνος ἐνορᾶσθαι τῆ σελήνη τὴν ἔξω θάλασσαν οὐκ ἐφ' ἦς ἐστι χώρας, ἀλλ'. ὅθεν ἡ κλάσις Β ἐποίησε τῆ ὄψει τὴν ἐπαφὴν αὐτῆς καὶ τὴν ἀνταύτριαν. ὡς που πάλιν ὁ ᾿Αγησιάναξ εἴρηκεν

'ἢ πόντου μέγα αῦμα καταντία κυμαίνοντος δείκελον ἰνδάλλοιτο πυριφλεγέθοντος ἐσόπτρου.' *

4. 'Ησθείς οὖν δ 'Απολλωνίδης 'ὡς ἰδιον' εἶπε 'καὶ καινὸν όλως τὸ σκευώρημα τῆς δόξης, τόλμαν 10 δέ τινα καὶ μοῦσαν ἔχοντος ἀνδοός. ἀλλὰ πῆ τὸν έλεγχον αὐτῷ ποοσῆγε'; 'ποῶτον μέν', εἶπον 'ἦ μία φύσις της έξω θαλάσσης έστί, σύρρουν καλ συνεχές ** πέλαγος, ή δ' ἔμφασις οὐ μία τῶν ἐν τῆ σελήνη μελασμάτων, άλλ' οἷον ἰσθμούς ἔχουσα, τοῦ λαμπροῦ 15. διαιρούντος καί διορίζοντος τὸ σκιερόν. δθεν έκα- Ο στου τόπου χωρισθέντος και πέρας ίδιον έχοντος, αί των φωτεινών επιβολαί τοῖς σκοτεινοῖς ύψους είκονα καὶ βάθους λαμβάνουσαι τὰς περὶ τὰ ὅμματα καί τὰ χείλη είκονας φαινομένας δμοιότατα διετύ-20 πωσαν . ώστ' ή πλείονας έξω θαλάσσας ύποληπτέον *Ισθμοῖς τισι καὶ ἡπείροις ἀπολαμβανομένας, ὑπερ* έστιν άτοπον και ψεῦδος, ἢ μιᾶς ούσης, οὐ πιθανὸν είκονα διεσπασμένην ούτως έμφαίνεσθαι. έκεῖνο

¹ σύντηξιν X: $2 B \delta E$ ξιν. Malim σύμπηξιν 4 τ $\tilde{\eta}$ όψει W: την όψιν 6 η $\tilde{\eta}$ Emperius 7 malim πυρι φιν έθοντος 8 η σθελς X: πεισθελς 10 π $\tilde{\eta}$ — προσήγε $\tilde{\eta}$ σ \tilde{v} — πρόσαγε Turnebus 11 $\tilde{\eta}$ W: εl 13 lac. 6 BE. Supplendum vid. δηλαδη 17 ύψονς — βάθονς Leonicus: \tilde{v} φονς — βάθος 19 φαινομένας ελιόνας?

μεν γαρ έρωταν ασφαλέστερον έστιν ή αποφαίνεσθαι σοῦ παρόντος, εἰ, τῆς οἰκουμένης εὖρος ἴσης καὶ μήμος, ενδέχεται πασιν ωσαύτως από της σελήνης D ὄψιν ἀνακλωμένην ἐπιθιγγάνειν τῆς θαλάσσης ** και τοις εν αυτή τη μεγάλη θαλάττη πλέουσι νη 5 Δία καὶ οἰκοῦσιν, ὥσπες Βρεττανοῖς, καὶ ταῦτα μηδὲ τής γής, ώς φατε, πρὸς τὴν σφαίραν τῆς σελήνης κέντρου λόγον έπεχούσης. τουτί μεν οὖν' ἔφην 'σὸν έργον έπισκοπεΐν την δε πρός την σελήνην τῆς όψεως κλάσιν οὐκέτι σὸν οὐδ' Ἱππάρχου καίτοι γε, 10 φίλε πρίαμ ** άλλὰ πολλοῖς οὐκ ἀρέσκει φυσιολογῶν περί τῆς ὄψεως, αὐτὴν ὁμοπαθῆ κοᾶσιν ἰσγειν Ε και σύμπηξω είκός έστι μαλλον ή πληγάς τινας καί άποπηδήσεις, οίας ἔπλαττε τῶν ἀτόμων Ἐπίκουρος. οὐκ έθελήσει δέ, οἶμαι, τὴν σελήνην έμβριθὲς ὑπο- 15 θέσθαι σώμα καλ στερεύν ύμιν δ Κλέαρχος, άλλ' άστρον αίθέριον καί φωσφόρον, ώς φατέ τοιαύτη δε την όψιν δραύειν προσήμει καὶ ἀποστρέφειν, ώστ' οίχεσθαι την ανακλασιν. εί δε προσδεϊταί τις ήμας,

² ἴσης] ἐχούσης Leonieus. ἴσον ἐχούσης? 8 πῶσαν ΒΕ 4 lac. signavit Duelnerus, Supplendum vid, καὶ τοῖς ἄλλοις vel καὶ τοῖς ἄλλη 6 μηδὲ] μέντοι vel δὲ δὴ W. Sed Madvigio iudice 'eo minus fieri id, de quo interrogatur, posse dicitur' 7 ἔφατε ΒΕ 8 post ἐπεχούσης lac. 1—2 litt. in uno Ε ib. ἔφη Χ 9 τῆς Basileensis: ἢ τῆς Ε ἢ τῆς Β 11 φίλε πρίαμ 3—4 Β 2 Ε ἀλλὰ] φίλε Λαμπρία Χ. φίλος γ' ἀνὴρ ἀλλὰ W. Supplendum vid. φίλε Λαμπρία, μέγας ἀνὴρ ἀλλὰ 12 αὐτὴν ὁμοπαθῆ] αὐτῆς, ἡν ὁμοπαθῆ W. αὐγῆ ὁμοπαθῆ. Emperius. Malim αὐ[γῆ γὰρ ταύ]την ὁμοπαθῆ 18 δὲ W ib. Φραύειν Turnebus: ἢ δραύσιν 19 εἰ δὲ παραιτεῖταί τις W. εἰ.δὲ προσδεῖταί τις αἰτίας (pro ἡμᾶς) Emperius. Fort. εἰ δέ τι προσαιτεῖταί τις ἡμᾶς

έρησόμεθα πῶς μόνον πρόσωπόν ἐστιν ἐν τῆ σελήνη τὸ τῆς θαλάσσης ἔσοπτρον, ἄλλω δ' οὐδενὶ τῶν τοσούτων ἀστέρων ἐνορᾶται· καίτοι τό γ' είκὸς * άπαιτεϊ ποὸς ἄπαντας ἢ ποὸς μηδένα τοῦτο πάσχειν 5 την ὄψιν. άλλ' ** πρὸς τὸν Δεύκιον ἔφην ἀποβλέ- F ψας, δ πρώτον έλέχθη τών ήμετέρων υπόμνησον. 5. Καὶ δ Δεύκιος 'ἀλλὰ μὴ δόξωμεν' ἔφη 'κομιδῆ ποοπηλακίζειν τον Φαρνάκην, ούτω την Στωικήν δόξαν αποοσαύδητον ύπερβαίνοντες, είπε δή τι πρός 10 τὸν ἄνδοα πάντως, ἀέρος μῖγμα καὶ μαλακοῦ πυρὸς ύποτιθέμενον την σελήνην, είθ' οίον έν γαλήνη φρίκης ύποτρεχούσης φάσκοντα τοῦ ἀέρος διαμελαίνοντος έμφασιν γίγνεσθαι μορφοειδή **.' 'χρηστως γ'' είπον 'ὧ Λεύκιε, την άτοπίαν εὐφήμοις 15 περιαμπέχεις ὀνόμασιν ούχ ούτω δ' δ έταζρος ήμων, άλλ', όπες άληθες ην, έλεγεν υπωπιάζειν αυτούς την σελήνην, σπίλων καλ μελασμών αναπιμπλάντας,

την σελήνην, σπίλων και μελασμών ἀναπιμπλάντας, όμοῦ μὲν "Αρτεμιν και 'Αθηνᾶν ἀνακαλοῦντας, όμοῦ 922 δὲ σύμμιγμα και φύραμα ποιοῦντας ἀέρος ζοφεροῦ 20 και πυρὸς ἀνθρακώδους, οὐκ ἔχουσαν ἔξαψιν οὐδ' αὐγὴν οἰκείαν, ἀλλὰ δυσκρινές τι σώμα, τυφόμενον ἀει και πυρίκαυστον ώσπερ τών κεραυνών τοὺς ἀλαμπεῖς και ψολόεντας ὑπὸ τών ποιητών προσαγορευομένους. ὅτι μέντοι πῦρ ἀνθρακώδες, οἷον

¹ ἐρησόμεθα W: χρησόμεθα 5 lac. 18 fere litt. BE. ἀλλὰ σύ γε W. Malim ἀλλὰ σύ γ' ἐάσας ταῦτα ib. ἔρην W: ἐφ' ὧν 10 παντὸς BE 13 lac. 4—5 B 5 E. τοῦ προσάπου supplet W 14 post Λεύνιε lac. 3 litt. exhibet E 15 ὑμῶν BE 16 ὁπωπιάζειν Turnebus: ὑποπιέζειν 19 σύμμιγα BE 23 ποιητῶν] cf. Hom. v 330. ξ 538

οδτοι τὸ τῆς σελήνης ποιούσιν, οὐκ ἔχει διαμονὴν ούδε σύστασιν όλως, έαν μη στερεάς ύλης και στε-Β΄ νούσης άμα καὶ τρεφούσης ἐπιλάβηται, βέλτιον οἶμαι συνοράν ένίων φιλοσόφων τούς έν παιδιά λέγοντας τὸν "Ηφαιστον εἰρῆσθαι χωλόν, ὅτι τὸ πῦρ ξύλων 5 χωρίς ώσπερ οί χωλοί βακτηρίας οὐ πρόεισιν. εί ούν ή σελήνη πῦρ ἐστι, πόθεν αὐτῆ τοσοῦτος ἐγγέγονεν ἀήρ; δ γὰρ ἄνω καὶ κύκλω φερόμενος ούτοσὶ τόπος οὐκ ἀέρος, ἀλλὰ κρείττονος οὐσίας καὶ πάντα λεπτύνειν· καὶ συνεξάπτειν φύσιν έχούσης έστίν· εί 10 δ' έγγεγονε, πῶς οὐκ οἴχεται μεταβάλλων εἰς ἕτερον είδος ύπο του πυρός έξαιθερωθείς, άλλα σώζεται καλ συνοικεί πυρλ τοσούτον χρόνον, ώσπες ήλος άραρὸς τοῖς αὐτοῖς ἀεὶ μέρεσι καὶ συγγεγομφωμένος; ἀραιῷ μὲν γὰρ ὅντι καὶ συγκεχυμένο μὴ μέ- 18 C νειν άλλὰ σφάλλεσθαι προσήκει συμπεπηγέναι δ' .ού δυνατόν άναμεμιγμένον πυρί και μήθ' ύγροϋ μετέχοντα μήτε γης, οίς μόνοις άηο συμπήγνυσθαι πέφυκεν ή δε δύμη και τον εν λίθοις άέρα και τὸν ἐν ψυχοῷ μολίβδῷ συνεκκάει, μήτι γε δὴ τὸν 20 έν πυρί δινούμενον μετά τάχους τοσούτου. και γάρ Έμπεδοκλεϊ δυσκολαίνουσι, πάγον ἀέρος χαλαζώδη ποιούντι την σελήνην ύπο της του πυρός σφαίρας. περιεχόμενον · αὐτοί δὲ τὴν σελήνην σφαζοαν οδσαν πυρὸς ἀέρα φασίν ἄλλον ἄλλη διεσπασμένον περι- 25 έχειν, καλ ταύτα μήτε δήξεις έχουσαν έν έαυτη μήτε

⁵ ξύλου ΒΕ 11 Herwerdenus: δὲ γέγονε 21 δινούμενον Turnebus: δινουμένω 22 Ἐμπεδοκλεί] om. Mullachius 25 διεσπαρμένου?

βάθη και κοιλότητας, ἄπες οι γεώδη ποιοῦντες ἀπο- D λείπουσιν, άλλ' έπιπολής δηλονότι τη κυρτότητι έπικείμενου. τοῦτο δ' έστὶ καὶ ποὸς διαμονὴν άλογον καὶ πρὸς θέαν ἀδύνατον ἐν ταῖς πανσελήνοις. διω-5 ρίσθαι γὰρ οὐκ ἔδει μέλαν καὶ σκιερόν, ἀλλ' ἀμανρουσθαι κουπτόμενον ἢ συνεκλάμπειν, ὑπὸ τοῦ ήλίου καταλαμβανομένης τῆς σελήνης. καὶ γὰο παο' ήμεν ὁ μεν έν βάθεσι και κοιλώμασι τῆς γῆς, οὖ μη δίεισιν αὐγή, διαμένει σκιώδης καὶ ἀφώτιστος: 10 δ δ' έξωθεν τῆ γῆ περικεχυμένος φέγγος ίσχει καὶ χοόαν αὐγοειδῆ· ποὸς πᾶσαν μὲν γάο ἐστι ποιότητα καὶ δύναμιν εὐκέραστος ὑπὸ μανότητος, μάλιστα δὲ Ε φωτὸς ἀν ἐπιψαύση μόνον, ως φατε, καὶ δίγη, δι' όλου τρεπόμενος έκφωτίζεται. ταὐτὸν οὖν τοῦτο κεί 15 τοζε είς βάθη τινὰ καὶ φάραγγας συνωθοῦσιν έν τῆ σελήνη τὸν ἀέρα παγκάλως ἔοικε βοηθεῖν, ὑμᾶς γε διεξελέγχει τοὺς έξ ἀέρος και πυρός οὐκ οἶδ' . ὅπως μιγνύντας αὐτῆς καὶ συναρμόζοντας τὴν σφαϊ-Qαν· οὐ γὰο οἶόν τε λείπεσθαι σκιὰν ἐπὶ τῆς ἐπι-20 φανείας, δταν δ ήλιος έπιλάμπη τῷ φωτὶ πᾶν, δπόσον καὶ ήμεῖς ἀποτεμνόμεθα τῆ ὄψει τῆς σελήνης.

6. Καὶ ὁ Φαρνάκης, ἔτι μου λέγοντος, 'τοῦτ' ἐκεῖνο·πάλιν' εἶπεν 'ἐφ' ἡμᾶς ἀφῖκται τὸ περίακτον ἐκ τῆς 'Ακαδημείας, ἐν τῷ πρὸς ἐτέρους λέγειν δια25 τρίβοντας ἐκάστοτε μὴ παρέχειν ἔλεγχον ὧν αὐτοὶ

⁴ διωρίσθαι Emperius: διορίσασθαι 5 Duebnerus: μέλανα 8 οδ] malim οἶ 9 αὐγή] αὕτη $B \to ib$, διαμένει] διαμελαίνει $B \to ib$ 14 ταὐτὸν Benselerus: ταὐτὸ ib. κεἶ Emperius: καὶ 16 παγκάλως W: πὰν παλῶς 17 γε W: τε ib. δῖ, ἐξελέγχει Emperius 22 ἔτ' ἐμοῦ? 24 ἀπαδημίας $B \to ib$

λέγουσιν, άλλ' ἀπολογουμένοις ἀεὶ χοῆσθαι μὴ κατηγοροῦσιν, ἂν ἐντυγχάνωσιν ἐμὲ δ' οὖν οὐκ ἐξάξεσθε τήμερου είς το διδόναι λόγου ων έπικαλείτε τοίς Στωικοῖς, ποίν εὐθύνας λαβεῖν παο' ὑμῶν, ἄνω τὰ κάτω τοῦ κόσμου ποιούντων. καὶ δ Δεύκιος γελά- 5 σας 'μόνον' εἶπεν 'ὧ τάν, μὴ κρίσιν ἡμῖν ἀσεβείας 928 έπαγγείλης, ώσπες 'Αρίσταρχον φετο δείν Κλεάνθης του Σάμιου ἀσεβείας προσκαλεϊσθαι τους "Ελληνας, ώς κινούντα του κόσμου την έστίαν, ὅτι τὰ φαινόμενα σώζειν άνηρ έπειρᾶτο, μένειν τον ούρα- 10 νον υποτιθέμενος, έξελίττεσθαι δε κατά λοξού κύκλου την γην, αμα και περί τον αύτης άξονα δινουμένην. ήμετς μεν οὖν οὐδεν αὐτοί παρ' αὑτῶν λέγομεν, οί δε γην υποτιθέμενοι την σελήνην, δ βέλτιστε, τί μαλλον. ύμων άνω τὰ κάτω ποιοῦσι, 15 την γην ίδουόντων ένταῦθα μετέωρον έν τῷ ἀέρι, πολλώ τινι μείζονα τῆς σελήνης οὖσαν, ὡς ἐν τοῖς έκλειπτικοῖς πάθεσιν οί μαθηματικοί καὶ ταῖς διὰ Βτοῦ σκιάσματος παρόδοις τῆς ἐποχῆς τὸ μέγεθος ἀναμετροῦσιν; ή τε γὰρ σκιὰ τῆς γῆς ἐλάττων ὑπὸ 20 μείζονος τοῦ φωτίζοντος ἀνατείνει καὶ τῆς σκιᾶς αὐτῆς λεπτὸν ὂν τὸ ἄνω καὶ στενὸν οὐδ' Όμηρον, ώς φασιν, έλαθεν, άλλὰ τὴν νύκτα 'θοήν' ὀξύτητι της σκιάς προσηγόρευσεν ύπὸ τούτου δ' όμως

¹ ἀεὶ] δεῖ BE 2 τοῖς ἐντυγχάνουσιν W. Fort. οἶς ἄν ἐντυγχάνωσιν vel ὧν ἄν ἐντ. cf. Plat. Rep. p. 531 e: δλίγοι ὧν ἐγὰ ἐντετύχηπα 7 Fabricius: ἀρίσταρχος - πλεάνθη 8 Emperius: προπαλεἴσθαι BE 9 τὰ Duebnerus 10 ἀνὴρ BE 15 ὑμῶν X: ἡμῶν 20 ἐλάττων] εἰς ἔλαττον Emperius 21 τῆς σπιᾶς] del. idem 22 ὂν τὸ] ὄντα BE 23 φασιν X: φησὶν

C

άλισκομένη ταϊς ἐκλείψεσιν ἡ σελήνη τοισὶ μόλις τοῖς αὐτῆς μεγέθεσιν ἀπαλλάττεται. σκόπει δὴ πόσων ἡ γῆ σεληνῶν ἐστιν, εἰ σκιὰν ἀφίησιν, ἦ βοαχυτάτη, πλάτος τοισέληνον. ἀλλ' ὅμως ὑπὲο τῆς τ σελήνης μὴ πέση δεδοίκατε πεοὶ δὲ τῆς γῆς ἴσως Αἰσχύλος ὑμᾶς πέπεικεν, ὡς ὁ Ἄτλας

'έστηκε, κίον' οὐρανοῦ τε καὶ χθονὸς ὤμοις ἐρείδων, ἄχθος οὐκ εὐάγκαλον '

εί τῆ μεν σελήνη κουφος ἀὴρ υποτρέχει και στερεύν 10 όγκου οὐκ ἐχέγγυος ἐνεγκεῖυ, τὴυ δὲ γῆυ κατὰ Πίνδαρον 'άδαμαντοπέδιλοι κίονες' περιέχουσι καλ διὰ τοῦτο Φαρνάκης αὐτὸς μὲν ἐν ἀδεία τοῦ πεσεῖν την γην έστιν, οίκτίσει δε τούς ύποκειμένους τη μεταφορά της σελήνης Αλθίσπας ή Ταπροβηνούς, 15 μη βάρος αὐτοῖς ἐμπέση τοσοῦτον. καίτοι τῆ μὲν σελήνη βοήθεια ποὸς τὸ μὴ πεσεῖν ἡ κίνησις αὐτὴ καί το φοιζώδες τῆς περιαγωγῆς, ώσπερ όσα ταίς D σφενδόναις έντεθέντα τῆς καταφορᾶς κώλυσιν ἴσχει την κύκλφ περιδίνησιν. άγει γαρ εκαστον ή κατά 20 φύσιν κίνησις, αν ὑπ' ἄλλου μηδενὸς ἀποστρέφηται. διὸ τὴν σελήνην οὐκ ἄγει τὸ βάρος, ὑπὸ τῆς περιφορᾶς τὴν δοπὴν ἐκκρουόμενον. ἀλλὰ μᾶλλον ἴσως λόγον είχε θαυμάζειν μένουσαν αὐτὴν παντάπασιν ώσπες ή γη καὶ ἀτςεμοῦσαν. νῦν δὲ σελήνη μὲν

¹ ταῖς] ἐν ταῖς Duebnerus 3 ἢ Madvigius: ἡ 6 ἡμᾶς BE 7 Åesch. Prom. 349 ib. κίων BE 9 εἰ] καὶ Ψ. εἶτα vertit X 11 Πίνδαρον] Bergk. 1 p. 402 14 τἢ καταφορῷ Turnebus 21 οὐ κατάγει? 24 ἀτρεμοῦσαν Emperius: ἄτρεπτος ἄν cf. p. 926a. 939a ib. δὲ | δ' ἡ?

έχει μεγάλην αἰτίαν ποῦ δεῦρο μὴ φέρεσθαι· τὴν δε γην, ετέρας κινήσεως άμοιρον οὖσαν, είκὸς ην μόνω τῷ βαρύνοντι κινεῖν βαρυτέρα δ' ἐστὶ τῆς σελήνης ούχ όσφ μείζων, άλλ' έτι μαλλον, άτε δή Ε διὰ θερμότητα καὶ πύρωσιν έλαφρᾶς γεγενημένης. 5 όλως δ' ἔοικεν έξ ὧν λέγεις ή σελήνη μαλλον, εί πύο έστι, γης δείσθαι και ύλης, έν ή βέβηκε και προσπέφυκε και συνέχει και ζωπυρεί την δύναμιν. οὐ γὰρ ἔστι πῦρ χωρὶς ὕλης διανοηθῆναι σωζόμενον· γην δέ φατε ύμεζε άνευ βάσεως καὶ δίζης 10 διαμένειν.' 'πάνυ μεν οὖν' εἶπεν ὁ Φαρνάκης 'τὸν μέσον τόπον έχουσαν, ώσπες αὐτή οἰκείον καὶ κατά φύσιν οὖτος γάρ ἐστι, περὶ ον ἀντερείδει πάντα τὰ βάρη φέποντα καὶ φέρεται καὶ συννεύει παντα-Ε χύθεν η δ' ἄνω χώρα πᾶσα, κάν τι δέξηται γεῶδες 16 ύπὸ βίας ἀναρριφέν, εὐθὸς ἐκθλίβει δεῦρο, μᾶλλον δ' ἀφίησιν, ή πέφυκεν οίκεία δοπή καταφερόμενον.'

7. Ποὸς τοῦτ' ἐγὰ τῷ Δευκίῷ χοόνον ἐγγενέσθαι βουλόμενος ἀναμιμνησκομένῷ, τὸν Θέωνα καλέσας 'τίς' ἔφην 'ὧ Θέων, εἴοηκε τῶν τραγικῶν ὡς ἰατροί 20

'πικοάν πικοοίς κλύζουσι φαρμάκοις χολήν;"

ἀποιοιναμένου δὲ τοῦ Θέωνος ὅτι Σοφοκλῆς, 'καὶ δοτέον' εἶπον 'ὑπ' ἀνάγιης ἐκείνοις · φιλοσόφων δ' οὐκ ἀκουστέον, ὰν τὰ παράδοξα παραδόξοις ἀμύνε-σθαι βούλωνται καὶ μαχόμενοι πρὸς τὰ θαυμάσια 25

¹¹ τὸν μέσον — κατὰ φύσιν \dot{W} : τὸν οἰκεῖον καὶ κατὰ φύσιν τόπον ἔχονσαν ὥσπερ αὐτὴ τὸν μέσον \dot{B} \dot{E} 12 αὐτῆς? 21 Nauck, p. 312

των δογμάτων άτοπώτερα καί θαυμασιώτερα πλάττωσιν, ώσπες οὖτοι τὴν ἐπὶ τὸ μέσον φοςὰν εἰσά- 924 γουσιν. ή τι παράδοξον οὐκ ἔνεστιν; οὐχὶ τὴν γῆν σφαΐοαν είναι, τηλικαύτα βάθη και ύψη και άνωε μαλίας έχουσαν; οὐκ ἀντίποδας οἰκεῖν, ὥσπεο θοίπας ἢ γάλεώτας τραπέντα ἄνω τὰ κάτω τῆ γῆ προσισχομένους; ήμᾶς δ' αὐτοὺς μὴ ποὸς ὀοθὰς βεβηκότας άλλὰ πλαγίους ἐπιμένειν ἀπονεύοντας ώσπεο οί μεθύοντες; οὐ μύδρους χιλιοταλάντους διὰ βάθους. 10 τῆς γῆς φερομένους, ὅταν ἐξίκωνται πρὸς τὸ μέσον, ίστασθαι, μηδενὸς ἀπαντῶντος μηδ' ὑπερείδοντος: εί δε δύμη κάτω φερόμενοι το μέσον υπερβάλλοιεν, αὖθις ὀπίσω στοέφεσθαι καὶ ἀνακάμπτειν ἀπ' αὐτῶν; Β οὐ τμήματα δοκῶν ἀποπρισθέντα τῆς γῆς έκατέρω-15 θεν μη φέρεσθαι κάτω διὰ παντός, άλλὰ προσπίπτοντα πρός την γην έξωθεν είσω διωθείσθαι καί άποκούπτεσθαι περί τὸ μέσου; οὐ δεῦμα λάβρου ύδατος κάτω φερόμενον εί πρός το μέσον έλθοι σημεΐον, ὅπες αὐτοὶ λέγουσιν ἀσώματον, ἵστασθαι 20 περικρεμαννύμενον ή κύκλω περιπολείν, άπαυστον αλώραν καλ ακατάπαυστον αλώρούμενον; οὐδὲ γὰρ Ο ψευδως ένια τούτων βιάσαιτο άν τις αύτον είς το δυνατόν τη έπινοία καταστήσαι. τοῦτο γάρ έστι

τὰ ἄνω κάτω καὶ πάντα τραπέμπαλιν εἶναι, τῶν ἄχρι τοῦ μέσου κάτω τῶν δ' ὑπὸ τὸ μέσον αὖ πάλιν ἄνω γιγνομένων "ῶστ', εἴ τις συμπαθεία τῆς γῆς τὸ μέσον αὐτῆς ἔχων σταίη περὶ τὸν ὀμφαλόν, ἄμα καὶ τὴν κεφαλὴν ἄνω καὶ τοὺς πόδας ἄνω ὁ ἔχειν τὸν αὐτόν κὰν μὲν διασκάπτη τις τὸν ἐπέκινα τόπον, ἀνακύπτον αὐτοῦ τὸ ** εἶναι καὶ κάτω ἄνωθεν ἕλκεσθαι τὸν ἀνασκαπτόμενον εἰ δὲ δὴ τούτω τις ἀντιβεβηκὸς νοοῖτο, τοὺς ἀμφοτέρων ᾶμα πόδας ἄνω γίγνεσθαι καὶ λέγεσθαι.

8. Τοιούτων μέντοι και τοσούτων παραδοξολο
D γιών οὐ μὰ Δία πήραν, ἀλλὰ θαυματοποιοῦ τινος ἀποσκευὴν και πυλαίαν κατανωτισάμενοι και παρέλκοντες ἐτέρους φασὶ γελοιάζειν ἄνω τὴν σελήνην,
γῆν οὖσαν, ἐνιδρύοντας οὐχ ὅπου τὸ μέσον ἐστί. is
καίτοι γ' εἰ πᾶν σῶμα ἐμβριθὲς εἰς τὸ αὐτὸ συννεύει καὶ πρὸς τὸ αὐτοῦ μέσον ἀντερείδει πᾶσι τοῖς
μορίοις, οὐχ ὡς μέσον οὖσα τοῦ παντὸς ἡ γῆ μᾶλλον ἢ ὡς ὅλον οἰκειώσεται μέρη αὐτῆς ὅντα τὰ
βάρη καὶ τεκμήριον ** ἔσται τῶν ξεπόντων οὐ τῆ 20

1 καὶ Ψ: κὰν ib. τραπέμπαλιν*: τραπέντα πάλιν. Idem vitium corr. L. Dindorius in Di. Cassi. 47, 40 3 συμπιεσθείς (malim έμπιεσθείς) τῆ γῆ Ψ 6 μὲν Leonicus: μὴ 7 6—7 Β 8 Ε ἀναπύπτειν αὐτοῦ τὸ σῶμα Επρετίμε. ἀναπύπτον αὐτοῦ τὰ σῶμα ταὐτὸν εἶναι Benselerus. Malim ἀναπόπτον αὐτοῦ τὸ σῶμα ταὐτὸν εἶναι καὶ κάτω καὶ ἄνω καὶ ἄνωθεν Ελιεσθαι 8 καὶ ἄνωθεν Βenselerus ib. τὸν] τὸ idem 12 πήραν Turnebi Exemplum πέῖραν 13 πιο ἐνωνες Κειξινασσστικ 14 γελοιάζειν Turnebus: πιὶς : 15 h. το ενιδούοντες 16 εἰς έαντὸ Ψ 17 *: ἀὐτοὺ 19 μερεσιν αὐτῆς Benselerus 20 lac. 14 Β 10 Ε. Surplendum vid. καὶ τεκμήριον ἐκ τῶν βαρέων ἔσται τῶν ἐπον τῆς Madvigius: τῆ τῆς

γη μεσότητος πρὸς τὸν κόσμον, ἀλλὰ πρὸς τὴν γῆν Ε κοινωνίας τινός καὶ συμφυΐας τοῖς ἀπωσμένοις αὐτῆς εἶτα πάλιν καταφερομένοις. ὡς γὰρ ὁ ἡλιος είς έαυτον έπιστρέφει τὰ μέρη έξ ὧν συνέστηκε, 5 καὶ ή γῆ τὸν λίθον ὥσπες ἴδιον καὶ προσήκοντα δέχεται και φέρει πρός έκεϊνον. όθεν ένοῦται τῷ χρόνω καὶ συμφύεται πρὸς αὐτὴν τῶν τοιούτων έκαστον. εί δέ τι τυγχάνει σωμα τῆ γῆ μὴ ποοσνενεμημένον ἀπ' ἀρχῆς μηδ' ἀπεσπασμένον, ἀλλά που 10 καθ' αύτὸ σύστασιν ἔσχεν ἰδίαν καὶ φύσιν, ὡς φαΐεν αν έκεῖνοι την σελήνην, τί κωλύει χωρίς εἶναι Ε καλ μένειν περλ αύτό, τοις αύτοῦ πεπιεσμένον μέοεσι καὶ συμπεπεδημένου; ούτε γὰο ἡ γῆ μέσον οὖσα δείκνυται τοῦ παντὸς ή τε πρὸς τὴν γῆν τῶν 15 ένταῦθα συνέρεισις καὶ σύστασις ύφηγεῖται τὸν τρόπον, ῷ μένειν τὰ ἐκεὶ συμπεσόντα πρὸς τὴν σελήνην είκος έστιν. δ δε πάντα τὰ γεώδη καί βαρέα συνελαύνων είς μίαν χώραν καὶ μέρη ποιῶν ένὸς σώματος, οὐχ δρῶ διὰ τί τοῖς κούφοις τὴν αὐτὴν 20 ανάγκην οὐκ ανταποδίδωσιν, αλλ' έᾳ χωρίς εἶναι συστάσεις πυρός τοσαύτας και οὐ πάντας είς ταὐτὸ συνάγων τοὺς ἀστέρας σαφώς οἴεται δεῖν καὶ σώμα κοινὸν εἶναι τῶν ἀνωφερῶν καὶ φλογοειδῶν ἀπάντων.

⁵ ίδιον καὶ W: lac. 7–8 B 4 E 6 καὶ καταφερή πρὸς τὸ οἰκεῖον Emperius; malim καὶ φέρει πρὸς τὸ οἰκεῖον ib. πρὸς μαος 9 που] τοῦ ΒΕ 10 αὐτὸ] αὐτὸ Β Ε 12 αὐτοῦ? 15 W: συναίρεσις 21 ταὐτὸ Duebnerus: τοῦτο 22 σαφῶς — δεῖν καὶ] vel delendum καὶ vel corrigendum καὶ φῶς δὴ — ἐν καὶ monet W σαφῶς] ὰ φῶς Turnebus ib. δεῖν είναι σῶμα κοινὸν τῶν ἀνωφερῶν Doehnerus 23 Turnebi Exemplum: ἀναφορῶν

925 9. ''Αλλ' ήλιον μεν ἀπλέτους μυριάδας ἀπέχειν τῆς ἄνω περιφορᾶς φατε' εἶπον 'ὧ φίλε 'Απολλωνίδη, καὶ φωσφόρον ἐπ' αὐτῷ καὶ στίλβοντα καὶ τοὺς ἄλλους πλάνητας ὑφιεμένους τε τῶν ἀπλανῶν και πρός άλλήλους έν διαστάσεσι μεγάλους φέρεσθαι. Β τοῖς δὲ βαρέσι καὶ γεώδεσιν οὐδεμίαν οἴεσθε τὸν κόσμον εὐουχωρίαν παρέχειν ἐν ἑαυτῷ καὶ διάστασιν. δράτε δτι γελοϊόν έστιν, εί γην οὐ φήσομεν είναι την σελήνην, δτι της κάτω χώρας ἀφέστηκεν, ἄστρον Β δε φήσομεν, δρώντες ἀπωσμένην της ἄνω περιφοράς το μυριάσι σταδίων τοσαύταις και ώσπες είς βυθόν τινα καταδεδυκυταν των μέν γ' άστρων κατωτέρω τοσοῦτόν ἐστιν, ὅσον οὐκ ἄν τις εἶποι μέτρον, ἀλλ' έπιλείπουσιν ύμᾶς τοὺς μαθηματικοὺς ἐκλογιζομένους οί ἀριθμοί, της δε γης τρόπον τινά ψαύει καὶ περι- 15 φερομένη πλησίον

'ἄρματος ώσπερ ἀν ἴχνος ελίσσεται' φησιν Έμπεδοκλής

'ή τε περί ἄκραν **'

οὐδὲ γὰο τὴν σκιὰν αὐτῆς ὑπερβάλλει πολλάκις ἐπὶ το μικρὸν αἰρομένην τῷ παμμέγεθες εἶναι τὸ φωτίζον ἀλλ' οὕτως ἔοικεν ἐν χρῷ καὶ σχεδὸν ἐν ἀγκάλαις τῆς γῆς περιπολεῖν, ὥστ' ἀντιφράττεσθαι πρὸς τὸν Κηἰον ὑπ' αὐτῆς, μὴ ὑπεραίρουσα τὸν σκιερὸν καὶ

6 hadési BE 11 nal* ib. slg W 14 óµãg X: η µãg 17 àν' ἴχνος ελίσσεται W: ἴχνος ἀνελίσσεται libri. &ς ἴχνος απερί γ $\tilde{\eta}$ ν ἀνελίσσεται ἄνραν Mullach. 1 p. 7 vs. 246 τε] $\tilde{\eta}$ W. Lac. 24—25 B 18 E 21 W: αλοφένη

χθόνιον καὶ νυκτέριον τοῦτον τόπον, δε γῆς κλῆρός έστι. διὸ λεκτέον οἶμαι θαρροῦντας έν τοῖς τῆς γῆς δροις εἶναι τὴν σελήνην ὑπὸ τῶν ἄκρων αὐτῆς ἐπιπροσθουμένην.

10. Επόπει δε τους άλλους άφεις απλανείς παι πλάνητας, ὰ δείχνυσιν 'Αρίσταρχος έν τῷ Περὶ μεγεθών και αποστημάτων δτι το του ήλίου απόστημα • τοῦ ἀποστήματος τῆς σελήνης' δ ἀφέστηκεν ήμῶν 'πλέον μεν ή δικωκαιδεκαπλάσιον έλαττον δ' ή είκοσα- D 10 πλάσιου, έστι ' καίτοι δ την σελήνην έπλ μηκιστον αίοων ἀπέχειν φησίν ήμων εξ καί πεντηκονταπλάσιον της έκ του κέντρου της γης. αύτη δ' έστι τεσσάρων μυριάδων και κατά τούς μέσως άναμετρούντας και άπὸ ταύτης συλλογιζομένοις ἀπέχει ὁ ήλιος τῆς σε-15 λήνης πλέον ἢ τετρακισχιλίας τριάκοντα μυριάδας. ούτως απώκισται του ήλίου δια βάρος και τοσούτο τῆ γῆ προσκεχώρηκεν, ώστε, εί τοῖς τόποις τὰς οὐσίας διαιφετέον, ή γης μοΐοα καὶ ώρα προσκαλεϊται σελήνην και τοις περί γην πράγμασι και σώμασιν έπί-20 δικός έστι κατ' άγχιστείαν καὶ γειτνίασιν. καὶ οὐδέν, Ε οίμαι, πλημμελούμεν, ότι τοις άνω προσαγορενομένοις βάθος τοσούτο καὶ διάστημα διδόντες ἀπολείπομέν τινα καί τῷ κάτω περιδρομήν καί πλάτος, . δσον έστιν ἀπὸ γῆς ἐπὶ σελήνην οὔτε γὰο ὁ τὴν 35 άκραν ἐπιφάνειαν τοῦ οὐρανοῦ μόνην ἄνω τάλλα δε κάτω προσαγορεύων άπαντα μέτριός έστιν, ούθ' δ τη νη μαλλον δ' δ τῷ κέντὸς τὸ κάτω περιγράφων

9 πλέον | μείζον Aristarchus p.5 (ed. Nizze, Stralsund 1856)
12 τῆς] τῆς εὐθείας τῆς?
18 ὅρα] χώρα Turnebus
Plutarchi Moralia. Vol. Ϋ.
27

ἀνεκτός ἀλλὰ καὶ κινητικο ** ταύτη διάστημα τὸ δέον ἐπιχωροῦντος τοῦ κόσμου διὰ μέγεθος. πρὸς δὲ τὸν ἀξιοῦντα πᾶν εὐθὺς ἄνω καὶ μετέωρον εἶναι τὸ ἀπὸ τῆς γῆς ἕτερος ἀντηχεῖ πάλιν εὐθὺς εἶναι Ε κάτω τὸ ἀπὸ τῆς ἀπλανοῦς περιφορᾶς.'

11. "Όλως δε πως λέγεται και τίνος ή γη μέση κεϊται; τὸ γὰο πὰν ἄπειοόν ἐστι, τῷ δ' ἀπείοφ μήτ' άρχην έχοντι μήτε πέρας οὐ προσήκει μέσον έχειν. πέρας γάρ τι καὶ τὸ μέσον, ἡ δ' ἀπειρία περάτων στέρησις. δ δὲ μὴ τοῦ παντὸς ἀλλὰ τοῦ κόσμου 10 μέσην είναι την γην άποφαινόμενος ήδύς έστιν, εί μη και τον κόσμον αυτον ένέχεσθαι ταζε αυταζε ἀπορίαις νομίζει το γαρ παν οὐδε τούτω μέσην ἀπέλιπεν, ἀλλ' ἀνέστιος καὶ ἀνίδουτός ἐστιν ἐν 926 ἀπείρφ κενφ.φερόμενος πρός οὐδεν οίκεῖον, ἢ ἄλλην 15 τινά του μένειν ευράμενος αίτίαν έστηκεν, οὐ κατά την του τόπου φύσιν. δμοια και περί γης και περί σελήνης εἰκάζειν τινὶ πάρεστιν, ὡς ἐτέρα τινὶ ψυχή και φύσει μαλλον ** διαφορά της μεν ατρεμούσης ένταῦθα τῆς δὲ καὶ φερομένης. ἄνευ δὲ τούτων, 10 'δοα μή μέγα τι λέληθεν αὐτούς' εί γὰο δ τι ἀν καλ δπωσούν έκτὸς γένηται του κέντρου τής γής άνω έστίν, οὐδέν έστι τοῦ κόσμου κάτω μέρος, άλλ'

¹ lac. 1—2 B 2 E. αλλά και κινητικού ταύτη διαστήματος δέον Emperius. αλλά και έκείνη και (malim αλλά κάκείνη τι και) ταύτη διάστημα δοτέον Madvigius 18 τοῦτο μέσην ΒΕ. τούτο μέσην γῆν W 15. ἢ Turnebus: εἰ 19 lac. 8 B 6 E. ὡς ἐτέρα τινὶ ψυχικῆ μᾶλλον ἢ φυσικῆ και τοπικῆ διαφορᾶ W. Suppleverim μᾶλλον ἢ τόπου διαφορᾶ 20 δὲ καὶ] δ' ἐκεὶ Μαdvigius 21 δ τι ἀν, καὶ όπωσοῦν Duebnerus: ὁπωσοῦν και ὅτι ἀν 23 ἐστιν ἄνω Benselerus

άνω και ή γη και τὰ ἐπι γης και πᾶν ἁπιῶς σῶμα τὸ κέντοφ περιεστηκὸς ἢ περικείμενον ἄνω γίγνεται Β κάτω δε μόνον εν, το ἀσώματον σημεῖον έκεῖνο, δ πρός πάσαν άντικεῖσθαι την τοῦ κόσμου φύσιν ε άναγκαϊου· εί γε δή το κάτω πρός το άνω κατά φύσιν αντίκειται. καλ οὐ τοῦτο μόνον τὸ άτοπον, άλλα και την αιτίαν απόλλυσι τα βάρη, δι' ην δεύρο καταρρέπει και φέρεται σωμα μεν γαρ οὐδέν έστι κάτω πρός δ κινεϊται, τὸ δ' ἀσώματον οὕτ' είκὸς 10 ούτε βούλονται τοσαύτην έχειν δύναμιν, ώστε πάντα κατατείνειν έφ' έαυτό και περί αυτό συνέχειν. άλλ' βλως άλογον ευρίσκεται και μαχύμενον τοις πράγμασι τὸ ἄνω τὸν κόσμον ὅλον εἶναι, τὸ δὲ κάτω μηδεν άλλ' ή πέρας ἀσώματον καὶ ἀδιάστατον. ι έκεινο δ' εύλογον, ως λέγομεν ήμεις, τῷ τ' ἄνω χώραν και τῷ κάτω πολλήν και πλάτος ἔχουσαν διηρήσθαι.

12. 'Οὐ μὴν ἀλλὰ θέντες, εί βούλει, παρὰ φύσιν C
ἐν οὐρανῷ τοῖς γεώδεσι τὰς κινήσεις ὑπάρχειν,
20 ἀτρέμα, μὴ τραγικῶς, ἀλλὰ πράως σκοπῶμεν, ὅτι
τοῦτο τὴν σελήνην οὐ δείκνυσι γῆν μὴ οὖσαν ἀλλὰ
γῆν ὅπου μὴ πέφυκεν οὖσαν ἐπεί καὶ τὸ πῦρ τὸ
Αἰτναῖον ὑπὸ γῆν παρὰ φύσιν ἐστίν, ἀλλὰ πῦρ
ἐστι καὶ τὸ πνεῦμα τοῖς ἀσκοῖς περιληφθέν ἐστι
25 μὲν ἀνωφερὲς φύσει καὶ κοῦφον, ῆκει δ' ὅπου μὴ
πέφυκεν ὑπ' ἀνάγκης. αὐτὴ δ' ἡ ψυχή, πρὸς Διός'
εἶπον 'οὐ παρὰ φύσιν τῷ σώματι συνεῖρκται βρα-

³ μ óvov Madvigius: μ óvov öv 6 τ ò] del. idem 12 $\Im \log$ Emperius: $\Im \mu$ os

δεϊ ταχεία καὶ ψυχοῷ πυρώδης, ώσπερ ύμεις φατε, καὶ ἀόρατος αἰσθητῷ; διὰ τοῦτ' οὖν σώματι ψυχὴν μή λέγωμεν είναι μηδὲ νοῦ χοῆμα θεῖον ὑπὸ βοί-D δους ή πάχους, οὐρανόν τε πάντα καὶ γῆν καὶ δάλασσαν έν ταὐτῷ περιπολοῦντα καὶ διιπτάμενον, εἰς s σάρκας ήμειν και νεύρα και μυελούς και παθέων μυρίων μεστάς ύγρότητας. δ δὲ Ζεὺς ήμζυ ούτος οὐ τῆ μὲν αὐτοῦ φύσει χοώμενος εν ἐστι μέγα πῦς καί συνεχές, νυνί δ' ύφετται και κέπαμπται καί διεσχημάτισται, παν χοωμα γεγονώς και γιγνόμενος 10 έν ταϊς μεταβολαϊς; ὥσθ' ὅρα καὶ σκόπει, δαιμόνιε. μή μεθιστάς και ἀπάγων ξκαστον, ὅπου πέφυκεν Ε είναι, διάλυσίν τινα κόσμου φιλοσοφής και το νείκος έπάγης τὸ Ἐμπεδοκλέους τοῖς πράγμασι· μᾶλλον δὲ τούς παλαιούς κινής Τιτάνας έπὶ τὴν φύσιν καὶ 15 Γίγαντας καὶ τὴν μυθικὴν ἐκείνην καὶ φοβεράν ἀκοσμίαν καὶ πλημμέλειαν ἐπιδεῖν ποθῆς, χωρίς τὸ βαρὸ

΄ ἔνθ' οὕτ' ἠελίοιο δεδίσκεται ἀγλαὸν εἶδος;
οὐδὲ μὲν οὐδ' αἴης λάσιον γένος, οὐδὲ θάλασσα' 20
ῶς φησιν Ἐμπεδοκλῆς οὐ γῆ θερμότητος μετεῖχεν,
Ε οὐχ ὕδὰρ πνεύματος, οὐκ ἄνω τι τῶν βαρέων, οὐ

παν και χωρίς τιθείς το κουφον

³ μηδὲ νοῦ Emperius: μηδὲν οὐ. Ceterum locus est sanus: "neque igitur dicamus mentem divinam — propter gravitatem et crassitiem devenisse in carnes, ossa" cett. nam mens neque gravis neque crassa est 4 ἢ] εἰ ΒΕ 5 W: διιστάμενον 6 παθῶν? 7 Emperius: μετὰ ὑγούτητος 13 malim φιλοσοφείς — ἐπάγεις — πινείς — ποθείς 18 τιθείς *: 3—4 Β 7 Ε cf. Mullach. 1 vs. 171 19 οῦτ οὐο Βergkius ib. δεδίσκεται Karstenius: δεδίττεται libri. διείδεται Mullachius 20 γένος] δέμας Karstenius. μένος Bergkius

κάτω τι τῶν κούφων, ἀλλ' ἄκρατοι καὶ ἄστοργοι καὶ μονάδες αἱ τῶν ὅλων ἀρχαί, μὴ προσιέμεναι σύγκρισιν ἐτέρου πρὸς ἔτερον μηδὲ κοινωνίαν, ἀλλὰ φεύγουσαι καὶ ἀποστρεφόμεναι καὶ φερόμεναι φορὰς ὁ ἰδίας καὶ αὐθάδεις οὕτως εἶχον, ὡς ἔχει πᾶν οῦ θεὸς ἄπεστι, κατὰ Πλάτωνα, τουτέστιν, ὡς ἔχει τὰ σώματα, νοῦ καὶ ψυχῆς ἀπολιπούσης ἀχρι οὖ τὸ ἱμερτὸν ἤκεν ἐπὶ τὴν φύσιν ἐκ προνοίας, φιλότητος ἐγγενομένης καὶ ᾿Αφροδίτης καὶ ὙΕρωτος, ὡς Ἐμπε- 927 το δοκλῆς λέγει καὶ Παρμενίδης καὶ Ἡσίοδος, ἵνα καὶ τόπους ἀμείψαντα καὶ δυνάμεις ἀπ' ἀλλήλων μεταλαβόντα καὶ τὰ μὲν κινήσεως τὰ δὲ μονῆς ἀνάγκαις ἐνδεθέντα καὶ καταβιασθέντα πρὸς τὸ βέλτιον; ἔξο οὖ πέφυκεν, ἐνδοῦναι καὶ μεταστῆναι ** ἀρμονίαν . 15 καὶ κοινωνίαν ἀπεργάσηται τοῦ παντός.'

13. 'Ε΄ μεν γὰρ. οὐδ' ἄλλο τι τῶν τοῦ κόσμον μερῶν παρὰ φύσιν ἔσχεν, ἀλλ' ἔκαστον ἢ πέφυκε κεῖται, μηδεμιᾶς μεθιδούσεως μηδε μετακοσμήσεως δεόμενον μηδ' ἐν ἀρχἢ δεηθέν, ἀπορῶ τί τῆς προ-20 νοίας ἔργον ἐστὶν ἢ τίνος γέγονε ποιητὴς καὶ πατὴρ Βολημιουργὸς ὁ Ζεὸς ὁ ἀριστοτέχνας. οὐ γὰρ ἐν στρατοπέδω τακτικῶν ὕφελος, εἴπερ εἰδείη τῶν στρατιωτῶν ἔκαστος ἀφ' ἐαυτοῦ τάξιν τε καὶ χώραν κατὰ καιρόν, οὖ δεῖ, λαβεῖν καὶ διαφυλάσσειν οὐδὲ κη-

⁸ σύγκοασιν? 6 Πλάτωνα] locum non inveni 7*: ἄχρις 8 διμα προνοίας Emperius 10 Ἡσίοδος] Theog. 120. 195. 14 lac. 9-10 B 7 E. ἀρξάμενα supplet W. τάξιν καί? 17 είχεν Emperius 21 ὁ ἀριστοτέχνας] cf. Bergk. 1 p. 888 23 πατὰ παιρὸν Madvigius: καί καιρὸν

πουρών οὐδ' οἰκοδόμων, εί πῆ μὲν αὐτὸ τὸ ὕδωρ άφ' αύτοῦ πέφυκεν ἐπιέναι τοῖς δεομένοις καὶ κατάρδειν έπιροέον, πῆ δὲ πλίνθοι καὶ ξύλα καὶ λίθοι ταῖς κατὰ φύσιν χρώμενα δοπαῖς καὶ νεύσεσιν έξ έαυτών καταλαμβάνειν την προσήκουσαν άρμονίαν τ και χώραν. εί δ' οὖτος μεν ἄντικρυς ἀναιρεῖ τὴν C πρόνοιαν δ λόγος, τῷ θεῷ δ' ἡ τάξις τῶν ὄντων προσήκει και το διαιρείν, τί θαυμαστον ούτω τετάχθαι και διηρμόσθαι την φύσιν, ώς ένταῦθα μέν πύο έκει δ' ἄστρα, και πάλιν ένταῦθα μεν γην άνω 10 δε σελήνην ίδοῦσθαι, βεβαιοτέρω τοῦ κατά φύσιν τῷ κατὰ λόγον δεσμῷ περιληφθεϊσαν; ὡς, εἴ γε πάντα δεϊ ταϊς κατά φύσιν δοπαϊς χρήσθαι καί φέρεσθαι καθ' δ πέφυκε, μήθ' ήλιος κυκλοφορείσθω μήτε φωσφόρος μηδε των άλλων αστέρων μηδείς 16 άνω γάο οὐ κύκλω τὰ κοῦφα καὶ πυροειδῆ κινεῖσθαι πέφυκεν. εί δε τοιαύτην έξαλλαγην ή φύσις έχει παρά τὸν τόπον, ώστ' ἐνταῦθα μὲν ἄνω φαίνεσθαι φερόμενον το πύρ, δταν δ' είς τον ούρανον παράγένηται, τῆ δίνη συμπεριστρέφεσθαι, τί θαυμαστόν 20 εί και τοις βαρέσι και γεώδεσιν έκει γενομένοις D συμβέβηκεν ώσαύτως εἰς ἄλλο κινήσεως εἶδος ὑπὸ του περιέχοντος έκνενικήσθαι; οὐ γάρ δή των μέν έλαφοων την άνω φοράν άφαιρεῖσθαι τῷ οὐρανῷ

² έπεφύνει Emperius ib. idem: ἐπεῖναι 4 Turnebus: τοοπαῖς 8 καὶ διαίρεσις Emperius ib. το Duebnerus 12 W: δεσμωτηρίω ληφθεῖσαν 14 μήθ' *: μηδ' 19 φερόμενον] post παραγένηται collocat W 20 συμπεριφέρεσθαι codex innominatus W 21 ἐκεῖ γενομένοις W: ἐκγενομένοις

κατὰ φύσιν ἐστί, τῶν δὲ βαρέων καὶ κάτω δεπόντων οὐ δύναται κρατεῖν, ἀλλ' ἦ ποτ' ἐκεῖνὰ δυνάμει καὶ ταῦτα μετακοσμήσας ἐχρήσατο τῆ φύσει αὐτῶν ἐπὶ τὸ βέλτιον.

14. 'Οὐ μὴν ἀλλ' εί γε δεῖ τὰς καταδεδουλωμένας έξει δόξας αφέντας ήδη το φαινόμενον αδεώς λέγειν, οὐδεν ἔοικεν ὅλου μέρος αὐτὸ καθ' έαυτὸ τάξιν ή θέσιν ή κίνησιν ίδίαν έχειν, ήν άν τις άπλῶς κατὰ φύσιν προσαγορεύσειεν. ἀλλ' ὅταν 10 εκαστον, οδ χάριν γέγονε και πρός δ πέφυκεν ή Ε πεποίηται, τούτω παρέχη χρησίμως και οίκείως κινούμενον έαυτο και πάσχον ή ποιούν ή διακείμενον, ώς έκείνω ποὸς σωτηρίαν ἢ κάλλος ἢ δύναμιν ἐπίτήδειόν έστι, τότε δοκεί την κατά φύσιν χώραν 15 έχειν και κίνησιν και διάθεσιν. δ γοῦν ἄνθοωπος, ώς εί τι των όντων έτερον κατά φύσιν γεγονώς, άνω μεν έχει τὰ έμβοιθη και γεώδη μάλιστα περί F την κεφαλήν, έν δε τοῖς μέσοις τὰ θεομά και πυρώδη. των δ' δδόντων οι μεν άνωθεν οι δε κάτωθεν 20 έκφύονται, καὶ οὐδέτεροι παρὰ φύσιν ἔχουσιν οὐδὲ τοῦ πυρός τὸ μὲν ἄνω περί τὰ ὅμματα ἀποστίλβον κατά φύσιν έστι το δ' έν κοιλία και καρδία παρά φύσιν, άλλ' ξκαστον οίκείως καί χρησίμως τέτακται.

'ναλ μὴν κηρύκων τε λιθορρίνων χελύων τε'

² àll' $\tilde{\eta}$ nor' Emperius: àllá nors 6 ffsi idem: ffsis 5-6 B 2-8 E. ffsi hal fdsi? 8 $\tilde{\eta}\nu$] $\tilde{\eta}$ B E 11 naple serv iidem 16 sl' $\tau \iota$ W: $\dot{\epsilon}n \iota$ 24 val $\mu \dot{\eta} \nu$] val $\tau \dot{\eta} \nu$ Duebnerus. $\mu \alpha \iota$ $\dot{\epsilon}n \iota$ Mullach, vs. 301 cf. p. 618 b ib. $\chi \epsilon \iota \iota \iota \iota \iota \iota \iota$ $\chi \epsilon \iota \iota \iota \iota \iota \iota \iota$

καὶ παντὸς ὀστρέου φύσιν, ως φησιν δ Ἐμπεδοκλῆς, καταμανθάνων

` ἔνθ' ὄψει χθόνα χρωτὸς ὑπέρτατα ναιετάουσαν' καὶ οὐ πιέζει τὸ λιθῶδες οὐδὲ καταθλίβει τὴν ἔξιν 928 ἐπικείμενον, οὐδέ γε πάλιν τὸ θερμὸν ὑπὸ κουφό- τητος εἰς τὴν ἄνω χώραν ἀποπτάμενον οἴχεται μέμικται δέ πως πρὸς ἄλληλα καὶ συντέτακται κατὰ τὴν ἐκάστου φύσιν'

15. ώσπες είκος έχειν καὶ τὸν κόσμον, εἴ γε δὴ ζῷόν έστι, πολλαχού γήν έχοντα, πολλαχού δὲ πῦς καὶ ὕδως 10 και πνεύμα, ούκ έξ ανάγκης αποτεθλιμμένον άλλα λόγφ διακεκοσμημένον. οὐδὲ γὰρ ὀφθαλμὸς ἐνταῦθα τοῦ σώματός έστιν ὑπὸ κουφότητος ἐκπιεσθείς, οὐδ'. Β ή καρδία τῷ βάρει όλισθοῦσα πέπτωκεν εἰς τὸ στήθος, άλλ' δτι βέλτιον ήν ούτως εκάτερον τετάχθαι. τοίνυν μηδε των του κόσμου μερων νομίζωμεν μήτε γην ένταῦθα κεῖσθαι συμπεσοῦσαν διὰ βάρος μήτε τὸν ήλιον, ὡς ὤετο Μητρόδωρος ὁ Χίος, εἰς τὴν άνω χώραν ἀσκοῦ δίκην ὑπὸ κουφότητος ἐκτεθλῖφθαι, μήτε τούς άλλους ἀστέρας ὥσπερ έν ζυγοστάθμου 20 διαφορά δέψαντας, έν οἶς είσι, γεγονέναι τόποις. άλλὰ τοῦ κατὰ λόγον κοατούντος, οί μεν ώσπες όμματα φωσφόρα τῷ προσώπῳ τοῦ παντὸς ἐνδεδεμένοι περιπολούσιν, ήλιος δε καρδίας έχων δύναμιν C ώσπες αξμα και πνεύμα διαπέμπει και διασκεδάν- 26 νυσιν έξ έαυτοῦ θερμότητα και φως. γή δε και θα-

¹⁴ fort. κατολισθούσα 16 μηδέ Emperius: μήτε 20 * ξυγωσταθμού Β. ζυγῶ σταθμού Ε 28 δμματα φωσφόρα] Plat. Tim. p. 45 b

λάσση χοῆται κατὰ φύσιν δ κόσμος ὅσα κοιλία καὶ κύστει ζώον. σελήνη δ' ήλίου μεταξύ και γης ώσπερ καρδίας καὶ κοιλίας ἦπαρ ἤ τι μαλθακόν ἄλλο σπλάγχνον έγκειμένη τήν τ' άνωθεν αλέαν ένταῦθα ε διαπέμπει και τας έντεῦθεν αναθυμιάσεις πέψει τινί καλ καθάρσει λεπτύνουσα περί ξαυτήν αναδίδωσιν. εί δε και πρός άλλα το γεώδες αὐτῆς και στερέμνιον έχει τινά πρόσφορον χρείαν, άδηλον ήμιν. έν παντί δὲ κρατεῖ τὸ βέλτιον τοῦ κατηναγκασμένου. 10 τί γὰο ούτω λάβωμεν, έξ ὧν έκεῖνοι λέγουσι, τὸ είκός: λέγουσι δε τοῦ αίθέρος το μεν αθγοειδες καλ λεπτὸν ὑπὸ μανότητος οὐρανὸν γεγονέναι, τὸ δὲ D πυκνωθέν και συνειληθέν άστρα τούτων δε τὸ νωθοότατον είναι την σελήνην και θολεοώτατον. 15 άλλ' δμως δοᾶν πάρεστιν οὐκ ἀποκεκριμένην τοῦ αίθέρος την σελήνην, άλλ' έτι πολλώ μεν τώ περί αὐτὴν ἐμφερομένην, πολλὴν δ' ὑφ' ἑαυτὴν ἔχουσαν ανέμων ** δινεϊσθαι και κομήτας. ούτως ού ταις δοπαϊς εεσήμωται κατά βάρος καὶ κουφότητα τῶν 20 σωμάτων έκαστον, άλλ' έτέρο λόγο κεκύσμηται.

16. Λεχθέντων δὲ τούτων κάμοῦ τῷ Λευκίῳ τὸν λόγον παραδιδόντος, ἐπὶ τὰς ἀποδείξεις βαδίζοντος τοῦ Ε δόγματος, 'Αριστοτέλης μειδιάσας 'μαρτύρομαι' εἶπεν

⁹ W: κρατείται βέλτιον τοῦτο (τοῦ γε?) κατηναγμασμένον ΒΕ 10 οῦτα] ὅταν Emperius ib. τὸ εἰκός] suspectum 15 ἀπονεκρυμμένου Β. ἀποκεκριμένου Ε 16 μὲν Benselerus: ἐν 17 αὐτὴν? ib. πολλὴν] πολὸν εc. αἰθέρα Madvigius probabiliter 18 lac. 28 ΒΕ. ἀνέμων βίαν ὑφ' ῆς ἄλλα τε είκός ἐστι supplet W. Malim ἀνέμων τε ξιπάς ὑφ' ὧν (aut αἶς) ἄλλα τε εἰκὸς

΄ δτι την πᾶσαν ἀντιλογίαν πεποίησαι πρὸς τοὺς αὐτην μεν ημίπυρον είναι την σελήνην υποτιθεμένους, κοινῆ δὲ τῶν σωμάτων τὰ μὲν ἄνω τὰ δὲ κάτω δέπειν έξ έαυτων φάσκοντας εί δ' έστι τις δ λέγων κύκλω τε κινείσθαι κατά φύσιν τὰ ἄστρα καὶ πολύ s παρηλλαγμένης οὐσίας είναι τῶν τεττάρων, οὐδ' ἀπὸ Ε τύχης ήλθεν έπλ μνήμην ήμιν, ώστ' έμε τε πραγμάτων ἀπηλλάχθαι και σέ, ὧ Λεύκιε. και δ Λεύκιος 'ήκιστα, ώγαθε' είπεν 'άλλὰ τάλλα μέν Ισως άστρα καὶ τὸν ὅλον οὐρανὸν είς τινα φύσιν καθαρὰν 10 καί είλικοινή και τής κατά πάθος άπηλλαγμένην μεταβολής τιθεμένοις ύμιν καλ κύκλον ἄγουσιν ἀιδίου καὶ ἀτελευτήτου περιφορᾶς ** οὐκ ἄν τις ἔν γε τῷ νῦν διαμάχοιτο, καίτοι μυρίων οὐσῶν ἀποριῶν. δταν δε καταβαίνων δ λόγος ούτω θίγη τῆς σελήνης, 15 οὐκέτι φυλάττει την ἀπάθειαν ἐν αὐτῆ καὶ τὸ κάλλος έκεινο του σώματος άλλ' ίνα τὰς άλλας άνωμαλίας καὶ διαφοράς ἀφώμεν, αὐτὸ τοῦτο τὸ διαφαινόμενον πρόσωπον πάθει τινὶ τῆς οὐσίας ἢ ἀναμίξει πως έτέρας ἐπιγέγονε· πάσχει δέ τι καὶ τὸ μιγνύ- 20 929 μενον· ἀποβάλλει γὰο τὸ εἰλικοινές, βία τοῦ χείοονος άναπιμπλάμενον. αὐτῆς δὲ νώθειαν καὶ τάχους άμβλύτητα καὶ τὸ θερμὸν άδρανὲς καὶ άμαυρόν, Ε κατὰ τὸν Ἰωνα

³ ποινή δὲ] ποινή δὲ ποὸς τοὺς τῶν W 6 τῆς τῶν idem ib. οὐδ'] οὐπ idem 8 σέ, ὧ Λεύπιε. παὶ ὁ W: 8 Β Ε 9 ῆπιστα *: 8 Β Ε ib. *: τὰ ἄλλα 12 Turnebus: ἡμῖν ib. ἀιδίον Emperius: δι' οδ 13 lac. 18—14 Β 15 Ε. πινεῖσθαι supplet W 15 οῦτω] οὖτος idem 17 ἐπεῖνο Duebnerus: ἐπεῖνου Β Ε 22 *: νωθείαν 23 ὧ] om. Ε παὶ Β

'μέλας οὐ πεπαίνεται βότους',

είς τί θησόμεθα πλην ἀσθένειαν αὐτῆς καὶ πάθος, εἰ πάθους ἀιδίω σώματι καὶ ὀλυμπίω μέτεστιν; ὅλως γάο, ὁ φίλε 'Αριστότελες, γῆ μὲν οὖσα πάγκαλόν τι το χρῆμα καὶ σεμνὸν ἀναφαίνεται καὶ κεκοσμημένον ὡς δ' ἄστρον ἢ φῶς ἤ τι σῶμα θεῖον καὶ οὐράνιον; δέδια μὴ ἄμορφος ἦ καὶ ἀπρεπὴς καὶ καταισχύνουσα τὴν καλὴν ἐπωνυμίαν εί γε τῶν ἐν οὐρανῷ τοσούτων τὸ πλῆθος ὅντων μόνη φωτὸς ἀλλοτρίον δεο-10 μένη περίεισι κατὰ Παρμενίδην

' αίεὶ παπταίνουσα πρὸς αὐγὰς ἡελίοιο'.

D

δ μὲν οὖν έταῖρος ἐν τῆ διατριβῆ τοῦτο δὴ τὸ ἀναξαγόρειον ἀποδεικνὺς ὡς 'ἤλιος ἐντίθησι τῆ σελήνη τὸ λαμπρόν' εὐδοκίμησεν ἐγὰ δὲ ταῦτα μὲν οὐκ 15 ἐρῶ, ὰ παρ' ὑμῶν ἢ μεθ' ὑμῶν ἔμαθον, έκὰν δὲ πρὸς τὰ λοιπὰ βαδιοῦμαι. φωτίζεσθαι τοίνυν τὴν σελήνην οὐχ ὡς ὕελον ἢ κρύσταλλον ἐλλάμψει καὶ διαφαύσει τοῦ ἡλίου πιθανόν ἐστιν οὐδ' αὖ κατὰ σύλλαμψίν τινα καὶ συναυγασμόν, ὥσπερ αἱ δῷδες νο αὐξομένου τοῦ φωτός οὕτω γὰρ οὐδὲν ἦττον ἐν νουμηνίαις ἢ διχομηνίαις ἔσται πανσέληνος ἡμῖν, εἰ μὴ στέγει μηδ' ἀντιφράττει τὸν ἥλιον ἀλλὰ διίησιν C ὑπὸ μανότητος ἢ κατὰ σύγκρασιν εἰσλάμπει καὶ

¹ Nauck. p. 744 3 ε ι πάθονς Duebnerus. om. B E. ει πάθος vulgo 10 Παρμενίδην] Mullach. 1 p. 129
12 το Άναξαγόρειον] Mullach. 1 p. 214, 12 sed ipsum fragm. omisit 14 *: ηδδοπίμησεν 15 έπων Χ: ἔχων 22 Madvigius: δίεισιν, coll. p. 931 b

συνεξάπτει περί αὐτὴν τὸ φῶς. οὐ γὰρ ἔστιν ἐκκλίσεις οὐδ' ἀποστροφὰς αὐτῆς, ὥσπερ ὅταν ἦ δικότομος καὶ ἀμφίκυρτος ἢ μηνοειδής, αἰτιᾶσθαι περί τὴν σύνοδον ἀλλὰ κατὰ στάθμην, φησί Δημόκριτος, ἱσταμένη τοῦ φωτίζοντος ὑπολαμβάνει καὶ δέχεται τὸν ἡλιον ὥστ' αὐτήν τε φαίνεσθαι καὶ διαφαίνειν ἐκετνον εἰκὸς ἦν. ἡ δὲ πολλοῦ δεῖ τοῦτο ποιείν αὐτή τε γὰρ ἄδηλός ἐστι τηνικαῦτα κἀκεῖνον ἀπέ- κρυψε καὶ ἡφάνισε πολλάκις

' άπεσκέδασεν δέ ol αὐγάς'

ώσπες φησίν Έμπεδοκλής

D 'ές γαΐαν καθύπερθεν, ἀπεσκνίφωσε δὲ γαίης τόσσον, ὅσον τ' εὖρος γλαυκώπιδος ἔπλετο μήνης', καθάπερ εἰς νύκτα καὶ σκότος οὐκ εἰς ἄστρον ἐτερο** τοῦ φωτὸς ἐμπεσόντος. ὁ δὲ λέγει Ποσειδώνιος, ὡς τε ὑπὸ βάθους τῆς σελήνης οὐ περαιοῦται δι' αὐτῆς τὸ τοῦ ἡλίου φῶς πρὸς ἡμᾶς, ἐλέγχεται καταφανῶς. ὁ γὰρ ἀἡρ ἄπλετος ὢν καὶ βάθος ἔχων πολλαπλάσιον τῆς σελήνης ὅλος ἐξηλιοῦται καὶ καταλάμπεται ταῖς αὐγαῖς. ἀπολείπεται τοίνυν τὸ τοῦ Ἐμπεδοκλέους, το Ε ἀνακλάσει τινὶ τοῦ ἡλίου πρὸς τὴν σελήνην γίγνεσθαι τὸν ἐνταῦθα φωτισμὸν ἀπ' αὐτῆς. ὅθεν οὐδὲ θερμὸν οὐδὲ λαμπρὸν ἀφικνεῖται πρὸς ἡμᾶς, ὥσπερ ἡν εἰκός, ἑξάψεως καὶ μίξεως ** φώτων γεγενημένης.

⁴ $\tilde{\eta}$ onoi? ib. Apuónoiros] om. fragm. Mullach. 10 cf. Mullach. 1 vs. 248 sq. à execnédase X: à execnédase 12 ès yaïan X: é ore a a a Y 14 lac. 3—4 Y 2 E. Execontoiov Y 22 oddèn Emperius 24 lac. 2—3 Y 4 E. Y 100 supplet Y 4, malim Y 20 Y 20 Y 24 lac. 2—3 Y 3 Y 4 Y 4 Y 2 Y 3 Y 4 Y 4 Y 6 Y 6 Y 6 Y 6 Y 6 Y 6 Y 6 Y 6 Y 6 Y 6 Y 6 Y 7 Y 8 Y 9

άλλ' οἶον αῖ τε φωναὶ κατὰ τὰς ἀνακλάσεις ἀμαυροτέραν ἀναφαίνουσι τὴν ἠχὰ τοῦ φθέγματος αῖ τε πληγαὶ τῶν ἀφαλλομένων βελῶν μαλακώτεραι προσπίπτουσιν.

δ "ως αὐγὴ τύψασα σεληναίης κύκλον εὐούν' ἀσθενῆ καὶ ἀμυδοὰν ἀνάροιαν ἴσχει ποὺς ἡμᾶς, διὰ τὴν κλάσιν ἐκλυομένης τῆς δυνάμεως'.

17. Υπολαβών δ' δ Σύλλας 'ἀμέλει ταῦτ' ' εἶπεν . έχει τινὰς πιθανότητας. δ δ' ζοχυρότατόν έστι τῶν Ε 10 αντιπιπτόντων, πότερον έτυχέ τινος παραμυθίας η παρηλθεν ήμων τὸν έταιρον;' 'τι τοῦτο λέγεις' έφη δ Λεύκιος 'ή το προς την διχύτομον απορούμενον'; 'πάνυ μὲν οὖν' ὁ Σύλλας εἶπεν· 'ἔχει γάο τινα λύγον τό, πάσης εν Ισαις γωνίαις γιγνομένης ανακλά-15 σεως, δταν ή σελήνη διχότομος οὖσα μεσουρανῆ, μή φέρεσθαι το φως έπι μής απ' αὐτής άλλ'. όλισθάνειν ἐπέκεινα τῆς γῆς. ὁ γὰς ἥλιος ἐπὶ τοῦ 930 δρίζουτος ὢν ἄπτεται τῆ ἀκτῖνι τῆς σελήνης διὸ και κλασθείσα πρός ίσας έπι θάτερον έκπεσείται 20 πέρας και οὐκ ἀφήσει δεῦρο τὴν αὐγήν ἢ διαστροφή μεγάλη και παράλλαξις ἔσται τῆς γωνίας, δπερ ἀδύνατόν ἐστιν'. 'ἀλλὰ νη Δί'' εἶπεν δ Λεύπιος 'καλ τοῦτ' ἐρρήθη'. καλ πρός γε Μενέλαον ἀποβλέψας ἐν τῷ διαλέγεσθαι τὸν μαθηματικόν ν αλοχύνομαι μέν' έφη σου καρόντος, & φίλε Μενέλαε, θέσιν άναιρεΐν μαθηματικήν, ώσπες θεμέλιον

5 Mullach, 1 vs. 244. ib, αὐγή | αὐτή Β Ε 11 ἔφη λέγεις idem 15 W: διχοτομοῦσα 19 ἴσας i. e. γωνίας Benselerus: ἴσα

τοις κατοπτοικοίς υποκειμένην πράγμασιν άνάγκη δ' είπειν ότι τὸ πρὸς τὰς ἴσας γίγνεσθαι γωνίας άνακλασιν πάσαν ούτε φαινόμενον αὐτόθεν ούθ' Β δμολογούμενον έστιν άλλα διαβάλλεται μεν έπλ τῶν κυρτῶν κατόπτρων, ὅταν ἐμφάσεις ποιῆ μεί- 5 ζονας έαυτων ποδς εν τὸ τῆς ὄψεως σημεῖον, διαβάλλεται δε τοις διπτύχοις κατόπτροις, ών έπικλιθέντων πρός άλληλα καί γωνίας έντος γενομένης, έκατερον των έπιπέδων διττήν έμφασιν αποδίδωσι καί ποιεί νέτταρας είκονας άφ' ένος προσώπου, δύο 10 μεν αντιστρόφους εν τοίς έξωθεν μέρεσι, δύο δε δεξιοφανείς άμαυράς εν βάθει των κατόπτρων. ών Ο της γενέσεως την αλτίαν Πλάτων αποδίδωσιν. εξοηκε γάο ὅτι, τοῦ κατόπτρου ἔμθεν καὶ ἔνθεν ΰψος λαβόντος, ὑπαλλάττουσιν αί ὄψεις τὴν ἀνάκλασιν ἀπὸ 15 των έτέρων έπλ θάτερα μεταπίπτουσαν. εἴπερ οὖν των όψεων αι μεν εύθυς προς ήμας ** άνατρέχουσιν, αί δ' ἐπὶ θάτερα μέρη τῶν κατόπτρων ὀλισθάνουσαι πάλιν έκειθεν αναφέρονται πρός ήμας, οὐ δυνατόν έστιν έν ίσαις γωνίαις γίγνεσθαι πάσας άνακλάσεις, το όσας όμόσε γωρ ** οῦντες ἀξιοῦσιν αὐτοῖς τοῖς ἀπὸ

¹ πράγμασι»] δόγμασι» aut προστάγμασι». Emperius 2 εἶπεν ΒΕ ib. τὰς ομ. ΒΕ ib. W: τείνεσθαι 7 ἄν ἐπικλιθέντων Τurnebus: ὡς ἐπικριθέντων 9 διττὴν Turnebus: διττῆς 11 ἐν τοῖς ἔξωθεν Εmperius: τοῖς ἔξωθεν ἀριστεροῖς 12 inter κατόπτρων et ὧν leguntu» in ΒΕ verba repetita haec: ὅταν ἐμφάσεις ποιῆ — διαβάλλεται δὲ 10 Β 8Ε 17 αί μὲν ομ. ΒΕ. Lac. 13 Β 15 Ε aut supplendam verbis ἀπό τῶν ματόπτρων aut nil excidisse monet W 21 lac. inserui cum Duebnero. Fort: supplendum ὅσας ὁμόσε ΧΩΡ[εἶν εἰκός ἄλλοι δ΄ ἔτι μᾶλλον προΧΩΡ]οῦντες ἀξιοῦσιν κτλ.

τῆς σελήνης ἐπὶ γῆν φερομένοις δεύμασι τὴν ἰσότητα τῶν γωνιῶν ἀναιρεῖν, πολλῷ τοῦτ' ἐκείνου D πιθανώτερον είναι νομίζοντες. οὐ μὴν ἀλλ' εἰ δεῖ τοῦτο χαρίζεσθαι τῆ πολλὰ δὴ φίλη γεωμετρία καλ 5 δοῦναι, πρώτον μέν ἀπὸ τῶν ἡκριβωμένων ταῖς λειότησι συμπίπτειν έσόπτρων είκός έστιν ή δε σελήνη πολλάς άνωμαλίας έχει και τραχύτητας, ώστε τὰς αὐγὰς ἀπὸ σώματος μεγάλου ποοσφερομένας θψεσιν άξιολόγοις, αντιλάμψεις καὶ διαδόσεις ἀπ' 10 ἀλλήλων λαμβάνουσιν, ἀνακλᾶσθαί τε παντοδαπῶς καί περιπλέκεσθαι καί συνάπτειν αὐτὴν έαὐτῃ τὴν . ἀνταύγειαν, οἶον ἀπὸ πολλῶν φερομένην πρὸς ἡμᾶς κατόπτρων. ἔπειτα κἂν πρὸς αὐτῆ τῆ σελήνη τὰς Ε · άντανακλάσεις έν ίσαις γωνίαις ποιωμεν, ούκ άδύ-15 νατον φερομένας έν διαστήματι τοσούτω τὰς αὐγὰς. κλάσεις ίσχειν και περιολισθήσεις, ώς συγχείσθαι και λάμπειν το φώς. Ενιοι δε και δεικνύουσι γράφοντες, δτι πολλά των φώτων αθγήν άφίησι κατά γοαμμήν ύπο την κεκλιμένην ύποταθεζσαν σκευφ-30 φεϊσθαι δ' άμα λέγοντι διάγφαμμα, καὶ ταῦτα πρὸς πολλούς, οὐκ ἐνῆν.

18. 'Το δ' όλον' έφη 'θαυμάζω πῶς τὴν διχότομον έφ' ἡμᾶς κινοῦσιν, ἐμπίπτουσαν μετὰ τῆς
ἀμφικύρτου καὶ τῆς μημοειδοῦς. εἰ γὰρ αἰθέριον
τόγκον ἢ πύρινον ὄντα τὸν τῆς σελήνης ἐφώτιζεν ὁ Γ΄
ἤλιος, οὐκ ἀν ἀπέλειπεν αὐτῆς σκιερὸν ἀεὶ καὶ

¹⁶ W: συγκείσθαι 17 λάμπειν] πάμπτειν Emperius 18 αδγήν W: ἐπὶ γῆν 19 Turnebus: ὑποταθείσης 28 ἐππίπτουσαν 26 W: αὐτῆ

άλαμπες ήμισφαίοιον ποδς αἴσθησιν, άλλ' εί καλ κατά μικούν έψαυε πεοιιών, όλην αναπίμπλασθαι καὶ δι' όλης τρέπεσθαι τῷ φωτὶ πανταχόσε χωροῦντι δι' εὐπετείας ἦν προσῆκον. ὅπου γὰρ οἶνος ὕδατος θιγών κατά πέρας, καὶ σταγών αίματος εἰς ύγρὸν 🖪 έμπεσόντος, ἀνέχρωσε πᾶν ᾶμα ** φοινιχθέν· αὐτὸν δε τον άερα λέγουσιν ούκ άπορροαίς τισιν ούδ' άκτισι μεμιγμέναις άλλὰ τροπῆ καὶ μεταβολῆ κατὰ νύξιν ἢ ψαῦσιν ἀπὸ τοῦ φωτὸς ἐξηλιοῦσθαι πῶς άστρον άστρου καὶ φως φωτὸς άψάμενον οἴονται μὴ 10 κεράννυσθαι μηδε σύγχυσιν ποιείν δι' όλου καί μεταβολήν άλλ' έκεϊνα φωτίζειν μόνου, ὧν ἄπτεται. 981 κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν; δυ γὰς δ ήλιος πεςιιών κύκλον άγει καὶ περιστρέφει περέ την σελήνην, νῦν μέν - ἐπιπίπτοντα τῷ διορίζοντι τὸ δρατὸν αὐτῆς καὶ τὸ 15 άδρατον, νῦν δ' ἀνιστάμενον πρὸς ὀρθάς, ώστε τέμνειν έκεινο ὑπ' έκεινου τε τέμνεσθαι, καὶ ἄλλαις κλίσεσι καὶ σχέσεσι τοῦ λαμπροῦ πρὸς τὸ σκιερὸν άμφικύοτους καὶ μηνοειδείς ἀποδιδόντα μορφάς έν αὐτῆ, παυτὸς μᾶλλον ἐπιδείκνυσιν οὐ σύγκρασιν 30 άλλ' έπαφήν, οὐδε σύλλαμψιν άλλά περίλαμψιν Β αὐτῆς όντα τὸν φωτισμόν. ἐπεὶ δ' οὐκ αὐτὴ φωτίζεται μόνον άλλά και δεύφο της αθγής άναπέμπει τὸ εἰδωλον, ἔτι καὶ μᾶλλον ἰσχυρίσασθαι τῷ λόγφ

² $\pi \epsilon \varrho \iota \iota \acute{o} \nu$ \mathbb{W} : $\pi \epsilon \varrho \iota$ $\acute{o} \nu$ \mathbb{W} : $\mathfrak{d} \iota \iota \nu$ $\mathfrak{d} \iota \nu$ \mathbb{W} : $\mathfrak{d} \iota \iota \nu$ $\mathfrak{d} \iota$

περί της οὐσίας δίδωσιν. αι γάρ ἀνακλάσεις γίγνονται πρός οὐδὲν ἀραιὸν οὐδὲ λεπτομερές, οὐδ' ἔστι φῶς ἀπὸ φωτὸς ἢ πῦρ ἀπὸ πυρὸς ἀφαλλόμενον νοῆσαι δάδιον άλλὰ δεῖ τὸ ποιῆσον ἀντιτυπίαν τινὰ 5 καὶ κλάσιν έμβριθες είναι καὶ πυκνόν, ίνα πρὸς αὐτὸ πληγή καὶ ἀπ' αὐτοῦ φορὰ γένηται. τὸν γοῦν αὐτὸν ήλιον δ μεν ἀὴο διίησιν οὐ παρέχων ἀνακοπάς οὐδ' ἀντερείδων, ἀπὸ δὲ ξύλων καὶ λίθων καλ ίματίων είς φως τιθεμένων πολλάς αντιλάμψεις 10 καλ περιλάμψεις ἀποδίδωσιν. ούτω δὲ καλ τὴν γῆν C δρώμεν ύπ' αὐτοῦ φωτιζομένην οὐ γὰρ εἰς βάθος ώσπερ ύδωρ οὐδε δί' όλης ώσπερ άλρ διίησι την αὐγήν ἀλλ' οἶος τὴν σελήνην περιστείχει κύκλος αὐτοῦ καὶ δσον ὑποτέμνεται μέρος ἐκείνης, τοιοῦτος 15 έτερος περίεισι την γην καλ τοσούτον φωτίζων άελ καλ απολείπων έτερον αφώτιστον. ημισφαιρίου γάρ δλίγω δοκεῖ μετζον είναι τὸ περιλαμπόμενον έκατέρας. δότε δή μοι γεωμετρικώς είπειν πρός άναλογίαν, ώς εί, τριών όντων οίς τὸ ἀφ' ήλίου 20 φῶς πλησιάζει, γῆς σελήνης ἀέρος, δρῶμεν οὐχ ὡς δ ἀὴο μᾶλλον ἢ ὡς ἡ γῆ φωτιζομένην τὴν σελήνην, άνάγκη φύσιν έχειν δμοίαν ἃ ταὐτὰ πάσχειν ὑπὸ ταύτοῦ πέφυκεν.

19. Έπει δε πάντες επήνεσαν τον Λεύκιον, 'εὖ D 25 γ'' ἔφην 'ὅτι καλῷ λόγῷ καλὴν ἀναλογίαν προσ- έθηκας οὐ γὰρ ἀποστερητέον σε τῶν ἰδίων'. κά-κεῖνος ἐπιμειδιάσας 'οὐκοῦν' ἔφη 'καὶ δεύτερον ἀνα-

⁴ νοῆσαι idem: ἢ νοῆσαι 14 αὐτοῦ] αὐτῶν ΒΕ 21 ἢ] δὲ W 22 ταὐτὰ *: τὰ αὐτὰ 23 *: τοῦ αὐτοῦ Plutarchi Moralia. Vol. V. 28

λογία προσχρηστέον, ὅπως μὴ τῷ ταὐτὰ πάσχειν ύπὸ ταὐτοῦ μόνον άλλὰ καὶ τῷ ταὐτὰ ποιεῖν ταὐτὸν ἀποδείξωμεν τῆ γῆ τὴν σελήνην προσεοικυῖαν. ὅτι μέν γὰο οὐδὲν οὕτως τῶν περί τὸν ἥλιον γιγνομένων δμοιόν έστιν, ως εκλειψις ήλίου δύσει, δότε τ μοι, ταύτης ἔναγχος τῆς συνόδου μνησθέντες, ἡ Ε πολλά μεν άστοα πολλαχόθεν τοῦ οὐρανοῦ διέφηνεν εὐθὺς ἐκ μεσημβρίας ἀρξαμένη, κρᾶσιν δ' οΐαν τὸ λυκαυγές τῷ ἀέρι παρέσχεν εί δὲ μή, Θέων ήμιν ούτος του Μίμνεομου ἐπάξει καὶ του, Κυδίαν καὶ 10 τον Αρχίλοχου, προς δε τούτοις του Στησίχορου και του Πίνδαρου, εν τατς έκλείψεσιν ολοφυρομένους 'ἄστρον φανερώτατον κλεπτόμενον' καί 'μέσω άματι νύκτα γινομένην' καὶ τὴν ἀκτῖνα τοῦ ἡλίου F 'σμότου ἀτραπου **' φάσκοντας έπὶ πασι δε του is "Ομηφον 'νυκτί και ζόφφ τὰ πρόσωπα κατέχεσθαι τῶν ἀνθοώπων' λέγοντα καί 'τὸν ήλιον έξαπολωλέναι τοῦ οὐρανοῦ' περί τὴν σελήνην καὶ ** τοῦτο γίγνεσθαι πέφυκε 'τοῦ μεν φθίνοντος μηνός τοῦ δ' ίσταμένοιο'. τὰ λοιπὰ δ' οἶμαι ταῖς μαθηματικαῖς 20 ἀποιβείαις είς τὸν** ἐξῆχθαι καὶ βέβαιον, ὡς ἡ γε νύξ

¹ τῷ Basileensis ib. W: τὰ αὐτὰ 2 *: τοῦ αὐτοῦ 9 Θέων] ϑεῶν BΕ 10 τὸν Μίμνερμον] ἐργομίμναμον ΒΕ ib. Κνδίαν] cf. Bergk. 3 p. 505 18 ἄστρον idem: τὸν ib. Bergk. 3 p. 505 18 ἄστρον idem: τὸν ib. Bergk. 3 p. 505 Lac. 15 B12 Ε supplet verbo ὑποδῦναι Χ. Nihil excidisse putat W 16 πρόσωπα Χ ex Hom. ν 352: πρῶτα 17 Hom. ν 357 18 fort. supplendum: παρὰ τὴν σελήνην καὶ ὡς ἐν συνόδω τοῦτο γέγν. πέφνκε. Lac. 10 B 11 Ε 20 Homerus ξ 162. τ 307: ἰσταμένον 21 8 B 7 Ε εἰς τὸν ἀσφαλῆ λόγον supplet W. εἰς τὸ πιστὸν Emperius

έστι σκιά γης, η δ' ἔκλειψις τοῦ ηλίου σκιά σελήνης, δταν ή όψις έν αὐτῆ γένηται. δυόμενος γὰο ὑπὸ τῆς γῆς άντιφράττεται πρός την όψιν, έκλιπων δ' ύπο της σελήνης άμφότεραι δ' είσιν έπισκοτήσεις, άλλ' ή μέν 5 δυτική τῆς γῆς ή δ' ἐκλειπτική τῆς σελήνης, τῆ σκιῷ 982 καταλαμβανούσης την όψιν. ἐκ δὲ τούτων εὐθεώρητον τὸ γιγνόμενον. εί γὰο δμοιον τὸ πάθος, δμοια τὰ ποιούντα τῷ γὰο αὐτῷ ταὐτὰ συμβαίνειν ὑπὸ τῷν αὐτῶν ἀναγκαζόν ἐστιν. εἰ δ' οὐχ οὕτω τὸ περὶ τὰς 10 έκλείψεις σκότος βύθιόν έστιν οὐδ' δμοίως τῆ νυκτὶ πιέζει τὸν ἀέρα, μὴ θαυμάζωμεν οὐσία μὲν γὰρ ἡ αὐτή τοῦ τὴν νύκτα ποιοῦντος καὶ τοῦ τὴν ἔκλειψιν σώματος, μέγεθος δ' οὐκ ἴσον· ἀλλ' Αἰγυπτίους μὲν έβδομηκοστόδυον οἶμαι φάναι μόριον εἶναι τὴν σε-15 λήνην, 'Αναξαγόραν δ' δση Πελοπόννησος. 'Αρίστας- Β χος δε την διάμετρον της γης πρός την διάμετρον της σελήνης λόγον έχουσαν αποδείκνυσιν, δς έλαττων μεν η έξηκοντα πρός δεκαεννέα, μείζων δ' η ώς έκατον όκτὰ πρός τεσσαράκοντα τρί' έστίν. ὅθεν ή μὲν γῆ 20 παντάπασι τῆς ὄψεως τὸν ἥλιον ἀφαιρεῖται διὰ μέγεθος: μεγάλη γὰο ἡ ἐπιποόσθησις καὶ χοόνον ἔχουσα τὸν τῆς νυκτός. ἡ δὲ σελήνη κὰν ὅλον ποτὲ κούψη τὸν ἥλιον, οὐκ ἔχει χρόνον οὐδὲ πλάτος ἡ ἔκλειψις, άλλα περιφαίνεται τις αθγή περί την ίτυν, οθκ as έδοσα βαθεΐαν γενέσθαι την σκιάν καὶ ἄκρατον. 'Αριστοτέλης δ' δ παλαιός αίτίαν τοῦ πλεονάκις τὴν

^{8 *:} τὰ ἀὐτὰ 14 εἶναι] εἶναι τῆς γῆς Anonymus 16 τὴν διάμετοον τῆς γῆς ποὸς * cf. Aristarch. p. 20 18 ποὸς δέ, καὶ ἐννέα ΒΕ ib. δ' ἢ ὡς *: δέ πως 26 Ἀριστοτέλης] Fragm. 210

- C σελήνην έκλειπουσαν ἢ τὸν ἥλιον καθορᾶσθαι πρὸς ἄλλαις τισὶ καὶ ταύτην ἀποδίδωσιν ἤλιον γὰρ ἐκλείπειν σελήνης ἀντιφράξει, σελήνην δὲ **. ὁ δὲ Ποσειδώνιος δρισάμενος οὕτω τόδε τὸ πάθος 'ἔκλειψίς ἐστιν ἡλίου σύνοδος σκιᾶς σελήνης, ἦς τὴν ἔκλει- ὁ ψιν **' ἐκείνοις γὰρ μόνοις ἔκλειψίς ἐστιν, ὧν ἂν ἡ σκιὰ τῆς σελήνης καταλαβοῦσα τὴν ὕψιν ἀντιφράξαι πρὸς τὸν ἥλιον ὁμολογῶν δὲ σκιὰν τῆς σελήνης φέρεσθαι πρὸς ἡμᾶς, οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγειν ἑαυτῷ καταλέλοιπεν ἄστρου δὲ σκιὰν ἀδύνατον 10 γενέσθαι τὸ γὰρ ἀφώτιστον σκιὰ λέγεται, τὸ δὲ φῶς οὐ ποιεῖ σκιὰν ἀλλ' ἀναιρεῖν πέφυκεν.'
- D 20. ''Αλλὰ τί δή' ἔφη 'μετὰ τοῦτο τῶν τεκμηοίων ἐλέχθη'; κἀγώ 'τὴν αὐτὴν' ἔφην 'ἐλάμβανεν ἡ
 σελήνη ἔκλειψιν'. ' ὀρθῶς' εἶπεν 'ὑπέμνησας ' ἀλλὰ 15
 δὴ πότερον ὡς πεπεισμένων ὑμῶν καὶ τιθέντων
 ἐκλείπειν τὴν σελήνην ὑπὸ τοῦ σκιάσματος ἀλισκομένην ἤδη τρέπωμαι πρὸς τὸν λόγον, ἢ βούλεσθε
 μελέτην ποιήσωμαι καὶ ἀπόδειξιν ὑμῖν τῶν ἐπιχειρημάτων ἕκαστον ἀπαριθμήσας'; 'νὴΔί' εἶπεν ὁ Θέων 20
 'τούτοις καὶ ἐμμελέτησον ἐγὼ δὲ καὶ πειθοῦς τινος
 δέομαι, ταύτη μόνον ἀκηκοώς, ὡς ἐπὶ μίαν εὐθεῖαν
 Ε τῶν τριῶν σωμάτων γιγνομένων, γῆς καὶ ἡλίου καὶ
 σελήνης, αἱ ἐκλείψεις συντυγχάνουσιν ἡ γὰρ γῆ

^{3 21} B 24 E. Fort. supplendum: σελήνην δὲ γῆς πλεονάκις, μειζονος οἴσης 5 fort. supplendum: ήλίον σύνοδος σκιᾶ σελήνης [ἢ σελήνης (se. σύνοδος) σκιᾶ γ]ῆς, τὴν ἔκλειψιν [οὐκ δρθῶς ὡρίσατο]· ἐκείνοις κὲ 6 8 B 18 Ε΄ 7 τῆς γῆς ἢ τῆς σελήνης? 12 malim σὐ ποιεῖν 15 malim ἔκλειψιν ἡ σελήνη 18 τρέπωμαι W: τρέπονται 19 ὁμῶν BΕ 22 ταύτη] malim ταντὶ ib. μίαν W: μίαν μὲν

τῆς σελήνης ἢ πάλιν ἡ σελήνη τῆς γῆς ἀφαιρεῖται τὸν ήλιον εκλείπει γὰο οὖτος μεν σελήνης σελήνη δε γης εν μέσω των τριων ίσταμένης ων γίγνεται τὸ μὲν ἐν συνόδω τὸ δ' ἐν διχομηνία'. καὶ ὁ Δεύ-5 κιος ἔφη ΄ σχεδὸν μέντοι τῶν λεγομένων κυριώτατα ταῦτ' ἐστί ποόσλαβε δὲ ποῶτον, εἰ βούλει, τὸν άπὸ τοῦ σχήματος τῆς σκιᾶς λόγον ἔστι γὰρ κῶνος, άτε καλ μεγάλου πυρός ή φωτός σφαιροειδούς έλάττονα σφαιροειδή δὲ περιβάλλοντος ζυκον. Εθεν έν 10 ταζς έκλείψεσι της σελήνης αί περιγραφαί των μελαινομένων πρὸς τὰ λαμπρὰ τὰς ἀποτομὰς περιφεοείς ζοχουσιν. άς γάο άν στρογγύλον στρογγύλω προσμίξαν ή δέξηται τομάς ή παράσχη, πανταχόσε Ε χωρούσαι δι' δμοιύτητα γίγνονται κυκλοτερείς. δεύ-15 τερου οἶμαί σε γιγνώσκειν, ὅτι σελήνης μὲν ἐκλείπει πρώτα μέρη τὰ πρὸς ἀπηλιώτην, ἡλίου δὲ τὰ πρὸς δύσιν, κινεζται δ' ή μεν σκιά τῆς γῆς ἐπὶ τὴν έσπέραν ἀπὸ τῶν ἀνατολῶν, ήλιος δὲ καὶ σελήνη τοὐναντίον ἐπὶ τὰς ἀνατολάς. ταῦτα γὰο ίδεῖν τε 988 20 παρέχει τῆ αἰσθήσει τὰ φαινόμενα κάκ λόγων οὐ πάνυ τι μακρών μαθείν έστιν έκ δε τούτων ή αίτία βεβαιούται τῆς ἐκλείψεως. ἐπεὶ γὰο ἥλιος μὲν ἐκλείπει καταλαμβανόμενος, σελήνη δ' απαντώσα τῷ ποιοῦντι την έκλειψιν, είκότως μάλλον δ' άναγκαίως δ μέν 25 οπισθεν άλίσκεται πρώτον ή δ' έμπροσθεν· άρχεται γάο έκειθεν ή έπιποόσθησις, όθεν ποώτον έπιβάλλει το επιπροσθούν επιβάλλει δ' εκείνω μεν άφ' εσπε-

⁶ πρόσλαβε W: πρόλαβε 7 κῶνος X: κοινὸς 24 ὁ μὲν W: τὸ μὲν 25 πρῶτον idem: πρῶτον μὲν

ρας ή σελήνη πρός αὐτὸν άμιλλωμένη, ταύτη δ' άπὸ τῶν ἀνατολῶν, ὡς πρὸς τοὐναντίον ὑποφερομένη. τρίτον τοίνυν έτι τὸ τοῦ χρόνου λάβε καὶ τὸ τοῦ Β μεγέθους των έκλείψεων αὐτῆς. ύψηλη μεν έκλείπουσα και απόγειος δλίγον αποκούπτεται χοόνου, τ πρόσγειος δε και ταπεινή αὐτὸ τοῦτο παθοῦσα σφόδοα πιέζεται καὶ βοαδέως ἐκ τῆς σκιᾶς ἄπεισι· καίτοι ταπεινή μέν οὖσα τοῖς μεγίστοις χρῆται κινήμασιν, ύψηλη δε τοῖς έλαχίστοις. άλλά τὸ αίτιον έν τῆ σκιᾶ τῆς διαφορᾶς ἔστιν· εὐρυτάτη γὰρ οὖσα 10 περί την βάσιν, ώσπερ οί κώνοι, συστελλομένη τε κατά μικούν είς όξυ τη κορυφή και λεπτύν απολήγει πέρας. δθεν ή σελήνη ταπεινή μεν έμπεσούσα τοις μεγίστοις λαμβάνεται κύκλοις ύπ' αὐτῆς καὶ διαπερᾶ C τὸ βύθιον καὶ σκοτωδέστατον· ἄνω δ' οἶον ἐν τε- 15 νάγει διὰ λεπτότητα τοῦ σκιεροῦ χρανθεῖσα ταχέως άπαλλάττεται. παρίημι δ' δσα χωρίς ίδία πρός τάς βάσεις και τὰς διαφορήσεις ἐλέχθη και γὰρ ἐκείναι μέχοι γε τοῦ ἐνδεχομένου προσίενται τὴν αἰτίαν· άλλ' έπανάγω πρός τὸν ὑποκείμενον λόγον ἀργὴν 20 έχοντα την αίσθησιν. δρώμεν γαρ δτι πύρ έκ τόπου σκιερού διαφαίνεται και διαλάμπει μάλλον είτε παχύτητι τοῦ σκοτώδους ἀέρος, οὐ δεχομένου τὰς άπορρεύσεις καὶ διαχύσεις άλλὰ συνέχοντος ἐν ταὐτῷ την οὐσίαν καὶ σφίγγοντος' εἴτε τῆς αἰσθήσεως τοῦτο 25 πάθος έστίν, ώς τὰ θερμά παρὰ τὰ ψυχρά θερμό-

¹ τ a τ δ] τ a τ τ δ ? η η Madvigius 6 a τ δ 1 τ a τ δ Benselerus 18 τ a τ δ 1 δ 1 δ 1 δ 22 ϵ ϵ 1 Leonicus: ϵ τ 2 Basileensis: τ a τ δ 1 δ 2 δ 2 δ 1 δ 2 δ 2 δ 3 δ 3 δ 3 δ 4 δ 3 δ 4 δ 5 δ 6 δ 6 δ 7 δ 8 δ 8 δ 9 δ 9

τερα καὶ τὰς ήδονὰς παρὰ τοὺς πόνους σφοδροτέρας, ούτω τὰ λαμποὰ φαίνεσθαι παρὰ τὰ σκοτεινὰ φανερά, τοις διαφόροις πάθεσιν άντεπιτείνοντα την φαντασίαν. ἔοικε δὲ πιθανώτερον εἶναι τὸ πρότερον έν D 5 γὰο ήλίω πᾶσα πυρός φύσις οὐ μόνον τὸ λαμποὸν άπόλλυσιν, άλλά τῷ εἴκειν γίγνεται δύσεργος καὶ άμβλυτέρα σκίδνησι γάρ ή θερμότης καὶ διαχεῖ τὴν δύναμιν. εἴπες οὖν ή σελήνη πυρός εἴληχε βληχοοῦ καλ άδρανούς, άστρον οὖσα θολερώτερον, ώσπερ 10 αύτολ λέγουσιν, οὐδὲν ὧν πάσχουσα φαίνεται νῦν, άλλὰ τὰναντία πάντα πάσχειν αὐτὴν προσῆκόν έστι, φαίνεσθαι μέν ότε κούπτεται, κούπτεσθαι δ' δπηνίκα φαίνεται τουτέστι κούπτεσθαι μέν τὸν άλλον χοό- Ε νον ύπὸ τοῦ περιέχοντος αίθέρος άμαυρουμένην, 16 έκλάμπειν δε καί γίγνεσθαι καταφανή δι' έξ μηνών καὶ πάλιν διὰ πέντε τῆ σκιᾶ τῆς γῆς ὑποδυομένην. αί γὰρ πέντε καὶ έξήκοντα καὶ τετρακόσιαι περίοδοι των έκλειπτικών πανσελήνων τὰς τέσσαρας καὶ τετρακοσίας έξαμήνους έχουσι τὰς δ' άλλας πεντα-20 μήνους. έδει τοίνυν διὰ τοσούτων χρόνων φαίνεσθαι την σελήνην έν τη σκια λαμπουνομένην ή δ' έν τη σκιά μεν έκλείπει καλ απόλλυσι τὸ φῶς, ἀναλαμβάνει δ' αύθις, υταν έκφύγη την σκιάν, καὶ φαίνεταί γε πολλάκις ήμέρας, ώς πάντα μᾶλλον ή 25 πύρινον οὖσα σώμα καὶ ἀστεροειδές.

21. Εἰπόντος δε τοῦτο τοῦ Δευκίου, συνεξέδοα- Γ

ちまい まれい のだら 中口 いちものい はるしまな 節 きないめ ロースタイト 英レースタング ほうほい 有味ら呼

² φανεφότερα Emperius 7 διαχεῖ*: διαχέει, cf. p. 939 c 11*: τὰ ἐναντία 21 τῆ σκιῷ Duebnerus: 6 B E 24 πάντα] fort. πᾶν τι vel πᾶν

μον αμα πως τω λόγω ο τε Φαρνάκης και δ'Απολλωνίδης είτα, τοῦ Απολλωνίδου παρέντος, δ Φαρνάκης εἶπεν, ὅτι τοῦτο καὶ μάλιστα τὴν σελήνην δείκνυσιν ἄστρον ἢ πῦρ οὖσαν οὐ γάρ ἐστι παντελώς άδηλος έν ταϊς έκλείψεσιν, άλλὰ διαφαίνει τ τινά γρόαν ανθρακώδη και βλοσυράν, ήτις ίδιός έστιν αὐτῆς. ὁ δ' ᾿Απολλωνίδης ἐνέστη περὶ τῆς σκιᾶς ἀεὶ γὰο οὕτως ὀνομάζειν τοὺς μαθηματικοὺς τὸν ἀλαμπῆ τόπον σκιάν τε μὴ δέχεσθαι τὸν οὐοανόν. 984 έγω δέ 'τοῦτο μεν' έφην 'ποὸς τοὕνομα μᾶλλον ιο έριστικώς ή πρός τὸ πράγμα φυσικώς καὶ μαθηματικώς ένισταμένου τον γάο άντιφραττόμενον ύπο τῆς γῆς τόπον εί μὴ σκιάν τις ἐθέλοι καλεῖν ἀλλ' άφεγγες χωρίον, υμως άναγκατον έν αύτφ την σελήνην γενομένην **. και όλως' έφην 'εὔηθές έστιν 15 έκει μη φάναι της γης έξικνεισθαι την σκιάν, ὅπου ή σκιὰ τῆς σελήνης ἐπιπίπτουσα τῆ ὄψει καὶ διήκουσα πρός την γην έκλειψιν ηλίου ποιεί. πρός σέ Β δέ, ὧ Φαρνάκη, τρέψομαι τὸ γὰρ ἀνθρακῶδες ἐκεῖνο καὶ διακαὲς χοῶμα τῆς σελήνης, ὁ φὴς ἴδιον αὐτῆς 20 είναι, σώματός έστι πυκνύτητα και βάθος έχοντος. οὐδεν γὰο εθείει τοῖς ἀραιοῖς ὑπύλειμμα φλογός οὐδ' ἔχνος ἐμμένειν οὐδ' ἔστιν ἄνθοακος γένεσις, οδ μη στερέμνιον σωμα, δεξάμενον διὰ βάθους

¹ λόγω W: 4 B 6 E 2 W: παρόντος 8 οῦτως 2 E ib. 5 τοὺς Β 9 lac. 5 σκιάν Ε 12 W: ἐνισταμένους 15 33 B 36 E. Fort. supplendum: σκοτοῦσθαι καὶ ἀμαυροῦσθαι 16 ὅπου Turnebus: 7 B 8 Ε. ἔνθαπες? 17 διήκουσα idem: 7—8 B 5 Ε 18 ποιεῖν ΒΕ 22 ἀραιοῖς Exemplum Turnebi: ἀρχαίοις 23 ἄνθραπος — μὴ W: ἀνθραπογένεσις, οὐ μὴν

την πύρωσιν καλ σῷζον· ώς που καλ Όμηρος εἰρηκεν

'αὐτὰο ἐπεὶ πυρὸς ἄνθος ἀπέπτατο, παύσατο δὲ φλὸξ ἀνθοακιὴν στορέσασα'.

ε δ γαο άνθοαξ έσικεν οὐ πῦς ἀλλὰ σῶμα πεπυρωμένον είναι και πεπονθός ύπο πυρός, στερεφ και δίζαν έχοντι προσμένοντος όγκω καλ προσδιατρίβοντος αί δὲ φλόγες ἀραιᾶς είσιν ἔξαψις καὶ φεύματα Ο τροφής καὶ ύλης, ταχὸ δι' ἀσθένειαν ἀναλυομένης. 10 ώστ' οὐδὲν ὰν ὑπῆρχε τοῦ γεώδη καὶ πυκνὴν εἶναι την σελήνην έτερον ούτως έναργές τεκμήριον, είπερ αὐτῆς ἴδιον ἦν ὡς χρῶμα τὸ ἀνθρακῶδες. ἀλλ' ούκ ἔστιν, ὧ φίλε Φαρνάκη πολλάς γὰρ ἐκλείπουσα χρόας άμείβει καὶ διαιφούσιν αὐτὰς ούτως οί μαθη-15 ματικοί κατά χρόνον καί ώραν άφορίζοντες. ἄν άφ' έσπέρας έκλείπη, φαίνεται μέλαινα δεινώς άχρι τρίτης ώρας και ήμισείας αν δε μέση, τοῦτο δή τὸ επιφοιντσσον ίησι και πυρωπόν άπο δ' εβδύμης ώρας καὶ ήμισείας ἀνίσταται τὸ ἐρύθημα· καὶ τέλος 20 ήδη πρός έω λαμβάνει χρύαν κυανοειδή καλ χαρο- D πήν, ἀφ' ής δή καὶ μάλιστα 'γλαυκῶπιν' αὐτήν οί ποιηταί και Έμπεδοκίης άνακαλούνται. τοσαύτας οὖν χρόας ἐν τῆ σκιὰ τὴν σελήνην λαμβάνουσαν δρώντες ούκ δρθώς έπλ μόνον καταφέρονται τὸ άν-25 θρακῶδες, ὁ μάλιστα φήσαι τις ἀν ἀλλότριον αὐτῆς

¹ σῷζον Χ: σόλων 3 Hom. I 218 et Eustath. 748, 41 13 γὰς Turnebus: τὰς ib. Duebnerus: ἐκλειπούσας 14 W: ἀμείβειν 17 ἂν δὲ μεσοῖ Emperius ib. τοῦτο] τότε Turnebus 18 Emperius: καὶ πῦς καὶ πνοωπὸν 20 λαμβάνειν Β Ε

είναι και μαλλον υπόμιγμα και λείμμα του φωτός διὰ τῆς σκιᾶς περιλάμποντος· ίδιον δὲ τὸ μέλαν καί γεῶδες. ὅπου δὲ πορφυρίσιν ἐνταῦθα καὶ φοινικίσι λίμναις τε καλ ποταμοῖς δεχομένοις ήλιον έπίσκια χωρία γειτνιώντα συγχρώζεται καλ περιλάμ- τ πεται, διὰ τὰς ἀνακλάσεις ἀποδιδόντα πολλούς καλ διαφόρους απαυγασμούς, τί θαυμαστον εί φευμα Ε πολύ σκιᾶς ἐμβάλλον ὥσπερ είς πέλαγος οὐράνιον οὐ σταθεροῦ φωτὸς οὐδ' ἡρεμοῦντος ἀλλὰ μυρίοις άστροις έλαυνομένου μίξεις τε παντοδαπάς καί 10 μεταβολάς λαμβάνοντος, άλλην άλλοτε χρόαν έκματτόμενον ἀπὸ τῆς σελήνης ἐνταῦθ' ἀποδίδωσιν; άστρον μεν γάρ ή πῦρ οὐκ ἄν ἐν σκιῷ διαφανείη μέλαν ή γλαυκόν ή κυανοειδές. όρεσι δε καί πεδίοις και θαλάσσαις πολλαί μεν άφ' ήλίου μορφαί χρω- 15 Ε μάτων έπιτρέχουσι καλ σκιαίς καλ δμίχλαις, οίας φαρμάκοις γραφικοῖς μιγνύμενον ἐπάγει βαφάς τὸ λαμποόν ων τὰ μὲν τῆς θαλάττης ἐπικεχείοηκεν άμωσγέπως έξονομάζειν Όμηρος ' Ιοειδέα' καλών καί 'οἴνοπα πόντον', αὖθις δέ 'πορφύρεον κῦμα' 'γλαυ- ≥0 κήν' τ' άλλως 'θάλασσαν' καί 'λευκήν γαλήνην'. τὰς δὲ περί τὴν γῆν διαφορὰς τῶν ἄλλοτ' ἄλλως έπιφαινομένων χρωμάτων παρήκεν, ώς ἀπείρους τὸ πληθος ούσας. την δε σελήνην ούκ είκος ώσπες την θάλασσαν μίαν έχειν έπιφάνειαν, άλλ' έοικέναι 25 μάλιστα τη γη την φύσιν, ην έμυθολόγει Σωκράτης 985 δ παλαιός, είτε δή ταύτην αίνιττόμενος είτε δή

^{19 &}quot;Ομηφος] Λ 298. Λ 348. Φ 326. Π 34. n 94 passim 26 ξμυθολόγει Σωπράτης] cf. Plat. Phaedon. p. 110 b

άλλην τινὰ διηγούμενος οὐ γὰο ἄπιστον οὐδε θαυμαστόν, εί μηδεν έχουσα διεφθορός έν έαυτη μηδ' λλυώδες, άλλά φώς τε καρπουμένη καθαρόν έξ ούρανοῦ καὶ θερμότητος οὐ διακαοῦς οὐδὲ μανικοῦ ε πυρός άλλα νοτερού και άβλαβούς και κατά φύσιν έχοντος οὖσα πλήρης, κάλλη τε θαυμαστὰ κέκτηται τύπων όρη τε φλογοειδή και ζώνας άλουργούς έχει χουσόν τε καὶ ἄργυρον οὐκ ἐν βάθει διεσπαρμένον, άλλα πρός τοις πεδίοις έξανθοῦντα πολύν ή πρός 10 ύψεσι λείοις περιφερόμενον· εἰ δὲ τούτων ὄψις άφικνεῖται διὰ τῆς σκιᾶς ἄλλοτ' ἄλλη πρὸς ἡμᾶς Β έξαλλαγη καλ διαφορά τινι του περιέχοντος, τό γε μην τίμιον οὐκ ἀπόλλυσι τῆς δόξης οὐδὲ τὸ Θεῖον ή σελήνη, ήτις ** ίερα πρὸς ανθρώπων νομιζομένη 15 μαλλον η πύο θολερόν, ώσπερ οί Στωικοί λέγουσι, και τουγώδες. πύο μέν γε παρά Μήδοις και 'Ασσυρίοις βαρβαρικάς ἔχει τιμάς, οι φόβφ τὰ βλάπτοντα θεραπεύουσι πρό των σεμνων άφοσιούμενοι. τὸ δὲ γῆς ὄνομα παντί που φίλον "Ελληνι καὶ τί-20 μιου, καὶ πατρώου ήμευ ώσπερ άλλου τινά θεόυ σέβεσθαι. πολλοῦ δὲ δέομεν ἄνθρωποι τὴν σελήνην, Ο γην οδσαν ολυμπίαν, άψυχον ηγεῖσθαι σωμα καλ άνουν και άμοιρον ων θεοίς απάρχεσθαι προσήκει, νόμω τε των άγαθων άμοιβάς τίνοντας και κατά 25 φύσιν σεβομένους το κρεΐττον άρετη και δυνάμει

² ἐν Emperius 8 τε] δὲ? 10 malim περιφαινόμενον 14 lac. 10 B 7 E. ἢ τις θτὸς διατελεῖ καὶ W. ἢ τις γἢ τις Emperius. γἢ τις όλυμπία καὶ? 15 μᾶλλον ἢ Turnebus: ἢ μᾶλλον 21 δέομεν] δεῖ οἱ μὲν Β δεῖ δἶ μὲν Ε

the residence to the course of the state of the state of the second state of the st

καὶ τιμιώτερον. ὅστε μηδὲν οἰώμεθα πλημμελεῖν γῆν αὐτὴν θέμενοι, τὸ δὲ φαινόμενον τουτὶ πρόσωπον αὐτῆς, ὅσπερ ἡ παρ' ἡμῖν ἔχει γῆ κόλπους τινὰς μεγάλους, οὕτως ἐκείνην ἀνεπτύχθαι βάθεσι μεγάλοις καὶ δήξεσιν ὕδωρ ἢ ζοφερὸν ἀέρα περι- 5 έχουσιν, ὧν ἐντὸς οὐ καθίησιν οὐδ' ἐπιψαύει τὸ τοῦ ἡλίου φῶς, ἀλλ' ἐκλείπει καὶ διεσπασμένην ἐνταῦθα τὴν ἀνάκλασιν ἀποδίδωσιν.'

22. Υπολαβών δ' δ 'Απολλωνίδης 'εξτ', ω πρώς αὐτῆς' ἔφη 'τῆς σελήνης, δυνατὸν είναι δοκεῖ ὑμῖν 10 δηγικάτων τινών ή φαράγγων είναι σκιάς κάκειθεν άφικνεζοθαι δεύρο πρός την ζψιν, η τὸ συμβαζνον οὐ λογίζεσθε κάγὰ τουτὶ είπω; ἀκούοιτε δὲ καίπερ οὐκ ἀγνοοῦντες. ή μὲν διάμετρος τῆς σελήνης δυοκαίδεκα δακτύλους έχει τὸ φαινόμενον έν τοζς μέσοις ἀποστήμασι μέγεθος. τῶν δὲ μελάνων καὶ 15 σκιερών έκαστον ήμιδακτυλίου φαίνεται μεζζον, ώστε Ε της διαμέτρου μεζζον η είκοστοτέταρτον είναι. καλ μήν, εί μόνων υποθοίμεθα την περίμετρον της σελήνης τοισμυρίων σταδίων μυρίων δὲ τὴν διάμετρον, κατά τὸ ὑποκείμενον οὐκ ἔλαττον ἄν εἰη πεντακο- 20 σίων σταδίων έν αὐτῆ τῶν σκιερῶν ἕκαστον. ὕρα δὴ ποῶτον, αν ή δυνατον τῆ σελήνη τηλικαῦτα βάθη καὶ τηλικαύτας εἶναι τραχύτητας, ώστε σκιὰν ποιείν τοσαύτην έπειτα πῶς οὖσαι τηλικαῦται τὸ μέγεθος ύφ' ήμων ούχ δρωνται.' κάγὼ μειδιάσας πρὸς αὐτόν 25 'εὖγ'' ἔφην 'ὅτι τοιαύτην ἐξεύρηκας ἀπόδειξιν, ὧ

 $^{2 \}gamma \tilde{\eta} \nu$] $\tau \tilde{\eta} \nu$ BE 13 $\tau o \nu \tau l$] $\tau o \tilde{\nu} \tau'$ Benselerus ib. $\delta \epsilon$] $\delta \tilde{\eta}$ Turnebus 20 $\epsilon l \tilde{\eta}$ idem: $\epsilon \tilde{l} \nu \alpha \iota$

'Απολλωνίδη, δι' ἦς κάμε καὶ σαυτον ἀποδείξεις τῶν 'Αλωαδῶν ἐκείνων εἶναι μείζονας οὐκ ἐν ἄπαντι Ϝ μέντοι χρόνω τῆς ἡμέρας ἀλλὰ πρωϊ μάλιστα καὶ δείλης, εἰ οἴει, τὰς σκιὰς ἡμῶν τοῦ ἡλίου ποιοῦντος τ ἡλιβάτους, τὸν καλὸν τοῦτ' αἰσθήσει παρέχειν συλλογισμόν, ὡς, εἰ μέγα τὸ σκιαζόμενον, ὑπερμέγεθες τὸ σκιάζον. ἐν Αήμνω μὲν οὐδέτερος ἡμῶν εὖ οἶδ' ὅτι γέγονε, τουτὶ μέντοι τὸ τεθουλημένον ἰαμβεῖον ἀμφότεροι πολλάκις ἀκηκόαμεν

いれて過ぎの対象のできないとう コーエー第四番の世界を重要しません。我ないしょういかいからいませんだっしょうから

10 "Αθως καλύψει πλευρά Αημνίας βοός."

ἐπιβάλλει γὰρ ἡ σκιὰ τοῦ ὅρους, ὡς ἔοικε, χαλκῷ

τινι βοιδίω, μῆκος ἀποτείνουσα διὰ τῆς θαλάττης 986

οὐκ ἔλαττον ἑπτακοσίων σταδίων, ** τὸ κατασκιάζον

ὕψος εἶναι διὰ τὴν αἰτίαν. ὅτι πολλαπλασίους αί

15 τοῦ φωτὸς ἀποστάσεις τῶν σωμάτων τὰς σκιὰς

ποιοῦσι. δεῦρο δὴ θεῶ καὶ τῆς σελήνης, ὅτε πάμμηνός ἐστι καὶ μάλιστα τὴν ἰδέαν ἔναρθρον τοῦ

προσώπου βαθύτητι τῆς σκιᾶς ἀποδίδωσι, τὸ μέγιστον

ἀπέχοντα διάστημα τὸν ἥλιον. ἡ γὰρ ἀπόστασις τοῦ

20 φωτὸς αὐτὴ τὴν σκιὰν μεγάλην, οὐ τὰ μεγέθη τῶν

ὑπὲρ τὴν σελήνην ἀνωμαλιῶν, πεποίηκε. καὶ μὴν

οὐδὲ τῶν ὀρῶν τὰς ὑπεροχὰς ἐῶσι μεθ' ἡμέραν αί

² Duebnerus: ἀλλωάδων aut ἀλωάδων 4 εἰ Emperius 8 τεθονλλημένον (Ε) aut θονλλούμενον 10 Ἄθως σκιάζει νῶτα Λ. βοός Eustathius ad II. π 229. cf. Nauck. p. 299 ib. πλενοᾶς Ε πλενοᾶς sic Β 11 *: χαλκέω 13 lac. signavit Duebnerus W supplente: σὸ δ' οὖν τὸ κατασκιάζον ὅψος εἶναι διανοήση τὴν αἰτίαν, οὐδὲ μεμνήση ὅτι πολλαπλασίους cett. τὸ δὲ κατασκιάζον ὕψος ἐννέα διὰ τίνα αἰτίαν; ὅτι κὲ Emperius. Fort. ὧν τὸ κατασκι. ὕψος εἶναι δεῖ τὴν αἰτίαν κὲ

Β περιαυγαί τοῦ ἡλίου καθορᾶσθαι, τὰ μέντοι βαθέα καὶ κοῖλα φαίνεται καὶ σκιώδη πόρρωθεν. οὐδὲν οὖν ἄτοπον, εἰ καὶ τῆς σελήνης τὴν ἀντίληψιν καὶ τὸν ἐπιφωτισμὸν οὐκ ἔστι καθορᾶν ἀκριβῶς, αἱ δὲ τῶν σκιερῶν παραθέσεις παρὰ τὰ λαμπρὰ τῆ δια- ε φορᾶ τὴν ὄψιν οὐ λανθάνουσιν.

で、一般では、「一般では、「一般では、「一般では、「他のでは、「ないない。」というできない。「ないないない。」というない。「ないない、「ないないない。「ないないない。」というない。「ないないないない。

23. ''Αλλ' έκεῖνο μᾶλλον' ἔφην ' έλέγχειν δοκεῖ την λεγομένην ἀνάκλασιν ἀπὸ τῆς σελήνης, ὅτι τοὺς έν ταζς ανακλωμέναις αύγαζς έστωτας ού μόνον συμβαίνει τὸ φωτιζόμενον δρᾶν, άλλὰ καὶ τὸ φωτίζον. 10 δταν γάο, αὐγῆς ἀφ' ὕδατος πρὸς τοῖχον άλλομένης, Ο ὄψις ἐν αὐτῷ τῷ πεφωτισμένῳ κατὰ τὴν ἀνάκλασιν τόπω γένηται, τὰ τοία καθορά, τὴν τ' ἀνακλωμένην αὐγὴν καὶ τὸ ποιοῦν ὕδωρ τὴν ἀνάκλασιν καὶ τὸν ήλιον αὐτόν, ἀφ' οὖ τὸ φῶς τῷ ὕδατι προσπίπτον 15 άνακέκλασται. τούτων δ' δμολογουμένων και φαινομένων, κελεύουσι τοὺς ἀνακλάσει φωτίζεσθαι τὴν γην ύπὸ της σελήνης άξιουντας ἐπιδεικνύναι νύκτωο έμφαινόμενον τη σελήνη του ήλιον, ώσπεο έμφαίνεται τῷ ὕδατι μεθ' ἡμέραν, ὅταν ἀνάκλασις 20 άπ' αύτοῦ γένηται μη φαινομένου δε τούτου, κατ' D ἄλλον οἴονται τοόπον, οὐκ ἀνακλάσει, γίγνεσθαι τὸν φωτισμόν εί δε μή τοῦτο, μηδε γην είναι την σελήνην. 'τι οὖν' ἔφη 'ποὸς αὐτοὺς λεκτέον' ὁ 'Απολλωνίδης; κοινὰ γὰο ἔοικε καὶ ποὸς ἡμᾶς εἶναι τὰ 26 της ανακλάσεως.' 'αμέλει τούπον τινά' Εφην έγώ 'κοινά, τρόπου δ' ἄλλου οὐδὲ κοινά· πρῶτου δ' ὅρα

¹⁸ τὰ] ταῦτα? 21 ἀπ' W: ὑπ'

τὰ τῆς εἰκόνος ὡς ἄνω ποταμῶν καὶ τραπέμπαλιν λαμβάνουσιν. ἐπὶ γῆς γάο ἐστι καὶ κάτω τὸ ὕδωο, ύπεο γης δε σελήνη και μετέωρος. όθεν αντίστροφον αί κεκλασμέναι τὸ σχημα της γωνίας ποιούσι, της s μὲν ἄνω πρὸς τῆ σελήνη τῆς δὲ κάτω πρὸς τῆ γῆ την πορυφην έχούσης μη απασαν οὖν ίδέαν κατόπτρων μηδ' έκ πάσης ἀποστάσεως δμοίαν ἀνάκλασιν ποιείν άξιούτωσαν, έπεὶ μάχονται πρός την Ε ένάργειαν. οί δε σώμα μη λεπτον μηδε λείον, 10 ώσπες έστι τὸ ύδως, ἀποφαίνοντες τὴν σελήνην, άλλ' έμβριθές και γεώδες, οὐκ οἶδ' ὅπως ἀπαιτουνται του ήλίου την έμφασιν έν αὐτῷ πρὸς την όψιν οὐδὲ γὰρ τὸ γάλα τοὺς τοιούτους ἐσοπτρισμούς ἀποδίδωσιν οὐδὲ ποιεί τῆς ὄψεως ἀνακλάσεις 15 διὰ τὴν ἀνωμαλίαν καὶ τραχύτητα τῶν μορίων. πόθεν γε την σελήνην δυνατόν έστιν αναπέμπειν άφ' έαυτης την όψιν, ώσπες άναπέμπει τὰ λειότεςα Ε΄ των ἐσόπτρων; καίτοι καὶ ταῦτα δήπουθεν, ἐὰν άμυγή τις η δύπος η τραχύτης καταλάβη τὸ ση-20 μετον, ἀφ' οὖ πέφυκεν ἡ ὄψις ἀνακλᾶσθαι, τυφλοῦται καλ βλέπεται μεν αὐτά, την δ' ἀνταύγειαν οὐκ άποδίδωσιν. δ δ' άξιων ή και την όψιν ημων έπι τὸν ήλιον ἢ μηδὲ τὸν ήλιον ἐφ' ἡμᾶς ἀνακλᾶν ἀφ' έαυτης την σελήνην ήδύς έστι τον οφθαλμον ήλιον 25 άξιων είναι φως δε την όψιν οὐρανὸν δε τὸν άν-

。 如果是是是是我们的,我们就是这种,我们就是不是一个,我们也不是一个,我们就是一个,我们就是一个,我们就是一个,我们就是一个,我们就是我们的,我们就是这种人,

¹ τραπέμπαλιν Meinekius: τραπέν πάλιν 2 γάρ έστι W: πάρεστι 6 Emperius: κάτοπτρον 20 άφ' W: ἄν άφ' ib. *: άνακλασθέν ib. τυφλοῦται Emperius: τυποῦται

θρωπον. τοῦ μεν γὰρ ἡλίου δι' εὐτονίαν καὶ λαμποότητα ποὸς τῆ σελήνη γιγνομένην μετὰ πληγῆς την ανακλασιν φέρεσθαι πρός ήμας είκος έστιν ή δ' όψις άσθενής οδσα καλ λεπτή καλ όλιγοστή, τί θαυμαστὸν εἰ μήτε πληγὴν ἀνακρουστικὴν ποιεῖ μήτ' 5 άφαλλομένη τηρεί την συνέχειαν άλλα θρύπτεται 987 καλ ἀπολείπει, πληθος οὐκ ἔγουσα φωτὸς ώστε μὴ διασπασθαι περί τὰς ἀνωμαλίας καὶ τραχύτητας; άπὸ μὲν γὰρ ὕδατος καὶ τῶν ἄλλων ἐσόπτρων ἰσχύουσαν έτι της άρχης έγγυς ούσαν έπλ τον ήλιον 10 άλλεσθαι την ανακλασιν ούκ αδύνατον έστιν από δε της σελήνης, κάν γίγνωνταί τινες όλισθήσεις αὐτης, άσθενεζς έσονται καλ άμυδραλ καλ προαπολείπουσαι διά τὸ μῆκος τῆς ἀποστάσεως, καὶ νὰρ ἄλλως τὰ μέν κοϊλα των έσόπτρων εὐτονωτέραν ποιεί τῆς 15 προηγουμένης αὐγῆς τὴν ἀνακλωμένῆν, ώστε καὶ Β φλόνας ἀναπέμπειν πολλάκις τὰ δὲ κυρτὰ καὶ τὰ σφαιοοειδή τῷ μὴ πανταχόθεν ἀντερείδειν ἀσθενή καὶ ἀμαυράν. ** δρᾶτε δήπουθεν, ὅταν ἴοιδες δύο φανῶσι, νέφους νέφος έμπεριέχοντος, άμαυράν ποι- 20 οῦσαν καὶ ἀσαφῆ τὰ χρώματα τὴν περιέχουσαν τὸ γάο έπτος νέφος άπωτέρω της όψεως πείμενον οὐπ εύτονον οὐδ' ίσχυρὰν τὴν ἀνάκλασιν ἀποδίδωσι. καὶ τί δεῖ πλείονα λέγειν; ὅπου γὰο τὸ τοῦ ἡλίου φως ανακλώμενον από της σελήνης την μέν θερμό- 25 τητα πᾶσαν ἀποβάλλει, τῆς δε λαμπρότητος αὐτοῦ

⁶ Madvigius: ἀφαλλομένης 10 ἥλιον] ὀφθαλμὸν Turnebus 19 14—15 B 11 E. verbo ἀποδίδωσιν suppleo ib. Turnebus: ὁρᾶται

λεπτον ἀφικνεῖται μόλις πρὸς ἡμᾶς καὶ ἀδρανὲς λείψανον ἡπου τῆς ὄψεως τὸν ἴσον φερομένης δίαυλον ἐνδέχεται μόριον ότιοῦν λείψανον ἐξικέσθαι πρὸς τὸν ἥλιον ἀπὸ τῆς σελήνης; ἐγὰ μὲν οὐκ C το οἶμαι. σκοπεῖτε δ' εἶπον 'καὶ ὑμεῖς' εἰ ταὐτὰ πρὸς τὸ ὕδωρ καὶ τὴν σελήνην ἔπασχεν ἡ ὅψις, ἔδει καὶ γῆς καὶ φυτῶν καὶ ἀνθρώπων καὶ ἄστρων ἐμφάσεις ποιεῖν τὴν πανσέληνον, οἴας τὰ λοιπὰ ποιεῖται τῶν ἐσόπτρων' εἰ δ' οὐ γίγνονται πρὸς ταῦτα τῆς ὅψεως το ἀλινης, μηδὲ πρὸς τὸν ἥλιον ἀπαιτῶμεν.'

24. "Ημετς μεν οὖν' ἔφην 'ὅσα μὴ διαπέφευγε τὴν μνήμην τῶν έκεῖ λεχθέντων, ἀπηγγέλκαμεν' τὴν διήγησιν, οἶον ἐπὶ δητοῖς ἀκροατὴν γεγενημένον' τὴν διήγησιν, οἶον ἐπὶ δητοῖς ἀκροατὴν γεγενημένον' το τὴν διήγησιν, οἶον ἐπὶ δητοῖς ἀκροατὴν γεγενημένον' το τὰν διήγησιν, οἶον ἐπὶ δητοῖς ἀκροατὴν γεγενημένον' το τὰν τὰ τὰν καθισαντες τὰν περίπατον, καὶ καθίσαντες ἐπὶ τῶν βάθρων ἑδραῖον αὐτῷ παράντων ἡμῶν, ὁ Θέων 'ἐγώ τοι, τῶ Δαμπρία' εἶπεν το ἡμῶν, ὁ Θέων 'ἐγώ τοι, τῶ Δαμπρία' εἶπεν το ἡμῶν, ὁ Θέων 'ἐγώ τοι, τῶν ἀκοῦσαι τὰ λεχθησόμενα, πρότερον δ' ὰν ἡδέως ἀκοῦσαιμι περὶ τῶν οἰκεῖν λεγομένων ἐπὶ τῆς σελήνης, οὐκ εἰ κατοικοῦσί τινες ἀλλ' εἰ δυνατὸν ἐκεῖ κατοικεῖν' εἰ γὰρ οὐ δυνατόν, ἄλογον καὶ τὸ γῆν εἶναι τὴν σελήνην' δόξει γὰρ πρὸς οὐδὲν ἀλλὰ μάτην γεγονέναι μήτε καρποὺς ἐκφέρουσα μήτ' ἀνθρώποις τισίν είδραν παρέχουσα καὶ γένεσιν καὶ δίαιταν' ὧν είνεκα καὶ

4 ἀπὸ W: ὁπὸ 5*: τὰ αὖτὰ 6 ἔδει Turnebus; ὅ δὴ Plutarchi Moralia. Vol. V. 29

Ε ταύτην γεγονέναι φαμέν κατά Πλάτωνα 'τοοφόν ημετέραν ημέρας τε και νυκτός' άτρεκη 'φύλακα και δημιουργόν. δράς δ' ὅτι πολλά λέγεται καὶ σύν γέλωτι και μετά σπουδής περί τούτων. τοῖς μεν γαο ύπο την σελήνην οίκουσιν ώσπες Ταντά- 5 λοις ύπεο κεφαλής έκκοέμασθαί φασι, τούς δ' οικούντας αὖ πάλιν ἐπ' αὐτῆς ώσπες Ίξιονας ἐνδε-F δεμένους, δύμη τόση **. καίτοι μίαν οὐ κινείται κίνησιν, άλλ', ώς που καὶ λέγεται, Τοιοδίτίς έστιν, άμα μήχος έπι του ζωδιακού και πλάτος έπιφερο- 10 μένη και βάθος. ὧν την μὲν περιδρομήν την δ' έλικα την δ' οὐκ οἶδα πῶς ἀνωμαλίαν ὀνομάζουσιν οί μαθηματικοί, καίπες οὐδεν ἀνώμαλον οὐδε τεταοαγμένον ταζς άποκαταστάσεσιν δοώντες έχουσαν. ούκουν εί λέων τις έπεσεν ύπὸ δύμης είς Πελο- 15 πόννησον, άξιόν έστι θαυμάζειν άλλ' ὅπως οὐ μυρί' δρώμεν ἀεὶ

'πεσήματ' ανδοών καπολακτισμούς βίων'

988 έκεῖθεν οἶον έκκυβιστώντων καὶ περιτρεπόντων. καὶ μὴν γελοῖον περὶ μονῆς τῶν ἐκεῖ διαπορεῖν, εἰ μὴ 20

¹ Πλάτωνα] Tim. p. 40 b 6 δπλε] ἐκ ΒΕ 8 24 Β
45 Ε. Supplendum vid. τοσαύτη περιδινεϊσθαι, ὅστ' ἐκπεσεῖν μὴ δύνασθαι cf. p. 988 f 10 ἐπὶ μῆκος τοῦ ξωδ.
καὶ πλάτος φερομένη W ib. ἐπιφερομένη (φερομένη Ε)] περιφερομένη? 12 οὐν οἶδ' ὅπως? 13 οὐδὲν — τεταραγμένον W:
οὐδεμίαν (οὐδεμίαν ** Duebnerus) όμαλὴν οὐδὲ τεταγμένην
libri. cf. p. 564 a. 592 a. 989 a 16 ὅπως Leonicus: ὅμως
18 Aesch. Suppl. 987 ib. idem: καὶ ἐπελαντικικές 19 περιτραπέντων W, εed praesens requiritur: ὑνικικές verbo
περιτροπεόντων usus est Plutarchus
1—2 Ε γὰρ ceteri ib. μόνης Β Ε

γένεσιν μηδε σύστασιν έχειν δύνανται. ὅπου γὰο Αλγύπτιοι καλ Τρωγλοδύται, οξς ήμέρας μιᾶς άκαρες ίσταται κατά κορυφήν δ ήλιος έν τροπαίς εἶτ' ἄπεισιν, δλίνον απένουσι τοῦ κατακεκαῦσθαι ξηρότητι τοῦ ε περιέγοντος. ἦπου τοὺς ἐπὶ τῆς σελήνης εἰκός ἐστι δώδεκα θερείας ύπομένειν έτους έκάστου, κατά μῆνα τοῦ ήλίου πρὸς κάθετον αὐτοῖς ἐφισταμένου καὶ στηρίζοντος, όταν η πανσέληνος; πνεύματά γε μην και νέφη και όμβρους, ών χωρίς ούτε γένεσις φυ- Β 10 των έστιν ούτε σωτηρία γενομένοις, αμήχανον έχεζ διανοηθήναι συνιστάμενα διὰ θερμότητα καλ λεπτότητα τοῦ περιέχοντος οὐδὲ γὰρ ένταῦθα τῶν δρών τὰ ύψηλὰ δέχεται τοὺς ἀγρίους καὶ έναντίους χειμώνας άλλ'.** ήδη καὶ σάλον έχων ὑπὸ κουφόις τητος δ άηρ έκφεύγει την σύστασιν ταύτην καί πύκνωσιν' εί μη νη Δία φήσομεν, ώσπες ή 'Αθηνᾶ τῷ 'Αχιλλεῖ νέκταρός τι καὶ ἀμβροσίας ἐνέσταξε μὴ προσιεμένω τροφήν, ούτω την σελήνην, 'Αθηναν λεγομένην και οδσαν, τρέφειν τοὺς ἄνδρας, ἀμβρο-20 σίαν άνιεζσαν αὐτοζς ἐφημέριον, ὡς Φερεκύδης δ παλαιός οἴεται σιτεῖσθαι τοὺς θεούς. τὴν μὲν γὰο Ο 'Ινδικήν δίζαν, ήν φησι Μεγασθένης τοὺς μήτ' έσθίοντας μήτε πίνοντας άλλ' εὐστόμους όντας ύποτύφειν και θυμιᾶν και τρέφεσθαι τη όσμη, πόθεν

¹ W: δύναται 18 τοὺς] διὰ τοὺς Madrigius ib. ἐναντίους] ἐνιανσίους W. ὑετίους? 14 7 B E. ἀλλὰ λεπτότητα ἤδη supplet W. Malim ἀλλὰ λεπτὸς (aut ἀραιὸς) ὧν ἤδη cf. p. 939 b 20 Emperius: ἀνεἰσαν B E 21 τοὺς W: αὐτοὺς 22 τοὺς μήτ' ἐσθίοντας Huttenus: τοὺς B E. μήτ' ἐσθίοντας ceteri

ἄν τις ἐκεῖ φυομένην λάβοι, μὴ βοεχομένης τῆς σελήνης;

25. Ταῦτα τοῦ Θέωνος εἰπόντος, 'κάλλιστά γ'' έφην 'καὶ ἄριστα τῆ παιδιᾶ τοῦ λόγου τὰς ὀφρῦς ήμων έλυσας, δι' ά και θάρσος ήμιν έγγίγνεται τ πρός την ἀπόκρισιν, μη πάνυ πικράν μηδ' αὐστηράν εὐθύνην προσδοκῶσι καὶ γὰρ ὡς ἀληθῶς τῶν σφόδρα πεπεισμένων τὰ τοιαῦτα διαφέρουσιν οὐδὲν οί σφόδοα δυσκολαίνοντες αὐτοῖς καὶ διαπιστοῦντες άλλα μη πράως το δυνατόν και το ένδεχόμενον 10 έθέλοντες έπισχοπείν. εὐθὺς οὖν τὸ πρῶτον οὐκ άναγκαϊόν έστιν, εί μή κατοικούσιν άνθρωποι τήν D σελήνην, μάτην γεγονέναι καὶ πρὸς μηδέν. οὐδὲ γὰο τήνδε τὴν γῆν δι' ὅλης ἐνεογὸν οὐδὲ προσοικουμένην δρώμεν, άλλὰ μικρον αὐτῆς μέρος, ώσπερ το άμροις τισίν ή χερρονήσοις άνέχουσιν έμ βυθοῦ γόνιμόν έστι ζώων καὶ φυτῶν, τῶν δ' ἄλλων τὰ μεν έρημα καὶ ἄκαρπα χειμῶσι καὶ αὐχμοῖς, τὰ δὲ πλείστα κατά τῆς μεγάλης δέδυκε θαλάσσης. άλλὰ σύ, τὸν ᾿Αρίσταρχον ἀγαπῶν ἀεὶ καὶ θαυμάζων, οὐκ 🖽 ἀκούεις Κράτητος ἀναγιγνώσκοντος

''Ωκεανός, ὅσπερ γένεσις πάντεσσι τέτυκται ἀνδράσιν ἠδὲ θεοῖς, πλείστην ἐπὶ γαταν ἵησιν.'

άλλὰ πολλοῦ δεῖ μάτην ταῦτα γεγονέναι καὶ γὰο Ε ἀναθυμιάσεις ἡ θάλασσα μαλακὰς ἀνίησι καὶ τῶν 25

³ πάλλιστα W: 6 B 8 E 5 ήμῶν ἔλνσας δι' *: 10 B 12 E 8 οὐδὲν W 22 Hom. Ξ 246 ἀπεανοῦ idem 23 versus abest ab Homeri editionibus ib. *: ἔησιν

πνευμάτων τὰ ήδιστα, θέρους ἀκμάζοντος, ἐκ τῆς αοικήτου καλ κατεψυγμένης αλ χιόνες ατρέμα διατηκόμεναι χαλώσι και διασπείοουσιν. ήμέρας τε καί νυκτός' έστημεν ατρεκής έν μέσω 'φύλαξ' κατά Πλάε τωνα 'καὶ δημιουργός'. οὐδὲν οὖν κωλύει καὶ τὴν σελήνην ζώων μεν έρημον είναι, παρέχειν δ' άνακλάσεις τε τῷ φωτί περί αὐτὴν διαχεομένω καί συρροήν ταζς των άστέρων αύγαζς έν αὐτῆ καί F σύγμοασιν, ή συνεκπέττει τε τὰς ἀπὸ τῆς γῆς 10 άναθυμιάσεις, άμα τε καὶ τοῦ ἡλίου τὸ ἔμπυρον άγαν και σκληρουν ανίησι. καί πού τι και παλαιά φήμη διδόντες "Αρτεμιν αυτήν νομισθήναι φήσομεν ώς παρθένον και άγονον, άλλως δε βοηθητικήν καί ώφέλιμον. ἔπειτα τῶν γ' εἰρημένων οὐδέν, ὧ φίλε 15 Θέων, ἀδύνατον δείκνυσι την λεγομένην ἐπ' αὐτῆς οἴκησιν· ή τε γὰο δίνη πολλὴν ἔχουσα ποαότητα καλ γαλήνην έπιλεαίνει τον άέρα καλ διανέμει συγκατακοσμούμενον, ώστε μηδεν είναι δέος έκπεσείν 989 και αποσφαληναι τους έκει βεβιωκότας. ή τε μεταλ-20 λαγή και τὸ ποικίλον τοῦτο τῆς φορᾶς και πεπλανημένον οὐκ ἀνωμαλίας οὐδὲ ταραχῆς ἐστιν, ἀλλὰ θαυμαστήν επιδείκνυνται τάξιν εν τούτοις καί ποοείαν οι ἀστρολόγοι, κύκλοις τισί περί κύκλους έτέρους έξελιττομένοις συνάγοντες αὐτὴν οί μέν

⁴ ΙΙλάτωνα] Τίπ. p. 40 b 10 τοῦ ἡλίον — ἀνίησι W:
τῷ ἡλίον — ἀφίησι 11 καί ποῦ τι W: καὶ ποὶο τι 13 ἄλλοις W 14 ἔπειτα Huttenus: ἐπεὶ ib. ὧ φίλε Χ: ὡφελεῖν
17 διανέμει W: διαμένει 19 ἢ τε *: εἰ δὲ (ἡ δὲ Emperius)
ib. μεταλλαγή Emperius: μηδὲ αὐτὴ 22 πορείαν] πρόνοιαν
idem 24 οί—οί] οὖ—οῦ Madvigius

άτρεμοῦσαν, οί δὲ λείως καὶ ὑμαλῶς ἀεὶ τάχεσι τοῖς αὐτοῖς ἀνθυποφερομένην αὖται γὰο αί τῶν κύκλων έπιβάσεις καὶ περιαγωγαὶ καὶ σχέσεις πρὸς ἀλλήλους και πρός ήμας τὰ φαινόμενα της κινήσεως ύψη και βάθη και τὰς κατὰ πλάτος παραλλάξεις ε Β άμα ταϊς κατὰ μῆκος αὐτῆς περιόδοις έμμελέστατα συμπεραίνουσι. την δέ πολλην θερμότητα καί συνεχή πύρωσιν ύφ' ήλίου παύση φοβούμενος, αν πρώτον μεν άντιθης ταις ενδεκα θεριναις συνόδοις τάς πανσελήνους είση δε τὸ συνεχές τῆς μεταβολῆς 10 ταϊς ύπερβολαϊς χρόνον ούκ έχούσαις πολύν έμποιείν πράσιν οίπείαν και το άγαν έκατέρας άφαιρείν, άμέσου δε τούτων, ως είκος, ώραν έαρι προσφοοωτάτην έχουσιν. έπειτα πρός μεν ήμας καθίησι δι' ἀέρος θολερού καὶ συνεπερείδοντος θερμύτητα ιδ ταις αναθυμιάσεσι τρεφομένην έκει δε λεπτύς ών C και διαυγής δ άἡο σκιδυησι και διαχεϊ τὴν αὐγήν, ύπέκκαυμα και σωμα μηδεν έχουσαν. ύλην δε και καρπούς αὐτοῦ μὲν ὅμβροι τρέφουσιν, ἔτέρωθι δέ. ώσπες άνω πεςὶ Θήβας πας' ύμιν καὶ Συήνην, οὐκ 20 δμβριον ύδωρ άλλά γηγενές ή γη πίνουσα καλ χρωμένη πνεύμασι καλ δρόσοις οὐκ ἄν ἐθελήσειεν,

1 ἀτρεμοῦσαν] ἀνισοδρομοῦσαν W 7 συμπαραινοῦσι BE 8 παύση Basileensis: οὐ παύση libri, οὐ orto ex dittographia 9 malim τὰς — δτερινὰς συνόδους ταῖς πανσελήνοις cf. p. 938 a 10 corr. νία. εἴση (εἴση BE) δὲ τὸ συνεχὲς — ἐμποιοῦν — ἀφαιροῦν διὰ μέσου δὲ τούτων — ἔχουσιν (= man hat). Corrigunt εἶτα pro εἴση et τὰ μέσα pro ἀμέσου 13 προσφορατάτον iidem 14 ἡμᾶς] add. ὁ ἥλιος W 15 συνεπερείδοντος τὴν Emperius: συνεπερείδων τὴν 19 αὐτοῦ — ἐτέρωδι X: αὐτοὶ — ἑτέρως

οἶμαι, τῆ πλεϊστον ύομένη πολυκαοπία συμφέρεσθαι δι' ἀφετήν τινα και κρᾶσιν. τὰ δ' αὐτὰ φυτὰ τῷ γένει παρ' ήμιν μέν, έὰν σφόδρα πιεσθή χειμῶσιν, έκφέρει πολύν και καλύν καρπόν έν δε Διβύη και 5 παρ' ύμιν έν Αλγύπτω δύσριγα κομιδή καλ δειλά D πρός χειμωνάς έστι. της δε Γεδρωσίας και Τοωγλοδύτιδος, ή καθήκει πρὸς τὸν ἀκεανόν, ἀφόρου διά ξηρότητα καὶ ἀδένδρου παντάπασιν ούσης, ἐν τῆ παρακειμένη καὶ περικεχυμένη θαλάττη θαυ-10 μαστὰ μεγέθη φυτῶν τρέφεται καὶ κατὰ βυθοῦ τέθηλεν. ὧν τὰ μὲν έλαίας τὰ δὲ δάφνας τὰ δ' "Ισιδος τρίχας καλοῦσιν. οι δ' ἀνακαμψέρωτες οὖτοι πουσαγορευόμενοι, της γης έξαιρεθέντες, οὐ μόνον ζωσι πρεμάμενοι χρόνον όσον βούλεταί τις άλλὰ βλα-15 στάνουσιν. ** σπείρεται δὲ τὰ μὲν πρὸς χειμῶνος τὰ δὲ θέρους ακμάζοντος, ώσπερ σήσαμον καὶ μελίνη· τὸ δε θύμον ή το κενταύριον αν είς αγαθήν και πίονα Ε σπαρή χώραν καὶ βρέχηται καὶ ἄρδηται, τῆς κατὰ φύσιν έξίσταται ποιότητος καὶ ἀποβάλλει τὴν δύ-20 ναμιν, αύχμο δε χαίρει και πρός το οίκετον έπιδίδωσιν εί δ' ως φασιν οὐδὲ τὰς δρόσους ἀνέχεται, καθάπεο τὰ πλεΐστα τῶν ᾿Αραβικῶν, ἀλλ᾽ έξαμαυοοῦται διαινόμενα καὶ φθείρεται, τί δὴ θαυμαστόν έστιν εί γίγνονται περί την σελήνην δίζαι καί σπέρ-25 ματα και δλαι μηδεν ύετων δεόμεναι μηδε χιόνων

άλλα πρός θερινόν αέρα καί λεπτόν εύφυως έχουσαι; πως δ' ούκ είκὸς ἀνιέναι τε πνεύματα θαλπύμενα τη σελήνη και τῷ σάλῷ τῆς περιφορᾶς αὔρας τε Ε παρομαρτείν ἀτρέμα, και δρόσους και ύγρότητας έλαφοάς περιχεούσας, και διασπειρομένας έπαρκεϊν 5 τοῖς βλαστάνουσιν, αὐτὴν δὲ τῆ κράσει μὴ πυρώδη μηδ' αύχμηρὰν άλλὰ μαλακήν και ύδροποιὸν είναι; ξηρότητος μεν γάρ οὐδεν ἀφικνείται πάθος ἀπ' αὐτῆς πρὸς ήμᾶς, ὑγρότητος δὲ πολλά καὶ θηλύτητος, αὐξήσεις φυτῶν, σήψεις κρεῶν, τροπαὶ καὶ το άνέσεις οίνων, μαλακότητες ξύλων, εὐτοκίαι γυναι-940 κῶν. δέδοικα δ' ἡσυχάζοντα Φαρνάκην αὖθις ἐρεθίζειν καλ κινείν, ώκεανοῦ τε πλημμύρας ώς λέγουσιν αύτοι και πορθμών ἐπιδόσεις, διαχεομένων και αὐξανομένων ὑπὸ τῆς σελήνης τῷ ἀνυγραίνεσθαι, 15 παρατιθέμενος. διὸ πρὸς σὲ τρέψομαι μᾶλλον, δ σίλε Θέων λέγεις γαο ύμτν, έξηγούμενος ταυτί τά 'Αλκμᾶνος

'Διὸς θυγάτηο "Ερσα τρέφει καὶ δίας Σελάνας',

δτι νῦν τὸν ἀέρα καλεῖ Δία καί φησιν αὐτὸν ὑπὸ 20
τῆς σελήνης καθυγραινόμενον εἰς δρόσους τρέπεσθαι.

κινδυνεύει γάρ, ὧ έταῖρε, πρὸς τὸν ἥλιον ἀντιπαθῆ
Β φύσιν ἔχειν εἴγε μὴ μόνον, ὅσα πυκνοῦν καὶ ξηραίνειν ἐκεῖνος, αὐτὴ μαλάσσειν καὶ διαχεῖν πέφυκεν

¹ πρὸς θερινὸν Leonicus: πρόσθερον. Malim πρὸς θέρειον 2 ἀνιέναι] fort. ser. ένεὲναι 5 περιχεούσας | BE: περιεχούσας vulgo 6 αὐτὴν W: αὐτῆ 13 ἀνεανοῦ τε Basileensis: ἄστε καὶ ἀνοιγαὶ 17 ταντὶ*: ταύτη BE 19 Hergk. 3 p. 54. ib. Διὸς] 10 B 5 E ib. Έρσα | ἔργα B E ib. δίας addidi ante Σελάνας ex p. 659 c 20 Δία καί]καὶ Δία B E

άλλὰ καὶ τὴν ἀπ' ἐκείνου ϑερμότητα καθυγραίνειν καὶ καταψύχειν προσκίπτουσαν αὐτῆ καὶ συμμιγνυμένην. οῖ τε δὴ τὴν σελήνην ἔμπυρου σῶμα καὶ διακαὲς εἶναι νομίζοντες ἀμαρτάνουσιν' οῖ τε τοῖς δ ἐκεῖ ζώοις ὅσα τοῖς ἐνταῦθα πρὸς γένεσιν καὶ τροφὴν καὶ δίαιταν ἀξιοῦντες ὑπάρχειν, ἐοίκασιν ἀθέατοι τῶν περὶ τὴν φύσιν ἀνωμαλιῶν, ἐν αἶς μείζονας ἔστι καὶ πλείονας πρὸς ἄλληλα τῶν ζώων ἢ πρὸς τὰ μὴ ζῷα διαφορὰς καὶ ἀνομοιότητας εὐρεῖν. 10 καὶ εἴιστομοι μὲν ἄνθρωποι καὶ ὀσμαῖς τρεφύμενοι μὴ ἔστωσαν, οῦ μηδ' εἶναί μοι δοκοῦσιν' ἡν δ' ¾μ- Ο μώνιος ἡμῖν αὐτὸς ἐξηγεῖτο δύναμιν, ἠνίξατο μὲν Ἡσίοδος εἰπών

'οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχη τε καὶ ἀσφοδέλφ μέγ' ὅνειας,'
15 ἔφγφ δ' ἐμφανῆ παφέσχεν Ἐπιμενίδης, διδάξας ὅτι

18 εργφ ο εμφανη παρεσχεν Επιμενισης, οιοαζας οτι μικρφ παντάπασιν ή φύσις ὑπεκκαύματι ζωπυρεϊ καὶ συνέχει τὸ ξῷον, ἀν ὅσον ἐλαίας μέγεθος λάβη, μηδεμιᾶς ἔτι τροφῆς δεόμενον. τοὺς δ' ἐπὶ τῆς σελήνης, εἴπερ εἰσίν, εὐσταλεῖς εἶναι τοῖς σώμασι καὶ το διαρκεῖς ὑπὸ τῶν τυχύντων τρέφεσθαι πιθανόν ἐστι· καὶ γὰρ αὐτὴν τὴν σελήνην, ώσπερ τὸν ἥλιον, ζῷον ὅντα πύρινον καὶ τῆς γῆς ὅντα πολλαπλάσιον, D ἀπὸ τῶν ὑγρῶν φασι τῶν ἀπὸ τῆς γῆς τρέφεσθαι, καὶ τοὺς ἄλλους ἀστέρας ἀπείρους ὅντας· οὕτως

⁸ δή] δὲ ΒΕ 6 ἐοἰκασι καὶ θεαταῖς ΒΕ ἐοἰκασιν ἀθεάτοις Χ 10 εὄστομοι Duebnerus (cf. p. 938 c): σύστομοι 11 οἶ μηδὲ εἶναί μοι W: εἰ μὴ 7—8 Β 6 Ε μὴ ib. ἢν δ΄ Ἰμμώνιος idem: τήν τε ἄμμωνος 13 Ἡσίοδος] ΟD 41 23 ἀπὸ Turnebus: ἐπὶ

έλαφοά καὶ λιτὰ τῶν ἀναγκαίων φέρειν ζῷα τὸν άνω τόπον ὑπολαμβάνουσιν. άλλ' οὕτε ταῦτα συνορώμεν ούθ' ὅτι καὶ χώρα καὶ φύσις καὶ κράσις άλλη πρόσφορός έστιν αὐτοῖς ώσπερ οὖν εί, τῆ θαλάττη μη δυναμένων ήμων προσελθείν μηδ' τ άψασθαι μόνον δε την θέαν αὐτης πόροωθεν άφοοώντων και πυνθανομένων δτι πικρόν και άποτον και άλμυρον ύδωρ έστιν, έλεγέ τις ως ζώα πολλά Ε και μεγάλα και παντοδαπά ταϊς μορφαϊς τρέφει κατά βάθους καὶ θηρίων έστὶ πλήρης ΰδατι χρω- 10 μένων δσαπερ ύμεζε άξρι, μύθοις αν δμοια καλ τέρασιν έδόκει περαίνειν, ούτως ξοίκαμεν έχειν καί ταὐτὸ πάσχειν ποὸς τὴν σελήνην, ἀπιστοῦντες ἐκεζ τινας ανθοώπους κατοικείν. ἐκείνους δ' αν οἴομαι πολύ μᾶλλον ἀποθαυμάσαι τὴν γῆν, ἀφορώντας 16 οἷον ύποστάθμην καὶ ἰλὺν τοῦ παντὸς ἐν ύγροῖς καὶ δμίχλαις καὶ νέφεσι διαφαινομένην άλαμπες καὶ ταπεινόν και ακίνητον χωρίον, εί ζῷα φύει και τρέ-Ε φει μετέχοντα κινήσεως άναπνοῆς θεομότητος κάν εἴ ποθεν αὐτοῖς ἐγγένοιτο τῶν Ὁμηρικῶν τούτων 20 ἀκοῦσαι

'σμερδαλέ', εὐρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοί περ' καί

'τόσσον ἔνερθ' 'Αίδεω, ὅσον οὐρανὸς ἔστ' ἀπὸ γαίης',
ταῦτα φήσουσιν ἀτεχνῶς περὶ τοῦ χωρίου τούτου 25
λέγεσθαι καὶ τὸν ''Αιδην ἐνταῦθα καὶ τὸν Τάρταρον

4 αύτοῖς] ἄλλοις Madvigius 18 ταύτο πάσχειν W: τούτους (τούτοις Ε) ἀσιείν 22.24 Hom. Υ 65. Θ 16 24 idem: ἀίδαο

ἀπωκίσθαι, γῆν δὲ μίαν εἶναι τὴν σελήνην, ἴσον ἐκείνων τῶν ἄνω καὶ τῶν κάτω τούτων ἀπέχουσαν.

26. "Ετι δ' έμοῦ σχεδὸν λέγοντος, ὁ Σύλλας ὑπολαβών 'ἐπίσχες' εἶπεν 'ὧ Λαμπρία, καὶ παραε βαλοῦ τὸ θυρίον τοῦ λόγου, μὴ λάθης τὸν μῦθον
ὥσπερ εἰς γῆν ἐξοκείλας καὶ συγχέης τὸ δρᾶμα τοὐμὸν ἑτέραν ἔχον σκηνὴν καὶ διάθεσιν. ἐγὰ μὲν 941
οὖν ὑποκριτής εἰμι, πρότερον δ' αὐτοῦ φράσω τὸν
ποιητὴν ὑμῖν εἰ μὴ τι κωλύει καθ' Όμηρον ἀρξά10 μενος,

"Συγυγίη τις νήσος ἀπόπροθεν είν άλὶ κεϊται"

δοίμον ήμερων πέντε Βρεττανίας ἀπέχουσα πλέοντι πρὸς ἐσπέραν ἔτεραι δὰ τρεῖς ἴσον ἐκείνης ἀφεστωσαι καὶ ἀλλήλων πρόκεινται μάλιστα κατὰ δυσμὰς ἡλίου 15 θερινάς ὧν ἐν μιἄ τὸν Κρόνον οἱ βάρβαροι καθεῖς χθαι μυθολογοῦσιν ὑπὸ τοῦ Διός, τὸν δ' ὡς υἰὸν ἔχοντα φρουρὸν τῶν τε νήσων ἐκείνων καὶ τῆς θαλάττης, ἡν Κρόνιον πέλαγος ὀνομάζουσι, πέραν κατωκίσθαι. τὴν δὰ μεγάλην ἤπειρον, ὑφ' ἦς ἡ με- Β νάλη περιέχεται κύκλω θάλαττα, τῶν μὰν ἄλλων ἔλαττον ἀπέχειν, τῆς δ' Ὠγυγίας περὶ πεντακισχιλίους σταδίους κωπήρεσι πλοίοις κομιζομένω. βραδύπορον γὰρ εἶναι καὶ πηλῶδες ὑπὸ πλήθους ὁευμάτων τὸ πέλαγος τὰ δὰ ρεύματα τὴν μεγάλην ἐξιέναι γῆν 25 καὶ γίγνεσθαι προσχώσεις ἀπ' αὐτῶν καὶ βαρεῖαν

^{8 *:} δέ μου 9 εί] ἢ εί W ib. ἀξέαμενος Huttenus: ἀρξάμενον 11 Hom. η 244 18 πέραν πατωπίσθαι Εmperius: παραπάτω πεϊσθαι 25 Emperius: προχώσεις

είναι και γεώδη την θάλατταν, ή και πεπηγέναι δόξαν ἔσχε. τῆς δ' ἠπείρου τὰ πρὸς τῆ θαλάττη κατοικεῖν "Ελληνας περλ κόλπον οὐκ ἐλάττονα τῆς Μαιώτιδος, οδ τὸ στόμα τῷ στόματι τοῦ Κασπίου C πελάγους μάλιστα κατ' εὐθεῖαν κεῖσθαι· λαλεῖν δὲ καὶ τ νομίζειν εκείνους ήπειρώτας μεν αύτους νησιώτας δε τούς ταύτην την γην κατοικούντας, ώς καὶ κύκλω περίρουτον οὖσαν ύπὸ τῆς θαλάσσης οἴεσθαι δὲ τοις Κούνου λαοίς αναμιχθέντας ύστερον τους μεθ' Ήρακλέους παραγενομένους και υπολειφθέντας ήδη 10 σβεννύμενον τὸ Ελληνικόν έκει και κρατούμενον γλώττη τε βαρβαρική και νόμοις και διαίταις οίον άναζωπυρήσαι πάλιν Ισχυρόν και πολύ γενόμενον. διό τιμάς έχειν πρώτας τὸν Ἡρακλέα, δευτέρας δὲ τον Κρόνον. Εταν οὖν δ τοῦ Κρόνου ἀστήρ, δν 15 Φαίνοντα μεν ήμεζς, έκείνους δε Νυκτούρον έφη καλείν, είς Ταύρον παραγένηται δι' έτων τριάκοντα, παρασκευασαμένους έν χρόνφ πολλώ τὰ περί την D θυσίαν καὶ τὸν ἀπόπλουν ἐκπέμπειν κλήρω λαχόντας έν πλοίοις τοσούτοις θεραπείαν τε πολλήν καί 20 παρασκευήν ἀναγκαίαν μέλλουσι πλεΐν πέλαγος τοσούτον είρεσία και χρόνον έπι ξένης βιοτεύειν πολύν έμβαλλομένους άναχθέντας οὖν χοῆσθαι τύχαις, ως είκος, άλλους άλλαις τους δε διασωθέντας έκ της θαλάττης ποωτον μέν έπλ τὰς ποοκει- 25

⁶ αύτοὺς] αὐτοὺς ΒΕ ib. νησιώτας δὲ Basileensis 7 τοὺς W 19 ἀπόπλουν X: ἄ 14 Β 17 Ε. Malim ἀπὸ τῆς οἰκείας πλοῦν 28 ἐμβαλλομένους W: ἐμβάλλομεν οῦς ib. οὖν χοῆσθαι X: οὐ χοὴ

μένας νήσους οἰκουμένας δ' ὑφ' Ελλήνων κατίσχειν καὶ τὸν ἥλιον δοᾶν κουπτόμενον ώρας μιᾶς ἔλαττον έφ' ήμέρας τριάκοντα καὶ νύκτα τοῦτ' εἶναι, σκότος έχουσαν έλαφοὸν καὶ λυκαυγές ἀπὸ δυσμών 5 πεοιλαμπόμενον. έκετ δε διατοίψαντας ημέρας ένενήκοντα, μετά τιμής καὶ φιλοφροσύνης Γερούς νομιζο- Ε μένους και προσαγορευομένους, ύπο πνευμάτων ήδη περαιούσθαι μηδ' άλλους τινάς ένοικεϊν ή σφας τ' αὐτοὺς καὶ τοὺς ποὸ αὐτῶν ἀποπεμφθέντας εξεῖναι 10 μεν γάρ ἀποπλεῖν οἴκαδε τοὺς τῷ θεῷ τὰ τρίς δέκ' έτη συλλατρεύσαντας, αίρεῖσθαι δὲ τοὺς πλείστους έπιεικώς αὐτόθι κατοικείν, τούς μέν ύπὸ συνηθείας, τούς δ' ὅτι πόνου δίχα καὶ πραγμάτων ἄφθονα πάοεστι πάντα, πρὸς θυσίαις καὶ χορηγίαις i) περὶ λόιε γους τινάς άελ καλ φιλοσοφίαν διατρίβουσι. Θαυ- Ε μαστήν γάρ είναι τῆς τε νήσου τήν φύσιν καὶ τήν πραότητα του περιέχοντος άέρος, ένίοις δε και τὸ θεζον έμποδων γίγνεσθαι διανοηθεζοιν αποπλεζν ώσπερ συνήθεσι καὶ φίλοις ἐπιδεικνύμενον· οὐκ 20 όναρ γάρ μύνον οὐδε διὰ συμβόλων, ἀλλὰ καὶ φανερώς έντυγγάνειν πολλούς όψεσι δαιμόνων καί φωναίς. αὐτὸν μὲν γὰο τὸν Κοόνον ἐν ἄντοφ βαθεί περιέχεσθαι πέτρας χρυσοειδούς καθεύδοντα, τὸν γὰς ὅπνον αὐτῷ μεμηχανῆσθαι δεσμὸν ὑπὸ τοῦ 25 Διός, ὄφνιθας δὲ τῆς πέτρας κατά κορυφὴν είσπετο-

7 ήδη] οἱ δεί? ,,excidit loci in quem περαιοῦνται homines significatio" W 10 τὰ τρὶς δένα ἔτη *: τῷ τρισκαι-δενάτω 14 ἢ Turnebus: οἱ 20 γὰρ * 28 πέτρας] cum ἄντρφ iungendum. ἐπὶ πέτρας editur 25 εἰσπετομένους Madvigius: οῦς πετομένους

μένους αμβροσίαν έπιφέρειν αὐτῷ, καὶ τὴν νῆσον εὐωδία κατέγεσθαι πᾶσαν, ώσπες έκ πηγῆς σκιδνα-942 μένη τῆς πέτρας τοὺς δὲ δαίμονας ἐκείνους περιέπειν καλ θεραπεύειν τον Κρόνον, έταίρους αὐτῷ γενομένους, ότε δη θεών και ανθρώπων έβασίλευε τ καί πολλά μεν άφ' εαυτών μαντικούς όντας προλέγειν, τὰ δὲ μέγιστα καὶ πεοὶ τῶν μεγίστων ὡς ὀνείρατα τοῦ Κρόνου κατιόντας έξαγγέλλειν δσα γάρ δ Ζεύς προδιανοείται, τάῦτ' ὀνειροπολείν τὸν Κρόνον· είναι δ' ανάστασιν τα τιτανικά πάθη και κινή- 10 ματα τῆς ψυχῆς ἐν αὐτῷ παντάπασιν δ ὕπνος ** καί γένηται το βασιλικον καί θεΐον αύτο καθ' έαυτο Β καθαρον και ἀκήρατον. ἐνταῦθα δὴ κομισθείς, ὡς έλεγεν, δ ξένος καλ θεραπεύων τον θεον έπλ σγολης, ἀστρολογίας μεν έφ' ὕσον γεωμετρήσαντι πορ- 15 οωτάτω ποοελθεῖν δυνατόν ἐφτιν ἐμπειοίαν ἔσχε, φιλοσοφίας δε της άλλης τῷ φυσικῷ χρώμενος. έπιθυμίαν δέ τινα καὶ πόθον έχων γενέσθαι τῆς μεγάλης νήσου θεατής ούτω γὰο ὡς ἔοικε τὴν παρ' ήμεν οικουμένην ονομάζουσιν: ἐπειδή τὰ τριά- 20 κοντ' έτη διηλθεν, αφικομένων των διαδύχων οίκοθεν, ἀσπασάμενος τοὺς φίλους έξέπλευσε, τὰ μέν άλλα κατεσκευασμένος εύσταλος έφόδιον δέ

⁵ Emperius: ἐβασίλευσε 9 τον Κοόνον, ἐπειδὰν παύση τὰ τιτ. πάθη — ὁ ὕπνος καὶ γένηται corr. Madvigius deleta lacunae (11—12 Β 10 Ε) nota. Malim: εἶναι δ' ἀνάστασιν — πινήματα τῆς ψυχῆς [ἔως ἄν] ἐν αὐτῷ πάντα παύση ὁ ὅπνος [καὶ κατακοσμήση] καὶ γένηται cett. 15 post ὅσον lac. 3 Β 2 in rasura Ε 20 ἐπειδὴ Madvigius: ἐπεὶ δὲ 23 εὐσταλῶς Anonymus: εὐσταθῶς

συχνον έν χουσοῖς έκπώμασι κομίζων. ὰ μὲν οὖν ἔπαθε καὶ ὅσους ἀνθοώπους διῆλθεν, ἱεροῖς τε γράμμασιν έντυγχάνων ἔν τε τελεταῖς πάσαις τελού- Ο μενος, οὐ μιᾶς ἡμέρας ἔργον ἐστὶ διελθεῖν, ὡς ἐκεῖ- ε νος ἡμῖν ἀπήγγελλεν, εὖ μάλα καὶ καθ' ἕκαστον ἀπομνημονεύων· ὅσα δ' οἰκεῖα τῆς ἐνεστώσης διατριβῆς ἐστιν, ἀκούσατε. πλεῖστον γὰρ ἐν Καρχηδύνι χρόνον διέτριψεν, ἄτε δὴ παρ' ἡμῖν μεγάλας ** ἔχουτος καί τινας, ὅθ' ἡ προτέρα πόλις ἀπώλλυτο, 10 διφθέρας ἱερὰς ὑπεκκομισθείσας κρύφα καὶ διαλαθούσας πολὺν χρόνον ἐν γῆ κειμένας ἔξευρὼν τῶν τε φαινομένων θεῶν ἔφη χρῆναι καί μοι παρεκελεύετο τιμᾶν διαφερόντως τὴν σελήνην, ὡς τοῦ βίου κυριωτάτην οὖσαν ** ἔχομένην.'

15 27. Θαυμάζοντος δ' έμοῦ ταῦτα καὶ δεομένου σαφέστερον ἀκοῦσαι, 'πολλά' εἶπεν 'ὧ Σύλλα, περὶ D δεῶν οὐ πάντα δὲ καλῶς λέγεται παρ' Έλλησιν. οἶον εὐθὺς δρθῶς Δήμητρα καὶ Κόρην δνομάζοντες οὐκ ὀρθῶς ὁμοῦ καὶ περὶ τὸν αὐτὸν ἀμφοτέρας 20 εἶναι τόπον νομίζουσιν ἡ μὲν γὰρ έν γῆ καὶ κυρία τῶν περὶ γῆν ἐστιν ἡ δ' ἐν σελήνη καὶ τῶν περὶ σελήνην. Κόρη δὲ καὶ Φερσεφόνη κέκληται τὸ μὲν ὡς φωσφόρος οὖσα, Κόρη δ' ὅτι καὶ τοῦ ὅμματος, ἐν ὧ τὸ εἴδωλον ἀντιλάμπει τοῦ βλέποντος, ὥσπερ

⁹ lac. post $\tilde{\epsilon}_{\chi OV TOS}$ Duebnerus signaverat. Fort. supplendum: $\mu_{\delta \gamma} \alpha \lambda \alpha_{S}$ $\tau_{O} \tilde{\nu}$ Koóvov $\tau_{I} \mu \alpha_{S} \tilde{\epsilon}_{\chi OV TOS}$ 11 $\tilde{\epsilon}_{\xi} \tilde{\epsilon}_{v} v_{\xi} \tilde{\nu} \tilde{\nu}$ B E 14 21 B 22 E. οδσαν ἡγεμόνα την δ $\tilde{\epsilon}_{\gamma} \gamma \tilde{\eta} \nu$ (malim ταύτης δ $\tilde{\epsilon}_{\gamma} \tilde{\eta} \nu$ γ $\tilde{\eta} \nu$) $\tilde{\epsilon}_{\chi O} \tilde{\mu} \tilde{\nu} \gamma \eta \nu$ W 15 *: δ $\tilde{\epsilon}_{\mu} \rho \nu$ 16 $\tilde{\epsilon}_{\mu} \tilde{\nu} \tilde{\nu} \rho \nu$ B E 18 *: δήμητραν 22 δ $\tilde{\epsilon}_{\gamma} \tilde{\nu} \tilde{\nu} \rho \nu$ ib. Φερσεφόνη Duebnerus: περσεφόνη

τὸ ἡλίου φέγγος ἐνορᾶται τῆ σελήνη, κόρην προσαγορεύομεν. τοῖς τε περὶ τὴν πλάνην καὶ τὴν ζή-Ε τησιν αὐτῶν λεγομένοις ἔνεστι ** ἀληθές · ἀλλήλων γὰρ ἐφίενται χωρὶς οὖσαι καὶ συμπλέκονται περὶ τὴν σκιὰν πολλάκις · τὸ δὲ νῦν μὲν ἐν οὐρανῷ καὶ σφωτί, νῦν δ' ἐν σκότω καὶ νυκτὶ γενέσθαι περὶ τὴν Κόρην, ψεῦδος μὲν οὐκ ἔστιν, ὁ δὲ χρόνος τῷ ἀριθμῷ πλάνην παρέσχηκεν. οὐ γὰρ ἔξ μῆνας ἀλλὰ παρ' ἔξ μῆνας ὁρῶμεν αὐτὴν ὑπὸ τῆς γῆς, ὥσπερ Ε ὑπὸ τῆς μητρός, τῆ σκιῷ λαμβανομένην, ὀλιγάκις δὲ ιο τοῦτο διὰ πέντε μηνῶν πάσχουσαν · ἐπεὶ τόν γ' "Αιδην ἀπολιπεῖν ἀδύνατόν ἐστιν αὐτήν, τοῦ "Αιδου πέρας οὖσαν, ὅσπερ καὶ 'Όμηρος ἐπικρυψάμενος οὐ φαύλως τοῦτ' εἶπεν

'άλλ' εἰς 'Ηλύσιον πεδίον καὶ πείρατα γαίης'.
ὅπου γὰρ ἡ σκιὰ τῆς γῆς ἐπινεμομένη παύεται,
τοῦτο τέρμα τῆς γῆς ἔθετο καὶ πέρας' εἰς δὲ τοῦτο

τουτο τέρμα της γης έθετο και πέρας είς δε τουτο φαυλος μεν ούδεις οὐδ' ἀκάθαρτος ἄνεισιν, οί δε χρηστοι μετὰ την τελευτην κομισθέντες αὐτόθι, όᾶστον μεν ούτω βίον, οὐ μην μακάριον οὐδε θεῖον ω ἔχοντες, ἄχρι τοῦ δευτέρου θανάτου διατελουσι.'

28. 'Τίς δ' οὖτός ἐστιν, ὧ Σύλλα;'. μη περί 948 τούτων ἔρη, μέλλω γὰρ αὐτὸς διηγεῖσθαι. τὸν ἄν-

3 lac. 8 B 7 E. êpieinős odv tő mudádei nal tó supplet W, quae iusto plura sunt. Malim ás éoiné π i àlhdés 5 tó] 8 B E 6 peol del W. Malim tà peol 7 δ de geóvos] odde geóvou B E 11 pácozousav W; pacousav ib. êpiel êpi libri, nisi quod in E sequitur lac. 2—3 13 pécas Turnebus: π eo 15 Hom. δ 563 ib. àlhá s'és idem 19 adtóse? 22 Tís δ '—à Sálla;] add. Éghy in versione X 23 éqh] scr. vid. Égh, éqh

θρωπον οί πολλοί σύνθετον μεν δρθώς, έκ δυείν δε μόνων σύνθετον ούκ δρθώς ήγοῦνται μόριον γὰο εἶναί πως ψυχῆς οἴονται τὸν νοῦν, οὐδὲν ήττον έκείνων άμαρτάνοντες, οίς ή ψυγή δοκεί 5 μόριον είναι του σώματος νους γάρ ψυχής, δσφ ψυχή σώματος, ἄμεινόν έστι καὶ θειότερον. ποιεί δ' ή μέν ψυχῆς καὶ σώματος μτξις τὸ ἄλογαν καὶ τὸ παθητικόν, ή δὲ νοῦ καὶ ψυχῆς σύνοδος λόγον, ών τὸ μὲν ήδονης ἀρχή και πόνου τὸ δ' ἀρε-10 της καί κακίας. τριών δε τούτων συμπαγέντων, τὸ μέν σωμ' ή γη την δε ψυχην ή σελήνη, τον δε νοῦν δ ήλιος παρέσχεν είς την γένεσιν ** ώσπερ αὖ τῆ σελήνη τὸ φέγγος. ὃν δ' ἀποθνήσκομεν θάνατον, δ μέν έκ τριών δύο ποιεί του άνθοωπον δ Β 15 δ' δυ έκ δυείν, καὶ δ μέν έστιν έν τῆ τῆς Δήμητρος ** έν αὐτη τελείν, καὶ τοὺς νεκροὺς 'Αθηναίοι . Δημητοείους τονόμαζον το παλαιόν δ δ' έν τη σελήνη τῆς Φερσεφόνης, και σύνοικός έστι τῆς μεν χθόνιος δ Έρμης της δ' οὐράνιος λύει δ' αύτη 20 μεν ταχύ και μετά βίας την ψυχην από τοῦ σώματος, ή δε Φερσεφόνη πράως και γρόνω πολλώ

7 verba και σώματος — και ψυχής ego supplevi, excidisse videntur hunc in modum: ή μέν ΨΥΧΗΣ [καλ σώματος mixis to aloyor nal to nadytinor, η de rod nal $\Psi TX \tilde{H} \Sigma$ ovrodos loyor nech, 9.948d 12.9 BeE. Samples the results 18 ἄν — θανάτων? 16 22 Β 18 Ε: Δήμη τους αντική δίνου το μυεϊσθαι, παρωνόμως τῷ τελευτῶν ἐν αὐτῆ, τελείν κε W. Fort. ἐν τἢ [γἢ hoc cum Madvigio] τῆς Δήμητοος: [διὸ προσέοικε τῷ τελευτᾶν] ἐν αὐτῆ τὸ τελειν κέ 17 ὧνόμαζον — ὁ δ' ἐν Kultwasserus: ὧνόμαζον · τὸ παλαιὸν δὲ ἐν 18 φερσεφόνης Ε περσεφόνης ceteri 19 *: αὐτὴ

Plutarchi Moralia. Vol. V.

τον νοῦν ἀπο τῆς ψυχῆς καὶ διὰ τοῦτο μονογενης κέκληται μόνον γὰς γίγνεται τὸ βέλτιστον τάνθοώπου διακρινόμενον αὐτῆς. συντυγχάνει δ' οὕτως Ο κατά φύσιν έκατερον· πάσαν ψυχήν, άνουν τε καί σύν νῷ, σώματος έκπεσοῦσαν είμαρμένον έστὶν έν 5 το μεταξύ γης και σελήνης χωρίφ πλανηθηναι χρόνον οὐκ ἴσον· ἀλλ' αί μεν ἄδικοι καὶ ἀκόλαστοι. δίκας των άδικημάτων τίνουσι τας δ' έπιεικείς, δσον ἀφαγνεῦσαι καὶ ἀποπνεῦσαι τοὺς ἀπὸ τοῦ σώματος ώσπες άτμου πονηςου μιασμούς, έν τῷ πραο- 10 τάτφ του άέρος, δυ λειμώνας "Αιδου καλούσι, δεί γίγνεσθαι χοόνον τινά τεταγμένου. είθ' οίον έξ αποδημίας ανακομιζόμεναι φυγαδικής είς πατρίδα, γεύονται χαρᾶς, οΐαν οί τελούμενοι μάλιστα θορύβφ D καλ πτοήσει συγκεκραμένην μετ' έλπίδος ήδείας έχουσι· 15 πολλάς γὰο έξωθει καὶ ἀποκυματίζει γλιχομένας ἤδη της σελήνης, ένίας δε και των έκει περικάτω τρεπομένας οἷον είς βυθόν αὖθις όρῶσι καταδυομένας αί δ' ἄνω γενόμεναι καὶ βεβαίως ίδουθεῖσαι ποώτον μέν, ὥσπες οί νικηφόςοι, πεςιίασιν ἀναδούμεναι 🕫 στεφάνοις πτερών εὐσταθείας λεγομένοις, ὅτι τῆς ψυχής τὸ ἄλογον καὶ τὸ παθητικὸν εὐήνιον ἐπιεικῶς τῷ λόγφ καὶ κεκοσμημένον ἐν τῷ βίφ παρέσχοντο.

² μόνον] μόνη BE ib. *: τοῦ ἀνθρώπον δ ἐστὶν ἐν τῷ W: ἐστὶ τῷ 9 τοὺς Emperius 10 ἀτμοῦ idem: αἰτίον 12 malim γενέσθαι ib. εἶτα οm. BE Malim μεθ' δν 15 συγκεκραμένην *: συγκεκραμένη ib. ἡδείας X in versione: ἰδίας 17 περικάτω Madvigius: περὶ πάτω 19 W: ἰδρύθησαν 20 περιίασιν X: περιίστασιν X: περιστασιν X: π

δεύτερον, ἀκτίνι τὴν ὄψιν ἐοικυῖαι, πυρὶ δὲ τὴν ψυχὴν ἄνω κουφιζομένην, ὥσπερ ἐνταῦθα, τῷ περὶ τὴν σελήνην αἰθέρι, καὶ τόνον ἀπ' αὐτοῦ καὶ δύνα- Ε μιν, οἷον τὰ στομούμενα βαφὴν, ἴσχουσι τὸ γὰρ. τὰ ἀραιὸν ἔτι καὶ διακεχυμένον ρώννυται καὶ γίγνεται σταθερὸν καὶ διαυγές, ὥσθ' ὑπὸ τῆς τυχούσης ἀναθυμιάσεως τρέφεσθαι καὶ καλῶς Ἡράκλειτος εἶπεν ὅτι ʿαί ψυχαὶ ὀσμῶνται καθ' Ἅιδην'.

29. 'Εφορῶσι δὲ πρῶτον μὲν αὐτῆς σελήνης τὸ 10 μέγεθος και τὸ κάλλος και τὴν φύσιν οὐχ ἁπλῆν οὐδ' ἄμικτον, ἀλλ' οἶον ἄστρου σύγκοαμα καὶ γῆς · οὖσαν· ως γὰο ή γῆ πνεύματι μεμιγμένη καὶ ὑγοῷ ** μαλακή γέγονε και τὸ αίμα τῆ σαρκι παρέχει την αἴσθησιν έγκεκραμένον, ούτω τῷ αἰθέρι λέγουσι 15 την σελήνην αναμεκραμένην διά βάθους αμα μέν έμψυχον είναι και γόνιμον, άμα δ' ισόρροπον έχειν την πρός το βαρύ συμμετρίαν της κουφότητος. καί Ε γὰο αὐτὸν οὕτω τὸν κόσμον ἐκ τῶν ἄνω καὶ τῶν κάτω φύσει φερομένων συνηρμοσμένον ἀπηλλάχθαι 20 παντάπασι τῆς κατὰ τόπον κινήσεως. ταῦτα δὲ καλ Ξενοκράτης έοικεν έννοῆσαι θείφ τινὶ λογισμφ, την άρχην λαβών παρά Πλάτωνος. Πλάτων γάρ έστιν δ και των άστέρων έκαστον έκ γης και πυρός συνηρμόσθαι διὰ τῶν ** μεταξὸ φύσεων ἀναλογία δοθεισῶν 25 ἀποφηνάμενος οὐδεν γὰο είς αἴσθησιν έξικνεῖσθαι, φ μή τι γης έμμεμικται καί φωτός. δ δε Ξενο-

1W: ἐοιπέναι ΒΕ ib.W: περὶ 8idem: ἀφ' αὐτοῦ 4 βαφῆ? 7 'Ηράπλείτος] Bywater. p. 15 12 lac. 3—4 B 4—5 E, del. Duebnerus 18 πόσμον ἐν τῷ ἄνω καὶ τῷ πάτω ΒΕ 21.26 Ξενοπράτης] Mullach. 3 p. 116 24 4 B 6 E, uncis inclusit Duebnerus

κράτης τὰ μὲν ἄστρα καὶ τὸν ἥλιον ἐκ πυρός φησι 944 και τοῦ πρώτου πυκνοῦ συγκεῖσθαι, τὴν δὲ σελήνην έκ τοῦ δευτέρου πυκνοῦ καὶ τοῦ ίδίου ἀέρος, τὴν .δε γην εξ ύδατος και πυρός και του τρίτου των πυκνών. βλως δε μήτε το πυκνον αὐτο καθ' αύτο 5 μήτε τὸ μανὸν εἶναι ψυχῆς δεκτικόν. καὶ ταῦτα μέν περί οὐσίας σελήνης. εὖρος δὲ καὶ μέγεθος ούχ δσον οί γεωμέτραι λέγουσιν, άλλα μετζον πολλάκις έστί καταμετρεί δε την σκιάν της γης όλιγάκις τοις έαυτης μεγέθεσιν ούχ ύπὸ σμικοότητος, άλλὰ θερμότητος, ἡ ἐπείγει τὴν κίνησιν ὅπως ταχὸ 10 διεκπερά του σκοτώδη τόπου ύπεκφέρουσα τὰς τῶν. άγαθων ψυχάς σπευδούσας καλ βοώσας οὐκέτι γάρ έξακούουσιν έν τῆ σκιᾶ γενόμεναι τῆς περί τὸν Β οὐοανὸν άομονίας αμα δε και κάτωθεν αι των κολαζομένων ψυγαί τηνικαῦτα διὰ τῆς σκιᾶς ὀδυρό- 15 μεναι καὶ ἀλαλάζουσαι προσφέρονται διὸ καὶ κρότεΐν έν ταΐς έκλείψεσιν εἰώθασιν οί πλείστοι χαλκώματα καλ ψόφον ποιεΐν καλ πάταγον ἐπλ τὰς ψυχάς έκφοβει δ' αὐτάς καὶ τὸ καλούμενον πρόσωπον, δταν έγγὸς γένωνται, βλοσυρόν τι καί φρι- 20 κώδες δρώμενον. ἔστι δ' οὐ τοιοῦτον, άλλ' ώσπερ ή παρ' ήμιν έχει γή κόλπους βαθείς και μεγάλους. ένα μεν ενταύθα διά στηλών Ήρακλείων άναχεό-C μενον είσω πρὸς ήμᾶς, έξω δὲ τὸν Κάσπιον καὶ

¹⁰ W: ἀλλὰ θερμότητος ἐπείγει Β ἀλλὰ θερμ 7 ἐπείγει Ε 11 τὰς] om. B E, unde fort. corrig. τῶν ἀγαθῶν σπενδούσας καί βοώσας τὰς ψυχάς 12 ψυχὰς] om. iidem 16 καί prius W 19 ψυχάς] φυλάς ΒΕ 20 τι] τε Emperius

τοὺς περὶ τὴν Ἐρυθρὰν θάλατταν, οὕτω βάθη ταῦτα τῆς σελήνης ἐστὶ καὶ κοιλώματα καλοῦσι δ' αὐτῶν τὸ μὲν μέγιστον Ἑκάτης μυχόν, ὅπου καὶ δίκας διδόασιν αι ψυχαὶ καὶ λαμβάνουσιν ὧν ἄν ἤδη τρεγενημέναι δαίμονες ἢ πάθωσιν ἢ δράσωσι τὰ δὲ δύο μακρά περαιοῦνται γὰρ αί ψυχαὶ δι' αὐτῶν, νῦν μὲν εἰς τὰ πρὸς οὐρανὸν τῆς σελήνης, νῦν δὲ πάλιν εἰς τὰ πρὸς γῆν ἀνομάζεσθαι δὲ τὰ μὲν πρὸς οὐρανὸν τῆς σελήνης ἀντίχθονος.'

30. 'Οὐκ ἀεὶ δὲ διατρίβουσιν ἐπ' αὐτῆς οἱ δαίμονες, ἀλλὰ χρηστηρίων δεῦρο κατίασιν ἐπιμελησόμενοι, καὶ ταῖς ἀνωτάτω συμπάρεισι καὶ συνορ- υ γιάζουσι τῶν τελετῶν κολασταί τε γίνονται καὶ φύλακες ἀδικημάτων καὶ σωτῆρες ἔν τε πολέμοις καὶ κατὰ θάλατταν ἐπιλάμπουσιν. ὅ τι δ' ἄν μὴ καλῶς περὶ ταῦτα πράξωσιν ἀλλ' ὑπ' ὀργῆς ἢ πρὸς ἄδικον χάριν ἢ φθόνω, δίκην τίνουσιν ἀθοῦνται γὰρ αὖθις ἐπὶ γῆν συνειργνύμενοι σώμασιν ἀνθρωπίνοις. ἐκ δὲ τῶν βελτιόνων ἐκείνων οῖ τε περὶ τὸν Κρόνον ὄντες ἔφασαν αὐτοὺς εἶναι καὶ πρότερον ἐν τῆ, Κρήτη τοὺς Ἰδαίους Δακτύλους, ἕν τε Φρυγία τοὺς Κορύβαντας γενέσθαι καὶ τοὺς περὶ Ε Βοιωτίαν ἐν Οὐδώρα Τροφωνιάδας καὶ μυρίους εἴλλους πολλαχόθι τῆς οἰκουμένης ὧν ἱερὰ καὶ τι-

⁶ μαποά Leonicus: μαποάς 10 W: οὐπ ἀντίχθονος 11 *: αὐτὴν 12 χρηστηρίω ΒΕ 17 ἀλλ' | ἀλλ' ἢ? 19 W: συροηγνύμενοι 21 *: αὐτοὺς 22 ἰδίους ΒΕ 24 Οὐδώρς | Δεβαδεία Leonicus, sed etiam περὶ Βοιωτίαν suspectum

μαὶ καὶ προσηγορίαι διαμένουσιν ἔτι ἀπολείπουσι δ' αι δυνάμεις ἐνίων, εἰς ἔτερον τόπον τῆς ἀρίστης ἐξαλλαγῆς τυγχανόντων. τυγχάνουσι δ' οι μὲν πρότερον οι δ' ὕστερον, ὅταν ὁ νοῦς ἀποκριθῆ τῆς ψυχῆς ἀποκρίνεται δ' ἔρωτι τῆς περὶ τὸν ῆλιον σ εἰκόνος, δι' ἦς ἐπιλάμπει τὸ ἐφετὸν καὶ καλὸν καὶ θείον καὶ μακάριον, οὖ πᾶσα φύσις, ἄλλη δ' ἄλλως, ὀρέγεται. καὶ γὰρ αὐτὴν τὴν σελήνην ἔρωτι τὸῦ ἡλίου περιπολεῖν ἀεὶ καὶ συγγίγνεσθαι ὀρεγομένην F ἀπ' αὐτοῦ τὸ γονιμώτατον. λείπεται δ' ἡ τῆς ψυχῆς το φύσις ἐπὶ τὴν σελήνην, οἶον ἰχνη τινὰ βίου καὶ ὀνείρατα διαφυλάττουσα καὶ περὶ ταύτης ὀρθῶς ἡγοῦ λελέχθαι τό

'ψυχή δ' ήὐτ' ὄνειρος ἀποπταμένη πεπότηται'
οὐδὲ γὰρ εὐθὺς οὐδὲ τοῦ σώματος ἀπαλλαγεῖσα 15
τοῦτο πέπουθεν, ἀλλ' ὕστερον, ὅταν ἔρημος καὶ
μόνη τοῦ νοῦ ἀπαλλαττομένη γένηται. καὶ Ὁμηρος
ὧν εἶπε πάντων μάλιστα δὴ κατὰ θεὸν εἰπεῖν ἔοικε
περὶ τῶν καθ' Ἅιδου

τον δὲ μετ' εἰσενόησα βίην Ἡρακληείην, 20 εἰδωλον αὐτὸς δὲ μετ' ἀθανάτοισι Φεοϊσιν.' αὐτός τε γὰρ ἕκαστος ἡμῶν οὐ δυμός ἐστιν οὐδὲ

[.] I ếτι ἀπολείπουσι δ' αί*: αί δὲ [9 fort. περιπολείν ἀεὶ παὶ συγγίγνεσθαι, ὀρεγομένην ἀπ' αὐτοῦ τοῦ γονιματάτου, φασίν. ἔεται δ' ἡ τῆς ψυχῆς cett. Post γονιμώτατον inseruit lac. Duebnerus 11 ἐπὶ τῆ σελήνη W 14 Hom. λ 221 15 οδδὲ] posterius deleverim 17 συναπαλλαττομένη? 19 παθ' ಒίδου W: παθόλου 20 Hom. λ 600 22 οὐ θ υμός θ εδθυμός θ

φόβος οὐδ' ἐπιθυμία, καθάπες οὐδε σάρκες οὐδ'. ύγρότητες, άλλ' ῷ διανοούμεθα καὶ φρονοῦμεν ή 945 τε ψυχή τυπουμένη μέν ύπὸ τοῦ νοῦ τυποῦσα δὲ τὸ σῶμα καὶ περιπτύσσουσα πανταχόθεν ἐκμάττεται ετὸ εἶδος. ώστε κὰν πολὺν χοόνον χωρίς έκατέρου γένηται, διατηφούσα την δμοιότητα καί τον τύπον, είδωλον δοθώς δνομάζεται. τούτων δ' ή σελήνη, καθάπεο εξοηται, στοιχεζόν έστιν άναλύονται γάο είς ταύτην, ὥσπερ είς τὴν γῆν τὰ σώματα τῶν ιο νεκρών, ταχύ. μέν αι σώφρονες, μετά σχολής ἀπράγμονα καὶ φιλόσοφον στέρξασαι βίον ἀφεθεζσαι γὰρ ύπὸ τοῦ νοῦ καὶ πρὸς οὐδὲν ἔτι χρώμεναι τοῖς πάθεσιν ἀπομαραίνονται· των δε φιλοτίμων καλ πρακτικών έρωτικών τε περί σώματα καί δυμοειδών Β 15 αί μεν οίον εν ύπνφ ταις του βίου μνημοσύναις δυείρασι χρώμεναι διαφέρουται, καθάπερ ή τοῦ Ένδυμίωνος έπει δ' αὐτὰς τὸ ἄστατον και τὸ εὐπαθὲς ἐξίστησι καὶ ἀφέλκει τῆς σελήνης ποὸς άλλην γένεσιν, οὐκ ἐᾳ ** ἀλλ' ἀνακαλεῖται καὶ 20 καταθέλγει. μικρον γαρ οὐδεν οὐδ' ήσυχον οὐδ' δμολογούμενον έργον έστίν, ὅταν ἄνευ νοῦ τῷ παθητικώ σώματος ἐπιλάβωνται. Τιτυοί δὲ καὶ Τύ-. φωνες δ τε Δελφούς κατασχών και συνταράξας τὸ χοηστήριον ΰβρει καλ βία Τυφων έξ έκείνων άρα 26 των ψυχων ήσαν, έρημία λόγου και τύφω πλανηθέντι

² ϕ Leonicus: δ 6 τόπον BE 18 εὐπαθὲς Leonicus: ἀπαθὲς 19 8 BE. Fort, supplendum οὐκ έ ϕ [καταμένειν] 24 Τυφὰν] Πύθων Kaltwasserus 25 έρημί ϕ λόγον W: ἔρημοι λόγ ϕ

Ο πώ παθητικώ χρησαμένων. χρόνω δε κάκείνας κατεδέξατο είς αύτην ή σελήνη και κατεκόσμησεν, εἶτα τὸν νοῦν αὖθις ἐπισπείραντος τοῦ ἡλίου τῷ ζωτικῷ δεχομένη νέας ποιεῖ ψυχάς ἡ δὲ τρίτον σωμα παρέσχεν. οὐδεν γὰρ αύτη δίδωσι ε μετά θάνατον, ή δσα λαμβάνει ποδς γένεσιν: ήλιος δε λαμβάνει μεν οὐδεν απολαμβάνει δε τὸν νοῦν διδούς, σελήνη δὲ καὶ λαμβάνει καὶ δίδωσι καί συντίθησι καί διαιρεϊ κατ' άλλην και άλλην δύναμιν, ὧν Είλείθυια μεν ή συντίθησιν "Αρτεμις 10 δ' ή διαιρεί καλείται. και τριών Μοιρών ή μέν "Ατροπος περί τον ήλιον ίδρυμένη την άρχην ένδίδωσι τής γενέσεως, ή δὲ Κλωθὰ περί τὴν σελήνην φερομένη συνδει καὶ μίγνυσιν έσχάτη δὲ συνεφάπτεται περί γην η Λάχεσις, ή πλείστον τύχης 15 μέτεστι. το γαο άψυχον άκυρον αύτο και παθητον ύπ' άλλων, δ δε νοῦς ἀπαθής και αὐτοκράτωρ. D μικτον δε και μέσον ή ψυχή καθάπεο ή σελήνη τῶν ἄνω καὶ κάτω σύμμιγμα καὶ μετακέρασμα ὑπὸ τοῦ θεοῦ γέγονε, τοῦτον ἄρα πρὸς ἥλιον ἔχουσα 20 τον λόγον, δυ έχει γη πρός σελήνην.

15. 'Ταῦτ'' εἶπεν ὁ Σύλλας 'ἐγὰ μὰν ἤκουσα τοῦ ξένου διεξιόντος ἐκείνᾳ, δ' οἱ τοῦ Κοόνου κατευνασταὶ καὶ θεράποντες, ὡς ἔλεγεν αὐτός, ἐξήγγειλαν ὑμῖν δ', ὧ Λαμπρία, χρῆσθαι τῷ λόγᾳ πάρεστιν ἡ 25 βούλεσθε.'

¹ πατεδέξατο Leonicus: πατέδειξεν 2 *: αὐτὴν 5 τὸ σῶμα? 5 δίδωσι μετὰ θάνατον] nihil decsse videtur 6 ἢ * 19 μεταπέρασμα W: μέγα πέρας

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΡΩΤΩΣ ΨΥΧΡΟΥ.

- 1. Έστι τις ἄρα τοῦ ψυχροῦ δύναμις, ὁ Φαβω- Ε ρίνε, πρώτη καὶ οὐσία, καθάπερ τοῦ θερμοῦ τὸ πῦρ, ἦς παρουσία τινὶ καὶ μετοχῆ γίγνεται τῶν ἄλλων ἕκαστον ψύχρον ἢ μᾶλλον ἡ ψυχρότης στέ- ε ρησίς ἐστι θερμότητος, ὥσπερ τοῦ φωτὸς τὸ σκότος λέγουσι καὶ τῆς κἰνήσεως τὴν στάσιν; ἐπεὶ καὶ τὸ ψυχρὸν ἔοικε στάσιμον εἶναι, κινητικὸν δὲ τὸ θερμόν αἴ τε τῶν θερμῶν καταψύξεις οὐδεμιᾶς παρουσία 946 γίγνονται δυνάμεως, ἀλλ' ἐκστάσει θερμότητος ἄμα 10 γὰρ ἀπιοῦσα πολλὴ φαίνεται καὶ ψύχεται τὸ ὑπολειπόμενον ὁ γὰρ ἀτμός, ὃν τὰ ζέοντα τῶν ὑδάτων μεθίησιν, ἀπιόντι τῷ θερμῷ συνεκπίπτει διὸ καὶ μειοῖ τὸ πλῆθος ἡ περίψυξις ἐκκρίνουσα τὸ θερμόν, ἑτέρου μηδενὸς ἐπεισιόντος.
- 16 2. "Η πρώτον μεν άν τις υπίδοιτο τοῦ λόγου τούτου τὸ πολλὰς τῶν ἐμφανῶν ἀναιρεῖν δυνάμεων, ὡς
 οὐ ποιότητας οὐδ' ἔξεις ἔξεων δὲ καὶ ποιοτήτων στερήσεις, βαρύτητα μὲν κουφότητος καὶ σκληρότητα
 μαλακότητος τὸ μέλαν δὲ τοῦ λευκοῦ καὶ τὸ πικρὸν
 τοῦ γλυκέος, καὶ ὧν ἕκαστον ἑκάστφ πέφυκεν ἀντι- Β

¹ πρώτως Μ: πρώτου.

. κεδοθαι κατά δύναμιν, ούχ ώς έξει στέρησις έπειθ' ότι πάσα στέρησις άργόν έστι καλ άπρακτον. ώς τυφλότης και κωφότης και σιωπή και δάνατος: έκστάσεις γάρ είσιν είδων καί αναιρέσεις οὐσιων, οὐ φύσεις τινὲς οὐδ' οὐσίαι καθ' έαυτάς ή δὲ - ε ψυχρότης οὐκ ἐλάττονα τῆς θερμότητος ἐγγιγνομένη τοις σώμασι πάθη καὶ μεταβολάς ένεργάζεσθαι πέφυκε και γάρ πήγνυται πολλά τῷ ψυχρῷ καί συγκοίνεται και πυκνούται και το στάσιμον αυτώ και Ο δυσκίνητον ούκ άργον έστιν, άλλ' έμβριθές καλ βέ- 10 βαιον, ύπο δώμης συνερειστικόν και συνεκτικόν έχούσης τόνον. όθεν ή μεν στέρησις έκλειψις γίγνεται και υποχώρησις της αντικειμένης δυνάμεως, ψύχεται δε πολλά, πολλής αὐτοίς θεομότητος ένυπαρχούσης. ένια δε και μαλλον ή ψυχρότης, αν λάβη θερμότερα, 15 πήγνυσι καὶ συνάγει, καθάπεο τὸν βαπτόμενον σίδηρου οί δε Στωικοί και το πνεύμα λέγουσιν έν τοις σώμασι των βρεφων τη περιψύξει στομούσθαι καλ μεταβάλλον έκ φύσεως γίγνεσθαι ψυχήν άλλὰ τοῦτο μεν άμφισβητήσιμου, ετέρων δε πολλών την 20 ψυχρότητα φαινομένην δημιουργόν οὐκ ἄξιον ήγεῖσθαι στέρησιν.

D 3. "Ετι στέξησις μεν οὐδεμία δέχεται τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἦττον, οὐδ' ἀν εἴποι τις ἔτερον ἐτέρου μᾶλλον πεπηρῶσθαι τῶν μὴ βλεπόντων ἢ σιωπᾶν τῶν τὸ μὴ φθεγγομένων ἢ τεθνάναι τῶν μὴ ζώντων. ἐν δὲ τοῖς ψυχροῖς πολὸ τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἦττον ἔνεστι

^{. 19} ἐν. φύσεως] cf. p. 1052 f ubi de re eadem dicitur: ὅϑεν οὐν ἀπὸ τρόπου τὴν ψυχὴν ἀνομάσθαι παρὰ τὴν ψύξιν

καί τὸ λίαν καὶ τὸ μὴ λίαν καὶ ὅλως ἐπιτάσεις καὶ ἀνέσεις, ὥσπερ ἐν τοῖς θερμοῖς, διὰ τὸ τὴν ὕλην πῆ μὲν σφόδρα πῆ δ' ἠοέμα πάσχουσαν ὑπὸ τῶν έναντίων δυνάμεων έτερα μᾶλλον έτέρων και θερs μότερα καὶ ψυχρότερα παρέχειν έξ έαυτῆς. καὶ γὰρ έξεως μεν ούκ έστι μίξις πρός στέρησιν οὐδ' ἀναδέχεται δύναμιο οὐδεμία την ἀντικειμένην αὐτῆ Ε στέρησιν έπιοῦσαν οὐδε ποιεί κοινωνὸν άλλ' άντεξανίσταται θεομά δ' έστίν, άχρι οδ κεραννύμενα 10 ψυχροῖς ὑπομένει, καθάπερ μέλανα λευκοῖς καὶ βαρέσιν όξέα και γλυκέσιν αὐστηρά, παρέχοντα τῆ κοινωνία ταύτη και άρμονία χρωμάτων τε και φθόγγων και φαρμάκων και ύψων προσφιλείς πολλάς και φιλανθοώπους γενέσεις. ή μεν γάο κατά στέ-15 ρησιν και έξιν άντίθεσις πολεμική και άσύμβατός έστιν, οὐσίαν δατέρου τὴν δατέρου φθοράν ἔχοντος. τῆ δὲ κατά τὰς ἐναντίας δυνάμεις καιροῦ τυχούση πολλά μεν αί τέχναι χρώνται, πλείστα δ' ή φύσις Ε έν τε ταϊς άλλαις γενέσεσι καλ ταϊς περί τὸν ἀέρα 20 τροπαΐς, καὶ ὅσα διακοσμῶν καὶ βραβεύων δ θεὸς άρμονικός καλείται καὶ μουσικός, οὐ βαρύτητας συναρμόττων και δξύτητας οὐδε λευκά και μέλανα συμφώνως δμιλοῦντα παρέχων άλληλοις, άλλὰ τὴν της θερμότητος και ψυχρότητος έν κόσμφ κοινωνίαν με και διαφοράν, δπως συνοίσονται τε μετρίως και διοίσονται πάλιν, έπιτροπεύων καὶ τὸ άγαν έκατέρας άφαιοών είς το δέον άμφοτέρας καθίστησι.

²⁰ τροπαΐς] περιτροπαΐς Palatinus

947 4. Καὶ μὴν ψυχροῦ μέν αἴσθησις ἔστιν, ώσπερ και θερμού στέρησις δ' ούθ' δρατού ούτ' ακουστύν ούθ' άπτον ούτε ταις άλλαις αισθήσεσι γνωστόν. ούσίας γάρ τινος αἴσθησις ἦν ὅπου δ' οὐσία μή φαίνεται, νοεῖται στέρησις, οὐσίας ἀπόφασις οὖσα, τ καθάπες όψεως τυφλότης και φωνής σιωπή και σώματος έρημία και κενόν. ούτε γάρ κενοῦ δι' άφῆς αἴσθησις ἔστιν, ἀλλ' ὅπου μη γίγνεται σώματος άφή, κενού γίγνεται νόησις ούτε σιγής ακούομεν, άλλά, κὰν μηδενός ἀκούωμεν, σιγήν νοοῦμεν ώς 10 δ' αύτως και τυφιών και γυμνών και άόπιων ούκ αἴσθησις ἔστιν ἀλλ' αἰσθήσεως ἀποφάσει νόησις. Β έδει τοίνυν μη γίγνεσθαι ψυχοών αϊσθησιν, άλλ' δπου το θερμον επιλείπει νοεισθαι το ψυχρόν, είπερ ην θεομού στέρησις εί δ', ώσπερ τὸ θερμον άλέα 15 και διακρίσει της σαρκός, ούτω συγκρίσει και πυκνώσει το ψυχοον αίσθητον έστι, δήλον στι καλ ψυχοότητος ίδία τις έστιν άρχη και πηγη καθάπερ θερμότητος.

5. Έτι τοίνυν εν τι καὶ ἀπλοῦν ἡ περὶ ἐκαστον 20 εἶδος στέρησις, αἱ δ' οὐσίαι πλείονας διαφοράς καὶ δυνάμεις ἔχουσι· μονοειδὲς γὰρ ἡ σιωπὴ ποικίλον δ'· ἡ φωνή, νῦν μὲν ἐνοχλοῦσα νῦν δὲ τέρπουσα C τὴν αἴσθησιν. ἔχει δὲ τοιαύτας καὶ τὰ χρώματα καὶ τὰ σχήματα διαφοράς, ἐν αἶς ἄλλοτ' ἄλλως τὸν 25 προστυγχάνοντα διατίθησι· τὸ δ' ἀναφὲς καὶ ἄχρω-

¹⁰ nἀν] ἐὰν Emperius 11 ἀόπλων *: ἀνύπλων 12 W: ἀπόφασις 25 ἐν αἶς] ἐν αἶς καὶ οἶς Palatinus

στον και όλως άποιον οὐκ ἔχει διαφοράν, ἀλλ' δμοιόν ἐστιν.

- 6. Αρ' οὖν ἔοικε τοῖς στερητικοῖς τούτοις τὸ ψυχρόν, ώστε μη ποιείν έν τοῖς πάθεσι διαφοράν, τ η τούναντίον ήδοναί τε μεγάλαι καὶ ἀφέλιμοι τοῖς σώμασιν ἀπὸ ψυχοῶν ὑπάρχουσι καὶ βλάβαι πάλιν νεανικαι κάι πόνοι και βαρύτητες, ύφ' ὧν οὐκ ἀεί φεύγει καὶ ἀπολείπει τὸ θερμὸν ἀλλὰ πολλάκις έγκαταλαμβανόμενον ανθίσταται καὶ μάχεται, τῆ 10 μάχη δ' αὐτῶν ὄνομα φοίκη καὶ τούμος, ἡττωμένφ δε τῷ θερμῷ τὸ πήγνυσθαι καὶ ναρκᾶν ἐπιγίγνεται, κρατούν δε του ψυχρού διάχυσιν παρέχει καὶ ἀλέαν D τῷ σώματι μεθ' ήδονῆς, ὅπερ "Ομηρος 'ἰαίνεσθαι' κέκληκεν; άλλὰ ταῦτά γε παυτί δῆλα καὶ τούτοις 15 οὐχ ήκιστα τοῖς πάθεσιν ἐνδείκνυται τὸ ψυγοόν, δτί πρός τὸ. θερμόν ὡς οὐσία πρὸς οὐσίαν ἢ πάθος πρός πάθος ούχ ως απόφασις αντίκειται και στέοησις, οὐδε φθορά τίς έστι τοῦ θερμοῦ και ἀναίοεσις άλλά φθαρτική φύσις και δύναμις. ή και τὸν 20 χειμίωνα των ωρών και τὰ βύρεια των πνευμάτων έξέλωμεν, ως στερήσεις ύντα των θερμών και νοτίων ίδίαν δ' άρχην ούκ έχουτα. E
- 7. Καὶ μὴν τεττάρων γε τῶν πρώτων ὅντων ἐν τῷ παντὶ σωμάτων, ἄ διὰ πλῆθος καὶ ἀπλότητα καὶ ὁδύναμιν οἱ πλεῖστοι στοιχεῖα τῶν ἄλλων ὑποτίθενται καὶ ἀρχάς, πυρὸς καὶ ὕδατος καὶ ἀέρος καὶ γῆς, ἀναγκαῖόν ἐστι καὶ ποιότητας εἶναι τὰς πρώτας καὶ

¹⁶ $\tilde{\eta}$] nat idem 19 áttà $\varphi \theta \alpha \varrho \pi i n \tilde{\eta}$] átt' $\tilde{\eta} \eta \alpha \varrho \pi i n \tilde{\eta}$ Madvigius

άπλᾶς τοσαύτας. τίνες οὖν είσιν αὧται πλὴν θεομότης και ψυχοότης και ξηρότης και ύγρότης, αίς τὰ στοιχεῖα πάσχειν ἄπαντα καὶ ποιεῖν πέφυκεν: ώς δὲ τῶν ἐν γραμματικῆ στοιχείων βραχύτητές είσι και μακρότητες, των δ' έν μουσική βαρύτη- 5 Ε τες και δξύτητες, οὐ θάτερα τῶν έτέρων στέρησις, ούτως έν τοις φυσικοίς σώμασιν άντιστοιχίαν ύποληπτέον ύγοων ποὸς ξηρά και ψυχοων ποὸς θερμά, τὸ κατὰ λόγον ἄμα καὶ τὰ φαινόμενα διαφυλάττοντας ή, καθάπεο 'Αναξιμένης δ παλαιός 10 φετο, μήτε το ψυχρον έν ούσία μήτε το θερμον απολείπωμεν, αλλά πάθη κυινά της ύλης έπιγιγνόμενα ταις μεταβολαις· το γάο συστελλόμενον αυτής και πυκνούμενον ψυχοὸν εἶναί φησι τὸ δ' ἀραιὸν καί τὸ χαλαρόν, ούτω πως δνομάσας καὶ τῷ δήματι, 15 θερμόν. όθεν οὐκ ἀπεικότως λέγεσθαι τὸ καὶ θερμά τὸν ἄνθοωπον ἐκ τοῦ στόματος καὶ ψυχοὰ μεθιέναι. 948 ψύχεται γὰο ή πνοή πιεσθεϊσα καὶ πυκνωθεϊσα τοῖς γείλεσιν, ανειμένου δε τοῦ στόματος έκπίπτουσα γίγνεται θερμόν ύπὸ μανότητος. τοῦτο μὲν οὖν 20 άγνόημα ποιείται τάνδρὸς δ Αριστοτέλης άνειμένου γάο τοῦ στόματος έκπνεῖσθαι τὸ θερμὸν έξ ήμῶν αὐτῶν, βταν δὲ συστρέψαντες τὰ χείλη φυσήσωμεν, οὐ τὸν έξ ήμῶν ἀλλὰ τὸν ἀέρα τὸν πρὸ τοῦ στόμάτος ώθεϊσθαι ψυχοὸν όντα καὶ προσεμπίπτειν.

8. Εί δ' ἀπολειπτέον οὐσίαν ψυχροῦ καὶ θερμοῦ,

¹⁰ Ava ξ iµ ϵ v η_{S}] Mullach. 1 p. 242, 11 20 Fe μ η , M, quod tamen evitavit Plutarchus propter hiatum 21*: τ 00 av δ 00s ib. A ϱ 10s τ 00t ξ 10. 0964, 010

προάγωμεν έπι το έξης τον λόγον, ήτις έστιν ουσία καὶ ἀρχὴ καὶ φύσις ψυχρότητος, ζητοῦντες οί μὲν Β ούν, των σκαληνών και τοιγωνοειδών σχηματισμών έν τοῖς σώμασι κειμένων, τὸ φιγοῦν καὶ τρέμειν καὶ ε φρίττειν και όσα συγγενή τοῖς πάθεσι τούτοις ὑπὸ πραχύτητος έγγίγνεσθαι λέγοντες, εί καὶ τοῖς κατά υμέρος διαμαρτάνουσι, την γοῦν ἀρχην ὅθεν δεῖ λαμβάνουσι δεί γὰο ώσπερ ἀφ' έστίας τῆς τῶν δλων οὐσίας ἄρχεσθαι την ζήτησιν. Ες και μάλιστα 10 δόξειεν αν ίατρου και γεωργού και αύλητου διαφέρειν δ φιλόσοφος. έκείνοις μεν γάρ έξαρκει τά έσχατα των αίτίων θεωρήσαι· τὸ γὰρ έγγυτάτω τοῦ πάθους αίτιον αν συνοφθή, πυρετού μεν έντασις ή παρέμπτωσις έρυσίβης δ' ήλιοι πυριφλεγείς έπ' C 15 δμβοφ βαφύτητος δε κλίσις αὐλῶν καὶ συναγωγή προς άλληλους, εκανόν έστι τῷ τεχνίτη προς το οίκετον έργον. τφ δε φυσικά θεωρίας ένεκα μετιόντι τάληθες ή των έσχάτων γνωσις οὐ τέλος έστιν άλλ' άρχη της έπι τα πρώτα και άνωτάτω πορείας. διδ 20 καὶ Πλάτων ὀρθῶς καὶ Δημόκριτος αἰτίαν θερμότητος καὶ βαρύτητος ζητοῦντες οὐ κατέπαυσαν ἐν γη και πυρί τὸν λόγον άλλ' ἐπὶ τὰς νοητὰς ἀναφέροντες άρχὰς τὰ αίσθητὰ μέχρι τῶν ἐλαχίστων ώσπες σπερμάτων προηλθον.

 Θύ μὴν ἀλλὰ καὶ τὰ αἰσθητὰ ταυτὶ προανακινῆσαι βέλτιόν ἐστιν, ἐν οἶς Ἐμπεδοκλῆς τε καὶ

⁶ nal] náv? 7 yoőv] om. mei. Malim the ágghe ő μ os ő θ ev 18 évotasis Emperius 20 $\Delta\eta\mu$ oholitos] Hevongáths \dot{W}

D Στοάτων και οί Στωικοί τὰς οὐσίας τίθενται τῶν δυνάμεων, οί μεν Στωικοί τῷ ἀέρι τὸ πρώτως ψυχοὸν ἀποδιδόντες, Έμπεδοκλῆς δὲ καὶ Στράτων τῷ ύδατι την δὲ γῆν ἴσως ἂν ἕτερος φανείη ψυχρότητος αίτίαν υποτιθέμενος. πρότερον δε τα έκείνων δ σκοπωμεν. ἐπεὶ τὸ πῦρ θερμὸν ἄμα καὶ λαμπρόν έστι, δεῖ τὴν ἀντικειμένην τῷ πυρὶ φύσιν ψυχράν τ' είναι και σκοτεινήν άντίκειται γάο ώς τῷ λαμποῷ το ζοφερον ούτα τα θερμά το ψυχρόν έστι γάρ ώς όψεως τὸ σκοτεινὸν ούτω τὸ ψυχοὸν άφης συγ- 10 χυτικόν, ή δε θερμότης διαχεί την αίσθησιν τοῦ άπτομένου καθάπες ή λαμπρότης τοῦ δρώντος. τὸ Ε άρα πρώτως σκοτεινόν έν τη φύσει πρώτως καί ψυγρόν έστιν. Βτι δ' άγρ το πρώτως σκοτεινόν έστιν, οὐδὲ τοὺς ποιητὰς λέληθεν ἀέρα γὰρ τὸ σκό- 15 τος καλούσιν .

'ἀὴρ γὰρ παρὰ νηυσί βαθεΐ' ἦν οὐδὲ σελήνη οὐρανόθεν προύφαινε.'

μαλ πάλιν

'ἡέρα έσσάμενοι πᾶσαν φοιτῶσιν ἐπ' αἶαν'

20

και πάλιν

'αὐτίκα δ' ἡέρα μεν σκέδασεν και ἀπῶσεν ὀμίχλην, ἡέλιος δ' ἐπέλαμψε μάχη δ' ἐπὶ πᾶσα φαάνθη.'

17 Hom. ι 143 ib. βαθεί' idem: βαθείαις αυτ βαθύς 18 ούρανόθε idem 20 Hesiodus O D 255 20 πάντη φοιτῶντες ἐπ' αἶαν idem 22 Hom. P 649 23 ἐπὶ πᾶσα idem: ἐπιπᾶσα καὶ γάο 'κνέφας' τὸν ἀφώτιστον ἀέρα καλοῦσι, κενόν, ὡς ἔοικε, φάους ὅντα και 'νέφος' ὁ συμπεσὼν καὶ πυκνωθεὶς ἀὴρ ἀποφάσει φωτὸς κέκληται καλεῖται Ε δὲ καὶ ἀχλὺς καὶ ὁμίχλη καὶ ὅσα τοῦ φωτὸς οὐ 5 παρέχει τῆ αἰσθήσει δίοψιν ἀέρος εἰσὶ διαφοραί καὶ τὸ ἀειδὲς αὐτοῦ καὶ ἄχρωστον 'Αιδης καὶ 'Αχέρων ἐπίκλησιν ἔσχεν. ὥσπερ οὖν αὐγῆς ἐπιλιπούσης σκοτεινὸς ἀήρ, οὕτω θερμοῦ μεταστάντος τὸ ἀπολειπόμενον ἀὴρ ψυχρὸς ἄλλο δ' οὐδέν ἐστι διὸ καὶ 10 Τάρταρος οὖτος ὑπὸ ψυχρότητος κέκληται · δηλοί δὲ καὶ 'Ησίοδος εἰπών

' Τάρταρά τ' ἠερύεντα'.

καὶ τὸ φιγοῦντα πάλλεσθαι καὶ τφέμειν 'ταφταφίζειν'. · ταῦτα μὲν οὖν τοιοῦτον ἔχει λόγον.

15 10. Έπει δ' ή φθορὰ μεταβολή τις έστι τῶν φθειρομένων εἰς τοὐναντίον ἐκάστω, σκοπῶμεν εἰ 949 καλῶς εἴρηται τό 'πυρὸς θάνατος ἀέρος γένεσις'. θνήσκει γὰρ καὶ πῦρ ὥσπερ ζῷον, ἢ βία σβεννύμενον ἢ δι' αῦτοῦ μαραινόμενον. ἡ μὲν οὖν σβέσις τὸ ἐμφανεστέραν ποιεῖ τὴν εἰς ἀέρα μεταβολὴν αὐτοῦ καὶ γὰρ ὁ καπνὸς ἀέρος ἐστὶν εἰδος καὶ ἡ κατὰ Πίνδαρον 'ἀέρα κνισᾶντι λακτίζοισα καπνῷ' λιγνὺς καὶ ἀναθυμίασις. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ φθινούσης ἀτροφία φλογὸς ἰδεῖν ἔστιν, ὥσπερ ἐπὶ τῶν λύχνων, τὸ τὸ ἄκρον εἰς ἀέρα καὶ γνοφώδη καὶ ζοφερὸν ἀπο-

³ καλείται] κνηκίς M coll. p. 951 b
10 οὕτως Emperius
12 Hesiodus Theog. 119: τάφταφόν τ'
17 πνοδς κέ] Bywater. p. 11
22 αἰθέρα Pindarus Isthm. 4, 112 ib.
idem: κνίσ' ἀντιλακτίζονσα
25 Basileensis: ἀποχεομένων
Plutarchi Moralia. Vol. V.
31

χεόμενον. Ικανῶς δ' καὶ ὁ τῶν μετὰ λουτοὸν ἢ πυοίαν περιχεομένων ψυχοὸν ἀνιὼν ἀτμὸς ἐνδείκνυται
τὴν εἰς ἀέρα τοῦ θερμοῦ φθειρομένου μεταβολήν,
Β ὡς φύσει πρὸς τὸ πῦρ ἀντικείμενον ἡ τὸ πρώτως
τὸν ἀέρα σκοτεινὸν εἶναι καὶ ψυχοὸν ἠκολούθει.

11. Καὶ μὴν ἀπάντων γε τῶν γιγνομένων ὑπὸ ψυχοότητος ἐν τοῖς σώμασι σφοδρότατον καὶ βιαιότατον ἡ πῆξις οὖσα πάθος μέν ἐστιν ὕδατος ἔργον δ' ἀέρος αὐτὸ μὲν γὰρ καθ' ἑαυτὸ τὸ ὕδωρ εὐδιάχυτον καὶ ἀπαγὲς καὶ ἀσύστατόν ἐστιν, ἐντείνεται 10 δὲ καὶ συνάγεται τῷ ἀέρι σφιγγόμενον ὑπὸ ψυχρότητος διὸ καὶ λέλεκται

εί δε νότος βορέην προκαλέσσεται, αὐτίκα νίψει."

- τοῦ γὰο νότου καθάπεο ὅλην τὴν ὑγοότητα παραΟ σκευάσαντος, ὁ βόρειος ἀὴο ὑπολαβὼν ἔπηξε. καὶ 15
 δῆλόν ἐστι μάλιστα περὶ τὰς χιόνας ἀέρα γὰρ
 μεθεῖσαι καὶ προαναπνεύσασαι λεπτὸν καὶ ψυχρὸν
 οὕτω ξέουσιν ᾿Αριστοτέλης δὲ καὶ τὰς ἀκόνας τοῦ
 μολίβδου τήκεσθαί φησι καὶ ξεῖν ὑπὸ κρύους καὶ
 χειμῶνος, ὕδατος μόνου πλησιάζοντος αὐταῖς ὁ δ᾽ 20
 ἀήο, ὡς ἔοικε, συνελαύνων τὰ σώματα τῆ ψυχρότητι
 καταθραύει καὶ ξήγνυσιν.
 - 12. Έτι τοίνυν τὰ μὲν ἀποσπασθέντα τῆς πηγῆς ὅδατα μᾶλλον πήγνυται· μᾶλλον γὰο ὁ ἀὴο ἐπικρατεῖ τοῦ ἐλάττονος. ἀν δέ τις ψυχοὸν ἐκ φρέατος το ὕδωο λαβὼν ἐν ἀγγείω καὶ καθεὶς αὖθις εἰς τὸ

¹³ Callim. Fragm. 787 ed. Schneider. 18 'Açıototilms' Rose fragm. 212

φρέαρ ώστε μη ψαύειν τοῦ ὕδατος τὸ ἀγγεῖον άλλ' έν τῷ ἀέρι κρέμασθαι, περιμείνη χρόνον οὐ πολύν, ἔσται ψυχοότερον τὸ ὕδωρ· ὧ μάλιστα δη- D λοῦται τὸ μὴ τοῦ ὕδατος εἶναι τὴν πρώτην αἰτίαν 5 τῆς ψυχοότητος ἀλλὰ τοῦ ἀέρος. τῶν γε μὴν μεγάλων ποταμών οὐδεὶς πήγνυται διὰ βάθους οὐ γὰρ καθίησιν εἰς ὅλον δ ἀήρ, ἀλλ' ὅσα τῆ ψυχρότητι περιλαμβάνει ψαύων καὶ πλησιάζων, ταῦθ' ζοτησιν. όθεν οι βάρβαροι διαβαίνουσι πεζή, προ-10 βαλόντες άλώπεκας. ἄν γὰο μὴ πολὺς άλλ' ἐπιπόλαιος ό πάγος ή, αίσθανόμεναι τῷ ψόφῳ τοῦ ὑπορρέοντος ύδατος άναστρέφουσιν. ἔνιοι δε και θηρεύουσιν ίχθυς, ύδατι θερμώ του πάγου παραλύοντες καί χαλώντες τό γε την δομιὰν δεξόμενον. οὕτως οὐδὲν Ε 15 ύπὸ τοῦ ψυχροῦ τὸ ἐν βάθει πέπονθε. καίτοι τῶν άνω τοσαύτη γίγνεται μεταβολή διά την πήξιν, ώστε συντοίβειν τὰ πλοΐα τὸ ὕδωρ ἀποβιαζόμενον εἰς έαυτο και συνθλιβόμενον, ως Ιστορούσιν οι νύν μετὰ τοῦ Καίσαρος ἐπὶ τοῦ Ίστρου διαχειμάσαντες. 20 οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὸ περὶ ἡμᾶς συμβαϊνον [κανὴν μαρτυρίαν δίδωσι. μετά γάρ τὰ λουτρά και τὰς έξιδρώσεις περιψυχόμεθα μᾶλλον, τοῖς σώμασιν ἀνειμένοις και διακεχυμένοις πολλήν ψυχοότητα μετά τοῦ ἀέρος καταδεχόμενοι. τὸ δ' κύτὸ τοῦτο καὶ τὸ 25 ύδως πάσχει ψύχεται γάς, αν προθεςμανθή, μαλλον, εὐπαθέστερον τῷ ἀέρι γενόμενον ὁπότε τὰ ζέοντα

¹⁴ το γε — δεξόμενον W: τότε — δεξαμένων 26 malim γιγνόμενον ib. οπότε] οι τε W. Malim οπόθ' of aut δπου of

Ε των ύδάτων ἀναρύτοντες καὶ μετεωρίζοντες οὐδὲν ἄλλο δήπου ποιοῦσιν ἢ πρὸς ἀέρα πολὺν ἀνακεραννύουσιν. ὁ μὲν οὖν τῷ ἀέρι τὴν πρώτην ἀποδιδοὺς τῆς ψυχρότητος δύναμιν, ὧ Φαβωρῖνε, λόγος ἐν τοιαύταις ἐστὶ πιθανότησιν.

13. Ὁ δὲ τῷ ὕδατι λαμβάνει μὲν καὶ αὐτὸς ἀρχὰς ὁμοίως, οὕτω πως τοῦ Ἐμπεδοκλέους λέγοντος

'ήέλιον μὲν λαμποὸν δοα καί θεομὸν ἀπάντη, ὅμβοον δ' ἐν πᾶσι δνοφόεντά τε διγαλέον τε'

τῷ γὰρ θερμῷ τὸ ψυχρὸν ὡς τῷ λαμπρῷ τὸ μέλαν 10 άντιτάξας συλλογίσασθαι δέδωκεν, δτι τής αὐτής ούσίας έστι το μέλαν και το ψυχρόν, ώς της αύτης 950 το λαμπρούν και το θερμόν. ὅτι δ' οὐ τοῦ ἀξρος τὸ μέλαν ἀλλὰ τοῦ ὕδατός ἐστιν, ἡ αἴσθησις ἐπιμαρτυρεί, τῷ μὲν ἀέρι μηδενὸς ὡς ἀπλῶς εἰπείν 16 μελαινομένου τῷ δ' ὕδατι πάντων. ἀν γὰρ τὸ λευκότατον έμβάλης έριον είς ύδωρ ἢ ίμάτιον, ἀναφαίνεται μέλαν και διαμένει, μέχοι αν ύπο θεομότητος έξικμασθή τὸ ύγρὸν ή τισι στρέβλαις καὶ βάρεσιν έκπιεσθή τής τε γής ύδατι δαινομένης, διαμελαί- 20 νουσιν οί καταλαμβανόμενοι ταζε σταγόσι τόποι. των άλλων δμοίων μενόντων. αὐτοῦ μὲν οὖν τοῦ ύδατος σκοτεινότατον ύπὸ πλήθους φαίνεται τὸ Β βαθύτατον, οἷς δ' ἀἡο πλησιάζει, ταῦτα πεοιλάμπεται και διαγελά. των δ' άλλων ύγοων διαφανές 25 μάλιστα τούλαιόν έστι, πλείστω χρώμενον άέρι.

¹ Turnebi Exemplum: ἀνορύττοντες 7 Ἐμπεδοκλέους] Mullach, 1 vs. 122, 124 8 ὁρᾶν idem

τούτου δε τεκμήριον ή κουφότης, δι' ήν επιπολάζει πασιν ύπὸ τοῦ ἀέρος ἄνω φερόμενον, ποιεῖ δὲ καὶ την γαλήνην έν τη θαλάττη τοῖς κύμασιν έπιρραινόμενον, οὐ διὰ τὴν λειότητα τῶν ἀνέμων ἀπολισθα-5 νόντων, ως 'Αριστοτέλης ελεγεν· άλλὰ παντὶ μέν ύγοφ τὸ κῦμα διαχέῖται πληττόμενον, ίδίως δὲ τούλαιον αθγήν καλ καταφάνειαν έν βυθώ παρέγει, διαστελλομένων τῷ ἀέρι τῶν ὑγρῶν οὐ γὰρ μόνον έπιπολής τοῖς διανυκτερεύουσιν άλλὰ καὶ κάτω τοῖς 10 σπογγοθήραις διαφυσώμενον έκ τοῦ στόματος έν τῆ Ο θαλάττη φέγγος ενδίδωσιν. οὐ μᾶλλον οὖν τῶ ἀέοι τοῦ μέλανος ἢ τῷ ὕδατι μέτεστιν, ἦττον δὲ τοῦ ψυγροῦ. τὸ γοῦν ἔλαιον, ἀέρος πλείστου τῶν ύγρῶν μετέχον, ήκιστα ψυχρόν ἐστι καὶ πήγνυται 15 μαλακώς. δ γάρ άὴρ έγκεκραμένος οὐκ έἄ σκληρὰν γενέσθαι την πηξιν. βελόνας δε και πόρπας σιδηρᾶς καὶ τὰ λεπτὰ τῶν ἔργων οὐχ ὕδατι βάπτουσιν άλλ' έλαίω, την άγαν ψυχούτητα φοβούμενοι τοῦ ύδατος ώς διαστρέφουσαν. ἀπὸ τούτων γὰρ δικαιό-20 τερόν έστιν έξετάζεσθαι τὸν λόγον οὐκ ἀπὸ τῶν γρωμάτων επεί και γιων και γάλαζα και κρύσταλλος άμα λαμπρότατα γίγνεται καλ ψυγρότατα καλ πάλιν πίττα θερμότερόν έστι μέλιτος καὶ σκοτω- D δέστερον.

ε 14. Όμως δε θαυμάζω τῶν ἀξιούντων τὸν ἀέρα ψυχρὸν είναι διὰ τὸ καὶ σκοτεινόν, εἰ μὴ συνορῶσιν

³ την] del Duebnerus. Fort. τινα 5 'Αριστοτέλης] p. 961, 23^a sq. 17 λεπτὰ Madvigius: λοιπὰ· ib. ἔργων] ἐργαλείων W

έτέρους ἀξιοῦντας Αερμόν είναι διὰ τὸ καὶ κοῦφον. οὐ γὰο οὕτω τῷ ψυχοῷ τὸ σκοτεινὸν ὡς τὸ βαοὺ και στάσιμον οίκεζον έστι και συγγενές πολλά γάρ άμοιρα θερμότητος όντα μετέχει λαμπηδόνος, έλαφρόν δὲ καὶ κοῦφον καὶ ἀνωφερὲς οὐδέν ἐστι τῶν ε ψυχοῶν. ἀλλὰ και τὰ νέφη, μέχοι μεν ἀέρος οὐσία μαλλον ποοσήκει, μετεωρίζεται μεταβαλόντα δ' είς Ε ύγοδο εὐθὺς όλισθάνει και το κούφου ούχ ήττου η το θεομον αποβάλλει, ψυχρότητος έγγιγνομένης. και τουναντίον δταν θερμότης έπέλθη, πάλιν άνα- 10 στοέφει την κίνησιν, άμα τῷ μεταβαλεϊν εἰς ἀέρα της οὐσίας ἄνω φερομένης. και μην οὐδε τὸ της φθοράς άληθές έστιν οὐ γὰρ είς τοὐναντίον άλλ' . ύπο του έναντίου φθείρεται των απολλυμένων έκαστον, ώσπες το πῦς ὑπὸ τοῦ ὕδατος εἰς τον 15 άέρα. το γαρ ύδωρ ο μέν Αίσχύλος εί και τραγικῶς ἀλλ' ἀληθῶς εἶπε

'παύσυβοιν δίκην πυρός·'

Όμηρος δε τῷ ποταμῷ τὸν Ἡφαιστον καὶ τῷ Ποσειδῶνι τὸν ᾿Απόλλωνα κατὰ τὴν μάχην φυσικῶς μᾶλ- 20 Ε λον ἢ μυθικῶς ἀντέταξεν. ὁ δ΄ ᾿Αρχίλοχος ἐπὶ τῆς τἀναντία φρονούσης οὐ κακῶς εἶπε

> 'τῆ μὲν ὕδωρ ἐφόρει δολοφρονέουσα χειρί, τἠτέρη δὲ πῦρ.'

έν δὲ Πέρσαις τῶν ίκετευμάτων μέγιστον ἦν καί 25

18 cf. Nauck. p. 107 ib. παύσυβοιν *: παῦε ὅβοιν cf. φίλυβοις, ὀνησίπολις similia 19 Ὅμηρος] Hom. Φ 342. 485 23 Bergk. 2 p. 410 24 Schneidewinus: τη έτέρη

άπαραίτητου, εί πῦρ λαβὼν δ ίκετεύων καὶ ἐν ποταμφ βεβηκώς απειλοίη μή τυγών το πύο είς το ύδως άφήσειν ετύγχανε μεν γάς ων εδείτο, τυχών δ' ἐκολάζετο διὰ τὴν ἀπειλὴν ὡς παρὰ νόμον καὶ ε κατά τῆς φύσεως γενομένην. καὶ τοῦτο δὴ τὸ πρόχειοον απασι 'πῦρ ὕδατι μιγνύναι' τὸ παροιμιαζόμενον έν τοῖς ἀδυνάτοις, μαρτυρεῖν ἔοικεν ὅτι τῷ πυρί τὸ ΰδωρ πολέμιον έστι και ύπὸ τούτου φθείφεται καὶ κολάζεται σβεννύμενον, οὐχ ὑπὸ τοῦ ἀέφος 951 10 τίον ως υπολαμβάνει την ουσίαν αυτού και δέχεται μεταβάλλοντος. εὶ γὰο αἰτία εἰς δ μεταβάλλει τὸ φθειούμενον έναντίον έστι, τι μαλλον το άέρι τὸ πύο ή τὸ ύδως εναντίου φανεϊται; μεταβάλλει γὰς είς ύδωρ συνιστάμενος είς δε πύρ διακρινόμενος. 18 ώσπες αὖ πάλιν τὸ ὕδως διακρίσει μὲν εἰς ἀέρα φθείρεται συγκρίσει δ' είς γῆν, ώς μεν έγω νομίζω δι' οίκειότητα την πρός άμφότερα καί συγγένειαν, ούχ ώς έναντίον έκατέρω καὶ πολέμιον. έκεῖνοι δέ, δποτέρως αν είπωσι, το έπιχείρημα διαφθείρουσι. 20 πήγνυσθαί γε μὴν ὑπὸ τοῦ ἀέρος φάναι τὸ ὕδωρ Β άλογώτατόν έστιν, αὐτὸν τὸν ἀέρα μηδαμοῦ πηγνύμενον δρώντας. νέφη γάρ καὶ δμίχλαι καὶ κνηκίδες οὐ πήξεις είσιν αλλά συστάσεις και παχύτητες άέρος διερού και άτμώδους. δ δ' άνικμος και ξηρός οὐδ' 25 άγρι ταύτης την κατάψυξιν ένδέχεται της μεταβολής.

6 om. Leutsch. ib. παραβιαζόμενον mei 7 ἐν] ἐπὶ Herwerdenus 10 τίον] Palatinus. τεῖνον alii. Sententia requirit δς τοδναντίον deleto ὡς aut mutato in καὶ 11 αἰτία] ἀεὶ τὸ Χ, ἀεὶ τοῦτ' Herwerdenus. ἄπαν? 20 τὸ Benselerus

έστι γὰο ὰ τῶν ὀρῶν οὐ λαμβάνει νέφος οὐδὲ δρόσον οὐδ' δμίχλην, εἰς καθαρὸν ἀέρα καὶ ἄμοιρον ὑγρότητος ἐξικνούμενα τοῖς ἄκροις : ῷ μάλιστα δῆλόν ἐστιν ὡς αὶ κάτω πυκνώσεις καὶ συστάσεις τῷ ἀέρι συμμεμιγμένον ὑγρὸν καὶ ψυχρὸν ἐνδιδοῦσι.

15. Τὰ δὲ κάτω τῶν μεγάλων ποταμῶν οὐ πήγυυται κατά λόγου. τὰ γὰο ἄνω παγέντα τὴν ἀναθυμίασιν οὐ διίησιν, άλλ' έγκαθειογνυμένη καλ C ἀποστρεφομένη θερμότητα παρέχει τοις διὰ βάθους ύγροις · ἀπόδειξις δὲ τούτου τὸ λυομένου τοῦ πάγου 10 πάλιν άτμον πολύν έκ των ύγρων άναφέρεσθαι. διό και τὰ τῶν ξώων σώματα χειμῶνός ἐστι θερμότερα τῷ συνέχειν τὸ θερμὸν ἐν ἑαυτοῖς ὑπὸ τῆς έξωθεν ψυχρότητος είσω συνελαυνόμενον. αί δ' άναρύσεις και μετεωρίσεις οὐ μόνον τὸ θερμὸν έξαι- 15 οοῦσι τῶν ὑδάτων ἀλλὰ καὶ τὸ ψυχοόν ὅθεν ἡκιστα τάς γιόνας καὶ τὸ συνθλιβόμενον ύγρὸν ἀπ' αὐτῶν οί σφόδρα ψυχροῦ δεόμενοι κινοῦσιν· ἐκστατικὸν γαο αμφοίν ή κίνησις. ὅτι δ' οὐκ ἀέρος ἐστὶν ἀλλ' ύδατος ή τοιαύτη δύναμις, ούτως άν τις έξ ύπαρχῆς 20 έπέλθοι. ποῶτον μεν οὐκ είκός ἐστιν ἀέρα, τῶ D αίθέοι γειτνιώντα και ψαύοντα τῆς περιφοράς και ψαυόμενον οὐσίας πυρώδους, την έναντίαν έχειν δύναμιν ούτε γάο άλλως δυνατόν άπτόμενα καί συνεχή τοῖς πέρασιν ὅντα δύο σώματα μὴ πάσχειν 25 ύπ' άλλήλων, εί δε πάσχειν, μη αναπίμπλασθαι τῆς τοῦ κοείττονος δυνάμεως τὸ ἦττον ούτε τὴν φύσιν

¹⁷ τὸ συλλειβόμενον W 21 τὸν ἀέρα? 28 οὐσίας X: οὔσης. Sed malim ὑπ' οὐσίας

ἔχει λόγον ἐφεξῆς τῷ φθείροντι τάξαι τὸ φθειρόμενον, ὥσπερ οὐ κοινωνίας οὖσαν οὐδ' ἀρμονίας
ἀλλὰ πολέμου καὶ μάχης δημιουργόν. χρῆται μὲν
γὰρ ἐναντίοις εἰς τὰ ὅλα πράγμασι· χρῆται ἀ' οὐκ
ε ἀκράτοις οὐδ' ἀντιτύποις, ἀλλ' ἐναλλάξ τινα θέσιν
καὶ τάξιν οὐκ ἀναιρετικήν ἀλλὰ κοινωνικήν δι'
ἔτέρων καὶ συνεργὸν ἐν μέσφ παρεμπλεκομένην
ἔχουσι· καὶ ταύτην εἰληφεν ὁ ἀήρ, ὑποκεχυμένος
τῷ πυρὶ πρὸ τοῦ ὕδατος καὶ διαδιδοὺς ἐπ' ἀμφότο τερα καὶ συνάγων, οὕτε θερμὸς ὢν αὐτὸς οὕτε Ε
ψυχρὸς ἀλλὰ ψυχροῦ καὶ θερμοῦ μετακέρασμα καὶ
κοινώνημα, μιγνυμένων ἐν αὐτῷ μίζιν ἀβλαβῆ καὶ
μαλακῶς ἀνιείσαν καὶ δεχομένην τὰς ἐναντίας ἀκρότητας.

16. "Επειτα πανταχοῦ μέν ἐστιν ἀὴρ ἴσος, οὐ πανταχοῦ δὲ χειμὼν ὅμοιος οὐδὲ ψῦχος. ἀλλὰ ταῦτα μὲν τὰ μέρη ψυχρὰ καὶ κάθυγρα, ταῦτα δὲ ξηρὰ καὶ θερμὰ τῆς οἰκουμένης οὐ κατὰ τύχην, ἀλλὰ τῷ μίαν οὐσίαν ψυχρότητος καὶ ὑγρότητος τος εἶναι. Λιβύης μὲν γὰρ ἔνθερμος ἡ πολλὴ καὶ ἄνυ- Ε δρος, Σκυθίαν δὲ καὶ Θράκην καὶ Πόντον οἱ πεπλανημένοι λίμνας τε μεγάλας ἔχειν καὶ ποταμοῖς διαρρεῖσθαι βαθέσι καὶ πολλοῖς ἱστοροῦσιν αὐτῶν τε τῶν ἐν μέσῷ τόπων τὰ παράλιμνα καὶ ἑἰῶδη ψῦχος τῶν ἐν μέσὰ τόπων τὰ παράλιμνα καὶ εἰκῶν τὸ πρόσφατον εἶναι τὸν ἕλειον ἀέρα καὶ νοτερὸν οὐκ

¹⁸ Turnebus: ἐνιεῖσαν 16 ψῦχος *: ψύχος aut ψυχρός 19 ὑγρότητος] add. ὡς ξηρότητος καὶ θερμότητος W

έλυσε τὸ πιθανόν, ἀλλὰ πιθανώτερον ἐποίησεν· οὐ γὰρ ἀν ἐφαίνετο τοῦ ἀέρος ὁ πρόσφατος ἀεὶ ψυχρότερος, εἰ μὴ τὸ ψυχρὸν ἐν τοῖς ὑγροῖς τὴν γένεσιν εἶχε. βέλτιον οὖν Όμηρος εἰπών

952 'αύρη δ' έκ ποταμοῦ ψυχρή πνέει ἠῶθι πρό', τὴν πηγὴν τῆς ψυχοότητος ἔδειξεν. ἔτι τοίνυν ἡ μεν αϊσθησις πολλάκις ήμας έξαπατα, δταν ίματίων ἢ ἐρίων ψυχρῶν θιγγάνωμεν, οἰομένους ὑγρῶν θιγγάνειν διὰ τὸ κοινην ἀμφοτέροις οὐσίαν ὑπάρχειν καὶ τὰς φύσεις σύνεγγυς είναι καὶ οίκείας. ἐν δὲ 10 τοις δυσχειμέροις αλίμασι πολλά δηγυύει το ψύχος άγγετα και χαλκά και κεραμεά. κενόν δ' οὐδεν άλλά πάντα πλήρη, βιαζομένου τῆ ψυχρότητι τοῦ ὕδατος. καίτοι φησί Θεόφραστος τὸν ἀέρα δηγνύειν τὰ ἀγγεῖα τῷ ὑγοῷ καθάπεο ἥλῷ χοώμενον. ὅοα δὲ μὴ τοῦτο 15 Β πομψῶς μᾶλλον ἢ ἀληθῶς εἰρημένον ἐστίν ἔδει γὰο τὰ πίττης γέμοντα μᾶλλον ξήγνυσθαι ὑπὸ τοῦ ἀέρος καὶ τὰ γάλακτος. ἀλλ' ἔοικε τὸ ὕδωρ ἐξ έαυτοῦ ψυχοὸν είναι καί ποώτως. ἀντίκειται γὰο τῆ ψυχρότητι πρός την θερμότητα του πυρός, ώσπερ τη 20 ύγρότητι πρός την ξηρότητα καὶ τῆ βαρύτητι πρός την πουφότητα. και δλως το μέν πύο διαστατικόν έστι και διαιρετικόν, τὸ δ' ὕδωρ κολλητικὸν καί σχετικόν, τῆ ὑγρότητι συνέχον καὶ πῆττον ἡ καὶ παρέσχεν Ἐμπεδοκλῆς ὑπόνοιαν, ὡς τὸ μὲν πῦρ 🕫

νεϊκος οὐλόμενον' 'σχεδύνην' δέ 'φιλότητα' τὸ ὑγοὸν οὐκοτοτε προσαγορεύων· ἐπεὶ τροφὴ μὲν πυρὸς τὸ C μεταβάλλον εἰς πῦρ, μεταβάλλει δὲ τὸ συγγενὲς καὶ οἰκεῖον, τὸ δ' ἐναντίον δυσμετάβλητον, ὡς τὸ ὕδωρ· ται αὐτὸ μὲν ὡς ἔπος εἰπεῖν ἄκαυστόν ἐστιν, ὕλην δὲ καὶ πόαν νοτερὰν καὶ ξύλα βεβρεγμένα δυσκαῆ παρέχει, καὶ φλόγα ζοφερὰν καὶ ἀμβλεῖαν ὑπὸ χλω- ούτητος ἀναδίδωσι τῷ ψυχρῷ μαχόμενον πρὸς τὸ δερμὸν ὡς φύσει πολέμιον.

17. Σκόπει δε και ταῦτα παραβάλλων ἐκείνοις. έπει δε και Χρύσιππος οιόμενος του άξρα πρώτως ψυχρον είναι, διότι και σκοτεινόν, έμνήσθη μόνον των πλέον ἀφεστάναι τὸ ὕδως τοῦ αἰθέρος ἢ τὸν άέρα λεγόντων, καὶ πρὸς αὐτούς τι βουλόμενος ιε είπεζν 'ούτω μεν ἄν' έφη 'και την γην ψυχοάν είναι πρώτως λέγοιμεν, δτι τοῦ αίθέρος ἀφέστηκε πλείστου,' ώς άδόκιμόν τινα παντελώς τοῦτον καί D άτοπον ἀπορρίψας τὸν λόγον έγώ μοι δοκῶ μηδὲ την γην άμοιρον είκότων και πιθανών άποφαίνειν. 20 ποιησάμενος άρχην ῷ μάλιστα Χρύσιππος ὑπὲρ τοῦ άξρος κέχρηται. τί δε τοῦτ' ἐστί; τὸ σκοτεινὸν ὄντα πρώτως είναι καὶ ψυχρὸν πρώτως. εί γὰρ δύο λαβων ούτος αντιθέσεις δυνάμεων οίεται τη έτέρα καλ την ετέραν έξ ανάγκης επεσθαι, μυρίαι δήπουθέν 25 είσιν αντιτάξεις και αντιπάθειαι πρός του αίθέρα της γης, αίς και ταύτην άν τις ακολουθείν αξιώσειεν. οὐ γὰρ ὡς βαρεΐα πρὸς κοῦφον καὶ καταρρεπής πρὸς

1 σχεδύνην] σφεδανὴν Χ 22 εἶναι καὶ ψυχοὸν πρώτως add. Patzigius 25 αἰθέρα Leonicus: ἀέρα

Ε ἀνωφερὲς ἀντίκειται μόνον, οὐδ' ὡς πυκνὴ πρὸς άραιον οὐδ' ώς βραδεία και στάσιμος προς όξύροοπον καλ κινητικόν, άλλ' ώς βαρυτάτη πρὸς κουφότατον καὶ πυκνοτάτη πρὸς ἀραιότατον, καὶ τέλος ώς ἀκίνητος έξ έαυτῆς πρὸς αὐτοκίνητον καὶ τὴν τ μέσην χώραν ἐπέχουσα πρὸς ἀεὶ κυκλοφορούμενον. ούκ άτοπον οὖν τηλικαύταις καὶ τοσαύταις ἀντιτάξεσι και την της ψυχρότητος και θερμύτητος έπεσθαι. ναί, άλλὰ τὸ πῦρ καὶ λαμπρόν έστιν. ούτι μην σκοτεινόν ή γη; σκοτεινότατον μέν οὖν 10 Ε άπάντων και άφεγγέστατον. άέρι μέν τοι μετοχή φωτός έστι πρώτω, και τάχιστα τρέπεται και άναπλησθείς διανέμει πανταχού την λαμποότητα, σώμα παρέχων της αθγης έαυτόν δ γάρ ήλιος ανίσχων, ώς τις είπε των διθυραμβοποιών, 'εὐθὺς ἀνέπλησεν ἀεροβατᾶν μέγὰν οἶκον ἀνέμων'' έκ τούτου δε και λίμνη και θαλάττη μοτοαν αὐγῆς κατιών ενίησι καλ βυθολ ποταμών διαγελώσιν, υσον ἀέρος έξικνεῖται πρὸς αὐτούς. μόνη δ' ή γῆ τῶν σωμάτων ἀεὶ ἀφώτιστός ἐστι καὶ ἄτρωτος ὑφ' ἡλίου 20 και σελήνης τῷ φωτίζοντι, δάλπεται δ' ὑπ' αὐτῶν και παρέχει χλιαίνειν έπ' όλίγον βάθος ένδυομένω 953 τῷ θερμῷ. τὸ δὲ λαμπρὸν οὐ παρίησιν ὑπὸ στερεότητος άλλ' έπιπολής περιφωτίζεται, τὰ δ' έντὸς όρφνη και χάος και "Αιδης δνομάζεται και το έρε- 25 βος τοῦτ' ἦν ἄρα, τὸ χθόνιον καὶ ἔγγαιον σκότος.

¹⁶ Bergk. 3 p. 728 ib. ἀεφοβατᾶν Emperius (ἀεφοβατᾶν Bergkius): ἀεφοβάταν 22 βάθος W: κάφος

την δε νύκτα ποιηταί μεν έκ γης γεγονέναι μυθολογούσι, μαθηματικοί δὲ γῆς σκιὰν οὖσαν ἀποδεικνύουσιν άντιφραττούσης πρός τον ήλιον δ γάρ άλο αναπίμπλαται σπότους ύπὸ γῆς ὡς φωτὸς ὑφ' 5 ήλίου και το άφωτιστον αυτού μηκός έστι νυκτός, ύσον ή σκιὰ τῆς γῆς ἐπινέμεται. διὸ τῷ μὲν ἐκτὸς άξοι και νυκτός ούσης ἄνθοωποί τε χοῶνται καὶ θηρία πολλά νομάς ποιούμενα διά σκότους, άμωσ-Β γέπως ζηνη φωτός και ἀπορροάς αθγης ένδιεσπαρ-10 μένας έχοντος δ δ' οίκουρος και ύπωρόφιος, ατε δή της γής πανταχόθεν περιεχούσης, κομιδή τυφλός έστι καί αφώτιστος. αλλά μην και δέρματα καί κέρατα ζώων όλα μεν οὐ διίησιν αὐγὴν ὑπὸ στερεότητος, ὅταν δὲ ποισθῆ καὶ καταξεσθῆ, γίγνεται δια-15 φανή, παραμιχθέντος αὐτοῖς τοῦ ἀέρος. οἶμαι δὲ καλ μέλαιναν έκάστοτε την γην ύπο των ποιητών καλεϊσθαι διὰ τὸ σκοτῶδες καὶ τὸ ἀφώτιστον . ώστε καλ την πολυτίμητον αντίθεσιν τοῦ σκοτεινοῦ ποὸς τὸ λαμπρὸν ἐπὶ τῆς γῆς μᾶλλον ἢ τοῦ ἀέρος ὑπάρ-20 χειν.

18. 'Αλλ' αύτη μεν ἀπήρτηται τοῦ ζητουμένου · Ο πολλὰ γὰρ δέδεικται ψυχρὰ τῶν λαμπρῶν ὅντα καὶ θερμὰ τῶν ἀμαυρῶν καὶ σκοτεινῶν. ἐκείναι δὲ συγγενέστεραι δυνάμεις ψυχρότητός εἰσι, τὸ ἐμβριθὲς τὸ πυκνὸν τὸ μόνιμον τὸ ἀμετάβλητον ὧν ἀέρι μὲν οὐδεμιᾶς, γῆ δὲ μᾶλλον ἢ ὕδατι πασῶν μέτεστι. καὶ μὴν ἐν τοῖς μάλιστα τὸ ψυχρὸν αἰσθητῶς σκλη-

¹ ποιηταί] cf. Mullach. 1 p. 7 vs. 251

ούν έστι και σκληροποιον και ἀντίτυπον. ἰχθῦς μὲν γὰρ ἱστορεῖ Θεόφραστος ὑπὸ ρίγους πεπηγότας, ἀν ἀφεθῶσιν ἐπὶ τὴν γῆν, κατάγνυσθαι και συντρίβεσθαι δίκην ὑελῶν ἢ κεραμεῶν σωμάτων. ἐν δὲ Δελφοῖς D αὐτὸς ἤκουες ὅτι τῶν εἰς τὸν Παρνασὸν ἀναβάντων ε βοηθῆσαι ταῖς Θυιάσιν, ἀπειλημμέναις ὑπὸ πνεύματος χαλεποῦ και χιόνος, οὕτως ἐγένοντο διὰ τὸν πάγον σκληραί και ξυλώδεις αἶ χλαμύδες, ὡς καὶ θραύεσθαι διατεινομένας και ρήγνυσθαι. ποιεῖ δὲ και νεῦρα δυσκαμπῆ και γλῶτταν ἄναυδον ἀκινησία 10 και σκληρότητι τὸ ἄγαν ψῦχος, ἐκπηγνύον τὰ ὑγρὰ καὶ μαλακὰ τοῦ σώματος.

19. Την βλεπομένων, σκόπει το γιγνόμενον ούτω. πάσα δήπου δύναμις, ἀν περιγένηται, πέφυκε μεταβάλλειν καὶ τρέπειν εἰς έαυτὴν τὸ νικώμενον τὸ 15 μὲν γὰρ ὑπὸ θερμοῦ κρατηθὲν ἐκπυροῦται, τὸ δ' ὑπὸ πνεύματος ἐξαεροῦται, τὸ δ' εἰς ὑδωρ ἐμπεσόν, Ε ἀν μὴ διαφύγη, καθυγραίνεται συνδιαχεόμενον ἀνάγκη δὴ καὶ τὰ ψυχόμενα κομιδῆ μεταβάλλειν εἰς τὸ πρώτως ψυχρόν ἔστι δ' ὑπερβολὴ ψύξεως πῆξις, κο πῆξις δ' εἰς ἀγνωσίαν τελευτὰ καὶ λίθωσιν, ὅταν, παντάπασι τοῦ ψυχροῦ κρατήσαντος, ἐκπαγῆ μὲν τὸ ὑγρὸν ἐκθλιβῆ δὲ τὸ θερμόν. ὅθεν ἡ μὲν ἐν βάθει γῆ πάγος ἐστὶν ὡς εἰπεῖν καὶ κρύσταλλος ἄπασα τὸ γὰρ ψυχρὸν ἄκρατον οἰκουρεῖ καὶ ἀμάλακτον εκ ἀπεωσμένον ἐκεῖ τοῦ αἰθέρος ἀπωτάτω ταυτὶ δὲ τὰ ἐμφανῆ, κρημνοὺς καὶ σκοπέλους καὶ πέτρας,

⁴ ὑελῶν Herwerdenus: ὑέλων 6 *: θνάσιν

Έμπεδοκλής μέν ύπο τοῦ πυρός οἴεται τοῦ ἐν βάθει της γης έστάναι και ανέχεσθαι διεφειδόμενα φλεγμαίνοντος : ἐμφαίνεται δὲ μᾶλλον, ὅσων τὸ θερμὸν Ε έξεθλίβη καὶ διέπτατο, πάντα ταῦτα παντάπασιν 5 ύπὸ τῆς ψυχρότητος παγῆναι· διὸ καὶ πάγοι καλοῦνται. καὶ τὰ ἄκρα πολλῶν ἐπιμελανθέντων, ή τὸ θερμον έξέπεσε, πυρικαύστοις ίδεῖν προσέοικε: πήγνυσι γάρ τὸ ψυχρὸν τὰ μὲν μᾶλλον τὰ δ' ἦττον, μάλιστα δ' οίς πρώτως ένυπάρχειν πέφυκεν. ώσπερ 954 10 γάρ, εί θερμοῦ τὸ κουφίζειν, θερμότατόν έστι τὸ κουφότατον· εί δ' ύγροῦ τὸ μαλάσσειν, ύγρότατον τὸ μαλακώτατον ούτως, εί ψυχροῦ τὸ πηγνύειν, άνάγκη ψυχρότατον είναι το μάλιστα πεπηγός, οίον ή γη το δε ψυχρότατον φύσει δήπου και πρώτως ιε ψυγοόν . ώστε φύσει και πρώτως ψυχρον ή γῆ. τούτο δ' αμέλει καὶ τῆ αἰσθήσει δῆλόν έστι καὶ γὰο πηλὸς ὕδατος ψυχρότερος καὶ τὸ πῦρ γῆν ἐπιφορούντες άφανίζουσιν οί δε χαλκείς τῷ πυρουμένω και ανατηκομένω σιδήρω μάρμαρον και λα-20 τύπην παραπάσσουσι, την πολλην φύσιν έφιστάντες Β και καταψύχοντες ψύχει δε και τὰ τῶν ἀθλητῶν ἡ κόνις σώματα καλ κατασβέννυσι τούς ίδο ώτας.

20. Ή δε καθ' εκαστον ενιαυτόν ήμᾶς μετάγουσα και μετοικίζουσα χοεία τί βούλεται, χειμώνος
εμέν ἀπωτάτω φεύγουσα τῆς γῆς εἰς τὰ μετέωρα και
ἀπόγεια, θέρους δε πάλιν ἀντεχομένη τῶν κάτω και

¹ Έμπεδοκλής] om. Mullach. 6 ἐπιμελανθέντα Emperius 20 περιπάσσουσι?

ύποδυομένη καλ διώκουσα προσφύρους καταφυγάς. τιθεμένη την δίαιταν έν άγκάλαις γης άγαπητως: ἇρ' οὐχὶ ταῦτα ποιοῦμεν ἐπὶ τὴν γῆν ὑπὸ ψυγρότητος δδηγούμενοι τη αίσθήσει και το πρώτως φύσει ψυγοὸν ἐπιγιγνώσκοντες; αί γοῦν παράλιοι χειμώνος τ δίαιται τρόπον τινά γης φυγαί είσιν, ώς άνυστον C ἀπολειπόντων διὰ κρύος αὐτήν, τὸν δ' ἔναλον ἀέρα καί πελάγιον θεομόν όντα περιβαλλομένων είτ' αὖθις ἐν θέρει τὸν γηγενή καὶ χερσαΐον ὑπὸ καύ. ματος ποθούμεν, οὐκ αὐτὸν ὅντα ψυχρὸν ἀλλὰ τοῦ 10 φύσει ψυχροῦ καὶ πρώτως ἀποβλαστάνοντα καὶ βεβαμμένον ύπο της έν γη δυνάμεως ώσπερ βαφή σίδηρου. καὶ γὰρ τῶν ζυτῶν ὑδάτων τὰ πετρατα καί δρεινά ψυγρότατα καί των φρεατιαίων τὰ κοιλότατα· τούτοις μεν γάρ οὐκέτι μίγνυται διὰ βάθους 15 έξωθεν δ άήρ, έκεινα δ' έκπίπτει διὰ τῆς γῆς ἀμίκτου καί καθαράς, ώς τὸ περί Ταίναρον, ὁ δὴ Στυγός D ΰδωο καλοῦσιν, ἐκ πέτρας γλίσχοως συλλειβόμενον ούτω ψυχρόν έστιν, ώστε μηδέν άγγετον άλλο μόνην δ' δπλην όνου στέγειν τὰ δ' ἄλλα διακόπτει 20 καλ φήγνυσιν.

21. Έτι γε μὴν τῶν ἰατοῶν ἀκούομεν, ὡς πᾶσα γῆ τῷ γένει στύφειν καὶ ψύχειν πέφυκε· καὶ πολλὰ τῶν μεταλλευομένων καταριθμοῦσι στυπτικὴν αὐτοῖς

¹ ποσσφόρους | προσγείους Patzigius. Malim προσφόρους κατὰ γῆς (aut καταγείους) καταφυγάς 4 και φύσει? cf. p. 495, 15. p. 496, 10. p. 498, 9 6 φυγαι τῆς γῆς είσι Benselerus 8*περιβαλλομένων W: περιβάλλομεν 16 τῆς | om. mei 17 τὸ περι Ταίναρον W: πιριττυτέρων aut περι τὸ Ταίναρον libri. τὸ περι Νόνακριν Emperius

παρέχοντα καί σχετικήν είς τὰς φαρμακείας δύναμιν. καί γὰο τὸ στοιχεῖον αὐτῆς οὐ τμητικὸν οὐδὲ κινητικόν ούδε λείπον ούδ' έχον όξύτητας ούδε μαλθακον οὐδ' εὐπερίχυτον γέγονεν, άλλ' έδραῖον ώς δ s κύβος καλ συνεφειστικόν. όθεν αύτη τε βρίθος Ε έσχε, καὶ τὸ ψυχοόν, ὅπεο ἦν δύναμις αὐτῆς, τῷ πυκνούν και συνωθείν και ἀποθλίβειν τὰ ύγοὰ φρίκας καλ τρόμους διὰ τὴν ἀνωμαλίαν ἐνεργάζεται τοῖς σώμασιν ἀν δ' ἐπικρατήση παντάπασι, τοῦ 10 θερμού φυγόντος η σβεσθέντος, έστησε την έξιν ε έκπαγεζσαν και νεκρωθεζσαν. Όθεν οὐδε κάεται γή τὸ παράπαν ἢ κάεται γλίσχοως καὶ μόγις. ἀὴο μέν γὰρ έξ έαυτοῦ πολλάκις φλόγας αναδίδωσι καὶ δεῖ και διαστράπτει πυρούμενος τφ δ' ύγρφ τροφή χρή-15 ται τὸ Φερμόν οὐ γάρ τὸ στερεὸν άλλὰ τὸ νοτερὸν τοῦ ξύλου καυστόν έστιν : έξικμασθέντος δὲ τούτου, τὸ στερεὸν καὶ ξηρὸν ἀπολείπεται τέφρα γενόμενον. Ε οί δε και τουτο φιλοτιμούμενοι μεταβάλλον αποδετξαι και καταναλισκόμενον άναδεύοντες πολλάκις 20 έλαίφ καὶ στέατι φύροντες οὐδὲν περαίνουσιν, ἀλλ' υταν έκκαξη το λιπαρόν, περίεστι πάντως και διαμένει τὸ γεῶδες. ὅθεν οὐ κατὰ χώραν μόνον έξ έδρας ακίνητον οὖσαν αὐτὴν άλλὰ καὶ κατ' οὐσίαν άμετάβλητου, Έστίαυ, ατε δή 'μένουσαν έν θεων 25 οἴκφ', κλίτα προσηγόρευσαν οί παλαιοί, διὰ τὴν

³ λείπον] λεπτὸν Turnebus. λιπαοὸν W 13 γὰο] om. mei ib. δεί] ζεί l'imperius 14 *: διαστοαπτόμενος (Pal.) aut ἀστράπτει πυρούμενος 16 Turnebus: λιμασθέντος 24 'Εστίαν ἄτε δὴ idem: ἔστιν ὅτε δὲ ib. μένουσαν ἐν δεῶν οἔκφ] ex Plat. Phaedr. p.247a 25 κλίτα (aut κλίττα)]

στάσιν καὶ πῆξιν. ἦς ἡ ψυχοότης δεσμός ἐστιν, ὡς 'Αρχέλαος δ φυσικός εἶπεν, οὐδενὸς χαλῶντος αὐτὴν ούδε μαλάττοντος, άτε θερομένην και άλεαινομένην 955 οδσαν. οί δε πνεύματος μεν αίσθάνεσθαι ψυχροῦ και ύδατος, γης δ' ήττον οιόμενοι, την έγγιστα γην 5 δρώσιν άξρων και ύδάτων και ήλίου και θερμότητος ανάπλεων σύμμιγμα καί συμφόρημα γεγενημένην και οὐδὲν διαφέρουσι τῶν μὴ τὸν αἰθέρα φύσει και πρώτως θερμον άλλα το ζέον ύδωρ ή τον διάπυρον σίδηρον ἀποφαινομένων, ὅτι τούτων 16 μέν ἄπτονται καλ προσθιγγάνουσι, τοῦ δὲ πρώτου καθαρού και οὐρανίου πυρός αἴσθησιν δι' ἀφῆς οὐ λαμβάνουσιν, ώσπερ οὐδ' οὖτοι τῆς ἐν βάθει γῆς, ην μάλιστα γην άν τις νοήσειεν αὐτην καθ' αὐτην άποκεκοιμένην των άλλων. δείγμα δ' αὐτῆς έστι ιδ Β κάνταῦθα περί τὰς πέτρας πολύ γὰρ ἐκ βάθους καὶ οὐ φάδιον ἀνασχέσθαι προσβάλλουσι κρύος. οί δὲ ψυχροτέρου ποτού δεόμενοι χάλικας έμβάλλουσιν είς τὸ ύδως γίγνεται γὰς οὐλότεςον καὶ στομοῦται παρά την ἀπὸ τῶν λίθων ψυχρότητα, πρόσφατον καὶ 20 άκρατον ἀναφερομένην.

22. Τοὺς οὖν πάλαι σοφοὺς καὶ λογίους ἄμικτα θέσθαι τὰ ἐπίγεια καὶ τὰ οὐράνια χρὴ νομίζειν, οὐ τοῖς τόποις ὥσπερ ἐπὶ ζυγοῦ πρὸς τὰ κάτω καὶ ἄνω βλέποντας, ἀλλὰ τῆ διαφορὰ τῶν δυνάμεων 25

fort, nal liya cf. Clem. Alex. Strom. p. 672 Pott. lik the determinant of high mate decadar denormal of the decadar decadar decadar 2 idazelang fragm. om. Mullach. 4 odoar] del. W 11 π coodityyávovoi M: π costvyzávovoi 17 Turnebus: π costdionoi

τὰ μὲν θερμὰ καὶ λαμπρὰ καὶ ταχέα καὶ κοῦφα τῆ θεία καὶ ἀιδίω φύσει προσυέμοντας, τὰ δὲ σκοτεινὰ καὶ ψυχρὰ καὶ βραδέα φθιτῶν καὶ ἐνέρων οὐκ εὐδαίμονα κλῆρον ἀποφήναντας. ἐπεὶ καὶ τὸ σῶμα τοῦ ζώου, μέχρι μὲν ἔμπνουν ἐστὶ καὶ θαλερόν, ὡς C οἱ ποιηταὶ λέγουσι, θερμότητι χρῆται καὶ ζωῆ γενόμενον δὲ τούτων ἔρημον καὶ ἀπολειφθὲν ἐν μόνη τῆ τῆς γῆς μοίρα ψυχρότης εὐθὺς ἴσχει καὶ κρύος, ὡς ἐν παντὶ μᾶλλον ἢ τῷ γεώδει κατὰ φύσιν θερωτητος ἐνυπαρχούσης.

23. Ταῦτ', ὧ Φαβωρῖνε, τοῖς εἰρημένοις ὑφ' ἐτέρων παράβαλλε κἂν μήτε λείπηται τῆ πιθανότητι μήθ' ὑπερέχη πολύ, χαίρειν ἔα τὰς δύξας, τὸ ἐπέρειν ἐν τοῖς ἀδήλοις τοῦ συγκατατίθεσθαι φιλοσοφώ-

15 τερον ήγούμενος.

ADDENDA ET CORRIGENDA

Pag. 2, 3 apeiler libri In Adnotat. ad p. 8, 8 er άπλύστω λιμένι και κωφώ] cf. Zenob. 4, 68 p. 80, 15 8' 6? p. 102, 10 περιδεή libri. 106, 1 malim δανμαστώ 119, 8 abbig 8'? 182, 2 rà alsfora ràg moluslag? 185, 15 κοσμήσαι] add, vid, δαπανήσαντα aut αποδόντα énadétero? 189, 5 malim árrinóv ut iocus melius constet 207, 14 anolastois corr. vid. andesthous 215, 18 diameoup libri 252, 1 insuper corr. insqualwr 272, 6 'ib. &x τοῦ πυρὸς' delenda 273, 9 πληγῆ] όλκῆ Usener, sed cf. p. 275, 13 278, 14 ἄθρανστοι] del. idem 275, 7 μεγεθων] add. βαρών id. 275, 13 οὐκέτι τε id. 276, 2 ἐφύ-λαττε] ἐφείλιττε speciosius quam verius id. 288, 20 τά τ' έξ έκείνων id. 332, 3 συνδίδωσι] cf. p. 660 c αίσθητον] αίσθησιν id. 341, 18 άποστάσεις id. 364, 10 supplet ούν ἀποδέχονται ζῶα εἶναι idem. 427, 18 οὖτι libri 431, 21 έξην?

In Vol. IV p. 319, 13 versus est ex Arati Phaen. (6).

CATALOGUEL.

l book that is shut is but a block

ABOLOGO

GOVT. OF INDIA Department of Archaeology NEW DELEE.

Please help us to keep the book dean and moving.